

ספר

אֲשֶׁר בַּנְחַל

חלק קמו

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנובע מקור הכמה
יסדתם, ענינים נוראים ונפלאים, מעצות יקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל ה' יתברך בכל דרגה ודרגה מפל מקום
שהוא, יהיה מי שיהיה.

בני ומסד על פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הננו והצפון

בוצינא קדישא עילאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל פי תלמידו מורנו הנאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רו לא אנים

ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, פתויכים ומאמרי חכמינו הקדושים

מומרא מדרשים וזהר הקדוש

הובא לרפוס על ידי

חסידו ברסלב

עיר הקדש ירושלים תובכ"א

שנת תשע"ו לפ"ק.

נתן להשיג את הספר הקדוש הז'
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסל

זי"ע

ביבנאל עיר ברסלב:

04-6656666

בירושלים:

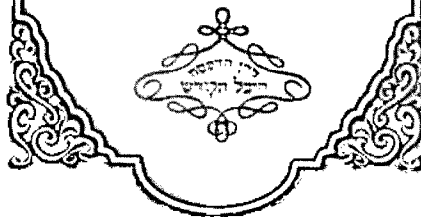
052-7622316

בבני ברק:

03-5743542 052-7138892

באשדוד:

052-7618316

פֶּתַח דְּבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", נִדְפְּסוּ כְּבָר כְּמָה פְּעָמִים בְּכִמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפַּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חַיּוֹתָם וְהִתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לּוֹקְחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדָבָר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֹדֵר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כַּרְךָ מְעַרְבִים מִכְּתָבִים מִכְּמָה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מִכְּתָבִים מִכְּמָה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֹדֵר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", מִהַמְּכַתָּב הַרְאִישׁוֹן שְׁנֹדֶפֶס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתֵּכֶם בְּיוֹתֵר מֵעֲשָׂרִים אֶלְף מִכְּתָבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים עַל-פִּי סֹדֵר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מִכְּתָבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲר־כֵּן מִכְּתָב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינַי הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים בְּהַדְפָּסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תנ"ך וּבְחֻמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עָמַל וַיְגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיסִים עֵתָה אֶת כָּרֶךְ קָמוּ,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כָּרֶךְ אַחַר כָּרֶךְ, וּבְלַבְנוּ תִקְוָה, שֶׁכָּל מִי שִׁיקְרָא בְּזֵה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפְרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאֲמָרֵי חז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמִדְרָשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכו', וְגִלּוּיִם חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלַבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הַיְרֹוד
וְהַנְּמֹךְ בְּיוֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאֶפֶן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכָּל
תַּחְתּוֹן, מֵעִילָא לְעָלוּל, כַּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׁרָגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעֲמֵד עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפֶרֶטִי פְּרֻטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם כָּל פְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְמִיד בְּהֵם, וְאֵז וַיִּמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחֵיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אָמְתִי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'בְּלִים נִפְלוּ לְנוֹ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינִן ל'א ר'אֲתָה
אֲלֻקִּים ז'וֹלְתִיךְ י'עֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאלָה שְׁלִ'מָ'ה, אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבוא בלקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איה להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרפנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולכלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לה על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשארו אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשיזכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הַצְדִּיק וְהָרַב הָאֱמֶת, אִזּוּ יִכּוּל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת עַל כָּל דְּבָר, הֵן לוֹ וְהֵן לְאַחֲרִים — הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַת בְּקוּלוֹ (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵינֵי, חֶלֶק א', סִימָן קכג), וְגַם יִזְכֶּה לְיִצְאָת מִשְׁגָּעוֹנוֹ וּמִשְׁטִיּוֹתָיו, שְׁנֵדְבָקוֹ בּוֹ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו (עֵינֵי שִׁיחֻת-הֶרֶן, סִימָן סז), כִּי הַצְדִּיק הוּא מְלֵא עֲצוֹת וְחִדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְגֹדוֹל וְעַד קָטָן, דְּרִי מַעֲלָה וְדְרִי מַטָּה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ רַק לְהַעֲתִיק דְּבָרֵי הַצְדִּיק בְּפִשְׁטוּם וּלְהַלְבִּישׁם בְּכָלִים מְכֻלָּים שׁוֹנִים לְכָל הַשּׂוֹאֲלִים אוֹתָנוּ דְּבַר הַשֵּׁם, וְלִבְלִי לֹאמַר וּלְהַמְצִיא סִבְרוֹת כְּרִסְיוֹת וְכוּ, כִּי כָּל אֵלּוֹ הַחֹלְקִים עַל הַצְדִּיק, לְמוֹדָם הוּא מְמוֹתְרוֹת, אֲשֶׁר מִשֵּׁם יוֹצֵא מִשְׁפָּט מְעַקֵּל, וְלֹא דֵי שְׂאִינָם יִכּוּלִים אֶפְלוּ לְהִנְהִיג אֶת עֲצָמָן, מִכָּל שָׂכָן שְׂאִינָם יִכּוּלִים לְהִנְהִיג אֶת אַחֲרִים וְכוּ.

וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר לְשׁוּב עַל פְּגַם אֲמוּנַת חֲכָמִים, וּכְשֶׁאֶחָד שׁוֹאֵל אֵיזָה דְּבָר אוֹ אֵיזוֹ עֲצָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, הָעֵקֶר לְהַשִּׁיב דְּבָרֵי הַצְדִּיק הָאֱמֶת, וְעַל-יְדֵי שְׁזָה מִקְשָׁה וְשׁוֹאֵל, וְזֶה מְשִׁיב וּמְתַרַץ אֶת הַשְּׂאֵלָה, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה סֵפֶר שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְחַדְּשׁוּ הַרְבֵּה סִפְרִים לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָרַב הָאֱמֶת, שֶׁהוּא שָׂכָל הַכּוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַדְּרָגוֹת וְכוּ.

וְאָמַר רַבֵּנוּ וְל': יֵשׁ כַּמָּה סִפְרִים עֲכָשׁוּ וְגַם עֲתִידִים לִהְיוֹת עוֹד כַּמָּה סִפְרִים, וְכֻלָּם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְאֶסוּר לְלַעַג עֲלֵיהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם (עֵינֵי לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, קִדּוּשֵׁינֵי, הַלְכָה ג), כִּי רַק הַסִּפְרִים הַמְדַבְּרִים מִחֲקִירוֹת צְרִיכִין לְהִרְחִיקָם בְּמִטְחָיו קִשְׁת, וּלְבַעֲרָם מִבֵּיתוֹ בְּבַעוֹר חֶמֶץ וְשֶׂאִוֵר וְיֹתֵר וְיֹתֵר וְכוּ, וְכִי וְרֵאיוּי לְגֹזֵר שְׁלֵא לְהַדְפִּיסָם עוֹד, כִּי שׁוֹרְפִים נִשְׁמוֹת הַקּוֹרְאִים בָּהֶם וְכוּ, אֲבָל כָּל הַסִּפְרִים הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּדַרְךְ אֲבוֹתֵינוּ, בְּדַרְךְ הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּיֹדָאֵי מִצְוֵה גְדוּלָה לְהַדְפִּיסָם לְהַרְבּוֹת סִפְרִים כְּחוֹל הַיָּם, כִּי כָּל סֵפֶר שְׁמִדְבַר מִמֶּנּוּ יִתְחַדְּשׁ הֵן בְּדַרְךְ פְּשֻט, אוֹ דְרוּשׁ, אוֹ רְמֵז, אוֹ סוּד, אוֹ

פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפייהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאוד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאוד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאוד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאוד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחים?! והלא כִּמָּה תַּחְבוּלוֹת עוֹשִׁים וְכִמָּה סִפְרִים לְאֲלָפִים
 וְלִרְבּוֹת מִחֲבָרִים בְּשִׁבִיל עִסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ
 שֶׁל קַל וְחֹמֶר כִּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ',
 סִפְרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל
 הַתְּכָלִית הָאֲחֻרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין
 לְעֵצְמָנוּ צִידָה לְדַרְכָּנוּ הָרְחוּקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים
 מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבִלּוֹ וּבִטְעוּיֹתָיו וְכוּ',
 וְכִמָּה סִפְרִים וְתַחְבוּלוֹת אֵין מִסְפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל
 יוֹם, בְּדִי לְמִצָּא עֵצָה וְתַחְבוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וּנְפֶשׁ
 בְּנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת,
 וּלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצִחִיִּים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה
 וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב
 הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תִּמְיָמָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נְמִצָּא, שְׁכַל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבַר נִמְצָאִים
 בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצָם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רָאָה וְהִבֵּן
 כִּמָּה סִפְרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שְׁנַתְּחִיל לַגַּע בַּתּוֹרָה, מִכָּל שָׁפָן
 וְכָל שָׁפָן לְבּוֹא לְחַדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעִמְקָהּ, עַל-פֶּן כָּל הַסִּפְרִים
 הַקְּדוּשִׁים שֶׁחָבְרוּ עַד הַנָּה, עַדִּין אֵינָם חֶלֶק אֶחָד מֵאֶלֶף מַעְמֶק
 רַבּוֹי הַסִּפְרִים שִׁיתְגַּלוּ עוֹד, בְּעַת שִׁיתְגַּלוּ סִתְרֵי וְרוֹי הַתּוֹרָה
 הָאֲמִתִּיִּים, עַל-פֶּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזּוֹת שׁוֹם סִפֵּר
 הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דְרָךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא
 וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים
 לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כִּמָּה וְכִמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלוּ מִתְּפַשְׁטִים אֵלוּ הַסִּפְרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֵצְמָן
 בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אַחֲרִים מְחִיִּין אֶת עֵצְמָן בְּסִפְרִים אַחֲרִים
 דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שגלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוואה, רק נלקט מפל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים,

וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נז), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מפמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקהו בעונה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — בשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בַּעֲתֵי־הַלָּלוּ נְסִיווֹת כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר לֹא שָׁעָרוּם אָבוֹתֵינוּ וְאָבוֹת אָבוֹתֵינוּ בְּלִי שׁוֹם גְּזֻמָּא כָּלֵל, מִמֶּשׁ כְּמוֹ בְּדוֹר הַמַּבּוּל, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְאִין מִי שִׁירְחָם עֲלֵיהֶם כָּלֵל, כִּי נִתְפָּשְׁטוּ סִפְרֵי מִינּוֹת וְנֶאֱוָף לְאַלְפִים וְלָרַבּוֹת, אֲשֶׁר רַבִּים נִתְפָּסוּ בְּזֶה בִּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְחִבְרָא חִבְרֵי אִית לֵיהּ, וְחִבְרָא דְחִבְרֵי חִבְרֵי אִית לֵיהּ, וְאֶחָד מִכְשִׁיל אֶת חִבְרוֹ, וְשׁוֹם רֹאשׁ יְשִׁיבָהּ וּמִשְׁגִּיחַ אִינוּ יוֹדַע מְזֶה כָּלֵל (אוֹ עוֹשֶׂה אֶת עֲצָמוֹ כְּאִינוּ יוֹדַע), וְעַל־יְדֵי־זֶה נִשְׁקָעִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחָם; עַל־כֵּן הִתְקַרַח לְהִרְחִיב אֶת הַדְּבָר בְּכַמָּה מִיַּיִ דְּבוּרִים, כְּאֲשֶׁר אָמַר רַבְנּוּ ו'ל', לְמוֹהַרְנָ"ת ו'ל': כְּשִׁיגִיעַ בְּכַתִּיבְתוֹ לְעִנְיֵן "אָמוּנָה" אוֹ "צְדִיק", יִרְחִיב אֶת הָעֵט, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַנְצִיל וְלְצַאת מִהַחֲשֶׁךְ, כִּי אִם עַל־יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֶת, אֲשֶׁר מְגַלֶּה אָמוּנָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲמַתָּתוֹ יִתְבָּרַךְ וְרַחֲמָנוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא הָרוֹפֵא הָאֱמֶתִי, הָרוֹפֵא הַמְּמַחֶה מְאֹד מְאֹד (עֵין לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל), וְהוּא וְאֲנָשָׁיו יְכוּלִים לִירֹד אֶל כָּל מִיַּיִ צְנוּרוֹת שֶׁל הַסְּטָרָא אַחֲרָא לְהַכְנִיעָהּ, לְשַׁבְּרָהּ וּלְבַטְלָהּ, וּלְהַרִים אֶת הַנְּפִשׁוֹת שֶׁנִּשְׁקָעוּ שָׁם (עֵין לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ח).

עַל־כֵּן אֲשֶׁרִי הַזּוֹכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֶת מִיַּחֲדֵי הַדְּוֹרוֹת, שֶׁהוּא גָּמַר כָּל הַתְּקוּנִים וְכוּ', שֶׁהוּא תְּקוּת כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתְּקוּת כָּל הַדְּוֹרוֹת וְתְּקוּת כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', נֶחֱל הַנוֹבֵעַ בּוֹ מְקוֹר הַחֲכָמָה הַקְּדוּמָה הַיּוֹצֵאת מִשְׁלֵשׁ רֵאשׁוֹנוֹת דְּעֵתִיק וְכוּ', גְּאֻלְתָּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְאֵל אֲנָשָׁיו הַיְקָרִים שֶׁבְּכָל דוֹר, שֶׁהֵם צְדִיקֵי הָאֱמֶת שְׁבַדוֹר, כִּי כָל אֶחָד מֵאֲנָשָׁיו הוּא אֵיבָר לְצְדִיק, וּבְהִתְחַבְּרוֹתָם יַחַד, שָׁם כָּל הַצְּדִיק וְכוּ'.

וְאֵז יִזְכָּה לְתַקוּן אֱמֶתִי וְנִצְחִי, וְיִזְכָּה לְהַתְּגַלּוֹת הָאוֹר הַגָּנוּז, אֲשֶׁר עֵין לֹא רָאָתָה אֱלָקִים זוֹלְתָהּ יַעֲשֶׂה וְיִזְכָּה לְגֻאֲלָהּ שְׁלָמָה, אֲמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן!

ספר אֲשֶׁר בִּנְחַל כָּרֶךְ קִמּוֹ

לו תתכב.

בעזרת השם יתברך, יום שני ערב ראש-חודש אלול ה'תשס"ד.

הכתב והמכתב בידי מוסר כתב זה, הבחור החתן ... גרו יאיר, היא לאות ולראיה שאני מפירו אישית, ולמד אצלי כמה שנים, ועכשו התארס, ונקבעה החתונה לתחלת חודש כסלו הבא עלינו לטובה, ולרש אין כל, פי הוא בא ממשפחה מרבת ילדים בלי עין הרע, ואין להם את האמצעים לחתנו, ולכן הוא מכרח לטלטל עצמו על פתחי נדיבים שיוכל להתחתן, ולכן אבקש לאחינו בני ישראל, תקבלו אותו בסבר פנים יפות, ותהיו לאחיעזר ולאחיסמך, ובזכות מצות הכנסת פלה עכשו בימי הרחמים והסליחות, וגן בעדכם, ותזכו לכתובה וחתומה טובה.

הפותב וחותם למען המצוה...

לוֹ תתכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב רֵאש־חֲדָשׁ אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא צֶעַר וּכְאֵב וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ! תִּתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יוֹצִיא אוֹתְךָ מֵהַבּוֹץ.

הִנֵּה בָּאָה שָׁנָה חֲדָשָׁה, וְנִהְיֶה בְּאוֹמֵן אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְנִפְעַל שָׁנָה

טוֹבָה וּמְתוּקָה, שָׁנָה שֶׁל שְׁפַע רוּחַנִי וְגִשְׁמֵי גַם יַחַד.

דִּבְרָתֵי עִם בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, הוּא יֶאֱרָגֵן לָךְ כְּרֵטִיס, וּבְעֶזְרַת

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּתוֹךְ כַּמָּה יָמִים יִסְדֹּר לָךְ הַכֹּל. אֲנִי שׂוֹלַח לָךְ עֲכָשׁוּ

סְכוּם, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִנְתָּקוּ לָךְ אֶת הַחֲשֻׁמֶל וְהַמַּיִם, וְאַתָּה תִּתְפַּלֵּל עֲלַי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֵאש־חֲדָשׁ אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵי יוֹת אֲנָשִׁי

שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֵסֶלֶב", הַגֵּרִים בִּיבְנֵי אֵל "עִיר בְּרֵסֶלֶב",

הַיְוֵי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבִשֹׁר לְכֹל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, שֶׁהַיּוֹם עוֹשִׂים סִיּוּם

עַל מִסְכַּת בְּרִכּוֹת, שְׁלֹמֵדוֹ בְּמִסְגֵּרַת "דֶּף הַקְּהֵלָה", וּמֵאֵד מֵאֵד

רְצִיטֵי, שְׁמֵי שָׁרֵק יְכוּל, יִרְאֶה לְהַצְטָרֵף לְהַשְׁעוֹר הַזֶּה, כִּי מִתְחִילִים

כְּבֹר מִסְכַּת שִׁבְת, וְחָבֵל מֵאֵד עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלֵי לְמוֹד גְּמָרָא,

כִּי דֶּף גְּמָרָא בַּיּוֹם, מִמְּשִׁיף עַל הָאָדָם אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדִבְקוֹת עֲלִיוֹנָה

מֵאֵד, וְאֵם אָדָם הִנֵּה יוֹדֵעַ מַה זֶּה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, הִנֵּה

חֲזֵק בְּזֶה מֵאֵד מֵאֵד. וְיִדוּעַ מַה שְׁסַפֵּר רַבְּנוּ ז"ל (סְפוּרֵי־מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשָׂה

10), שֶׁהַמֶּלֶךְ צָעַק. וְשָׂאֵלוּ אוֹתוֹ: מָה אַתָּה צוֹעֵק? עֲנֵה וְאָמַר: אֵיךְ לֹא אֶצְעַק בְּשִׂרְוֹצִים לְהַרְגֵּנִי אוֹתִי, עֲנֵה וְאָמַרְוּ לוֹ: אִם הַדָּף מִגֵּן עֲלֶיךָ, אֵין אַתָּה צָרִיךְ לְהִתְיַרֵּא מִשׁוּם דָּבָר, כִּי גַם עָלַי קָמִים הַרְבֵּה שׁוֹנְאִים, בַּקֵּז הַדָּף מִגֵּן עָלַי וְכוּ', עֵינֵי שָׁם. וְאָמְרוּ אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂזֵה סוֹבֵב עַל דָּף גְּמָרָא, כִּי מִי שְׁחֹזַק בְּלִמּוּד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, לֹא יִכּוֹלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דָּבָר. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כָּל מִי שְׂרַק יֵשׁ לוֹ אֶפְשָׁרִיוֹת, שִׁיִּצְטָרֵף לְלִמּוּד "דָּף הַקְּהֵלָה", וּבְזָכוֹת זֶה עוֹד תִּזְכּוּ לְהַחֲזִיר אוֹתִי אֶצְלָכֶם.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹו תַתְּכָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב רֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרֹו יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצָדֵק וּבְמִשְׁפָּט, וְהַפֵּל לְכָל בְּחֻשְׁבוֹן גְּדוֹל מִלְּמַעְלָה, אֵין דָּבָר שֶׁבָּא לְבַד, וְלִכֵּן בִּידְעוֹת אֱלוֹי יִכּוֹלִים לְהַמְתִּיק אֶת כָּל הַדִּינִים, וְלְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ יְשׁוּעוֹת וְחֶסֶדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹו תַתְּכֹו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב רֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרֹו יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! כִּי הוֹלֵךְ עִכְשָׁו בְּכָל הָאָרֶץ, שְׁמוֹרִידִים אֶת כָּל אֶחָד מֵאַבְטַחַת הַכְּנֶסֶה, וְנוֹתְנִים לוֹ עֲבוֹדָה וְכוּ', וְזֶה אֶתָּה צְרִיף לְבַחַר אוֹ כֵּן אוֹ לֹא.

אֶתָּה צְרִיף לְהַחְלִיט, אֲנִי לֹא יְכוֹל לְהַחְלִיט עִבּוּרְךָ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְּבַרְךָ, עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת עִמּוֹ יִתְּבַרְךָ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתְּכֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב רֵאש־חֲדָשׁ אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵינִי רוֹצֵה לְהַכְּנֵס בְּפִרְטִים וְכוּ', כִּי כָּבֵד דְּבַרְנוּ מִזֶּה דִּי וְהוֹתֵר וְכוּ', אֵךְ עֲלִיד לְדַעַת, כִּי זוֹ מִצְוָה כְּמוֹ מִצְוֹת תְּפִלִּין וְכוּ', שְׁצַרִּיכִים לְקַיֵּם אֲפִלּוּ בְּלֵי חֶשֶׁק, אָדָם "מִכְרָח" לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם וְיוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, אִם יֵשׁ לוֹ מִצַּב רוּחַ טוֹב אוֹ אֵין לוֹ מִצַּב רוּחַ טוֹב, כְּמוֹ-כֵן וְכוּ'.

בְּעֶזְרַת הַדְּרָשָׁה, אֲנִי לֹא יְכוֹל הַיּוֹם, כִּי פִּשׁוּט לֹא אֶהְיֶה בְּבֵית.

הַדְּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ תָּמִיד...

לוֹ תתְּכַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב רֵאש־חֲדָשׁ אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אָשֶׁר לֹו תתכט — לֹו תתל בַּנְחַל טו

מָה אָמַר לָכֶם! מִי שִׁיּוּצָא לְהַפְצָה, חוֹזֵר עִם שְׁפַע, אֲשֶׁרִי מִי שֵׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזָה.

רַק תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אֲנִי בְּטוֹחַ, אִם תִּהְיֶוּ בְּשִׂמְחָה וּבְאֵהָבָה, לֹא יִחַסֵּר לָכֶם שׁוּם דְּבָר.

הַמֵּאחַל לָכֶם חֲדָשׁ מִבְּרַךְ...

לֹו תתכט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב רֵאשִׁי-חֲדָשׁ אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ לְדַבֵּר עִם בְּנֵךְ, כִּי אַחֲרַת אֲנִי מִכְרַח לְשַׁלַּח אוֹתוֹ הַבִּיתָה עוֹד הַשְּׁבוּעַ, הַמְצַב עִמּוֹ כְּכֹר הַגִּיעַ לְבִלְתִּי נִסְבֵּל, וְאֵינִי יָכוֹל יוֹתֵר.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

לֹו תתל.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב רֵאשִׁי-חֲדָשׁ אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיִחְיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתְּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! גַּם, שְׁעֵדִין אַתָּה זוֹכֵר אֶת הַטּוֹבוֹת שֶׁקַּבַּלְתָּ אֶצְלָנוּ, אֲשֶׁר רַבִּים כְּבָר מְזַמְּן שְׁכַחוּ אֶת כָּל זֹאת.

אֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, רְאֵה לְדַבֵּר עִם בְּנֵךְ, כִּי אַחֲרַת אֲנִי

אֲשֶׁלַח אוֹתוֹ הַבֵּיתָה עוֹד הַשָּׁבוּעַ, יֵשׁ לִי הַרְבֵּה צֶעַר וְעִגְמַת נַפְשׁ
מִמֶּנּוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ כָּל הַיָּמִים...

לוֹ תתְּלֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב רֵאשִׁיחֶדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! שְׂמַחְתָּנִי מְאֹד מְאֹד, כִּי נִפְשִׁי קָשׁוּרָה
בְּמִשְׁפַּחְתְּכֶם, רַק אֲחִיךָ צִיר אֶת הַתְּמוּנָה כָּל-כָּף שְׁחֹר מִשְׁחֹר וְכוּ',
עַד שֶׁנִּבְהַלְתִּי וְכִתְבָתִּי לָךְ תִּכְף-וּמִיד מִכְתָּב וְכוּ', אֲבָל בְּזֶה שְׂאֵת
מִשְׁמַחַת אוֹתִי שֶׁהִכַּל בְּסִדְרָה, וַיֵּשׁ לָכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת וְאַהֲבָה וְנַחַת
מִהַיְלָדִים הַחֲמוּדִים, זֶה חֻלְקִי מִכָּל עֲמָלִי, כִּי כָל-כָּף הַרְבֵּה טְרַחְתִּי
וַיִּגְעַתִּי, עַד שֶׁהִגַּעְתִּי עַד הַלּוֹם, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ הַלְּאֵה,
וְנִשְׁמַע וְנִתְּבַשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם וְטוֹבֵתְכֶם כָּל הַיָּמִים...

לוֹ תתְּלֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב רֵאשִׁיחֶדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּדַבָּרִים פְּאֵלוּ אֲנִי לֹא יָכוֹל לְהַתְּעַרֵּב, אֶת צָרִיכָה לְהַחְלִיט
לְעֲצִמְךָ.

אָשֶׁר לוֹ תתלג — לוֹ תתלד בַּנַּחַל יז

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לְכֶם בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד, וַיְהִיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב רֵאש־חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

נָא לְמַסֵּר אֶת הַמַּכְתָּבִים לִיעֲדָם.

אֶת הַפֶּסֶף שְׁאֲחִיף חָיֵב לִי, תְּמַסֵּר אֶת זֶה לְהֵרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֶקְבֵּל אֶת זֶה חֲזָרָה מִבְּנוֹ.

תּוֹדִיעַ בְּשֵׁלֹט וּבְמוֹדְעָה, שֶׁהַיּוֹם בְּלִילָה בְּסַעֲדַת רֵאש־חֹדֶשׁ, שְׁיָבוֹאוּ כָּל הַנְּשִׁימִים, וְאֶסְפֵּר בְּפִרְטוּיּוֹת אֶת הַנְּסִיעָה שְׁלִי עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים בְּשָׁבוֹעַ שְׁעֵבֵר, וְאֶסְפֵּר סְפוּרִים מְעֻנְיָנִים מִכָּל צְדִיק שֶׁהֵייתִי שָׁם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! הִיא כּוֹתֶבֶת עֲלֶיךָ מֵה שְׁכּוֹתֶבֶת וְכוּ', אֲבָל אֲנִי רוֹצֶה מְאֹד שֶׁהַמַּכְתָּב שְׁכַתֶּבֶת לִי, הִיא תִרְאֶה אוֹתוֹ, כִּי הִיא חוֹשֶׁבֶת שֶׁהִיא צְדִיקָה וְכוּ', וּלְפִי דְבָרֶיךָ זֶה בְּדִיוֹק הַפּוּךְ.

חלישות הנדעת לא צריכים, צריכים רק נעת, ולא חלישות, אָז יודעים איך להתנהג.

הדורש שלומך פל הימים...

לו תתלה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, א' דראש-חדש אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה אל ... תחיה.

אחרי שקבלתי את מכתבך, כתבתי מכתב לבעלך, והוא החזיר לי תשובה, כי הוא מאד נפגע ממה שכתבתי לו, והנה אני שולח לך עכשו את מכתבו, ותראי שגם לבעלך יש רגש, ותראי שיש ממש בדבריו.

המצפה שהכל יסתדר ביניכם...

לו תתלו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, א' דראש-חדש אלול ה'תשס"ד.

לכל ההורים היקרים!

היה למראה עיני החוברת שיוצאת לאור מטעם התלמוד תורה שלנו ביבנאל, ואני עומד תחת כל מה שכתוב שם, ואני מבקש את כל ההורים לשתף פעולה, כי הרי אנחנו רוצים השנה לשפר את כל התנאים בהחנוף, והילדים שלכם שהם העינים שלכם, יהיו שמורים מכל רע וניצליחו, ותרוו רב נחת דקדשה מהם, ולכן תשתפו פעולה עם צנת המלמדים, ולקיים כל מה שכתוב בחוברת.

המאחל לכם שנה טובה ומצלחת...

לו תתלו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, א' דראש-חדש אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה לכלל אנשי שלומנו היקרים,
 "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש" די בכל אתר ואתר.

היות שהשנה התארגנו "ועד משמרת הקדש" משמרת
 הצניעות בעיר אומן לשמר על סדר הצניעות בכל תחום הציון
 הקדוש, להציל את אנשי שלומנו מפועלי און, ולהרחיק את זהמת
 הפריצות משם, ויען שזה עולה להם סכום ענקי להחזיק קרוב
 למאה אנשים שישמרו את המקום מזהמת הפריצות וההפקרות
 שרבים חללים הפילה וכו', ולכן אני מבקש את כל אחד מאנשי
 שלומנו, שינדב סך פשוט של שבעה דולר למען להציל אותנו ואת
 ילדינו מהזבל הזה, וימסרו את הפסוף להאברך ר' ... גרו יאיר,
 שהוא ימסר את זה ל"ועד משמרת הקדש", משמרת הצניעות,
 שהשנה כלל אנשי שלומנו חסידי ברסלב יצטרפו להתרמה הזו,
 שהם ממלצים מהבית-דין צדק של העדה החרדית, וגם כלל חסידי
 ברסלב תומכים בזה, כי זה ממש ענין של הצלת נפשות וכו', ודי
 למבין.

ולכן אשרי מי שיהיה לו חלק במצוה הגדולה הזו, וינדב
 שבעה דולר, אשר זכות הטירה תגן עליו.

גם מי שיכול לתמוך בועד העולמי שעושים נפלאות כל השנה,
 ובפרט בראש השנה בענין התאורה והמים והשמירה וכו'.

המאחל לכם שנה טובה ומתוקה...

לו תתלה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, א' דראש-חדש אלול ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל תלמידי ישיבת
 "דמשק אליעזר", הני"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אתמול בלילה היה אמור להיות שעור לפניכם, אבל מרב
 הצרות והטרדות שעברו עלי — נדחה, ועמכם הסליחה.

עכשו מתחיל חדש הרחמים והסליחות, והוא עת רצון גדול
 בשמים, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם, שתקחו את עצמכם
 בידיכם, ובכל יום תתפללו אל הקדוש-ברוך-הוא, שתזכו להיות
 אנשים פורים, כרצונו של רבנו ו"ל, וכן שתזכו כלכם לבוא אל
 ציון רבנו ו"ל על ראש השנה, אשר אין למעלה מזה, כי מה
 שתפלה פועלת, שום דבר בעולם אינו פועל.

נא ונא ראו 'לגנב' בכל יום ח"י פרקים משניות, ואפלו שזה
 בא לכם מאד קשה, עם כל זאת אין עוד דבר שהורג את היצר הרע
 כמו למוד משניות. ולכן אל תהיו בטלנים! אלא במסירות נפש ראו
 'לגנב' ח"י פרקים משניות בכל יום, והקדוש-ברוך-הוא יעזר,
 שפקרוב תוכלו כלכם להתחתן.

אני מאד מבקש אתכם, יען שיש עכשו ארבעה מספרים
 גליונות "חדשות ברסלב", שתקחו מכל מספר כמות, ותפיצו את
 זה בין החרדים ויקא במסירות נפש הכי גדולה, ובזה ממש תחיו
 אותי, ומי שאוהב אותי באמת, שישתדל להפיץ את הארבעה
 גליונות "חדשות ברסלב".

אני מאד מבקש, שלא יבא לכאן מי שאינו מפיץ, אני צריך
 כאן עשרה שמפיצים, כי פה יש יותר חרדים מכל מה שיש בארץ
 ישראל, וכיחד נחזור לארצנו הקדושה, דרך ציון רבנו ו"ל.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כַּמָּה דְּפִים גְּמָרָא בְּגֵרְסָא, שְׁזָה מְזוּכָר אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מִוֵּהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רִיד): תְּלַמּוּ"ד בְּגִימְטְרִיָּה כַּמְסַפֵּר הַקְּלָפָה שְׁמַחְטָאֵת אֶת הָאָדָם בְּפָנֵם הַבְּרִית, וְעַל-יְדֵי רַבּוּי לַמּוּד תְּלַמּוּ"ד, זוֹכִים לְבִטּוֹל אוֹתָהּ; וְלִכְּן מֵאַחַר שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם מֵה שְׁעוֹבֵר, רְאוּ לְהִתְמִיד מְאֹד בְּלַמּוּד גְּמָרָא, שְׁמַמְשִׁיף עַל הָאָדָם אֶת הַד' מְלֵאכֵי הַשְּׁמִירָה: גְּבֻרִיאֵל, מִיְכָאֵל, ר'פֶּאֵל, א'וֹרִיאֵל, שְׁזָה קְשׁוּר הַמְּרַכְּבָה הַמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִוֵּהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'), שְׁזָה מֵה שְׁמַבְטֵל אֶת חַמוּם הַיֵּצֵר הָרַע.

נָא וְנָא רְאוּ לומר אַרְבָּעִים יוֹם אֶת הַתְּפִלוֹת הַמּוּבָאוֹת בְּקִנְטֵרס "מְצִיאַת-הַזּוּג", וְאִז תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכּוּ לְמַצָּא אֶת זְוִיגְכֶם.

הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדְּלוּ שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם אוֹיְרָה שֶׁל שְׂמִחָה וְאַהֲבָה, שְׁלֵא יִמָּצָא בַּחֹר אֶחָד שְׁמַצִּיק לְהַשְׁנִי, וְזֶה הָעוֹן הַכִּי גְּדוֹל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ אֶת תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלַּתִּי שְׁאֲנִי מִתְּפַלֵּל בְּעַבְדוּרְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּדַרְכְּכֶם.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתלט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, א' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לִנְכוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, וּבְקָרוֹב תִּרְאוּ יְשׁוּעָה. בְּעִנְיָן הָאֵח שְׁלֶךְ, אַתָּה מִבֵּין שְׁאֲנִי לֹא יְכוּל לְהִתְעַרֵּב.

הַעֲקֹר תִּרְאֶה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, כִּי הַשִּׁמְחָה פּוֹרְצַת כָּל הַגְּדָרִים וְהַמְחִיצוֹת, וּבִזְכוּת הַשִּׁמְחָה יִתְרַחֵב לָךְ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצֹּלֶחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתַּם.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁכִּפִּי הַמִּכְתָּב שֶׁבַעֲלֶיךָ כָּתַב לִי שֶׁלֶּשָׁה עֲמוּדִים מְלֵאִים עִם סְפּוּרִים, אֵיךְ שֶׁהוּא מְשַׁתְּדֵל וְכוּ' וְרוֹצֵה וְכוּ' וְרוֹצֵה וְכוּ' וְהַמְגִינֵעָה מִמֶּךָ, אֲזִי אֲנִי כָּבֵר לֹא יוֹדֵעַ מַה לְחַשֵּׁב, וְהוּא עֲכָשׁוּ בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת גְּדוּלָּה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצֹּלֶחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתַּמַּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... תַּחֲיָה.

רְאִי לְהַתְחַזֵּק מְאֹד, עֲכָשׁוּ בַעֲלֶיךָ נַעֲשֵׂה בַעַל תְּשׁוּבָה, הִינּוּ הַבַּעַל שֶׁל הַתְּשׁוּבָה, וְהוּא מְקַרֵּב רְחוּקִים אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחַת בְּזוּה, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — הוּא נַעֲשֵׂה עֲכָשׁוּ מְגִיד שַׁעוֹר לְבַחֲרֵי חֲמֵד, בְּנֻדְאֵי יִהְיֶה לוֹ שִׁפְעַע, וְיִשְׁכַּר בַּעֲדֶךָ אִשָּׁה לַעְזוֹר לָךְ בְּמִשְׁק הַבַּיִת.

הַעֲקֹר תִּהְיֶי שִׁמְחָה וְעֲלִיזָה, שְׂזוּכִיתֶם לְבַיִת מְשֻׁלָּכֶם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם תָּמִיד שִׁפְעַע רוּחָנִי וְשִׁפְעַע גִּשְׁמִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצֹּלֶחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתמב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, א' דראש-חדש אלול ה'תשס"ד.

לום ובִּרְכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲזְבִי כָּבֵד אֶת בְּעֵלְךָ, וְאַל תַּחֲשָׁדִי
בוּ בְּכָל פֶּעַם, כִּי אֶת הוֹרֶסֶת לְךָ וְלוֹ אֶת הַחַיִּים.

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֵין מְקוֹם לְנָשִׁים לְבוֹא לְאוּמָן, כִּי כָּל הַשְּׂטַח מְלֹא
בְּאַלְפֵי אֲלָפִים גְּבָרִים, וְלֹא צְנוּעַ שְׂאֵשָׁה תִּסְתַּוֵּבֵב שְׁמָה.

בְּעֵלְךָ נוֹסַע שְׁבוּעַ קֹדֶם כְּדֵי לְסַדֵּר הַכָּל שְׂיִהְיֶה מוֹכֵן, וְלִכְּנֹן
תַּעֲזְבִי אוֹתוֹ כְּבֹד עִם הַשְּׂטִיּוֹת וְהַחֲשָׁדוֹת שְׁלֶךְ.

הַמְּבָרֵךְ אוֹתְךָ תָּמִיד...

לו תתמג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל עוֹרְךָ דֵּין ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ לְפִיּוֹס אֶת הָעוֹרֶכֶת-דֵּין שֶׁל הַנוֹעֵדָה ...
וְלְהַסְבִּיר לָהּ, שְׂאֲדוֹן ... הוּא לֹא שְׁפוּי בְּדַעְתּוֹ, וַיֵּשׁ לָנוּ הַרְבֵּה עֲגָמַת
נֶפֶשׁ מִמֶּנּוּ, וּמָה גַם יֵשׁ לוֹ ... שְׂזָה מְשַׁבֵּשׁ אֶת דַּעְתּוֹ, וְלִכְּנֹן שְׁלֹא
תִּקַּח אִישִׁית אֶת הָעֵינִן [חֶסֶר], מָה לַעֲשׂוֹת? עֲשׂוּ דְבָרִים בְּלִי יַדִּיעָתִי
כָּלֵל, כִּי אָנִי שְׁקוּעַ בְּלַמוּדֵי וּבַחֲבוּרֵי סִפְרִים, וְאָנִי בְּכָלֵל לֹא מִבִּין
בְּדְבָרִים, וְאָנִי מְקַוֶּה שֶׁהִיא תִּבְיֵן אוֹתִי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמְךָ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

לו תתמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשִׁיחֻדָּשׁ אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

קַבְּלָתִי אֶת הַרְשִׁימָה שֶׁל הַסְּפָרִים, וַיֵּשׁ לִי אֶת כָּלָם, וְלָכֵן תִּגִּיד
לְהַפְחוֹר ... גְּרוֹ יְאִיר שְׁלֵא צָרִיךְ.

הַעֲקֹר אֶתָּה תִּהְיֶה חֶזֶק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְשׁוּם דְּבָר
בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא שְׂמִינָה לְכֹל, בֵּין
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשִׁיחֻדָּשׁ אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֶתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִיּוֹת שְׁבוּר, שְׁלַחְתִּי לְאַשְׁתְּךָ אֶת מְכַתְּבְּךָ,
וְעַכְשָׁו הִיא רוֹאָה תְּמוּנָה אַחֲרֵת וְכוּ', כָּל הַבְּעִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׂאִין
הַדְּבָרוֹת, וְזֶה גּוֹרֵם אֶת כָּל הַמִּתְחַבְּבִית, וְזֶה מְאֹד לֹא בְּרִיא לִילְדִים,
שְׂיִרְאוֹ אֶת הַמְּרִיבוֹת בֵּינֵיכֶם. אֲקַנְוָה שְׂתַבִּין דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתמו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ב' דראש-חדש אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמין לי, שאני אוהב אותך בדיוק כמו שאהבתי אותך מקדם, בלי שום שנוי, רק אני רואה דברים שאתה לא רואה וכו', ואני מבין דבר מתוך דבר וכו', עלי עברו השבעה מימות בשלמות וכו', לצערי הרב, מה שעליך עדין לא עבר וכו', ולכן אני יודע מה שאני יודע, כל הבלבול שיש סביבי זה לא מהעולם הזה, זה קטרוג גדול בשמים, ונתלבש כאן למטה בבני אדם וכו', פלוני אלמוני וכו'.

אני לא רוצה שתעלה לבמה וכו' ולבקש סליחה וכו', אני רק רוצה שתהיה שמח, ותזכר איה שיימינו כצל עובר, וברגע קט ממש אנחנו כבר יוצאים מכאן (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סא), וחבל ששם נהיה פרודים, אחרי רב היגיעות בנפש ובגוף, שיגיעת וטרחת לבוא אלי, שנהיה רחוקים זה מזה שם בשמים וכו', זה חבל מאד. אבל מצד שני גם אל תשכח כמה למדת אצלי, ואני מקווה שלא הולכתי אותך שולל.

היה טוב שתעסק הרבה בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ע"ב, ושם תראה מהי התכלית בזה העולם.

מוהרנ"ת ז"ל אמר: אם הצדיקים שאני יודע שהיו צדיקים, אבל אם היה להם לב נשבר שיש לי, איני יודע אם יש מספיק גן-עדן בשבילם.

רק חזק ואמץ, ותעשה התחלה חדשה.

האוהב אותך באמת, רק מבקש אותך לצמצם עצמך...

לוֹ תתמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

אִם אַתָּה מְרַגֵּשׁ פְּחָדִים וּמְחוּשִׁים, רְאֵה לְהַשְׁאֵר בְּיַבְנָאֵל וְאֵל תִּסַּע.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, כִּי זֶה הֶרְפוּאָה הַכִּי בְּדוּקָה וְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה עַל הַדְּוִי"ת, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתָּמִיד תִּבְשֹׂר לִי רַק בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת וּנְעִימוֹת וְכוּ'.

בְּעֵינַי קָנִית בֵּית וְכוּ', אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶפְשֶׁר הַכֵּל, רַק צְרִיכִים לְהִיּוֹת אֲצֵלוֹ יוֹתֵר וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ, וְלֹא לַעֲזוֹב אוֹתוֹ, וְאֵז הוּא בְּרַדְאֵי יַעֲזוֹר.

רְצִייתִי מְאֹד, שֶׁתְּשַׁלַּח לִי אֶת הַשְּׁעוֹר בְּדָאָר אֶלְקָטְרוֹנִי.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתַּמַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כָּל הַבְּעִיּוֹת שְׁלָכֶם זֶה רַק מִחַמַּת לְקוֹי בְּאַמוּנַת חֻכְמִים, כִּי אִם הִיְתָה לָכֶם אַמוּנַת חֻכְמִים, לֹא הָיָה חֶסֶד לָכֶם שׁוֹם דְּבַר, וְהָיָה לָכֶם שְׂפַע רוּחָנִי וְשְׂפַע גַּשְׁמִי, וְלֹא הִיִּיתֶם מַחֲכִים עַל יוֹם הַמָּוֶת ... שְׂמֵמִילָא יְבוּא, וְלֹא צְרִיכִים לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה עַל זֶה ... כִּי מָתִי שְׂיָבוּא יְבוּא, אֲבָל לַעֲת עֲתָה צְרִיכִים לְקַיֵּם אֶת הַמְצֻוֹת כְּמוֹ שְׂמִדְרֵיכְנוּ הַצְּדִיק.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתַּנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה שְׂאֵתָה רוּצָה לְפָתַח מְסַעְדָּה וְכוּ', עֲלֵי לֹמֵר לָךְ, אֲשֶׁר הָאֲבָרְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, כְּבָר קָנָה חֲנוּת וְהַשְּׁקִיעַ הַרְבֵּה, וְהוּא פּוֹתַח עֲכָשׁוּ מְסַעְדָּה גְדוֹלָה, שְׂאֲנַחְנוּ גִתָּן לוֹ אֶת כָּל הַגְּבוּי. וְלִכֵּן לְדַעֲתִי, חַפֵּה עוֹד עַד שְׂיִכְפַּל גְּדֹל הַקְּהָלָה.

הַעֲקֹר תִּתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבִזְכוּת זֶה יִהְיֶה לָךְ שְׂפַע, כִּי "אִישׁ אַמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָא־שִׁחָדָשׁ אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ בְּמִדַּת אַרְיֶכַת אַפִּים, שֶׁהִיא מִדָּה
הַיְקָרָה שֶׁל סִבְלָנוּת, וְלֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס וּבְקִפּוּדוּת, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא
לְקַלֵּל, חַס וְשָׁלוֹם, אֶת הַיְלָדִים, שֶׁזֶּה עוֹן חָמוּר מְאֹד מְאֹד.

וְלִכֵּן תִּבְקָשִׁי הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל מִדַּת הַסִּבְלָנוּת, שֶׁזוֹ
הַבְּרָכָה הִכִּי גְדוּלָה, כִּי מִי שֶׁזּוֹכֶה לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַסִּבְלָנוּת, זֶה
הַמַּתְנָה הִכִּי יְקָרָה שָׂרָק יְכוּלִים לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָא־שִׁחָדָשׁ אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּקִשְׁתִּי אוֹתָךְ כָּבֵד כַּמָּה פְּעָמִים, שֶׁתַּנִּיחִי לְבַעֲלֶךָ, אֶת מְשַׁעֲת
אוֹתוֹ עִם כָּל הַחֲשָׁדוֹת וְכו'.

בְּרָאשׁ הַשָּׁנָה אֵין מְקוֹם לְאִשָּׁה לְהִיּוֹת בְּאוֹמֶן, אֶל הַצִּיּוֹן מִמִּילָא
לֹא שֶׁיֵּךְ לְגִשְׁת מְרַב הַצְּבוּר וְכו', וְלִכֵּן תַּתְּנִי לוֹ לְגִסְעַ שְׁבוּעַ קִדְּם,
כִּדִּי שִׁיאֲרַגֵּן הַכֹּל עַל צַד הִכִּי טוֹב.

בְּוִדְאֵי תִרְאִי לוֹ אֶת הַמַּכְתָּבִים שְׁלִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תַתְנַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִימָה שְׂאֵתָה מְשַׁמַּח
אוֹתִי בְּעֵנֵינִי הַפְּצָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְצֵאת
בְּכָל יוֹם לְהַפְּצָה, וְאִזּוֹ לֹא יִחַסֵּר לוֹ שׁוֹם דְּבָר, וְזֶה תִּקּוֹן גְּדוֹל
לְהַנְשָׂמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תַתְנַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ.

אֵין זֶה חֲכָמָה לְהַתְּיָאֵשׁ וְכוּ' וְלִזְרֹק הַכֹּל וְכוּ', הָאָדָם רוֹצֵה רַק
לְשִׁמְעַ מַה שֶּׁטוֹב בְּעֵדוֹ וְלֹא יוֹתֵר.

תְּמִיד צְרִיכִים לְדַעַת, שֵׁישׁ שְׁנֵי צְדָדִים לְמַטְבֵּעַ, וְלֹא לְהַתְּעַקֵּשׁ
שְׂתִמִּיד אֲנִי צוֹדֵק וְכוּ', וּבִפְרָטִיּוֹת בְּעַל וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְוַתֵּר אֶחָד
לְהַשְׁנִי, וְלֹא לְזָרֵק תְּמִיד אֶת הַגֵּט אֶחָד לְהַשְׁנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתנה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ב' דראש-חדש אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא צריך את הכסף בשבילי וכו', אף שפא לי בחדשי הקיץ חשבונות רק לחשמל ומזגנים להבחורים אָלף ושלש מאות דולר לחדש (פי פה החשמל מאד יקר), ומלבד האכל, אני רק שולח אותם לאחסן כסף, כי אני רוצה לשלח אותם הביתה, ואני לא יכול לממן פרטיסים וכו', ואני לא יכול לרוץ אחר ההורים שיִתנו את הכסף לסוכן הנסיעות.

פשוט הגעתי לגיל, שאני כבר לא יכול להחזיק בחורים צעירים וכו', אתם צריכים להבין גם אותי.

מה לעשות?! עבר עלי כמעט שנתים גיהנום, על-ידי רשעות ואכזריות הסמ"ך-מ"ם, שמסר אותי בעלילות שוא ורשע, כי באמת הייתי יכול להציל את כל בני הנעורים שבדור הזה (תהלה לאל, חתנתי לך כמה ילדים), וכך הילדים לא ידעו מה זה חטא וכו', ועל זה עיני הסמ"ך-מ"ם לוטש עלי ושניו הטמאות חרק עלי, ועכשו אני אנה אני בא?! אני מחכה ומצפה בכל יום בכליון עינים, שיסור ממני הרע והצרה הזו של צו מעצר וכו' וכו', והקדוש-ברוך-הוא ישלם חזרה למלשינים ולמוסרים מה שמגיע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לו תתנו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לִבְקֹשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, רְאוּ לְחֹזֵק אֶת עֲצַמְכֶם בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹ, עֲכָשׁוּ בִימֵי הַסְּלִיחוֹת וְהַרְחָמִים, תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְפִיִּס אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ, כִּי דוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת דָּרְשׁוּ (שְׁמוֹת יח): "וַיִּשְׁאַלוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם", רְאֵשֵׁי תְבוֹת אֱלוֹ"ל, כִּי בַחֲדָשׁ אֱלוֹל צְרִיכִים לְפִיִּס אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה, כִּי כָּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא פה): עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר, עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחֲבֵרוֹ אֵין יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר, עַד שְׁיִרְצֶה אֶת חֲבֵרוֹ; וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל צְרִיכִים לְפִיִּס אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּמְכַל שְׁפָן מִי שְׁחִיב כְּסָף לְהִזוּלֵת, שְׁיִשְׁתַּדֵּל לְשָׁלוֹם, אוֹ לְפִיִּסוֹ עַל־כָּל־פְּנִים, כְּדֵי שְׁלֹא יִהְיֶה בְּכָלֵל (תְּהִלִּים לו): "לוֹה רָשַׁע וְלֹא יִשְׁלָם", כִּי לְמַעַלְהָ מְאֹד מִתְיַחֲסִים לָזֶה שְׁאָדָם מְכַבֵּד אֶת הַזּוֹלָת, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאֵין עֲרָךְ כָּלֵל, אֵיךְ צְרִיכִים לְפִיִּס אֶת רַבּוֹ שְׁלִמְדוֹ תוֹרָה, וְהַעֲמִיד אוֹתוֹ עַל רַגְלָיו, וְכַל יִשׁוּתוֹ הוּא מְרַבּוֹ, כִּי עַקֵּר חֲכָמָתוֹ קִבֵּל מְרַבּוֹ, אוֹ אֵיךְ צְרִיךְ לְפִיִּס אֶת רַבּוֹ אִם הִתְחַלֵּשׁ אֶת דַּעְתּוֹ, כִּי כְּבֹר אָמַר רַבֵּנוּ וַי"ל (סִפְרֵי־הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן פח): הַצְּדִיק יְכוֹל לַעֲנֹשׁ אֶת הָאָדָם בְּמִיתָה, אֶפְלוֹ עַל־יְדֵי חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת אֶפְלוֹ בְּטַעוֹת. וּבְדַבְרֵים כְּאֵלוֹ מְאֹד מְאֹד צְרִיכִים לְהִזְהַר, כִּי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ. וּכְמֵאמְרָם וַי"ל (סִנְהֵדְרִין קי): כָּל הַחּוֹלֵק עַל רַבּוֹ כְּחוֹלֵק עַל הַשְּׁכִינָה וְכוּ', כָּל הַעוֹשֶׂה מְרִיבָה עִם רַבּוֹ, כְּעוֹשֶׂה עִם שְׁכִינָה וְכוּ', כָּל הַמְתַּרְעֵם עַל רַבּוֹ, כְּאֵלוֹ מְתַרְעֵם עַל הַשְּׁכִינָה. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִזְהַר בְּדַבְרֵים אֵלוֹ מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵף פַּעַם לֹא יְכוֹלִים לְדַעַת מִתִּי יִקְבְּלוּ אֶת הַעֲנֹשׁ, כִּי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְחַכֶּה, וְאַחֲרֵי־כֵן הוּא גּוֹבֵה וְכוּ', וְלִכֵּן דִּיקָא

עֲכָשׁוּ בַחֲדָשׁ הַזֶּה, חֲדָשׁ הַרְחָמִים, צְרִיכִים לְפִיֵס אֶת רַבּוֹ, וְצְרִיכִים לְפַשְׁפֵּשׁ הֵיטֵב בְּמַעֲשָׂיו אֵיךְ צִיעַר אֶת הַזּוּלָּת אוֹ אֶת רַבּוֹ, כְּדֵי שְׂיֻכַּל לָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, שְׁזֶה מֵה שְׁדוּרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת דְּרָשׁוּ (קַהֲלַת א'): "וַיִּנְתַּתִּי אֶת לְבִי לְדָרֶשׁ", שְׁדִיקָא בַּחֲדָשׁ אֱלוּל הוּא הַזְּמַן לְחַפְּשׁ וְלְדָרֶשׁ בְּעֶצְמוֹ מֵה קוֹרָה עִמוֹ, וּמֵה קוֹרָה בְּעוֹלָם, כִּי הַחֲדָשׁ הַזֶּה הוּא חֲדָשׁ שֶׁל יִשׁוּב הַדַּעַת, שְׁאָדָם יִזְכֶּה לְיִשְׁב אֶת עֶצְמוֹ הַיְכָן הוּא בְּעוֹלָם?! כִּי הָאָדָם יְכוּל לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי עוֹלוֹת לַזּוּלָּת, וְאֶפְלוּ לֹא יוֹדַע שֶׁהוּא עֹשֶׂה עוֹלָה, אָדָם צִיעַר אֶת רַבּוֹ, וְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתּוֹ וְהַתְּחַצֵּף נְגִדּוֹ, וְאֶפְלוּ לֹא יוֹדַע מַזֶּה, אוֹ שְׁאוּמֵר שֶׁלֹּא עָשִׂיתִי שׁוּם דְּבָר, וְהוּא כְּבָר שָׁכַח אֵיךְ רַבּוֹ יִגַּע וְיִרְחַ בְּשִׁבְלֵוֹ כָּל־כֶּף הַרְבֵּה, וְעַל כֵּן זֶה צְרִיכִים לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה לְפָנָי שְׂיִגִיעַ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁהוּא יוֹם הַדִּין, שְׁיִדוּנוּ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד עַל הַכֹּל. וְכִמוֹ שְׁאָמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם (קַהֲלַת יא): "וְיָדַע, כִּי עַל כָּל אֱלֹה יִבְיָאךְ הָאֱלֹקִים בְּמַשְׁפָּט", אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁזוּכָה לְפַשְׁפֵּשׁ בְּמַעֲשָׂיו בַּחֲדָשׁ הַזֶּה, וְהַעֲקָר שֶׁלֹּא יִטְעָה אֶת עֶצְמוֹ, כִּי אָדָם קָרוֹב לְעֶצְמוֹ, וְתָמִיד רַק רוֹאֶה לְהַצְדִּיק אֶת עֶצְמוֹ, וְאִינוּ זוֹכֵר אֶת הָעוֹלוֹת שֶׁעֹשֶׂה לְהַזּוּלָּת, וּמִכָּל שֶׁפֶן לְרַבּוֹ, וְלָכֵן דִּיקָא בַּחֲדָשׁ אֱלוּל זוֹכִים לְיִשׁוּב הַדַּעַת, אִם רַק רוֹצִים.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם עַל־כָּל־פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדוֹת, לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יְתִבְרַךְ אֶת כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, כִּי אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת הָאָדָם הַזּוּכָה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעָה אֶת עֶצְמוֹ, וּמְדַבֵּר עַל־כָּל־פָּנִים עִמוֹ יְתִבְרַךְ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׁזֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

דַּעוּ לָכֶם מֵה שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכוֹת ת): מִיּוֹם שֶׁחֲרַב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, אֵין לוֹ לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעוֹלָמוֹ אֱלֹא אַרְבַּע אֲמוֹת שֶׁל הֶלְכָה בְּלִבָּד. וְלָכֵן אֲנִי רוֹצֶה מְאֹד שֶׁתְּקַהֲלֶה שְׁלָנוּ תִהְיֶה רַק פְּנַת יְקָרָת, שְׁבָה לומְדִים תּוֹרָה, וּמִתְנַהֲגִים כְּפִי הַהֲלָכָה. וְלָכֵן מִי שְׂיֻכַּל

להיות בכולל — אין למעלה מזה, ומי שקשה לו, על-כל-פנים שיחפש לעצמו איזה חבר טוב, וילמד עמו שעה אחת ביום, וכן זכינו שיש לנו שעור ברבים "דף הקהלה", אשרי מי שיצטרף ללמד דף גמרא, שממשיך על האדם הארה עצומה.

זכרו היטב, אשר אין שום תכלית בזה העולם רק לחזר בתשובה שלמה אליו יתברך, ולטיל בכל יום במקרא, משנה, גמרא ומדרש. ולכן אל תהיו בטלנים! אלא כל אחד יהיה לו את השעור שלו, כי סוף כל סוף רק זה מה שישאר מאתנו, כמאמר התנא הקדוש (אבות פרק ו'): לפי שבשעת פטירתו של אדם, אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד. ואת זה צריכים לזכור טוב טוב.

כל מי שיצא בכל יום להפצה, מבטח לו שיהיה לו כסף בכיס, וזה ברור, ומי שאינו יוצא להפצה, שלא יהיו לו טענות ומענות שהוא בעל חוב וכו', ואין לו פרנסה וכו', כי כבר אמר החכם מפל האדם (משלי כו): "אמר עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות: הדלת תסוב על צירה ועצל על מטתו: טמן עצל ידו בצלחת גלאה להשיבה אל פיו", ולכן למה שיהיה לאברך טענות, שאין לו פרנסה ואין לו כסף, הוא שוכב במטה כמו פגור מת מרב יאוש, ולכן למה לו להתלונן?! קבלנו מתנה ממוהרנ"ת ז"ל את הענין של הפצה, ומי שיצא להפצה תמיד יהיה לו כסף בכיס, וזו הבטחה שאני מבטיח לכלם, כי גם אני הלכתי רבות בשנים להפצה, וסבלתי עלבונות וחרופים וגדופים וכו' וכו', ואף-על-פי-כן שום דבר לא היה יכול למנע אותי מלילך בכל יום ויום חק ולא יעבר, ואז לא רצו לקחת וכו', אבל עכשו כבר נשתנה הכל, כי כלם רוצים את החוברות והקונטרסים, כי זה מחיה אותם ולכן אל תהיו בטלנים! תצאו בכל יום להפצה במרץ גדול, ועל-ידי-זה תזכו לקרב נשמות ישראל אליו יתברך, והקדוש-ברוך-הוא ישפיע עליכם שפע רוחני ושפע גשמי.

המאחל לכם שבת שלום...

לו תתנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ד' אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אִמַּר לְךָ! בְּעֵנִין אָבִיךָ, זוֹ רַחֲמָנוּת גְּדוֹלָה עָלָיו, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מִי שֶׁבֵּשׁ לוֹ אֶת הַשֶּׁכֶּל, וְנִתֵּן לוֹ הַנְּהַגוֹת שֶׁל שְׁטִיּוֹת וְדַמְיוֹנוֹת שָׂאִין לָהֶם שׁוֹם שַׁחַר, סֵתָם מַעֲנָה אֶת עַצְמוֹ וְאֶת אַחֲרִים, וְלִכְּנֵן אִם אֶפְשֶׁר לְכַתֵּב לוֹ — מָה טוֹב וּמָה נָעִים, כִּי פָּשׁוּט כְּפִי הַהֲנַהֲגוֹת שֶׁהוּא הוֹלֵךְ, בְּלִי סִפְקָ, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, הוּא יֵצֵא מִדַּעְתּוֹ, וְזֶה בְּרוּר. וְאִינִי יוֹדֵעַ מִי מְלַמֵּד אוֹתוֹ לְלַכֵּת בְּדַרְכֵים מְקַלְקָלִים כְּאֵלוֹ, שָׂאִין לָהֶם שׁוֹם שַׁחַר וּמְקוֹר בְּשׁוֹם סִפְרָ, וְלִכְּנֵן אִם אֵתָּה יָכוֹל לְהַצִּיל אֶת הַמַּצֵּב — מָה טוֹב וּמָה נָעִים, כִּי אַחֲרַת לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, וְיִצְטָרְכוּ לְאַשְׁפּוֹ אוֹתוֹ, כִּי זֶה קוֹרָה לְהַרְבֵּה חוֹזְרֵי בְּתִשׁוּבָה, שֶׁמַּחֲמַת רַבּוּי אוֹר נִשְׁפָּר לָהֶם הַכְּלִים, וְזֶה יוֹתֵר מִדִּי בְּשִׁבְלִים וְכוּ' וְכוּ'.

שְׁלַחַת לִי אֶת הַדְּרָשָׁה שֶׁל הָרַב ... שְׁלִיט"א, וְאִינִי יוֹדֵעַ אִיפֹּה שְׁמַתִּי אֶת זֶה, וְלִכְּנֵן אִם אֵתָּה יָכוֹל לְשַׁלַּח לִי אֶת זֶה דְּרָךְ דְּאֵר אֶלְקָטְרוֹנִי עוֹד הַיּוֹם, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ לָנוּ, וְכֵן אִם אֵתָּה יָכוֹל לְשַׁלַּח אֶת הַדְּרָשָׁה שֶׁל אַחִיו הָרַב ... שְׁלִיט"א בְּדֵאֵר אֶלְקָטְרוֹנִי.

רַק תִּתְחַזַּק לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לוֹ תַתְנַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי שְׁבֵת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ד' אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פְּלֵא שְׁלֵא שְׁלַחַתָּ לִי אֶת הַדְּיוֹת־יָדָיִם שֶׁל הַשָּׁבוּעַ, כִּי אֲנִי צָרִיף אֶת זֶה מְאֹד דְּחוּף, כִּי אֲנִי מֵהִדְק אֶת זֶה בְּקִלְסָר, וְאֲנִי צָרִיף לְדַעַת כָּל מֵה שְׁקוּרָה בְּכֹל שָׁבוּעַ בְּמִשְׁרָד.

רְצִיתִי שְׁתַּכְתֵּב לִי בְּדִיוֹק אֵילוֹ תְמוֹנוֹת יֵשׁ לָךְ מֵהַשָּׁבוּעוֹת הָאֲחֵרוֹנִים, כִּי ... גֵּרוֹ יְאִיר, רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת פְּתוּבוֹת, וְאֲנִי חָנּוּן לֹא יוֹדְעִים אֵילוֹ תְמוֹנוֹת יֵשׁ לָךְ, כִּי אֲצַלְנּוּ זֶה לֹא עָבַר בְּכֹלֵל, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לִי.

וְכֵן רְצִיתִי מְאֹד שְׁתַּעֲבִיר לָנוּ דְרָךְ דָּאָר אֶלְקָטְרוֹנִי אֶת הַשְּׁלֵשׁ דְרָשׁוֹת שֶׁל הָרַב ... שְׁלִיט"א, וְשֶׁל הָרַב ... שְׁלִיט"א וְכוּ', שְׁיִמְסֹר לָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי כָּל זֶה נְחוּץ לָנוּ מְאֹד, כִּי חָבַל לָנוּ לַעֲבֹד פְּעַמִּים. רְאֵה לְדוּחַ אֵיךְ עָבְרָה הַשָּׁבֵת, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁנַצְלִיחַ אֶת דְרָכֵינוּ תְמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תַתְנַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תַצֵּא, ה' אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת מְצַמְצֵם בְּעִבּוּדְתְךָ, וְאֵל תְּדַחֵק עָלֶיךָ אֶת הַשְּׁעָה, כִּי

זֶה רַק יִגְרַם לְךָ בְּעִיּוֹת נִפְשֵׁיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', אָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת שְׂמֵחַ בְּחֻלְקוֹ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, הוּא צָרִיךְ לְשִׂמְחָה וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל, כִּי הַחַיִּים כָּל־כָּף קֹצְרִים, וְחֻבֵּל מְאֹד לְהִרְסֵם אֶת הַבְּרִיאוֹת בְּשִׁבִיל פֶּן יִהְרָסוּ וְכוּ' רַבּוּי אֹר, שְׂגוּרִם אַחֲר־כָּף שְׂבִירַת הַכְּלִים.

רְאֵה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, עַל־כָּל־פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שֶׁהוּא דָּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאִם תִּרְגֵּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְלַכֵּת בְּצוּרָה כְּזוֹ, אַז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדֵּר כִּי תֵצֵא, ה' אֱלוֹהֵי הַתְּשֻׁבָה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר, תְּלַמִּיד דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת הַהוֹדָעָה שֶׁחֲלַקְתָּ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁפַּע שֶׁל מְזוֹן.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין לִי מַלִּים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִם עַנְיִים וְאֲבִיוֹנִים, וּבִזְכוּת זֶה יַעֲזוּר לְךָ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַעֲשׂוֹת אָדָם הַשָּׁלֵם, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

נָא וְנָא תִקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְאִז תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לֹא יַעֲזוּב אוֹתְךָ — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא כִּי תִצְאָא, ה' אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת הַהוֹדָעָה שְׁחִלְקַתְּ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁפַּע עַל
שַׁבַּת קִדְשׁ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּאת
מִלְעֵזֶר לְעֵנִיִּים, וְלִכֵּן יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּכָל פַּעַם תִּזְכָּה
לְעֶסֶק לְגִיס עֵנִי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְלַעֲזוֹר לָהֶם, שֶׁהוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד
מְאֹד.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא
יִוָּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאַף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מְרִירוֹת דְּמִרִירוֹת
וְכוֹף וְכוֹף, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְהַרְגִיל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְלָתֵת לוֹ תוֹדָה עַל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרָא כִּי תִצְאָא, ו' אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

מה אמר לך! כל-כך כואב לי מה שעובר עליך וכו', אבל זכור תזכור שזה הלמוד העמק של רבנו ז"ל, להתחזק ולעשות בכל פעם התחלה חדשה, ומוהר"ן ז"ל פרש: "שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך", ה"אם" זה החכמה, "ואם לביתה" צריכים לשלח את האם, שזה החכמות, ועל-ידי-זה "ואת הבנים תקח לך", זה מצוות ומעשים טובים, פי עקר תולדותיהם של צדיקים זה מעשים טובים, והפרוש הוא — פי על-פירב אדם נופל בדעתו, הלא עשיתי את זה וכו' ואת זה וכו', ולכן קשה לי כבר להתפלל וללמוד וכו', אבל ברגע כשאדם שוכח את העבר, על-ידי-זה יכול לעשות התחלה חדשה בכל פעם. וזה מה שאתה צריך — לשפח את העבר, ולעשות התחלה חדשה.

נא ונא תקבע לעצמך שעורים בתורה: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה וכו', מפל למוד קצת, פי ימי חיינו כצל עובר וכו'.

רק תהיה בשמחה, פי השמחה רפואה לכל בין בגשמי ובין ברוחני. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קסט): על-ידי שמחה הקדוש-ברוך-הוא ישמר אותך מפגם-הברית; ולכן העקר רק להיות בשמחה, ותשפח מהעבר, ותשמח את אשתך, שהיא נשמתך, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רסה), שלמעלה הם נשמה אחת, עין שם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לו תתסג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תצא, ו' אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עם הדרשות שכתבת זה יצא מאד מאד יפה, רציתי מהיום

כְּשֶׁבֵּא רַב וְתַלְמִיד תְּכַסּוּ גְדוֹל, שְׂתַכְתְּבֵי אֶת הַשְּׁעוֹר, כִּי זֶה מְאֹד נְחוּץ לְהַכְנִיס בְּגִלְיוֹנוֹת "חֲדָשׁוֹת בְּרִסְלָב", וְגַם רְצִינָתִי מֵהַיּוֹם, שְׂתַתְּקַתְּקֵךְ אֶת הַשְּׁעוֹר שֶׁל יוֹם רֵאשׁוֹן לְהַנְּשִׁים וְשֶׁל הַגְּבָרִים בְּיוֹם רְבִיעִי, שְׁגַם אֶת זֶה נִכְנָס בְּגִלְיוֹנוֹת "חֲדָשׁוֹת בְּרִסְלָב", כִּי יָמֵי כְּצֵל עוֹבֵר וְכוּ', וְהִנֵּה אֲנִי יוֹצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם, שְׁלָכְל הַפְּחוֹת יִשְׂרָאֵל אֵיזָה שֵׁם וְשִׁאֲרִית מִמֶּנִּי. וְלָכֵן רְאֵה לְתַקְתֵּךְ אֶת הַכֹּל מֵהַשְּׁבוּעַ — הֵן מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְהֵן מִיּוֹם רְבִיעִי.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, וְ אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכֹל אֱלוֹ הַחוֹלִים שְׁצָרִיכִים רְפוּאָה, שֶׁהַזְּכָרְתָּ אֶת שְׁמֵם בְּתוֹךְ שְׁאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל.

הַעֲקָר הוּא לְהַתְּפַלֵּל תָּמִיד עִבּוּרָם, כִּי אֵין עוֹד מַעֲלָה גְדוֹלָה מִזֶּה — מְלִתְּפַלֵּל עַל כָּל הַחוֹלִים, וּבִזְכוּת זֶה יִשְׁמְרֵהוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא אֵף פֶּעַם לֹא יִהְיֶה חוֹלָה, וְלֹא יִהְיֶה חוֹלָה בְּבֵיתוֹ, חַס וְשְׁלוֹם, וְזוֹ סִגְלָה בְּדוּקָה לְהַתְּפַלֵּל תָּמִיד עַל הַזּוֹלָת, וְיִכְלַל עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ שְׁאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל, יִרְפְּאֵם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

בְּשִׁבּוּעַ הַבָּא נוֹסֵעַ הָאֲבָרָךְ ... לְכָאן, וְתִשְׁלַח עִמּוֹ אֶת הַסְּפָרִים שֶׁיֵּשׁ לְךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתסה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תצא, ו' אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם בענין המקום ישיבה באומן, איני יודע מה אתה מדבר, לי אין שום קשר לזה, ואני לא יודע בכלל ממה אתה מדבר, ואם קבלת פסא, זה על-ידי התערבותו של ... גרו יאיר.

ובענין אתרוגים, זה באמת רעיון טוב, שיעבר דרך המשך, כי אין שום הכנסות וכו', צריכים לשלם למים חשמל ושרת וכו' וכו', ולכן אני חושב שפדאי שיעבר דרך המשך.

רציתי באמת לדעת ממתי אתה מוכר אתרוגים? הלא כל שנה ר' ... גרו יאיר, הנה מוכר, והרוח הנה נכנס לישיבה, ולכן איני יודע מה אתה מדבר.

הייתי אומר לך, שתקח את עצמך בידיך, אם היית שמח בחלקך, היית מצליח בכל דרכיך.

מלבד זאת, מה טוב ומה נעים, שתקח לעצמך סדר היום ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, ושלחן ערוך, ואז היית מרגיש ספוק נפשי גדול, ולא היו לך טענות ומענות על שום בריה.

תתחיל לחשב על כיוון זה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לו תתסו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תצא, ו' אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להזהר מאד מאד על שלום ביתך, פי זה עקר גדול בעבודת השם יתברך, ורבנו ו"ל אמר (שיחות הר"ן, סימנים רסג, רסד), שהסמ"ך-מ"ם אורב מאד לשבור את בתי ישראל, ולהרס אותם, כדי להכשילם בעברות, חס ושלום.

תשואות חן לך על שהלכת אל הרב להזמין אותו.

העקר ראה להתבודד בכל יום חמש דקות, וכן מדי פעם חמש דקות, ובמשך היום יצטרף לשעה — כרצונו של רבנו ו"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לו תתסו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תצא, ו' אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה אל ... תחיה.

קבלתי מכתב מבעלך, וכו' מבקש מחילה סליחה וכפרה וכו', הלוואי שיאמר את האמת, פי יש לי צער גדול מכל העסק, איך שיכולים להפוך את המטבע מההפוך אל ההפוך, ולהמציא למודים פגומים כאלו, הוא אמר לי בפרוש, שהוא יכול לשנות שלושים פוסות ולא ישתפר... אוי ואבוי שזה יהיה המנהיג שלנו — שכור, ויורה הטר שמתר הכל.

אני מקנה שבעלך כבר לא הולך שמה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לו תתסח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תצא, ו' אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סְלָה יְגִיעוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּיָדַי גִּרְמַתְּ לִי צֶעַר וְעִגְמַת גִּפְשׁ גְּדוֹל עַד מְאֹד, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לִי חֶלֶק גְּדוֹל בְּשִׁדְוֹךָ שְׁלָךְ, וּפְהוּ הוֹלִיךְ לְהַתְּפוּצֵץ הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָךְ בְּשִׁבִיל שְׁכוֹר שְׁלוֹמֵךְ לַמּוֹדִים מְסֻכָּנִים וְכוּ', אִינן לְתֹאֵר וּלְשִׁעַר אֶת גְּדֹל הַצֶּעַר וְהָעִגְמַת גִּפְשׁ שֶׁגִּרְמַתְּ לִי וְכוּ', אִם אֲנִי יִצְאָתִי נִגְדַּד וְכוּ' אֲנִי יוֹדֵעַ מַה שֶּׁאֲנִי אוֹמֵר, כִּי בְקִדְשָׁה צְרִיף צְמִצּוֹם, וְהִקְוֹ הוּא מְאֹד מְאֹד דֶּק, וּבְנִקֵּל יְכוּלִים לְהַפְשִׁיל בְּכָל מִינֵי עֲבֻרוֹת וְכוּ', עַל-יְדֵי לַמּוֹד שֶׁהִכַּל אֱלֹקוֹת וְכוּ', וּלְסַלֵּף אֶת הַדְּבָרִים, שֶׁהִכַּל מִתָּר וְכוּ', רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְלֹא בַחֲנָם, שֶׁרַבְנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל לַמּוֹד שְׁלַחַן עֲרוּף, אֲשֶׁר זֶה יְסוֹד שֶׁל יְהוּדִי, וְאָמַר בְּפִרוּשׁ (שיחות-הַר"ן, סִימָן כט), אֲשֶׁר כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁלַחַן עֲרוּף, וְיֵשׁ לְהֶאָרִיף בְּכָל זֶה, אֲבָל מְרַב צֶעַר וְעִגְמַת גִּפְשׁ, שֶׁאֲתָה עַדִּין הוֹלִיךְ לְשֵׁם אֶקְצֹר.

אִיךָ שֶׁהוּא, אֲתָה צְרִיף הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂמִיחַל לָךְ עַל הַצֶּעַר וְהָעִגְמַת שֶׁגִּרְמַתְּ לִי.

הַרְגֵּל עֲצֻמָּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דִּקּוֹת בְּכָל יוֹם, וְזֶה יִטְהַר אֶת מַחְשַׁבְתְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁאֲתָה מִתְחַרֵּט בְּאִמַּת, וְלֹא רוּצָה לְעַבֵּד עָלַי, כִּי חֶבֶל, בְּקָרוֹב מְאֹד אֲנִי בָּא, וְאִזּוֹ אֵילוּ בְּזִיוּנוֹת יִהְיוּ לָךְ, שֶׁהִחְלַפְתָּ פָּרָה בְּחִמּוֹר וְכוּ'.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִצָּא, ו' אֱלוֹל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי יִשְׁבִּית
 "דַּמְשֶׁק אֲלֵי־עֶזְרָא", הַיּוֹנָה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, שְׁתַּעֲשׂוּ כֹל מִיָּנִי פְעֻלוֹת
 שְׁבַעֲוֹלָם לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לִפְלֵ בְדַעְתְּכֶם, וְאִף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁמַר לְכֶם
 מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵין עוֹד צַעַר כְּצַעְרוֹ שֶׁל בְּחוּר, וְזֶה אִף אֶחָד לֹא יִכּוֹל
 לְהַבִּין, עִם כֹּל זֹאת תַּעֲשׂוּ כֹל מֵה שְׁבִידְכֶם לְהִתְחַזֵּק, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם
 אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמִלְחָמָה גְּדוֹלָה בְּמִלְחַמַת הַיִּצָּר, שְׁרוּצָה רַק לְהַפִּיל
 וְלִהְכָשִׁיל אוֹתָנוּ, עִם כֹּל זֹאת עֲלִינוּ לַעֲשׂוֹת כֹּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם
 רַק לְהִתְחַזֵּק וְלִהְחַזֵּק מֵעַמֵּד.

וְלִכֵּן רָאוּ לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּאֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שְׁזֶה
 הַיּוֹרֵג אֶת הַיִּצָּר הָרַע, וְאִף שְׁאֵתֶם גּוֹרְסִים ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְהַיִּצָּר
 הָרַע מִתְגַּבֵּר עֲלֵיכֶם יוֹתֵר וְכוּ' וְכוּ', תִּאֲמִינוּ שְׁבֹאֵם לֹא הֵייתֶם
 גּוֹרְסִים ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, הֵייתֶם נִשְׂרָפִים לְגַמְרֵי מִתְבַּעַרַת הַיִּצָּר
 שְׁבֹעֵר כָּל-כָּף לְהַכָּשִׁיל אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים.

נָא וְנָא רָאוּ לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכֹל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ
 דְּקוֹת, כְּדֵי שְׁתִּזְכְּרוּ לְהִיּוֹת מִיֹּשְׁבֵי בְדַעְתְּכֶם, כִּי הֵהֱתְבּוֹדְדוֹת מְבִיאָה
 אֶת הָאָדָם לִישׁוֹב הַדַּעַת.

רָאוּ לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד מִמִּדַּת הַכַּעַס שְׁבֹאָה מִפְּגַם הַבְּרִית, וְזֶה
 סִימָן מִי שְׁפָגַם בְּבְרִית, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, שֶׁהוּא תָּמִיד בְּכַעַס
 וּבְרָצִיחָה, וְלִכֵּן עָקֵר תִּקּוֹן הַבְּרִית לְהִיּוֹת סְבֻלָּן עַל כֹּל מֵה שְׁעוֹבֵר
 עָלָיו.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּצְאוּ לְהַפְּצָה, שְׁזֶה תִּקּוֹן גְּמוּר
 עַל הָעֶבֶר, כִּי בְּזֶה שְׁמִקְרָבִים עוֹד יְהוּדֵי אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 מוֹחֵל לוֹ עַל כֹּל עֲוֹנוֹתָיו, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שְׁזוֹכָה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר

רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי מְשִׁיחַ יִכְבֹּשׂ אֶת הָעוֹלָם
בְּדַעַת רַבְּנוּ ו"ל, עַד שְׂכַלְמֵם יִכִּירוּ אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וַיִּדְבְּרוּ
עִמּוֹ כַּאֲשֶׁר יִדְבֹר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבִּין אֶל אָבִיו, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב (צְפֻנְיָה
ג'): "כִּי אַז אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה לְקִרְא כָּלֵם בְּשֵׁם הַיְיָ"ה
לְעַבְדוֹ שְׂכֵם אֶחָד."

כָּבַר אֲמַרְתִּי לָכֵם כַּמָּה פְּעָמִים, מִי שְׂבָאָמַת אוֹהֵב אוֹתִי, שְׂיִפִּיץ
בֵּין הַתְּרַדִּים "תְּחַדְשׁוֹת בְּרִסְלָב", כִּי זֶה מוֹרִיד אֶת הַשֵּׁם רַע שְׂהַדְּבִיק
עָלֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׂמוֹ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֵיכֶם דְּבַר זֶה, כִּי
כָּל גְּלִיוֹן "תְּחַדְשׁוֹת בְּרִסְלָב" עוֹשֶׂה פְּעֻלָּה גְּדוּלָּה מְאֹד.

וְעַל כָּלֵם — רְאוּ לְשִׁמַּח עַל נַעַם חֻלְקָכֶם, עַל "אֲשֶׁר בְּנַחַל"
שֵׁם גּוֹרְלָכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְהַתְּמִיד בְּכָל יוֹם בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", כִּי
כָּל מַכְתָּב וּמַכְתָּב גִּכְתָּב לְכָל בַּחוּר וּלְכָל אַבְרָךְ, וּמִשֵּׁם תִּקְבְּלוּ חַיּוֹת
וַיִּדְבְּקוֹת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ.

הַמְּאַחַל לָכֵם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׂמַיִם...

לו תתע.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדָּר כִּי תַצֵּא, ז' אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל מַעַלַת הַגָּאוֹן
הַצְּדִיק, וְתִיק וְחִסִּיד יִקָּר בְּמַעַלָּה נִפְלְאָה, הָרַב ... שְׁלִיט"א.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם עִם הַפְּדִיוֹן גִּפְשׁ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים, עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְתִזְכּוּ
לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

מָה אֵמַר לָכֵם! קַבְּלֵתִי אֶת הַמַּתְנָה הַיְקָרָה אֶת הַסֵּפֶר "תְּמַר
דְּבוּרָה", עִם פְּרוּשׁ "שׁוֹמֵר הַפְּרָדִּים", וּמִמֶּשׁ הָאִירוּ עֵינַי, וְתִשׁוּאוֹת
חַן חַן לָכֵם עַל זֶה, כִּי נִפְלֵא הוּא מְאֹד.

בְּאֵמַת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַר אֶת עוֹלָמוֹ לְשׁוֹמְרִים, וּבְכָל דּוֹר

וְדוֹר יֵשׁ צְדִיקִים יִרְאֵי הַשָּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹצִיא עַל יָדָם אִוְרוֹת צַחְצְחוֹת לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כֹּל אֶחָד לְפִי שֶׁרֶשׁ נִשְׁמָתוֹ, וּמִי יוֹדֵעַ, אִם כְּבוֹדוֹ אֵינוֹ שְׁלִיחַ מִן הַשָּׁמַיִם לְגִלוֹת אֶת מְתִיקוֹת נַעַם עֲרֻבוֹת יְדִידוֹת זֵיו חֵיוֹת אֱלֻקוֹת הַגְּנוּזִים וְטְמוּנִים בְּתוֹרָתוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ הַאֱלֹקִי הַרַמְ"ק ו"ל.

יֵשׁ לִי רַק כַּמָּה סְפָרִים מְכֻבָּדוֹ וְהֵם מְאִירִים עֵינַיִם, שְׂזֻכֵיתֶם לְלַקֵּט וּלְחַבֵּר בְּדַרְךְךָ נִפְלֵא מְאֹד מְאֹד, הֵן אֶת דְּבַרֵי הַרַמְ"ק ו"ל, וְהֵן אֶת דְּבַרֵי אֱלֻקִים חַיִּים מִהַרְש"ב זי"ע, וּבְנֵי דְאֵי הֵייתִי מְעַנֵּן לִיתֵר הַסְפָרִים שֶׁחִבֵּר כְּבוֹדוֹ, כִּי הֵם נִפְלְאִים מְאֹד, וְזֶה סִיעָתָא דְשִׁמְיָא, שְׂזֻכָּה אֲתַכֶּם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַבֵּר סְפָרִים נִפְלְאִים כְּאֵלוֹ.

הָאֲמַת אֲגִיד לָכֶם, כְּשֶׁהֵייתִי בְּחוּר צָעִיר, נִמְשָׁךְ לְכַבִּי מְאֹד אֶל סְפָרֵי הַרַמְ"ק ו"ל, וְהֵייתִי שְׂגוּר בְּסֵפֶר "תְּמָר דְּבוּרָה", וּמָה גַם שְׂאֵז לֹא הָיָה נִמְצָא בְּכֻלָּל בְּעוֹלָם אֶת סֵפֶר "פְּרֻדָּס רְמוּנִים", וְכֵן אֶת הַסֵּפֶר "אֵילִימָה", זֶה הָיָה בְּשֵׁנַת תְּשִׁי"ח, וְטִרְחַתִּי וְיִגְעַתִּי לְחַפֵּשׁ בְּסִפְרֵיֹת וּמְצֵאתִי אֶת זֶה בְּסִפְרָיָה, וְשִׂאֲלַתִּי אֶת זֶה לְכַמָּה שְׁבוּעוֹת, וְהֵאִירוּ עֵינַי וְהִרְבֵּה עִסְקַתִּי בְּסֵפֶר "אֵילִימָה", וְאַחַר כַּמָּה שָׁנִים הִדְפִּיסוּ אֶת זֶה וּקְנִיתִיו, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחַתִּי לְקִרְאָתָם, וְתִהְיֶה לָאֵל, יֵשׁ לִי אֶת כֹּל סְפָרָיו הַקְדוֹשִׁים, לְרַבּוֹת סֵפֶרוֹ הַעֲנָקִי "אוֹר יִקְר", פְּרוּשׁ עַל הַזֵּהר, שֶׁהֵם אִוְרוֹת צַחְצְחוֹת.

שׁוּב פַּעַם אֲנִי מוֹדָה לוֹ מְאֹד מְאֹד עַל שֶׁטִּרַח לְשַׁלַּח לִי אֶת סֵפֶר "תְּמָר דְּבוּרָה", עִם פְּרוּשׁ "שׁוֹמֵר הַפְּרֻדָּס", יֵשׁ בְּזֶה עֲבוּדָה גְּדוּלָּה וְחֻכְמָה נִפְלְאָה, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַזְכְּפוּ לְחַבֵּר עוֹד רַבּוֹת בְּשָׁנִים סְפָרִים יְקָרִים כְּאֵלוֹ, וְתַזְכְּפוּ גַם אוֹתִי בָהֶם.

נָא וְנָא רְאוּ רַק לְהִתְחַזֵּק, כִּי בְּעֵתִים הִלְלוּ אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּפְרֶסֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׂזֻה אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, שִׁיתְקַן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי, וְיִתְגַּלֶּה לְכֻלָּם אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִתְעַנְּגוּ בְּזֵיו שְׂכִינַת עֵזוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתעא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תַּעֲא, ז' אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אַף מֵרַב טְרָדוֹתֵי הַמְרַבִּים לֹא הָיָה לִי הַפְּנָאֵי לְהַשִּׁיבְךָ.

מָה אֵמַר לָךְ! אֵין עוֹד מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מְלַמֵּד צֶאן קִדְשִׁים נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ. לְכֵן רָאָה לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַעֲקָר רָאָה לְהִיּוֹת סְבָלָן גְּדוּל, וְלְהִרְאוֹת לְתַלְמִידִים אֲהָבָה וְחֻבָּה יִתְרָה, פִּי עַל-פִּי-רַב הַתַּלְמִידִים לֹא מְקַבְּלִים יַחַס בְּפִית, הֵן מְהַעֲנִיּוֹת וְכוּ', וְהֵן שֶׁהַהוֹרִים רַבִּים בִּינֵיהֶם וְכוּ', וְאֵין מִי שְׁיָבִין אוֹתָם, וְהֵם מְסַתְּפָלִים וּמְחַפְּשִׁים אַחַר תְּשׁוּמַת לֵב שֶׁל הַמְּלַמֵּד, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְקַרֵּב אֶת כָּל תַּלְמִיד בְּפִרְטוּיּוֹת עַד שְׁיִרְגִישׁ כְּבִנְךָ, וְזוֹ מַצָּה גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, וְזִכּוֹת הַרְבֵּים לְדוּרֵי דוֹרוֹת.

נָא וְנָא רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּיִתֵּר שְׂאֵת וּבְיִתֵּר עֵז, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

רָאָה לְכַתֵּב לִי דו"ח כְּמָה תַּלְמִידִים יֵשׁ לָךְ? וְאֵם יֵשׁ לָךְ בְּעֵינָה עִם מִיִּשְׁהוּ? וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּבַּשֵּׁר לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת. חֲזַק וְאַמֵּץ, פִּי גְּדוּל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתעב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תצא, ז' אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי שתכתב לי דו"ח מהכּתָה שְׁלֶךְ כִּמָּה תלמידים יש לך, ואיך אתה מסתדר אתם, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתצליח השנה בִּיתָר שְׁאֵת וּבִיתָר עוֹ.

העקר ראה לחזק את עצמך בִּיתָר סבִּלְנוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יתן לך פרנסה בשפע ובהרחבת הדעת, ויהיה לך שלום בתוך הבית, ונחת מן הילדים, ויהיו לך חיים טובים ונעימים, ויהיה לך רק טוב בְּלַ הַיָּמִים.

נא ונא ראה לחזק את עצמך בִּיתָר שְׁאֵת וּבִיתָר עוֹ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע וּלְהוֹדֵעַ בִּידיעה בְּרוּךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיָּם אֵת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם הַכָּל עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּכְפִי שֶׁתְּחַדִּיר בְּךָ נִקְדוּת אֱלֹהֵי, יִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיֶּיךָ.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לו תתעב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תצא, ז' אלול ה'תשס"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות הבן, בודאי את יכולה להכניס אותו תכף-ומיד בבית-ספר שהציעו לך, וזה לא נורא, כי את צריכה לראות רק טובת הילד.

בְּעֵינַי הַפְּרָנְסָה שֶׁל בְּעֵלְךָ, הוּא צָרִיךְ לְצֵאת לְהַפְצָה בְּסֻמוֹךְ, כִּי
שְׁלֵא יַחֲסֵר לָכֶם שׁוּם דְּבָר.

בְּעֵינַי שֶׁהוּא מְדַבֵּר עִם גְּרוּשְׁתּוֹ וְכו', אֲנִי אֶכְתֵּב לוֹ כַּדָּת מַה
לַעֲשׂוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת אֲמֵתִי,
וְנִזְכָּה וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתעד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדֵּר פִּי תַצֵּא, ז' אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְצִיטִי מְאֹד לְדַעַת אֵיךְ הוֹלֵכֵת הִישִׁיבָה, וְאִם אֶפְשֶׁר אֶפְלוֹ לְכַתֵּב
דו"ח מְכֻל תְּלִמִּידֵי הִישִׁיבָה, מִמָּשׁ תְּחִיָּה אוֹתִי.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ, שְׂאִין לָךְ אִיזוֹ עֲגָמַת נֶפֶשׁ מְאִיזָה תְּלִמִּיד, כָּלֵל
גְּדוֹל בְּחֻנּוֹךְ, שְׂצָרִיכִים לְתַת תְּשׁוּמַת-לֵב לְכֹל תְּלִמִּיד בְּנִפְרָד, לְדַעַת
אֵיךְ לְשׁוּבוֹת אֶת לְבָבוֹ, וְאֵיךְ לְהַכְנִס אֶל פְּנִימִיּוֹתָיו וְכו', כִּי לְכֹל
תְּלִמִּיד יֵשׁ דְּבָרִים מְכֹאֲבִים מְאֹד וְכו', וְרוֹצֵה לְהַשְׁלִים עֲצָמוֹ, וְיַעֲזֹר
שְׁלֵא קִבֵּל אֶת הַתְּשׁוּמַת לֵב הַרְאוּיָה, הוּא מוֹצִיא אֶת עֲצָבָיו עַל
הַמְּגִיד שְׁעוֹר, אֲשֶׁר דִּיקָא מְמַנּוּ הוּא צוֹפֶה מַה שְׁלֵא קִבֵּל מֵהוֹרָיו,
אֲשֶׁר לְפִי דַעַתוֹ לֹא הִבִּינוּ אוֹתוֹ, וְלִכֵּן הוּא דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד לְרַדַּת
אֶל הַתְּלִמִּיד וְלְהַתְּחַבֵּר אֵלָיו, בְּאִפְסָן שְׁיִרְגִישׁ יַחַס אִישִׁי מֵהַמְּלַמֵּד
וְהֵרָאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלוֹ.

רְאֵה לְחֻזֵק עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֲזוֹ, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר כָּל הָרַע יִתְהַפֵּף, וְיִהְיֶה כְּכֹר
רַק טוֹב.

פַּעַם בְּשָׁבוּעַ תִּסַּע לְעִיר בֵּת-יָם, וְשָׁם תְּדַבֵּר עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים,
אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כָּל הָעֵינַיִן

אֲשֶׁר לוֹ תתַּעַה — לוֹ תתַּעוּ בְּנַחַל מַט

שֶׁל קְרוֹב רְחוּקִים, כִּי וּפְאָה מֵאֵן דְּאֶחִיד בְּיַדִּיהָ דְחִיבָא, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מִתְפָּאֵר עִמּוֹ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

הַעֲקֹר תִּדְבֹר עִם הַתְּלִמִּידִים הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן תִּרְבֶּה
לְדַבֵּר מֵאֲמוּנַת חֲכָמִים וּמִשִּׁבְחַת הַצְּדִיק, וְיִדְוַע, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר
לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל, שְׂרָאָה לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וּבְמָקוֹם שְׂגִייעַ לְדַבֵּר
מֵאֲמוּנָה וּמִהַצְּדִיק, שְׂרָחִיב אֶת הַדְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתַּעַה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תַּצֵּא, ז' אָלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם לְעוֹרְךָ הַדִּין ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲנִי מְקַוֶּה שְׁנִפְגְּשֶׁתָּ הַיּוֹם עִם מֵר ... עֲכָשׁוּ פְחוֹת אוֹ יוֹתֵר אֶתָּה
מִכִּיר אֶת הַבְּעִיָּה שְׁלִי, זֶה כְּמַעַט הַסֵּלַע וְהַגְּבֻנַת הַיַּחֲדִידָה ... שְׁעוּשָׂה
לְנוּ בְּעִוֹת. וְלָכֵן רְצִיתִי שְׂתִרְאֶה לְמִרְאֶה עֵינֶיךָ מָה אֲנִי סוֹבֵל וְכוּ'
מִבֵּית וּמִבְּחוּץ.

אֲנִי נוֹתֵן אֶת כָּל הָאֲמוּנָה בְּךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה, שְׂתוֹצִיא אוֹתִי
מִהַפְּלוֹנָטֵר הַזֶּה שֶׁל הַמְּכַבֵּה וְכוּ', וְכֵן בְּעֵנֶיךָ לְזַרְזֵן אֶת בִּיאָתִי לְאֶרֶץ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתְךָ תָּמִיד...

לוֹ תתַּעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תַּצֵּא, ז' אָלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגַם בְּעַל-פִּי אֲמַרְתָּ לִי אֶת הַמְּכַשׁוּל
וְכוּ', אֲבָל לֹא יְכַלְתִּי לְהַשִּׁיבְךָ, מִפְּנֵי הָאֲנָשִׁים שֶׁהִיוּ אִזּוֹ בְּחֻדְרֵי.

הנה הפל הִיָּה שׁוֹגֵג גְּמֹור, אָבֵל גַּם זֶה צָרִיף פְּפָרָה וְכוּ'. וְיִדוּעַ, שְׁרַבְנוּ וְ"ל בְּדֶרֶךְ כָּלֵל נוֹתֵן תְּשׁוּבָה לְהֶאֱדָם, שְׁיַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה. וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה — וְדוּי דְבָרִים, שְׁיֵצֵא הַחֲטָא מֵעֲצָמוֹתָיו, וְנִתְיַנֵּת צְדָקָה לְהַצְדִּיק (שְׁוָה הַדְּפָסֶת סְפָרִיו), וְרֵאֵית בְּנֵי הַצְדִּיק, כַּמּוֹבָא כָּל זֶה בְּדַבְּרֵיו וְ"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד').

וְלִכֵּן זֶה עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה בְּשִׁבִיל שׁוֹגֵג.

א. לְשֹׁמֵר מִכַּעַס וּקְפָדוֹת. ב. לֹא לְהַגִּיב עַל הַבְּזִיּוֹן שְׁיִקְבֵּל מֵאֲשֶׁתּוֹ, כִּי עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה יִשְׁמַע בְּזִיוְנוֹ יָדָם וְיִשְׁתַּק. ג. יִרְבֶּה בְּצְדָקָה לְהַדְּפֶסֶה, וְכֵן יִרְבֶּה בְּקִנְיַת סְפָרִים לְתַלְמִיד חֶכֶם שְׁלוֹמֵד בְּהֵם. וְעַל כָּלֵם — לְהִיּוֹת רְגִיל בְּדוּי דְבָרִים בְּעֵת הַתְּבוּדוֹת, וְלִסְפֹּר הַכֹּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ.

זָכַר וְגַם זָכַר, אֲשֶׁר הָעַקֵּר הוּא שְׁמִירָה מִכַּעַס וּקְפָדוֹת, וְאֵם שׁוֹמֵעַ בְּזִיוְנוֹ — יָדָם וְיִשְׁתַּק.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתעז

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר אֶת הַשְּׂמִחָה וְהַנַּחַת רוּחַ שְׁיֵשׁ לִי, שְׁחִזְרַתֶּם אֶחָד אֶל הַשָּׁנִי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּשְׁמְרוּ מְאֹד לֹא לְהַתּוֹכַח בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן, כִּי הַסְּמ"ךְ-מ"ם רוֹדֵף אַחֲרֵיכֶם לְהַפְרִיד בֵּינֵיכֶם, חֵס וְשְׁלוֹם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּחֲוּוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְתִשְׁמְרוּ מִכָּל מִינֵי אֵי הַבְּנוֹת, רַק שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אַהֲבָה גְּדוּלָה, אֲשֶׁר זֶה יְסוּד גְּדוּל בִּיְהוּדוֹת, כִּי כְמוֹ שְׂמִתְנַהֲגִים כְּאֵן לְמִטָּה, כֶּף נַעֲשֶׂה לְמַעְלָה, כִּי כְּשֵׁשׁ אַהֲבָה בְּתוֹךְ הַבֵּית, עַל-יַד־זֶה נַעֲשֶׂה יְחִיד בְּכָל הַעוֹלָמוֹת.

נא אשר לו תתעח — לו תתעט בנחל נא

נא ונא ראו להתפלל בכל יום חמש דקות על שלום-בית, ושלא תעלה עליכם מחשבה זרה של להתגרש, שעל-ידי-זה תאמללו את ילדיכם, חס ושלום, אני מאד מקנה שתציתו אותי, ואז טוב לכם כל הימים.

המאחל לכם טוב אמתי ונצחי...

לו תתעח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תצא, ח' אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

מאד מאד אני שמח, שלקחת פתה ואתה מחזיק אותם טוב מאד, אשר אין עוד מצנה יותר גדולה מזו, מלהחזיר בכני הנעורים יראת שמים, ולהכין אותם שיבנו בתים נאמנים להקדוש-ברוך-הוא.

ראה לדבר עמהם תמיד כמו שמדברים עם מבגרים, ותדבר עמהם מהתכלית הנצחית, ותחזיר בהם יראת שמים שלמה, העקר זמין מקרבת — לקרב אותם מאד, פי יש בחורים שאין להם שום יחס בבית, ומחפשים יחס אצל המלמד והמגיד שעור, ולכן צריכים לתת להם את זה רק עם אהבה, אשר אין למעלה מזה.

המאחל לך הצלחה גדולה בכל הענינים...

לו תתעט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תצא, ח' אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק תהיה בשמחה, אֲשֶׁר זו רפואה על הכל, ואתה צריך להכריח עצמך להיות בשמחה, כי זו העבודה הכי קשה להיות בשמחה, כי זה בא לאדם יותר קשה מכל העבודות שבעולם, ולכן ראה להיות בשמחה עצומה, ותשמח את אשתך ואת ילדיך, ועל-ידי-זה לא תצטרך לקחת פדורים חזקים וכו', ומכל שכן שברב השמחה לא תצטרך כבר שום פדורים, ראה לא להכריח את עצמך לשום דבר, רק תהיה בן חורין.

המאחל לך רפואה שלמה...

לו תתפ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תצא, ח' אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך וכן ההודעה.

אני מאד שמח, שאתה רוצה לקנות ביבנאל דינה ובית, אשריך, כי כאן תהיה עיר על שם רבנו ו"ל, ולא יועיל להסמך-מ"ם ולהמסיתים שום דבר, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתצליח דרךך.

ראה רק לחזק עצמך עם כל נקדה טובה שיש בך, ואל תמשך אל העצבות והדפאון, שזה סם המות להנשמה, וכבר גלה לנו רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), אֲשֶׁר מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, וזו המצוה הכי קשה לקיים, ועם כל זאת אשרי מי שמדלג על הכל, והוא תמיד שמח. וכן ראה לדבר עמו יתברך חמש דקות, שזה דבר גדול מאד.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

לוֹ תתפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תצא, ט' אָלוּל ה'תשס"ד.

אֵל כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ הַיְקָרִים שְׂיַחֲיוּ.

רַבְּנוּ ו"ל מָאד הַקְפִּיד לְקַחַת אֶת הַחֲסוּנִים נֶגֶד מַחְלוֹת מְסַכָּנוֹת, וּבְפָרוּשׁ אָמַר: בְּעֵנִין חֲסוּן לְאַבְעָבוּעוֹת, שְׁפָדָאֵי לְקַחַת אֶת הַתִּינוּק בְּאִמְצַע הַחֲרָף בְּעַת הַקֶּר הַגָּדוֹל, וְשִׁיבְלָא חֲסוּן, כִּי אִזּוּ זֶה הָיָה מְסַכָּן, וְהַיּוֹם יֵשׁ מַחְלוֹת אַחֲרוֹת, שֶׁהֵן מְסַכָּנוֹת. וְלִכֵּן בְּרוּר שֶׁזֶה רְצוֹן רַבְּנוּ ו"ל, שְׂיַקְחוּ חֲסוּן נֶגֶד מַחְלוֹת, לֹא עָלֵינוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל מִינֵי מַחְלוֹת וּחֲלָאִים רָעִים.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאֵמַר 'וְנִשְׁמַרְתֶּם לְנַפְשׁוֹתֵיכֶם'...

לוֹ תתפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר כִּי תצא, י' אָלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, שְׁכָל מִי שְׁחָטָא בְּפָגַם הַבְּרִית, נוֹפְלֵת עָלָיו טְמֵאָה וְעֶצְבוֹת וְעֶצְלוֹת, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בַּיָּתֵר שְׂאֵת וּבַיָּתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ.

עַקֵּר הַתְּקוּן לְכָל הַחֲטָאִים זֶה אֲמוּנָה, וְכִמוֹ שְׁאֵמַר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לה), אֲשֶׁר אֲמוּנָה זֶה בְּחִינַת שְׁנָה, וּכְשֶׁאָדָם מִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה, זֶה כְּמוֹ שֶׁיֵּשֶׁן טוֹב, וּמִיִּשֵׁב בְּדַעְתּוֹ; וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ו"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן לג): עַל-יְדֵי אֲמוּנָה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִסְלַח לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ; וְלִכֵּן רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֲמוּנָה

פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַרְךָ, וְתַדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל דָּבָר קָטָן מֵהַשְׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ, זֶה הַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבַרְךָ, וְלִכֵּן סוּף כָּל סוּף תִּעְבֹּר גַּם עַל זֶה, רַק
חִזַּק וְאַמֵץ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרְךָ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּבוֹ
בְּחֹדֶשׁ אֱלוֹל, תִּרְאוּ לְהִתְעוֹרֵר מִהַשְּׁנָה הַעֲמֻקָּה, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד
לְהַשְׁלִים אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, אֲשֶׁר זֶה הַיְסוּד בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה, כִּי כָּל
הַעוֹנוֹת שְׂאָדָם חוּטֵא בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ, צְרִיכִים לְזָכֹר שְׂאִין יוֹם
הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר, אֲלֵא עַד שְׂיִרְצָה אֶת חֵבְרוֹ, וְצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה
רַחֲמִים מִמְּנוֹ יִתְבַרְךָ, שְׂיִזְכּוּ לְמַחֵל אֶחָד לַשָּׁנִי.

נָא וְנָא אֵל תִּקְבְּלוּ שׁוֹם לְשׁוֹן-הָרַע מְשׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבַעֲוֹלָם, כִּי
לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם זֶה הַדָּבָר הַכִּי חָמוּר, כִּי עַל כָּל עֲבָרָה יֵשׁ לְמוֹד זְכוּת
וְכוֹ' וְכוֹ', הִנֵּה בּוֹעֵר בּוֹ יִצְרוּ וְכוֹ' וְכוֹ', אֲבָל שְׂאֶחָד יְדַבֵּר עַל זִוְלָתוֹ,
זֶה סֵתֵם בְּלִי טַעַם וּבְלִי רִיחַ, וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּעֲנִית
ח.): אָמַר רִישׁ לְקִישׁ מֵאִי דְכִתִּיב (קִהְלַח י'): "אִם יִשָּׁה הִנָּחַשׁ בְּלוֹא
לְחַשׁ, וְאִין יִתְרוֹן לְבַעַל הַלְשׁוֹן", לְעַתִּיד לְבוֹא מִתְקַבְּצוֹת וּבָאוֹת כָּל
הַחַיּוֹת אֲצֵל הַנָּחַשׁ, וְאוֹמְרִים לוֹ: אַרִי דוֹרְס וְאוֹכֵל, זָאב טוֹרֵף וְאוֹכֵל,
אִתָּה מֵהַ הִנָּחָה יֵשׁ לָךְ? אָמַר לָהֶם: וְאִין יִתְרוֹן לְבַעַל הַלְשׁוֹן; וּפְרַשׁ
רַש"י: שְׂאִתָּה נּוֹשֵׁךְ בְּנֵי אָדָם וְהוֹרְגָן, וְהוּא אוֹמֵר: מֵהַ יִתְרוֹן לְבַעַל
הַלְשׁוֹן, שְׂמִסְפֵּר לְשׁוֹן-הָרַע, אֶף-עַל-פִּי שְׂאִין לוֹ הִנָּחָה, וּלְפִיכֶךָ
מְבִיאוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּדִין אֲצֵל נָחַשׁ, כְּדֵי שְׂיִתְבַּיֵּשׁ, מִפְּנֵי

שֶׁהָשִׂיא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וּמִתְבַּיֵּשִׁין עִמּוֹ מִסְפְּרֵי לְשׁוֹן־הָרַע. וְלִכְן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהָר לֹא לְדַבֵּר לְשׁוֹן־הָרַע אַחַד עַל הַשְּׂנִי, שְׂנֵה עוֹן חָמוֹר מְאֹד מְאֹד, וְלֹא יוֹצֵא לְאָדָם מִזֶּה כְּלוּם.

אם נתבונן נראה, שיש בני-אדם שאין להם מה לעשות רק לרכל מזה על זה ומזה על זה, ומאומה לא יוצא מזה, כל-כף חבל שמסתובבים אנשים בלי שום תכלית, ושורפים את הזמן היקר עם שטיות, בשעה שהיו יכולים לגרס בכל יום הרבה פרקים משניות, והרבה דפים גמרא, והרבה סימנים שלחן ערוך, אשר אין למעלה מזה, וכמוכא בדברי רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן עו) את מעלת האדם, שגורס בכל יום מקרא, משנה, גמרא ומדרש, ושלחן ערוך, זהר, ותקונים וכו', וכל-כף חבל שאנשים מסתובבים בלא כלום, בשעה שהם יכולים להצליח כל-כף ברוחניות ובגשמיות גם יחד, כי מי שלומד תורה, ממשיך על עצמו את השכינה, וכן נמשכת עליו פרנסה בשפע, כי התורה מעשרת, אף היצר הרע גדול מאד, ומניח את האדם לעשות את הכל, אבל לא ללמד תורה, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (קדושין ל:): כף הקדוש-ברוך-הוא, אמר להם לישׂראל: בני, בראתי יצר הרע, ובראתי לו תורה תכלין, ואם אתם עוסקים בתורה, אין אתם נמסרים בידו, שנאמר (בראשית ד'): "הלא אם תיטיב שאת", ואם אין אתם עוסקין בתורה, אתם נמסרים בידו, שנאמר (שם): "לפתח חטאת רבץ", ולא עוד, אלא שכל משאו ומתנו בך.

ולכן אל תהיו בטלנים! ראו לגרס בכל יום פרקים משניות ודפים גמרא כסדרן דיקא, ואם תרגילו את עצמכם לילך בדרך זה, אזי תזכו לסיים ששה סדרי משנה, וכל הש"ס, וכל הד' חלקי שלחן ערוך, וזהר ותקונים וכו' וכו', וכל-כף חבל, מי שלא מצית את רבנו ז"ל, כי יבוא היום, שתתחרטו מאד מאד, אשרנו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שיש לנו רבי כזה, שמעורר אותנו לטוב אמתית ונצחית.

המאחל לכם שבת שלום...

לו תתפרד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר פי תצא, י' אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, ובפרט שאתה עוסק להפיץ את "חדשות ברסלב", זו כל חייתי, ובזה אתה מחיה אותי פשוטו כמשמעו, ולכן תמשיך להפיץ, והקדוש־ברוך־הוא יעזר, שאזכה לצאת מכל הצרות והחובות, ואזכה כבר לבוא לארצנו הקדושה.

אני מאד מקנה להקדוש־ברוך־הוא, שתהיה בראש השנה באומן, אשר אין למעלה מזה.

ראה להרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש־ברוך־הוא בכל יום, על־כל־פנים חמש דקות, כי כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש־ברוך־הוא, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואם היית יודע מה זה התבודדות, היית מתבודד בכל יום, והיית הכי מאשר בחייד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לו תתפה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר פי תצא, י' אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל השמחה שיש לי, אין לתאר ואין לשער כלל, ובפרט שאתה עוסק להפיץ "חדשות ברסלב", שזה מחיה אותי מאד מאד, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך,

שֶׁתַּחֲזֹק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוּם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב, רְצִיטִי מְאֹד מְאֹד, שֶׁתִּמְלֵא אֶת כָּל רְכוּזֵי הַתְּרִידִים עִם "חֲדָשׁוֹת בְּרִסְלָב", וְזֶה יוֹרִיד אֶת הַשֵּׁם אֲשֶׁר עָשָׂה לִי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, וְדַע, שֶׁהָעוֹלָם מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחַ פְּרִטִית, וְסוּף שֶׁל הַרְשָׁע הַזֶּה גַּם-כֵּן יִהְיֶה, וְאַנְחֵנוּ רַק צְרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּלְחַכּוֹת וּלְצַפּוֹת אֶל יְשׁוּעַת הַשֵּׁם כְּהַרְף עֵינַי.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֱלֹיו יִתְבַּרֵּךְ, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שֶׁאַתָּה גּוֹרֵס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שֶׁזֶה יִצִּיל אוֹתְךָ מִכָּל הַצָּרוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּהְיֶה דְבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתפּו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ, לְבוֹא אֵלַי, צְרִיכִים רַק לְהַפְיֵן אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, כִּי עַכְשָׁו אֲנִי עוֹמֵד עַל כְּפֵי, שֶׁיִּתְפָּרֵס אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְלִכֵּן אִם אַתָּה לֹא מְחֻזֵּק מְזֵה, לֹא כְּדָאֵי שֶׁתְּבוֹא פֹה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתַּחֲזֹק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מִכָּל מִינֵי לְכַלּוּף שֶׁנִּדְבַק בְּךָ, וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר

שְׁמֵדְבָרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זוֹ הַצְלָחָה נְצִיחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שָׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזֵק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתפּוֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּכָל הַמַּכְתְּבִים שָׁאַתָּה מֵתְלוֹנֵן עַל חֲתֻנְךָ ... גְּרוּ יְאִיר, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לָמָּה אַתָּה כּוֹתֵב אֶת זֶה אֵלַי, תִּכְתֵּב אֶת זֶה לְאָבִיו.

אֲצִלִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד שׁוֹמֵר, אִם בְּחֹר, חֵס וְשְׁלוֹם, נַעֲשֶׂה חוּלָה, לֹא עֲלִינוּ, אִז תִּכְתֹּב-וּמְיָד אֲנִי שׁוֹלַח אוֹתוֹ אֶל רוּפָא, כִּי צְרִיכִים הַיּוֹם מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, וְלֹא לְהִיּוֹת חֲכָם, כִּי יְכוּלִים לְהִרְגוֹ בֶּן אָדָם בְּקִלּוֹת. וְלָכֵן כָּל מֵה שְׁמִסְפָּרִים לָךְ, זֶה אֵינוֹ אִמֶּת כָּלָל. וְלָכֵן תִּשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד מִלְקַבֵּל לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת.

רְאֵה לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל בְּכָל מְחִיר, אֲפִלוּ עַד מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, כִּי אַתָּה מְכַרְח לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, אֲפִלוּ שִׁיחֲזִירוּ אוֹתְךָ עַל אֱלוֹנֵקָה וְכו', כִּי מֵה אַתָּה יוֹדֵעַ מֵה נִגְזַר עֲלֶיךָ בַּשָּׁנָה הַבְּאֵה; וְלָכֵן אַתָּה צְרִיךְ עוֹרֵךְ דִּין גְּדוֹל שִׁירְחָם עֲלֶיךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתפּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תפסיק כבר מלהתלונן וכו', ותפסיק לשנא אותך וכו', כי כל זה עצת היצר הרע, שרוצה לשבר אותך, ורוצה להביא אותך לעצבות ודכאון, ולכן תתחיל לחפש בעצמך הנקודות טובות שאתה בן עושה, אל תחפש בך את הרע שאתה לא עושה, תסתכל תמיד את הטוב שבך, ואז תמצא בעצמך טוב הרבה, והעולה על הכל, שאתה זוכה להפיץ את אור רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתזכה להתחזק תמיד, ולמצא בך רק את הטוב בעצמך.

אודות הספר וכו', אם אתה יכול לשלח את זה דרך דאר, מה טוב ומה נעים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לו תתפט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר כי תצא, י' אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך, ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך.

בענין הדירה וכו', תדבר עם ידידנו ... גרו יאיר, כי הוא מתמצא בזה, ולי אין משג בזה, ואני רק יכול להתפלל עליך, שהקדוש-ברוך-הוא ימתיק ממך את כל הדינים, ויהיה לך רק טוב בחיך, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, כי כל דבור ודבור שמדברים

אָלוּ יתְבַרַךְ — זוּ הַצְלָחָה נְצַחִית, הַצְלָחָה כּוֹז, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְלִכְּן תִּהְיֶה חֶזֶק בְּזוֹה, וְאִז יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתצ.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִצָּא, " אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! בְּזוֹה הָעוֹלָם צְרִיכִים לִהְיוֹת חֶזֶק בְּשִׂמְחָה, וְלִמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ בְּכֹל רִגַע וְרִגַע לִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאִתָּה צְרִיף לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמְךָ שִׂמְחָה, וְלְהַחֲדִיר בְּאִשְׁתְּךָ שִׂמְחָה, וּבְאִפְּן שְׂיִהְיֶה רַק שִׂמְחוֹת אֶצְלְךָ, וְאִנִּי יוֹדֵעַ, שְׂזוֹה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת תִּרְאֶה שְׂתִּהְיֶה תָּמִיד בְּךָ אֲוִירָה שֶׁל שִׂמְחָה, וְאִז נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשִׂמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתצא.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִצָּא, " אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּסְתַּכְּלִי כָּל-כֶּף עֲלֶיךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִּהְיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָה הַנִּפְשׁ וּרְפוּאָה הַגּוּף, וְאֵל תִּדְאַגֵּי, כִּי כָּל מָה שְׂדוּאָגִים וְחוֹשְׁבִים יוֹתֵר מְדִי, זוֹ שׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם, וְלִכְּן

אֲשֶׁר לוֹ תִּתְצַב — לוֹ תִּתְצַב בְּנֶחֱל סא

תְּתַחֲזֵק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תִּתְצַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וּבּוֹדָאֵי בְעֵלְךָ יִגִיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, אֵל תְּדַאֲגִי, אֲנַחְנוּ תְּמִיד
מִתְפַּלְלִים עֲלֵיכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק כָּל טוֹב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ יְשׁוּעוֹת וּרְפוּאוֹת, וְהִמְתַּקֵּת
הַדִּינִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תִּתְצַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינֵי הַבֵּן ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֶת צְרִיכָה לְלָכֵת אֶל הַמְּשַׁרְד, וְהוּא
יִתֵּן לָךְ תְּעוּדָה כְּזוֹ, כְּמוֹ שְׁכָל הַבַּחְוָרִים שְׁלֵמָדוֹ אֶצְלִי קָבְלוּ.

נָא וְנָא אֵל תְּדַאֲגִי, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לֵיעַת עֵתָה אֲנִי לֹא מְקַבֵּל שׁוֹם בְּחֹר חֲדָשׁ, כִּי אֲנִי מְקַנֶּה מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה זְמַן אַרְף. וְלִכֵּן גַּם אֱלוֹי הַבְּחֹרִים שְׁנִמְצָאִים אֶצְלִי יַחְזִרוּ אִתִּי בְיַחַד. וְלִכֵּן אֵין טַעַם עֲכָשׁוּ לְשַׁלַּח אֶת הַבֵּן, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִהְיֶה לְכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תֵבֵא לְאִימָן, י"ב אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשַׁלַּח לִי עוֹד פַּעַם אֶת הַמִּכְתָּב, כִּי זֶה לֹא יֵצֵא בְּרוּר, וְכֵן תִּשְׁלַח לִי אֶת כָּל הַדְּיוּחַ שֶׁל הַטִּיּוֹל שֶׁל הַיְשִׁיבָה, שְׁנִסְעוּ בְּבִנֵי בְּרַק, כִּי אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אֵיפֹה שְׁמַתִּי אֶת זֶה, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לִי, שְׁאֶקְבֵּל אֶת זֶה מֵה שְׁיֹתֵר מֵהַר עוֹד הַיּוֹם.

לֹא כְּדֹאֵי לְהַגִּיב עַל דְּבָרִים שֶׁל הַבְּלִי הַבְּלִים, אֵיךְ אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל עַל הַמִּתְנַגְדִּים שְׁלוֹ? יֵאָבְדוּ הֵם וְאֶלֶף פִּיּוּצָא בָהֶם, וְדַבּוּר אֶחָד מִרְבֵּנוּ ז"ל לֹא נִזְיוּ. לָנוּ יֵשׁ שִׂיחָה בְּשִׂיחוֹת־הַר"ן, סִימָן ע"ו, וְזֶה כָּבֵר מְדַבֵּר בְּשִׁבְלֵי עֲצָמוּ, אֵף אֶחָד לֹא אוֹמֵר שְׁלֵמוּד בְּעִיּוֹן לֹא צְרִיכִים, אֲבָל שְׁלֵא יִקְשָׁקֵשׁ, כִּי גַם הוּא לֹא לוֹמֵד שְׁמוֹנֶה־עֶשְׂרֵה

שְׁעוֹת, וְהִלּוּאֵי שֵׁילְמַד שְׁעֵתִים וְכוּ' וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁפֶן הָאֲנָשִׁים שֶׁרְצִים אַחֲרָיו, שְׁמֵלָאִים נְאוּף כְּכֻלָּבִים, כִּי סוּף כָּל סוּף מֵהַ הָעֶבֶר שֶׁלָּהֶם? וְכוּ' וְכוּ', וְאִיךָ יְכוּלִים לְהִדְרִיף אוֹתָם, שֵׁילְמָדוֹ שְׁמוֹנֶה-עֶשְׂרֵה שְׁעוֹת גְּמָרָא? זֶה סֵתָם דְּבַרְיָ הַכָּל וְרִיק, וְלֹא כְּדַאי אֶפְלוּ לְהִתְיַחַס לְזוֹה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתְּצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִבֵּא, י"ב אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

הִנֵּה אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁפִּתְחָתָּ חֲנוּת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ־הוּא, שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלַחָה מְאֹד, וְתִהְיֶה הַבְּרָכָה מְצוּיָה בִּינֵיכֶם, וְתָמִיד תִּבְשְׂרֵי לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם, שִׁיְהִיָּה לְכֶם נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתְּצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִבֵּא לְאוּמָן, י"ב אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבֵּנְאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! אֲנַחְנוּ עֹכְשׁוֹ אוֹחֲזִים בִּימֵי הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, וְנוֹהֲגִים כָּלֵל יִשְׂרָאֵל לְקוֹם בְּאִשְׁמֵרֶת הַבְּקָר וְלוֹמַר סְלִיחוֹת, וְאַחֲרֵיכֶם לְהִתְפַּלֵּל וְתִיקֵן, וְאַצְּלָנוּ נִתְרַשַׁל הָעֵנִין מְאֹד מְאֹד, הֵן אִמֶּת שֵׁישׁ מִנֵּין שְׂאוּמָרִים סְלִיחוֹת בְּחִצּוֹת, אֲכַל

זֶה לְאֵלוּ שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְקוֹם בְּאַשְׁמֶרֶת הַבֶּקֶר, אֲכַל לְכָל הַפְּחוֹת
 שְׁיִמְצָא מִנֵּין חֶזֶק, שְׁקָמִים בְּאַשְׁמֶרֶת הַבֶּקֶר, וְאַחֲר־כֵּן לְהַתְּפַלֵּל
 תְּפִלַּת הַנְּתִיקִין — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, שְׁיִקוּמוּ בְּאַשְׁמֶרֶת הַבֶּקֶר וְלוֹמַר סְלִיחוֹת, וְאַחֲר־כֵּן
 יִתְּפַלְּלוּ תְּפִלַּת נְתִיקִין, כִּי זֶה בּוֹשָׁה וְחֹרְפָּה, שְׁבִקְהֵלָה כָּל־כֵּן קְדוּשָׁה
 שְׁלֵנו, לֹא יִמְצָא עַל־כָּל־פְּנִים מִנֵּין אֶחָד שְׁיִקוּמוּ וְנְתִיקִין, וְצָרִיכִים
 לְלַכֵּת לְהַצְטַרֵּף בְּמִקְוֹמוֹת אַחֲרִים, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, וּמָה נֹאמַר
 לְרַבֵּנוּ ז"ל.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתִּתְחַזְקוּ מִחֲדָשׁ, וְלַעֲשׂוֹת
 הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְנִזְכָּה לְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתצח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדֵּר כִּי תְבוּא, י"ד אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּכֶם כְּכֹר כַּמָּה פְּעָמִים.

אִם לֹא תוּכַל לְנַסֵּעַ לְאוּמָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, תִּשְׁאַר בְּיַבְנָאֵל, שְׁגַם
 שֵׁם יִהְיֶה לָנוּ קְבוּץ קְדוּשׁ וְנוֹרָא.

הַעֲקֹר רְאוּי לָכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלֹא לְהִיּוֹת שְׁבוּרִים,
 כִּי גְדוֹל אֲדוּגְנוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאֵי לֹא יַחְסֵר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר.

רַק לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת בְּכָל יוֹם, כִּי אֵין
 לָנוּ רַק אֶת אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם וְטוֹבְתְּכֶם כָּל הַיָּמִים...

לו תתצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, י"ד אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר יְנִיק וְחַכִּים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְיךָ, וְתִרְאֶה לִהְיוֹת בְּחוּר רְצִינִי מְאֹד, וְאִם אֲרָאָה שְׂאֵתָה מִחֲזִיק מְעַמָּד חֲדָשִׁים, אֲזִי יֵשׁ מֵה לְדַבֵּר, אֲבָל אֵתָה צְרִיךְ לְקַחַת עַל עֲצָמְךָ לֹא לְהִתְחַבֵּר עִם בְּחוּרִים לִיְצַנִּים, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, כְּדֵי שְׂתַסֵּים בְּכָל שָׁבוּעַ 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם'.

וְכֵן תִּהְיֶה חֲזָק בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וְכֵן תִּגְרַס הַרְבֵּה דְפִים גְּמָרָא, וְתִתְפַּלֵּל בְּמַגִּין שְׁחָרִית, מְנַחָה, עַרְבִית, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, י"ד אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד כָּאֵב לִי וְגַם חֲרָה לִי עַל הָעֲזוֹת שֶׁל הַיָּלֶד, שְׁעַדִּין אֵינּוּ בַר מְצוּהָ, וְכִבֵּר הִתְחִיל לְהִתְחַצֵּף, אֲנִי חוֹשֵׁב שְׁצָרִיכִים לָתֵת לוֹ עוֹד הַזְדַּמְנוֹת אַחַת, וְאַחֲר־כֵּן נּוֹצִיא אוֹתוֹ וְכו'. מַה לַּעֲשׂוֹת? צְרִיכִים הַרְבֵּה סִבְלָנוּת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ לְהַכְנִיס

בַּתְּלִמִּידִים יִרְאֵת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה, רַק חֲזוֹק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתְּקֵא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְּבַרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תבוא, י"ד אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, קִנְיָהּ הִיא מְדָה רְעָה, אֶפְלוּ לְקִנְיָאוֹת לְטוֹב גַּם לֹא טוֹב, הֵן אָמַת שֶׁהַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם אָמַר: "קִנְיָת סוֹפְרִים תִּרְבֶּה חֲכָמָה", זֶה רַק כְּשֶׁמִּרְבֶּה חֲכָמָה, אֲבָל אִם זֶה מִמַּעַט חֲכָמָה, אֵין זֶה טוֹב כָּלֵל, אֲדִרְבֶּה, זֶה בָּא מִצַּד הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְשִׁבַר אֶת הָאָדָם, אֲשֶׁר זֶה עֶקֶר הַנְּסִיּוֹן. וְכֵלֵל זֶה תִּקַּח בְּיָדֶיךָ, כָּל מֵה שֶׁשׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם זֶהוּ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ, הָאָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת דְּבוּק רַק בּוֹ יתְּבַרַךְ, וְלִידַע שֶׁדָּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֶלֶּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתְּקֵב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְּבַרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תבוא, י"ד אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן שְׁמַעְתִּי אֶת הַהוֹדָעָה, אֲבָל לֹא הֵייתִי בְּחִדְרִי.

רַק חֲזוֹק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, וְשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבַר אוֹתָךְ, אֲנִי יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק מָה עוֹבֵר עֲלֶיךָ, וְצָר לִי מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת עָלִי לֹאֵר לָךְ, אֲשֶׁר עֶקֶר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא כְּשִׁזּוּכָה לְהַחֲזִיק

מַעֲמַד מְכַל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו וְאִינוּ נִשְׁפָּר. אֲנִי יוֹדֵעַ הַיָּטֵב, שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְזֶה מְאֹד מְרֵ לָךְ מְכַל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, עִם כָּל זֹאת זֶה מֵה שְׁרוּצִים מֵאֲתָנוּ מְלַמְעֵלָה, לְרֵאוֹת אֵיךְ מִתְחַזְקִים, וְאֵיךְ מִחֻזְקִים מַעֲמַד בְּעֵת הַקָּשִׁי וְכוּ' וְהִירִידוֹת וְכוּ' שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ.

וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים לְהִתְחַזֵּק וְלְהִחַזֵּק מַעֲמַד בְּכָל מַחִיר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

רְאֵה מָה אֲנִי עוֹבֵר מִרְשַׁע אָרוּר טָמֵא הַצָּרִיף לְהַקְרָאוֹת "רַב" בִּישְׂרָאֵל, וְהוּא סֵתָם מוֹסֵר וּמְלָשִׁין, רָשַׁע אֲשֶׁר רוֹדֵף אֶת הַדָּת, יוֹתֵר מִמֵּאֲתִים יְלָדִים צָרִיכִים לְסִבַּל בְּקוֹר וּבַחֵם וְכוּ' וְהַכֵּל מִפְּנֵי מְזֻמּוֹתָיו הַטְּמָאוֹת שֶׁלֹּא יִקְבְּלוּ חֲנוּף שֶׁל תוֹרָה, וְאֲנַחְנוּ מוֹסְרִים אֶת גַּפְשָׁנוּ עֲבוּרִם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הָאוֹמֵר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֹאמֵר גַּם לְצָרוֹתֵינוּ דִּי, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתקג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא לְאוֹמֵן, ט"ו אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי יִשְׁיַבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֲתֵי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל הַבַּחֲוָרִים הַיְקָרִים, שְׁתֵּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְתִהְיוּ חֻזְקִים מְאֹד מְאֹד לְלַמַּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר זֶה הוֹרֵג אֶת הַיֶּצֶר הָרָע. וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מַעֲלַת לַמּוֹד מְשֻׁנָּיוֹת בְּגִרְסָא, שְׁזֶה מְזַכֵּף אֶת הַנֶּפֶשׁ מְכַל מִינֵי חֲלָדָה, אֲזַ הֵייתֶם חֻזְקִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְנַהֵג בְּדַרְךְ אֶרֶץ גְּדוֹל מְאֹד, וְתִלְמְדוּ הַרְבֵּה

”סֵפֶר הַמִּדּוֹת”, וְתִדְעוּ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט. וְזֶה זֹכִים עַל-יְדֵי בְחִינַת מִשְׁפָּט, שְׁצָרִיכִים לְשַׁפֵּט אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל דְּבַר אֵיךְ וּמָה וְכוּ' וְכוּ'.

מִי שֶׁבִּאֲמַת אוֹהֵב אוֹתִי, שְׂיִרְאֶה לְהַפְיִץ ”חֲדָשׁוֹת בְּרִסְלָב” בְּרִכּוּז הַחֲרָדִים, וּבְזֶה מִמָּשׁ תַּחֲיוּ אוֹתִי, וְאֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ שֶׁכָּל אֶלּוֹ שְׁחִיבִים חוֹב לְהֶאֱבֹרֵךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, בְּשִׁבִיל ”חֲדָשׁוֹת בְּרִסְלָב”, שְׂיִרְאֶה לְשַׁלֵּם אֶת זֶה, כִּי צָרִיכִים לְשַׁלֵּם אֶת זֶה לְהַמְדַּפֵּס, וְאֲנַחְנוּ תְּקוּעִים בְּחוֹבוֹת גְּדוֹלִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתְקַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד שֶׁתִּדְבְּרוּ עִם בְּנֹכַם ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי מִסְּפֵן, הַבִּטְלָה מְבִיאָה לִי שְׁעֵמוֹם וְכוּ', וְלִי אֵין כָּכֵר כַּח עֲמוֹ, וְלִכֵּן אִם לֹא תִדְבְּרוּ עִמּוֹ, יִהְיֶה לִי הַהִכָּרַח לְשַׁלֵּחַ אוֹתוֹ תַּכְּף-וּמִדְּ חֲזָרָה, אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתְקַה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא לְאוֹמֵן, ט"ז אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁשִׁמְעַת אֶת הַדְרָשָׁה שְׁדַבַּרְתִּי אֶל הַבַּחֲוָרִים, וְאִם עֲדִין לֹא שִׁמְעַת, כְּדַאי לָךְ לְשִׁמֵּעַ, כִּי אָנִי רוֹצֵה שְׁאֵלוֹ הַתְּלִמִּידִים יִהְיוּ עוֹבְדֵי הַשֵּׁם אֲמִתִּיִּים, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה לְקַחְתִּי אוֹתָךְ לְהִיּוֹת רֹאשׁ יְשִׁיבָה, וְאָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנִצְלִיחַ.

יֵשׁ שָׁם כַּמָּה יְלָדִים, שְׁמִסְכָּנִים הֵם לֹא בְּרִיאִים וְכוּ', אֲזִי תִנִּיחַ אוֹתָם, לֹא צְרִיכִים לְצַפּוֹת מֵהֶם כְּלוּם, רַק שִׁיִּשְׁבוּ, הַעֲקֹר שְׁלֹא יִפְרִיעוּ, אוֹדוֹת ... גֵּרוֹ יֵאִיר, הוּא יִהְיֶה בְּחֹר מְצִינ מְאֹד, צְרִיכִים רַק לְדַעַת אִיךָ לְהִתְנַהֵג אִתּוֹ, וְעַם הַבְּחֹר שְׁעֲשֶׂה בְּלִצְנ וְכוּ', אָנִי מְקַוֶּה שְׁיִשְׁתַּנֶּה, כִּי אֲחֻרָת נְצַטְרֵךְ לְהוֹצִיא אוֹתוֹ. אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה שְׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

בְּעִנְיַן הַבְּחֹר ... גֵּרוֹ יֵאִיר, מִסְכָּן, הוּא מְשַׁבֵּשׁ בְּדַעְתּוֹ, לֹא שִׁיךְ לְעֲשׂוֹת מְמַנּוּ מִשְׁהוּ, כִּי יֵשׁ לוֹ בְּעֵינָה וְכוּ', וְהוּא צְרִיךְ תְּרוּפּוֹת וְכוּ', אָנִי הַחֲזַקְתִּי אוֹתוֹ שָׁנָה, וְגִלְגַּלְתִּי אִתּוֹ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, אָבֵל אָנִי רוֹאֶה שְׁהוּא לֹא בְּרִיא בְּנַפְשׁוֹ, וְלִכְּן חָבַל מְאֹד מְאֹד שְׁתִּשְׁקִיעַ בוֹ, כִּי זוֹ בְּרַכָּה לְבַטְלָהּ, וְחָבַל שְׁתַּכְנִים אֶת כָּל הַמְּרִץ שְׁלָךְ בוֹ, יוֹתֵר טוֹב שְׁתַּכְנִים אֶת הַמְּרִץ שְׁלָךְ בְּתוֹךְ הַיְשִׁיבָה, וּבְכַרְט שְׁשִׁמְעַתִּי שְׁהוּא מִתְחַבֵּר עִם יְלָדִים חִילוּנִים, אָנִי לֹא רוֹצֵה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן שְׁתִּתְּקֶיָה לוֹ שְׁיִכּוֹת אֲצִלְנוּ.

אוֹדוֹת אֲשַׁתָּךְ, אַתָּה צְרִיךְ לְהַבִּין אוֹתָהּ וּלְחַזֵּק אוֹתָהּ וּלְעוֹדְדָהּ, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְסוֹף כָּל סוֹף אַחַר הַרַע יָבוֹא הַטוֹב.

אוֹדוֹת הַבֵּן שְׁלָךְ, אֵל תִּלָּךְ אִתּוֹ בְּכַח וּבְכִיד חֲזָקָה, זֶה רַק יִגְרַם בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ, כִּי אִם הוֹלְכִים עִם יְלָד בְּכַח, אֲזוֹ הוּא יַעֲשֶׂה בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ, וְאָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מְמַנּוּ, רַק עִם שְׁכָל.

הַעֲקֹר רֹאֶה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׁאֵת וּבְיָתֵר עֲזוֹ, וּתְקַרֵּב אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וּתְדַבֵּר אִתָּם רַק מִהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִרְאֶה שְׁסוֹף כָּל

סוף הכל יתהפך לטובה, כי סוף סוף רק הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו, והוא בעל הבית של העולם, והכל יתהפך לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לו תתקו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תבוא, ט"ז אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם וגם ההודעה, ומאד מאד אני שמח, אבל אתם צריכים מאד להתחזק ולא להשבר משום דבר, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתמיד נשמע ונתבשר בשורות משמחות, רק להתחזק, ולא לפחד, והכל יעבר בקלות, צריכים הרבה מנוחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לו תתקו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תבוא לאומן, ט"ז אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי, ידידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך וכו'.

יש דבור מרבנו ז"ל: "כשאדם אוכל חזיר, שיראה שלא יזוב על השפתים שלו", זאת אומרת אם אחד כבר מספן, נכשל באכילת חזיר, שזה לא יהיה בתאבון, אלא שיתן אנוחה. אותו דבר עמוך, אם כבר נכשלת במה שנכשלת וכו', וכו', אל תזרק את הכל, אלא תעשה התחלה חדשה, כי זה לא קשור לשום דבר, יצר הרע יש לכל אדם, אם לא היה לו יצר הרע, אז לא היה בן אדם, אלא היה

מלאך, והקדוש־ברוך־הוא רוצה בנה העולם הנקא בני אדם שייעבר עליהם מה שייעבר, ויזכו להתחזק.

בפרשת השבוע יש לנו פסוק (דברים כח, לד): "והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה", ויש לומר על־פי דברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לו), שהנאוף משגע את האדם, ועקר התקון לנואף — לסרס אותו, פי אחרת הנאוף משגע אותו לגמרי; ובאמת ממה בא הנאוף? הסתכליות רעות. ויש בני אדם שכל־כף השתגעו, שכל אשה שעוברת על הרחוב צריכים להסתפל עליה, ולכן תעשה כל מיני פעולות שבעולם, לקדש ולטהר את העינים שלך, ואז טוב לך כל הימים.

תעשה התחלה חדשה, וכל יום תלמד חמש ורש"י עם התרגום, באפן שתזכה לסיים כל שבוע 'שנים מקרא ואחד תרגום' עם פרוש רש"י ז"ל, והרב הקדוש רבי יששכר דב מבעלז זי"ע אומר, שביום שאדם לומד חמש ורש"י עם התרגום, הוא לא יחטא, ולכן תהיה בזה חזק מאד, וזה יציל אותך מכל מיני חטאים שבעולם.

תראה לעשות התחלה חדשה, ואל תפחד משום ברעה שבעולם, פי אני אוהב אותך מאד מאד, ואתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, ואני מבטיח לך, שגם הקדוש־ברוך־הוא אוהב אותך, פי אתה נשמה גדולה מאד, ולכן הסמ"ך־מ"ם רוצה רק לתפס אותך, וחבל מאד שעזבת את יבנאל, פי אם היית נשאר ביבנאל, היית עוזר לי מאד מאד לפתח את המקום, אף מה לעשות, עוד יבוא היום שתחזר לשם.

הקדוש־ברוך־הוא נתן לך מתנה — את אשתך, שאתה בעצמך לא האמנת שתקבל פעם מתנה כזו, ולכן תראה לכבד אותה מאד מאד, ותשמר מאד מחובות, והקדוש־ברוך־הוא יתן לך פרנסה בשפע, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לו תתקח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תבוא לאומן, ט"ז אלול ה'תשס"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ותאהבי את בעלך ותכבדי אותו, ותראי שילמד תורה בכל יום, ותעזרי לו להתגבר על הפל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיה לכם נחת מן הילדים, והם יהיו בריאים, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

נא ונא ראי לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום, פי זה העקר בזה העולם — לדבר בכל יום אליו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לו תתקט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תבוא לאומן, ט"ז אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תוכל לעזור לי לעבר על כל הצרות והחובות שמעיקים לי, וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לוֹ תתְּקִי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא לְאוֹמֵן, ט"ז אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם כָּל הַגִּימָטְרִיאוֹת, תְּרָאָה לְהִתְחַזֵּק
וּלְחַדֵּשׁ בְּכָל פַּעַם גִּמְטְרִיָּה חֲדָשָׁה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַחְבֵּר אוֹתְךָ
אֵלָיו, שְׁתִּהְיֶה גִמְטְרִיָּה "אֵל הַטוֹב".

הָאֲבִירָךְ ... גְּרוֹ יְאִיר, בָּא שְׂבוּעַ הַבָּא חֲזָרָה אֵל אֲרָצוֹת-הַבְּרִית,
וְלִכֵּן רָאָה לְמַסֵּר לוֹ אֶת הַסְּפָרִים שֵׁשׁ בְּיָדְךָ, וּתְבַקֵּשׁ מִר' ... גְּרוֹ
יְאִיר, שְׂיִמְסֹר לוֹ אֶת הַשְּׁלֶחֶן עֲרוּךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתְּקִיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא לְאוֹמֵן, ט"ז אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִמֶּךָ, וְאֲנִי מֵאֵד מִקְּוִיָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד
הַכִּי טוֹב, וְיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֵׁשׁ לִי, שְׂאַתָּה
מִפִּיץ אֶת "חֲדָשׁוֹת בְּרִסְלָב", וּבִזְכוּת זֶה תְּרָאָה יִשׁוּעָה גְּדוּלָּה
שֵׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הַעֲקָר תִּהְיֶה עֲקֻשָּׁן גְּדוּל, וְאֵז
תְּרָאָה נִסִּים נִגְלִים שֵׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתקייב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תבוא לאומן, ט"ז אלול ה'תשס"ד.

שלום ובִּרְכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

היום שמעתי מה קרה אתמול בבית-ספר, שבא אחד והתפרע וכו', ואני מאד מאד מגנה את המעשה הזה, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהדבר הזה לא יחזור יותר, ואני אעמד על זה מאד מאד תקיף, את אל תתפעלי מאף אחד, ואני לא אתן יותר שהורים יבואו ויעשו צעקות בבית-ספר.

הקדוש-ברוך-הוא יעזור לך, שיהיו לך כחות הנפש לנהל את בית-ספר לבנות, כפי רוח רבנו ז"ל, ובזכות זה יהיה לכם הרבה נחת מכל יוצאי חלצֵיכם.

המאחל לכם בִּרְכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתקייב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תבוא לאומן, ט"ז אלול ה'תשס"ד.

שלום ובִּרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נרו יאיר.

הנה קבלתי דו"ח שנכנסת לבית-ספר והתפרצת על המנהלת וכו', וכן על המורה וכו', אני מכרח להגיד לך, שזו עזות מצח גדולה, ואין זו הדרך של בן אדם נורמלי להכניס בכלל לבית-ספר של בנות, ומכל שכן להתפרץ, אם יש לך איזו תלונה, צריכים לבוא ולהגיד למנהל וכו', כי אי אפשר להנהיג תלמוד-תורה ובית-ספר שההורים יתפרצו בפנים, ויעשו ככל העולה על רוחם, אני מאד

אָשֶׁר לוֹ תתְקִיד — לוֹ תתְקִטוּ בַּנַּחַל עֵה

מְקוֹנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמֵה־יּוֹם וְהַלְאָה לֹא יַעֲשֶׂה דְבַר כְּזֶה, כָּל דְּבַר יְכוּלִים לְגַמֵּר בְּצוּרָה יָפָה מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתְקִיד.

בְּצוּרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְבוֹא לְאוּמָן, ט"ז אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

שְׁנֵי הַתְּלִמִּידִים שֶׁכְּתַבְתָּ הֵם מְסַפְּנִים וְלֹא בְּרִיאִים בְּנַפְשָׁם וְכוּ', וְלִכֵּן תַּעֲזֹב אוֹתָם כְּמוֹ שָׁהֵם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוּכָל לְהַתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם. אוֹדוֹת הַבַּחֲוִירִים שֶׁמְשַׁתּוֹלְלִים, אֲנִי מְאֹד מְקוֹנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְדַבֵּר אִתָּם בְּיוֹם שְׁנֵי הַבָּא, וְנִהְפֵךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

בְּנֻדְאֵי יְכוּלִים לְהַגִּיד תַּחֲנוּן בְּמִנְחָה, אֶפְלוּ שְׂאִין אַרְוֹן-קֹדֶשׁ וְכוּ', כְּדֵי שְׁיִתְרַגְּלוּ בְּזֶה.

הֵייתִי מְעַדִּיף שְׁיִגְרְסוּ הַרְבֵּה מִשְׁנֵיּוֹת, שְׁנֵה מְטֵהָר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

הַעֲקֹר תַּתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁכַּר אוֹתְךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתְקִטוּ.

בְּצוּרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר כִּי תְבוֹא, י"ז אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל עוֹרְךָ דִּין ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה אִמְרַתְּ לִי, שְׁיֵשׁ לָךְ פְּגִישָׁה עִם מְפַקֵּד הַמְּחוּז הַחֹדֶשׁ בְּיוֹם

שְׁלִישִׁי, וּמֵאֵז אָנִי מְנַסֶּה לְהִתְקַשֵּׁר אֵלַיְךָ לְדַעַת מַה קָרָה? וְאָנִי לֹא תוֹפֵס אוֹתָךְ, וְחִבֵּל מְאֹד, כִּי יֵשׁ לִי כַּמָּה דְבָרִים נְחוּצִים לְדַבֵּר אִתְּךָ, וּבְכֹפֶרֶט שְׁהַיּוֹם שָׁמַעְתִּי שְׁנַתְחַלֵּף שֶׁר הַמְשַׁטָּרָה וְנִכְנָס ... וְזֶה לִי יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, כְּאֲשֶׁר אֲדַבֵּר אִתְּךָ.

נָא לְהוֹדִיעַנִי עַל-כָּל-פְּנִיִם בְּקִצְרָה מִה הִזָּה בַּפְּגִישָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לו תתקטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא לְאוֹמֵן, י"ז אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְזוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַגָּה בְּעוֹד עֲשָׂרָה יָמִים כְּכֹר נִהְיָה אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְעֲלִינוּ לְהַכִּין אֶת עַצְמֵנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְהַעֲקֹר שְׁנֵהִיָּה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, שְׂזַכִּינוּ לְפַל בְּחֻלְקוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל.

וְאָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁמַאיִזוּ סְבָה שֶׁרַק לֹא תִהְיֶה, הֵם לֹא יְכוּלִים לְנַסֵּעַ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן, שְׁלֹא יִהְיוּ שְׁבוּרִים, וְלֹא יִכְנָסוּ בְּדַכְאוֹן וּבְעֲצָבוֹת, אֲדַרְבָּה, שְׁיַעֲשׂוּ קְבוּצָה כָּאֵן בִּיבְנֵאֵל, וְאָנִי מְבַטְיִח לָכֶם, שְׂרַבְּנוּ ו"ל יִהְיֶה גַם אִתְּכֶם פֶּה, הַעֲקֹר לֹא לְהַשְׁבֵּר בְּשׁוּם פְּנִיִם וְאַפֶּן.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי מִי שְׁזוּכָה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, יֵשׁ לוֹ כְּכֹר יְשׁוּב הַדַּעַת אַחֵר לְגַמְרִי, וְזוֹ הַמַּתָּנָה הִכִּי יִפֶּה שְׁקַבְּלֵנוּ מִרַבְּנוּ ו"ל, עֲלִינוּ לְנַצֵּל אֶת הַמַּתָּנָה הַזֹּאת מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אָנִי מְבַקֵּשׁ אִתְּכֶם, אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּנִים! תַּעֲשׂוּ בְּעֲצַמְכֶם קְבִיעוֹת חֲזָקָה, לְדַבֵּר אֶל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כָּל-פְּנִיּוֹת חַמֵּשׁ דְּקוֹת קֶדֶם הַתְּפִלָּה, וְחַמֵּשׁ דְּקוֹת אַחַר הַתְּפִלָּה, חַמֵּשׁ דְּקוֹת כְּשֶׁהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ, חַמֵּשׁ דְּקוֹת בְּצִדְהֵימָם, חַמֵּשׁ דְּקוֹת אַחַר הַצְּהָרִים, חַמֵּשׁ דְּקוֹת בְּעָרֵב, חַמֵּשׁ דְּקוֹת לִפְנֵי שְׁהוֹלְכִים לִישׁוֹן, וְכֵן לְאֵט לְאֵט מְכַל הַחַמֵּשׁ דְּקוֹת יִצְטָרֵף שְׁעָה שְׁלֹמָה, וּבִזְהָ נִקְיָם אֶת רִצּוֹן רַבּוֹנוֹ ז"ל, שְׁרָצָה מְאֹד שֶׁנִּתְבּוֹדַד בְּכָל יוֹם 'שְׁעָה'.

הַעֲקֵר תְּדַעוּ, שְׁאַצְלוּ יִתְבַּרֵךְ מְאֹד מְאֹד יִקָּר תְּפִלָּה, וְכִמְאַמְרָם ז"ל (תְּנַחֲמוּא וְיֵרָא): אָמַר לְהֵן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, הוּוּ זְהִירִין בְּתְפִלָּה, שְׁאִין מְדָה אַחֲרֵת יָפָה הֵימְנָה, וְהִיא גְדוּלָה מְכַל הַקְרָבָנוֹת; וְכֵן אָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ל', סִימָן ג'): בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ, שְׁאִין לָהֶם לֹא מְלָךְ וְלֹא נְבִיא, לֹא כְהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתוֹמִים, וְאִין לָהֶם אֶלָּא תְפִלָּה זֹו בְּלִבָּד, אָמַר דּוֹר לִפְנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵל תְּבִיזָה אֶת תְּפִלָּתְהֶם. וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאַמְצִים שְׁבַע עוֹלָם לְהַתְּבּוֹדַד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, עַל-כָּל-פְּנִיּוֹת חַמֵּשׁ דְּקוֹת, שְׂזָה עוֹשֶׂה רַעַשׁ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וּמְכַל שְׁפָן כְּשֶׁאֲדָם מוֹרִיד דְּמַעוֹת, זֶה שׁוֹבֵר אֶת כָּל הַדְּלָתוֹת הַסְּגוּרוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׁאִנִּי מִתְּפִלָּל וּמִבְּקֵשׁ עֲלֵיכֶם תְּמִיד, וְכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁאַתֶּם תִּתְפַּלְלוּ גַם בְּשִׁבְלִי.

הַמְּאַחַל לְכֶם שְׁפַת שְׁלוֹם...

לוֹ תַתְּקִיזוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְצִיכִים-וַיִּלָּךְ, י"ט אָלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

מֵה מְאֹד גְּדוּלָה שְׁמַחְתִּי שְׁזִכִּיתֶם לְהַתְּחַתֵּן. דַּע לָךְ, שֶׁהַקְדוּשׁ-

עַח אֲשֶׁר לוֹ תַתְקִיחַ — לוֹ תַתְקִיט בְּנַחֵל

בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן לָךְ אִשָּׁה יְרֵאת ה', וְאַתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד אוֹתָהּ.

בְּעֵינַי סֵדֶר בְּחַיִּיךְ וְכוּ', לְדַעַתִּי, תַעֲזִיב בְּהַסְדוֹר "עַת רְצוֹן", וְשֵׁם תִרְאֶה הַנְּהַגוֹת נִפְלְאוֹת, אֲשֶׁר מִי שִׁיתְנַהֵג כֵּן, יִהְיֶה יְהוּדֵי כָּשֶׁר וְצַדִּיק גָּדוֹל כֹּל יְמֵי חַיָּיו.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תַתְקִיחַ.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְצִיבִים-וְיִלְךְ, י"ט אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

וּמְאֹד מְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע שְׂיֵשׁ בִּינִיכֶם הַבְּנָה הַדְּדִית וְשִׂמְחָה וְאַהֲבָה, זֶה חֻלְקִי מִכָּל עֲמָלִי, כִּי אֲנִי אוֹהֵב אֶת שְׂנִיכֶם מְאֹד, אַתֶּם הַיְלָדִים שְׁלִי, וְאֲנִי רוֹצֵה רַק לְרוּוֹת רַב נַחַת מִכֶּם תָּמִיד, הַעֲקֹר תַתְּחַזְּקוּ בְּאַמוּנַת חֻכְמִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְבַשֵּׂר לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת מִכֶּם.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאוּ לְכַתֵּב לִי בְּכָל פְּעַם.

לוֹ תַתְקִיט.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְצִיבִים-וְיִלְךְ, י"ט אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... תַחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אָשֶׁר לוֹ תִתְקַב — לוֹ תִתְקַבּא בַּנַּחַל עַט

אָסוּר לָךְ לַחֲשֹׁב כָּל-כֶּף מַעֲצָמֶךָ וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְהִתְחִיל רַק
לַחֲשֹׁב מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵיךְ שֶׁהוּא מְלֵא כֵל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא
אוֹהֵב אוֹתָךְ וְכוּ', אֵל תִּחַפְּשֵׁי אַחַר הָרַע וְכוּ', תִּשְׁמָחִי עִם בְּעִלְךָ
שְׂאוֹהֵב אוֹתָךְ מְאֹד וְכוּ', וְכֵן עִם הַיְלָדִים שֶׁנִּתֵּן לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, צְרִיכִים לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַרְגִּילִי עֲצָמֶךָ לְדַבֵּר עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ
דְּקוֹת, וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תִתְקַב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת נְצִיבִים-וְיִלְךְ, י"ט אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אָסוּר לְהַשְׁבִּיר מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְעוּלָם, וְאִם לֹא יְכוּלִים לְנִסֵּעַ אֶל
צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה אָסוּר לְהַשְׁבִּיר, רַק תִּשְׂאָרוּ בִּיבְנֵאֵל,
וּרְבִנוּ ז"ל יִהְיֶה עִמָּכֶם.

הַעֲקָר לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם רַק טוֹב
כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאֵחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תִתְקַבּא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת נְצִיבִים-וְיִלְךְ, י"ט אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מה אמר לך! אבא זה אבא, וצריכים לכבד אבא, כי מצות כבוד אב ואם זה מהמצוות הכי חמורות וכו', באף מקום לא פתוב שהאבא צריך לרוץ אחר הילדים, אדרבה, ילדים צריכים לרוץ אחר אבא, ולהתענגן מה שלומו.

ולכן תוציאי מהלב כל השנאה שיש לך על אביך, צריכים לעשות כל מיני פעלות שבעולם להשלים עם אבא, ובזכות זה גם האבא שבשמים ישלים אתנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לו תתקבב.

בְּצִוְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נִצְבִים-וְיִלְךְ, י"ט אָלוּל ה'תשס"ד.

שלום ובְּרִכָּה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה אמר לך! הצער שלי גדול פי מליון יותר מהצער שלכם, לצערי, הרבה אנשים שקרבותי אל הקדוש-ברוך-הוא, והחזרתם בתשובה, ועזרתם להם שנים על גבי שנים, בגשמיות הפקדתי את עצמי לגמרי עבורם, חתנתי את ילדיהם וכו', ומה לא עשיתי עבורם, עזרתי להם כלכלית וכו', ולבסוף נתהפכו עלי, ונעשו "מוסרים", רחמנא לצלן, ומעלילים עלי עלילות שוא, ומחציפים פניהם נגדי, האם זה לא כואב?! קשה לי לכתב את הדברים, ודי לחכימא.

המשתתף בצערךם...

לוֹ תִתְקַבֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְצִיבִים-וְיִלְךָ, י"ט אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

וְהִנֵּה אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ הַמְּלִצָּה עֵבוֹר הַכְּנֶסֶת כְּלָה. וְהַשְּׁבוּעַ נוֹסֵעַ הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲשֶׁלַח עִמּוֹ אֶת הָאוֹרְגִינְלִי.

רַק חֹזֵק וְאַמֵּץ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תִתְקַבֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְצִיבִים-וְיִלְךָ, י"ט אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיִחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם בְּעִנְיַן הַשְּׁדוּדָה וְכו'.

נְסִיתִי לְהִתְקַשֵּׁר אֲלֵיכֶם בְּשָׁעָה שְׁתִּים-עֶשְׂרֵה וְחִצִּי וְלֹא עָנּוּ, מִסְתַּמָּא יִשְׁנֶת כְּבָר.

הַשְּׁדוּדָה הוּא טוֹב מְאֹד, אֲנִי מְכִיר אֶת הָאֵב שֶׁל הַמְּדַבְּרַת, זוֹ מְשַׁפָּחָה חֲשׂוּבָה, תִּרְאוּ לְלַכֵּת עַל זֶה, וְאַל תִּתְעַקְּשׁוּ עַל כֶּסֶף וְכו'.

לְכַאוֹרָה יֵשׁ לָהֶם גַּם-כֵּן וְכו', אֲבָל הַעֲקָר לְהִתְחַתֵּן מֵהַ שְׁיִוְתָר מֵהַר, וְחִסְתְּפִלוּ רַק לְטוֹבַת הַבֵּן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, אִם זֶה הַנִּכּוֹן, שְׁיִלְךָ מֵהַ שְׁיִוְתָר מֵהַר, וְגַם שְׁתַּהַיְהוּ לָכֶם יְשׁוּעָה עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתקכה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים וילך, כ"א אלול ה'תשס"ד.

הפתב והמכתב בידי מוסר פתב זה, הר"ר ... גרו יאיר, הוא לאות ולראיה שאני מפירו הרבה שנים, והוא השוחט והסופר של קהלתנו ביבנאל, ועכשו התארסה בתו, ולרש אין כל, ולכן ההכרח לו לצאת אל נדיבי אחינו בני ישראל, שיהיו לו לעזר, ולכן אני מאד מבקש מפל בר ישראל, שיקבלו אותו בסבר פנים יפות, ויתרמו בעין יפה, ובזכות המצנה הגדולה הזו, תתברכו מפי אל עליון בשפע ברכה והצלחה.

הפותב וחותם למען המצנה...

לו תתקכו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים וילך, כ"א אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אני לא יודע מה חטאתי לך, שאתה יוצא נגדי ברציחה כזו? הרי השופטת הולכת לקראתנו, ורצתה פבר היום לגמר, ואתה באכזריות מתעקש, איני מבין מה נכנס בך? ! הרי אמרנו לך, שאת הקנס אנחנו נשלם ולא אתה, והתרוץ שאתה רוצה לבנות וכו', מי לא יתן לך לבנות? ! השופטת נתנה עוד חדש, וכמעט שהוציאה מפיה שהיא הולכת לקראתנו, רק שנגמר עם העסקה, ואתה הולך ראש בקיר ומתעקש.

בכלל כל הדבורים שלך נגדי — זה פלא, איך אתרי עשרים וחמש שנים תתהפך מהקצה אל הקצה? ! ותצא פתוח נגדי במלים גסות ועזות מצח, אתה לא קולט מה אתה עושה לעצמך? ואל אילו

תּוֹצְאוֹת זֶה יָבִיא לָךְ?! הֲרֵי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַד בִּינֵינוּ, כִּמָּה
טוֹבוֹת קִבְּלָתְ אֲצִלִּי, וְזֶה מָה שְּׂאֵתָה מְשַׁלֵּם לִי חוֹזְרָה?!

מֵרַב צַעַר קָשָׁה לִי לְהֵאָרִיךְ.

הַמְצַפָּה לְתִשׁוּבָה מִמֶּךָ...

לו תתקכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר נֶצְבִּים-וְיִלְךְ, כ"א אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר, שֶׁר הַמְשַׁטְרָה.

קָדָם בָּאתִי לְאַחַל לָךְ בִּרְכַת הַצְּלָחָה מְרַבָּה בְּתַפְקִידָךְ הַחֲדָשׁ,
וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שֶׁהַמְשָׁרָה הַזֹּאת מִתְאִמָּה לָךְ, וּבּוֹדְאֵי עַל-פִּי
הַצֶּדֶק וְהַיֶּשֶׁר שֶׁנִּמְצָא בְּךָ מִטְּבִיעֶךָ, תּוֹצִיא הַכֹּל לְאוֹר.

בָּאתִי לְשַׁפֵּךְ אֶת מֵר לְבָבִי לְפָנֶיךָ, זֶה לִי אַרְבָּעִים וְחֲמֵשׁ שָׁנִים,
שְׂאֲנִי מְשַׁרְתִּי אֶת הַצְּבוּר, אֵף פַּעַם לֹא קִבְּלָתִי, וְלֹא לְקַחְתִּי שׁוּם
תְּקִצִּיבִים וְכוּ', וְשִׁרְתִּי אֶת הַצְּבוּר בְּאֲמוּנָה, הַקְּמֵתִי בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים
אֲלֵפִי אוֹהֲדִים, עֵקֶר הַתְּחוּם שְׂאֲנִי מִתְמַקְּד בּוֹ הוּא — לְהוֹרִיד
מִהֲרָחוּבוֹת בַּחוּרִים וּבַחוּרוֹת וְכוּ', וּמְשַׁתְּדֵל לְשַׁקֵּם אוֹתָם, וְלְהוֹצִיא
אוֹתָם מִהַשְׁטִיּוֹת וְכוּ', סְמִים וְכוּ', וְלַחֲתוֹן אוֹתָם, וְלְהַדְרִיף אוֹתָם
לְחַיּוֹת חַיִּים נוֹרָמָלִים, וּכְבֹּר זְכִיתִי בְּמִשְׁךָ הַשָּׁנִים לְשַׁקֵּם וְלִבְנוֹת יוֹתֵר
מֵאֲלֵפִים בְּתִים, שְׁחַתְּנָתִי זוּגוֹת, וְזֶה לִי יוֹתֵר מֵאַרְבָּעִים שָׁנָה שְׂאֲנִי
עוֹסֵק בְּשְׁלוֹם-בֵּית, וְהַצְּלַתִּי אֲלֵפִי אֲנָשִׁים מִקְּרִיסָה, שְׁלֹא יָבוֹאוּ לִידֵי
גְרוּשִׁין, וְהֵאָמַת עֲדָה לְעֲצָמָה, וַיְכּוּלִים לְבֹדֵק אֶת כָּל מַעֲשֵׂי.

וְהִנֵּה זֶה לִי שִׁבְע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה, שְׁנֹכְנִסְתִּי לְגוּר בְּמוֹשְׁבַת יִבְנָאֵל
בְּגִלִּיל הַתְּחַתּוֹן, וְהַקְּמֵתִי שֵׁם קְהֵלָה נִפְלְאָה, שֶׁהַיּוֹם מוֹנִים כְּבָר
הַקְּהֵלָה לְמַעְלָה מִמָּאתִים מִשְׁפָּחוֹת, מִהֲרַגַע שְׁנֹכְנִסְתִּי לְגוּר בְּיִבְנָאֵל
הַצִּיעַ עֲצָמוֹ "הֵרֵב הַמְּקוֹמִי" אֶת שְׁרוּתוֹ, וְאֲנִי מִצְדֵי נִתְתִּי לוֹ אֶת כָּל
הַכְּבוֹד שֶׁמִּגִּיעַ לוֹ, וַיַּעַן שְׁלֹא רְצִיתִי לְשַׁתֵּף פְּעֵלָה עִם הַגְּנוּבוֹת
וְהַשְּׁחִיתוֹת שֶׁהָיוּ וְנַעֲשׂוּ בְּמוֹעֲצָה הַדְּתִיתָ, הוּא נַעֲשֶׂה לִי שׁוֹנָא גְדוֹל

מֵאֵד, וְהִתְחִיל לְרַדֵּף אוֹתִי, וּכְכֹל שְׁגָלִיתִי כָּל מִיַּי גְּנוּבוֹת אֵיךְ שְׁחוּלְבִים אֶת הַמְדִינָה בְּמִלְיוֹנִים שְׁקָלִים בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא, מוֹשְׁבָה קִטְנִטְנָה כְּמוֹ יִבְנָאֵל, יֵשׁ שָׁם מוֹסְדוֹת פִּיקֵטִיבִים, וְכֹל מִיַּי טְרִיקִים אֵיךְ לְהוֹצִיא כְּסָפִים מֵהַמְדִינָה, וַיֵּשׁ עַל כָּל זֶה מְסַמְכִים, וּמִי שְׁגָלָה אֶת הַשְּׁקָר הַזֶּה הִיָּה אַחַד שֶׁעָבַד בְּמִשְׁרַד הַדְּתוֹת, וּכְשֶׁהִבִּיא אֶת זֶה לְתִשׁוּמַת לֵב הַצֹּת הַמְּמַנִּים עָלָיו, לֹא לָקַח הַרְבֵּה זְמַן, וְהֶעֱבִירוּ אֶת הַמְּבַקֵּר שֶׁהִכְנִיס אֶת הַדוּו"ח הַזֶּה לְפִנְסִיָּה, וְכֹל זֶה יֵשׁ בְּמַסְמְכִים, וְקִטְעֵי עֲתוֹנוֹת וְכו', וּמַחְמַת שְׁאֲנִי לֹא רְצִיתִי לְשַׁתֵּף אֹתוֹ פְּעֻלָּה, הִתְחִיל לְרַדֵּף אוֹתִי בְּכֹל מִיַּי רְדִיפּוֹת, וְהִסִּית אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נֶגֶד הַקְּהֵלָה, פִּי הֵם מְסַכְנִים, לֹא יוֹדְעִים מַה זֶה עָרוּב, שְׁנָה עוֹלָה סֵף הַכֹּל אֶלְף אוֹ אֲלָפִים ש"ח, חוּט בְּרֹזֶל, וְהוּא הִכְנִיס תַּב"ר עֲבוּר תְּקוּן הָעָרוּב אַרְבָּעִים חֲמָשִׁים אֶלְף ש"ח, וְכֵן תְּקוּן הַמְּקוּוָה, וְכֹל מַה שְׁקָשׁוּר לְדַת, הוּא נִפְחַ פִּי מֵאָה מֵהַעֲלוֹת, וּמַחְמַת שְׁתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם אֵינָם מְבִינִים בְּזֶה רַק אֲנַחְנוּ, לְזֹאת כְּדֵי לְכַסּוֹת אֶת שְׁחִיתוֹתוֹ, הִלְךְ וְהִסִּית נֶגְדָנוּ, וְתִפֵּר עַל הַקְּהֵלָה שְׁלִי תִיקִים, וְצִיר אוֹתִי לְהַכִּי שְׁחוּר, כְּאֵלוּ מִי יוֹדֵעַ מִי אֲנִי! ?

אֲנַחְנוּ נִפְגְּשָׁנוּ, וְכֵן הָיִיתָ בְּבִקּוּר אֶצְלִי וְרֵאִיתָ אוֹתִי, וְזֶה הוּא מַה שְׁאֲנִי, מֵעוֹלָם לֹא לָקַחְתִּי שׁוּם אֲגוּרָה מֵהַמְּשָׁל, אֵף שְׁגַם עַל הַקְּהֵלָה שְׁלִי שְׁמִשְׁתַּמְּשֵׁת עִם כָּל צָרְכֵי הַדַּת, לֹא קִבְּלָנוּ בְּמִשְׁפָּךְ שְׁבַע-עֶשְׂרֵה שְׁנָה אֲגוּרָה שְׁחוּקָה, וְהִבְלַגְנוּ, וְהוּא לֹא נָח וְלֹא שָׁקֵט, עַד שֶׁלָּקַח עִמּוֹ אֶת רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה הַקּוֹדֵם, וְהֶעֱלִילוּ עָלֵינוּ כָּל מִיַּי עֲלִילוֹת שְׁקָר וְרָשָׁע, שְׁאַחַר חֲקִירָה יְסוּדִית יְכוּלִים לְבַדֵּק אֶת הַשְּׁחִיתוֹת שְׁקוּרָה בְּמוֹשְׁבָה קִטְנִטְנָה, שְׂרֵאשׁ הַמוֹעֵצָה הַשְּׂאִיר גִּרְעוֹן שֶׁל לְמַעַלָּה מְעַשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה מִלְיוֹן ש"ח, שְׁמוֹ שְׁמַיִם! מוֹשְׁבָה קִטְנִטְנָה שְׁתַּבְּזוּ סְכוּמִים עֲנָקִים כְּאֵלוּ.

רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה הַקּוֹדֵם עִם הָרַב הַמְּקוּמִי שְׁתַּפּוּ פְּעֻלָּה יַחַד, וְהִפְתָּגַם שְׁלָהֶם תְּמִיד הִיָּה: "עִם כְּסָף אֲנַחְנוּ נִקְבַּר אוֹתְךָ", "יְבוּא הַיּוֹם וַיְהִיָּה לָךְ סוּף מֵר", זֶה כְּמָה מֵהָאֲמֵרוֹת הָעֵסִיסִיּוֹת שְׁלָהֶם.

וְלֹא לָקַח הַרְבֵּה זְמַן, וּפְתָאֵם נִשְׂרַף רֶכֶב, וּמִי שְׂרַף אֶת זֶה?

כּמוֹכֵן הֶעֱלִילוּ עַל — חֲסִידֵי בְּרִסְלָב... וְהִנֵּה נִשְׂרָף מִתְּבֵן, וּמִי הִקְרִיב שֶׁהֶעֱלִילוּ עָלָיו? חֲסִידֵי בְּרִסְלָב... וְכֵן בְּכָל פַּעַם עֲלִילוֹת רָשָׁע, עֲלִילוֹת דָּם וְעִלְלוֹת שׂוֹא.

לְצַעֲרֵי הָרַב, הוֹדַעְנוּ לְמִשְׁטֶרֶת טְבִרְיָה כִּמְהָ פַּעַמִּים מִי עוֹמֵד מִחַת הַשְּׂרָפוֹת וְכוּ', וְעָשׂוּ אֶת עֲצָמָם כְּאֵלוֹ לֹא יוֹדְעִים, עַד שֶׁנִּתְגַּלְהָה, שֶׁאֲחָד קָצִין מוֹדִיעִין בְּשֵׁם ... שְׁלֵם כֶּסֶף לְאִיזָה אָדָם מִסָּמָם, שֶׁיַּעֲשֶׂה אֶת הַנְּזָקִים, וְלִזְרוֹק אֶת זֶה אַחֲר־כֵּן עָלֵינוּ, וְלִהְעֲלִיל עָלֵינוּ עֲלִילוֹת כְּזָב.

וְלֹא פַּעַם אַחַת הִתְפָּאֵר בִּישִׁיבַת מוֹעֲצָה רֵאשׁ הַמוֹעֲצָה, שֶׁהוּא עוֹד יִקְבֹּר אוֹתִי, וְהִפְלִיט מִפִּיו, שֶׁיֵּשׁ לוֹ הַכְּרוֹת עִם מְפַקֵּד הַמַּחֲזוֹז ... "וְאִנְחֵנוּ נִטְפַל בְּךָ" — אֵלֹה הַמַּלְאָכִים הַעֲסִיסוֹת שֶׁיֵּצְאוּ מִפִּיו הַטָּמֵא וְכוּ'.

וְעַכְשָׁו אֲשָׁאֵל אוֹתְךָ ... הִיָּקֵר! אֵיפֹה עוֹד שָׁמְעוּ בְּכָל הָעוֹלָם הַדְּמוֹקְרָטִי, שֶׁיּוֹצִיאוּ צוֹ מַעְצָר בְּלִי שׁוּם חֻקִּיָּה נִגְדֵי אֲדַמוֹר, שֶׁכָּל יָמָיו וְהִגְעִיו וְעִתּוֹתָיו קָדְשׁ לָהּ וְלַתּוֹרָתָהּ, וְאֵינּוּ מִשׁ מֵד' אֲמוֹת שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְלָה וְהִלְכָה, וְעוֹסֵק יוֹמָם וְלַיְלָה בְּחִבּוּר סִפְרֵי קֹדֶשׁ, וּבִקְרוּב רְחוּקִים וְכוּ' וְכוּ'.

וְהִנֵּה לֹא לָקַח הָרַבָּה זְמַן, שֶׁנִּתְגַּלְהָה עַל ... שֶׁמִּנְהִגוֹ לְתַפֵּר תִּיקִים לֹא רַק בִּפְרֻשָּׁה עִם הַחֵיל שֶׁנִּחְטַף בְּגִלְלִיל וְנִמְצָא הָרוּג, שֶׁתַּפֵּר עַל שְׁלֹשָׁה בְּנֵי מַעוּטִים, וְנִתְגַּלְהָה שֶׁהַכֹּל שָׁקֵר, אֲלֹא עוֹד תַּפֵּר תִּיקִים עַל הָרַבָּה אֲנָשִׁים, וּבִתּוֹכָם גַּם עָלֵי, וְגַם עַל קַהֲלָתִי.

וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, זֶה לִי כְּבֹד כִּמְעַט שְׁנֵתִים שֶׁאֲנִי לֹא יָכוֹל לְבוֹא לְאַרְץ, כִּי יֵשׁ עָלַי צוֹ מַעְצָר עַל לֹא דְבָר, וְעַל לֹא עוֹל בְּכַפִּי, אֵיפֹה בְּעוֹלָם שָׁמְעוּ דְבָר כְּזֶה, לְהוֹצִיא צוֹ מַעְצָר עַל אֲדַמוֹר שֶׁיּוֹשֵׁב וְלוֹמֵד תּוֹרָה כִּמְעַט שְׁשִׁים שָׁנָה, וּמִשְׁרַת אֶת הַצְּבוּר זֶה אֲרַבְעִים וְחָמֵשׁ שָׁנִים! ?

שמו שמים! היכן כבר הישר והצדק קבורים?! האם האזרח
הפשוט הפקר לעשות בו מה שרוצים!?

ועל כל זה באתי לשפוף את לבי המלא כאב לפניך.

יש לי בארץ אלפי אוהדים, ומנעתי את עצמי מלבוא, כדי שלא
יהיה, חס ושלום, אי נעימיות. ולכן אני מבקש אותך אישית, שאתה
מכיר אותי, "בשביל שלא רציתי לשתף פעולה עם גנבים משחתיים,
שכל המועצות הדתיות זה כלי אחד גדול של גנבות וגזלות, בשביל
זה מגיע לי שיתפרו עלי תיקים!?"

מאד מאד אשמח אם תתיחס אל מכתבי זה שאני כותב בדם
לבי ולא בדיו, ותוציא את האמת לאור.

אני מאד מצטער שהארכתי במכתבי זה, אבל "ההכרח אם לא
ישבח לא יגנה".

אני מודה לך מאד על תשומת לבך, שתתן למכתבי זה.

המאחל לך שנה טובה ומתוקה והצלחה בהמשרה החדשה...

לו תתקכח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נצבים-וילך, כ"ב אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה אל ... תחיה.

מאד מאד אני מצטער, שאת לא מניחה את בעלך, וחושדת
אותו בשטיות וכו', ממש את יודדת לו לחייו וכו' תפסיקי כבר עם
הדמיונות שלך, הוא נוסע עכשו לפני שבת לעזור לי ולא יותר וכו'.
מה את כל-כך מכניסה אותו בלחץ?! את מצערת אותי מאד, הרי
כבר על שבת הזו יהיו למעלה מאלף אנשים, ומה את כל-כך
חושדת בו!?

המצפה שתשובי בתשובה...

לוֹ תִתְקַבֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וַיִּלָּךְ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יְדַעְתִּי שְׁחָסַר לְךָ הַרְבֵּה וְכוּ', כִּי כִּף אָמַר רַבֵּנוּ וַיִּלָּל (לְקוּשִׁי-
מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נה), שֶׁהַגְבוּהִים הֵם בְּדַרְךְ כָּלֵל שׁוֹטִים, אָבֵל
שְׁתַּהֲיָה שׁוֹטָה כְּזֶה לֹא תֵאָרְתִּי, כִּי אֶפְלוּ לְהַגִּיד דְּבַר כְּזֶה בְּצַחוּק,
זֶה גַם-כֵּן שְׁטוּת גְּדוּלָה מְאֹד, מָה אַתָּה רוֹצֵה לְהַפְחִיד אוֹתִי עִם
שְׁטוּת? ! וְלָכֵן לְדַעְתִּי, תִּתְחִיל מִחֲדָשׁ לְהַתְבוּרֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
כִּי זֶה לֹא צָחוּק, וְאִם תִּלָּךְ בְּצוּרָה כְּזוֹ, אֲנִי רוֹאֶה מְאִיפָה נוֹבֵעַ לְךָ
כָּל הַצָּרוֹת, כִּי אֵין לְךָ יֵשׁוּב הַדַּעַת בְּכָלֵל. וְלָכֵן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִרְחַם עָלֶיךָ, שְׁיִהְיֶה לְךָ בְּכָל יוֹם הַתְבוּרֵדוֹת, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְאֻחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תִתְקַל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וַיִּלָּךְ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְכֵן שָׁמַעְתִּי שְׁמִסְרָתְךָ אֶת הַכֶּסֶף לְקָרָן
הַהַדְפָּסָה, וּבִזְכוּת זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּתְחַתֵּן כַּמָּה
שְׁיוֹתֵר מֵהַר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה, שְׁיֵשׁ לִי שְׂאֵתָה
עוֹזֵר לִי לְהַדְפִּיס וּלְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ וַיִּלָּל, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁיִהְיֶה לְךָ תְּמִיד טוֹב בְּחַיִּים, וְתַהֲיֶה תְּמִיד שְׂמִחָה, וְאֵל תִּתְבַּלְבֵּל
מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַרְגֵל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כָּל-פְּנִים
חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ
מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתקלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נֶצְבִים-וַיֵּלֶךְ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אוֹדוֹת פְּאֵה וְכו', הַיּוֹם יֵשׁ פְּאוֹת עִם הַכָּשֶׁר רַבָּנִים מְבַנֵּי בְּרַק,
וּבְפֶרֶט הַכָּשֶׁר שֶׁל הַרֵב גְּרוֹס שְׁלִיט"א, וִיכּוֹלִים לְסַמֵּךְ עָלָיו.

רַק תַּתְּחִזְקִי, וְתַעֲזְרִי לְבַעֲלֶךָ שְׂיוֹכֵל לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

נָא וְנָא רְאֵי תְּמִיד לְשִׁמְחָה, וְלִשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד כָּל הַלְכוֹת טְהָרָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתקלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נֶצְבִים-וַיֵּלֶךְ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתְּמִיד תְּשִׁמַּח אוֹתִי.

עֲכָשׁוּ קָבְלוּ שְׁלֵשָׁה אַבְרָכִים הַסְמְכָה לְדִינּוֹת וְכו', וְרַצִּיתִי שְׁגַם
אֶתָּה תַּתְּחִיל לְהַשְׁקִיעַ אֶת עֲצֻמָּךְ בְּלַמּוּד טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ, כְּדֵי שְׁגַם
אֶתָּה תִקְבַּל הַסְמְכָה, וְאֲנִי יוֹדַע שְׁאֶתָּה יְכוֹל, וְתַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּעֵיוֹן

רב מאד, ויתברר לעצמך את כל ההלכות, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

נא ונא ראה ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, והעולה על הכל בכל יום ח"י פרקים משניות, כי אין למעלה מזה, ועל כלם — תלמד הרבה דפים גמרא בכל יום, שזה מזכך את הנפש, וכן תתבודד בכל יום להקדוש-ברוך-הוא, ותתפלל במנון שחרית, מנחה וערבית, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שתצליח דרכך.

שוב פעם אני מבקש אותך, שתהיה חזק בלמוד טור ושלחן ערוך, כדי שתקבל הספקמה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לו תתקלג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נצבים-וילך, כ"ב אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון שמעתי את המאה הודעות שהשארתי לי, ואם אתה רואה שלא משיבים לך, סימן שאני לא בחדר, אני לא יודע למה אתה צריך כל-כך הרבה לצלצל, אם יש לך מצוקה, יש לך רק עצה אחת לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, ולהתחנן שתזכה להגיע אל ציון רבנו ז"ל, ואם בכל זאת יש לך מגיעות, אז אסור לך להשבר, שזה הדבר הכי מגונה, שאדם נשבר מכל דבר קטן, כי עקר מעלת בר ישראל שמחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר, ולכן תחזיק מעמד, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לוֹ תִתְקַלֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וַיִּלָּךְ, כ"ב אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ לְנִצָּחַת.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב מִכֶּם, הֶעֱקָר תִּשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה בִּינֵיכֶם אֲהַבָּה וְהַבְּנָה הַדְּרִית, וְתַחֲזִקוּ אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, וְתַגּוּרוּ בִּיחָד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה מָאֵד, וְלֹא יַחֲסֹר לְכֶם אִף פַּעַם שׁוֹם דְּבָר.

נָא וְנָא, תִּשְׁתַּדְּלוּ מָאֵד מָאֵד שְׁלֹא יִהְיֶה בִּינֵיכֶם וּפּוֹחִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלְכֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תִתְקַלָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וַיִּלָּךְ, כ"ב אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ר' ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיחָד עוֹ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַעֲבֹר עַל הַכּל, וְתִהְיֶה לְךָ גְּדֻלוֹת הַמַּחֲיוֹן, וְתָמִיד תִּהְיֶה דְּבוּק בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הֶעֱקָר תִּשְׁתַּדְּלֵ מָאֵד לְעֵבֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְתִדְבֹר עִם כָּל אֶחָד מִשְּׂמֻחָה, וְזֶה יִכְנִיֵס בְּךָ שְׂמֻחָה, וְלִכֵּן אֵל תִּפְחַד מְשׁוֹם דְּבָר שְׂבַעוּלָם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם יִרְאֵת שְׂמִים, כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם מְדַבֵּר עִם הַזּוּלָת, זֶה מְשַׁפֵּיעַ גַּם עָלָיו, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל

אָשֶׁר לוֹ תתְקַלּוּ — לוֹ תתְקַלּוּ בְּנַחֵל צֵא

(לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קפד), שִׁישׁ אֹרֶךְ יֵשֶׁר וְאוֹר חוֹזֵר, הִינּוּ מִזֶּה שְׂאֵדָם מְדַבֵּר עִם הַזּוֹלָת קוֹפְצִים הַדְּבוּרִים חֲזָרָה אֵלָיו, וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ בְּחִזְרָה הַתְּחִזְקוֹת, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזֵק מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע-עוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרַע יָבֹוא הַטּוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵינן סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתְקַלּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וְיִלְךְ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ סִפְרֵי לִי בְּנֵךְ, שְׂאֵתָה נִשְׂאָר בְּיַבְנָאֵל, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׂאָר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּיַבְנָאֵל, וְאֵל תֵּצֵא מִשָּׁם, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׂיִהְיֶה לָנוּ מִנֵּן גְּדוֹל, וְיִהְיֶה בְּעַלִּי תִפְלָה, וְתִהְיֶה לָכֶם רַק שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבֹוא בְּקֶרֶב, וּבְכָר נִגּוּר שָׁם לְצְמִיתוּת.

רַק חֲזֵק וְאַמֵץ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתְקַלּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וְיִלְךְ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ לְנֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּתְכַבְּדוּ אֶחָד אֶת

השני, והקדוש-ברוך-הוא בנדיאי לא יעזב אתכם, ואני מאד מקווה שאתה ... גרו יאיר, תזכה להיות בראש השנה אצל ציון רבנו ו"ל, על-כל-פנים אסור לך להתבלבל משום דבר, פי אסור לפל ביאוש ובדכאון, אדרבה, אתם צריכים לשמח אחד את השני, ובזה תלוי ההצלחה בתוך בית יהודי, כשהבעל משמח את האשה והאשה משמחת את בעלה, פי כף אמרו חכמינו הקדושים: אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, ואי אפשר לשניהם בלא שכינה, וכשהשכינה בבית, אז הברכה מצויה, ולכן תתחזקו מאד, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אתכם.

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתך, שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לו תתקלח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נצבים וילך, כ"ב אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... שיחיו לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב

מכם.

הקדוש-ברוך-הוא ישפיע עליכם שפע ברכה והצלחה בכל

מעשה ידיכם, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

העקר תשמרו את עצמכם מאד מאד להתחזק באמונת חכמים

ואז טוב לכם כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לוֹ תתְקַלֵּט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וְיִלְךָ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, פִּי הַנְּסִיוֹנוֹת הַקָּשִׁים וְהַמְרִים שֶׁמְנַסִּים אוֹתֵנוּ, זֶה הַכֹּל מִן הַשָּׁמַיִם, שְׂרוּצִים לְנִסּוֹת אוֹתֵנוּ וְלִרְאוֹת אִיךָ נַחֲזִיק מֵעַמֶּד. וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעַלָּה בַּשָּׁמַיִם, שֶׁלֹּא נִשְׁבְּרִים מִשׁוּם דְּבָר.

רְאִי מֵה שְׁעוֹבֵר עָלַי וְכוּ' וְכוּ', מֵה שְׂאָף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ, וְכוּ' וְכוּ', וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי מַחֲזִיק מֵעַמֶּד וּמַחֲזִיק אַחֲרַיִם, וְלִכֵּן גַּם אֶת אֵל תְּשֻׁבְרִי, פִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהִיא נִזּוֹק גְּדוֹל וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל מֵה לַעֲשׂוֹת?! הַכֹּל מִמְּנֹו יִתְבָּרַךְ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי לֹא חֹשִׁיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּעֵבִיד דִּינָא בְּלֹא דִּינָא, הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּבְיַדָּאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתֵנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתְקַמַּם.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וְיִלְךָ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְשָׁנוֹת אֶת כָּל הַגִּישָׁה שְׁלָךְ עִם בְּעִלְךָ, אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין, שֶׁהוּא גַם-כֵּן בֶּן אָדָם, וְצְרִיכִים לְתַת לוֹ יַחַס, וְאֶף שֵׁשׁ לָךְ טַעֲנוֹת וּמַעֲנוֹת, לְדַעַתִּי, אֲנִי רוֹאֶה שְׁכָךְ תַּחֲיוֹ אֶת כָּל הַחַיִּים שְׁלָכֶם,

עם טענות ומענות, זה על זה וזה על זה, ומה יצא מזה? שום דבר, רק תהיי חולה, רחמנא לצלן, ויהיה לך רק רע, ולמה את צריכה את זה?! ולכן תקחי את עצמך בידיים, ותפסיקי כבר עם הטענות על בעלך, כי אין לדבר סוף, צריכים להשלים עם המצב, הקדוש-ברוך-הוא נתן לכם בית עם ילדים וכו' וכו', אז תפסיקי כבר עם בעלך, תתני לו גם-כן יחס, ועל-ידי-זה הפל יסתדר, פל יום את פותכת שנמאס לך וכו', וגם הוא אומר שנמאס לו וכו', אז אתם זוג הכי מאשרים... אם שניכם נמאס מן החיים, אז אתם הזוג הכי מצין... ולכן תפסיקי כבר להתלונן, תתני לו יחס, והוא יתן לך יחס, והפל יסתדר על הצד הכי טוב, לא צריכים תמיד לחשב מעצמו, צריכים לחשב מהקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי-זה יהיה לך רק טוב בחיים.

ראי להתחזק, ואף שאני פותב לך את הדברים קצת בכבדון, אין לי שום פגנה רק להוציא אותך מהדמיונות והצרות שאת נמצאת בהם, תקחי את עצמך בידיים, ואז תראי את הנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא לא להתבלבל יותר, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לו תתקמא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נצבים-וילך, כ"ב אלול ה'תשס"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאת עוזרת לנקות את הבית-כנסת, וכן את ובעלך עוזרים לאנשי שלומנו

הַיְקָרִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד לְעוֹרָה, וְזֶה הַתְּקוּן הַכִּי גָדוֹל שְׁלָכֶם.

אֵל תִּגִּידִי מַה שֶּׁהָאֲמָא אוֹמַרְת וְכוּ' וְכוּ', אֲמָא מִתָּר לָה לְהַגִּיד מַה שֶּׁהִיא רוֹצָה, וְאִף שֶׁזֶּה כּוֹאֵב, כִּי זֶה הַהֲלָכָה בְּשִׁלְחוֹן עָרוּף, לְהוֹרִים — אָבָא וְאֲמָא מִתָּר לָהֶם לְהַגִּיד לִילְדִים מַה שֶּׁהֵם רוֹצִים, וְהִילְדִים צְרִיכִים לְשִׁתְּק, וְצְרִיכִים לְכַבֵּד אוֹתָם, וְאִף שֶׁזֶּה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה.

אֲתֶם לֹא צְרִיכִים לְסַפֵּר כָּל דְּבַר לְאֲמָא, וּבְמִילָא לֹא תָבוֹאוּ לִידֵי מְרִיבוֹת, לֹא תָמִיד צְרִיכִים לְשִׁמַּע וְכוּ', לֹא צְרִיכִים תָּמִיד לְהַפְגֵּעַ וְכוּ', לֹא צְרִיכִים לְקַחַת כָּל דְּבַר כְּמוֹ שֶׁהוּא וְכוּ', הוֹרִים כְּשֶׁמִּתְבַּגְּרִים, מְדַבְּרִים דְּבָרִים כְּאִלוֹ שֶׁהִילְדִים לֹא רוֹצִים לְשִׁמַּע, אֲבָל אֵין הַפְּנִיָּה שֶׁל הַהוֹרִים לְהַכְּאִיב לִילְדִים, וְהִילְדִים לֹא יְכוּלִים לְהַבִּין אֶת זֶה, וְלִכֵּן תְּנִי לָה לְדַבֵּר, וְאִף פַּעַם אֵל תִּתְחַצְּפִי אֵלֶיהָ.

רְאֵי רַק לְעֵשׂוֹת חֶסֶד, וּבִזְכוּת זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ־הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתקמב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְצִיבִים וְיִלְךְ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק מְאֹד בְּאֲמוּנַת חַכְמִים בְּלִי שׁוּם חַכְמוֹת וְהַשְׁפְּלוֹת כָּלֵל, וְתִגִּידִי לְבַעֲלֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׂיוּצִיא אֶת כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁהַכְּנִים בּוֹ הַשְׁכוּר, כִּי הִנֵּה אֲנִי אָבוּא, וְאִילוֹ בְּזִיוּנוֹת יִהְיֶה לְכֶם, שֶׁהַחֲלָפְתֶּם זֶהָב וְכֶסֶף בְּאֶבֶק וְלִכְלוּף וְכוּ' וְכוּ', וְתַקְחִי אֶת זֶה לְלִבֶּךָ תָּמִיד.

נָא וְנָא תַתְחַזְקוּ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְאִזּוּ יִהְיֶה לְכֶם רֶק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמְאֻחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתקמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְצֻכִים-וַיִּלָּךְ, כ"ב אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בִּיבּוּנְאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי מְאֹד לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ הַיְקָרִים, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לְבוֹא לְשַׁעֲוֹר הַיּוֹם בְּלִילָה בְּשַׁעַר 10:30, כִּי זֶה הַשַּׁעֲוֹר הָאֲחֵרוֹן שֶׁל שְׁנַת תשס"ד, כִּי בְּיוֹם רֵאשׁוֹן נוֹסְעִים כְּבָר לְצִיּוֹן רַבֵּנוּ וַיִּלָּךְ בְּאוֹמֵן, וַיֵּשׁ כְּמָה עֲנִינִים מְאֹד מְאֹד דְּחוּפִים לְדַבֵּר אֶל כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ, וְלִכְן רְצִיתִי שְׁכַלֵּם יוֹפִיעוּ בְּשַׁעֲוֹר הַלִּילָה.

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אוֹתִי מִהַפֶּחַ שְׁנִפְלָתִי בּוֹ, וְשִׁתְּפֵר עָלַי הַסֶּמֶךְ-דָּמ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, וְהִנֵּה בָּאָה שְׁנָה חֲדָשָׁה, וּבְיַדֵּי הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וַיִּקָּם אֶצְלִי מֵהַ שְׁאֵמֶר דָּוֵד הַמֶּלֶךְ עַל שׁוֹנְאָיו (תְּהִלִּים ז'): "בּוֹר כָּרָה וַיִּחַפְּרֶהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יַפְעַל: יֵשׁוּב עֲמָלוֹ בְּרֵאשׁוֹ וְעַל קַדְקָדוֹ חֲמָסוֹ יִרֹד". וּמֵהַ שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַפְּלָל, הֵן הַגְּבָרִים, וְהֵן הַנְּשִׁים, וְהֵן הַיְלָדִים, שֶׁתִּמְשִׁיכוּ לְהַתְּפַלֵּל עֲבוּר הַצְּלָחָתִי, כִּי לְמַעַלָּה מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּבָה תְּפִלָּה, וְאִם בְּגִי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַעֲלַת הַתְּפִלָּה, לֹא הָיוּ מִפְּסִיקִים מִלְּהַתְּפַלֵּל, וְלִכְן תִּמְשִׁיכוּ לְהַתְּפַלֵּל, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלְתְּכֶם.

הַמְאֻחַל לְכֶם בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹו תתקמד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם חַמִּישִׁי לְסֵדֶר נִצְבִים-וַיֵּלֶךְ, כ"ג אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וּבִפְרֹט שְׂאֲתֶם מְסֻתְדָרִים יַחַד, זֶה כָּל הַחַיּוֹת וְהַשְׂמַחָה שְׁלִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתֵאֱהָבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשְּׁנִי, וּבְזֶה יִהְיֶה לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְהַבְּנוֹת תִּגְדְּלֶנָּה בְּרִיאֹת בְּנִפְשָׁם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְכֶם תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אֵל תִּסְתַּכְּלִי עַל אִף אֶחָד בְּעִנְיֵן הַפְּצָה, אֶת צְרִיכָה לִהְיוֹת שְׂמַחָה בְּחֻלְקֶךָ, וּמֵה שְׂהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לָךְ, תְּהִי שְׂמַחָה וְעֲלִיזָה, וּבּוֹדָאִי לֹא יַחֲסֹר לָךְ שׁוֹם דְּבָר.

רַק תִּתְחַזְקִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹו תתקמה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם חַמִּישִׁי לְסֵדֶר נִצְבִים-וַיֵּלֶךְ, כ"ג אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, יַעַן שְׂהַשָּׁנָה עָשׂוּ תַקוּן גָּדוֹל בְּעִיר אוּמָן סְבִיב צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שְׂהַקִּימוּ וַעַד מְשֻׁמָּרַת הַצְּנִיעוֹת בְּשֵׁם "מְשֻׁמָּרַת הַקְדוּשׁ", וְהֵם גִּיָּסוּ לְמַעְלָה מִמָּאָה אַבְרָכִים עַם צִיּוֹד חֲכִי מְשַׁכְּלָל, מְכַשִּׁירֵי קָשֶׁר וְכו', כְּדִי לִהְיוֹת בְּתֵאוּם

אחד עם השני, ועם המשטרה המקומית, פי מצד אחד ההפקרות והפריצות וההזמה משתוללים שם מאד, כי במקום קדוש "סביב רשעים יהלכון", ורוצים רק להכשיל וכו' וכו', ומצד שני כל שנה יש המון גנבות מגויים תושבי המקום, ואנשי שלומנו סובלים מזה מאד מאד, כי אין שנה שלא יגנבו המון חפצים וכו' וכו', ונגרמה הרבה אי נעימות, ולזאת השנה יותר מכל השנים עומדים לשרות "משמרת הקדש", ויען שההוצאות מאד מאד מרבות, ולכן החלט בין כלל אנשי שלומנו "חסידי ברסלב", שיתנו סך הכל שבעה דולר, וזו מצוה גדולה מאד והצלת נפשות, ולכן אני מאד מאד ממליץ לכל אחד מאנשי שלומנו, שישתתף עם סך פועט הזה.

המאחל לכם פתיחה וחתימה טובה...

נא להמציא את התרומה להאברך ר' ... גרו יאיר.

לו תתקמו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נצבים וילך, כ"ג אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להיות בשמחה, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ואל תחשב כל-כך הרבה מעצמך, ולא צריכים לאהב את עצמו כל-כך, כי מי שמדבר כל-כך מעצמו, סימן שהוא אוהב את עצמו כל-כך, ולמה אתה צריך להכניס את עצמך כל-כך בשטיות ודמיונות. במקום זה תכניס את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ואז לא יחסר לך שום דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לוֹ תִתְקַמַּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וְיִלְדָה, כ"ג אָלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שֶׁקִּבַּלְתָּ הַסְמָכָה, אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה דִבְעָן וּמוֹרָה הוֹרָאָה בְּיִשְׂרָאֵל, וְזוֹ הַשְׁמִיחָה הַכִּי גְדוּלָה שְׁלִי.

אֵינִי אֶתָּה יָכוֹל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְל הַזְכוּת שֶׁאַתָּה זוֹכֵה לְעִסְקָ בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לְךָ תָּמִיד רַק טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תִתְקַמַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וְיִלְדָה, כ"ג אָלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵינִי אֶתָּה יָכוֹל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְל הַשְׁמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שֶׁאַתָּה עוֹמֵד בְּרֹאשׁ הַכּוֹלֵל, וְלוֹמְדִים שָׁם בְּהַתְמָדָה גְדוּלָה מְאֹד, וּמֵה גַם עוֹלָה הַשְׁמִיחָה שְׁלִי עַל הַכֹּל, שֶׁקִּבַּלְתָּ הַסְמָכָה, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה מוֹרָה הוֹרָאָה בְּיִשְׂרָאֵל, וְלֹא יֵצֵא מְכַשׁוֹל מִתַּחַת יְדֶיךָ, וְתַעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה בַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַסֵּט שֶׁלְחָן עָרוּף הַמְגַנֵּד, וְזוֹ מִתְּנָה יָפָה מְאֹד,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּמִּיד נִתְרָאָה כְּבָר בְּשִׁמְחוֹת, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר תִּמִּיד בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תִתְקַמַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נֹצְבִים-וְיִלָּךְ, כ"ג אָלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שִׁישׁ לִי, עַל זֶה
שִׁשְׁנֵי אֲבָרְכִים קִבְלוּ סְמִיכָה, וְיַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִי מוֹרָה
הוֹרָאָה בְּיִשְׂרָאֵל, וְהַקְהֵלָה שֶׁלָּנוּ תִּגְדֵּל עַד מְאֹד, צְרִיכִים רַק
לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְפַחַד מִשׁוּם דְּבָר. תִּאֲמִין לִי, שֶׁקְרוּבָה יִשׁוּעָתִי לָבוֹא,
וְלֹא צְרִיכִים לְהִתְבַּלְבֵּל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב
אוֹתְךָ, וְיִהְיֶה לָךְ שְׁפַע בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וְתִמִּיד
נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תִתְקַנַּן.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נֹצְבִים-וְיִלָּךְ, כ"ג אָלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, בְּתוֹךְ מַכְתַּב אֲשֶׁתְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיִתְרֵךְ שְׂאֵת וּבְיִתְרֵךְ עוֹ, בְּעֶזְרַת וּבְעֶקְשָׁנוֹת

אֲשֶׁר לוֹ תתְקַנָּא — לוֹ תתְקַנֵּב בְּנַחֲל קֵא

דְּקַדְשָׁה, וְתֵצֵא לְהַפְיִץ בְּכָל יוֹם, וְתִרְאֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה בְּרֻכָּה וְהִצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִידָךְ.

אִתָּה צְרִיךְ לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְךָ, פַּעַם הַיִּיתָ מִפְּיֵץ גְּזֻמָּאוֹת
וְכוּ' וְכוּ', וְהַסְמִיךְ-מ"ם שָׁבַר אוֹתָךְ לְגַמְרִי, כִּי הוּא מְאֹד מִפְּחַד
מִמֶּךָ, כִּי יֵשׁ לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵּי מַגְבָּלִים, וְאִתָּה יְכוּל לְקַרֵּב
אֲלֵפִים וּרְבֻבוֹת מִנְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּקַּח אֶת
עֲצֻמָּךְ מִחֲדָשׁ וְתַפְיֵץ, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב
בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתְקַנָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וְיִלְךָ, כ"ג אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... שְׂיִחִיו.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּזְהִירוּ אֶת בְּנֹכְחֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׂיִתְנַהֵג
טוֹב, וּבְכַפְרֵט בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הֵם יִהְיוּ בֵּין חֲסִידֵי סַאטָמָאָר בְּמוֹנְרוֹ, כִּי
אִם לֹא יִתְנַהֵג בְּסֵדֶר, אֲנִי שׁוֹלַח אוֹתוֹ הַבֵּיתָה עוֹד לְפָנַי יוֹם
הַכַּפּוּרִים, אֵין לִי כֶּבֶד כַּח עֲמוֹ, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂתִשְׁתַּפּוּ
פְּעֵלָה, כִּי לְמָה לְבוֹא לִידֵי בְּזִיוּנוֹת, שְׂיִצְטָרֵךְ לְחֹזֵר לְפָנַי כָּלֵם.

הַמֵּאחֵל לְכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

לוֹ תתְקַנֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְצִיבִים-וְיִלְךָ, כ"ג אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... שְׂיִחִיו.

מָה אִמַּר לְכֶם! כָּלוּ כָּל הַקְּצִים עִם בְּנֹכְחֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׂיִהְיֶה
בְּרִיא, אֲנִי נוֹתֵן לוֹ עַד רֵאשׁ הַשָּׁנָה, הֵם נוֹסְעִים לְמוֹנְרוֹ. נָא לְהִזְהִירוּ

שִׁיתְנַהֵג שֵׁם בְּסֹדֶר, כִּי אִם יַעֲשֶׂה שֵׁם שְׁטִיּוֹת, תִּכְרַח־וּמִיד אַחַר רֹאשׁ
הַשָּׁנָה הוּא חוֹזֵר לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, כְּכֹר אֵין לִי כַח עָמוּ.

נָא וְנָא לְשֹׁמֵר מָאד לֹא לְהַפִּיל אוֹתִי עוֹד פַּעַם בְּפֹחַ, מִי שִׁיִּצְלָצֵל
לְכֶם אֶל תִּדְבְּרוּ, כִּי מִקְלִיטִים אֶתְכֶם, כְּדִי לְהַפִּיל אוֹתִי.

הַמֵּאחַל לְכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

לו תתקנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֹדֶר נִצְבִים-וַיִּלָּךְ, כִּד אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיִּקְרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינְתוֹ תָמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיִּקְרִים, שְׁתִּרְאוּ לְהַכִּין אֶת
עַצְמְכֶם אֶל יוֹם הַדִּין הַנּוֹרָא, שְׁבוּ דְנִים אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד עַל כָּל
הַשָּׁנָה, וְכוֹתְבִים לְכָל אֶחָד אֶת הַתְּקָצִיב שְׁלוֹ, וַיִּמָּה יִקְרָה אֶתוֹ כָּל
הַשָּׁנָה, מִי יִחְיֶה, וּמִי יָמוּת, מִי יַעֲנֶי, וּמִי יַעֲשֶׂר, כָּל בְּאֵי עוֹלָם
עוֹבְרִים לְפָנָיו כְּבָנֵי מְרוֹן, וְלִכֵּן לֵב מִי לֹא יִפְחַד עַל הַיּוֹם הַקְּדוֹשׁ
וְהַנּוֹרָא הַזֶּה.

זְכְרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר הַשְּׁבַת הַזֶּה הִיא הָאֲחֵרוֹנָה מִכָּל הַשָּׁנָה, וְלִכֵּן
תִּרְאוּ לְקַבֵּל אֶת הַשְּׁבַת בְּשִׂמְחָה מִיַּחְדָּת, שְׁאַתֶּם זוֹכִים לְנִסְעַ אֲצֵל
צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין עֶרֶךְ אֵלָיו.

וְאֵנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׁכָל אֱלוֹ שְׁנִשְׂאָרִים מֵאִיזוֹ
סִבָּה שָׂרֵק לֹא תִהְיֶה, שְׁלֹא יִפְלוּ בְּיָאוּשׁ וּבְדַכְאוֹן, אֶלָּא יִשְׂאָרוּ
בִּיבְנָאֵל, וְתִתְפַּלְלוּ שֵׁם יַחַד, וּבְיַדָּאֵי תִמְשִׁיכוּ אֶת רַבְּנוּ ז"ל אֲלֵיכֶם
בְּלִי שׁוֹם סִפְק וּסְפִק סְפִיקָא.

בָּאוּ וְנִקְבְּלוּ עַל עַצְמֵנוּ פַּעַם וּלְתָמִיד, שְׁיִהְיֶה בֵּינֵינוּ אֲהָבָה, אַחְוָה

וְרַעוּת, וְתִבְרָחוּ מִכָּל מִינֵי מַחְלָקֹת וּנְכוּחִים, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה לֹא מֵבִיא
אֶל שׁוּם דָּבָר, רַק אֶל צָרוֹת גְּדוֹלוֹת.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, שְׁנַפְטָרְנוּ מִכַּמָּה שׁוֹעֲלִים קִטְנִים, שְׂרָצוּ
לְחַבֵּל אֶת הַכָּרֶם הַנִּפְלֵא, שֶׁהִיא הַקְּהֵלָה הַיְקָרָה שֶׁהִקְמַתִּי בְּדָם וּבִזְעָ,
מִסְפִּיק סְבִלְתִּי מִבְּחוּץ מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה לְסַבֵּל מִכַּפְּנִים,
וְלִכְן מִי שְׂמֵרְגִישׁ שֶׁהַקְּהֵלָה לֹא מֵתְאַיְמָה לוֹ, שֶׁיִּחְזוֹר מֵאִיפָּה שֶׁהוּא
בָּא, תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ קְהֵלָה נִפְלְאָה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר אֵין לָנוּ מֵה
לְהִתְבַּיֵּשׁ עִם הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ מִשׁוּם קְהֵלָה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֲנִי גֹאֵה עִם
הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, וְתִהְיֶה לְאֵל, כְּלַכֶּם עֲמַדְתֶּם בְּנִסְיוֹן הַקֶּשֶׁה שֶׁעָבַר
עֲלֵיכֶם, שְׁלֹא הִיִּיתִי כַּמַּעַט שְׁנַתִּים בְּקְהֵלָה, וְעַכְשָׁו בְּקִרְוֹב אֲנִי בָּא
לְגוֹר שֵׁם בְּקַבִּיעוּת, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ
יִתְבַּרֵךְ.

רְאוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּשִׁבְלִי, אֲשֶׁר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְּלָה פּוֹעֵלֶת לְמַעַלָּה
נִפְלְאוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֹו תתקנֵד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי נִצְבִּים-וְיִלְךָ, כ"ד אָלוּל
ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּבוֹד הַגָּאוֹן
הַנִּפְלֵא, אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים, מְרַבֵּה טְהָרָה בְּיִשְׂרָאֵל, מְחַבֵּר סִפְרִים
נִפְלְאִים מְאֹד, מוֹרְנוּ הֶרֶב ... שְׁלִיט"א.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת סִפְרְכֶם "אוֹם אֲנִי חוֹמָה", וְהוּא נִפְלֵא מְאֹד,
פְּלֵא פְּלֵאוֹת, שְׂמֵרְבָּה לְהַאֲרִיךְ בְּקִדְשָׁת וְטְהָרַת יִשְׂרָאֵל, יַעֲזוֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכּוּ לְהִרְבוֹת חֲזִלִּים בְּתוֹרָה, וְיִאֲרִיךְ יָמִים עַל
מַמְלַכְתּוֹ.

בְּאִתִּי לְאֲחֵל לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, שְׁנַת חַיִּים שֶׁל אֲשֶׁר

וּדְבָקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִזְכָּה תָּמִיד לְקַבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה
וְלִהְתַּעַנֵּג בְּזִיו אִוְרוֹ יִתְבָּרַךְ תָּמִיד.

וְנִזְכָּה הַשָּׁנָה לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוֹ.

הַמְּאַחַל לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לו תתקנה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבְּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נִצְבִים-וְיִלָּךְ, כ"ד אָלוּל
ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל רַב הַאֵי גְאוּן
מוֹרְנוֹ ר' ... שְׁלִיט"א, בְּעַל הַמַּחְבֵּר אֶת סֵדֶרֶת הַסְּפָרִים פְּלֵאֵי פְּלֵאִים
"יְלָקוּט יוֹסֵף" עַל סֵדֶר הַשְּׁלֵחָן עָרוּךְ.

לְקִרְאֵת הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה, אֲנִי מְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה,
שְׁנַת גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה, שָׁנָה שֶׁתִּתְגַּלֶּה מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכֹל הָעוֹלָם כָּלוּ,
וְנִזְכָּה לְהִתְגַּלּוֹת מְשִׁיחַ צְדָקְנוֹ בְּבִנְיָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁעֲשִׂיתֶם עִם קְהֵלְתִּי,
שֶׁבְּאַתֶּם לְבַקֵּר אֶצְלָנוּ, וְלָתֵת שְׁעוֹר נִפְלָא לְאִנְשֵׁי הַקְּהֵלָה, שֶׁעַד עַכְשָׁו
הֵם עֹדִין מְדַבְּרִים מִהַשְׁעוֹר הַזֶּה, וּמִי יִתֵּן, שֶׁבְּשַׁעֲהַ שֶׁתִּהְיֶה עוֹד פַּעַם
בְּגִלְגִּיל אֶצֶל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים, תִּבְּאוּ לְבַקֵּר עוֹד פַּעַם בְּקְהֵלְתָנוּ, וְלִמְסֹר
שְׁעוֹר.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּתְאַרְכוּ יָמִים עַל מְמַלְכְּתְכֶם, וְיִגְדִּיל
תוֹרָה וְיִאֲדִירָהּ בְּחִבּוֹר עוֹד סְפָרִים נִפְלָאִים.

הַמְּאַחַח לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לוֹ תתְּקֵנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְצִיבִים־וְיֹלָף, כ"ד אָלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הָרַב הַגָּאוֹן הַנִּפְלָא ר' ... שְׁלִיט"א, רֹאשׁ הַכּוֹלָל בֵּית הַמְּדֻרָשׁ "חֲזוֹן יַעֲקֹב".

בְּאִתִּי לְאַחַל לָכֶם בְּרַפְת שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שְׁנַת חַיִּים וְשְׁלוֹם וְאַהֲבָה וַיְדַבְּקוּת בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְשִׁנּוּכָה לְקַבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה בְּכָל יוֹם בְּגֹאֲלָה הַשְּׁלֵמָה, עַל־יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל הַחֶסֶד שֶׁעֲשִׂיתֶם עִם קְהֵלְתָנוּ, שְׂבֵאתֶם לְבַקְרָנוּ וְלַתֵּת שְׁעוֹר נִפְלָא לְאַנְשֵׁי קְהֵלְתָנוּ. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנַשְׁמַע וְנַתְּבַשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה...

לוֹ תתְּקֵנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נְצִיבִים־וְיֹלָף, כ"ד אָלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר. לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

פֹּה תִקְבַּל אֶת הַמַּכְתָּב שֶׁבִקְשָׁתָּ, נָא לְאֲשֶׁר אִם קַבְּלָתָ אֶת זֶה.

הַעֲקֹר תְּרַגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי בְּלִי זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ קְבִיעוֹת לְלַמֵּד בְּסִפֵּר "אֲרֹךְ אַפִּים", שֶׁהַסִּפֵּר הַזֶּה קַבְּלָתִי בְּמַתְנָה מִהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְכַתְּבָתִי אֶת זֶה בְּלִילָה וַיּוֹם וְלִילָה רְצוּפִים, וּבְזֶה יֵצֵא לִי לְקַבֵּל אֶת הַתְּקוּן שֶׁנָּתַן רַבְּנוּ ז"ל לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל, שִׁיְהִיָּה עַר לְלִילָה וַיּוֹם וְלִילָה,

וְהִיְתָה לִי סִיעָתָא דְשְׁמַיָא גְדוֹלָה מְאֹד בְּסִפְרָה הַזֶּה, מְלֻבַד שְׁלֵא הִיָּה
עֲדִין בַּהֶסְטוֹרִיָּה שְׁסִפְרָ יִדְפֵס בְּחַיֵּי הַמַּחְבֵּר כָּל-כָּךְ הַרְבֵּה פְעָמִים,
וְנִדְפֵס כְּבֹר יוֹתֵר מִשְׁבָּעִים פְּעָמִים, וּבְכַמִּיּוֹת גְּדוּלוֹת: עֶשֶׂר אֶלֶף,
עֶשְׂרִים אֶלֶף וְכוּ' וְכוּ', וְהוֹפֵץ בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ'.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ, שְׂאֵתָה מִפִּיץ "חֲדָשׁוֹת בְּרִסְלָב", וְכָךְ
לְהוֹרִיד אֶת הַשֵּׁם שֶׁהִדְבִּיק עָלַי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם. וְלִכֵּן תִּפְּיץ אֶת זֶה
בְּיוֹתֵר לְכֹל הַרְבָּנִים.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר — תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס עַל אֲשַׁתָּךְ, וְאַל
תּוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שְׁלָךְ עָלֶיךָ, וְאַף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁתַּגִּיד לִי שְׂאֵתָה
צוֹדֵק וְכוּ', אָבֵל זָכַר אֶת הַכֶּלֶל: "תְּהִיָּה חָכֵם וְלֹא צוֹדֵק".

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתקנח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדֵּר נֶצְבִים-וַיִּלָּךְ, כ"ד אָלוּל
ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

פֹּה תִקְבַּל אֶת הַמִּכְתָּבִים בְּשִׁבִיל הַרְבָּנִים שְׁהִיוּ בִקְהַלְתָּנוּ,
וּתְרָאָה לְהַעֲבִיר לָהֶם בְּאִיזוֹ דְרָךְ שְׁהִיא.

הָעֶקֶר תְּהִיָּה סִבְלָן בְּחַיִּיךָ, וְאַל תּוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים בְּתוֹךְ הַבַּיִת,
אֵתָה תְּבִין אֶת אֲשַׁתְּךָ וְאֲשַׁתְּךָ תְּבִין אוֹתָךְ, וְכָךְ יִהְיֶה לָךְ שְׁלוֹם-בַּיִת
אַמְתִּי.

'תִּגְנֹב' חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדוֹת, וְאַז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתְקַנֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדֵּר נִצְבִּים־וַיִּלֶּךְ, כִּי־ד אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכַּל וְתִצְלִיחַ, רַק תִּתְחַזַּק, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם, וְאַף אֶחָד לֹא רוּצָה לְקַחַת מִמֶּךָ שׁוֹם דְּבָר וְכוּ'.

בְּעֵינַי הַקְּנִיּוֹת וְכוּ', כְּכֹר הַכֹּל מְסֻדָּר עַל־יְדֵי בְנֵי ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוּצָה שְׁתַּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְתִהְיֶה תָמִיד שְׂמֵחַ, וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וָרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שְׁתִּזְכֶּה לְסִיִּים בְּכֹל שְׁבוּעַ 'שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם' עִם פִּרוּשׁ רִשׁ"י ז"ל כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְזוֹ סִגְלָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לָּךְ עַל שְׁעוּרְתִּי לִי, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוָּה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁעוּד תַּעֲזוּר לִי, וְיִהְיֶה לָּךְ כֹּל טוֹב.

הַמֵּאחַל לָּךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתְקַס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדֵּר נִצְבִּים־וַיִּלֶּךְ, כִּי־ד אֱלוֹל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִתָּה צְרִיף מְאֹד מְאֹד לְהִזְהַר וּלְהִשָּׁמֵר, כִּי לֹא מִשְׁחָקִים עִם

גפרורים וכו', ולא נותנים גפרורים לילדים קטנים וכו', פי מזה יכול לצאת אש ושרפה גדולה מאד, לא צריכים לדבר שטיות, והיום אני כבד לא יודע איך לדבר, ואיך לספר ספור וכו' וכו', פי אני רואה שהמחות כל-כף קטנים, שמקבלים את האור כפי הכלי הפגום שמצייר את האור לרע, רחמנא לישזבן.

למעשה, כתבת לי שטיות וכו' וכו', ואפלו שאפה אומר שפונתך היתה לטובה, ובאמת הכל רע גמור, אוי לך אם רק תתישב מה עשית, ומה חשבת, ומה פונתך וכו' וכו'.

התקון שלך? הנה, שיתן הקדוש-ברוך-הוא את החיים, ובראש השנה הזה יהיו שלש דרשות: א. בין שני הלילות של ראש השנה. ב. בליל שבת האזינו. ג. בסעדה שלישית האזינו. תראה לזכור את כל מה שאני מדבר, ואחר-כך אתה צאת החג, לרשם את זה על הפתב, וזה יהיה התקון שלך, וכן כל השנה תכתב את הדרשות, וזה יהיה התקון הגדול שלך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לו תתקסא

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר נצבים-ויילך, כ"ד אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שקבלתם שלשתכם סמיכה, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שלא תצא מכם אף פעם שום תקלה, ותהיו ממוזגי הרבים תמיד.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות הזו שיש לכם, והקדוש-ברוך-הוא בנדאי לא יעזב אתכם.

הנה באה שנה חדשה, ותהיה אצל ציון רבנו ו"ל, ותתפלל הרבה על רוחניות, וגם על גשמיות, שיהיה לך פרנסה בשפע, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

אני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהשנה הבאה עלינו לטובה יהיו הרבה ישועות, וכבר נזקה להפטר מכל הצרות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לו תתקסב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר נצבים-וילך, כ"ד אלול ה'תשס"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתמשיך להדפיס כרך אחר כרך "אשר בנחל", יש כל-כך הרבה תורמים שרוצים לעזר, וחבל שתפסיקו, כי הולך לי בחיים לגמר את כל חלקי "אשר בנחל" עד שנת תשס"ד, וכל-כך חבל שאין לי מלים להסביר לך, ואני מכרח להדפיס את זה, ולכן לא רציתי לעזב אתכם בשום פנים ואפן, אבל תקחו בחשבון שהולך לי בחיים להוציא כרך אחר כרך, ואם אתם לא יכולים, ראו רק לעשות את ההדפסה, שזה גם-כן מה טוב ומה נעים וכו', ואני אדפיס את זה וכו', או אפלו שתראו שיהיה רק חמש-מאות טפסים להדפיס וכו', או להדפיס בכריכה רכה וכו', העקר שפעם אחת יהיה מדפס, וכן את כל הקונטרסים, שלא ילך לאבוד, ואני רואה שהסמ"ך-מ"ם רוצה לשבר אותנו, אבל אני לא אתן לו בשום פנים ואפן, כי רבנו ו"ל אמר: "נצחתי ונאצח ומדתו נצח".

ראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז, עלי עברו שנתים קשות מאד מאד מאד, שאי אפשר להסביר את זה בשכל האנושי, איך שבן אדם יכול לסבל סבל כל-כך קשה, וכן מה שעבר עלי

בְּשִׁבוּעִים הָאֲחֵרוֹנִים, יְסוּרֵי תַּפְתַּת כְּאֵלוֹ, שְׁאִין לְפָרֵשׁ אֶת זֶה בְּכֻלָּל, וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי, וְאִזְכָּה לְעֵבֶר כְּבָר עַל הַכֹּל.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָּל מִיָּנִי מֵאֲמָצִים שְׁבַעֲוֹלָם לְהוֹצִיא כְּרֹךְ אַחַר כְּרֹךְ "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָנוּ שָׁנָה שֶׁל הַדְּפָסָה וְהַפְּצָה, שְׁנוּכַל לְהַפְּיץ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְמַלֵּא אֶת כָּל הָעוֹלָם עִם סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתְקַסֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נֹצְבִים וְיִלָּךְ כ"ד אֱלוּל ה'תשס"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ וּמִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ, שֶׁתַּפְּסִיקִי לַחֲשַׁד בְּבַעֲלֶיךָ וְכוּ', וְתַפְּסִיקִי לְצַעַר אֶת בְּעַלְיָךְ וְכוּ', כִּי זֶה עוֹן גְּדוֹל מְאֹד, מָה אֶת רוֹצֵה מִמֶּנּוּ? אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּחֲזִירֵי בְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. וְחֲכַמִּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: אִיזוֹ אִשָּׁה כְּשֶׁרָה — הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעַלְהָ, שֶׁתְּכַבְּדֵי וְתִיקְרֵי מְאֹד מְאֹד אֶת בְּעַלְיָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתְקַסֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נֹצְבִים-וְיִלָּךְ, כ"ד אֱלוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֹּה תִקְבַּל שְׁנֵי מַכְתְּבִים לְהַרְבְּנִים בְּנֵי הַרְבֵּי ... שְׁלִיט"א, לְמָסֶד

אֲשֶׁר לוֹ תתְּקֶסָה — לוֹ תתְּקֶסוּ בַּנַּחַל קִיא

לְ... גֵרוֹ יֵאִיר, וְכֵן מִכְּתָב לְהֶרֶב ... גֵרוֹ יֵאִיר, לְמִסֹּר לְ... גֵרוֹ יֵאִיר,
שְׁזָה מְאֹד נְחוּץ שְׁיִגִיעַ מֵה שְׁיֹוֹתֵר מֵהָר.

רְאֵה לְשִׁלַּח אֶת הַדְּוִי"חַ הַשְּׁבוּעִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת
דְּרָכֶךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה, שֶׁהַשָּׁנָה הַזֹּאת יִהְיֶה לָנוּ הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת וְנִסִּים
נִגְלִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לוֹ תתְּקֶסָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נֶצְבִים-וְיִלָּךְ, כִּי אֵלּוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְּתָבֶךָ.

מֵה לְךָ לְהִיּוֹת בְּחַלִּישׁוֹת הַדַּעַת, תִּלְךָ לְהַפְיץ בְּכָל מְקוֹם שֶׁאַתָּה
רוֹצֵה וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע-עוֹלָם, לֹא כְדַאי לְהִיּוֹת שְׁבוּר,
כָּל הָעוֹלָם שִׁיךָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן אֵין לְאִפְּ אַחַד טַעֲנָה שְׁזָה
הַמְקוֹם שְׁלוֹ.

לֹא יָדַעְתִּי שֶׁתְּקַבֵּל אֶת זֶה כָּל-כֶּף קָשָׁה, רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְשִׁיחֶיָּה
לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, וְתִפְקְדוּ בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתְּקֶסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נֶצְבִים-וְיִלָּךְ, כִּי אֵלּוּל ה'תשס"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל עוֹרְךָ-דִין ... גֵרוֹ יֵאִיר.

רְצִיתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּתְּקַח אֶת הַתִּיק בְּעֵנֶיךָ הַנּוֹעֵדָה, וְאִם תּוֹכֵל

לבוא להסדר עם העורך-דין שלהם, שיוציאו לגמרי את מר ... זה יהיה לנו טובה גדולה, כי ממנו נסבל רק צרות.

המאחל לך שנה טובה ומתוקה
ולהתראות בקרוב בארצנו הקדושה...

לו תתקסז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון בין כסה לעשור ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

הנה אני בדרך חזרה לביתי מהציון הקדוש, זו דרך ארכה ומתשת וכו', אבל הכל היה כדאי לזכות להיות עוד שנה על ציון רבנו ז"ל על ראש השנה, שזה כל חיותנו כל השנה.

תהלה לאל, שזכינו להיות שמשים אצל רבנו ז"ל, ולהדפיס ספריו הקדושים, ולהפיצם על פני תבל, במשך שנים על גבי שנים, ורציתי מאד השנה להתקדם עם חלקי "אשר בנחל" וכן עם "אוצר הקונטרסים", וכן עם המון קונטרסים חדשים.

יש לי צער על כל העכוב של הדפסת "אשר בנחל", אנשי שלומנו טוענים שנדבו על הוצאת ספרי "אשר בנחל" כבר על כמה כרכים הבאים, ועדין לא יצא לאור, ובפרט שהאברך ... גרו יאיר, אוסף על כל כרך סכום הגון, ויש לו טענות שאסף ולא הדפיסו, ולכן אני מאד מבקש אותך, שתראה להזדרז, עם הדפסת חלקי "אשר בנחל", והנה כבר שלחתי לך מזמן את ספר "אהבת אבות", עד חצי פרק ה', ועכשו בימים הקרובים אגמר את השאר, ורציתי מאד שידפס, וכן תעשה לי רשימה כמה קונטרסים יש על רפואה, ואוסיף עוד שלשה, ורציתי להדפיסם יחד בשם "אוצר הרפואות", וזה מאד נצרך לצערנו הרב, כי יש הרבה סובלי חלאים, והנה אף שהארכת קצת, אבל רציתי מאד מאד שתראה להדפיסם, כי ראיתי השנה איך שבאו כמה אלפי אנשים אל הקבוץ הקדוש שלנו בראש

השנה, והכל הִיה מַחַמַת הַסְפָּרִים הַקְדוּשִׁים, שְׁזַכְנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא, והולך לי בַּחַיִּים לְהַדְפִּיֶסָם מִחַדָּשׁ, וְאֲנִי מוֹכֵן לְמַסַּר נַפְשִׁי עֲבוּר
הַדְפָּסָתָם. וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהִזְדַּרְזוּ בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, אֲנִי מִקְוֶה שֶׁתַּעֲשֶׂה
רְצוֹנִי בְּזֶה.

הַעֲקֹר אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּעֲבוּדַת הַדְפָּסַת
סִפְרֵי רִבְנוּ ז"ל צְרִיכִים הַרְבֵּה הִתְחַזְּקוּת, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל, כִּי
הַסֵּמ"ך-מ"ם אֹרֵב מְאֹד מְאֹד לְשֹׁבֵר אֵת כָּל מִי שֶׁעוֹסֵק בְּהַדְפָּסָה,
רְאֵה מֶה שֶׁקָּרָה בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנִים עִם שְׂאֵר הַמְדַפְּסִים, כְּגוֹן ... גֵּרוּ
יֵאִיר, שֶׁנִּשְׁבַּר לְגַמְרֵי. תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לִי בְּאַרְצָן יוֹתֵר מִמֵּאתִים
מְפִיצִים, וְאִם הָיוּ מוֹרִידִים לָהֶם אֵת הַמְּחִירִים, הָיוּ מְפִיצִים בְּכָל
חִלְקֵי הָאָרֶץ לְאַרְכָּה וְלִרְחֻבָּהּ, וּבַפְּרָטִיּוֹת הַקוֹינְטְרָסִים, עוֹבֵר עֲכָשׁוּ
עֲנִיּוֹת גְּדוֹלָה בֵּין כָּל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִין לְאֵל יָדָם פְּרִנְסָה, וְאַנְשֵׁים
כָּבֵר לֹא נוֹתְנִים כְּמוֹ שֶׁהָיוּ נוֹתְנִים, וְלִכֵּן רְצִיתִי אִם אֶפְשֶׁר לְהוֹרִיד
אֵת הַמְּחִירִים, כְּדֵי שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ דְבָרִים שִׁיתְחִילוּ לְהַדְפִּיס תַּחַת הַגֵּב
שְׁלֵנוּ, רְצִיתִי מְאֹד שֶׁכָּל הַהַדְפָּסָה תִּהְיֶה תַּחַת שֵׁם הַכּוֹלֵל: "קָרָן
הַהַדְפָּסָה הֵיכַל-הַקְדוֹשׁ".

וְכֵן בְּעִנְיַן הַדְפָּסַת "עֲלִים לְתַרוּפָּה" מִכְּתָבִי מוֹהֲרֵנ"ף ז"ל,
הַרְבֵּה אֲנִישִׁים נִדְּבּוּ עֲבוּר זֶה, וְעִדְדֵן לֹא יֵצֵא לְאוֹר, כִּי זֶה יוֹתֵר
מִשְׁנֵתִים שֶׁנִּדְּבּוּ כָּל אֶחָד עֲבוּר הַדְפָּסָתָם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

חֲמִי צְרִיךְ אֶתְרוּג עִם פֶּטָם, אִם אֶפְשֶׁר לְהִבְיֵא, אֲהִיָּה לָךְ אֲסִיר
תּוֹדָה.

לו תתקסח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אין מלים בפני להודות לך על כל היגיעה והטרחה שטרחת, שהכל יעבור על הצד הכי טוב, ותהלה לאל, הכל היה כמו שצריך, ויותר וכו', אך לצערי הרב, לא היה מקום, כי לכל הפחות היה יכול להפגס אצלנו יותר מאלפים אנשים בעת התפללות והדרשות, יתן הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לנו פכר מבנה גדול של קבע, ובעזרתו יתברך זה יהיה לנו.

רציתי שתכתב לי כמה כסף נכנס, ולפני שתפקיד בבנק, אני רוצה גם לשלם את החוב שיש לי אצל ... גרו יאיר, וגם לריתי שלשת אלפים דולר מהאכרד ... גרו יאיר, כדי לתן להעורר דין עבור התיק של הרשע לבן הרמאי, ורציתי לתת לו חלק מהכסף.

צריכים לדאג עבור הקמת הספה, אקווה שהכל יסתדר ונהיה בקשר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לו תתקסט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון בין כסה לעשור ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הרב ... גרו יאיר.

הנה שמחתי מאד לראותך בהקבוצת הקדוש שלנו בעיר אומן, אבל מרב לחץ האנשים, לא יצא לי לדבר עמך.

מה אמר לך! ראה לשמח כל השנה שזכית להיות אצל רבנו ז"ל על ראש השנה אשר הוא בעצמו אמר, שמי שהיה אצלו על ראש השנה, ראוי לו לשמח כל ימי חייו. ולכן תקח את עצמך בידיך, ותעבד הרבה על נקדת השמחה, כי אצלו יתברך נאמר: "עז וחדוה במקמו", כי שם הכל שמח, כי מהאור אין סוף ברוך הוא, יורד רק אור פשוט אור שמח, והאדם הוא הצייר, איך שהוא מציר את האור — כך מקבל, ולכן ראה להתחזק, ואל תבלבל את עצמך

לא מהעבר ולא מהעתיד, אלא תיה עם ההנה, ואז תוכל להיות תמיד שמח. ובאמת יש לנו במה להחיות את עצמנו עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בנו, בכל יום ציטית, תפלין מזוזה וכו', אשר אם האדם אינו שמח במצוותיו יתברך, בזה הוא, חס ושלום, מבזה את המצוה, פי כבר אמר רבנו ז"ל (ספר-המודות, אות שמחה, סימן א'): כשאדם עושה מצוה בשמחה, בזה מגלה שלבו שלם עם אלקיו; ולכן רק תהיה בשמחה, ואף שאני יודע שמחמת פגעי הזמן אתה מאד מאד ממרמר וכו', עם כל זאת אין זו עציה להיות תמיד שבור ומדכא, אדרבה, תצא מעצמך, ותמיד תהיה בשמחה, אשר רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן כד), שגם חכמי הרופאים אמרו, ששמחה היא רפואה על הכל; ולכן תתאמץ מאד מאד להיות בשמחה, ואפלו שזה בא לך כל-כף קשה וכו', עליך לדעת, אשר העבודה הכי קשה על האדם להיות בשמחה תמיד, ולהכריח את עצמו להיות בשמחה, ואף שזה בא לך קשה, ראה וגם ראה מה שקרה לי, שספבו אותי רשעים ארורים, ומסרו אותי למלכות הרשעה, מלכות הערב-רב, והעלילו עלי עלילות שוא, עלילות רשע ושקר, ועוד הוציאו עלי צו מעצר, ואת גדל הצער והעגמת נפש שיש לי, אין לתאר ואין לשער כלל, אין לתאר ולשער איך יכולים להטעות את הרשיות וכו', אין זה רק הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו, שיש לו את הקשרים שלו וכו', ועם כל זאת אני משתדל להתחזק ולחזק אחרים, אף שזה מאד קשה, עם כל בהכרח להתחזק, ולא להמשיך אחר המרירות והעצבות, רק למצא בעצמו את הטוב הגנוז, שהוא אמתת מציאותו יתברך, וזו החיות הכי גדולה, שאדם זוכה לדבק עצמו באין סוף ברוך הוא, אשר התענוג הזה עולה על כל התענוגים.

מה אמר לך! ראה להחיות עצמך בזה מאד, היום יש לי יארצייט (יום השנה) אחר אדוני, אבי, מורי ורבי, שהנה גאון אדיר, כל ימיו למד תורה בעניות ונדחקות. ואת גדל הצער והעגמת נפש שיש לי, שאני לא יכול לבוא אל קברו בהר הזיתים, ולומר שם כמה מזמורי תהלים, ולשפף שיח תפלה וכו', זה אין לתאר ואין

קטז אֲשֶׁר לוֹ תתקע — לוֹ תתקעא בַּנְחָל

לְשַׁעַר כָּלֵל, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּבַחֲיִנַת "בְּצֹר הִרְחַבְתָּ לִי", כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצ"ה), שְׁגַם בְּתוֹךְ הַצְרוֹת צְרִיכִים לְמַצֵּא הִרְחַבּוֹת, וּבּוֹדֵאי יֵשׁ עֲנִיָּן שְׁנֵת־הַפֶּךָ הַכֹּל לְטוֹבָה, רַק צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מַחִיר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתקע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כָּל הַצְרוֹת שֶׁלָּךְ שָׂאתָ עֲצוּבָה וְכו', וַיֵּשׁ לָךְ בַּפְּנִימִיּוֹת לְכַבֵּד דְּכַאוֹן פְּנִימֵי עֲמֶק. וְלָכֵן רָאִי לְהוֹצִיא אֶת זֶה מִמֶּךָ, וְאִז הַכֹּל יִסְתַּדֵּר כְּבָר, לֹא תִרְאֵי נָשִׁים שֶׁמְצַיְקוֹת לָךְ וְכו', וְלֹא תִרְאֵי עַכְבָּרִים וְכו', רַק תַּחֲשִׁבֵי מִהֲקִדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, רַבֵּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'): אִם עֲדִין גּוֹזְרִים מִהַעֲוֹנוֹת צְרִיכִים לְהִתְוֹדוֹת וְכו', וְאִז כָּל הַעֲוֹנוֹת יֵצְאוּ מִהַעֲצָמוֹת וְכו', הַעֲקֵר תִּזְכִּי לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמְחֵי אֶת בְּעַלְךָ הַיָּקָר.

הַמֵּאחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה...

לוֹ תתקעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה שְׂמַעְתִּי שְׂמוֹעָה קָשָׁה וְכו', שְׂרָצִיתָ לְהַצִּיק לְאַחַד שֶׁעָשָׂה לָךְ חֶסֶד, וּמֵאֵד נִזְדַּעְזַעְתִּי אִיךָ יַעֲשֶׂה יְהוּדֵי דְבָר פְּזָה לִיהוּדֵי שְׁנֵי, הָאֲמַת שֶׁעֲדִין אֲנִי לֹא מֵאֲמִין, שְׂאִתָּה מְסַגֵּל לְדְבָרִים כְּאֵלוֹ, וְכֵן לֹא

שְׁמַעְתִּי אֶת הַצֵּד שְׁלָךְ, וְכָתוּב "שָׁמַע בֵּין אַחֵיכֶם", צְרִיכִים לְשָׁמַע אֶת שְׁנֵי הַצִּדְדִּים. וְלָכֵן רְצִיתִי לְשָׁמַע גַּם אֶת הַגִּרְסָא שְׁלָךְ, כִּי אִינִי רוֹצֵה לְקַבֵּל לְשׁוֹן־הָרַע, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְזַהֵר אוֹתְךָ, אִם הָיָה בְּאַמַּת כָּךְ, שְׂאֵתָה אֵלִים וְכוּ', אֲנִי אוֹרְצִיא אוֹתְךָ מִהַקְהֵלָה. זָכַר שְׂאֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְפָנַי יוֹם הַכַּפּוּרִים, מַה הַמַּגְבִּיָּה יָדוּ עַל חֲבָרוֹ, אִף שְׁלֹא הִכְהוּ נִקְרָא רָשָׁע, מִכָּל שְׂכָן וּמִכָּל שְׂכָן כְּשֶׁאֶחָד מִכֶּה אֶת הַשְּׁנַי, נִקְרָא רוֹצֵחַ; וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ, מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לֹא לְשָׁמַע מִמֶּךָ שׁוֹם אֵלִימוֹת, כִּי בְּרַגַע שְׁיִחְזוֹר עַל עֲצָמוֹ סְפוּר כְּזֶה, אֵתָה יוֹצֵא מִהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ.

עֲכָשׁוּ קִדְּם יוֹם הַכַּפּוּרִים תְּבַקֵּשׁ סְלִיחָה, כִּי עֲבָרוֹת שְׂבִין אָדָם לְחֲבָרוֹ אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מִכְּפָר, עַד שְׁיִרְצֶה אֶת חֲבָרוֹ.

הַמֵּאחַל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה...

לו תתקעב.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי בֵּין כֶּסֶה לְעֵשׂוֹר ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִתִּי אֶת מִכְּתָבְךָ.

צַר לִי לוֹמַר לְךָ, אֶשֶׁר לָאוּ עֲכַבְרָא גִנְבִּי אֵלָא חוֹרָא גִנְבִּי, הֵינּוּ עִם טוֹב לְבָבְךָ, אֵתָה גּוֹרֵם לְעֲצָמְךָ כֹּל־כָּךְ הַרְבֵּה צְרוּת, הַיּוֹם אֲסוּר לְהֶאֱמִין לְאַף אֶחָד, יְהִיָּה אֵיךְ שְׁיִהְיֶה וְכוּ', בְּנֵי־אָדָם עַל־פִּי־הָרַב סָתָם מִפְּקָרִים, וְלֹא אֶכְפַּת לָהֶם מֵהַזִּילֹת, טוֹב עֲשִׂיתָ, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא קָמָא כו'): אֵל תִּכְנַס לְחֲצַר חֲבָרְךָ לְטַל אֶת שְׁלָךְ שְׁלֹא בְּרִשׁוֹת, שְׂמָא תִּרְאָה עָלָיו כְּגִנְבִּי, אֵלָא שְׂבַר אֶת שְׁנָיו וְאָמַר לוֹ: שְׁלִי אֲנִי נוֹטֵל; אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ מְאֹד, מֵהַיּוֹם תִּשְׁמַר עִם מִי אֵתָה מִתְעַסֵּק, אָדָם נוֹרְמָלִי, יְהוּדִי טוֹב, לֵב זָהָב, עֲדִין נֶפֶשׁ, לוֹ מִצְנָה לְעִזּוֹר, וְלִהְלוֹוֹת, אֲבָל אִם אֵתָה רוֹאָה אֵיזָה מִפְּקָפֵק וְכוּ'

וכדומה, צריכים לשמר מאד מאד, ובפרטיות מי שפבר יש לו חזקה, שאינו משלם מה שלזה, ממנו תברח.

אננה שתבין טוב מהיום לקח, ולא אצטרף להזכירך בכל פעם.

המאחל לך חתימה טובה...

תראה את המכתב לאשתך.

לו תתקעג.

בעזרת השם יתברך, יום שני בין כסה לעשור ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד שמחתי לפגש אותך אצל ציון רבנו ז"ל, אני מבין את עמקי לבך השבור וכו', והנה לא יקח הרבה זמן, ואני כבר אהיה בארץ, כי תהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, ומקבל את תפלות נשמות ישראל שהתפללו עלי, ובתוך תפלתם נצטרפה גם תפלתי, והנה הכל הולך להגמר, יראו שונאינו ויבושו ויקלמו פניהם.

רק חזק ואמץ מאד, ותמיד תחשב רק ממנו יתברך, איך שהוא נמצא אתך, עמך ואצלה, ולא יעזב אותך, כי הוא יתברך אב הרחמן ואוהב אותך, ועכשו נכנס "יום הכפורים", שעצומו של יום מכפר, אל תבלבל עצמך משום בריה שבעולם, תקבל את כל הבא עליך לטובה, ואז תראה איך שהכל יתהפך לך רק לטוב, ויהיה לך שפע בגשמיות — פרנסה ברוח, ושפע ברוחניות — שיאיר עליך מלך הכבוד.

נא ונא ראה לכבוד וליקר מאד את אשתך, ותאהב אותה מאד,

אֲשֶׁר לוֹ תתקעד — לוֹ תתקעה בַּנַּחַל קִיט

כִּי הִיא הַמַּתְנֶה שְׁנַתן לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵלֵינוּ הַיְלָדִים שְׁלָךְ,
תִּרְאֶה לְהַכְנִיֵס שְׂמֵחָה בַּבַּיִת, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ חַתִּימָה טוֹבָה...

לוֹ תתקעד.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ! הַרְבֵּה הַתְּפִלָּתִי עֲלֵיכֶם בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וַיֵּשׁ לִי
הַרְגָּזָה שֶׁהַשָּׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, וַיִּהְיֶה לָכֶם שְׂפַע
גְּדוּל.

נָא וְנָא תִּרְאֵי לְהַחְזִיק מַעֲמָד, וְתִבּוֹאֵי בְּכָל לַיִל שְׁלִישֵׁי לְעָרֵב
שְׂמֵחָה, וְתִשְׁמַחֵי עִם כָּל נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִשְׁלַח לָךְ יְשׁוּעָה בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, רַק אֵל תִּהְיֵי מְמַרְמֶרֶת, כִּי
גְּדוּל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתקעה.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

רְאֵה שֶׁהַלִּילָה יִהְיֶה שְׁעוֹר בְּלִיל שְׂמֵחָה אֶצֶל הַנָּשִׁים, וְזֶה יִהְיֶה
שְׁעוֹר לְכַבּוֹד יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְתוֹדִיעַ לְכַמָּה נָשִׁים שֶׁיִּפְרָסְמוּ אֶת זֶה
הַלָּאָה, כִּי יֵשׁ כַּמָּה דְּבָרִים מְאֹד נְחוּצִים לְדַבֵּר עִמָּהֶם.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְחֵלֶק לְמִשְׁפָּחוֹת מְרַבּוֹת יְלָדִים וּבְנֵי תוֹרָה

חבילות מזון, והזכות הזו תכריע את הדין והמשפט ביום הכפורים הקדוש והנורא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לו תתקעו.

בעזרת השם יתברך, יום שני בין כסה לעשור ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לראות על-כל-פנים את כתיבת ידך — אין לתאר ואין לשער כלל.

בענין מה שקרה וכו', זה ספור מוזעזע עד מאד, וכתבתי לו מכתב, אם לא יבקש ממנו סליחה, וישלם לו את החוב, אין לו מה לעשות בהקלה שלנו, כי אני רוצה להוציא מהקלה בלתי מהגנים, שיש להם רקע של שחיתות וגנבות וכו'.

מה אמר לך! צריך רק להתחזק, שיש לנו רבי כזה, ומה היינו עושים בלעדיו.

ראה להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותמיד תשתדל לעשות שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו, אשר הפרות אוכלין בעולם הזה, והקרן קיימת לו לעולם הבא.

הרגל עצמה לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, כי על-ידי שמדברים עמו יתברך, זוכים להתדבק עמו יתברך, אשרי מי שזוכה לחשב תמיד רק ממנו יתברך, ואז טוב לו כל הימים בעולם הזה ובעולם הבא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לוֹ תתְקַעַז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֵךְ הָאָרְךָ וְהַמְּלֵא מְרִירוֹת וְצַעֲקוֹת וְכוּ'.

יֵשׁ פְּתָגָם: "אִם תִּצְחָקִי כָּלֶם יִצְחָקוּ אֶתְךָ, וְאִם תִּבְכִּי תִשְׂאָרִי לְבַד", וְלִכֵּן מַה לָּךְ כָּל־כָּף לְהִתְלוֹנֵן עַל הַחַיִּים, כְּאֵלוֹ לָךְ הִכִּי מִרְוֹ וְכוּ', אִם לֹא תִפְסְיָקִי לְבָכוֹת עַל רַע מַעֲלָלֶיךָ וְגוֹרְלֶךָ וְכוּ', אֲזַי תִּהְרַסִּי אֶת כָּל הַבְּרִיאוֹת שֶׁלָּךְ, תִּתְחִילִי לְשִׂמְחָה וְלִהְנוֹת מֵהַחַיִּים, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל תְּמִיד עַל הַשְּׁלִילִי שֶׁבַחַיִּים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתְקַעַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיִחְיוּ לְנִצָּחַת.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם הַדִּינִים, וְיִהְיֶה לָכֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַעֲקֹר תִּחְזִיקוּ מֵעַמֵּד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, כִּי רַחֲמֵינוּ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל מַעֲשָׂיו.

הַמֵּאחֵל לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה...

לוֹ תתקעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְבָרַךְ אֶת כָּל הַמְשַׁפָּחָה, בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וְתִזְכּוּ כָּלְכֶם לַחֲתִימָה טוֹבָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, פְּרִנְסָה בְּנִקְל וּבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וְנִזְכָּה לְבִישׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה...

לוֹ תתקפּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם שְׁנַת בְּרִיאוֹת וּפְרִנְסָה בְּרוּחַ וּבְעֶשֶׂר וְכָבוֹד, וְלֹא תִדְעוּ כְּבָר מַצְרוֹת.

רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתקפּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲשֶׁר לוֹ תתקפב — לוֹ תתקפג בנחל קכג

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּתְשׁוּאוֹת חַן לְךָ עַל זֶה, שְׁפֹל-כָּף
טְרַחַת לְעֹזֵר לִי בְּאוֹמֵן בְּעֵינַי וְכו'...

מָה אָמַר לְךָ! תִּתְּךָ-וּמִיד אַחַר סְכוֹת נִסְגָּרֶת כָּאֵן הַיְשִׁיבָה, פִּי
כָּלֶם חוֹזְרִים לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, כִּי אֲנִי מִתְכַּוֵּן לְבוֹא, וְלִכֵּן אֵין טַעַם
שְׁתְּבוֹא עִכְשָׁו, כִּי הַכֹּל יִהְיֶה סְגוּר, חֲפֵה בְּסִבְלָנוֹת, וְאִזּוּ הַכֹּל יִתְהַפֵּף
לְטוֹבָה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתקפב.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחְיוּ לְנֹצַח.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁלֹא תִרְיִבוּ בֵּינֵיכֶם, וְתַעֲשׂוּ שְׁלוֹם
תִּתְּךָ-מִיד, עִכְשָׁו לְפָנַי יוֹם הַכְּפוּרִים צְרִיכִים לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי
עַד מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, צְרִיכִים לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים מְשֻׁנֵי הַצְּדָדִים הוֹרֵי
הַבְּעַל וְהוֹרֵי הָאִשָּׁה, אֲסוּר לְדַבֵּר עֲלֵיהֶם שׁוֹם רַע יִהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה,
וְכָף תִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוֹאֵיכֶם.

נָא וְנָא, הַאֲהַבָה בֵּינֵיכֶם צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּלִי הַגְּבֻלוֹת, כִּי אַתֶּם
זוֹג מְצֻלָּח, וְהַסְמ"ך-מ"ם רוֹצֵה לְשִׁבֵר לְכֶם אֶת הַבֵּית.

הַמֵּאחַל לְכֶם חֲתִימָה טוֹבָה...

לוֹ תתקפג.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

קבד אָשׁר לו תתקפד — לו תתקפה בַּנְחַל

פּוֹה תִּקְבֵּל אֶת הַמִּכְתָּב לְמִסֵּר לְהֵרֵב ... גֵּרוּ יֵאִיר, וּתֵאָחֵל לָךְ וְלוֹ חֲתִימָה טוֹבָה.

רְאֵה לְהַחֲיוֹת עֲצָמְךָ עִם הַרְשִׁימוֹת שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה עַל כָּל הַשָּׁנָה, אֲקִנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּשְׁתַּנֶּה הַשָּׁנָה, וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן תִּפְיֵן אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּבְכִיתָר עִזּוֹ. הַמֵּאָחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה...

לו תתקפד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל מַה שֶׁעָשִׂיתָ עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁתִּפְסֹת אוֹתָם וְעִנִּיתָ עִמָּהֶם בְּקוֹל גְּדוֹל: "אֲמֵן יְיָ שְׁמִיָּה רַבָּא" וְכוּ', קִדְשָׁה וּבִרְכּוּ וְכוּ', שְׁנֵה מְאֹד חָשׁוּב בְּעִינָיו יִתְבָּרַךְ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֲלֻקְךָ, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּכָל שְׁבֹת, וְזִכּוּתְךָ תַּעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַעוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם גַּם כָּאֵן לְמִטָּה.

הַמֵּאָחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה...

לו תתקפה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֵין אַתָּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שֶׁהִתְחַלַּתְּם לְהִתְקַדֵּם יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּהַדְּפָסָה, וּלְדַעֲתִי, הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן לְהַדְּפִיס זֶה "אוֹצֵר הַרְפוּאוֹת", שֶׁיִּגְמַר בְּעוֹד יוֹם אוֹ יוֹמִים, כִּי

אֲשֶׁר לוֹ תתְּקֹפוּ — לוֹ תתְּקֹפוּ בַּנַּחַל קְכָה

לְצַעֲרֵנוּ הָרַב יֵשׁ כָּל־כֶּף הַרְבֵּה סוּבְלֵי חֲלָאִים וּפְצוּעִים וְכוּ' וְזֶה כָּל־כֶּף נִצְרָף, וְאֲנָשִׁים מְחַפְּשִׁים אֶת זֶה מְאֹד, וְלָכֵן רָאָה לְגַמֹּר אֶת זֶה מֵה שְׁיֹתֵר מֵהַר. מְצַאֲתִי עוֹד כַּמָּה קוֹנְטְרַסִּים, שֶׁכָּבֵר הָיוּ מִדְּפֹסִים, וְכֹדָאֵי לְהַדְפִּיסֵם יַחַד.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה...

לוֹ תתְּקֹפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְצִיתִי מְאֹד, שֶׁתִּשְׁלַח מְכַתֵּב תּוֹדָה בְּשֵׁם הַקֹּהֲלָה לְהַרְב ... גֵּרוֹ יֵאִיר, רַבָּה שֶׁל קִיב, שֶׁעֶזֶר לְכָלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁנִּתְקַעוּ עַקֵּב הַשְּׂבִיתָה, וְהוּא הַכְּנִיסָם בְּבֵיתוֹ, וְדָאָג עֲבוּרָם שְׁיִהְיֶה לָהֶם אֲש"ל בְּרַחֲמָנוּת גְּדוּלָה מְאֹד, וּבְדִין שֶׁיִּקְבַּל שְׂכָרוֹ לְכָל הַפְּחוֹת מְכַתֵּב תּוֹדָה מֵהַקֹּהֲלָה שְׁלֵנוּ, "וּשְׁלַח לְחַמְךָ עַל פְּנֵי הַמַּיִם כִּי בָרַב הַיָּמִים תִּמְצָאֵנוּ".

הַמְּאַחַל לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה...

הַכְּתֹבֶת יֵשׁ ל... גֵּרוֹ יֵאִיר, אִם יֵשׁ לוֹ פֶּקֶס, זֶה הֵכִי טוֹב שֶׁיִּגִּיעַ מֵהַר.

לוֹ תתְּקֹפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בִּאתִי לְבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁעַכְשָׁו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים תִּתְפַּלְלוּ הַרְבֵּה עָלַי, שְׂאוּכָה לְהַנְצִיל מִכָּל מִינֵי קַטְרוּגִים וְכוּ', וְכֵן תִּתְפַּלְלוּ עָלַיכֶם, שְׂלֹא תִתְהַפְּכוּ לַהֲיוֹת עָלַי מִתְנַגְּדִים, כִּי כָּל שְׂאֵנִי עוֹשֶׂה יוֹתֵר טוֹבוֹת לְבָנֵי אָדָם וְכוּ', לְבַסּוּף מִתְהַפְּכִים לַהֲיוֹת 'רוֹדְף' וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנוּכָה לַהֲיוֹת מְקַשְׂרִים יַחַד בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְשִׁתְּהִי אֲהַבָּה גְדוֹלָה בֵּינֵינוּ תָּמִיד, וְנוּכָה לְעַבֵּר אֶת הַכֹּל.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (יוֹמָא כ.): הַשֵּׁטֶן בְּגִימְטְרִיָּה תִלַּת מְאָה וּשְׁתַּיִן וְאַרְבַּעַת הוּא, תִּלַּת מְאָה וּשְׁתַּיִן וְאַרְבַּעַת יוֹמֵי, אֵיית לִיה רְשׁוּתָא לְאַסְטוּנִי, בְּיוֹמָא דְכַפּוּרֵי לִית לִיה רְשׁוּתָא לְאַסְטוּנִי. הֵינּוּ הַסֵּם 'ף-מ"ם מְקַטְרֵג שְׁלֹשׁ-מְאוֹת וּשְׁשִׁים וְאַרְבַּעַת יָמִים עַל כָּל אָדָם וְרוּצָה לְהַכְשִׁילוֹ וּלְהַפִּילוֹ וְכוּ', אָבֵל בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים אֵין לוֹ רְשׁוּת לְקַטְרֵג, וְלִכֵּן תִּנְצִלוּ מְאֹד אֶת הַיּוֹם הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, וּתְבַקְּשׁוּ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְאֹד, שְׂלֹא תִתְהַפְּכוּ עָלַי וְכוּ', כִּי הִנֵּה הַרְפַּכְתּוּ נוֹסְעַת דְּרָף אַרְכָּה מְאֹד, וְחָבֵל מְאֹד שְׂאָחַד יֵרֵד לְפָנַי הַתַּחֲנָה הָאֲחֵרוּנָה וְכוּ', כִּי הִנֵּה קְרוּבָה יִשׁוּעַתְנוּ לְבָא, וְעוֹד תִּזְכּוּ לְרְאוֹת פֶּה בְּיַבְנָאֵל דְּבָרִים יָפִים מְאֹד, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְחִזּוּק אֶת עֲצָמְכֶם, וּלְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמְכֶם יַחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי אֲצַלוּ יַתְבַּרְךָ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב כְּשִׁיחֻדִּים מִחֻזִּיקִים אֶת עֲצָמֵם בְּיַחַד, וְעוֹזְרִים אֶחָד לְהַשְׁנִי.

זְכְרוּ הַיֵּטִב מַה שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יוֹמָא פּה): עֲבֵרוֹת שְׂבִיִן אָדָם לְמִקּוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עֲבֵרוֹת שְׂבִיִן אָדָם לְחֵבְרוּ אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עַד שְׂיִרְצָה אֶת חֵבְרוֹ. וְלִכֵּן כָּל אֶחָד מְכַרַח לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִחֵבְרוֹ, יִהְיֶה מִי שְׂיִהְיֶה, וְיִהְיֶה מַה שְׂיִהְיֶה, אֵין שׁוּם תְּרוּץ, אֵין שׁוּם מַעֲנָה וְאֵין שׁוּם טַעֲנָה כָּלָל, הָאָדָם צְרִיף לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִהַזְּוִלַּת, אִם הוּא יוֹדֵעַ שְׂפָגַע בּוֹ, כִּי אַחֲרַת לֹא יוֹעִיל לוֹ יוֹם הַכַּפּוּרִים, כִּי לֹא יִכַּפֵּר לוֹ כָּלָל, וְאִם חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ "עֲבֵרוֹת שְׂבִיִן אָדָם לְחֵבְרוּ אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עַד שְׂיִרְצָה אֶת חֵבְרוֹ", הֲרִי זֶה כֶּף, וְלֹא יְכוּלִים לְעַקֵּם אֶת דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְוֹלָם לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה וּמְחִילָה לְמִי שְׂבִישׁוּ אוֹ צַעְרוּ, כִּי רַק זֶה הַעֲצָה, עַל אַחַת

כַּמָּה וְכַמָּה בְּאֵין עֶרְךָ מִי שִׁיּוֹדֵעַ שְׂצַעַר אֶת הַצְּדִיק, שְׂצָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה וּמְחִילָה וְכַפָּרָה, כִּי לֹא יֵאבְּהָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְסַלַּח לוֹ.

נָא וְנָא רְאוּ לְפָיִס בְּבֵית — הַבְּעַל אֶת אִשְׁתּוֹ וְהָאִשָּׁה אֶת הַבְּעַל, כִּי זֶה יְסוֹד הַבֵּית, שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּין הַזּוּג, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הַלְכָה א'): אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאִי אֶפְשָׁר לְשְׂגִיָּהֶם בְּלֹא שְׂכִינָה, וְלִכֵּן בְּבֵית שִׁישׁ אֶהְבֵּה וְשְׁלוֹם, אֲזִי הַשְּׂכִינָה בִּינֵיהֶם, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, וְאֲזִי הַשְּׂכִינָה תִּהְיֶה נִמְצָאת אֲצֻלְכֶם, וּבְמִקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה — שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה.

זָכְרוּ הֵיטֵב מַה שֶּׁדִּבְרַנּוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וּמַה שֶּׁאֲנִי מְדַבֵּר כָּל הַשָּׁנָה, אִם רוֹצִים לְקַבֵּל אֶת הַדְּבָרִים — מַה טוֹב וּמַה נְּעִים, וְאִם לֹא רוֹצִים לְקַבֵּל, שִׁיעֲשׂוּ לִי טוֹבָה וַיַּעֲזְבוּ אוֹתִי, אֵינִי אוֹמֵר שׁוֹם דְּבַר מַעֲצָמִי, אֲלֹא מַה שֶּׁמוּכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל, אֲבָל אֲנִי מְאֹד מִזְהִיר אֶתְכֶם שֶׁתִּשְׁמְרוּ עֲצַמְכֶם מִשׁוֹעֲלִים קְטָנִים הַמְּחַבְּלִים כְּרַמִּים, שֶׁבְּשֶׁקֶט מְסִיתִים וּמְדִיחִים נְגָדִי, לִי בְּעַצְמִי זֶה לֹא נוֹגֵעַ, אֲבָל לְכֶם זֶה מְאֹד מְסַפֵּן, כִּי הַסֵּמ"ך-וְהַמ"ם אֹרְבִים לְשֹׁבֵר אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, אֲבָל הוּא לֹא יִצְלִית, כִּי כָּאֵן תִּבְּנֶה עִיר עַל שֵׁם רַבְּנּוּ ז"ל בְּמֵלֶא מוּבֵן הַמְּלָה, וְלֹא יוֹעִיל לָאָף אֶחָד לְשֹׁבֵר אוֹתָנוּ, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עֲמְדוּ בְּנִסְיוֹן הַקָּשָׁה שֶׁעָבְרוּ בְּשָׁנֹתֵים הָאֲחֻרֹנוֹת, כִּי נִסּוּ אֶתְכֶם בְּנִסְיוֹן קָשָׁה מְאֹד, וְנִסּוּ לְהַפְרִיד אוֹתִי מִכֶּם, וְתִהְלֶה לְאֵל, כַּמְעַט כָּלֶם הִחְזִיקוּ מִמֶּד, יוֹסֵף ה' עֲלֵיכֶם אֶלְף פְּעָמִים כְּכֹה, וּבְקָרוֹב מְאֹד נִתְרָאָה בְּשִׁמְחָה רַבָּה.

יֵשׁ לִי תְּחוּשָׁה חֲזָקָה, שֶׁהַשָּׁנָה יִהְיֶה לָנוּ הַמוֹן נְסִים וְנִפְלְאוֹת, שִׁיעֲשֵׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִהְלֶה לְאֵל, הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ הוֹלְכֵת וְגֹדְלָה מִיּוֹם לְיוֹם, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבְנוֹ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבַּרְךָ.

רְאוּ לְהַתְּפַלֵּל עֲבוּרֵי בַיּוֹם הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, שֶׁאֲזִי אֵין רְשׁוֹת לְשִׁטָּן לְקַטְרֵג. וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנָא דְּבֵי אֱלֹהֵי, פָּרָק א'): "יָמִים יִצְרוּ וְלוֹ אֶחָד", זֶה יוֹם הַכְּפֻורִים לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא שְׂמִחָה

גדולה לפני מי שאמר והיה העולם, שנתנו באהבה רבה לישראל, משלו משל למה הדבר דומה? למלך בשר ודם, שהיו עבדיו ובני ביתו מוציאים את הזבלים, ומשליכים אותם כנגד פתח של מלך, וכשהמלך יוצא ורואה הזבלים, הוא שמח שמחה גדולה, לךך נדמה יום הכפורים, שנתנו הקדוש-ברוך-הוא באהבה רבה ובשמחה, ולא זו בלבד, אלא בשעה שהוא מוחל לעוונותיהן של ישראל, אין מתעצב בלבבו, אלא שמח שמחה גדולה, ואומר להם להרים ולגבעות, לאפיקים ולגאיות, בואו ושמחו עמי שמחה גדולה, שאני מוחל לעוונותיהם של ישראל.

המאחל לכם חתימה טובה...

לו תתקפח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון מחרת יום הכפורים, שם השם [י'] ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסדי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי, שהיו כפה מנינים אצל אנשי שלומנו ביום הכפורים. ורואים בחוש את גדל האהבה השורה בינינו, ובודאי בקרוב מאד נתראה יחד.

רציתי מאד, שכל משפחה מאנשי שלומנו, שתבנה ספה סמוך לביתו, וזה יהיה קדוש השם גדול מאד, כי אני רוצה לקדש את המקום הזה, שיהיה עיר על שם רבנו ז"ל, עיר של חסד ואמונה, עיר של תורה ותפלה, עיר של שמחה, עיר של אהבה ואחדות, והספה מאחדת בין נשמות ישראל.

גא ונא אל תשכחו כבר להתחיל ללמד בכל יום שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י מפרשת "ו זאת הברכה", ותכף-ומיד כשתסימו, תתחילו פרשת "בראשית", כי תכף-ומיד פשנגמר החג,

היא כָּבֵד פְּרִשֶׁת בְּרֵאשִׁית, וְאִם לֹא תתחילו עִכְשָׁו, חָבֵל שֶׁתִּחְסַר לָכֶם פְּרִשֶׁה שְׁלֵמָה, שֶׁהיא הַיְסוּד שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה, וְכַפִּי שֶׁמִּתְחִילִים מִפְּרִשֶׁת בְּרֵאשִׁית, כִּי יִמְשֹׁךְ כָּל הַשָּׁנָה, וְכֹל־כִּי חָבֵל עַל שְׁבוּעַ שְׁלֹא לִוְמֵדִים חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְלִכְּזֵן תִּהְיֶה תְּזַקִּים מֵאֵד בְּזֶה, וְזֶה יִשְׁמַר אֶתְכֶם מֵאֵד. וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר 'שָׁנִים מְקָרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם' וְכוּ', שֶׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְאָרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו. וְזוֹ סִגְלָה מִחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: וְלָמָּה לָנוּ לְפַסְפֵּס אֶת זֶה?! אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּנִים! רְאוּ אֵיזָה אוֹצֵר נִתְּנוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, לָמָּה לֹא נַצִּיֵּית אוֹתָם!?

וְאִף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁאַתֶּם עֲסוּקִים בְּיָמִים אֵלֶי, עִם כָּל זֹאת רְאוּ 'לְגַנְב' בְּכָל יוֹם קָצַת חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וּפְרָק מְשָׁנִיּוֹת, וְדָף גְּמָרָא, וְשַׁעוֹר בַּהֲלָכָה, שֶׁזֶּה מְזוּן לְנַפֵּשׁ, וּמֵאִיר עַל הָאָדָם אוֹר אֱלֹקִי.

וְעַל כֵּלָּם רְאוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מַה שֶׁמַּעִיק לָכֶם, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דָּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב אֲצִלּוֹ יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ הַתְּפִלָּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמִּדְּבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְלִשְׁעַר כָּלֵל, וּמִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא כְּבָר לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שְׁטִיפַת מִזַּח נֶגֶד הַצַּדִּיק, כִּי הוּא זוֹכֵה עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת לְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְלַעֲשׂוֹת לַעֲצֻמוֹ חֲשׁוֹן הַנַּפֵּשׁ, וְיִזְכֹּר אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה לוֹ הַצַּדִּיק.

רְאוּ לְשִׂמְחָה בְּכָל יוֹם שֶׁזָּכִינוּ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַחֵל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, וְלִקְבֹּל עַל עַצְמָנוּ הַשָּׁנָה לֹא לְדַבֵּר לְשׁוֹן-הִרַע אֶחָד עַל הַשָּׁנִי, רַק לְבָנוֹת קְהֵלָה חֲזָקָה, הַבְּנוּיָה עַל דַּעַת רַבָּנוּ ז"ל. וְרִצִּיתִי מֵאֵד, שֶׁבְּכָל לַיְלָה שֶׁל שְׂמִחַת בֵּית הַשׁוֹאֲבָה, תַּעֲשׂוּ שְׂמִחָה בְּסִכָּה אַחֲרֵת, בְּאִפְּן שֶׁיִּשְׁמְעוּ אֶת הַשְּׂמִחָה שֶׁלָּנוּ בְּכָל יְבָנָאֵל, וּבְפִרְט הַקְּפוֹת שְׁנִיּוֹת, תַּעֲשׂוּ בְּרַחֲבַת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ עִם כָּלִי זְמֵר, וּבְזִכּוֹת הַשְּׂמִחָה, תִּמְשִׁיכוּ אוֹתִי עֲלֵיכֶם בְּקָרוֹב מֵאֵד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם חַג שְׂמִחָה...

לו תתקפט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון מחרת יום הכפורים, שם השם [י'] ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיחיו לנצח.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לכם פחות חדשים לסדר קדם כל את ספר "אוצר הרפואות", ונזכה להדפיס את זה פבר, והקדוש-ברוך-הוא ימשיך רפואות וישועות לנשמות ישראל הנצרכים לישועה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתזכו לעשות שדוף הגון לבנכם ... גרו יאיר, ואזכה להיות בשמחתכם, וכן שיהיה לכם נחת מכל יוצאי חלצכם, בלי יוצא מן הפלל, ובפרט מ... גרו יאיר, ובביתכם יהיה רק ששון ושמחה, בזכות שאתם עוסקים בעבודה הזו להדפיס ספרים כל-כך קדושים המגלים ומפרסמים את אמתת מציאותו יתברך.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהשנה החדשה תהיה שנה של הדפסה ושמע.

המאחל לכם חג שמח...

לו תתקצ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון מחרת יום הכפורים, שם השם [י'] ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה מכרח ללכת אל רופא שיבדק מה עשו לך, כי אחר נתות

אָפֶּשֶׁר לוֹ תתקצא — לוֹ תתקצב בַּנַּחֲלָה קלא

אָסוּר שְׂיִהְיֶה כָּכָה, וְלִכְּנֵן אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְבַדֵּק אֲצֵל רוֹפֵא מְמַחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף.

שָׁמַר מְאֹד מֵה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב, כִּי אוֹי וְאֵבּוֹי לְאָדָם שְׂפוֹתֵב דְּכָרִים כְּאֵלוֹ, שְׂבַמְקוֹם לְחֹזֵר חֲזָרָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ', וְכוּ', תִּרְאֶה לְהַתְּבוּרָד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְלִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׂאֵתָה צָרִיךְ בֵּין בְּגֶשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחִנִי, וּבְבוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ תתקצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תַּחֲיֶה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַּהֲיֶה לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, וַיִּהְיֶה רַק שְׂמֵחוֹת בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וַיִּהְיֶה לָכֶם אֶף טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחָ...

לוֹ תתקצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְכַאוּרָה הַבְּעַל-הַבַּיִת חַיֵּב וְכוּ', כִּי שָׂכַר אוֹתְךָ, וְהוּא מְחַיֵּב

קלב אָשֶׁר לו תתקצג בנחל

לְשֵׁלֶם אֶת הַבְּטוּחַ, וּמָה שֶׁאַתָּה פָּחוּת מִגִּיל שְׁלֹשִׁים, זֶה לֹא הַבְּעֵיָה שְׁלָךְ, זֶה הַבְּעֵיָה שֶׁל בַּעַל-הַבַּיִת, בֶּן נִרְאָה לִי, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְשֵׁאל עוֹרֵךְ-דִּין מִסְמָךְ, כִּי זֶה סְכוּם עֲנֵק לְשֵׁלֶם שְׁנַיִם-עָשָׂר אֶלֶף ש"ח.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשִׂימַח אֶת אַחֲרֵיכֶם, וְתִמְיֵד תְּדַבֵּר רַק מִשִּׂמְחָה, וּבְזֶה שֶׁתְּשִׂימַח אֶת אַחֲרֵיכֶם, גַּם לָךְ תִּהְיֶה שִׂמְחָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתקצג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִתְּחַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁם הַשָּׁם [י'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

מְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִכֶּם, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּחֲיוּ בִּיחָד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָּה מְאֹד, וּכְשֵׁיִשׁ אַהֲבָה בְּבֵית, יֵשׁ בְּרָכָה בְּבֵית, וְלִכְּן תִּתְחַזְּקוּ מְאֹד מְאֹד יַחַד, לְאַהֲבָה וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתִהְיֶה לְכֶם שְׁנָה מְבֹרָכָה.

אֲנִי רוֹצֵה שֶׁתְּכַתְּבוּ לִי עַל-כָּל-פְּנִיִּים מִכְתָּב פַּעַם בְּשָׁבוּעַ מְשֻׁף כָּל הַשְּׁנָה, וּבְזֶה תַּחֲיוּ אוֹתִי.

הַמֵּאחֵל לְכֶם חַג שְׂמֵחַ...

לֹו תתקצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מֵינֵי אַפְגָּיִם שְׁבַעוּלָם, וְאַנִּי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבָקְרוֹב מְאֹד תִּהְיֶה לָכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ
לְגוֹר בְּשִׁכִּירוּת.

הַעֲקֵר רְאוּ לְשִׂמְחַ יַחַד וּתְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתִגְוְרוּ יַחַד בְּאַהֲבָה
גְּדוּלָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְזוֹ סִגְלָה גְּדוּלָה מְאֹד לְעִשִּׁירוּת, וְכַמְאַמְרָם
ו"ל (בְּכֹא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ [תְּכַבְּדוּ אֶת
נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ]; וְרַבְּנֵנוּ ו"ל הַקְּפִיד עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד,
כְּמוֹבֵא בְּדַבְּרֵיוּ ו"ל (שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן רסג, רסד), וְזֶה הִיסוּד בְּחִסְדוֹת
בְּרַסְלָב.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ אֶת תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

לֹו תתקצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֶׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵל תְּדַאֵג, בְּקָרוֹב אֲנִי אֲבֹא לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְעוֹד תִּזְכָּה
לְשִׂמְשׂ אוֹתִי הַרְבֵּה, וְנִזְכָּה וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

קלד אָשר לו תתקצו — לו תתקצו בנחל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ אֶת תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרִכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו תתקצו.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדָאֵי אִם זֶה לְטוֹבַת בְּנֶךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, אַתָּה צְרִיךְ לְדַאֵג לְהַכְנִיֵס אוֹתוֹ לִישִׁיבָה טוֹבָה, כִּי מַה לֹּא עוֹשִׂים לְמַעַן טוֹבַת הַיְלָדִים, אֲצִלִּי זֶה עֲכָשׁוֹ לֹא שִׁיף, כִּי אֲנִי אֶהְיֶה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל הַרְבֵּה זְמַן, וְכָל הַבְּחוּרִים חוֹזְרִים, וְלִכֵּן אֵין מַה לְצַפּוֹת לְבוֹא לְפָנַי, וּבִשְׂבִיל זֶה תְּכַנִּס אוֹתוֹ בִּישִׁיבָה.

וּבְעֵנְיִן שְׁלֶךְ וְכוּ' רְאוּי לְךָ לַעֲשׂוֹת לַעֲצֻמָּךְ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּשׁוּ"ת "אָשֶׁר בְּנַחַל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגּוּעַ לְנַפְשְׁךָ, וְתוּכַל לְחַזֵּר עַל דְּרֶךְ הַמְּלָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחַ...

לו תתקצו.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף גַּם יַחַד, אֵל תְּדַאֵג, הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב, הַעֲקָר

להיות בשמחה תמיד, אשר זו הרפואה הכי משבחת, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שגם חכמי הרופאים אמרו, שהשמחה הוא רפואה להכל; ולכן שמר עצמו מפעם וקפדות, שזה מביא לעצבים וכו'.

רק חזק ואמץ, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך חג שמח...

לו תתקצח.

בצורת השם יתברך, יום ראשון מקרת יום הכפורים, שם השם [י'] ה'תשס"ה.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, וכן את ההודעות.

והנה דברתי מקדם עם בעלך שיחזר לארץ ישראל, כי דעתי מאד חזקה, אשר בחג הסכות וכן בחג חנוכה אבא צריך להיות בבית בשביל חנוף ילדים, הילדים צריכים לראות אבא יושב בספה, אבא מנענע את הד' מינים, זו שמחת החג לילדים, וכן הוא בחג חנוכה, הילדים צריכים אבא בבית לראות איך שהם מדליקים גרות חנוכה, ואיך אבא מדליק וכו', ילדים צריכים תשומת-לב מיחדת, ולכן אמרתי לו חד משמעית, שיחזר למען חנוף הילדים, ואין על זה שום תרוץ.

ולכן, לדעתי, תעמדי חזק שיחזר, חבל מאד, כסף הוא לא יעשה עכשו פאן, כי בחוץ לארץ השנה יוצא שלשה ימים חג הראשון, וכן שלשה ימים חג השני, פי יש פאן יומים חג ותכף-ומיד שבת, ויש רק שלשה ימים חל המועד, שאז אף אחד לא בבית, אזי ממילא לא יעשה כסף, ולכן דעתי, שיחזר אל הילדים, ואת תראי לדחוק אותו על זה.

קלו אָשֶׁר לוֹ תתקצט — לוֹ אֲלֵפִים בַּנַּחַל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוֹזְפָה לְרֵאוֹת בְּסוּפֶם שֶׁל הַרְשָׁעִים
הָאֲרוּרִים, וְאִזְכָּה כְּבֹר לְבּוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

לוֹ תתקצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

לְדַעֲתִי, תַּכְף-וּמְיָד אַחַר הַחֵג לְצֵאת לְחוּץ לְאֶרֶץ, וְתַצְלִיחַ לְגַיֵּס
כֶּסֶף עֲבוּר הַמִּשְׁפָּנָמָא בְּדוּלָרִים, זֶה לֹא סְכוּם רְצִינִי, וְחֻבֵּל לְאֵבֶד
בֵּית שְׁנֵתֶן לָכֶם מִתְּנָה מִהַשְּׂמַיִם, וּבְשִׁבִיל עֲצָלוֹת וְאִי אִכְפָּתִיּוֹת וְכוּ'
צְרִיכִים לְאֵבֶד בֵּית? ! גַּם אֲנִי הִלְכְתִּי עַל פְּנֵי הַבָּתִּים לְהַשִּׁיג גְּדֻבוֹת
כַּמָּה שָׁנִים, כְּשֶׁהִיְתָה הָעֲנִיּוֹת שׁוֹרָה בְּבֵיתִי, לֹא הִיְתָה חֲתִיכַת לְחֵם
וְכוּ', מַה לַעֲשׂוֹת? צְרִיכִים לְקַיֵּם מַה שְּׁכָתוּב בַּשְּׁלֶחֶן עֲרוּף, שְׂמִי
שְׂאִינְ לּוֹ, מִתֵּר לְלָכַת לְצַדָּקָה, וּמִי שֵׁישׁ לוֹ וְלוֹקַח, מְסַבֵּן — לֹא
יְמוּת עַד שִׁיְהִיָּה עָנִי, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְלִכְּן אֵל תַּהֲסֵס לְרֹגַע ... גֵּרוֹ
יְאִיר, תְּבוֹאוּ לְהַסְדֵּר עִם הַבֶּנֶק, וְתִצֵּא לְחוּץ לְאֶרֶץ לְדַפֵּק עַל דְּלַתִּי
וּפְתָחִי גְדִיבִים, וְכַמוּכָן שְׁצַרִיכִים לְדַפֵּק הָעֶקֶר עַל דְּלַתִּי הַרְחֵמִים,
וְכַךְ תַּהֲיֶיהָ לָכֶם יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה.

נָא רְאוּ לְצִיַּת וְאֵל תִּתְנַכְחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ...

לוֹ אֲלֵפִים.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲשֶׁר לז א — לז ב בַּנַּחַל קלז

רָצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּתֶּן אֶת הַסְּכּוּם לְהַאֲבִיחַ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי כֹּף יִהְיֶה לִי אֲשֶׁרֵאִי אֲצַלּוּ עַל כָּל צָרָה שְׁלֵא תָבוֹא, הוּא מַלְוֶה לִי תַכְף־וּמְיָד, וְלִכֵּן כְּדָאִי לְשֵׁלֶם לוֹ אֶת הַסְּכּוּם שֵׁישׁ לָךְ — תִּשְׁעַת אֲלָפִים ש"ח.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ, שֶׁהֵם מְקִימִים אֶת הַסֵּכָה, וְלֹא צָרִיכִים טוֹבוֹת מְשׁוּם בְּרִיָּה, כִּי בְּכֹל שָׁנָה הִיָּתָה לִי הַרְּבֵה עֲגָמַת נֶפֶשׁ מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחָ...

לז א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשִׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כֹּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו.א): אֵשֶׁה בְּעֵלָה מְשִׂמְחָה, וְאִם תִּשְׂמַח אוֹתָהּ, גַּם לָךְ תִּהְיֶה שִׂמְחָה, אֵין עוֹד מַעְלָה כְּמַעְלַת הַשִּׂמְחָה, שִׁזוֹ הַקְּדוּשָׁה הַכִּי גְדוּלָּה, וּמִי שֶׁהוּא תָמִיד בְּשִׂמְחָה, סִימָן שֶׁהוּא דְבוּיָק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי "עֵז וְחֲדוּדָה בְּמִקּוּמוֹ".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחָ...

לז ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַמֵּצֵב בְּכִי רַע, אִם יִחְזִירוּ הַכֹּל וְכוּ', אֲבָל מָה לַעֲשׂוֹת, אִם

יִשְׂרָאֵל לֹא זֹכִים, הַמְנַהֲיָגִים עֲוֹרִים וְכוּ', וּמוֹלִיכִים שׁוֹלֵל אֶת הָעַם וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה נִסִּים וּנְגִלִים שְׂאֵזְפָה לְבוֹא בְּקִרְוֹב לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הַרְשַׁע הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יַמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, עֲשֵׂה עֲבוּדָה מְלַכְלַכְתָּ, וְהַעֲלִיל עָלַי עֲלִילוֹת שְׂוֹא וְשָׁקֵר, וּכְנַרְאָה שְׁהַגְוֵרְמִים וְכוּ', קִבְלוּ אֶת זֶה, אָבֵל הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ עַל רֵאשׁוֹ בְּקִרְוֹב.

רַק שְׂמִמְחָה, שְׂזַכִּיתָ לְהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חַג שְׂמִיחָה...

לז ג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כִּמָּה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוֹ אוֹמְרִים לִי, שְׂאֵתָה לֹא מְרַגֵּשׁ טוֹב, וַיֵּשׁ לָךְ לְחֻצִים בְּלֹב, וְלִכְן עֲצַתִּי, שְׂתִלְמַד עַכְשָׁו אֶת הַמֵּאֲמֵר בְּ"לְקוּטִי מוֹהֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ג', וְתֹאמֵר עָלֶיךָ הַתְּפִלָּה מְ"לְקוּטִי-תְּפִלוֹת", וְתַתֵּן מַשְׁהוֹ לְפִדְיוֹן, וְלָךְ אֵל רוֹפֵא מִמִּחָה לְבִדָּק אֶת עֲצָמֶךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲמֵד עַל יְמִין הַרוֹפֵא, וַיִּשְׁלַח אֶת הַמֵּלְאָךְ רְפָאֵל, וְתִהְיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חַג שְׂמִיחָה...

לז ד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [י'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחְיוּ

לְנִצָּחַת.

אָשֶׁר לֹזֶה — לֹזֶו בְּנַחֵל קִלַּט

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם קִדְּם הַחֵג, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי, שְׂיֵשׁ
בְּיַנְיָכֶם אֶהְבֶּה וְהִבְנָה הַדְּדִית.

נָא וְנָא לֹא לְעַרְב אֶת הַהוֹרִים בֵּין הַנְּשׂוּאִין, וְתִתְפַּלְלוּ תָמִיד
שְׁלֹא תִשְׁכַּחוּ אֶת הַטּוֹבוֹת שֶׁקִּבְּלֹתֶם אֶצְלֵנוּ, וְאֵל תִּתְּהַפְּכוּ עָלַי וְכוּ',
רַק חֲזָקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד, וְתִכְתְּבוּ מִכְתָּב בְּיַחַד פְּעַם בְּשָׁבוּעַ אֵלַי, וּמְמַשׁ
תַּחֲיוֹ אוֹתִי.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם חֵג שְׂמַח...

לֹזֶה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי מִחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [ה'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּאִמוּנַת חֻכְמִים, כִּי יֵשׁ דְּבָרִים שְׂאֵתָה לֹא
מִבֵּין עֲכָשׁוּ, וּכְשִׁינְגֵמֵר כָּל הַבְּנִין, אֲזוּ תִזְכֶּה לֹא רַק לְהֶאֱמִין אֶלֶּא גַם
לְהִבִּין. יְדוּעַ, שְׂאֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה עֲנִין אִמוּנַת חֻכְמִים יְסוּד גְּדוֹל,
וְאָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סא), שְׁעַל-יְדֵי אִמוּנַת חֻכְמִים אָדָם
יֹדֵעַ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, וְאִם פּוֹגֵם בְּאִמוּנַת חֻכְמִים, עוֹלָה בְּרֵאשׁוֹ עֲשָׂנִים
סְרוּחִים וְכוּ' וּמְסַבְּבִים אוֹתוֹ וְכוּ'.

זְכֹר עַל-יְדֵי מִי זְכִיתָ לְאִשָּׁה יְקָרָה וְצַדִּיקַת כָּזוֹ?

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֵג שְׂמַח...

לֹזֶו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי מִחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [ה'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
לְנִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

כְּרָאֵי לְנִסְעָ עִם עוֹד אֶחָד, וְלִהְתַּחֵיל בְּלוֹנְדוֹן, וְאַחֲר־כֵּן לְבִלְגִיָּה, וְאַקְוָה שְׁתִּמָּצֵא חֵן בְּעֵינֵי כָל רוֹאֵיָהּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲמֵד עַל יְמִינָהּ וְיִתְּנֶנּוּ לָהּ וְכוּ', וְתִצְאוּ מֵהַפְּלוֹנְטֵר וְהַחֹבּוֹת שְׁנִפְלֹתֶם לְשָׁם, וְכִבֵּר לֹא תִהְיֶה חֲזָבִים לְאַף אֶחָד.

רק תתחזקו בכטחון חזק בו יתברך, ולבקש רחמי שמים, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אתכם אף פעם.

המאחל לכם חג שמח...

לז ז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי מִחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [ה'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חזק להיות בשמחה עצומה ובפּרִטִיּוֹת עֲכָשׁוּ, כְּשֶׁנִּכְנַס הַחַג "עֲצֻבוֹת אֲסוּר בְּמִשְׁהוּ", כִּי כְּתִיב: "וְהָיִיתָ אִף שֹׂמֵחַ", וְדוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת אָמְרוּ, שֶׁהוּא סוֹפֵי תְבוּת שֵׁם הַפְּרָנְסָה ח'ת'ף'. וְלִכֵּן בְּשִׂמְחָה זוֹכִים לְרַפּוּאָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְזוֹכִים לְפְרָנְסָה בְּשִׁפְעַ.

חזק ואמץ להיות רק בשמחה, ואז תראה את הנסים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך חג שמח...

לו ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי מִחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [ה'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ לְנִצָּחַ.

פֶּה תִקְבְּלוּ קִנְטֵרִס "סִבְּלָנוֹת לַחֹלֶה", וְכֵן שְׁלַחֲתִי לְכֶם אֶת זֶה

בְּדָאָר אַלְקָטְרוֹנִי, וַיֵּשׁ עוֹד שְׁנֵי קוֹנְטְרָסִים שְׁאֲנִי צָרִיף לְסִיִּם, וְזֶה יִהְיֶה סֵפֶר שְׂיוּכָל לַעְזוֹר לְכָל הַחוֹלִים וְהָאֲמָלְלִים שֶׁרָבוּ בְּעֵתִים הַלָּלוּ, וְצָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים לְהַחְיֹתָם.

מָה אָמַר לָכֵם! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַרְבֵּה רַחֲמִים, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד צְרוֹת וַיִּסּוּרִין וּמְכַאֲבִים רָעִים עַד מְאֹד, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַתְחַזֵּק, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שִׁיִּהְיֶה לָכֵם רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָכֵם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז ט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי מִחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשָּׁם [ה'] הַיְתַשְׁסִי"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז י.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי מִחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשָּׁם [ה'] הַיְתַשְׁסִי"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

רְאֵי רַק לְהַתְחַזֵּק בְּשִׁמְחָה, וְתַצְאֵי מַעֲצָמְךָ, וְתַחֲזִקֵי גַם נָשִׁים

אחרות, ובזה יהיה לך טוב כל הימים, למה את צריכה לחיות כל הזמן בדפאון ובשברון לב? ולמה את צריכה לזכור את העבר?! חזרת בתשובה, אין לך עבר כלל, העקר ראוי לחשב תמיד ממנו יתברך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך חג שמח...

לז יא

בעזרת השם יתברך, יום שלישי מתרת יום הכפורים, שם השם [וי] ה'תשס"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לא נורא מה שעשית וכו', אם אני מבקש שלא לאכל מההכשר הזה וכו', שידוע שאין זה שום הכשר וכו', אז לא צריכים לאכל, ובפרט שפרסם לפני שבוע, שהמשיגים הראשי פטרו אותו, וכדי לנקם בבעל הבית, הוא לא הדיח ולא מלח את הבשר, וכך הכשילו עשרות אלפי משפחות לאכל לכבוד החג טרפות ונבלות, ולכן אני יודע מה שאני אומר, ולכן טוב עשית וכו', והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שלא תהיה מחלקת בין אנשי שלומנו.

אודות ... גרו יאיר, אם בעלך יכול לנסע אתו, תהיה ישועה גדולה מאד, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שאם הוא יצא הוא יצליח. רבנו ו"ל לא החזיק מעצלנים, מה עשיתי אני, כשלא היה לי? גם-כן יצאתי לצדקה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך חג שמח...

לז יב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [ו'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ זְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁנֹכְנֶסֶת בְּתוֹךְ עֲצָמְךָ וְכוּ', וְאַתָּה שְׂרוּי בְּעֲצָבוֹת וּבְעֲצָלוֹת וְדַכְאוֹן עֲמֶק, שְׁזָה מְבִיא אוֹתְךָ אַחֲר־כֵּךְ לְכֹל הַצָּרוֹת שְׂאֵתָה סוּבַל, וְלִכְּן צָא מֵעֲצָמְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְתִדַּע לְךָ, שֶׁהַעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה בְּזֶה הָעוֹלָם זֶה לְהַגִּיעַ אֶל מְצוֹת הַשְּׂמֻחָה, וּמִי שֶׁהוּא תָּמִיד בְּעֲצָבוֹת וּבִמְרָה שְׁחוּרָה, הַקְּלָפָה שֶׁל 'ל'י'ל'י'ת' מִחֻטָּאת אוֹתוֹ בְּפָגַם הַבְּרִית, וְלִכְּן תִּכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשֻׁמָּחָה, וְאִז טוֹב לְךָ כֹּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לֹאמַר בְּכֹל יוֹם אֶת הַמְּאָמַר בְּלִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י', וְתֹאמַר עַל זֶה הַתְּפִלָּה בְּ"לִקּוּטֵי תְּפִלוֹת", וְזֶה יוֹעִיל לְךָ מְאֹד מְאֹד, כִּי שֵׁם מְדַבֵּר מְשֻׁמָּחָה וּמִי־שׁוֹב הַדְּעַת, וְזֶה מֵה שְׂאֵתָה צָרִיךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג שְׂמֵחָ...

לז יג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [ו'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ זְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְכֵן אֶת הַהוֹדָעוֹת, אֵךְ לֹא הָיָה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ מְרַב טְרֵדוֹתִי.

תַּעֲשֶׂה כֹּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְצֵאת לְהַפְּצָה, וְכֵךְ תָּמִיד יִהְיֶה לְךָ כֶּסֶף, כִּי מִי שֶׁהוּא תָּמִיד יוֹצֵא לְהַפְּצָה, הוּא לֹא צָרִיךְ טוֹבוֹת

קמד אָפּר לז יד — לז טו בנחל

מאָף אַחַד, תּמיד ישׁ לוֹ כּסֵף בּפּיס, ומבֹטח לוֹ שְׁלֵא יחֲסר לוֹ פּרנסה אף פּעם.

רק חזק וְאַמֵץ, וְתהיֶה תּמיד בְּשִׁמְחָה, וְאז טוב לךְ כּל היָמִים.

הַמֵּאחַל לךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז יד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יום שְׁלִישִׁי מִחֲרַת יוֹם הַכּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [ו'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכָּתְבְּךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְלֹא יִקְרָה לךְ עוֹד שׁוּם מִקְרָה רַע וְכוּ', וְכוּ'.

הַעֲקֵר רְאִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹן בְּעֵלְךָ, כִּי כִּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: אִיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָה; וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לךְ, שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תּמיד.

הַמֵּאחַל לךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז טו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יום שְׁלִישִׁי מִחֲרַת יוֹם הַכּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [ו'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכָּתְבְּךָ.

אַנְחֵנוּ מִקּוּיִם וּמִצָּפִים בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֶגַע שִׁיתְגַּלֶּה לָנוּ מְשִׁיחַ צְדִיקְנוּ, וְאז כָּל הַקְּשִׁיּוֹת שֵׁישׁ לךְ יִהְיוּ בְּרוּרוֹת, וְלֹא תִהְיֶה לָנוּ כְּבֹר שׁוּם קְשִׁיָּה, אֲלֵא הַכֹּל יִהְיֶה מִתְרַן.

מה שְׁצָרִיכִים עֲכָשׁוּ בַגְלוֹת לְהִרְבּוֹת בְּתַפְלָה וּבְשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב
לָנוּ כָּל הַיָּמִים.

המאחל לך חג שמח...

לז טז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [נ'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי שֶׁעֲשִׂיתָ רְשִׁימָה וְכו', וּבִקְשָׁתָּ שְׂאֲמִסֵּר אֶת זֶה גַם לְבִנְךָ
לְחֵמֶם אוֹתוֹ בְּאוֹרֵהָ חֲסִידִית וְכו', עָלִי לְסַפֵּר לְךָ, שְׁגַם הַלֵּילָה הַלֵּךְ
אֶל הַסִּבְתָּא וְהַסְתַּפֵּל בְּסִרְטִים וְכו', וְהוּא צָרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים, וְאֲנִי
תָּמִיד אוֹמֵר, שֶׁהַחֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית, יֶלֶד מְסַתַּפֵּל עַל הָאָבָא, וְאִם
הוּא רוֹאֶה שֶׁהָאָבָא קָם מְאַחֵר בְּשַׁעַה אַרְבַּע אַחֵר הַצְּהָרִים וְכו', וְכו',
וּמִתְחִיל לְהַתְּפַלֵּל בְּשַׁעַה חֲמֵשׁ סְמוּךְ לְמִנְחָה, אֲזִי מָה אַתָּה רוֹצֶה מִן
הַבֵּן? ! אֵיךְ הוֹלֵךְ הַפְתָּגָם? הַתְּפוּחַ לֹא נוֹפֵל רְחוּק מִן הָעֵץ; וְלִכְן
רָאָה לְחֵמֶם אֶת עֲצָמְךָ קֹדֶם בְּחִסְדוֹת, וְאִז גַּם הַיְלָדִים יִלְכוּ בְּדַרְכֶיךָ.

רַק חֲזוּק וְאַמִּץ, כִּי כָּל כּוֹנֵנִי הִיא רַק לְחֲזוּק אוֹתְךָ, וְלֹא לְהִגִּיד
לְךָ שׁוֹם דְּבָרֵי מוֹסֵר, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל
יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַשִּׁיר הוֹלֵךְ כֵּן: "וּבְצֵל כְּנַפֶּיךָ תִּסְתַּיְרָנוּ וְאוֹר הַסִּפָּה תֵּאִיר
עָלֵינוּ".

המאחל לך חג שמח...

לז יז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי מקרת יום הכפורים, שם השם [ו'] ה'תשס"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואף שאני יודע שעובר עליך כל מיני משברים וגלים, עם כל זאת אין שום עצה אחרת רק להתחזק, כי בזה העולם עובר על כל אחד משברים וגלים, שאי אפשר לספר כלל, וכל אחד חושב שרק אצלו עובר המשברים האלו, ואצל הזולת לא, אבל באמת על כל אחד עובר משברים וגלים, ולכן ראי לחזק את עצמך ולהיות בשמחה, והקדוש-ברוך הוא יוציא אותך מן הפח שנפלת אליו, ותתפטרי מכל הצרות שלך, רק מהיום והלאה תהיי זהירה מאד מאד בפה שאת עושה, ואל תהיי פזיזה.

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתך, שאני מבקש ומתפלל בעדך, שנשמע ונתבשר אצלך תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך חג שמח...

לז יח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי מקרת יום הכפורים, שם השם [ו'] ה'תשס"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מבקש אותך, שתתחזקי באמונת חכמים, ואל תקשי שום קשיות, כי יש הרבה

אָפּר לז יט — לז כ בנחל קמז

דברים שקשה לדבר מזה, הקדוש-ברוך-הוא ישלח לך בריאות השלמה, ונשמע ונתפטר תמיד בשורות משמחות.

העקר תכבדי את בעלך, ואז יהיה לך רק טוב בחיים.

המאחל לך חג שמח...

לז יט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי מחרת יום הכפורים, שם השם [וי] ה'תשס"ה.

שלום ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתכבדי את בעלך, יש לך בעל נפלא מאד, שמוסר את עצמו עבורך ועבור הזולת, ולכן שלא יהיו לך שום טענות על בעלך, אל תטרידי אותו וכו', מתי שהוא הולך לישן זה הענין שלו, מתי שהוא קם זה הענין שלו, תהלה לאל, יש לנו שלחן ערוך, וצריכים לראות רק לקיים את מה שכתוב בשלחן ערוך, אכל שלא תשפכי את לבך המר על בעלך וכו', ואני מתפלל עליך, שמאחר שראית גם גלוי שנכנסת להריון וכו', למה את צריכה להאשים את בעלך?! ולכן את צריכה לבקש סליחה מבעלך, ותחיו ביחד באהבה גדולה מאד.

המאחל חג שמח...

לז כ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי מחרת יום הכפורים, שם השם [וי] ה'תשס"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בְּאֵמֶת הַתְּקַשְׁרֶת הַרְבֵּה פְּעָמִים, וְהַשְׂאֲרֶת הַוּדְעוֹת וְכוּ', אֲבָל לֹא הֵייתִי בְּחֻדְרֵי כָּל הַזְּמַן, וְלִכֵּן קִבַּלְתִּי אֶת הַהוּדְעוֹת מֵאַחֵר.

אֲנִי הֵייתִי מְצִיעַ לָךְ כֵּן לְלַכֵּת אֶל רוֹפְאֵת נָשִׁים וְכוּ', כִּי הַיּוֹם יְכוּלִים לְסַדֵּר אֶת זֶה בְּקִלּוֹת וְכוּ', אֵל תְּפַחְדֵי וְאֵל תְּהַסְסֵי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאֵת הַגּוּף, וְאֵל תְּדַאֲגֵי, כִּי הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדֶךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

לז כא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי מַחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [ו'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לָךְ מַה לְדַאֲג, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גָּדוֹל מְאֹד, וְצָרִיכִים רַק לְבַטֵּחַ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תֵּרְאֵי נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָךְ תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל חַג שְׂמֵחַ...

לז כב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי מַחְרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם הַשֵּׁם [ו'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח רפואה שלמה בתוך הבית, וכלם יהיו בריאים, ושיהיה לך חג שמח מאד, ורק לא להתבלבל משום דבר, ואז טוב לכם כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני לא מפסיק להתפלל עליכם, שתזכו לכל טוב אמתי ונצחי.

המאחל לך חג שמח...

לז כג.

בעזרת השם יתברך, ערב חג הסוכות ה'תשס"ה.

אליכם אנשי שלומנו היקרים, וכן לגדיבי עם ה' אקרא ואפנה בבקשה מתוך פנימיות לבבי. ידוע ומפורסם לכל, שזכיתי במשך השנים לקרב כמה אלפים נשמות יקרות מאחינו בני ישראל מעדות המזרח תחת כנפי השכינה, וכלם בנו בתים על-פי הדרך המסורה לנו מדור דור, מאבותינו ורבותינו הקדושים בלי שום זיו כלשהו, והם מפזרים בכל חלקי ארץ ישראל, ובשנים האחרונות הקמתי קהלה קדושה בגליל התחתון, המונה כבר למעלה ממאתים משפחות, וכן הקמתי רשת חנוף לבנים ולבנות, על טהרת הקדש, המונה היום כבר למעלה משלש-מאות ושבעים ילדים, אבל דא עקא שהמוסדות עומדים במצב קריסה, חס ושלום, ולכן אני פונה אליכם אישית, נא ונא ראו שלא יסגר, ועליכם נפל חובת היום, ועם סכום פשוט של ח"י דולר לחדש, אתם יכולים להציל את המוסדות ולהחזיקם, ולכן ראו שיהיה לכם חלק בזה, והעקר שתעוררו את קרובי משפחתכם חבריכם וידידיכם, שיצטרפו לעזר לנו בסכום חדשי על סך ח"י דולר, ובזכות המצוה התברכו מפי אל עליון בשפע ברכה והצלחה בכל מלי דמיטב.

המברך אתכם...

לז כד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַסְּכּוֹת [ה'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בַּיַּבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

בִּאתִי לְבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, שֶׁהַשָּׁנָה תַּעֲשׂוּ
מִבְּצַע מִיַּחַד מַעֲנִין שְׂמַחַת הַחֵג, לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמַח בְּחַג
הַסְּכּוֹת, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, פֶּעֲלָנוּ דְּבָרִים גְּדוֹלִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה,
וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא חָתַם עַל זֶה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, וְלָכֵן עָלִינוּ לְשַׂמַּח
מְאֹד מְאֹד, וְלִקְיָם: (דְּבָרִים טז): "וְהִיִּיתְ אַף שְׂמַח", וְדוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת
רְשָׁמוֹ, שְׂזָה סוֹפֵי תְבוֹת הַשֵּׁם שֶׁל פְּרֻנְסָה ח'ת'ף, אִם אָדָם תָּמִיד
שְׂמַח, יֵשׁ לוֹ פְּרֻנְסָה בְּהַרְחָקָה, וּמוֹכָא בְּשֵׁם הַצַּדִּיק הַקְדוּשׁ רַבִּי
פְּנַחֵס מְקוֹרִיץ זי"ע, שְׁמִי שְׁשׁוֹמֵר אֶת עֲצָמוֹ מִהַרְהוּרִים רְעִים, וְלֹא
מְדַבֵּר נְבוּל פֶּה, מְבַטֵּחַ לוֹ שְׂיִהְיֶה לוֹ פְּרֻנְסָה, וְלֹא יַחְסֹר לוֹ חֲתִיכַת
לְחֶם. וְרוֹאִים בְּנֵי אָדָם שֶׁפְּשׁוּט אֵין לָהֶם לְחֶם לְאָכֹל, הַסִּבָּה לְזֶה
כָּבֵר גְּלָה לָנוּ הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם (מְשַׁלֵּי ו'): "כִּי בַעַד אֲשֶׁה זּוֹנָה עַד
כִּפּוּר לְחֶם" וְגו', כִּי מִי שֶׁמְכַנֵּס בְּעֲצָמוֹ מִחֲשָׁבוֹת וְהַרְהוּרִים רְעִים,
וּמִכָּל שְׂכָן שֶׁמְדַבֵּר נְבוּל פֶּה, וּמִכָּל שְׂכָן וּמִכָּל שְׂכָן שְׁנוּפֵל מִמְּקוֹם
שְׁנוּפֵל וְכוּ' וְכוּ', לֹא בְּחִנָּם שְׂאִין לוֹ מָה לְאָכֹל, וְהוּא מְסַבֵּב
בַּחֻבוֹבוֹת; וְלָכֵן עַכְשָׁו בְּחַג הַסְּכּוֹת הוּא הַזְּמַן לְתַקֵּן אֶת זֶה, כִּי בְּשִׁבְלִי
זֶה נִקְרָא הַחֵג "חַג הָאָסִיף", שְׂאוּסְפִים אֶת כָּל הַנְּצוּצוֹת הַקְדוּשִׁים
שֶׁנֶּאֱבְדוּ מִמֶּנּוּ עַל־יְדֵי פָגַם הַבְּרִית, וְזוֹכָה לְאָסֵף אֶת הַתְּבוּאָה בְּתוֹךְ
הַבֵּית.

וְלָכֵן רְאוּ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר וְלִקְיָם אֶת מִצְוֹת חַג הַסְּכּוֹת,
וְלִהְרַבּוֹת לִישֵׁב בְּסִפָּה, וְזֶה סְגֻלָּה לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל, כִּי סִפָּה מְגַנֶּה
מִלְשׁוֹן הַכְּתוּב (תְּהִלִּים קל"ט): "תִּסְכַּנִּי בְּבִטָּן אֲמִי", וְאִם בְּנֵי־אָדָם הָיוּ
יּוֹדְעִים מָה זֶה מִצְוַת סִפָּה, "לֹא הָיוּ יּוֹצְאִים מִהַסִּפָּה, אֲלֵא הָיוּ

יוֹשְׁבֵי שָׁם, וּמִתְבוֹדְדִים אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ", כִּי בְּסִפּוֹת אֹז אוֹסְפִים אֶת כָּל מֵה שֶׁרָשְׁמוּ לָנוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְחָתְמוּ עַל זֶה בְּיוֹם הַכְּפוּרִים. וְצָרִיכִים כְּלִי לְקַבֵּל אֶת הַהִשְׁפָּעָה הַזֶּה, וּמִחֲמַת שְׁבִנֵי אָדָם לֹא יוֹדְעִים מֵה זֶה סִפּוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה מְבַלִּים אֶת הַזְּמַן בְּטִיּוּלִים וְכוּ', וּמְכַל שְׁפָן בְּכִפְטוּטֵי דְבָרִים בְּטִלִּים, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְסַפְּנִים, אַחֲר־כֵּן סוֹבְלִים כָּל הַשָּׁנָה, כִּי אֵין לָהֶם כְּלִים לְקַבֵּל אֶת הַשְּׁפָע, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיּוּ בְּטַלְנִים, אֲלֵא תַעֲשׂוּ הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מִחַג הַסִּפּוֹת הַזֶּה, לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִתְבוֹדֵד אֲפֹלוּ קָצַת בְּכָל יוֹם בְּתוֹךְ הַסִּפָּה, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיִהְיֶה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵיכֶם הַיְחוּד הָעֲלִיּוֹן, כִּי סִפָּ"ה עוֹלָה כְּמִסְפַּר הַנְּיָ"ה אֲדֹנָי, יְחוּד בֵּין שָׁמַיִם לָאָרֶץ, וְכַל-כֵּן חֶבֶל, שְׁבַשְׁבִּיל שְׂבָעָה יָמִים שְׂיִכּוּלִים לְהִתְבוֹדֵד בְּהַסִּפָּה, שְׂיִצְטָרְכוּ לִסְבֹּל כָּל הַשָּׁנָה.

נָא וְנָא תְהִיּוּ בִיחָד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֵר חֲזֹק, וְתִשְׁמְחוּ מְאֹד מְאֹד בְּכָל לַיְלָה בְּשִׂמְחַת בֵּית הַשְּׂוֹאֲבָה עִם כְּלֵי זְמֵר, וְחִכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סִפָּה ג:), שְׁנִקְרָא שְׂמַחַת בֵּית הַשְּׂוֹאֲבָה, שְׂמִשְׁם שְׂוֹאֲבִים רוּחַ הַקְּדוֹשׁ; וּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"א), אֲשֶׁר רוּחַ-הַקְּדוֹשׁ זֶה סוֹד רוּחַ הַבָּא מִן הַקְּדוֹשׁ, הֵינּוּ אִם אָדָם זוֹכֶה לְקַדֵּשׁ וּלְטַהַר אֶת "הַעֵינַיִם, הָאָזְנִים, הַחֹטֵם וְהַפֶּה", עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ שְׂבָעָה גְרוֹת נְקִיִּים, שְׂבָהֶם נִשְׁפָּע מִחֵין נְקִיִּים, וְלִכֵּן מֵאַחַר שְׂתִהְלֶה לָּאֵל, אֲנַחְנוּ מֵאֲמִינִים בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל אֶחָד בּוֹנֵה לְעַצְמוֹ סִפָּה, עֲלָיו לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד שְׂעוֹשֶׂה אֶת הַרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים בְּצִלָּא דְמַהְמֻנוּתָא "צִל הָאֲמוּנָה", וְהַסִּפָּה הִיא צֶלֶם אֱלֹקִים, וְלִכֵּן מִי שְׂיֹשֵׁב בְּסִפָּה, נִמְשָׁךְ עֲלָיו צֶלֶם אֱלֹקִים, אֲשֶׁר הַקְּלָפוֹת וְהַמְּשַׁחֲיִתִּים בּוֹרְחִים מִמֶּנּוּ, וְזוֹכֶה לְכַפֵּרֵת הַעֲוֹנוֹת, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂיֹדַע שֶׁהוּא פָּגוּם בְּפָגַם הַבְּרִית וְכוּ', וְהוּא מְלֵא חוֹבוֹת וְכוּ', וְאֵין לוֹ לָחֵם לְאָכַל וְכוּ', יִנְצַל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר בְּחַג הַסִּפּוֹת לִישֵׁב בְּסִפָּה הַקְּדוּשָׁה, וְלְהִתְבוֹדֵד שָׁם אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, וְצָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס בְּתוֹךְ הַסִּפָּה, כִּי זֶה מְאֹד מְזִיק לְפְרֻנְסָה.

זְכְרוּ הֵיטֵב אֶת הַחֹסֵד שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה עִמָּנוּ, שְׂתַכְּרֶה-וּמִיד אַחֲרַי יְמֵי הַדִּין רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם הַכְּפוּרִים, נִתֵּן לָנוּ מִתְּנֵה חַג

הספכות שהיא זמן שמחתנו, ולכן באו וננצל את חג הספכות הזה בשמחה עצומה, כי בקרוב מאד תהיה לכם הפתעה גדולה מאד, ונשמח יחד בשמחה אין סופית.

עליכם לזכור, שספה היא סוד הדעת, ולכן ס'כ'ה' ראשי תבות: ס'ומך ו'עוזר כ'ל ה'נופלים, מי שנפל ונתרחק כל השנה מהצדיק, עכשו יש לו הזדמנות לחזור אליו, כי הצדיק הוא בסוד לולב, אותיות ל"ו ל"ב, כי לבו בוער תמיד אליו יתברך, וכן אמרו חכמינו הקדושים (ברכות נו): הרואה לולב בחלום, אין לו אלא לב אחד לאביו שבשמים, ואליו מקשרים צדיקים, בינונים, רשעים, שהם אתרוג, הדסים, ערבות, וכלם נכנסים בתוך הספה, ולכן עלינו לקבל על עצמנו מחדש אמונת חכמים, ומה טוב ומה נעים באם נזכה ללמד בימי הספכות את המאמר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מ"ב, ולומר על זה את התפלה הקדושה והנוראה מ"לקוטי תפלות", וכן ללמד את המאמר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מ"ח, ולומר עליו את התפלה הקדושה והנוראה ב"לקוטי-תפלות", אז תרגישו מה זה תענוג ספה, ומה זה נעימות אמונת חכמים, כי כל זמן שהאדם אינו חכם בדעתו, על-ידי-זה יש לו אמונת חכמים, והוא מקבל הרבה שפע רוחני ושפע גשמי, אבל תכף-ומיד שנדמה לו שיש לו איזה דעת, אשר באמת זהו דעת דקלפה, על-ידי-זה הוא פוגם באמונת חכמים, ואינו יכול לתן עצה לעצמו, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סא), ולכן דיקא בחג הספכות מי שרק רוצה רוחניות, נופלת עליו שפלות ובושה, ועל-ידי-זה נשפע עליו דעת דקדשה, וזוכה לאמונת חכמים. וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן קסג): הנואפים לרב הם מתנגדים על הצדיקים, כי אין להם שום בושה, כי (משלי ו'): "נאף אשה חסר לב", ועל-ידי-זה (שם יא): "בז לרעהו חסר לב", ומי הרע והחבר של האדם? אם לא הצדיק שמוסר את נפשו עבור כל בר ישראל, ולכן דיקא בחג הספכות הוא הזמן לשוב על פגם אמונת חכמים, ולעשות לעצמו חשבון הנפש, מה אם הצדיק הזה עזר לי בעת צרותי והאמנתי בו, ודיקא עכשו אני בורח ממנו?!

אֲשֶׁר לֹז כַּה — לֹז כּו בְּנַחַל קִנֵּג

חֲזָקוֹ וְאַמְצוֹ מְאֹד, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד נִזְכָּה
לְרֵאוֹת יַחַד הַרְבֵּה דְבָרִים יָפִים, הָעֶקֶר הוּא אַחֲדוּת וְאַהֲבָה, וְאִם
תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל "תַּמְשִׁיכוּ אוֹתִי אֲלֵיכֶם".

הַמֵּאחַל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ...

לֹז כַּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עָרַב חַג הַסְּפֹת [ה'] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד רִצִּיתִי, שְׁתַּמְשִׁיף לְכַתֵּב לִי אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, כִּי כִּסֵּף מוֹכֵן
עַל כָּל עֲמוּד כִּפִּי שֶׁנִּדְבַּר בֵּינֵינוּ, אֶתְּהָ רַק תִּכְתֵּב, וְאֲנִי אֲדַאֵג שְׂיִהְיֶה
כִּסֵּף, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל כְּתִיבַת סֵפֶר תּוֹרָה,
אֲשֶׁר אֵין עֶרְף אֲלֵיהָ, וּבִפְרֹט שְׁחַנְנָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִם כְּתָב יְפֵה,
תִּכְתֵּב לְאֵט וְיִפֶּה וּבִזְרִיזוּת, וְאֵז לֹא תִחָסֵר לָהּ פְּרֻנְסָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר-שֶׁבְקָרוֹב נִתְרָאֶה יַחַד.

הַמֵּאחַל לָהּ חַג שְׂמֵחַ...

לֹז כּו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עָרַב חַג הַסְּפֹת [ה] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת הַהוֹדְעוֹת עִם הָאֲחוּלִים.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לָהּ עַל זֶה, יַעֲזֹר לָהּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם חַג
שְׂמֵחַ עַד מְאֹד, וְהָעֶקֶר תַּתְּחִיךְ בְּתַקְוָה הַקְּטָנוּת וְהַצְּמִצּוּם וְכוּ',
שְׁעוּבָר עֲלֶיךָ עֲכָשׁוּ, וְזָכַר מֵה שֶׁהָיָה חֲרוּט עַל הַטְּבִיעַת שֶׁל שְׁלֵמָה
הַמְּלֶךְ: ג'ז"י. וְכִשְׁשָׂאֵלוּ פֶּשֶׁר הָאוֹתִיּוֹת? אָמַר: ג'ם ז'ה יַעֲבֹר; וּבְכָל
מֵה שְׁעֵבֵר עֲלָיו, הַסְּתַפֵּל עַל זֶה, וְעֹזֵר לוֹ הַרְבֵּה מְאֹד.

הייתי מיעץ לך ללמד במשך תקופה את המאמר בלקוטי-
מוהר"ן, חלק ב', סימן י', ולומר על זה התפלה מ"לקוטי-תפלות",
ואז יאיר עליך מלך הכבוד אורו הגנוז.

המאחל לך חג שמח...

לז כז.

בעזרת השם יתברך, ערב חג הסוכות [ה] ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא נמצא, ואין מלכו נמצא, והוא צופה ומביט
על כלם, ובחיותו חיים ונושמים והולכים וכו' וכו', והנה היכן
— שאדם לא מתפחד ממנו וכו' ולא מתביש ממנו וכו', שהוא
יתברך רואה הכל, ולא עוד אלא שעם פחו עושה כל מיני לכוף
וכו', ומסתפל עם העינים במקומות המטנפים, ואיך זה יתכן?
ולכן לא בחנם שיהיו לך קשיות עלי וכו', הנה פדאי שתלמד בכל
יום את המאמר בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן נ"ב, ותחבר תפלה
על המאמר הזה, ותהיה רגיל לומר את זה בכל יום, ואז "אולי"
יעזור לך, כי אחרת אתה מסכן מאד לפל בנוקבא דתהומא רבא.

המאחל לך חג שמח...

שלח לי כפר את כל הספרים.

לז כח.

בעזרת השם יתברך, ערב חג הסוכות [ה] ה'תשס"ה.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַטְּעוֹת שֶׁלָּךְ, שְׂאֵת לֹא מְעַרְיָה מֵהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן לָךְ, אֵת תְּמִיד מִמְּרֹמְרֵת וְכוּ', תְּמִיד בְּכַעַס וּבְרָגֶז עַל עֲצָמְךָ וְכוּ', וּמִמִּילָא אֵת מוֹצִיאָה אֶת הָעֲצָבִים שֶׁלָּךְ עַל בְּעֵלְךָ, שֶׁהוּא בְּעַל נִפְּלֵא מְאֹד, כִּי בְּאַמֶּת אֵת צְרִיכָה לְהַעֲרִיף אֹתוֹ מְאֹד, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה לָּךְ נֶס גְּלוּי, שְׂאֵת בְּהַרְיוֹן, אֲחֵרֵי שֶׁהִתְיַאֲשַׁת כָּבֵר לְגַמְרֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ חַג שְׂמֵחַ...

לז כט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֲרַב חַג הַסְּכּוֹת [ה] ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֵךְ מְרַב טְרִדוֹתֵי הַמְּרֻבּוֹת לֹא הָיָה הַפְּנָאֵי לְהַשִּׁיבְךָ כְּרִצּוֹנְךָ.

הִנֵּה כֹּל הָאֲזוּר שֶׁלָּכֶם נִמְצָא בְּמִקּוֹם סִפְנָה, וְלִכֵּן מִי שֶׁיִּלְךְ עִם קִמְיַע, יִהְיֶה נִצּוֹל מִכָּל רַע. וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְזַכֵּה אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם הַקִּמְיַע הַזֶּה, שֶׁבּוֹדָאֵי תַעְזוֹר, עַל-יְדֵי אֲמוּנַת חֲכָמִים.

הַעֲקָר שֶׁיִּהְיֶה לָּכֶם חַג שְׂמֵחַ, וְהַרְבֵּה נַחַת מִהִילָדִים, וּמְרַב שְׂמֵחָה יִמְשֹׁךְ עֲלֵיכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל, וְהִיֵּית' אֵךְ' שְׂמֵח' (וּדְבָרִים טו, טו) סוֹפֵי תְבוֹת ח'ת'ד', שֶׁהוּא שֵׁם שֶׁל פְּרִנְסָה, הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק פּוֹתַח' אֵת' יְדִיד' (תְּהֵלִים קמ"ה, טז).

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ חַג שְׂמֵחַ...

לז ל.

בעזרת השם יתברך, ערב חג הסוכות [ה] ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... שיחיו.

באתי להודות לכם על כל מה שאתם עושים בשבילי, ועוזרים לי על צרכי שבת, וצרכי החג, שאף אחד אינו שם לב שגם אני נצרך, וכן מה שאתם עוזרים לי במשך כל השנה להדפיס את ספרי רבנו ז"ל, בזכות זה יהיה לכם הרבה נחת מיוצאי חלציתכם, ויהיה לכם פרנסה ברוח, ובית משלכם, ויהיה לכם חג שמח, והשמחה תמשך על כל השנה.

המאחל לכם חג שמח...

לז לא.

בעזרת השם יתברך, יום שני ג' דחל המועד סכות ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וכן את מכתב גיסקה, גרו יאיר, ואף שאני לא כותב בחל המועד אלא בדבר האבד, שאז התירו, ולכן ארוץ לפניך בשורותים אלו.

תגיד לגיסקה, גרו יאיר, שכתב לי מכתב ארוך של תשעה עמודים, ולא יצא שום דבר ברור, ולכן אם הוא יכול לכתב את זה עוד פעם, או שיתקשר אלי, ואז אדבר אתו פדת מה לעשות.

גם אתה תצא מן הדמיון שלך, ותפסיק כבר לשאל קשיות על עצמך ועל אחרים ועל הצדיק וכו' וכו', כי קשיות זה קלפה ששוכרת את האדם לגמרי, והורסת אותו, ומאבדת אותו לדעת,

וְאֲשֶׁר־מִי שֶׁאֵין לוֹ שׁוֹם קִשְׁיוֹת לֹא עַל הַצְדִּיק, וּמִכָּל שֶׁפֶן לֹא עַל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז חַי חַיִּים אֲמִתִּיִּים, חַיִּים נִצְחִיִּים, וְלֹא חֶסֶד לֹו שׁוֹם דָּבָר.

רַק חֹזֵק וְאַמֵץ, וְתַעֲשֶׂה בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִזְכֶּה לְהַפְיֵץ אֶת אֹרֵךְ יָמָיו וְלֹו טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוז לב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁנִי, ג' דָּחַל הַמוֹעֵד סְכוּת ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ קִדְּם הַחֵג, אֶף עֲכָשׁוּ אֲבִקֶשׁ אוֹתְךָ דְבָר מְאֹד מְאֹד נַחוּץ, כִּי אִם אַתָּה רוֹצֵה שְׂיִהְיֶה לְךָ שְׁלוֹם-בֵּית אֲמִתִּי, תִּרְאֶה לְכַבֵּד מְאֹד מְאֹד אֶת רְצוֹן אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ', קִשֶׁה לָּהּ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּבֵית הַהוֹרִים שְׁלָהּ, וְהִיא רוֹצֵה לְהִיּוֹת עֲצֻמָּאִית, וְהִיא מְאֹד מְאֹד אוֹהֶבֶת אוֹתְךָ, וְרוֹצֵה רַק אֶת הַטּוֹב שְׁלָךְ, וְלִכֵּן מִדּוּעַ שְׁלֹא יִהְיֶה זֶה לְעֻמַּת זֶה, שֶׁתִּרְאֶה לָּהּ גַם-כֵּן אֶהְבֶּה וְקָרוֹב לְכַבוֹת, וְעַל-יַד־זֶה תִּצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד בְּחַיֵּי נִשְׁוֹאִיךָ, כִּי צָרִיכִים לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, כִּי צָרִיכָה לְהִיּוֹת הַבְּנָה הַדָּדִית, וּכְשֶׁהַזּוּג מְבִינִים אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, אִז יֵשׁ הַצְלָחָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, אֲבָל אִם מִתְחִילִים לְהַפְיֵל אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, אִז מַה קוֹרָה לְבִסּוּף? שֶׁאֵין כְּלוֹם, וְכָל הַחַיִּים נִשְׁפָּרִים, וְחֻבֵּל מְאֹד, שְׁזוּג צָעִיר שֶׁעֲכָשׁוּ הַתְּחַתְּנוּ, יִשְׁבֵּר הַבֵּית שְׁלָהֶם.

וְלִכֵּן רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיִקָּר מְאֹד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְחַכְמִינוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּמֹת סג): הָאוֹהֵב אֶשְׁתּוֹ כְּגוֹפוֹ וְהַמְכַבְּדָה יוֹתֵר מְגוּפוֹ, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר (אִיוב ה, כד): "וַיִּדְעַתָּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְלֶךְ", וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי הַבֵּית זֶה הִיסוּד שֶׁל מִשְׁפַּחַת הַשְּׂכִינָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי,
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לז לג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי ג' דָּחַל הַמוֹעֵד סְפוֹת ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ לְנֹצָח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָכֶם.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לְכֶם אַרְיֵכוֹת יָמִים וְשָׁנִים
רְבוֹת, וְתִזְכּוּ לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִתְבָּרְכוּ מִפִּי הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם, דִּהְיִנּוּ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם שְׁפַע גְּדוֹל, הַעֲקֹר
תִּתְחַזְּקוּ, שְׂתִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה גְּדוֹלָה, וְלַעֲזֹר אֶחָד לְשֹׁנִי, וְעַל-יָדַי-
זֶה תַצְלִיחוּ בְּכֹל חַיֵּיכֶם, וְהַעֲקֹר לֹא לְהִתּוֹכַח אִף פַּעַם, כִּי הוֹפְכוּחִים
רַק מְבִיאִים צָרוֹת וְיִסּוּרִין, וְלֹא שׁוֹם דְּבַר אַחֵר.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לז לד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי ג' דָּחַל הַמוֹעֵד סְפוֹת ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ לְנֹצָח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָכֶם.

רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּאֻמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדְעוּ
שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַחֲיֶה וּמְהַיֶּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה,

אֲשֶׁר

לז לה

בַּנְחַל

קִנְט

וְדוֹמָם, צוֹמָח, חִי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוּשׁ לְגַבֵּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְעֶסֶק בְּיַחַד בְּהַפְצַת סִפְרֵי רַבְנֵנוּ וְ"ל, וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאוּ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכּוּ לְבָנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּים.

וְאַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַה מְחַפֵּה לָכֶם, אִם לֹא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שׁוּם מְרִיבוֹת וְאֵי הִבְנוֹת, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְצֵאת בְּכָל יוֹם לְהַפְצָה, וְאִז תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים נְגָלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

חִזְקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לז לה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי ד' דְּחַל הַמוֹעֵד סְכוּת ה'תשס"ה.

אֵל כָּל תַּלְמִידֵי יְשִׁיבַת "בֵּית מְנַחֵם", הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אִף שֶׁבְּדַרְךְ כָּלֵל בַּחֵל הַמוֹעֵד לֹא כּוֹתְבִים, אֲבָל לְדַבֵּר הָאֵבֶד מִתִּירִים, וְאִם אֲנִי לֹא אֶכְתֹּב לָכֶם עֲכָשׁוּ, וְלֹא אֲדַבֵּר אִתְּכֶם עֲכָשׁוּ, יִהְיֶה דָבָר הָאֵבֶד. וְלִכֵּן בְּאִתִּי בְּשׁוּרוֹתַי אֵלוֹ לְשַׁפֵּךְ אֶת לְבָבִי לְפָנֵיכֶם, וְאֶקְוֶה שֶׁיִּכְנַס בְּתוֹךְ לְבָבְכֶם.

הַיּוֹם בְּלִילָה זֶה לֵיל הַפִּתְקָאוֹת, שֶׁמִּחְלָקִים כָּבֵר אֶת הַפִּתְקָאוֹת, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה כָּתְבוּ לְכֻלָּם מַה יִּהְיֶה בַּשָּׁנָה הַבָּאָה, וּבַיּוֹם כְּפֹר חֲתָמוּ, וְעַד הַלִּילָה מִחֲזִיקִים אֶת הַפִּתְקָאוֹת, וּמְחַר בְּבִקּוֹר מִחְלָקִים אֶת הַפִּתְקָאוֹת, וְלִכֵּן הַיּוֹם בְּלִילָה קוֹרְאִים מִשָּׁנָה תוֹרָה, מִהַתְחִלָּה עַד הַסּוֹף בְּסִפּוֹר תוֹרָה, וְהַיּוֹם בְּלִילָה וּמְחַר זֶה עוֹד יוֹתֵר מְאִים מְרֹאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם כְּפֹר, וְלָמָּה? כִּי הַשְּׁלוּחִים כָּבֵר הוֹלְכִים לְהַבִּיא אֶת הַפִּתְקָאוֹת, וְאִף אֶחָד אֵינּוּ יוֹדֵעַ מַה יִּהְיֶה כְּתוּב בַּפִּתְקָ שְׁלוֹ, וְשִׁמְעוּ הַכָּבֵר דָּבָר כְּזֶה, שֶׁבְּחֹר צְעִיר נִפְטָר אוֹ נְהַרְג בְּתֵאנָה, רַחֲמָנָא לְצַלְן,

דְּבָרִים שְׁשׁוּמְעִים בְּכָל יוֹם, וְאֵף אֶחָד אֵינוֹ בְּטוּחַ בְּהַחַיִּים, וְלִכֵּן זֶהוּ יוֹם מְאֹד מְאֹד מְאִים, אֹז הַלִּילָה נוֹהֲגִים לְקַרֵּא אֶת כָּל סֵפֶר מִשְׁנֵה תוֹרָה, וּמִי שֶׁיִּכּוֹל לְקַרֵּא אֶת כָּל הַתְּהִלִּים — אֲשֶׁרֵי לוֹ! אֲבָל מִי שְׁאֵינוֹ יָכוֹל, הוֹלֵךְ לִישָׁן מִקֵּדָם, כִּי מָחָר בִּבְקָר בְּהוֹשָׁעֲנָא רַבָּא, מִתְּפַלְלִים כְּמוֹ בְּחָג, וְאַחֲר־כֵּן עוֹשִׂים שְׁבַע הַקְּפוֹת, וּבְכָל הַקְּפָה תוֹקְעִים בְּשׁוֹפָר, כִּי מָחָר מִחְלָקִים כָּבָר אֶת הַפְּתֻקָּאוֹת, אֹז צְרִיכִים לְהִיּוֹת כָּבָר יוֹתֵר רְצִינָיִים.

אֲנִי מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי בְּשִׁבְלֵכֶם, וּמִתִּי תִרְגִּישׁוּ אֶת זֶה?! יַעֲבֹרוּ שָׁנִים רַבּוֹת, אוֹ אֹז תִּרְגִּישׁוּ מֵהַשְּׁקָעָתִי בְּעַבּוּרְכֶם, פְּשוּט סַפְנָתִי עֲצָמִי בְּשִׁבְלֵכֶם וּבְשִׁבְלֵי הַחֲבָרִים שְׁלֵכֶם, סַפְנָתִי אֶת עֲצָמִי, פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, הַכְּנִסְתִּי אֶת עֲצָמִי בְּסַכְנָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְלִמְעַשֶׂה רוֹצִים לְעַצֵּר אוֹתִי, וַיֵּשׁ עָלַי צוֹ מַעְצָר, וְהַכֵּל מִפְּאֵת שְׁמִסְרָתִי נַפְשִׁי לְהַצִּיל אֶתְכֶם מִחֲטָאִים וְעוֹנוֹת... בְּרוּךְ הַשֵּׁם, לֹא גִנַּבְתִּי מֵאֵף אֶחָד כֶּסֶף, אֲלֹא רַק בְּזַבְזַתִּי כֶּסֶף בְּשִׁבְלֵי לְהוֹצִיאָכֶם מִבּוֹר תַּחְתִּיּוֹת, וְעַשִׂיתִי כָּל מֵה שְׁבִיכְלָתִי לְהַחֲדִיר בְּכֶם יְרֵאת שָׁמַיִם, יֵשׁ בַּחּוּרִים שְׁנֹכְנְסוּ בְּהֵם הַדְּבוּרִים, וְנִתְעוֹרְרוּ וְהָיוּ חֲכָמִים, וַיֵּשׁ בַּחּוּרִים שְׁנֹשְׁאָרוֹ טַפְשִׁים וְהֵם מִסְּבָנִים, כִּי מֵה שְׁקוֹרָה עֲכָשׁוּ כֵּן יִקְרָה כָּל הַחַיִּים, זֶה לֹא יִשְׁתַּנֶּה, הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע אוֹמֵר (צִעֲטִיל קֶטָן): עַד גִּיל שְׁמוֹנֶה-עֶשְׂרֵה יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת אֶת עֲצָמוֹ, וְאַחֲר־כֵּן כָּבָר מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, לִי עוֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּשֶׁהֵיטִי בֵּן חֲמִשׁ-עֶשְׂרֵה וַחֲצִי, הִתְקַרְבְּתִי אֶל רַבְּנֵי ו"ל, וְעַד אֹז הֵיטִי שׁוֹכֵב גְּדוֹל מְאֹד, אֲבָל מְאֹד שֶׁהִתְקַרְבְּתִי אֶל רַבְּנֵי ו"ל, זְכִיתִי בְּמִתְנֶה אַחַת, שְׂזוֹ הַמִּתְנֶה הָכִי יָפָה שָׂרָק יְכוּלָה לְהִיּוֹת, שְׁקַבְלָתִי מִרַבְּנֵי ו"ל — תְּמִימוֹת, וּמֵה זֶה תְּמִימוֹת? שְׁכָּל דְּבָר מֵה שְׁרַבְּנֵי ו"ל אָמַר, לְקַחְתִּי אֶת זֶה מְאֹד בְּרְצִינּוֹת, כָּל שִׂיחָה מִ"שִׂיחוֹת-הַרְ"ן", כָּל שִׂיחָה בְּ"חַיִּי-מוֹהַרְ"ן", הַצְּרִכְתִּי לְקַיֵּם עַד הַסּוֹף, אֲפִלּוֹ שְׂזָה בָּא לִי בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הָכִי גְדוֹלָה, וּמִמִּילָא הַצְּלַחְתִּי בְּגְדוֹל, וְלָמָּה? כִּי לְקַחְתִּי כָּל דְּבָר בְּרְצִינּוֹת הָכִי גְדוֹלָה וּבִתְמִימוֹת הָכִי גְדוֹלָה, לְמִדְתִּי כָּל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוֹם, לְמִדְתִּי כָּל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, לְמִדְתִּי הַרְבֵּה דְּפִים גְּמָרָא, סִימָתִי אֶת הַמְּדַרְשׁ רַבָּה וּמְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא, וְעַל כָּלֵם — לְמִדְתִּי

הַרְבֵּה סִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל: "לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן", "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", וּבִפְרָט "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וְלֹא סֵתֵם הַתְּמִדָּתִי, הֵייתִי מִתְּמִיד יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, וְלָמָּה? כִּי לֹא הִטְעִיתִי אֶת עַצְמִי, לְמִדְּתֵי הַרְבֵּה זֶהר וְהַרְבֵּה תְּקוּנִים, וְזֶה כְּשֶׁהֵייתִי עוֹד בְּגִיל צָעִיר, וְעוֹד נוֹתְרוּ לִי שְׁעוֹת שֶׁל הַתְּבוּדָדוֹת, שְׁעוֹת עַל גְּבִי שְׁעוֹת, הַחֲבָאֲתִי אֶת עַצְמִי בְּמִרְתָּפִים, עַל גִּגּוֹת, וּבְחֵי כְּנִסְיוֹת צְנוּעִים, שְׂאִין שֵׁם בְּנֵי אָדָם, בְּשָׂדֵה, בְּיַעַר, אֵיפֹה שְׂאֲתֵם לֹא רוֹצִים, וְאָף אֶחָד לֹא יֵדַע מִזֶּה, וְהַתְּבוּדָּתִי לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, שְׂאֵהָיָה יְהוּדֵי כָּשֶׁר.

הַשְּׁקַעְתִּי בְּכֶם אֶת הַחַיִּים שְׁלִי. יֵשׁ בַּחוּרִים שֶׁקִּבְּלוּ אֶת זֶה, וַיֵּשׁ בַּחוּרִים שֶׁלְקָחוּ אֶת זֶה בְּצַחוּק, אֲכַל בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אוֹתָהּ תְּמִימוֹת שֶׁהֵיטָה לִי בְּגִיל חֲמֵשׁ-עָשָׂרָה וְחֻצִי, יֵשׁ לִי גַם עַכְשָׁו, בּוֹדְאֵי יֵשׁ כָּל מִינֵי לְצִים, אֲכַל שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר (מִשְׁלֵי ט, יב): "אִם חֲכַמְתָּ חֲכַמְתָּ לָךְ, וְלִצְפָת לְבַדְדָךְ תִּשָּׂא"; מִי שֶׁעוֹשֶׂה לִיצְנוּת, עוֹשֶׂה מַעֲצָמוֹ לִיצְנוּת לֹא מִן הַשָּׁנִי, כְּמוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת, אֶחָד אוֹכֵל, וּבָא הַשָּׁנִי וְצוֹחֵק מִמֶּנּוּ, מִי נַעֲשֶׂה שָׁבַע, וּמִי נִשְׂאָר רָעֵב?! כִּכָּה זֶה בְּדִיוֹק בְּרוּחֲנִיּוֹת, אֶחָד אוֹמֵר: רַבְּנֵי ו"ל לֹא אָמַר אֶת זֶה, וּמֵאֵיפֹה אֵתָּה לוֹקַח אֶת זֶה?! רַבְּנֵי ו"ל אָמַר (תִּי-מוֹהֲרָן, סִימָן שֵׁנַח): עִם כָּל שִׂיחָה שְׁלוֹ יְכוּלִים לְהִיּוֹת צַדִּיק גָּדוֹל, וְלֹא סֵתֵם צַדִּיק, אֶלָּא מֵה שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ מֵה זֶה צַדִּיק; וְאִם רַבְּנֵי ו"ל לְמַד כָּל-כֶּף הַרְבֵּה, כְּמוֹכָא בְּשִׁבְחֵי-הַר"ן (סִימָן ז), מֵה שְׂרַבְּנֵי ו"ל לְמַד בְּכָל יוֹם, שְׂזָה הָיָה לְפָנֵי הַבַּר-מִצְוָה שְׁלוֹ: מִשְׁנִיּוֹת, עֵין יַעֲקֹב, תַּנ"ךְ, זֶהר וְתְקוּנִים, שְׁלַחַן עֲרוּךְ, סִפְרֵי מוֹסֵר, וְרַבְּנֵי ו"ל לְמַד "רֵאשִׁית חֲכָמָה" הַרְבֵּה פְּעָמִים, וּמְקַבֵּל אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ, שְׂרַבְּנֵי ו"ל סִים אֶת סִפְר "רֵאשִׁית חֲכָמָה" אַרְבַּע מֵאוֹת פְּעָמִים, וְהוּא עֲדִין לֹא הָיָה בְּגִיל בַּר-מִצְוָה, הוּא לָקַח אֶת זֶה בְּרִצְיָנוֹת, וְלִכֵּן הוּא הַצְּלִיחַ. וְאִם-כֵּן, כָּל אֶחָד שֶׁהָיָה מְקַרֵּב אֶל רַבְּנֵי ו"ל וְהָיָה רְצִינִי, הוּא גַם-כֵּן הַצְּלִיחַ מְאֹד מְאֹד, וְכָל אֵלוֹ שֶׁלְקָחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת מֵהֵיכִי תִיתִי, נִשְׂאָרוֹ אַחֲרֵ-כֶּף בּוֹרִים וְעַמֵּי אֲרָצִים, וְלִבְסוּף נַעֲשׂוּ אֶפְלוֹ מִתְּנַגְדִּים וְנִתְרַחֲקוּ, אֶפְלוֹ אֵלוֹ שֶׁעַכְשָׁו בָּאִים, הֵם מְאֹד מְקַרְרִים, וְלִכֵּן צְרִיכִים אֶפְלוֹ לְהַזְהֵר מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ, אֵף שֶׁהוּא קוֹרָא

אֶת עֲצָמוֹ חֲסִיד בְּרִסְלָב, הוּא יְכוּל לְהִיּוֹת לְגַמְרֵי מְקַרֵּר, וְהוּא עוֹד יִקְרַר אוֹתָהּ, וַיַּעֲשֶׂה מִמֶּה לִּיצְנוּנוֹת.

וְלִכֵּן צְרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה "שִׁיחֹת-הַר"ו", הַרְבֵּה "חֵי" מוֹהַר"ו", וּמָה שְׂכָתוֹב שֵׁם צְרִיכִים לְקַיֵּם, וּמָה שְׁלֹא פָתוֹב שֵׁם, לֹא צְרִיךְ לְקַיֵּם, רַק מָה שֶׁרַבְנוּ ו"ל אֹמֵר — זֶה קוֹבֵעַ.

וְהִנֵּה אֲנִי הַשְׁקַעְתִּי בָכֶם, וְאֵת כָּל הַחַיִּים נָתַתִּי לָכֶם, גְּשָׁמִיּוֹת וְרוּחַגְּנִיּוֹת, וּמָה לֹא, עַכְשָׁו הִגִּיעַ הַזְּמַן שְׁאַנְחֲנוּ צְרִיכִים לְהַפְרֹד, אֲזִי אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם דְּבַר אֶחָד, שֶׁתִּקְחוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיָדֵיכֶם, וְאִיפֹה שָׂרַק לֹא תִהְיֶה תְּמִיד תִּזְכְּרוּ, שְׂיִכּוּלִים לְטִיֵּל בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, וְלִהְיוֹת בְּכָל מְקוֹם שֶׁבַתּוֹרָה, וְאִף אֶחָד אֶפְלוּ לֹא יִרְגִישׁ, אִם עוֹשִׂים לְעֲצָמָם סֵדֵר, מִתְּפַלְלִים שְׁחֲרִית, מְנַחֵה וְעֹרְבִית בְּכָל לַיְלָה, וּכְשֶׁמִּגִּיעַ שְׁעַר שְׁתִּימֵ-עֲשָׂרָה אוֹמְרִים תִּקּוֹן חֲצוֹת, אוֹ שְׁהוֹלְכִים לִישׁוֹן, וְאַחֲרֵי-כֵן קָמִים וְאוֹמְרִים חֲצוֹת, אוֹ שְׁעָרִים וְאוֹמְרִים חֲצוֹת, כִּכָּה יֵשׁ לְהֵאָדָם בְּכָל יוֹם אַרְבַּע תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחֵה, מְעָרִיב וְחֲצוֹת, וּמִלְּבַד זֹאת לּוֹמְדִים בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, עַד יוֹם שְׁשִׁי, וְכִכָּה סִימָתָם אֵת זֶה. וְכֵן כָּל יוֹם לּוֹמְדִים ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אוֹ בְּפַעַם אַחַת אוֹ שְׁמַחְלָקִים אֵת זֶה לְשִׁלְשָׁה חֲלָקִים: שְׁשֵׁה פְּרָקִים לְפָנֵי הַצְּהָרִים, שְׁשֵׁה אַחֵר הַצְּהָרִים וְשְׁשֵׁה בְּלִילָה, וְכִכָּה אֶפְלוּ לֹא מְרַגְּשִׁים שְׁגַמְרָתָם, וְזֶה הוֹלֵךְ כָּל-כֶּף בְּמַהֲרֹת, וּמִשְׁנִיּוֹת מִזְכָּף אֵת הַנְּשִׂמָה. וְעַל כָּלֵם לּוֹמְדִים שְׁעוֹר בְּגַמְרָא: בְּבַלִּי, יְרוּשְׁלָמִי וְתוֹסַפְתָּא, כָּל יוֹם קִצָּת, וְעוֹד קִצָּת, בְּעֵקֶשְׁנוֹת. וְכֵן מִי שְׁזוֹכֶה לְסִיִּים אֵת הַמְּדַרְשׁ רַבָּא וְהַמְּדַרְשׁ תְּנַחוּמָא, הוּא כָּבֵר לֹא צְרִיךְ סִפְרֵי מוּסָר, זֶה הַסִּפְרׁ מוּסָר הַכִּי גְדוֹל, וְאוֹתוֹ דְּבַר עִם זֶהר וְתַקּוּנִים, הַיּוֹם יֵשׁ זֶהר עִם נְקֻדּוֹת, וְתַקּוּנֵי זֶהר עִם נְקֻדּוֹת, שְׂיִכּוּלִים אֶפְלוּ לְהַגִּיד וְרַק לְהַגִּיד.

וְעַל כָּלֵם — צְרִיכִים הַרְבֵּה לְהַתְּמִיד בְּסִפְרֵי רַבְנוּ ו"ל, וְלֹא נוֹרָא אִם הוֹלְכִים לְטִיֵּל חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְדַבֵּר עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְהַתְּיָשֵׁב מָה אֲנִי עוֹשֶׂה בְּזֶה הָעוֹלָם וּמָה הַתְּכַלִּית שְׁלִי, וּמִלְּבַד זֹאת יֵשׁ עוֹד זְמַן לְנוּחַ, לְאָכַל לְשִׁתּוֹת.

וְעַל כָּלֵם — תְּדַעוּ לָכֶם, שְׂאִין עוֹד מְצוּהָ יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְלֶהֱפִיץ

סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי אֶפְלוּ שְׁנַחְיָה אֶלֶף שָׁנִים, לֹא נוּכַל לְתַקֵּן מֵה שֶׁקָּלַקְלָנוּ, וּבְזֶה שֶׁאֲנַחְנוּ נִקְרַב עוֹד יְהוּדִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לָנוּ.

עֲכָשׁוּ, לְדַבֵּר עִם בֶּן אָדָם זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְשַׁכְנֵעַ בֶּן אָדָם, וּבְכָלֵל לֹא כְּדַאי לְהַכְנִס עִם אִף אֶחָד בּוֹכּוּחִים, כִּי כָּל מֵה שֶׁתִּגִּיד לוֹ, הוּא יַעֲשֶׂה בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ, וַיִּגִּיד לָךְ בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ, וְלָכֵן לֹא שִׁיךְ בְּכָלֵל לְהַכְנִס עִם אִף אֶחָד בּוֹכּוּחִים, צְרִיכִים לְתַת לוֹ סֵפֶר, וְכִמּוּבֵן לְקַחַת מִמֶּנּוּ מִשְׁהוּ לְצַדְקָה, אֲסוּר לְתַת שׁוּם דָּבָר בְּחִנָּם, כִּי מֵה שֶׁבָּא בְּחִנָּם, הוּלָךְ בְּחִנָּם, וְרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ד'): כְּשֶׁאָדָם נוֹתֵן צְדָקָה, נִפְתָּח לוֹ פֶּתַח, וְאֶפְלוּ שְׁנוֹתָן לָךְ אַגּוּרָה, כְּכֹר נִפְתָּח לוֹ פֶּתַח, אָנִי לֹא מְעַנֵּן בְּכֶסֶף, אָנִי מְעַנֵּן שְׁיִלָּךְ מֵה שִׁיּוֹתֵר סִפְרִים בְּכָל בְּדוּר הָעוֹלָם, לְכָל יְהוּדֵי: חֲסִידִים, לִיטָאִים, סְפָרְדִים, אֲשֶׁכְּנֻזִים, דְּתִיִּים, וְאֵלּוּ שְׁעֵדִין רְחוּקִים — לְכַלְכֵם, וְלֵמָּה? הַסֵּפֶר כְּכֹר מְדַבֵּר בְּעֵד עֲצֻמוֹ, אִם לֹא יִלָּךְ עֲכָשׁוּ, יִלָּךְ עוֹד שְׁעָה, עוֹד שְׁעֵתִים, עוֹד יוֹם, עוֹד יוֹמִים, עוֹד שָׁבוּעַ, עוֹד חֹדֶשׁ, עוֹד שָׁנָה, וְלִפְעָמִים הַסֵּפֶר הוּלָךְ מֵאֶחָד לְשָׁנִי, עַד שֶׁמֵּגִיעַ אֶל מִי שֶׁזֶה צְרִיךְ, וַיֵּשׁ הַמּוֹן סְפוּרִים אִיךָ אֲנָשִׁים חֲזָרוּ בְּתִשּׁוּבָה רַק עַל-יְדֵי הַסִּפְרִים הָאֵלּוּ, וּמִי שְׂרוּצָה פְּרָנְסָה — שִׁפְיִין, וְתַמִּיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף, וּמִי שֶׁעֲצָלָן, יִהְיֶה לוֹ בְּעִיּוֹת, וְתַמִּיד יִהְיֶה לוֹ חוֹבוֹת. יֵשׁ מֵאֲנָשִׁי שְׁלוּמְנוּ שֶׁשׁוֹקְעִים בְּחוֹבוֹת, וְהֵם בְּעֲצָמָם חֲיִבִים, כִּי הֵם עֲצָלָנִים, שׁוֹכְבִים בַּמֶּטָּה, וְרוּצִים שִׁיפֹל לָהֶם בְּתוֹךְ הַפֶּה הָאֶכָּל, אִין דָּבָר כְּזֶה, אָבֵל אֵלּוּ שֶׁהוֹלְכִים לְהַפְצָה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, לֹא חִסַּר לָהֶם שׁוּם דָּבָר, יֵשׁ לָהֶם בַּיִת, וַיֵּשׁ לָהֶם רֶכֶב, וַיֵּשׁ לָהֶם מִפֶּל טוֹב, אֲזַי אִין תְּרוּן שֶׁאֲנִי עָנִי וְאִין לִי, אֶלֶּא אֶתָּה עֲצָלָן, אֶתָּה לֹא עָנִי, אִין לָךְ שָׂכָל, "אִין עָנִי אֶלֶּא מַדְעַת" כִּכָּה אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָרִים מ.א.).

וְלָכֵן זֶה מֵה שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ אֶתְכֶם, מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי בְּשִׁבְלֵכֶם, הַשְׁקַעְתִּי בְּכֶם שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים, לֹא יִשְׁנַתִּי, וְלֹא יִכְלַתִּי הַרְבֵּה דְּבָרִים לַעֲשׂוֹת בְּגִלְלֵכֶם, עֲכָשׁוּ הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁצְּרִיכִים לְהַפְרֵד, אֲזַי אֲנִי מִבְּקָשׁ אֶתְכֶם, תִּזְכְּרוּ — הַיּוֹם בְּלִילָה בְּשַׁעֲה עֶשֶׂר, קוֹרְאִים מִשְׁנֵה

תּוֹרָה, וְלִפְנֵי זֶה שֶׁכָּל אֶחָד יִקְנֶה הוֹשַׁעְנָא, וּמִחַר אֲנַחְנוּ מִתְּפִלָּלִים
 אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁל הוֹשַׁעְנָא רַבָּא וְעוֹשִׂים הַקְּפוֹת, תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד
 מְאֹד לְהִיּוֹת בְּזִמָּן, הוֹשַׁעְנָא רַבָּא אֶז מַחְלָקִים אֶת כָּל הַפִּתְקָאוֹת,
 וְחָבֵל, כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה כְּתוּב בַּפִּתְקָא, אֶז עֲכָשׁוּ יְכוּלִים עוֹד לְקַרְעַת אֶת
 הַפִּתְקָא, וּלְבַקֵּשׁ: "אֲנִי רוֹצֶה פִּתְקָא חֲדָשׁ", בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בַּחוּרִים אוֹמְרִים
 — לֹא, זֶה לֹא בְּשִׁבְלִי, זֶה בְּשִׁבְלִי אֲנָשִׁים מְבַגְרִים, אֲנָשִׁים זְקֵנִים,
 זֶה לֹא בְּשִׁבְלִי, אֲבָל זֶה לֹא פְּכָה, שׁוֹמְעִים עַל בַּחוּרִים צְעִירִים,
 שְׁגָם-כֶּן, רַחֲמָנָא לְצִלּוֹ, נְהַרְגִים, שְׁלֹא גִדַּע מְצֻרוֹת, בַּחוּרִים צְעִירִים
 נַחֲלִים, בְּכַמָּה יְשיבוֹת בַּחוּרִים מִתּוֹ פִּתְאֵם, וְלֹא יָדְעוּ מַה קָרָה לָהֶם,
 לְכֵן אֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקָלוֹת, הוֹשַׁעְנָא רַבָּא זֶה יוֹם שֶׁמַּחְלָקִים אֶת
 הַפִּתְקָאוֹת.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּקְחוּ אֶת זֶה מְאֹד מְאֹד
 בְּרִצְיִנוֹת, אִם אָדָם לוֹקַח אֶת עֲצָמוֹ בְּיָדָיו, הוּא מְצָלִיחַ, וְאִם אָדָם
 מְזַנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ, תִּרְאוּ בְּאֵילוֹ פָּנִים אָדָם נִרְאָה, תִּסְתַּכְּלוּ עַל אֲנָשִׁים
 שֶׁמְסֻתּוֹכְבִּים בְּעוֹלָם הַדְּמִיוֹן, עוֹלָם הַתְּהוֹ, וְאוֹמְרִים שֶׁהֵם חוֹלִים,
 הֵם אוֹמְרִים שֶׁהֵם עֲצוּבִים, אֶתְּהָ לֹא עֲצוּב, אֶתְּהָ לֹא חוֹלָה, אֶתְּהָ
 סֵתָם רוֹצֶה תְּשׁוּמַת-לֵב, צֵא מֵעֲצָמְךָ, וְלֹא יִחְסַר לְךָ שׁוּם דְּבָר, אָדָם
 צָרִיף לְהִיּוֹת זְרִיז בְּכָל דְּבָר, זֶה לֹא אוֹמֵר, שְׂאֵתָם צְרִיכִים לְשִׁבְת
 בְּחֶדֶר סְגוּר, אֵף אֶחָד לֹא מְבַקֵּשׁ זֹאת מִכֶּם, יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה
 דְּבָרִים, יְכוּלִים אֲפִלוּ לְלַכֵּת לְעַבְד. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (שיחות-הַר"ן, סִימָן
 נא): הַפְּקָרוֹת לֹא צְרִיכִים, זֹאת אוֹמְרַת לְעוֹב אֶת הַכֵּל, וְלֹא לַעֲשׂוֹת
 כְּלוּם לֹא צְרִיכִים, יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת הַכֵּל, יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת מִשָּׂא וּמִתָּן,
 יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת עֲסָקִים, וְיְכוּלִים לְהִיּוֹת צְדִיק גָּדוֹל מְאֹד. הִיוּ הַרְבֵּה
 מֵאֲנָשִׁי שְׁלוּמְנוּ, שֶׁהִיוּ סוֹחְרִים, אֲבָל הֵם הִיוּ צְדִיקִים גְּדוֹלִים מְאֹד,
 וְלָמָּה? כִּי הֵם הִיוּ תְּמִימִים, שְׁחָרִית זֶה שְׁחָרִית, מְנַחָה זֶה מְנַחָה,
 עֲרֻבִית זֶה עֲרֻבִית, חֲצוֹת זֶה חֲצוֹת, וּבְכָל יוֹם בְּשַׁעַת שְׁתֵּים-עֶשְׂרֵה
 אוֹמְרִים תְּקוּן חֲצוֹת, בֵּין בְּקִיץ וּבֵין בַּחֲרִף. זֶה אוֹמֵר שְׁלֹא בְּסֻדֵּר,
 אֵין לִי עֵסֶק אֶתְּךָ, הֵהוּא אוֹמֵר, שְׂאֵם תֹּאכֵל אֶז תִּשְׁמִין, אֶז אֶמְרַתְּ,
 אֲבָל אֲנִי רַעֵב, וְאֲנִי רוֹצֶה לְאָכֵל, אֵף שְׂאֲנִי אֶשְׁמִין, מַה אֶכְפֵּת לְךָ?!

אותו דָּבָר אֵלֹו שְׁבָאִים וְאוֹמְרִים לִי מוֹסֵר, בְּסֵדֶר, אִז אֲמַרְתָּ, אֲבַל
אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁבָרוּךְ הַשֵּׁם, וְכִיתִי לְסִיִּם תַּנ"ךְ, שֶׁשָּׂה סִדְרֵי מִשְׁנֵה, בְּבִלִי,
יְרוּשָׁלַיִם, וְתוֹסֵפֶתָא, רַמְב"ם, טוֹר, וְשִׁלְחַן עֲרוּבָה, וְכָל הַמְדַרְשִׁים,
וְאִם אַתָּה עוֹשֶׂה צְחוּק — תִּצְחַק, נִרְאֶה מִי יִצְחַק אַחֲרוֹן?!

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּקְחוּ אֶת הַדְּבָרוֹרִים הָאֵלֹו
צִיָּדָה לְכָל הַשָּׁנָה, וְהַלִּילָה תִהְיֶה מְאֹד רְצִינָיִים, שׁוֹמְעִים מִשְׁנֵה תוֹרָה,
הָאֲר"י הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר: מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ מִשְׁנֵה תוֹרָה בְּלִילָה, מוֹחֲלִים לוֹ
אֶת כָּל הַעֲוֹנוֹת, יֵשׁ מְקוֹמוֹת שְׁכָל אֶחָד אוֹמֵר לְבַד, וַיֵּשׁ מְקוֹמוֹת
שְׁקוֹרָאִים בְּסֵפֶר תוֹרָה, אִז מִי שֶׁאוֹמֵר לְבַד, לוֹקַח לוֹ אַרְבַּע שְׁעוֹת,
חֲמֵשׁ שְׁעוֹת, וְהוּא נוֹפֵל בְּשָׁנָה, וּכְשֶׁקוֹרָאִים בְּסֵפֶר תוֹרָה, הִבְעַל-
קוֹרָא' לוֹקַח לוֹ בְּדִיוֹק שְׁעָה וְעֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְצָרִיכִים רַק
לְהַחֲזִיק אֶת הָאֶצְבָּע, וְלִשְׁמַע מֶה שֶׁהוּא אוֹמֵר, וְאוֹמְרִים אֹתוֹ בְּשִׁקְט,
וְזֶה לוֹקַח שְׁעָה וְעֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ דְּקוֹת, הֵכִי מֵהַר, וְהוֹלְכִים לִישׁן
וְקָמִים מְקַדְּם, וְהוֹלְכִים לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַדְּבָרוֹרִים הָאֵלֹו יִכְנָסוּ בְּלִבְכֶם.

הַמֵּאֲחַל לְכֶם פֶּתְקָא טָבָא...

לֹו לֹו

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרִי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר.

שְׁמַעְתִּי מִכְּמָה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֵיךְ עָבַר הַחֵג וְשִׁמְחַת בֵּית
הַשׁוֹאֲבָה, וְאֵיךְ שֶׁהַכֵּל הִזָּה מְסֻדָּר וְנִקִּי עַל הַצַּד הֵכִי טוֹב וַיִּפָּה,
וְהִיָּתָה לָהֶם הַנָּאָה גְּדוֹלָה, אֵיךְ וְרַק כָּלֶם טוֹעֲנִים, שֶׁהַסְּפָה הִיָּתָה
קִטְנָה, אֲקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּשָׁנָה הַבָּאָה יִתֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא אֶת הַחַיִּים, וְיִכְבֵּר אֶהְיָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כָּל הַדָּשׁ תְּשֵׁרִי וְחֲשׁוֹן.

ובאתי לתת לך תודה גדולה על הכל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר,
שתרוה רב נחת דקדשה מיוצאי חלציה, ותגדל אותם בקלות.

פה תקבל כמה מכתבים, ונחוץ למסר להם תכף-ומיד.

המאחל לך שבוע טוב...

לוז לו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשס"ה.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מחר ביום ראשון בלילה בשעה שמונה, אני רוצה לדבר עם
תלמידי "בית מנחם", ואחר-כך בשעה עשר בערב תהיה דרשה
לנשי אנשי שלומנו, נא להודיע להבחורים וכן להראשי ישיבה.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתכל יתהפך לטובה,
ונשמע ונתבשר בשורות משמחות וננקה להתראות יחד.

המאחל לך שבוע טוב...

לוז לח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשס"ה.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

שמעתי את ההודעה בענין אחיה, שרוצה לעבר ליבנאל
להצטרף אל קהלתנו וכו', על זה טוב לדבר עם ר' ... גרו יאיר, כי
היום יש לנו ועדת קבלה, כי הקהלה שלנו מתנהגת בדרך חסידית,
ונקים את הקהלה ביתר שאת וביתר עז, שתהיה לנו קהלה חסידית
טהורה, שלא נתביש משום קהלה שבעולם, ולכן אם אתה מבין
שהוא שיהי — מה טוב ומה נעים, ואם לא — חבל על המאמץ.

המאחל לך שבוע טוב...

לז לט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

דַּע לָךְ, שְׂכָאן בְּיַבְנָאֵל תִּהְיֶה עִיר גְּדוֹלָה, וְהַדִּירוֹת יַעֲלוּ עַד מְאֹד, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵישׁ לוֹ שָׂכָל, וְקוֹנֶה עַכְשָׁו פָּאן דִּירָה, כִּי חָבֵל מְאֹד מְאֹד עַל הַמְּחִירִים שָׂרָק יַעֲלוּ, וְלִכֵּן רָאוּ לְקִנּוּת דִּירָה, וְאֵל תְּשִׁימוּ לֵב בְּעֵינַיִן הַהוֹרִים, אַדְרָבָה, לְבַסּוֹף כָּלֵם יַחְזְרוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה עַד מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ חֶרֶף חֵם...

לז מ.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

שְׂמַעְתִּי שְׂמַחַר בְּיוֹם רֵאשׁוֹן אַתֶּם מִתְחִילִים לְלַמֵּד בִּישׁוּבָה "בֵּית מִנְחֵם", וְלִכֵּן בָּאתִי לְחַזֵּק אֶת יָדְךָ, וְדַע לָךְ, שְׂזוֹ עֲבוּדָה הַכִּי קְדוּשָׁה שָׂרָק יֵשׁ, כִּי לְהַחְזִיר בְּנֵי-אָדָם אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה שְׂמַחָה גְּדוֹלָה לְמַעְלָה, כַּמּוּבָא בַּזֵּהָר (תְּרוּמָה קכח:): וְכֹפֵּא מֵאֵן דְּאַחִיד בִּידוּהֵי דְחִיבָא וְכוּ'; וְאִם זֶה נֶאֱמַר עַל בְּעֵלֵי תְּשׁוּבָה, שְׂאִין לָהֶם עֶבֶר כְּשֶׁר, מִכָּל שְׂכָן כְּשִׁזּוּכִים לְלַמֵּד עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִהְיֶה דִּיר בְּהֵם עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה, אִין לְמַעְלָה מְזָה, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזַק בְּזָה מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרַכְיָךְ, וְיִהְיֶה לָךְ רֶכֶב טוֹב, שְׂתוּכַל לְנַסֵּעַ פַּעַם בְּשָׁבוּעַ לְבַת-יָמַי לְחַזֵּק שָׁם אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת

דְּרַכֵּינוּ לְהַקִּים קַהְלָה חִסִּידִית בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ, שְׁתַּהֲיֶה קַהְלָה מִיַּחַדָּת בְּמִינָהּ, דְּבַר שְׁעוֹד לֹא הָיָה.

רק חזק ואמץ מאד מאד, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך חרף הם...

לז מא

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרֵי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

שְׁמַעְתִּי שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ לְהִתְאַרֵס מְחָר, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּקְבַּל עַל עֲצֻמְךָ כְּבֹר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרֵשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מְפָרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן תִּלְמַד הַרְבֵּה הַלְכָה, וְהָיָה טוֹב, שְׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם "קָצוֹר שְׁלַחַן עָרוּף יִלְקוּט יוֹסֵף", שְׁנָה יְסוֹד בִּיְהוּדִית.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה, שְׁתִּלָּךְ אַחַר הַחֲתֻנָּה עִם בְּגֵד חִסִּידִי: שְׁטְרֵימַל, וְעַם בְּגֵד מְשֵׂי לָבָן, וְכֵן גְּרַבִּים לְבָנוֹת, וְזֶה אֲנִי רוֹצֶה מִמְּךָ הַבְּטָחָה, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְרוּוֹת מִמְּךָ הַרְבֵּה נַחַת דְּקִדְשָׁהּ.

המאחל לך מזל טוב...

לז מב

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרֵי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

שְׁמַעְתִּי שְׁמַחַר בְּיוֹם רֵאשׁוֹן אֵתָה כְּבֹר מִתְחִיל לְלַמֵּד עִם יְשִׁיבַת "בֵּית מְנַחֵם", אֲנִי מְאֹחַל לְךָ הַצְּלָחָה רַבָּה, הַעֲקֹר תִּחְדִּיר בָּהֶם יִרְאֵת

שמים שלמה, ואני מקנה לדבר עמהם בערב בשעה שמונה, רק חזק מאוד מאד, כי העבודה הזו היא עבודת הקדש ממש, קדש הקדשים, ומקבלים על זה שכר גדול מאד בשמים, כי הקדוש-ברוך-הוא מאד שמח עם מי שמחזיר את בניו אליו יתברך, כמובא בזהר (תרומה קכח:): ונראה מאן דאחיד בידוהי דתיבא וכו', ואם זה נאמר על אלו שרחוקים מהקדשה, באין ערך אם מקרבים תינוקות של בית רבן, תלמידים שלומדים בישיבה, זה מאד חשוב אצלו יתברך.

רק חזק ואמץ מאד, העקר להחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, לידיע שהכל ממנו יתברך, ונדע לה, אשר כל דבור שמדברים זה פועל, ובפרטיות תחדיר בהם ללמד ח"י פרקים משניות, שזה הורג את היצר הרע של בני הנעורים, שבוער בהם היצר הרע של בטול זמן.

המאחל לה חרף חם ושמח...

לו מג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשס"ה.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לה! מאד שמחתני עם מכתבך, והיתה לי שמחת החג עם כל מה שכתבת, העקר תראו שימשך כף השלום-בית והבנה החדית, והעקר שלכל תתפרד וכו', ולא תברח מהשק אף פעם, ומחמת טרדותי אקצר, ובקרוב נתראה.

המאחל לה שבוע טוב...

לז מד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשׁרֵי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשִׁמּוֹר עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלֹךְ, עָלֶיךָ לְזָכֹר, אֲשֶׁר כְּלָנוּ רַק בְּטִלִּים וּמִבְטָלִים אֶל עֵצִים עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן שְׁנַעֲשֵׂה עִמָּנוּ, זֶה רַק מִמָּנוּ יִתְבָּרַךְ, פִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין ז.): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמִטָּה, אֲלֵא אִם מִכְרִיזִין עָלָיו מִלְּמַעְלָה; מִכָּל שְׂכֵן מַה שְּׁקָרָה עִם הַלֵּב שְׁלֹךְ וְכוּ', הָעֵקֶר שְׁתִּשְׁמֹר עַל הַבְּרִיאוֹת, וְתִמְסַר עֲצָמָךְ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, פִּי אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַרְף בְּרִיא...
 ...

לז מה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשׁרֵי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, הַשְּׁבוּעַ מִתְחִילָה פְּרִשְׁת נַח, שְׁעִבֵר עָלָיו הַמְּבוּל, וְרַבְּנוּ ז"ל מְפָרֵשׁ אֶת זֶה עַל כָּל אֶחָד, שְׁנֵה הַבְּלָבוּל שְׁעוֹבֵר עַל כְּלָנוּ וְכוּ', וְנִכְנָסִים בְּתוֹךְ עֲצָמָנוּ, וְחוֹשְׁבִים שֶׁהֵנָּה סוּף הָעוֹלָם, וּבִקְשֵׁי יְכוּלִים לְהַתְחַזֵּק, לוֹלֵא שְׁמִתְחַבְּאִים בְּתַבַּת הַתְּפִלָּה, שְׁנֵה הַבֵּית מְנוּס הַיְחִידִי. הָעֵקֶר רַק שְׁמִתָּה בְּלִי שׁוּם טַעַם וְשִׁכְל, לְשִׁמּוֹחַ בְּשִׁמּוֹחַ אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁנֵה עוֹלָה עַל כָּל הַשְּׁמִחוֹת, "אֲנִי שְׁמַח, פִּי אֲנִי מֵאֲמִין רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ".

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַרְף שְׁמִח וְחַם...
 ...

לז מו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדוש לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשס"ה.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לזכור, אָשׁר אין בלעדיו יתברך כָּלֵל, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ כָּלֵל, אֲלֵא הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, כִּי אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה, אֲלֵא אִם מַכְרִיזִין מִלְמַעְלָה (חֲלִין ז.); וְהַמִּמְרָא הַזֶּה אָמַר רַבִּי חֲנִינְיָא בֶּן דּוּסָא. וְלִכֵּן בַּכֹּחַ הַזֶּה הָיָה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת נִסִּים, וְלִשְׁדֹּד אֶת הַטְּבַע, וְאָנּוּ צְרִיכִים לִילֵךְ בְּדַרְכּוֹ, לְהַמְשִׁיךְ בָּנוּ אֶת הַשְׁגָּחַתוֹ הַפְּרָטִית.

המאחל לך חרף חם...

לז מז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נח, כ"ה תשרי ה'תשס"ה.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דברתי עם הבחורים מה שדברתי, אַקְוָה שְׁאֵנִי פּוֹעֵל, יוֹתֵר מִזֶּה מְאֹד קָשָׁה, כִּי מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לַעֲזוֹר לְבַעַל בַּחֲרָה, וּבְשִׁבִיל זֶה צְרִיכִים מְלַמְּדִים יִרְאֵי ה', שְׁבַעֲצָמָם רוֹצִים עֲבוֹדַת ה', וְכִךְ יוֹכְלוּ לְהַכְנִיס בִּילְדִים יִרְאֵי שָׁמַיִם, וְזֶה בְרוּר, כִּי אִם הַמְלַמֵּד חָם, אֲזִי גַם הַתְּלַמֵּד חָם, וְזֶה מֵה שְׁאֵנָחֵנוּ צְרִיכִים.

לצערי הרב, הבחורים פֶּאן אַחַר יְגִיעָה וְטַרְחָה כָּל־כֶּף חֲזָקָה, לֹא יוֹצֵא מֵהֶם כְּלוּם, וְיַחֲזִרוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְיִתְחִילוּ בַּעֲיוֹת אַתָּם,

קעב אָשֶׁר לז מח — לז מט בַּנְּחָל

תִּמְצָא עֲצָה כְּדַת מַה לַּעֲשׂוֹת, כִּי לִי אֵין כֶּבֶד כַּח כַּאֲשֶׁר תִּבְיִן
בְּעֲצָמָךְ.

כְּדַאי שְׁתַּשְׁלַח פֶּקֶס לְמַקְסִיקוֹ, וְלִשְׂאֵל אוֹתוֹ מַה בְּעִינֵי
שְׁהִבְטִיחַ, כִּי שְׁעֵתָא דְחִיקָא לִי עֲכָשׂוּ מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז מח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי נַח, כ"ה תְּשׁרִי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲנִיחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲנִי רוֹאֶה מְכַל הַשָּׁמוֹת, שְׁפֵלֵן עֲדִין קַטְנוֹת, וְאֵינִן בְּשִׁלוֹת וְכוּ'.

גַּם הַהִכְרַח לֹוֹמֵר לָךְ, שְׁבִינְךָ ... גִּירוֹ יֵאִיר, הוּא עֲדִין מְאֹד
יְלֻדוֹתִי, וְכָל הָרֵאשׁ שְׁלוֹ אֵיךְ עוֹשִׂים כֶּסֶף וְכוּ', וְלִכֵּן לְדַעֲתִי, הוּא
צְרִיךְ עוֹד לְהִתְבַּגֵּר וְלִלְמַד הַרְבֵּה תוֹרָה, וְלַחֲכוֹת עִמוֹ עוֹד שָׁנָה לְכָל
הַפְּחוֹת.

תִּרְאִי לְהַשְׁקִיעַ בְּכַנּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ יִרְאֵת שָׁמַיִם, וְדַעֲי לָךְ,
שְׁפֵל דְּבוֹר עוֹשֶׂה רֶשֶׁם טוֹב אֶצְלָם, וְהֵם הַעֲתִיד שֶׁל הַקְּהֵלָה שְׁלָנוֹ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז מט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי נַח, כ"ה תְּשׁרִי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רֵאָה לַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם אַחַד אֶלֶף פְּעָמִים הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלִהְרַגִּיל לְהוֹצִיא מֵהָפֶה אֶת הַכְּסוּפִין שֵׁישׁ לוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חַיִּי-מוֹתְרָן, סִמֵּן שַׁפֵּד), שְׁאִפְלוּ נְשִׁימָה אֵינָה יוֹצֵאת מִפִּי מִבְּלֵי הַתְּחִדָּשׁוֹת, וְצָרִיךְ שְׁתַּדַּע, שְׂאִתָּה לֹא לְבַד, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אִתָּךְ, עִמָּךְ, וְאֶצְלֶךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְיַדָּאֵי יֵשׁ עֲנִיָּן שְׂיִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, אֵל תִּרְגִּישׁ רִיקְנוֹת וְכוּ', אֵלֹא חִפְשׁ בְּעֶצְמָךְ אֶת הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּךְ, וְתִדּוֹן עֶצְמָךְ תָּמִיד לְכַף זְכוּת, וְזֶה יָבִיא אוֹתָךְ אֶל הַשְּׁלֵמוֹת הַכִּי גְדוֹלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז נ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי נַח, כ"ה תְּשֵׁרִי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

אֲקִוָּה שְׁשִׁמְעֶתָ הַיּוֹם אֶת שְׁנֵי הַשְּׁעוּרִים, אַחַד לְבַחֲוִרִים (שְׂאֲגַב יֵשׁ הַרְבֵּה לְצַנְזוֹר) וְכֵן שְׁעוֹר לְנָשִׁים, וְאִתָּךְ יְכוּלָה לְשַׁלַּח לִי אֶת זֶה, אֲפִלוּ בְּלֵי נְקוּד עֲדִין, וְאֲנִי אֶעְבֹּר עַל זֶה, אוֹ שְׂתוֹצִיאֵי מַה שְּׁלֹא שָׁיךְ לְהַדְפִּיס.

הָאֵם הַסֵּפֶר "אוֹצֵר הַרְפוּאוֹת" מִתְקַדֵּם? כִּי רְצִיתִי מְאֹד שְׂיִדְפֹּס, כִּי שׁוֹמְעִים מִמְקָרִים מְזַעְזָעִים, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז נא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי נַח, כ"ה תְּשֵׁרִי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר.

אודות שאַלְתֶּךָ בְּעֵינַיִן הַלְמוּד בְּעֵינַיִן, כְּדַאי לְלַמֵּד קָטַע אָחַד בְּעֵינַיִן, וְלַחְזֹר עַל זֶה כְּפִי מִסְפֵּר הַתְּלַמִּידִים, זֹאת אוֹמֶרֶת הַמַּגִּיד שְׂעוֹר אוֹמֵר אֶת הַקָּטַע פְּעַם פְּעַמִּים, עַד שֶׁזֶּה מוֹבֵן לְכָל, וְכַדַּאי גַם לְהַמְחִישׁ אֶת זֶה בְּצִיּוּרִים, עַד שֶׁיְהִיָּה מוֹבֵן, וְאִז שׁוֹאֲלִים מִי רוֹצֶה לַחְזֹר אֶת זֶה בְּקוֹל? וְכַמוֹבֵן שֶׁתְּלַמִּיד מְצִיָּן יִגְבִּיֵה אֶת הַיָּד הָרֵאשׁוֹן, וְהוּא יִגִּיד אֶת זֶה בְּקוֹל, וְכֵלָם יַחְזְרוּ אַחֲרָיו, וְכֵן הַשְּׂנִי וְהַשְּׂלִישִׁי, עַד שֶׁכָּל הַכֹּתֶה תַּחֲזֹר עַל הַקָּטַע הַזֶּה, וְיִדְעוּ אֶת זֶה הֵיטֵב הֵיטֵב, וְכֵן מִתְקַדְּמִים.

אָבֵל טוֹב מְאֹד גַּם לְעוֹרֵר אֶת הַתְּלַמִּידִים עַל גִּירְסַא ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שֶׁזֶּה מְזַכֵּךְ אֶת הַנַּפֶּשׁ, וְהֵייתִי מְעוֹרֵר גַּם-כֵּן שֶׁיִּקְנוּ גְמֵרָא תַעֲנִית, וְיַחְזְרוּ עָלֶיהָ מְאֹה פְּעַמִּים וְאַחַת בְּגִירְסַא, וּבְכָל פְּעַם יִרְשְׁמוּ בַדָּף הָאַחֲרוֹן, סִימַתִּי מִסְכַּת תַּעֲנִית הַיּוֹם — וְהַחֲדָשׁ — וְהַשָּׁנָה; וְכֵן בְּמִשְׁךָ זְמַן, יִהְיוּ בְקִיָּאִים בְּמִסְכַּת, וְיִדְעוּ כָּל מִימְרָא בְּאִיזָה דָּף, וְכַשִּׁיגְמְרוּ אֶת הַמִּסְכָּת, אִז אֲגִיד לָהֶם אִיזוֹ מִסְכַּת אַחֲרָת, וְאֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁאַצְּלִי הֵם הַצְּלִיחוּ לַפְּנֵי כַּמָּה שְׁנִים כֹּתֶה שְׁלֵמָה, שֶׁיּוֹדְעִים עַד עַכְשָׁו כָּל מְאֹר חֲכָמֵינוּ, וְזְכוּרָנָם לְבְרָכָה, בְּאִיזוֹ מִסְכַּת וּבְאִיזָה דָּף הוּא.

הַעֲקֹר לְהַחֲדִיר בָּהֶם יִרְאת שָׁמַיִם, וְלִלְכַת עִם בְּגַד חֲסִידִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז נב.

בְּצוֹרֶת הַשָּׁם יַתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָ נח, כ"ה תְּשֵׁרִי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּוִדַּאי כְּדַאי לָךְ לְהַצְטַרֵּף אֶל כּוֹלֵל תְּצוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי אִז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְהַמְתַּקַּת הַדֵּינָיִם.

אָנִי מָאָד מָאָד שְׂמֵחַ עִבּוּרְכֶם, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַכֵּל
יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת, וְנִשְׁמַע תְּמִיד רַק בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

רַק חֲזוּק וְאַמִּץ מָאָד מָאָד בְּשִׁלּוּם-בֵּית, וְלֵאָהֵב אֶת אֲשֶׁתְּךָ
כְּגוֹפְךָ, אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים הִקְפִּידוּ עַל זֶה מָאָד (יְבָמוֹת סב:).

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז נַג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נַח, כ"ה תְּשׁרִי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְכוּ'.

מָה אָמַר לְךָ! כָּל הַחַיִּים מְלֵאִים מְרִירוֹת, וְהַעֲקָר הוּא לְהִתְקַרֵּב
אֶל הַצַּדִּיק הַנְּאֻמָּת, הַמְּמַתִּיק אֶת הַמְּרִירוֹת, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כג), שֶׁהַצַּדִּיק נִקְרָא מְלַחָא, הַמְּמַתִּיק
מְרִירוֹתָא דְהָאֵי עֲלָמָא; וְעַקֵּר הַהִתְקַרְבוּת אֶל הַצַּדִּיק הוּא רַק עַל-יְדֵי
שְׂקִידָה רַבָּה וְהִתְמַדָּה גְּדוֹלָה בְּסִפְרֵי הַקְדוֹשִׁים, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי ז"ל
(לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב), אֲשֶׁר בְּתוֹךְ סִפְרוֹ גָּנוּז פְּנִיּוֹ וְשִׁכְלוֹ
וְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק, וְלִכֵּן מִי שְׂרוּצָה לִרְאוֹת אֶת פְּנֵי הַצַּדִּיק,
שִׁישְׁתַּדֵּל מָאָד לְהִתְמַיד בְּסִפְרֵי הַקְדוֹשִׁים, וְשֵׁם יִרְאֶה אֶת פְּנִיּוֹ.

אֲסוּר לְךָ לְהִשְׁבֵּר מִכָּל דְּבַר, אִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁכָל מָה שְׁעוֹבֵר
עֲלֶיךָ וְכוּ', הַכֵּל מִחֲמַת הָעֵבֶר וְכוּ', אִף כָּבֵר גְּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל
(שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כו): אֲצֵל הָעוֹלָם הַשְּׂכָחָה הִיא חֲסָרוֹן, אֲבָל אֲצֵלִי
הַשְּׂכָחָה מַעֲלָה גְּדוֹלָה מָאָד, כִּי תִכְף-וּמִיד כְּשֶׁעוֹבֵר מִשְׁהוּ, אָנִי כָּבֵר
שׁוֹכַח. וּבְאֻמַּת זֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּהַחַיִּים, לְהִיּוֹת רָגִיל לְשַׁכַּח אֶת כָּל
הָעֵבֶר, וְכֵן יְכוּלִים תְּמִיד לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלִכֵּן עָשָׂה זֹאת,
בְּנֵי, שְׂכוּחַ תְּשַׁכַּח אֶת הָעֵבֶר, וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאִז תִּהְיֶה

בְּרִיָּה חֲדָשָׁה לְגַמְרִי, וְתוּכַל לְשַׂמַּח אֶת עֲצָמֶיךָ, רְאֵה רַק לְשַׂמַּח, וְאַף שְׂוֵה מַעֲבֹדוֹת הִכִּי קִשׁוֹת בְּהַחַיִּים, פִּי לְהַגִּיעַ לְמַדַּת הַשְּׂמֵחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז נד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח, כ"ו תְּשֵׁרֵי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק, וְלְהַמְשִׁיךְ בְּדַעְתְּךָ תְּמִיד אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מְשׁוֹם דְּבַר שְׂפַעוּלָם, פִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַסּוּר לְהַתִּיאֵשׁ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֹּן, וְאַנִּי מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְכָל מַתְנַגְדֵינוּ וְשׁוֹנְאֵינוּ תִּהְיֶה לָהֶם מִפְּלֵה גְדוֹלָה עַד מְאֹד, וְנִזְכָּה לְהַתְּוַעַד יַחַד בְּקִבְעוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז נה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח, כ"ו תְּשֵׁרֵי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ ... שְׂיַחֲיוּ נֶצַח.

פֶּה תִקְבְּלוּ פִתְגָמִים, וּמְאֹד רְצִיתִי לְהַדְפִּיס כָּבֵר גַּם חֶלֶק כ"ז בְּסֵדֶרֶת "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרַסִים", עֲדִין אֲנִי בְּצַעַר גְּדוֹל, שְׂכָל הָעֲנִין שְׁלִי זֶה סַחֲבַת וְכוּ', וְאַנִּי צְרִיךְ לְרַחֲמִים מְרַבִּים, פִּי אֵלוֹ הַרְשָׁעִים תְּפָרוּ עָלַי תִּיק לֹא פֶשׁוּט וְכוּ', אֲבָל אֲנִי מְאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה,

אֲשֶׁר לז נו — לז נו בנחל קעז

שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי, וַיַּעֲשֶׂה עוֹד נְסִי נְסִים, וְאֶזְכָּה לַעֲבֹר עַל הַכַּל וּלְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

רק תתחזקו, ותראו בקרוב ישועות אצל הילדים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לז נו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח, כ"ו תשרי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

ומאד מאד שמחתי לשמע שפכת עוד עמוד, ומחר תקבל את

הפ"ד הולר.

אודות הבן שלך ... גְּרוּ יְאִיר, תִּכְנִים אוֹתוֹ בִּישִׁיבַת "דְּמָשֶׁק

אַלְיַעֲזָר", כִּי כָּל הַבְּחוּרִים מִפֶּה חוֹזְרִים לִישִׁיבַת "דְּמָשֶׁק אַלְיַעֲזָר",

וַיִּלְמְדוּ שֵׁם בְּהַתְמַדָּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֶזְכָּה גַם אֲנִי

לְבוֹא, וְאֲנִי אֶפְקַח עֲלֵיהֶם וַיַּצְלִיחוּ מְאֹד, לֹא צְרִיכִים לְדַאֵג,

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂנֹזְכָה לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לז נו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח, כ"ו תשרי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

ראה להחזיר בתלמידים יראת שמים שלמה, וקדם תמלא את

קעח אָשֶׁר לז נח — לז נט בְּנַחַל

עצמך עם יראת שמים, וכך יהיה לך מה לתת להתלמידים, פי העקר
להחזיר בהתלמידים יראת שמים.

בענין התספורת מספיק פעם אחת בחדש וכו', קדם שהולכת
וכו', ואשרי האשה שמגלחת את שערות ראשה, אשר כל הברכות
מביאה בתוך ביתה.

ראה להתבודד בכל יום, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.
ראה לשלח לי דרך דאר אלקטרוני את כל הדרשות שתקתקת.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לז נח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נח, כ"ו תשרי ה'תשס"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, והנה אני מברך אותך בברכת "מזל
טוב" להלדת הבן וכו', והקדוש-ברוך-הוא יתן לך הרבה פחות,
ועליך לחכות לשנה וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי, שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בדרך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לז נט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נח, כ"ו תשרי ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַמֶּךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבָּר גְּדוֹל וְדַבָּר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהִשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְתְמִיד צָרִיכִים לְכֹסֶף רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה עֵקֶר הַצְּלַחַת הָאָדָם.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמֶךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדַבָּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלַחַת נְצִיחִית, הַצְּלַחַת כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַת מִן הַשָּׁמַיִם...

לז ס.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נַח, כִּי תִשְׁרִי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמַּחֲתִי לְשִׁמְעַ שְׁנִכְנֹסְתָּ לְגוּר בְּיַבְנָאֵל, וְאֲנִי מְבַרֵךְ אוֹתְךָ, שֶׁבְּקִרּוֹב מְאֹד תִּהְיֶה לָּךְ דִּינָה מְשֻׁלָּה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְגוּר בְּשִׁכִּירוֹת.

הָעֵקֶר תְּחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע וְלִהְיוֹדִיעַ וְלִהְיוֹדֵעַ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבָּר גְּדוֹל וְדַבָּר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהִשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְאָדָם צָרִיךְ לְהִתְדַּיֵּר בְּעֲצָמוֹ כָּל-כֶּף אַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁלֹּא יוּכַל לְחִיוֹת בְּלִי אַמוּנָה, כִּי הָאַמוּנָה זֶה הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז סא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נַח, כ"ו תְּשֵׁרִי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָכֶם בֵּית וְדִירָה מְשֻׁלָּכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר כְּכֹר אֶצֶל אֲחֵרִים.

רַק תִּתְחַזְּקִי, וְתִחַזְּקִי אֶת בַּעֲלֶךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז סב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נַח, כ"ו תְּשֵׁרִי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דְּבָרִים כְּאֵלוֹ אֶת צְרִיכָה לְהִתְלוֹנֵן לְמַנְהִלָּת וְלֹא אֵלַי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ הַצְּלָחָה בְּכָל דְּרָכֶיךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז סג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נח, כ"ו תשרי ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע שהיית
בשמחה בְּחַג, כי באמת עקר הרפואה שלך הוא שמחה, ואסור לך
לשכב במטה רב היום ורב הלילה, זה לא בריא — לא בגשמיות
ומכל שכן לא ברוחניות, אתה צריך לצאת ממך ולהיות שמח, וזו
תהיה הרפואה שלך לגמרי, יש לך אשה נהדרת וילדים נהדרים,
ולכן תקח את עצמך בידיים, ותהיה רק בשמחה, ותשמח את
הילדים ואת אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו):
אשה בעלה משמחה; ולכן תשמח את אשתך, ותצא מעצמך, ואז
תראה שאתה תהיה אדם אחר לגמרי. אקנה להקדוש-ברוך-הוא,
שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לז סד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נח, כ"ו תשרי ה'תשס"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי את צריכה עכשו שנה וכי.

את צריכה ללכת אל רופא ולהבדק, ואני בטוח שזה רק דלקת,
והוא יתן לך תרופות, ותהיה לך רפואה שלמה.

העקר תדעי לך, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד
וברחמים, בצדק ובמשפט, ואת צריכה להודות להקדוש-ברוך-הוא

על הַחֶסֶד חָנַם שָׁנַתְנָן לָכֶם יְלָדִים כָּל-כֶּף חַמוּדִים, אֲשֶׁר אַתֶּם צְרִיכִים
מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחַ עִמָּם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז סה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נֵחַ, כ"ו תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי רְצִיתִי מְאֹד, שְׁכַכְל לֵיל שְׁמִיחָה יְלַמֵּד ר' ... גֵּרוּ יָאִיר, לְפָנַי
הַנְּשִׂימ, בְּעֶרְךָ עֲשָׂרִים דְּקוֹת עַד חֲצִי שְׁעָה, הַלְכוֹת טְהוֹרַת הַמְּשֻׁפְּחָה,
שְׂזָה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ, אֲבָל אַתֶּם צְרִיכִים לְתֵאֵם מְתִי זֶה הַזְּמַן הַכִּי
טוֹב, וּמְתִי בָאוֹת וּמְגִיעוֹת רַב הַנְּשִׂימ, וְאִז הוּא הַזְּמַן הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז סו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נֵחַ, כ"ו תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינֵי הַשְּׂדוּף שְׁכַתְּבָתְּ, אִם שְׁנִיכֶם מְרַצִּים, כְּדָאֵי לָכֶם לְגַמֵּר אֶת
זֶה מָה שְׂיֹתֵר מֵהַר, וְלָמָּה לָכֶם לְחַכּוֹת?! וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שְׂנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז סז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נח, כ"ו תְּשׁוּבָה ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי הַמָּצָב בְּבֵית, וְאֲנִי מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, רַק תִּתְחַזְּקִי וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז סח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נח, כ"ו תְּשׁוּבָה ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, כִּי לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעַלָּה אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ, וְכִמְאֶמְרָם ו"ל (יְלִקוּט הוֹשֵׁעַ, רְמֵז תַּקְכ"ב): אָמַר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חָבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֲתָם גּוֹמְלִים זֶה עִם זֶה, יוֹתֵר מֵאֲלֶף עוֹלוֹת שֶׁהַקְרִיב לְפָנַי שְׁלֵמָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז סט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי נח, כ"ו תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְמִיד בְּכֹל יוֹם בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, שְׁזֵה מְזוֹכֵךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִיַּי חֲלָדָה, וְאִם תִּהְיֶה חֲזוֹק בְּזֵה, אָז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים. הַעֲקֵר אֶל תִּבְטֵל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלָךְ, וְאָז טוֹב לָךְ לְנִצַּח נְצָחִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז ע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי נח, כ"ו תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

נָא לִתֵּן לְר' ... גֵּרוּ יְאִיר, פ"ד דוֹלָר עֲבוּר עֲמוּד שְׁגֻמָּר בְּסֻפֵּר תוֹרָה, וְלִקְחַת קִבְּלָה.

הַיּוֹם בְּלִילָה בְּשַׁעַה אַחַת עֲשָׂרָה בְּעֶרְבֵי, יִהְיֶה שְׁעוֹר לְנָשִׁים בְּלִיל שְׁמִחָה, רַק חֲזוֹק וְאַמִּץ, כִּי אַתָּה עוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר בְּאַמּוֹנָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מְזוֹכוֹת הַרְבִּים, שְׁזֵה מִמְּשִׁיבָה עַל הָאָדָם אֹר וְזִיו וְדִבְקוֹת עֲלִיוֹנָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁעוֹסֵק כָּל יָמָיו בְּזוֹכוֹת הַרְבִּים, שְׁזוֹכוֹת הַרְבִּים תִּגַּן בְּעֵדוֹ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז עא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נח, כ"ו תשרי ה'תשס"ה.

שלום וברכה אַל ... תחיה.

רציתי מאד, שְהֵרֵב ... גֵרוּ יְאִיר, יִדְבֵר בְּלִיל שְׁמִיחָה עֲשָׂרִים דקות כָּל שָׁבוּעַ, אָנִי חוֹשֵׁב שֶׁהֵכִי טוֹב שְׁזֶה יִהְיֶה בְּסוּף, בְּסִבִּיבוֹת אַחַת-עֶשְׂרֵה בְּלִילָה, שְׂאֵז כָּלֵן מַגִּיעוֹת כָּבֵד, כִּי יֵשׁ הֶרְבֵּה בְּעֵלוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵא יוֹדְעוֹת כָּלֵל מִהֲלָכוֹת חֲמוּרוֹת שֶׁל טְהָרַת הַמְּשַׁפְּתָה וְכוּ' וּבִשְׂרֵר וְחֻלָּב וְכוּ', וְאֲנִי רוֹצֵה שְׁלִפְנֵי שֶׁהוּא מִתְחִיל לְדַבֵּר, אֶת תְּבַקְשֵׁי בִשְׁמִי שֶׁקֵּט מִחֻלָּט, כִּי אֵלֹו הֵן הֲלָכוֹת חֲמוּרוֹת עַד מְאֹד, וְאִוִי לוֹ לְמִי שְׂאִינֹו יוֹדֵעַ אֶת זֶה, וְכֵן רְצִיתִי מֵהַשָּׁבוּעַ שֶׁתְּשִׁימוּ דָף, שְׁכָל אִשָּׁה תִּכְתֹּב אֶת שְׁמָהּ, מִי שֶׁהוֹפִיעָה בְּלִיל שְׁמִיחָה, וְתִשְׁלַחוּ אֶת זֶה אֵלַי, כִּי אָנִי מְאֹד רוֹצֵה שְׁכָל הַנָּשִׁים תְּבֹאנָה, וְתַעֲשִׂינָה שְׁמִיחָה אַמְתִּית, וְלִשְׁמַח יַחַד, וְלַעֲשׂוֹת הַצְּגוֹת לְבִדּוּחַ אֶת כָּלֵם.

המאחל לך בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז עב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נח, כ"ו תשרי ה'תשס"ה.

שלום וברכה אַל ... גֵרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַהוֹדְעָה, בְּעֵינַי שֶׁחֲלַמְתָּ בְּעֵינַי נְפִילַת סֶפֶר תּוֹרָה, לֹא עָלִינוּ, תִּשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד מִסֻּכַּת תְּעֵנִית אֶפְלוּ בְּגִירָסָא, וְאִם תּוֹכֵל גַּם תּוֹסֶפֶתָא תְּעֵנִית, וְכֵן יְרוּשְׁלַמִי תְּעֵנִית, אֵינִי לְמַעְלָה מִזֶּה.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ, וְאֶת בְּנֵי בֵיתְךָ מִכָּל רָע,

וּכְנִרְאָה שְׁאֵתָה שְׁמוֹר מְלַמְעָלָה, כִּי מוֹדִיעִים לָךְ קֹדֶם מְלַמְעָלָה מֵה
יְהִיָּה נַעֲשֶׂה עִמָּךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז עג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח, כ"ו תְּשֵׁרֵי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲזֹר לְאִשְׁתְּךָ, הִיא כְּכֹר בְּסוֹף
חֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי, וּמֵאֵד קֶשֶׁה לָּהּ, וְלִכְנֹן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ, אָנָּה תִּרְחַם
עָלֶיךָ, וְתַעֲזֹר בְּבֵית, וּבְזֶה תִּקְוִים הַרְבֵּה מְצוּוֹת, גַּם תִּתְחִיל לְחֹשֵׁב עַל
אִיזָה עֶסֶק, כְּדֵי לְפָרְגֵם עֲצָמְכֶם, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יְכַנִּים בְּרָכָה
בְּבֵיתְכֶם.

אֲנִי מְקוּוֶה שְׁתַּעֲשֶׂה רְצוֹנִי, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז עד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח, כ"ו תְּשֵׁרֵי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... ן ... שְׁיַחֲוֶי.

בְּאֵתִי לְאֲחֵל לְכֶם בְּרִפְת "מִזֵּל טוֹב" עַל הַלְדוֹת הַבַּת, וַיְקִים
אֲצִלְכֶם מֵאֲמָרִם ז"ל (בְּבֹא בַתְּרֵא קמא): בַּת תְּחַלָּה סִימֵן יָפֵה לְבָנִים.

לְדַעֲתִי, מֵאֲחֵר שְׁהַסְבֵּא פֶל־כֶּף הַשְּׁקִיעַ בְּכֶם, וְעֶזֶר לְכֶם, וְאוֹהֵב
אֲתְכֶם, כְּדֵאֵי שְׁתַּעֲשׂוּ לוֹ נַחַת רוּחַ גְּדוּל, וְלִקְרֵא אֶת הַבַּת בְּשִׁבְת עַל

אֲשֶׁר לֹז עַה — לֹז עו בְּנַחַל קפז

שֵׁם הַסִּבְתָּא ... עֲלֵיהָ הַשְּׁלוֹם, וַיְכוּלִים לְקָרוֹת אוֹתָהּ בְּשֵׁם חֲבָה ...
וְזֶה לֹא מוֹצִיא מֵהַמְקוֹרֵי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּרְוּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנָּה.
הַמְאֵחַל לָכֶם בְּרַפְת מְזֹל טוֹב חֲמָה וּלְבָבִית...

לֹז עַה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר נַח, כ"ז תְּשֵׁרִי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

רְאֵה שְׁיִסְדְּרוּ אֶת חֲדָר הַמִּתְנָה, וְכֵן תִּדְבַּר עִם ר' ... גְּרוּ יְאִיר,
אוֹדוֹת הַמְקַנָּה בְּבִיתִי לְרֵאוֹת מֵה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת, וְאִם יְכוּלִים
לַעֲשׂוֹת צְנוּר רַק לְהַמְשִׁכָּה, וְזֶה כְּבָר פֶּשֶׁר לְגַבְרִים.

אֲקַנָּה שְׁתַּתֵּן לוֹ הַיּוֹם אֶת הַמָּאָה ש"ח, וְכֵן הוּא יִרְצָה לְבוֹא
בְּכָל שָׁבוּעַ לְמַסֵּר שְׁעוֹר, כִּי שְׁמַעְתִּי שֶׁהָיוּ לְמַעְלָה מִמָּאָה נְשִׁים, וְזֶה
מְאֹד חָשׁוּב שְׁיִבְאוּ מֵה שְׁיִוְתָר, כְּדֵי שְׁיִלְמְדוּ הַלְכוּת הַנְּצַרְכוֹת לָהֵן.

רְאֵה שְׁיִכְנִיסוּ אֶת הַכְּסָאוֹת מֵהַסִּפָּה וּלְנִקּוֹת שֵׁם, כִּי אֲנִי רוֹאָה
שֵׁשׁ שֵׁם הַרְבֵּה לְכֻלּוֹךְ.

הַמְאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה מֵה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בְּאִמְבֻטְיָה עִם הַמְּכוֹנֵת פְּכִיסָה וְכו'.

לֹז עו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר נַח, כ"ז תְּשֵׁרִי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּבְקֶשׁ אֶת הַבְּחוּרִים שְׁיַעֲלוּ אֶת פֶּל

"חֲדָשׁוֹת בְּרִסְלָב" אֶל קוֹמָה הַשְּׁלִישִׁית, וְתִהְיֶה בְקֶשֶׁר עִם הָאֲבָרָה ... גְרוֹ יָאִיר, כִּי צְרִיכִים לְנִקּוֹת אֶת חֲדָר הַמִּתְנַהֵּג, וְכֵן תַּעֲשֶׂה עוֹד פְּעַם הַתְּעוֹרְרוֹת אֲצֵל הַבַּחוּרִים, שְׂיִתְחִילוּ לְהַפְיֵץ "חֲדָשׁוֹת בְּרִסְלָב", כִּי נִשְׂאָרוֹ עוֹד שְׁבַעֶת אֲלָפִים בּוֹדְדִים, וְחָבֵל מְאֹד שְׁלֹא יוֹפֵץ.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְיִתְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲפֹלוֹ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שֶׁהוּא דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז עז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נַח, כ"ז תְּשֵׁרִי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְרוֹ יָאִיר, תְּלַמִּיד "דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֵינַי הַזְּנוּג וְכוּ', אֵל תִּהְיֶה שְׁבוּר, כִּי לְכָל בַּחוּר יֵשׁ בֵּת זּוּגוֹ, רַק תֵּאֲמַר אֶת הַתְּפִלוֹת מְקוּנָטְרִס: "מְצִיאַת הַזְּנוּג", וְתִמְצָא אֶת בֵּת זּוּגֶךָ. הַעֲקֵר רְאֵה לְלִמּוֹד בְּכָל יוֹם וְיוֹם חֲמֵשׁ וְרֶשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, שְׁזֶה סִגְלָה גְּדוֹלָה לֹא לַחֲטָא, חֵס וְשְׁלוֹם, וְזֶה תְּקוּן לְהַנְשָׁמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז עח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נַח, כ"ז תְּשֵׁרִי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְרוֹ יָאִיר.

רְאֵה לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו.): אִשָּׁה בְּעִלָּה מְשֻׁמָּחָה; וְרְאֵה לְעֶזֶר בְּמָה שֶׁהִיא רַק צְרִיכָה, כִּי אַתָּם שְׁנֵיכֶם חֲקוּקִים בְּלִבֵּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וּבְזֶה שְׁתַּעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, בְּזֶה תַעֲשׂוּ נַחַת רוּחַ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי

אֲשֶׁר לֹז עַט — לֹז פ בְּנַחֵל קִפֹּט

(סוּטָה יז.): אִישׁ וְאִשָּׁה וְכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶם; וְאִם יֵשׁ שְׁלוֹם־בַּיִת, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ שָׁם; וְהַהֲפוּךְ, חָס וְשְׁלוֹם, מוֹכֵן מֵאֵלָיו, וְלָכֵן תֹּאבְדוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי.

הַמֵּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז עַט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ז תְּשֵׁרִי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

כָּבֵד מְזֻמָּן לֹא שָׁמַעְתִּי מִמֶּךָ, הִנֵּה שָׁבוּעַ הֵבֵא יוֹצְאִים עוֹד שְׁנֵי כָרְכִים "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", מ"ג מ"ד, וְיִהְיֶה לָךְ בְּמָה לְהַחֲיוֹת עֲצָמְךָ.

נִשְׁאַרוּ עוֹד כְּמוֹ שִׁבְעַת אֲלָפִים "חֲדָשׁוֹת בְּרִסְלָב" בּוֹדְדִים, וְק אֲתָה צְרִיךְ לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְלִהְתַּחֲיִל לְהַפִּיצֵם בְּיֵתֶר שְׂאֵת וּבְיֵתֶר עֵז.

הַמֵּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז פ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ז תְּשֵׁרִי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֶנְיֵן הַקֶּפֶת חוֹלִים, יֵשׁ לָךְ נִקְדָּה וְטַעֲנָה מְאֹד מְאֹד צוֹדֵקת, וְאֲתָ צְרִיכָה לְקוֹם בְּיוֹם רֵאשׁוֹן אַחַר הַשַּׁעוֹר שֶׁל הַנָּשִׁים, וְלִדְרֹשׁ לְפָנֶיהֶן מַה צְרִיכוֹת לְהִיּוֹת הַדְּרִישׁוֹת שֶׁלָּנוּ וְכוּ', וְלֹא לְהַתְפַּעֵל מֵהֵן כָּלֵל.

בְּעֶנְיֵן הַעֲגוּנָה וְכוּ', תֵּאֱמִינִי לִי שְׂכוֹאֵב לִי מְאֹד עָלֶיךָ, וְהֵאשְׁמָה

זֶה הַרְעֵ-בָנִים הַרְשָׁעִים, שְׁמַקְשָׁרִים אֶת הַגֵּט עִם מְכִירַת הַבַּיִת, וְאֲנִי
מְקוּהָ כְּשֶׁאָבוּא, אֶטְעַן אֶת זֶה בְּבֵית-מִשְׁפָּט אֵילוֹ רְשָׁעִים הֵם.

וּבְעֵינַי הַשְׂרוּת שֶׁל הַמוֹעֵצָה, יֵשׁ לָנוּ שְׁנֵי חֲבָרִים שָׁם, וְאֵת
צְרִיכָה לְהַלְחִיץ אוֹתָם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז פא.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר נח, כ"ז תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פְּלִלְיוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, זְכָרוֹ הֵיטֵב אֲשֶׁר אֲנַחֲנוּ
כָּבֵר עֲכָשׁוּ בְּאֲמֻצָּע פְּרֻשַׁת נח, וְכָל-כֹּף חֲבָל, אִם לֹא תִקְחוּ אֶת
עֲצָמְכֶם בִּידְכֶם עוֹד הַשְּׁבוּעַ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם
שֶׁל פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, זֶה אֲבָדָה נְצָחִית, אִם לֹא תַעֲשׂוּ זֹאת, כִּי הִנֵּה
שְׁבוּעַ שְׁעֵבֵר הִיא פְּרֻשַׁת בְּרֵאשִׁית, וְעֲכָשׁוּ אֲנַחֲנוּ כָּבֵר בְּפְרֻשַׁת נח,
וּבְשְׁבוּעַ הַבֵּא אֲנַחֲנוּ כָּבֵר נִהְיָה בְּפְרֻשַׁת לֶךְ-לֶךְ, וְלִכֵּן כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר
בְּלִי לַמּוֹד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם — זֶה אֲבָדָה שְׂאִין עַל זֶה
תִּשְׁלוּם, וְלִכֵּן אֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, אֲלֵא כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו, תִּהְיוּ חֲזָקִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י
עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, אֲפִלּוּ בְּתִקְוָה הַבְּלִבוּלִים שֶׁרַק יַעֲבֹרוּ
עֲלֵיכֶם, תִּהְיוּ חֲכָמִים, וְיִתְגַּבְּרוּ בְּכָל יוֹם זְמַן לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם
הַתְּרַגּוּם, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ת.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם
פְּרֻשִׁיתוֹ עִם הַצְּבוּר 'שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם', שְׁכָל הַמְּשָׁלִים
פְּרֻשִׁיתוֹ עִם הַצְּבוּר, מֵאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וַיִּשְׁנוּתָיו, וְשׁוֹמְעִים בְּכָל יוֹם
מִמֶּשׁ דְּבָרִים מוֹזְרִים וּמְבַהֲלִים וְכוּ' וְכוּ', מֵה שְׁקוּרָה עִם אֲנָשִׁים
צְעִירִים, וּפֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים נוֹתְנִים לָנוּ עֵצָה קְלָה וְנֹעִימָה
לְאֲרִיכַת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְלָמָּה צְרִיכִים לְהַתְּרַשֵּׁל מִזֶּה?! אֲמַת

יש תרוץ כְּזֶה וְכוּ', וְתרוץ כְּזֶה וְכוּ', אָבֵל גִּדְל הַקְטָרוּגִים שֵׁישׁ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִלְמַעְלָה, זֶה רַק הַצַּדִּיק יוֹדֵעַ, וְלִכֵּן לָמָּה שְׁלֹא נִקְחָ אֶת עֲצַת חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, וְנִהְיֶה חֲזָקִים בְּלִמּוּד חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתַּרְגוּם בְּכָל יוֹם? ! וְרַבְנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט), שְׁשָׁנִים מְקַרְא וְאֶחָד תַּרְגוּם זֶה תִּקּוּן הַבְּרִית; וְמִי יָכוֹל לְהַגִּיד שֶׁהוּא נָקִי מִעֲוֹנוֹת וְכוּ'? ! כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב (מִשְׁלֵי כ'): "מִי יֹאמֶר זָפִיתִי לְבִי טָהַרְתִּי מִחַטָּאתִי", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְרָשׁ תַּהֲלִים קמג): מִי יוֹכֵל לֹאמַר בְּיוֹם הַדִּין — זָךְ אֲנִי מִעֲוֹנֵי; אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמֹד. וְכַל-כֵּף חָבֵל עַל כָּל יוֹם שְׁלֹא לומדים חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתַּרְגוּם. וּמְקַבֵּל מִצַּדִּיקִים, אֲשֶׁר בְּיוֹם שְׁאָדָם לומד חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתַּרְגוּם, בְּיוֹם הַזֶּה הוּא לֹא יִחַטָּא.

וְכֵן מְדוּעַ לֹא תִלְמְדוּ בְּכָל יוֹם פָּרָק אֶחָד מִשְׁנִיּוֹת, וְדָף אֶחָד גְּמָרָא, אֲשֶׁר הֵם אֹרֵךְ וְזָיו וְחִיּוֹת לְהַנְשָׁמָה, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים אִם אָדָם מֵתְחִיל מֵהַתְּחִלַּת מְסַכֵּת בְּרִכּוֹת, וְלומד בְּכָל יוֹם פָּרָק אֶחָד פָּרָק, דָּף אַחַר דָּף, עַד שְׁזוּכָה לְסִיּוֹם אֶת שֵׁשׁ סְדְרֵי מִשְׁנָה וְכָל הַש"ס כְּלוּ, אֲשֶׁר מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ עַל-יְדֵי-זֶה צָלָם אֱלֹקִים. וּמוֹבָא בְּדִבְרֵי הָאֲרִיז"ל, אֲשֶׁר הָאָדָם שֵׁישׁ עָלָיו צָלָם אֱלֹקִים, הַקְּלָפוֹת מִפְּחָדִים מִמֶּנּוּ, וּבוֹרְחִים מִמֶּנּוּ, וְאֵין לְסַמ"ךְ-מ"ם שְׁלִיטָה עָלָיו. וְעַל כֵּלָם — צְרִיכִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, וְאֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כְּסִדְרָן שְׁלִחָן עָרוּף, עַד שְׁזוּכָה לְסִיּוֹם אֶת ד' חֲלָקֵי שְׁלִחָן עָרוּף, אֲשֶׁר רַבְנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ח'), שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מְבַרֵר אֶת הַטוֹב שֵׁישׁ בּוֹ מִהֲרַע, וְהֲרַע נוֹפֵל וְנִתְבַטֵּל לְגַמְרֵי. וְכֵן אומֵר רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב), שְׁעַל-יְדֵי לִמּוּד פּוֹסְקִים זוֹכִים לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֵּכַת, עַד שְׁאֵין לוֹ שׁוּם קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבַרֵךְ, וַיֵּשׁ לוֹ יִשְׁרוּת לֵב, וְיָכוֹל לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, כִּי אִם הוּא יוֹדֵעַ בְּרוּר, אֲשֶׁר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא, וְאֵין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא, וְהוּא שׁוֹקֵד עַל שְׁפָתָיו, וְשׁוֹמֵעַ כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁהָאָדָם זוֹכָה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַרֵךְ. וְכֵן מוֹבָא בְּדִבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפו), שְׁעַל-יְדֵי לִמּוּד פּוֹסְקִים, זוֹכִים לְהִיּוֹת בְּעַל-הַבַּיִת בְּעוֹלָם, וּמוֹצָא אֶת

שְׁעָרֵי גֶן-עֵדֶן לְהַפְגִּים בָּהֶם. וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ו'ל' (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת יִרְאָה, חֶלֶק ב', סִימָן ג'): עַל-יְדֵי לַמּוֹד שְׁלַחַן עָרוּף בָּאִים לִירְאָה; מִכָּל זֶה תִּבְיֵנוּ וְתִשְׁכַּילוּ מֵה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה! וְאֲשָׁרֵי מִי שֶׁמְכַנְסִים דְּבוּרִים אֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ כָּלֵל, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּה לָנוּ רַבֵּנוּ ו'ל' (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט), אֲשֶׁר כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה; וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אֵל תִּזְלְזְלוּ בְּזֶה, כִּי סוּף כָּל סוּף מֵה יִשְׂאָר מֵאַתָּנוּ?! וְיִכָּבֵר אָמַר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אָבוֹת פֶּרֶק ו'): לְפִי שֶׁבִשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם, אֵין מְלוִיֵן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד. אָנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם מְחַלֵּשׁ אֶת הַדַּעַת שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עִם כָּל מִינֵי צְרוּת וְיִסוּרִים וְעִם כָּל מִינֵי טְרָדוֹת, וַיֵּשׁ לְהֶאָדָם בְּכָל יוֹם כָּל מִינֵי תְרוּצִים וְכוּ', הֶעֱקָר לְהַתְחַמֵּק לֹא לְלַמֵּד. וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים כָּל-כָּף מְפַלְיָגִים בְּלַמּוֹד הַתוֹרָה הַקְדוּשָׁה, עַד שֶׁבְּפִרוּשׁ גְּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פֶּרֶשָׁה כֶּטֶף סִימָן יד): אָמַר לָהֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוֹאִיל וְקִבַּלְתֶּם אֶת תּוֹרָתִי, מַעֲלָה אָנִי עֲלֵיכֶם כָּאֵלּוּ לֹא חֲטָאתֶם לְפָנָי, וְאָמְרוּ (קִהְלַת רַבָּה, פֶּרֶשָׁה ו', סִימָן יא): הוֹאִיל וְהֶבֶל הֵם יָמִיו שֶׁל אָדָם, וּמִסְפַּר הֵם וּכְצֵל הֵם, מֵה הִנָּאָה יֵשׁ לוֹ בַּחַיִּים? אֲלֵא יִתְעַסְקוּ בְּדַבְרֵי תוֹרָה, שֶׁכֵּלֵן חַיִּים. וְתֵאמְרוּ לִי, שְׂוֵה הַדָּבָר הַכִּי קָשָׁה לְהַכְנִים בְּאָדָם, כִּי לְכָל אָדָם יֵשׁ כָּל מִינֵי טְעָנוֹת וּמַעֲנוֹת וְתְרוּצִים: "אֵין לִי זְמַן" וְכוּ', "מֵה מוֹעִיל לִי הַלַּמּוֹד, כִּי אָנִי לוֹמֵד וְשׁוֹכַח" וְכוּ' וְכוּ'; וּבִאֲמַת הֵלֹא בְּפִרוּשׁ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קִהְלַת רַבָּה, פֶּרֶשָׁה א', סִימָן לב): זֶה שֶׁפּוֹטֵה שֶׁל תּוֹרָה שְׂאָדָם לְמַד תּוֹרָה וְשִׁכְחָהּ וְכוּ', לְטוֹבְתוֹ אָדָם לְמַד תּוֹרָה וְשׁוֹכַח, שְׂאֵלּוּ הִיָּה אָדָם לְמַד תּוֹרָה וְלֹא שִׁכְחָהּ, הִיָּה מִתְעַסֵּק בְּתוֹרָה שְׂתִים וְשִׁלֵּשׁ שָׁנִים, וְחוֹזֵר וּמִתְעַסֵּק בְּמִלְאֲכָתּוֹ, וְלֹא הִיָּה מְשַׁגִּיחַ בָּה לְעוֹלָם כָּל יָמָיו, אֲלֵא מִתּוֹךְ שְׂאָדָם לְמַד תּוֹרָה וְשִׁכְחָהּ, אֵינוּ מְזִיז וְאֵינוּ מְזִיעַ אֶת עַצְמוֹ מִדְּבַרֵי תּוֹרָה. וְכֵן בְּזֶה שְׂאָדָם אוֹמֵר שֵׁישׁ כָּל-כָּף הַרְבֵּה לְלַמֵּד, וּמִתִּי אֶלְמַד? גַּם עַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּמִדְבַר רַבָּה, פֶּרֶשָׁה כּא, סִימָן טו): לְמָה נִמְשָׁלָה תּוֹרָה בְּתֵאנָה? שֶׁרַב הָאֵילָנוֹת הַזֵּית הַגָּפֶן וְהַתְּמָרָה גִּלְקִטִּין כְּאַחַת, וְהַתְּאֵנָה גִּלְקִטֵּת מְעַט מְעַט, כָּף הַתּוֹרָה הַיּוֹם לוֹמֵד מְעַט וְלִמְחָר הַרְבֵּה, לְפִי שְׂאֵינָה מִתְלַמְּדֵת לֹא

בְּשָׁנָה וְלֹא בְּשָׁנָתִים. וְכֵן אָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה י"ט, סִימָן ב'): מִי שְׁטַפֵּשׁ אוֹמֵר — מִי יְכוֹל לְלַמַּד אֶת הַתּוֹרָה: גְּזִיקִין ל' פְּרָקִים, כְּלִים ל' פְּרָקִים, מִי שֶׁפָּקַח מֵהוּ אוֹמֵר: הֲרִינִי שׁוֹנֶה שְׁתֵּי הַלְכוֹת הַיּוֹם, שְׁתֵּי הַלְכוֹת לְמַחֵר, עַד שְׁאַנִּי שׁוֹנֶה אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה; וְכֵן אָמְרוּ (שם): אָמַר רַבִּי לֹוִי, מִשָּׁל לְטַרְסְקָל נָקוּב, שֶׁשָּׂכַר בְּעֲלִיו פּוֹעֲלִים לְמִלְאָתוֹ, מִי שְׁטַפֵּשׁ מֵהוּ אוֹמֵר? מָה אָנִי מוֹעִיל, מְכַנְּסִים בְּזוֹ וּמוֹצִיא בְּזוֹ; מִי שֶׁפָּקַח מֵהוּ אוֹמֵר? וְלֹא שָׂכַר כָּל חֲבִית וְחֲבִית אָנִי נוֹטֵל?! כֶּף מִי שֶׁהוּא טַפֵּשׁ מֵהוּ אוֹמֵר? מָה אָנִי מוֹעִיל לְלַמַּד תּוֹרָה וּמְשַׁכְּחָה, מִי שֶׁהוּא פָּקַח מֵהוּ אוֹמֵר? וְלֹא שָׂכַר יְגִיעַה הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא נוֹתֵן; וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, סוּף כָּל סוּף זְכִינוּ לְפָנֶיךָ יְקָרְתָּ, פָּנֶיךָ יְקָרָה רְחוּק מֵהַיְשׁוּב, וְאַנְחֵנוּ נִמְצָאִים בֵּין הָרִים וְשָׁדוֹת, מְקוֹם הַכִּי יָפֵה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, נוּף מְקַסִּים, הַשֶּׁקֶט וְהַשְּׁלֵוָה מְסַבְּבִים אוֹתָנוּ, וַיֵּשׁ לָנוּ קָהֳלָה נִפְלְאָה מְאֹד, אֶחָד עוֹזֵר לְשָׁנֵי מִמֶּשׁ בְּמִסְרֵינֵנוּ נִפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה. מֵדוּעַ לֹא תִקְחוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַדְכֶם?! וּמֵדוּעַ לֹא תִשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם?! אֵל תִּקְנוּ לָהֶם סְרֻטִים וְכוּ', אֲפִלוּ שֶׁל הַתֵּר, כִּי מֵתוּךְ הַתֵּר בָּא אִסוּר, לָמָּה שֶׁלֹּא תִמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם עֲבוּר חֲנוּךְ יְלָדֵיכֶם?! הֲלֹא הַיְלָדִים זֶה הַעֵינִים שְׁלָכֶם, רְאוּ כַּמָּה אָנִי סוֹבֵל? וְכַמָּה דָּמִי נִשְׁפָּךְ כַּמִּים מִמֶּשׁ, וְהַכֵּל מִחֲמַת מִסִּירוֹת וְעֲלִילוֹת רָשָׁע, עַל-יְדֵי רָשָׁעִים אֲרוּרִים מִשְׁלָמִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה, אֲשֶׁר כָּכֵר קָלְלָם שְׁלֵמָה הַמְּלָךְ, וְאָמַר (מְשִׁלִּי יז, יג): "מִשֵּׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה לֹא תִמּוּשׁ רָעָה מִבֵּיתוֹ", וְדוּד הַמְּלָךְ בּוֹכָה לְפָנֵי הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא (תְּהִלִּים לז, כא): "מִשְׁלָמִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה, יִשְׁטַנּוּנִי תַּחַת רָדְפֵי טוֹב". וְאָמַר (שֵׁם קט, ג): "וְדַבְּרִי שְׁנֵאָה סְבִיבֵנִי וַיִּלְחַמוּנִי חֲנָם, תַּחַת אֶהְבְּתִי יִשְׁטַנּוּנִי וְגוֹ': וַיִּשְׁימוּ עָלַי רָעָה תַּחַת טוֹבָה וְשֵׁנֵאָה תַּחַת אֶהְבְּתִי", אֵינִן אָדָם שֶׁלֹּא עֲשִׂיתִי לוֹ טוֹבָה, שְׁלֵבִסוּף לֹא נִעֲשֶׂה לִי שׁוּנָא. [בְּוִדְאֵי יֵשׁ לוֹ טְעָנוֹת צוּדְקוֹת... עַל הַשְּׁנֵאָה, וְעַל הַרְשָׁעוֹת שְׁגוּרָם לִי... כִּי הָרִי הוּא צָרִיף לְהַצְדִּיק אֶת הַמְצַפּוֹן שְׁלוֹ, כִּי אֵיךְ יְכוֹל אָדָם לִהְיוֹת רָשָׁע מְרָשָׁע כְּזֶה, אַחֵר כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁעֲשִׂיתִי לוֹ, שְׁחַתַּנְתִּי אוֹתוֹ וְאֵת הַיְלָדִים שְׁלוֹ, וְעַזְרַתִּי לוֹ בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנִים, אֵיךְ יְכוֹלִים לְהַתְּהַפֵּךְ מֵהַהֶפֶךְ אֶל הַהֶפֶךְ בֶּן לִילָה לְיוֹם כְּקִיּוֹן דְּיוֹנָה (יוֹנָה ד, י) "שֶׁבֶן לִילָה הָיָה וּבֶן לִילָה אָבָד", אֵינִן

זֶה אֵלָא כּל אָדָם רוֹצֵה לְקַרֵּר אֶת הַמְצָפוֹן שְׁלוֹ, וְעַד שְׁמוּצִיא מְשַׁטּ
 מְעַקֵּל עַל-יַדֵי הָעֲשָׂנִים סְרוּחִים שְׁעָלוּ לוֹ בַּמַּחֹ, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ
 ו"ל (לְקוּטֵי-מִוְהַרְוֹן, חֶלֶק א', סִימָן סא), שְׁעַל-יַדֵי שְׁיֵשׁ לְהָאָדָם צוֹאָה
 בְּרֵאשׁ, וְעוֹלִים לוֹ הַמּוֹתְרוֹת בַּמַּחֹ, עַל-יַדֵי-זֶה הוּא מוּצִיא מְשַׁטּ
 מְעַקֵּל, כִּי מִי שְׁיֵשׁ לוֹ רַק קָצַת דַּעַת וְשִׁכְל, צָרִיךְ לְתַפֵּס אֶת עֲצָמוֹ
 — רַגַע! מָה אֲנִי עוֹשֶׂה? עַל מִי אֲנִי מְדַבֵּר? עַל מִי יֵשׁ לִי קִשְׁיוֹת?
 עַל זֶה שֶׁהוּא מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבְלִי? עַל זֶה שֶׁמָּסַר אֶת נַפְשׁוֹ
 בְּשִׁבְלֵי הַיְלָדִים שְׁלִי? אָבֵל בְּאַמַּת אֲשָׁאֵל אֶתְכֶם, מִי זוֹכֵה לְיִשׁוּב
 הַדַּעַת כְּזֶה?! כִּי רַב בְּגֵי-אָדָם בְּנִקְל שׁוֹכְחִים אֶת הָעֵבֶר, בְּנִקְל
 שׁוֹכְחִים מִי עֶזֶר לָהֶם לְאֶרֶךְ כֹּל הַדֶּרֶךְ, בְּנִקְל מִתְּפִתִּים מִהֲנַחֵשׁ. וְלִכֵּן
 זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְעֹזֵר לְבַעַל בְּחִירָה, כִּי בְקָלוֹת יְכוּלִים לְהַפְּךָ אֶת
 דַּעַתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת לוֹ שְׁטִיפַת מַח. וּמוֹהַרְנֵי"ת ו"ל אָמַר, שְׁאַחַד
 מִנְּפִלְאוֹת הַבוֹרָא זֶה עֲנִין הַבְּחִירָה, וְזֶה אִי אֲפָשֶׁר לְהַסְבִּיר בְּשִׁכְל
 אֲנוּשִׁי, אִיךָ יְכוּלִים לְהַפְּךָ בֶּן אָדָם מִהַקְצָה אֶל הַקְצָה.

שְׁמַעְתִּי פַעַם מְאֹד מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו: "הָאָדָם נִדְמָה כְּמוֹ
 אוֹטוֹבוּס שְׂיוּצָא מִהַתְּחַנָּה הָרֵאשׁוֹנָה רִיקָה, וְלֹאט לֹאט בְּאַמְצַע
 הַדֶּרֶךְ מִתְּחִיל לְהַתְּמַלְאוֹת, וְכֵן נוֹסַע כְּבֵרֵת דֶּרֶךְ, וְאַחֲר־כֵּן מִתְּחִילִים
 לָרֶדֶת עַד שֶׁהָאוֹטוֹבוּס מְגִיעַ אֶל הַתְּחַנָּה הָאַחֲרוֹנָה וְנִשְׁאַרָה רִיקָה,"
 כֵּן הוּא רַבִּי עִם תְּלַמִּידִים, הוּא מִתְּחִיל לְלַמֵּד בְּעֲצָמוֹ יָמִים וְשָׁנִים,
 וְאַחֲר־כֵּן מִתְּחִיל לְקָרֵב תְּלַמִּידִים וְלוֹמַד אִתָּם, וּבְכֹל פַּעַם גִּתְּוֹסְפִים
 עוֹד תְּלַמִּידִים, עַד שֶׁבְּסוֹף מִתְּחִילִים לָרֶדֶת פַּעַם זֶה וּפַעַם זֶה, עַד
 שֶׁלְּבִסוֹף הוּא נִשְׁאַר לְבַד... וְכַמוֹ-כֵּן כָּל אָדָם מִתְּחִיל אֶת הַחַיִּים שְׁלוֹ
 לְבַד — רֵוֶק, וְאַחֲר־כֵּן מִתְּחַתֵּן, וּמִתְּמַלֵּא עִם אִשָּׁה וַיְלָדִים, עַד
 שֶׁהַבֵּית מְלֵא, וְאַחֲר־כֵּן הַיְלָדִים מִתְּחִילִים לְהַתְּחַתֵּן וְהַבֵּית מִתְּרוֹקֵן,
 עַד שֶׁלְּבִסוֹף הוּא נִשְׁאַר לְבַד... וְנִכְנָס לְבֵית עוֹלָמוֹ לְבַד. וְהַשְׂיָחָה
 הַזֶּה מוֹסֵר הַשִּׁכְל גְּדוֹל לְכֹל מִי שְׁיֵשׁ לוֹ יִשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי. כִּי כֵּן
 הַחַיִּים, אָבֵל תְּלַמִּידִים הַגּוֹנִים אִף פַּעַם לֹא שׁוֹכְחִים אֶת רַבָּם, וְאִף
 אֶחָד לֹא יְכוּל לַעֲשׂוֹת לָהֶם שְׁטִיפַת מַח, כִּי תְּמִיד לְפָנָי עֵינֵיהֶם —
 הָרִי זֶה מָה שְׁעוֹר לִי בְּהַזְמִנִּים הַכִּי קָשִׁים בְּחַיִּי, וְכֵן יְלָדִים טוֹבִים
 וּמְסוּרִים לְאַבְיָהֶם, אִף פַּעַם לֹא יִשְׁכַּחוּ אֶת הַהוֹרִים, וְאִף אֶחָד לֹא

יִוָּכַל לַעֲשׂוֹת לָהֶם שְׁטִיפַת מַח נֶגֶד הוֹרִיָּהֶם. וְהַמְשָׁפִיל יָבִין אֶת הַמְּשָׁל, וְיוֹצֵיא לְעַצְמוֹ אֶת הַנִּמְשָׁל.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים בְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ שְׂרוּיָה רַק הַשְּׂמֵחָה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (דְּבָרֵי-הַיָּמִים א' טז): "עֲזוּ וְחַדְוָה בְּמִקְוֹמוֹ", וְלָכֵן זֶה סִימָן אִם אָדָם נִמְצָא אֲצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — אִם הוּא בְּשִׂמְחָה; כִּי לְהִפְךָ אִם, חַס וְשָׁלוֹם, הוּא בְּעַצְבוֹת אוֹ בְּמִרְרוֹת, סִימָן שֶׁהוּא רַחוּק מֵהַקְּדוּשָׁה. וְלָכֵן רָאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁכֶם עֲבוּר שְׂמֵחָה. וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם אַחֵר כָּל תְּפִלָּה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא הַגְּאֻלָּה. וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׂמִינֵי ב'): אֵין הַשְּׂמֵחָה מִמְתַּנְתָּ לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח מְחָר; וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂחוּטָף בְּכָל יוֹם שְׂמֵחָה וְרַקוּד, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה. וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא תּוֹרֵיע'): אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם אַתֶּם מְשִׁמְרִים אֶת הַמְּצוּוֹת וְתִשְׂמְחוּ בָהֶן, אֲנִי מוֹסִיף לָכֶם שְׂמֵחָה עַל שְׂמֵחַתְכֶם; וְתִהְיֶה לָאֵל, יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמְחָה, שְׂאֲנַחְנוּ מִקְרָבִים אֶל רַבִּי אָמֵת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, רַבִּי רַחֲמָן כְּזֶה, הַמְּמַשִּׁיף אֶת רַחֲמֹנוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ עָלֵינוּ, וּמָה רָצָה מֵאַתָּנוּ רַבְּנוּ ז"ל? רַק דְּבַר אֶחָד — שְׁנַחֲזִיק אֶת עַצְמָנוּ בְּיַחַד. וְאָמַר לִפְנֵי שְׂיָצָא מֵעִיר בְּרִסְלָב לְעִיר אוּיֵמָן לְהַסְתַּלַּק בְּזוֹ הַלְשׁוֹן (חֲזוֹן מוֹתָר ו', סִימָן קפ"ז): "אִם תַּחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, תִּמְשִׁיכוּ אוֹתִי אֲלֵיכֶם", וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: בְּאוֹ פַעַם וּלְתַמִּיד וּנְקִיָּים אֶת רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שְׁנַחֲזִיק אֶת עַצְמָנוּ בְּיַחַד, וּמִי שֶׁלֹּא נִרְאָה לוֹ הַקְּהֵלָה וְכוּ', אוֹ לֹא אוֹהֵב אֶת הַקְּהֵלָה וְכוּ', שְׂיַעֲשֶׂה טוֹבָה וְיַעֲזֹב אוֹתָנוּ בְּשִׁקָּט, כִּי מִסְפִּיק אֲנַחְנוּ סוּבָלִים בְּיוֹדְעִים וְלֹא יוֹדְעִים מֵהַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, וְאֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים עוֹד פְּרַחֲחִים שְׂיַחֲלִישׁוּ אוֹתָנוּ מֵאַמוּנַת חַכְמֵים וּלְדַבָּר אוֹתָנוּ בְּעַצְבוֹת וּבְקָרָה שְׂחוּרָה, כִּי מִסְפִּיק עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים פֹּה אֲנָשִׁים שְׂיַסִּיתוּ אוֹתָנוּ נֶגֶד הַצַּדִּיק.

זָכְרוּ הֵיטֵב עַל-יְדֵי שְׂאָדָם תְּמִיד שֶׁשׁ וְשְׂמַח עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שְׂיֵשׁ בוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְרַחֵב לְבוֹ, וְיִכּוֹל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-

בְּרוּךְ-הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר זֶה
הַמִּתְנַהֵּג הֵכִי יָפֵה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהָאָדָם יִהְיֶה רִגִּיל לְשִׂיחַ
וּלְסִפּוּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִקְיָם מֵה שֶׁעָשָׂה נֶחַ
(בְּרֵאשִׁית ו, ט): "אֶת הָאֱלֹקִים הִתְהַלֵּךְ נֶחַ", שֶׁתְּמִיד הִלֵּךְ עִם
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר זֶה הַמִּתְנַהֵּג הֵכִי יָפֵה, שֶׁהָאָדָם כָּל-כֶּף רִגִּיל
לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁהוּא הוֹלֵךְ תְּמִיד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְדַבֵּר אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וּמְטִיל בְּשׂוֹהַב וּבְהַר, וְהוֹלֵךְ עִם
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִמָּשׁ כְּמוֹ בְּגֵן-עֵדֶן, וּכְמוֹ שֶׁפְּתוּב (וַיִּקְרָא כו):
"וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֹקִים, וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם",
וּפִרְשׁ רַש"י: אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן-עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְּעָזְעִים
מִמֶּנִּי, אֵיזָה תַעֲנוּג! אֵיזוֹ עֲרֻבוֹת! אֵיזוֹ חַיּוֹת הִיא זֶה, שֶׁאָדָם הוֹלֵךְ
וּמְטִיל עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי שִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, וּמְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ
בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, הֲרִי זֶה עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה מִמָּשׁ, וְעַל
הַמִּתְנַהֵּג הַזֶּה עָלִינוּ לְרַקֵּד וְלִשְׁמַח בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַ,
אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֻלְקָנוּ, וּמֵה יָפֵה יִרְשָׁתָנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, טוֹב
לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חָנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, אֲשֶׁר
בְּנַחַל שֵׁם חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, שֶׁתִּתְפַּלְלוּ עִבּוּרֵי, וְאֵל
תִּשְׁכַּחוּ אֶת הַטּוֹבוֹת שֶׁקִּבַּלְתֶּם מִמֶּנִּי.

לז פב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי נַח, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ חֶשְׁוֹן
ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ בְּצִרוּף הַמְּכַתְּבִים וְכוּ', קֹדֶם בְּעֵנִין
הַמְּקַנָּה שֶׁל הַכְּלִים, זֶה צְרִיכִים תְּכַף-וּמְיָד לְתַקֵּן, וְתִדְבֵּר עִם ... גֵּרוֹ

יֵאִיר, כִּי הִשְׁקַעְנוּ בְּזֶה הַרְבֵּה כֶּסֶף, וּבְעֵנִין הַמְּקוֹה בְּבֵיתִי לֹא צְרִיכִים שׁוֹם דָּבָר, הַמְּשָׁכָה וְכוּ', כִּי זֶה כָּשָׁר לְכַתְחֵלָה לְגַבְרִים, וְלֹא צְרִיכִים בּוֹר עֵם מִי גְשָׁמִים וְכוּ'.

וּבְעֵנִין הַשְּׁחִיטָה אַתָּה צְרִיף לְדַבֵּר חֵד מְשַׁמְעִית, שְׁאַנְחֵנוּ לֹא כְּתַבְנוּ אִתָּם כְּתַבָּה, אִם לֹא יְכוּל לְהִיּוֹת מְשַׁגִּיחַ מֵאִתָּנוּ, זֹאת אוֹמֶרֶת אַתָּה וּבְמִשְׁפַּרְתּוֹ וְכוּ', אֲזִי מִחַר אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְלַכֵּת לְמִקּוֹם אַחֵר, אִיפֹה שֶׁכֵּן יִכְנִיסוּ אֶת הַמְּשַׁגִּיחַ שְׁלֵנוּ, כִּי אֲנִי שׁוֹמֵעַ עֲכָשׁוּ מִמְּקוֹר נְאֻמָּן, שֶׁנִּפְתַּחְתָּה שְׁחִיטָה מִהַדְרַת, וְרוֹצִים דּוֹקֵא אֶת הַתְּנָאִים שְׁלִי וְכוּ', שְׁיִהְיֶה מְשַׁגִּיחַ מֵאִתָּנוּ וְכוּ', וְאֵת זֶה אַתָּה צְרִיף לְהַעֲבִיר לוֹ, אֶת הַמְּסַר הַזֶּה, חֵד מְשַׁמְעִית, וְלֹא לְפַחַד.

הַעֲקָר צְרִיכִים רַק לְהַתְחַזֵּק, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוֹם דָּבָר, אִף שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה וְכוּ', תִּרְאֶה מָה עוֹבֵר עָלַי, מִמֶּשׁ יִסּוּרֵי גֵי־הַנּוֹם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי־חַיִּים "עָלַי הָיָה כְּלָנָה", כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן יז), עִם כָּל זֹאת הַהִכָּרַח לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׁבַע־עוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא פָג.

בְּעֵזֶרֶת־הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נח, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אֵמַר לָךְ! הַכְּנַסְתָּ שְׁמִחָה בְּלִבִּי, בְּזֶה שְׁאַתָּה מְבַשֵּׂר לִי שְׁלֻכְחַת אֶת בְּנֵךְ לַעֲשׂוֹת חֵלְקָה בְּמֵרוֹן, זֶה הַשְּׁמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁלִי, הִנֵּה לְמִדַּת אֲצִלִּי, וּכְאֵב גְּדֹלְתִי אוֹתָךְ, וּמְאֹד אֶהְבַּתִּי אוֹתָךְ. וְהִנֵּה כְּבֹר יֵשׁ לָךְ אִשָּׁה עִם יְלָדִים, וְעֲכָשׁוּ עֲשִׂיתָ חֵלְקָה, זֹהִי הַשְּׁמִחָה הַכִּי

קצח אָשֶׁר לז פד — לז פה בַּנְחַל

גְּדוּלָהּ. יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּבְשֹׂר לִי בְשׂוֹרוֹת
מִשְׁמָחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז פד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נח, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ חֶשְׁוֹן
ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

זֶה טוֹב מְאֹד שֶׁנִּרְשַׁמְתֶּם בְּבֵית הַרְפוּאָה "שְׁעָרֵי צְדָק", הַקָּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבְּשֹׂר אֲצִלְכֶם תָּמִיד
בְּשׂוֹרוֹת מִשְׁמָחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לז פה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נח, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ חֶשְׁוֹן
ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

בְּעֵינֵי הַשְּׂדוּף, נִרְאָה לִי, שֶׁזֶּה דְבָר טוֹב מְאֹד, וְאִם מֵה' יֵצֵא
הַדְּבָר, שְׁיִלָּךְ מֵה' שְׁיִוְתֵר מֵהָר בְּלִי שׁוֹם צֶעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ.

פֶּה תִקְבֵּל עוֹד כַּמָּה עֲמוּדִים לְהַדְפִּיס בְּסוּף קוֹנְטֵרס "אוֹצֵר
הַתְּפִלוֹת", וְאִם אֶפְשָׁר לְהַכְנִיס גַּם אֶת הַתְּקוּן הַכְּלָלִי, אֵין לְמַעַלָּה
מִזֶּה.

קבלתי את הקונטרס "אוצר התפלות" עד עמוד רצ"ט, נא לשלח את השאר, כדי שאוכל להגיהו, כי זה יצא מאד יפה.

המאחל לך שבת שלום...

לֹז פּוּ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר נח, א' דראש-חדש מרחשון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל התאחדות אברכים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את פלכם, הטו אונכם אלי, וזכרו היטב את כל הטובות שקבלתם אצלי במשך השנים, והעולה על הכל — שזכותם להתחתן, ובניתם בית. ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על שלום-בית, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן רסד), שצריכים לכבד וליקר מאד את האשה, וצריכים לרחם עליה ולכבדה מאד, ובזכות זה זוכים לעשירות, כמאמרם ז"ל (בבא מציעא נט.): אוקירו לנשיכם כי היכי דתתעתרו [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו]. ואל תקחו את זה בקלות, כי בנקל יכולים לאבד את האשה, אסור להיות חכם ולחשב — אשתי ממני אף פעם לא תברח... אני מכרח להגיד לכם, שאף אחד לא בטוח; כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן רסג) מענין בני הנעורים, ששכיח מאד שנעשה קלקול ביניהם ובין נשותיהם, ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פרוד לגמרי, וזה מעשה הסמ"ך-מ"ם, שמניח את עצמו על זה מאד לקלקל השלום-בית של הבני הנעורים, ובא בערממיות, כדי שיתגרשו, רחמנא לישזבן. ורבנו ז"ל האריך בשיחה זו מאד. ולכן אנחנו צריכים מאד מאד לשמר על זה, ואל תקחו את זה בקלות, כי חייכם והעתידי שלכם תלוי בזה, ומי שמסית אתכם נגד נשותיכם, תדעו שהוא רשע גמור, שלא אכפת לו שיהיה ביניכם

פרוד, חס ושלום. ולכן אני מאד מבקש אתכם, אחרי יגיעה וטרחה שיגעתי וטרחתי שתתחננו, תשמרו מאד מאד על השלום-בית, וזכרו היטב מה שאמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.): לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין הברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו. ואמרו (שם): לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה. וצריכים להזהר בדבר זה מאד מאד לא לצער את האשה יהיה איך שיהיה ויהיה מה שיהיה, ואיך הולך הפתגם? "תהיה חכם ולא צודק", ואם תלכו בדרך זו תמיד תצליחו. ואמרו (חליץ פד.): לעולם יאכל אדם וישתה פחות ממה שיש לו, וילבש ויתפסה במה שיש לו, ויכבד אשתו ובניו יותר ממה שיש לו, שהן תלויין בו, והוא תלוי במי שאמר והיה העולם. ולכן כל מה שאתם צריכים תבקשו רק ממנו יתברך, ותרגילו את עצמכם לדבר רק עמו יתברך. וזו המתנה הכי יפה שקבלנו מרבנו ז"ל — לדבר תמיד מהקדוש-ברוך-הוא, אשר אין טוב מזה.

אני מאד מבקש אתכם, שהנה ביום ראשון לסדר לך-לך, מתחיל עוד פעם "כולל ערב — דף הקהלה", שכל מי שרק יכול להצטרף ללמד דף גמרא שיצטרף, פי דף גמרא ביום זה אור וחיות להנשמה.

ומי שאינו יכול, שעל-כל-פנים יעשה לעצמו קביעות חזקה ללמד בכל יום מקרא: חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, משנה: פרק או שני פרקים משניות ויותר בגרסא, שפטהר את הנשמה מכל מיני חלדה, גמרא: דף גמרא בבלי ירושלמי תוספתא, שזה ראשי תבות "בית", שזה הבית הנצחי שאחד בונה לעצמו לנצח.

ועל כלם — ראו להיות בשמחה. וחכמינו הקדושים אמרו (ראש השנה ו'): אשה בעלה משמחה.

המאחל לכם שבת שלום...

לז פז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵד, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נֵת, ב' דְּרָאשׁ-הַדָּשׁ חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי לְתַקֵּן אֶת הַקָּטֵעַ בְּקִנְטֵרֵס "שְׁמֹר עַל הַבְּרִיאוֹת", סִימָן ז' —
 לֹא צְרִיכִים, כִּי רַבְּנוּ ו"ל דִּבְרַת הַרְבֵּה יוֹתֵר תְּרִיף מְכַל זֶה, כְּמוֹכָא
 בְּשִׁיחּוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת (עֵין שִׁיחּוֹת-הַר"ן, סִימָן ג'), שְׁמֹרְכָה לְדַבֵּר אֶת
 רְצִיחוֹת הַרוֹפְאִים, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן מְדַפְּסִים אֶת הַסֵּפֶר "שִׁיחּוֹת-
 הַר"ן", וּמְפִיצִים אֶת זֶה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְגַם אֲנִי הִדְפַסְתִּי לְפָנַי
 חֲדָשִׁים עֲשָׂרִים אֶלֶף סְפָרֵי "שִׁיחּוֹת-הַר"ן", וְלֹא רָאִיתִי וְלֹא שָׁמַעְתִּי
 מִי שְׁמַתְלוֹנֵן, וְעַל-כֵּן לֹא צְרִיכִים לְשַׁנּוֹת, וּבִפְרָט שֶׁזֶה בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר
 וְזֶה לֹא נִפְרַד, וְאוֹלֵי בְּאֵמַת בְּקִנְטֵרֵס מֵיחָד לֹא כְּדָאֵי לְהִדְפִּיס, אֲבָל
 בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר לֹא צְרִיכִים לְפַחַד, כִּי זֶה מַעֲתֵק מִסֵּפֶר "שִׁיחּוֹת-הַר"ן",
 וְלִכֵּן לֹא כְּדָאֵי לְשַׁנּוֹת, וְלֹא צְרִיכִים דוֹקָא לְהַכְּנִס לְבִתֵּי חוֹלִים עִם
 סֵפֶר זֶה, וּבְאֵמַת מָה שְׂאֵמַת הוּא אֵמַת, וְאֵי אֶפְשָׁר לְשַׁנּוֹת אֶת הָאֵמַת
 כְּמוֹ שֶׁהוּא, וּבִפְרָט הַיּוֹם שֶׁיֵּשׁ בִּתְּי חוֹלִים, שְׁמִכְנִיסִים עֲרָבִים בְּנֵי
 יִשְׁמַעֵאל פְּרָאֵי אָדָם, אֵיךְ יְכוּלִים לְמַסֵּר אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת גּוּפוֹ לָהֶם
 שְׁיִטְפְּלוּ בּוֹ?! מָה הֵם יוֹתֵר פְּחוּתִים מֵאַחֵיהֶם הַמְתַּאבְּדִים?! וְלִכֵּן
 לֹא צְרִיכִים לְשַׁנּוֹת, כִּי זֶה שִׁיחָה מִרַבְּנוּ ו"ל, וְזֶהוּ זֶה.

פֶּה שְׁלַחְתִּי לָךְ כַּמָּה הִגָּהוֹת וְתִקּוּנִים לְתַקֵּן, וְהִנְרָאָה שֶׁיֵּצֵא סֵפֶר
 מְאֹד יָפֶה.

הַמֵּאחַל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

לוז פח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נח, ב' דְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְשִׁלַּח לִי דו"ח מֵהַשְּׁבוּעַ הַהַכְּנָסוֹת וְהַהוֹצָאוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנוּכַל לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלִרְאוֹת שְׂיִכְנֹס שְׁפַע חֲדָשׁ, כְּדֵי שְׁלֹא נִהְיֶה תְּקוּעִים.

בְּעֵינַי ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, תִּשְׁאַל אוֹתוֹ מֵה טוֹב בְּשָׁבִילוֹ, אוֹ לְשַׁלֵּם לוֹ פַּעַם בְּשָׁבוּעַ, אוֹ פַּעַם בַּחֲדָשׁ? וְלִדְעָתִי, אִם הוּא יִרְאֶה בְּכֹל יוֹם רְבִיעֵי מְאֵה ש"ח, זֶה יִכְנִיס בּוֹ יוֹתֵר חוֹב וְהַתְּחִיבוֹת וְרִצּוֹן לְבוֹא, כִּי סוּף כָּל סוּף הוּא עֲנִי גְדוֹל מְאֹד, וְכֹל פְּרוּטָה נִצְרָכֶת לוֹ מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב...

לוז פט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נח, ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְשִׂמְחָתִי מְאֹד כְּעַל כָּל הַיּוֹן, כִּי בְּאַמַּת אֵין יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵה זֶה כּוֹלָל, שְׂאֲבָרְכִים אַחַר הַחֲתֻנָּה מְשָׁלִיכִים אַחַר גָּנוּם אֶת הַכֹּל וְלוֹמְדִים תּוֹרָה, וְזֶה מְאֹד חָשׁוּב לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִכְנִיס אֶת כָּל הָאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים, וְאֲנִי מִתְחַיֵּב לְהַשִּׁיג לָהֶם חֲמֵשׁ־מְאוֹת ש"ח בְּכֹל חֹדֶשׁ (רַק לְאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים), וְאִם שִׁיךְ שְׂתוֹסִיף לָהֶם — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אֲבָל אֶת זֶה אֲנִי יְכוּל לְהַתְּחַיֵּב, רַק תִּכְתֹּב לִי אֶת הַרְשִׁימָה שֶׁל כָּל

אלו שְׂרוּצִים בְּאֵמֶת לְלַמֵּד, אֲנִי מְעַנֵּן רַק בְּאַבְרָכִים רְצִינִיִּים מְאֹד.

בְּעַנְיַן שְׂאֵתָה לּוֹמֵד עִם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם וְכוּ', אֵינן לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר
אֵת גְּדֹל זְכוּתָךְ, אֲבָל לְצַעֲרֵנוּ הַרֵב, זֹה בּוֹשָׁה וְחִרְפָּה, שְׂבִאָרֶץ יִשְׂרָאֵל
צְרִיכִים לְלַמֵּד יְהוּדוֹת וְכוּ' בְּמְקוֹם גִּסְתָּר, כְּמוֹ שֶׁהִיָּה בְּרוּסְיָה תַּחַת
סְטְאֵלִין, יִמַּח שְׂמוֹ, וְהַכֵּל בְּגִלְל 'רֵב' מְקוּמִי, שִׁיְהִיָּה רְשַׁע אֲכֹזֵר
וּמוֹסֵר וּמְלִשִׁין כְּזֶה, וְאַחַר-כֵּף שׂוֹאֲלִים — לְמָה מִתְאַרְכַּת הַגְּלוּת?! :

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לז צ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵ לֶךְ-לְךָ, ב' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְצִינִי מְאֹד כְּשֵׂאֵתָה מִזְמִין אֵת ... הַמְּהַנְדֵּס, וְכֵן אֵת הַמְּתַכַּנֵּן
לְחֻנְיָה, שִׁיְהִיָּה בְּמִשְׁרָדוֹ שֶׁל עוֹרֵף-דִּין ... בְּאִפְנֵי שֶׁהוּא יוֹלִיף אֵת
הַכֵּל, וְכֵף הוּא יוֹכֵל לְיַצֵּג אוֹתָנוּ בּוֹעֲדָה מְחֻזְזִית, כִּי עֲכָשׁוּ אֲנִי מְאֹד
מְאֹד רוּצָה לְשִׁמּוֹר, שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ שׁוּם שְׂגִיאוֹת וְטַעֲוִיּוֹת וְכוּ', שְׁחַס
וְשְׁלוֹם, נְשַׁלֵּם עַל זֶה מְחִיר גְּבוּרָה, כְּמוֹ עַד עֲכָשׁוּ, וּכְנִי ר' ... גֵּרוֹ
יְאִיר, צוֹדֵק, שְׁכָל דְּבַר צְרִיף לְהִיּוֹת מְסִדֵּר עִם עוֹרֵף-דִּין, אֵינן הַפְּקָרוֹת
כְּמוֹ שֶׁהִיָּה בְּעֵבֶר, וְעֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ מְשַׁלְּמִים עַל זֶה.

רְאֵה לְבָרֵךְ אֲצֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר, הֵאֵם הוּא קִבֵּל אֵת הַשְּׁלֵשׁ אֶלְף
גַּם-כֵּן, כִּי הוּא טוֹעֵן שֶׁקִּבֵּל רַק שֵׁשׁ אֶלְף, וּכְדֹאֵי לְהַחְתִּים אוֹתוֹ, כְּדִי
שֶׁלֹּא תִהְיֶה אַחַר-כֵּף בְּעֵינָה, כִּי רִבְנוּ ז"ל אָמַר: אִם חוֹזְרִים עַל הַשְּׁקָר
פְּעַמִּים, נַעֲשֶׂה מִזֶּה אֵמֶת... וְלִכֵּן אֶל כָּל מִי שֶׁחֲיִבִים חוֹב וּמְשַׁלְּמִים,
תְּמִיד כְּדֹאֵי לְקַבֵּל קִבְלָה.

קִבְלַתִּי אֵת הַדּוּ"חַ הַשְּׁבוּעִי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, אִיךָ שֶׁהַכֵּל
מְסִדֵּר בְּמִשְׁרָדוֹ, וְכָל הַכְּבוֹד לָכֵם לְר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּלְךָ.

אָנִי יוֹצֵא עֲכָשׁוּ בְּמִבְצַע קֶרֶן הַבְּנִין "יִשְׁמַח צְדִיק", כְּדֵי לֹא
לְעֲרֹב אֶת הַכֶּסֶּפִּים שֶׁל הַשּׁוֹטֵף הַשְּׂבוּעִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז צא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר לָךְ-לֶךְ, ב' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַיְדִיעָה וְכוּ', רַק תִּתְחַזְּקִי, אָסוּר לִפְלֵ בִּיאוּשׁ,
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְדוֹל מְאֹד, וַיִּמְלֵא לָךְ אֶת חֶסְרוֹנְךָ כְּפֶל כְּפִלִּים,
אֲנַחְנוּ מְאֻמִּינִים, שֶׁכֵּל מַה שֶּׁעוֹשֶׂה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — הַכֵּל
לְטוֹבָה, אִף שֵׁשׁ דְּבָרִים שְׁלֹא מִבִּינֵים תָּמִיד.

טוֹב שֶׁתַּעֲנִי עֲכָשׁוּ בְּלִקוּטֵי-מוֹתֶר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן נ"ב, וְאֵז
לֹא יִהְיֶה לָךְ קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז צב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר לָךְ-לֶךְ, ב' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים הָאֲרָכִים שֶׁלְּכֶם, אֲשֶׁר בּוֹ אַתֶּם
שׁוֹפְכִים לְבַכֶּם הַמֵּר מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִים שֶׁלְּכֶם וְכוּ',
וְכַמְעַט שְׂאֵתֶם מִתְגַּרְשִׁים וְכוּ', רַחֲמָנָא לְצַלְן, וְלִכְּנֵן עֲלֵי לְבוֹא בְּשִׂיחָה
עִמָּכֶם, כְּדֵי שֶׁתְּדַעוּ מַה זֶה נְשׂוּאִים, וּמַה זֶה עֶרְךָ חַיֵּי נְשׂוּאִים וּמַה
זֶה עֲנִיָּן רֵאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וּמַה בְּכָלֵל בְּרִסְלָב, שְׁלֹא כְּדָאֵי
לְעֲשׂוֹת מַחֲלָקָת בְּשִׁבְלֵי זֶה.

הִנֵּה כְּתִיב (בְּרֵאשִׁית ב, כד): "עַל-כֵּן יַעֲזוּב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאִמּוֹ

וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ, וְהָיָה לְבִשְׂרֵי אֶחָד", כְּשֶׁזּוּג מִתְחַתְּנִים, צְרִיכִים לְדַעַת, שְׂאִין לָהֶם אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, רַק הַבְּעַל אֶת אִשְׁתּוֹ וְהָאִשָּׁה אֶת בְּעָלָהּ, וּמְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאִמְצָע, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זֶה הַעֲקָר. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סוֹטָה יז): אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ — שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶם, אֲצֶל הָאִישׁ יֵשׁ י' וְאֲצֶל הָאִשָּׁה יֵשׁ ה', וּבִיחַד זֶה י"ה, כִּי בִי"ה הַיְיָ צוּר עוֹלָמִים, בְּרָגַע שְׂמוּצִיאִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵהַנְּשׂוּאִין, עַל-יְדֵי-זֶה מוּצִיאִים אֶת הַי' ה' וְנִשְׁאָר אֲשׁוּ א"ש, שְׂאֶחָד שׁוֹרֵף אֶת הַשְּׂנִי. וְלָכֵן יֵשׁ לָנוּ יְסוּד גְּדוֹל — אִם הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אוֹמֶרֶת לָנוּ: "עַל-כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ, וְהָיָה לְבִשְׂרֵי אֶחָד"; זֶהוּ זֶה, אִין עַל זֶה שׁוּם סִפְק סִפְקָא שֶׁל מַחֲלָקֶת, וְלָכֵן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָפָה אֶתְכֶם שֶׁהַתְּחַתְּנֶתֶם, אִתְּם גּוּף אֶחָד, עַד כַּדִּי כָּף, שְׁלֹא צְרִיכִים לְהַתְּבַיֵּשׁ אֶחָד מֵהַשְּׂנִי, וְלִהְיוֹת פְּתוּחַ אֶחָד לְהַשְּׂנִי, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מִוְהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רסה), שְׁלִמְעֵלָה הַנְּשָׂמוֹת שֶׁל הַבְּעַל וְהָאִשָּׁה הֵם נִשְׁמָה אַחַת, וּכְשִׁיּוֹרְדִים לְזֶה הָעוֹלָם מִתְּפַצְּלִים, הַנְּשָׂמָה שֶׁל הַזָּכָר יוֹרֶדֶת דְּרָךְ זוּג הוֹרִים אֶחָד, וְהַנְּשָׂמָה שֶׁל הַנְּקֵבָה יוֹרֶדֶת דְּרָךְ זוּג הוֹרִים שְׂנִי, וּמְסַתּוֹכְבִּים פֶּה בְּזֶה הָעוֹלָם, עַד שְׂמוּצִיאִים אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, זֶה לּוֹקֵחַ אֶת הַזְּמַן, אֲבָל בְּרָגַע שְׂמוּצִיאִים אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וּבִפְרָט שְׂמַתְחַתְּנִים, צְרִיכִים לְדַעַת שְׂזוּהֵי הַנְּשָׂמָה, וְלָכֵן הַיְיָ בְּחַיֵּי נִשְׂוֹאִים מְאֻשְׂרִים, הוּא שֶׁהַבְּעַל צְרִיךְ לְדַעַת, שְׂיֵשׁ לוֹ רַק אֶת אִשְׁתּוֹ, וְהָאִשָּׁה צְרִיכָה לְדַעַת שְׂיֵשׁ לָהּ רַק אֶת בְּעָלָהּ, אָסוּר לְעַרְבַּ הוֹרִים בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֹּן בְּשׁוּם דְּבַר, יִהְיֶה מָה שְׂיִהְיֶה, לֹא הַהוֹרִים שֶׁל הַבְּעַל, וְלֹא הַהוֹרִים שֶׁל הָאִשָּׁה.

עֲכָשׁוּ מְצוֹת כַּבוּד אָב וְאִם זֹהֵי הַמְּצוּהָ הַכִּי גְדוֹלָה. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (פְּסִיקְתָּא רַבָּתִי): חֲמוּרָה שְׂבַחְמוֹרוֹת, זֶה כַּבוּד אָב וְאִם; מָה שְׂהוֹרִים מְדַבְּרִים, מָה שְׂהוֹרִים מְבַקְּשִׁים — שׁוּמְעִים מְצַד כַּבוּד אָב וְאִם, אֲבָל מָה שְׂמְבַצְּעִים, זֶה כַּבֵּר עַל הַזּוּג לְהַחֲלִיט, אֶת הַהוֹרִים לֹא צְרִיכִים לְעַרְבַּ בְּתוֹךְ חַיֵּי נִשְׂוֹאִים, וְאִם מְקִימִים אֶת זֶה, אֲזִי הַנְּשׂוֹאִים נִשְׂאָרִים חֲזָקִים וּמְאֻשְׂרִים, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר, וּמְבִיאִים יְלָדִים, תְּמִיד הוֹרִים יִתְעַרְבוּ לִילָדִים בְּחַיִּים, זֶה טְבַע בְּרִיא,

ההורים של הבעל תמיד חושבים שהוא עדין ילד קטן, והוא לא יודע מה הוא עושה, הוא עושה שטיות, ולכן הם צריכים ללמד אותו. ההורים של האשה מתערכים גם כן: "הבת שלי עדין צעירה, היא לא יודעת, החתן שלי הוא ככה, והוא ככה", וככה מתחילות מריבות בין הזוג. ולכן אסור לערב את ההורים בשום פנים ואופן, שומעים — שותקים, ואומרים: "כן, כן, כן", ואחר-כך יוצאים בחוץ, ועושים מה שהזוג מחליט. אסור להגיד לאבא או לאמא משני הצדדים אל תתערבו לנו, כי זה כבר חצפה ועזות, אבל בין הזוג צריכים להסכים שזהו זה. אנחנו התחתנו, אנחנו אוהבים אחד את השני, אנחנו מכבדים אחד את השני, ואנחנו רוצים להאריך ימים ושנים ביחד, בלי שום מריבות ומחלוקות, אז זוהי העצה. אם תוכלו לקיים את זה, אז יהיו לכם נשואים מאשרים, אבל אם תהיו חכמים בעיניכם, לבסוף, חס ושלום, הקשר יתפרד. וחקמינו הקדושים אומרים (גטין צ:): כל המגרש אשתו הראשונה, אפלו המזבח מוריד עליו דמעות, הכל מחיבים לציית, אבל עד גרושין, ברגע שאומרים תתגרשו, צריכים לדעת, שזה פה השטן רוצה לשבר לנו את הבית. רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ן, סימן רסד), שהבעל צריך מאד ליקר את אשתו ולכבד אותה מאד מאד; רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ן, סימן רסג): הסמ"ך-מ"ם השטן עושה כל מיני פעולות לעשות פרושים בין זוג צעיר, בני הנעורים, כדי שיתגרשו, הוא רוצה לתפס אותם בפת, ולכן אתם צריכים להחליט ביניכם אחת ולתמיד, שאתם אוהבים אחד את השני, ואתם רוצים להשאר אחד עם השני, ולכן אתם אל תערבו את ההורים, ואם הם עדין מתערכים — שותקים, ואומרים: "שמענו, הבנו, לילה טוב", והולכים הביתה, ובבית אתם אחד בדעה אחת.

אם תוכלו לקבל את זה, מה טוב ומה נעים, אבל אם אתם לא תוכלו לקבל את זה, אז חבל על הדבורים. זה נוגע לשלום-בית. ורק בצורה כזו יכולים לבנות בית חזק, כשלא מערבים את ההורים באמצע.

דבר שני צריכים לדעת, חסידות ברסלב זה לא כמו שמצירים

את זה כל העולם, כאלו זו חבורה של משגעים מטרפים, לצערנו הרב, יש כאלו, כי זו חסידות כללית, לא סגורה, ומקבלים את כלם, אז באים מפל הפוונים, אבל זה לא קשור אל פרטי, זאת אומרת אדם לומד ספרי רבנו ז"ל, הוא מקבל חיות משמה, הוא יודע איך להדריך את הבית, איך להתנהג. כשאני התקרבותי אל ברסלב, לפני ארבעים ושמונה שנים, עדין בקשי ידעו מברסלב, ידעו שיש משגעים ומטרפים, אז גם לי היו מניעות עצומות. אבל, ברוך השם, שאני לא הפרתי את אף אחד, רק למדתי את הספרים, וממילא לא היה לי שום מניעות מבני-אדם, שאני אלמד מהם את השגינות שתולים את זה בברסלב, אדם שלומד ספרי ברסלב, רואה רק דברים יפים, שיחות יפות, ספורים יפים, תורות יפות שרק מחזק ומעודד ומשמח את האדם, ומקרר אותו אל הקדוש-ברוך-הוא.

אחד מהיסודות באמונת חכמים זה, שרבנו ז"ל בקש מאד שנבוא אליו בראש השנה, פעם בשנה נבוא אליו, וכך אמר: אף שצדיקים אחרים אומרים אחרת, אבל אני מבקש, מי שמאמין בי, מי שהולך בדרכי, שיבוא אלי בראש השנה. אמת, זה מאד מאד קשה, הן מצד המקום הן מצד האכל והן מצד השנה, אבל רבנו ז"ל רצה, אז אגחנו מקימים את זה, אני אישית עוד נסעתי משנת תשכ"ו, שאז היה אסור לנסע מטעם השלטונות, אף-על-פי-כן כמעט בכל שנה נסעתי, אבל לא בראש השנה, כי זה היה בלתי אפשרי, אבל נסעתי במסירות נפש הכי גדולה, עם כל זאת זה היה רק ביני ובין אשתי, אף אחד לא התערב לי, אני דברתי עם אשתי, הבנו אחד את השני, אז אדרבה היא עזרה לי, היה לה קשה על השלשה ארבעה ימים שנעדרתי, אבל לבסוף היא באה איתי והילדים באו איתי, חמי וחמותי באו איתי, ועכשו אני כבר לוקח את הנכדים, אז אסור לערב את כל הדברים ביחד, צריכים לדעת כל השנה שלום-בית זה שלום-בית, אסור לערב הורים בשום פנים ואופן, הבעל יש לו רק את האשה, והאשה יש לה רק את בעלה, ושניכם צריכים לאהב אחד את השני, ולעזר אחד להשני, ובשום פנים ואופן לא לשמע מה שמבחוץ מבלבלים לזוג.

ראש השנה אדם מאד מסכן, שומעים כל-כף הרבה ספורים מה שקורה, מקרים מוזעזעים, בחורים צעירים, בחורות צעירות, אברכים צעירים, נשים נשואות צעירות, רחמנא לצלן, מקבלים את המחלה, השם ישמר, שומעים כל מיני צרות שבעולם, רבנו ז"ל הוא כמו רופא, הוא הבטיח: מי שיבוא אצלו, הוא יעשה לו טובה, בראש השנה דנים את האדם, אדם צריך עורך-דין טוב, רבנו ז"ל הבטיח שיעשה טובה. עכשו מי שיש לו משפט, הוא יעשה כל מיני פעלות שבעולם ללכת אל עורך-דין הכי טוב, הכי גדול, אפלו שכלם מתנגדים עלי, אותו דבר אם אדם, חס וחלילה, חולה, ושומע שבסוף העולם יש איזה רופא, שיכול לרפאות אותו, אפלו שכל המשפחה תהיה נגדו, הוא נוסע. ולכן זהו הענין של ראש השנה, אבל הבעל והאשה צריכים להסכים אחד עם השני, ולהבין אחד את השני, ולדעת למה אנחנו נוסעים בראש השנה, שלא עושים דוקא לאשה, ולא עושים טובה לאבא ואמא, עושים את זה מפני הנשמה.

עכשו אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, אחרי הדבורים האלו, אם תקבלו את זה, החיי נשואים שלכם ישתנו לגמרי, ותחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית.

למה אסור להתגרש? חכמינו הקדושים אומרים (גטין ז:): כל המגרש אשתו הראשונה, אפלו המזבח מוריד עליו דמעות. נשאלת שאלה: למה המזבח מוריד עליו דמעות, למה לא הפיור? לכאורה הפיור היה צריך יותר לבכות, פי הפיור עשו ממראות הצובאות, שמשו רבנו לא רצה לקחת את זה, עד שאמר לו הקדוש-ברוך-הוא, שזה גרם לפריה ורבייה שיהיו ביחד, פי המראות הצובאות היו ראי, שכל אשה הביאה את הראי שלה מחתיכת נחשת, ומזה עשו את המראות הצובאות, ומזה משקים את הסוטה. ולמה זה לא בוכה? או למה לא בוכה המנורה? למה לא בוכה הארון? אלא, המזבח אומר: מספיק קרבנות יש עלי, ואני לא צריך עוד קרבן, פי מי סובל כשיש, חס וחלילה, גרושין? רק הילדים! ולכן בשביל

הַיְלָדִים בְּעֶצְמָם אָסוּר לְהִתְגַּרֵּשׁ, בְּשִׁבִיל זֶה אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים: אִפְלוּ הַמְזַבַּח מוֹרִיד דְּמָעוֹת.

אָנִי מְאֹד מְקַנְהָה, שְׂאֲתֶם מְבִינִים עֲכָשׁוּ אֶת עַרְףְּ חַיֵּי נְשׂוּאִים, וְכֵן
מָה זֶה חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, אָנִי מְקַנְהָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל
יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז צג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר לְדִ-לֶךְ, ב' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

רַק חֲזוּק וְאַמִּץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, זָכַר שֶׁדָּבָר גְּדוֹל
וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעֶצְמוֹ, אָסוּר לְדַחֵק אֶת הַשָּׁעָה, צְרִיכִים
לְמַסֵּר אֶת עֶצְמוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, וְלַדַּעַת שֶׁכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עַל
כָּל אֶחָד וְאֶחָד, הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְצְרִיכִים 'לְגַנּוּב' מְדֵי פֶעַם
חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדוֹת, לְדַבֵּר אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, אֲבָל
אֶל זֶה צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, לִידַע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת
כָּל פֶּה. וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל זֶה שְׂמִיחָה, לְשִׂמְחָה עִם כָּל מַצְוָה וּמַצְוָה
שֶׁאֵנוּ עוֹשִׂים: צִיצִית, תְּפִלִּין, מְזוּזָה, זְקָן, וּפְאוֹת וְכו'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז צד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר לְדִ-לֶךְ, ב' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת אֲשַׁכְנֹזֶיהָ שֶׁהִתְחַתְּנָה עִם סִפְרֵי וְכו', כְּדַאי שֶׁתִּמְשִׁיף

לְנֶהֱגַ כְּפִי שְׂרָאֲתָה בְּבִיתָהּ, וְכֵן לְהִפָּךְ, וְעֶבֶד כְּמֶר עֶבֶד וְעֶבֶד כְּמֶר עֶבֶד, לֹא כְּדָאִי בְּשִׁבִיל זֶה לַעֲשׂוֹת מַחְלָקָת, כָּל אֶחָד צָרִיךְ לְנֶהֱגַ מְנַהֵג בֵּית אֲבוֹתָיו, רַק בְּפִסַּח בְּקִטְנִיּוֹת צָרִיכִים לְהַחְמִיר גַּם סְפָרָדִים, כִּי הַיּוֹם אֵין רְעִבּוֹן, וַיֵּשׁ, תְּהִלָּה לְאֵל, מִכָּל טוֹב, וְלִכֵּן לֹא מְכַרְחִים לְאָכַל דּוֹקָא קִטְנִיּוֹת.

אָנִי מְאֹד מְאֹד נִהְנֶה שְׂאֵת מְקַבְּצַת אֶת הַנְּשִׁים הַצְּעִירוֹת, וְלוֹמְדַת עִמָּהֶן, זֶה אֲצִלִּי שְׂמִיחָה וְנַחַת רוּחַ גְּדוֹל.

גַּא לְשַׁלַּח רְשִׁימָה מִכָּל הַבָּאוֹת לְשַׁעוֹר.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו צה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ לְךָ-לְךָ, ב' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרוֹ יְאִיר.

מָה אָמַר לְךָ! תֵּאֱמִין לִי, שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ מָה עוֹבֵר עָלֶיךָ מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, אֵךְ אֲסוּר לְפַל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, אֶלְא לְזִכֹּר בְּתוֹךְ הַחֲשֵׁף וְהַהֲסָתָרָה, אֲשֶׁר "גַּם כִּי אֵלֶיךָ בְּגִיָּא צִלְמוֹת, לֹא אֵירָא רַע כִּי אַתָּה עֹמְדִי"; הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא בְּכָל מְקוֹם, וְאוּרוֹ הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, נִמְצָא בְּכָל מְקוֹם שְׂמִיחָפְשִׁים אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁבוּרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי רַק זֶה הַבֵּית מְנוּס שְׁלֵנוּ, לְדַבֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְנוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזוֹ הַמַּתְנָה יְכַנִּיס מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם.

הַמְּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לו צו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ לְךָ-לְךָ, ב' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לְהַבִּית רְפוּאָה שְׁלָמָה.

רק חֶזק וְאַמֶּץ לְזִכֹּר, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיךָ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, הוּא מְחַיֶּה וּמְחַיֶּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְאֵין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלַעֲדֵיךָ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבְזֶה צְרִיךְ הַמַּחַ תְּמִיד לְשׁוֹטֵט וּלְחָשֵׁב רק בְּזֶה, אֲשֶׁר־יִנּוּ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז צז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר לַךְ־לְךָ, ב' חֶשְׁשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צַר לִי לֹאמַר לְךָ, שְׂאֲשָׁה לֹא מְדַבֶּרֶת כָּךְ עִם בַּעֲלָהּ וְכוּ', וְלִזְרֵק אוֹתוֹ כְּמוֹ כָּלֵב וְכוּ', וְלִכֵּן לֹא בְּחַנּוּם שְׁבָרַח, אֲסוּר לְהַתְנַהֵג כָּךְ עִם בַּעַל בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפָּן, וְעַכְשָׁו אֵין בְּרָרָה רק שְׂתַפְּיֵס אוֹתוֹ.

מָה אָמַר לְךָ! רְאֵי לְהִיּוֹת שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְאֲנִי מְאַמֵּין, שְׁלָךְ יֵשׁ בַּעַל טוֹב שֶׁהוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְרוֹצֵה רק אֶת הַטוֹב מִמֶּךָ, וְתִרְאֵי לְכַבֵּד אוֹתוֹ, וּבִיחֵד תֵּאָהָבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְתִבְיֵנוּ הַבְּנֵה הַדְּדִית.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז צח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר לַךְ־לְךָ, ב' חֶשְׁשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ ... שְׂיִחִיו.

קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

מה מאד גְדֹלָה שְׂמֵחָתִי עַל הַבְּשׂוּרָה הַמְּשֻׁמַּחַת, יְעוֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּשׂוּרָה, וּתְבַשְּׂרוּ לִי תָמִיד בְּשׂוּרוֹת
מְשֻׁמַּחוֹת.

רק תֵּראוּ לְאַהֲב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּלְכַבֵּד וּלְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי,
וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים, וְתִכְנִיסוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ
הַבַּיִת, תָּמִיד לְדַבֵּר רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

... גֵּרוּ יְאִיר !! חֲזוּק, חֲזוּק! כִּי בְּקִרְוֹב תִּהְיֶה כְּבָר אָבֵא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז צט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר לְךָ-לְךָ, ב' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ ... שְׂיִחְיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְשִׂמְח יַחַד, וּלְאַהֲב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תִּשְׁרֶה
הַשְּׂכִינָה בְּבֵיתְכֶם, וְלֹא יִחְסַר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
אוֹהֵב זׁוג שְׁלֵא רְבִים בִּיגִיָּהֶם, וּמִשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם כָּל טוֹב.

תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוֹם מְתַח בְּבֵית, רַק אֲהַבָּה וְשְׁלוֹם,
וּבְיַחַד תִּגְדְּלוּ אֶת הַבַּיִת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם עוֹד בְּנִים
וּבָנוֹת, וְנִזְכֶּה לְהַתְּבַשֵּׂר תָּמִיד בְּשׂוּרוֹת מְשֻׁמַּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז ק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר לְךָ-לְךָ, ב' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מִמֶּשׁ הַחַיִּית אוֹתִי עִם דְּבָרֶיךָ, רְאֵה לְהַדְבִּיק עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף
בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אֶתְנוּ עִמָּנוּ וְאַצְלָנוּ,
וּבִידִיעוֹת אֵלוּ נוֹכַל לְהִיּוֹת סְבָלָנִים עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ,
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבִגְשָׁמִיּוֹת. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁבְקָרוֹב מְאֹד
תִּהְיֶה לְךָ יְשׁוּעָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז קֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי-לֶךְ, ג' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּנִדְאֵי תִסַּע אִם יִשְׁלָמוּ לְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁתִּהְיֶה לְךָ פְּרֻנְסָה קְבוּעָה, שְׁתּוּכַל לֵישֵׁב עַל הַתּוֹרָה וְהַעֲבוּדָה
בְּהִרְחַבַת הַדַּעַת.

זְכוֹר גַּם זְכוֹר, אֲשֶׁר יֵשׁ עֲנִין שִׁיתְּהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, אֲנִי מְקַוֶּה
שְׁתּוּכַל לְתַתּ בְּלִיל שְׁלִישִׁי עוֹד שִׁיחָה לְנָשִׁי אֲנִשִׁי שְׁלוֹמָנוּ, וּלְחֻזַק
אוֹתָם בְּטָהֳרַת הַמְשַׁפָּחָה וּבְכִשְׁרוֹת הָאֲכִילָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז קב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי-לֶךְ, ב' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּתֵּן לְ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְחֻמֵּשׁ

ש"ח, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְשַׁלֵּם אֶת הַקֶּנֶס בְּבֵית־מִשְׁפָּט, כִּי מֵה לִי וּלְצָרָה
חֲדָשָׁה, חֵס וְשְׁלוֹם, אַחֲוִירִים, פְּגוּרִים וְכוּ', אֲנִי רוֹצֵה לְהַפְטִיר מִכָּל
הַחֹב הַזֶּה, עֲוֹנְתִי הִטּוּ אֵלָה.

גַּם רְאֵה לָתֵת לִידֵי־נֹו ... גֵּרוּ יְאִיר, פ"ד דּוֹלָר עֶבֶר עֲמוּד
אַרְבָּעִים שָׁל הַסֶּפֶר תּוֹרָה שְׁכוּתָב.

מִחַר בְּעָרֵב יִהְיֶה שְׁעוֹר בְּלִיל שְׁמִחָה, וְתִהְיֶה בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ
דְּרָשָׁה, רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד, וְשׁוּם דְּבַר לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

גַּא לְשֹׂאֵל אֶת אֵח שְׁלָךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, אִם הַדּוּד ... גֵּרוּ יְאִיר, דְּבַר עִם הַעוֹרֵף דִּין.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר לְךָ־לָךְ, ג' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תַּפְסִיק לְכַתֵּב לִי מִכְתָּבִים וְכוּ', כְּדֵי שְׁתּוֹצִיא אֶת כָּל
הַסְּפָקוֹת וְהַבְּלִבוּלִים וְכוּ', וּמִי יִתֶּן, שְׁתּוֹצִיא גַם אֶת הַסְּפָקוֹת
וְהַחֲלִישׁוֹת מִשְׁאֵר הַחֲבָרִים שְׁנַחֲלִשׁוּ מְאֹד.

תֵּאֱמִין לִי, מֵה שְׁאַתָּה עֲכָשׁוּ רוֹאֵה בְּכַנֵּי בְּרַק, זֶה עֲדִין כְּלוּם
מֵה שְׁאַנִּי יוֹדֵעַ וְרוֹאֵה וּמִבֵּין וְכוּ' וְכוּ', וְכַל־כֵּף חֲבַל, יְכוּלִים לְהַצִּיל
אֶת כָּל הַנֶּעֱר שְׁבִדוֹר וְכוּ', וְהַכָּאֵב גְּדוֹל, כִּי אֲנִי רוֹאֵה אֲנָשִׁים
וּבַפְּרָטִיּוֹת בְּנֵי הַנְּעוּרִים טוֹבְעִים בַּיַּם הַתְּאוֹוֹת וְכוּ', וּמִסְכָּנִים יְכוּלִים
לְהַצִּיל אוֹתָם בְּקִלוֹת, כְּמוֹ שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל, הִרְאִיתִי עַד עֲכָשׁוּ, אָבֵל
מֵה לְעִשׂוֹת, כִּי "וַיְבֵא הַשֶּׁטֶן", וְנִגְרַם מֵה שְׁנַגְרַם, נִשְׁלַחְתִּי לְגִלוֹת

אָפֶשֶׁר לֹא קָג בְּנַחֵל רַטוּ
שְׁנַתִּים וְכוּ', וּבִנְדָאֵי הַכֹּל לְטוֹבָה, כִּי מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ לֹא יוֹצֵא רַע כְּלָל,
רַק אָדָם צָרִיף לְהִבִּין אֶת זֶה.

מֵה שְׂאֲנֵי תָמִיד מִזְהִיר כָּל-כָּף מ'הֲרַע-בְּנֵימִ' וְכוּ', כִּי רוֹאִים
בְּחוּשׁ מֵה שְׁעוֹשִׂים, וּבִכְפָּרְטִיּוֹת עִם אַחֲנֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעֲדוֹת
הַמְזֻרָח, הַגּוֹזְעָנוֹת לֹא מִפְּסִיקָה רַק מִחֲמִירָה וְכוּ', וּבִין כָּף מִי סוֹבֵל?
רַק בְּנֵי הַנְּעוּרִים, שְׂאֵף אֶחָד לֹא מִבִּין אֶת צַעֲרָם הַקָּשָׁה, כִּי בְּשִׁבִיל
פָּגַם הַבְּרִית אֶחָד, כָּבֵר לֹא כְּדָאֵי לְהִיּוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם, וְהַמְחִין
מְקַלְקֵלִין, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְהַשִּׁיג אֱלֻקוֹת, וְאֵין אֶפְלוּ תְּשׁוּקָה לְרוּחַנִּיּוֹת,
כִּי גַם הַמְּנַהֲיָגִים שְׁלָהֶם לֹא יוֹדְעִים מֵה זֶה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי
אֲלֵיו יִתְבַּרֵךְ, וְלְהִיּוֹת בְּטֵל וּמְבַטֵּל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר
אֵין תְּעֻנּוּג כַּתְּעֻנּוּג הַזֶּה, עַד שְׂאֵי אֶפְשֶׁר אֶפְלוּ לְדַבֵּר מִזֶּה.

וּמִי יִתֵּן, שְׂתַדְבֵּר עִם הָאֲבֻרָכִים בִּיבְנֵאֵל מֵה שְׂכַתְבַּת לִי, כְּדִי
לְהוֹצִיא מֵהֶם הַקְּשִׁיּוֹת. וְתֹאמִין לִי, שְׂקִשְׁיּוֹת עָלַי תָּמִיד יִהְיוּ, וְזֶה
מִכְרַח לְהִיּוֹת וְכוּ', מֵה לַעֲשׂוֹת? מֵאֵז שְׁנוֹלְדִתִּי נִגְזַר עָלַי רְדִיפוֹת, כִּי
מֵאֵז שֶׁהִיִּיתִי בְּגֵן יְלָדִים לְפָנַי גִּיל שְׁלֹשׁ עִם הַשְּׁעָרוֹת, כָּבֵר סִבְלַתִּי,
וְכֵן בְּמִשָּׁף כָּל הַפְּתוֹת, וְאַחֲר־כָּף בִּישִׁיבָה, עַד שְׂזָכִיתִי לְהִתְקַרֵּב אֶל
רַבְּנוּ ז"ל, וְתַהֲלָה לְאֵל, לֹא הַפְּרַתִּי אֶת אֵף אֶחָד, רַק הָיוּ עִמִּי סִפְרֵי
רַבְּנוּ ז"ל, וְרַבּוֹת יַגְעַתִּי בִּימֵי נְעוּרַיִם בְּשִׁיחוּתֵי הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ
ז"ל בְּסִפְרֵי שִׁיחוּת-הַר"ן, וּבְחַיֵּי-מוֹהַר"ן, וְהִיִּיתִי צָרִיף לְקַיֵּם כָּל
שִׁיחָה בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ עַד הַסּוּף, וְתַהֲלָה לְאֵל, זֶה שְׁעֻלְתָּה לִי.

רַק תּוֹצִיא מֵהֶם אֶת הַקְּשִׁיּוֹת, כִּי חָבַל שְׁיִלְכוּ לְאֲבוֹד, אֲנִי
מִמִּילָא עוֹזֵב בְּקְרוֹב אֶת הָעוֹלָם, וְלִכֵּן לִי זֶה כָּבֵר לֹא נוֹגֵעַ מֵה
שְׂמִדְבָרִים עָלַי, אֲבָל עַל אֵלוֹ הַנְּשָׁמוֹת הַיְקָרוֹת חָבַל מְאֹד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תִּכְתָּב לִי אִם קִבַּלְתָּ אֶת מִכְתָּבִי זֶה.

לז קד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר לְךָ-לֵךְ, ד' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ ... שְׁיִחְיוּ.

אִם הָרוּפְאִים יִרְצוּ לַעֲשׂוֹת זְרוּז תַּעֲשׂוּ.

הַעֲקֹר שְׁתוּלִיד בְּקִלּוֹת, וּבִטְבֵּעַ שְׁהִטְבִּיעַ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּאִשָּׁה.

אֲנִי מַחֲכָה לְשִׁמְעַ בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, רַק אֵל תִּפְגְּסוּ בְּלַחֲץ, כִּי
הַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם יִשׁוּעָה שְׁלֵמָה...

לז קה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר לְךָ-לֵךְ, ד' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּשׁוּם פְּנִים אֵל תַּעֲשִׂי מְנִיעַת הַרְיוֹן, זֶה רַק לְנָשִׁים חֲלָשׁוֹת וְכוּ',
וְעֶצְבִּים חֲלָשִׁים, הָאֵם אֶת אַחַת מֵהֵן? ...!

תַּתְּנֶהגִי כְּפִי שְׂרָאִית אֶצֶל הָאֵמָא, וְזִכְרִי הֵיטֵב מֵה שְׁאָמַר הַחֲכָם
מִכָּל הָאָדָם (מְשָׁלִי א, ח): "שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ, וְאַל תִּטַּשׁ תּוֹרַת
אִמְךָ".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר לַיָּד-לָךְ, ד' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִילָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת כָּל מַכְתָּבְךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, לְהַעִיר מִתָּר לְכֻלָּם, אֲנַחְנוּ לֹא קָהֵלָה דִקְטֹטוּרִית וְכו', אֲנַחְנוּ רוֹצִים רַק מֵה שְׁטוֹב לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲנִי מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי, זֶה יוֹתֵר מֵאַרְבָּעִים שָׁנָה בְּשִׁבִיל הַזּוּלָּת, וְהַיּוֹם אֵלּוּ שְׁעוֹרֹתַי רַק רוֹצִים לְהַכְנִיס אוֹתִי "בְּכֶלֶא", פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְזֶה מֵה שְׁמַקְבָּלִים כְּשֶׁעוֹשִׂים טוֹבוֹת בְּשִׁבִיל הַזּוּלָּת.

כָּלֵל גְּדוֹל הוּא בְּקָהֵלָה, אִם יוֹצֵא מִזֶּה מִחֻלְקַת וּמְרִיבוֹת, זֶה כְּבָר לֹא טוֹב. לְזֹאת בְּנֵי ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, עֲשֵׂה וְתַקֵּן "מְשֻׁרָד", שֶׁהוּא וְרַק הוּא, הֵינּוּ הַמְשֻׁרָד שֶׁל הַקָּהֵלָה, יַעֲמֵד לְעִזְרָה לְכָלֵל הַקָּהֵלָה, וְזֶה תַּחַת יְדִיעַתִּי הַמְּלֵאָה, וְגַם עָשׂוּ קַפְסָה שְׁפָל מִי שֵׁישׁ לוֹ אִיזוֹ בַקָּרָת, שְׂיִכְנִיסוּ מַכְתָּב, וְיַעֲשׂוּ מֵה שְׂרַק יְכוּלִים לְתַקֵּן וּלְשַׁפֵּר אֶת הַקָּהֵלָה, וְטוֹבֵת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהִנֵּה אַחַר שְׁפָכְר סְבִלְנוּ זֶה כְּפֵה פְּעָמִים וְכו', וְכַמְעַט שֶׁהִפְכוּ לִי אֶת כָּל הַסְּפִינָה הַמְּפִלְגֵת בַּיָּם סוֹעֵר, מְכָל הַצְּדָדִים וְכו', וְאֲנִי לֹא צָרִיךְ שְׁאַחַד יַעֲשֵׂה לִי חוֹר מִבְּפָנַי וְכו', וְלִכֵּן כָּל מֵה שְׁאַתָּ רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת, שִׁיְהִיָּה רַק דְּרָךְ הַמְשֻׁרָד, וּבְשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן לֹא לְבַד, יֵשׁ לָנוּ "תְּבָה לְפָנִיּוֹת הַצְּבוּר", שְׁפָל מִי שֵׁישׁ לוֹ תְּלוּנָה, שִׁיִּפְנֶה שְׁמָה, וְלִכֵּן כָּל מֵה שְׁאַתָּ רוֹצֵה לְתַקֵּן וּלְשַׁפֵּר בְּהַקָּהֵלָה, שִׁיְהִיָּה רַק בְּתַאוּם עִם הַמְשֻׁרָד.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר לְךָ-לֵךְ, ד' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ ... תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק תתחזקי, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לך עם ילדים, ועם דינה רחבה.

העקר להרבות בתפלה, ובפרטיות בעת הדלקת הנרות, שאז התפלה של האשה מקבלת מאד בשמים.

תקבלי על עצמך להדליק שני נרות של שמן זית וארבעה נרות של חלב, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לך עם ילדים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לז קח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר לְךָ-לֵךְ, ד' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

ראה להוציא את כל הדמיונות מהראש שלך, ילדים זה רק בידו יתברך, כמאמרם ו"ל (תענית ג): מפתח של ילדים זה אצל הקדוש-ברוך-הוא; ולכן רק תפלה, תשובה וצדקה, זה יעזור לך לזכות לבן זכר.

הקדוש-ברוך-הוא יעזור לך ביראת שמים שלמה, ותזכה לבנים זכרים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לז קט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר לַךְ-לְךָ, ד' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ.

הַנְּנִי לְהוֹדִיעַ לָכֶם, שֶׁהַיּוֹם הַבֶּן שְׁלָכֶם ... גִּירוּ יְאִיר, נוֹסֵעַ מִפֶּה, וְיִגִיעַ מִחֵר לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעַה שְׁתַּיִם בְּצִהְרִים עִם חֲבֵרַת אוֹסְטְרִיָּה, אֶל תְּדֹאגוֹ, כָּל הַבְּחוּרִים נוֹסְעִים בְּיַחַד, וְיִגִיעוּ בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

אֲנִי מְכַרְח לְהִיּוֹת בְּאֶרֶץ זְמַן מְמֹשָׁף, וְלָכֵן אֲנִי לֹא יְכוּל לְקַחַת אַחֲרֵיּוֹת בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן שִׁישְׂאָרוֹ פֹּה.

עֲכָשׁוּ בְּאֵתִי לְשִׁפּוֹף אֶת לְבָבִי לְפָנֵיכֶם, אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כַּמָּה הַשְּׁקֵעֵתִי בְּתוֹךְ הַבֶּן שְׁלָכֶם, זֶה לֹא יְכוּלִים לְרַשֵּׁם עַל פְּנֵי הַכֶּתֶב, עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת הִצְרַכְתִּי לְשִׁמּוֹר עָלָיו, וְהַדְּבָר הַזֶּה בָּא לִי מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי אֲנִי כָּבֵד בְּגִיל מְבֹרָה, אֶף-עַל-פִּי-כֵן עֲשִׂיתִי אֶת זֶה בְּחֶפְזָא לֵב, וַיְמָה לֹא עֲשִׂיתִי בְּשִׁבְלִי, נִתְתִּי אֶת הַגִּשְׁמִיּוֹת וְאֶת הָרוּחַנִיּוֹת שְׁלִי לוֹ, הִרְבֵּה וּלְמַעַלָּה יוֹתֵר מִמָּה שֶׁאַבָּא נוֹתֵן לְבֶן, זֶה אֶף אֶחָד לֹא יֵאֱמִין, וְהִנֵּה הִגִיעַ הַזְּמַן, שֶׁאֲנִי מְכַרְח לְשַׁלַּח אֶת כָּל הַבְּחוּרִים הַבֵּיתָה, מִפְּנֵי כַּמָּה טְעָמִים הַמוּבְנִים, וְעֲכָשׁוּ הַחוּב מִנְּחָ עֲלֵיכֶם, אִם תִּקְחוּ אֶת הַבֶּן שְׁלָכֶם בְּיַדִּים בְּרִצִּינּוֹת, וְתִתְּנוּ לוֹ תְּשׁוּמַת-לֵב, וְלַעֲזוֹר לוֹ לְהִתְקַדֵּם בְּלַמוּדִים, וְאַפְלוּ לְשַׁלַּח אוֹתוֹ לִישִׁיבָה חוּץ מִיְבִנְאֵל, הֲרִי שְׁלָכֶם לְפָנֵיכֶם, אֲבָל אִם תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כָּל הָאַחֲרֵיּוֹת נוֹפְלֹת עַל הָרֹאשׁ שְׁלָכֶם.

אַתֶּם צְרִיכִים לַעֲמֹד חֲזָק, שֶׁהַבֶּן שְׁלָכֶם יִכְנָס תְּכַף-וּמְיָד בְּמִסְגֵּרַת, אוּ בְכוּלָל, לְלַמֵּד עִם אַבְרָהָם, אוּ בִישִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", אוּ לְשַׁלַּח אוֹתוֹ בִישִׁיבָה מִחוּץ לְיְבִנְאֵל, הָאַחֲרֵיּוֹת זֶה עֲלֵיכֶם, וְאַל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת רֹאשׁ.

אָנִי לֹא יוֹדֵעַ אִם יֵשׁ מַלְאִים לְהוֹדוֹת וּלְשַׁלֵּם מֵהַשְּׁקָעָתִי בִּבְנֵי
שְׁלָכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָנִי מְקַנְהָה שְׁתַּחֲכּוּ עָלַי בַּשָּׂדֶה הַתְּעוּפָה בְּיוֹם רְבִיעֵי בַּשָּׂעָה
שְׁתִּים בְּצַהֲרַיִם, עִם חֲבֵרַת תְּעוּפָה אוֹסְטְרִיָּה.

לז קי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר לְדִלֵּךְ, ד' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

הַגֵּה הַיּוֹם כְּכֹר דְּבִרְתִּי עִם נָשִׁי אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמִנוּ, וּמִחֵר אֲדַבֵּר עִם
כָּל אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמִנוּ בְּעֵנִן "קָרֵן הַבְּנִיָּן", וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהַכִּין חֶשְׁבוֹנִית,
כִּי מֵהַכֶּסֶף הַזֶּה אָנִי רוֹצֶה לְהַשְׁתַּמֵּשׁ רַק לְמַעַן הַמְהַנְדֵּס וְתַכְנִית
חֲנִיָּה, וְכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה קָשׁוּר עִם הַבְּנִיָּה, וְאֵת הַכֶּסֶף הַזֶּה לֹא
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ רַק עֲבוּר הַבְּנִיָּה, כִּי אָנִי נֶחֱוָשׁ בְּדַעְתִּי לְרוּץ וּלְבָנוֹת אֵת
הַבֵּית-כְּנֶסֶת, אַחֵר שְׁיִהְיֶה אֲשׁוּרִים מֵהוֹעֲדָה הַמְּחֻזֵּזִית, וְאָנִי כְּכֹר
רוֹאֶה בְּעֵינַי שְׁכָלִי שֶׁהַשְּׁלֹד עוֹמֵד עִם הַכֶּפֶה עַד רֹאשׁ חֹדֶשׁ נִיסָן.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר לְדִלֵּךְ, ד' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

הַיֵּטֵב תִּרְהֶה לִּי שְׁשֻׁמְעָתִי שְׁנִכְנַסְתָּ לְקוֹרְסֵי שֵׁל קְרֵאטָא לְהִיּוֹת
אֲגֵרוּפֹן וְכו', בְּמִקוֹם לְלֶכֶת לְעַבֵּד אוֹ לְשַׁבֵּת בְּכוּלָּל, מֵהַ אֵתָה חוֹשֵׁב

שאַשְׁתָּךְ תִּשְׂאָר אֲצִלְךָ?! אָנִי מִבְּטִיחַ לְךָ, בְּאִם לֹא תִקַּח עֲצָמְךָ
בְּיַדְּךָ, וְתַעֲזֹב אֶת כָּל הַשְּׂטִיּוֹת שֶׁלְּךָ, אֲזִי אֲשַׁתְּךָ תַּעֲזֹב אוֹתְךָ לְבִסּוּף,
בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוּת, וְשֵׁלֹא תַחֲשַׁב אַחֲרַת.

שְׁמַע בְּקוֹלִי, וְאֲזוּ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, תַּתְּפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת
בְּמִנְיַן דִּיקָא, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשׁוּ"י מִפְּרֻשַׁת הַשָּׁבוּעַ, וְתִלְמַד
כָּל יוֹם פֶּרֶק מִשְׁנֵיּוֹת, וְדַף גְּמָרָא, אֶפְלוּ בְּגַרְסָא, וְכֵן תִּלְךָ לְשַׁעוֹרֵי
תוֹרָה, וְאֲזוּ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

אָנִי מִקְנֶה שְׁתַּצִּית אוֹתִי, וְאֲזוּ תַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קיב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר לְךָ-לְךָ, ד' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

כְּדָאֵי לְצֵאת מֵהַדִּירָה וּלְהַפְגִּיט בְּדִירָה תְּדַשָּׁה וְהַצְּלָחָה תְּדַשָּׁה,
אִף שְׁזָה קָשָׁה מְאֹד.

רַק חִזּוּק בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגִּיל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ
בְּכָל יוֹם וְיוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה, וְכֵן
תִּלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשׁוּ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וּפְרָק מִשְׁנֵיּוֹת, וְדַף גְּמָרָא,
שְׁזָה אוֹר לְנַפְשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז קיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר לֶךְ-לֶךְ, ד' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

מָה אָמַר לֶךְ! רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְאַל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה, בַּחֲזוֹר שֶׁהוּא עֹז פָּנִים, תֹּאמַר לוֹ בְּקֶר רֹחַ וּבְכַפְשֵׁיטוֹת: "אֲנִי רְצוֹנִי וְכִסּוּפֵי לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְנִשְׁלַחְתִּי לְכָאן לְעוֹרֵר גַּם אֶתְכֶם, וְלָכֵן מִי שְׁאַיְנוּ רוֹצֵה לְקַבֵּל דְּבִקּוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֵין כָּאן מְקוֹמוֹ, שְׁלִיךְ לְמְקוֹם שְׁלִבּוֹ חֲפִיץ"; וּלְדַעְתִּי, אִם תֹּאמַר זֹאת בְּקֶר רֹחַ וּבְאַמֶּת, אֲנִי יִתְעוֹרֵר גַּם-כֵּן בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לֶךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז קיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר לֶךְ-לֶךְ, ד' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

בְּאַמֶּת אֶת לֹא צְרִיכָה לְהִתְעַרֵב בְּדַבְרִים שֵׁישׁ בֵּין הַנָּשִׁים וְכוּ', כִּי חָבֵל עַל לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת שְׁיֹוצָא מִזֶּה.

אֵין בְּפִי לְהוֹדוֹת לֶךְ, שְׁאֶת מְלַמֶּדֶת יִרְאת שָׁמַיִם אֶת הַבְּנוֹת וְהַנָּשִׁים הַצְּעִירוֹת, זֹו מְצַנֶּה גְּדוּלָה עַד מְאֹד.

תֵּאֲמִינִי, שְׁלֹא לְקַקְתִּי דְּבֶשׁ מִהֶבֶן שְׁלֶךְ, וְאַנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא יִתְקַרֵר אוֹ שְׁלֹא יִקְרָרוּ אוֹתוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לֶךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קטו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר לך-לך, ד' חשון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

מאד אני מתפלא שאומרים לי, אשר בהספר תורה שפתבתי יש נגיעות באותיות, וכן יש הרבה מקומות שחסר התגין — איך זה יכול להיות? הלא זה עבר הנה?! ומאד כואב לי, למה לי ספר תורה ששלמתי הוץ תועפות, שיהיו כבר עליו שאלות בהלכה?! ולכן ראה לכתב לי פדת מה לעשות.

העקר רק שמחה, ולהאמין שהכל ממנו יתברך דבר גדול ודבר קטן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לז קטז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר לך-לך, ד' חשון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

הנה אמרו לי שהמוץ תגין בספר תורה שפתבתי לי אינם מחברים, וכן יש אותיות דבוקות, פלא בעיני איך לא עשו בדיקה, הלא דברנו שההגהה שיכת אל הסופר?!

אני מאד מקוה שיתקן, כי שלמתי על זה סכום גדול מאד, ולא רציתי שבדיוק ספר תורה שפתבתי לזכות אדוני, אבי, מורי ורבי זי"ע, יהיה כשר בדיעבד, הרי זה ספר תורה חדש, שאף נגמר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לז קיז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר לְךָ-לֵךְ, ד' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... תַּחֲיָה.

שׁוֹב פְּעַם יֵשׁ לִי צַעַר גְּדוֹל, מְאֹד שְׁמוֹעַ שְׁמַעְתִּי שְׁבָנְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, כְּבָר אֵין לוֹ מָה לַעֲשׂוֹת רַק לְלַמֵּד בְּכַפֵּר עַרְבֵי קְרֵאטָא?! מָה זֶה צְרִיךְ לֵהִיּוֹת, בְּשִׁבִיל זֶה הִתְחַתֵּן?! אֵיפֹה הִירְאַת שְׁמִים שְׁלוֹ?! אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ לְהִזְהִיר אוֹתוֹ מִפְּנֵי שְׁנֵי טַעְמִים: א. פְּשׁוּט מְסַפֵּן לֵהִיּוֹת בֵּין עַרְבִים, רַחֲמָנָא לְצַלָן. ב. אֲנִי לֹא רוֹצֵה שְׁאַחֲרִים יַחַקוּ אוֹתוֹ. וְלִכֵּן אִם אַתָּ לֹא תַקְחִי אֶת הָעֲנִינִים בַּיָּדִים, אֲזִי אֶכְרַח לְצֵאת נֶגֶד הַתּוֹפְעָה הַמּוֹנֶרֶה הַזֶּה.

כַּמָּה דְמַעוֹת אָמָא צְרִיכָה לְשַׁפֵּךְ כַּפַּיִם, שְׁיִהְיוּ לָהּ יְלָדִים טוֹבִים?!

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קיח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר לְךָ-לֵךְ, ד' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר, תְּלַמִּיד "דְּמַשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אוֹדוֹת הַצָּרָה שְׁנִפְלַת אֵלֶיךָ, שְׁנִכְנַסְתָּ לְחוּב כָּל-כֶּף גְּדוֹל, תַּמָּה תַּמָּה אֶקְרָא, אֵיךְ בַּחֲוִיר שְׁגִמַר כְּבָר שְׁלֹשׁ פְּעָמִים אֶת כָּל סִדְרַת שׁו"ת "אָשׁר בַּנְחַל" מ"ב חֲלָקִים, שְׁיִפֵּל בְּדַכְאוֹן כְּזֶה, עַד שְׁיֵאמַר "טוֹב לִי מוֹתִי מִחַיִּי?" אֵין זֶה כִּי מֵרְאִים לֵךְ, שְׁעַדִּין לֹא הִתְחַלַּת לְהַבִּין דְּבַר

מתוך דְּבַר בְּסִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְאֵתָה צְרִיף לְהַתְחִיל עוֹד פְּעַם לְעֵין בָּהֶם הֵיטֵב, וְאִז יִהְיֶה לָךְ חֲזוּק. הֵלֵא כָּל הַסְּפָרִים מְדַבְּרִים רַק אִיף מְדַבְּרִים וּמְשִׁיחִים אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן רָאָה לְקַחַת עֲצָמָךְ בְּיַדִּיךָ, וְתַתְחִיל לְהַתְבוֹרֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִבְקֶשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה שְׁפָתָאם תִּבּוֹא לָךְ יִשׁוּעָה, וְיִהְיֶה לָךְ כֶּסֶף לְשֵׁלֶם הַכֹּל.

אָבֵל זֹאת אֵיֶעֱצֶךָ, וְיִהְיֶה אֱלֹקִים עִמָּךְ, שְׁתַּתְחִיל לְשֵׁלֶם כָּבֵר מְאֹה ש"ח, מְאֲתִים ש"ח, בְּכָל פְּעַם קֶצֶת, וְכֵן תּוּכַל לְשֵׁלֶם אֶת כָּל הַחֹב, וְכֵן אֲנִי נוֹהֵג, וְזוֹ עֵצָה נִפְלְאָה גַם בַּגְּשָׁמִיּוֹת וְגַם בְּרוּחַנִיּוֹת, פִּי רֹב בְּנֵי אָדָם רוֹצִים דְּבַר שְׁלֵם בְּפַעַם אַחַת, וְאִם זֶה לֹא הוּלָךְ מִתִּיַּאֲשִׁים לְגַמְרִי, וְזֶה מֵה שְׁגוּרִם לָהֶם אַחֲר־כֵּן לְבֹא לִיְדֵי נְפִילָה וְיֵאוּשׁ. וְרַבֵּנוּ ו"ל גָּלָה לָנוּ אֶת הַכָּלֵל הַגְּדוֹל בְּהַחִיִּים: "מַעֲט גַם כֵּן טוֹב".

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר לְדִלְךָ, ד' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבֶךָ, וְאֵת כָּל הַהוֹדְעוֹת שְׁמַעְתִּי, אִף מִחַמַּת טְרוֹדוֹתֵי הָרְבוּת, קֶשֶׁה לִי לְעֲנוּת לָךְ.

בְּעֵנִין עֲצָם הַעֲנִינִי, צַר לִי מְאֹד עַל מְזוּלָךְ הַרַע, שְׂאֵת נּוֹפְלַת בְּפַח וְכו', אִף מִצַּד שְׁנֵי אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין, שְׁגֵרוּשָׁה מְאֹד מְסַכְּנַת לְגוֹר לְבַד, פִּי אִף אַחַד לֹא בְּנוִי מַעֵץ וְאֶבֶן וְאִינוּ פְּלִדָה וְכו' וְלִכֵּן יַדְעִתִּי, שְׁבִקְהֵלָה קְדוּשָׁה אֲסוּר לָהּ לְהַסְתַּוְּבֵב סְתָם כֵּן גְרוּשָׁה, שְׁיִוצֵא מִזֶּה קְלִקוּלִים רַבִּים, וְאֵת צְרִיכָה לְחַשֵּׁב עֵצָה כְּדַת מֵה לְעֲשׂוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קכ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר לך-לך, ד' חשון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

באתי לבקש אותך, שמר על נפשך, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ותדע שהיצר הרע רץ אחריך ללכדך וכו', ולכן שמר שמר על נשמתך, שלא תפל ברשת מרה מאד, שייצאו אחר-כך בזיונות לכלם.

הדבק עצמך באין סוף ברוך הוא, ואז יתגלה לך מה זה הפצת אור רבנו ז"ל וזפוי הרבים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לז קכא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר לך-לך, ד' חשון ה'תשס"ה.

שלום רב אל נשי אנשי שלומנו הגרים ביבנאל, הווי"ה עליהם ישרה את שכינתו תמיד.

באתי לעורר אתכן על כמה דברים נחוצים העומדים על הפרק.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מותר"ן, חלק א', סימן קכג), שהעקר והיסוד שהכל תלוי בו, זה אמונת חכמים, ולסלק את הדעת שלו לגמרי ולצית את החכמים הצדיקים. אומר רבנו ז"ל (שם), שזו הייתה המעלה של עם ישראל בעת קבלת התורה, שהשליכו את החכמות לגמרי, והרחיקו מהם את הליצנים, וקבלו כל מה שאמר משה רבנו, אחרת לא היו מקבלים את התורה, רואים מזה מה זה אמונת חכמים — לסלק את דעתנו לגמרי, לא כל דבר אנחנו מבינים, ולא

כָּל דְּבַר אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים, אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְחַיּוֹת בְּטַעֲיוֹת גְּדוּלוֹת, בְּזֶה שְׂמַתְחֻזְקִים בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, עַל-יְדֵי-זֶה זֹכִים לְטְהַרְתֵּם הַמַּח, טְהַרְתֵּם הַמַּחֲשָׁבָה. רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), שְׁמִי שֵׁישׁ לֹז אֲמוּנַת חֲכָמִים, הוּא יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּכָל דְּבַר, וּמְנַקֵּה אֶת הָרֹאשׁ שְׁלוֹ מִכָּל מִינֵי צוּאָה וְלְכַלּוֹף וּמִכָּל מִינֵי עֲשָׂנִים סְרוּחִים הָעוֹלָיִם עַל הַדַּעַת וְהַשְּׂכָל. וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, וּלְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנוּ לְאַמוּנַת חֲכָמִים, זַכְּנוּ לְדַעַת, שְׂכָל מַה שֶּׁהֵם עוֹשִׂים, זֶה בְּחֻשְׁבוֹן גְּדוֹל מְאֹד", וְלְהֶאֱרִיךְ בְּתַפְלָה. וְרַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן מב), שְׁעַל-יְדֵי אֲמוּנַת חֲכָמִים, שֶׁהָאָדָם מֵאֲמִין שְׂכָל מַעֲשֵׂיהֶם וְדַבּוּרֵיהֶם אֵינָם פְּשׁוּטִים, עַל-יְדֵי-זֶה מְלַבִּישִׁים לְהַשְׁכִּינָה בְּגֵדִים יְפִים מְאֹד, רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפו), שֶׁאֵלּוּ שֵׁישׁ לָהֶם אֲמוּנַת חֲכָמִים, הֵם רוֹאִים מוֹפְתִים. עֲצָם הָעֵבֶדָה שֵׁישׁ לָהֶם אֲמוּנַת חֲכָמִים, שְׂמֵאֲמִינִים בְּחֲכָמִים הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים הַדְּבָקִים בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּכֹר רוֹאִים מוֹפְתִים. מִכָּל זֶה אֲנַחְנוּ רוֹאִים מַה זֶה אֲמוּנַת חֲכָמִים. אֲבָל זֶה לֹא קָל, כִּי כִּנְגַד כָּל צְדִיק עוֹמֵד נִגְדוֹ רָשָׁע מְרָשָׁע; צְדִיק שְׂמֵגְלָה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עוֹמֵד נִגְדוֹ הַסֵּמ"ך-מ"ם, וּמִתְרִיס נִגְדוֹ לִיצְנוּת גְּדוּלָה מְאֹד. וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא תִפְנֹס בְּנוֹ טִפָּה לִיצְנוּת מְאֵלוֹ הַלִּיצְנִים, שְׁלֹא יוֹבִילוּ אוֹתָנוּ לְשׁוּם דְּבַר, אֲלֵא אֵל הַשְּׂאוֹל תַּחְתִּית. הַצְּדִיק דְּבוּק בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין לָנוּ מִשְׁגַּח מַה זֶה צְדִיק. רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קטז): מִבְּחוּץ הַצְּדִיק נִרְאָה כְּמוֹ כָּל אָדָם, אֲבָל מִבְּפְנֵים הוּא עֹנֵן אַחַר לְגַמְרֵי, הוּא דְבוּק לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הוּא בְּטֵל וּמְבֻטֵל לְגַמְרֵי לְגַבֵּי הָאֵין סוּף, הָאֵם יֵשׁ לָנוּ מִשְׁגַּח מַה זֶה צְדִיק? ! בְּיַדָּאֵי הוּא מְשַׁחֵק אֶתְּנוּ, הוּא יוֹרֵד אֵלֵינוּ, הוּא מוֹלִיךְ אוֹתָנוּ כְּמוֹ אָבָא כְּמוֹ אָמָא. רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן צא), שֶׁהַצְּדִיק מְדַבֵּר אֶתְּנוּ שִׁיחוֹת חֲלִיץ, מְסַפֵּר לָנוּ סְפּוּרִים, אֲבָל בְּזֶה מְלַבֵּשׁ אוֹר גְּדוֹל מְאֹד, שְׂאֲחַר-כֵּף אֲנַחְנוּ פְּתָאִים מוּצְאִים אֶת עֲצָמָנוּ מִקְרָבִים אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אַחַר-כֵּף גַּם אֲנַחְנוּ שְׂמַחִים וְעֵלְיוֹנִים, וּמֵאִיפָה זֶה בָּא הַשְּׂמַחָה הַזֶּה? מֵאִיפָה זֶה בָּא שְׂאֲנַחְנוּ פּוֹתְחִים אֶת

הִפָּהּ וּמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? רַק מִהַצְדִּיק הַזֶּה, שְׁשַׁחַק אֶת־נֹפְלֵי מִיַּד הַמַּלְאָכִים, עַד שְׁחַשְׁבֵנוּ שֶׁהוּא הַחֹבֵר שְׁלֵנוּ, שֶׁהוּא הַיָּדִיד שְׁלֵנוּ, וּבְקִימַת הַצְדִּיק הוּא אֵשׁ שׁוֹרֶף, אֲבָל מֶה, אֶל זֶה צְרִיכִים אֲמוּנַת חֲכָמִים, וְלֹא כָּל אֶחָד זֹכֵה לָזֶה.

הִיזָה הַמַּהְרָשׁ"א זי"ע, שֶׁהִבְעֵל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע אָמַר, שְׂרָאוּי לְהִשְׁכִּיב אֶת עַצְמוֹ עַל הַרְצָפָה, וְלִלְקַק אֶת הָעֶפֶר שֶׁסָּבִיב הַקֶּבֶר שֶׁל הַמַּהְרָשׁ"א זי"ע בְּעִיר אוֹסְטְרָאָה, כָּל-כֶּף גָּדוֹל הוּא הִיזָה. (זְכִיתִי פַעַם לְהִיּוֹת אֶצֶל הַצִּיּוֹן שְׁלוֹ בְּעִיר אוֹסְטְרָאָה), הִיטָה לוֹ יְשִׁיבָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְלִמַּד תּוֹרָה עִם הַתְּלָמִידִים שְׁלוֹ, וְכָל יוֹם לִפְנֵי שֶׁהִיזָה נִכְנַס לְלַמַּד עִם הַתְּלָמִידִים, הִיזָה נִכְנַס לְחֹדֶר, וְהִיזָה שְׁמָה קִצְתָּ זְמַן, וְאַחֲר־כֶּף יָצָא וְאָמַר אֶת הַשְּׁעוֹר שְׁלוֹ. יְדוּעַ, שֶׁהַסֵּפֶר שְׁלוֹ עִמָּךְ מְאֹד, וּמִפְּרֹשׁ אֶת עִמָּךְ הַסְּגִיּוֹת בְּגִמְרָא, הַלְמוּד מִהַרְשׁ"א זֶה לְמוֹד עִמָּךְ מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא כָּל אֶחָד זֹכֵה לְהִבִּין אֶת זֶה, אֲבָל הוּא הִיזָה צְדִיק קְדוֹשׁ מְאֹד מְאֹד, שְׂרַבְנוּ וְ"ל הַפְּלִיג בְּמַעֲלָתוֹ. וְהִנֵּה הַבְּחוּרִים הֵיוּ סִקְרָנִים מֶה הוּא עוֹשֶׂה לִפְנֵי שֶׁהוּא נִכְנַס לְהַשְּׁעוֹר, הִיּוֹת שֶׁהוּא מַחְבִּיא אֶת עַצְמוֹ בְּאִיזָה חֹדֶר לְקִצְתָּ זְמַן, מֶה הוּא עוֹשֶׂה שְׁמָה, וְאַחֲר־כֶּף הוּא יוֹצֵא וְאֹמֵר אֶת הַשְּׁעוֹר, אֲזִי שְׂכָרוֹ בְּחוֹר שִׁיחְבִּיא אֶת עַצְמוֹ בְּאֶרֶץ, וְיִסְתַּכַּל מֶה עוֹשֶׂה הַרְבֵּי בְּעַת שְׁנִכְנַס לְחֹדֶר, וְכֵן עֲשֶׂה הַבְּחוֹר. וְהִנֵּה הַמַּהְרָשׁ"א זי"ע נִכְנַס לְחֹדֶר, וְהוֹצִיא סֵפֶר, וּפְתַח אֶת זֶה, וְאִיךְ שֶׁנִּפְתַּח הַסֵּפֶר, יָצָא מִהַסֵּפֶר אוֹר וְאֵשׁ, שֶׁנִּשְׂרָפוּ הַעֵינַיִם שֶׁל הַבְּחוֹר, אֲזִי יָצָא תִּכְךָ מִהָאֶרֶץ וְהִתְחִיל לְבָכוֹת: רַבִּי, רַבִּי, חֲטָאתִי! נִכְנַסְתִּי פֹה בְּלִי רְשׁוּת, וְאִבְדַּתִּי אֶת הָרְאִיָּה, מֶה עֲשִׂיתִי, אֲנֹא תִּבְקָשׁוּ עִלִּי, שְׁתַּחֲזֹר אֵלַי הָרְאִיָּה. הַזְהִיר אוֹתוֹ הַמַּהְרָשׁ"א זי"ע, שֶׁתִּקְבַּל עַל עַצְמָךְ לֹא לְהִרְהֹר אַחֲרֵי, וְלֹא לְהִסְתַּכַּל אַחֲרֵי, וְאֲזִי תִּהְיֶה לְךָ רְפוּאָה. וְהוּא הַבְּטִיחַ, וְתִכְךָ-וּמִיד עֲשֶׂה הַמַּהְרָשׁ"א זי"ע עֲגוּל, וְחֹזְרָה הָרְאִיָּה שֶׁל הַבְּחוֹר. רִואִים מִזֶּה מֶה זֶה צְדִיק, אֵשׁ, וְלֹא סֵתֵם אָדָם עִם כּוֹבֵעַ וְעִם מְעִיל וּמְכַנְסִים, זֶה אֵשׁ דְּבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּטֵל וּמְבֹטֵל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן לֹא בְּחִנָּם שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אֲבוֹת. פָּרָק ב'): הֵיוּ זְהִירִים בְּגַחְלָתָן שְׁמָא תִּפְּוּהוּ, גַּחְלַת הִיא יְכוּלָה לְחַמֵּם, גַּחְלַת יְכוּלָה לְהֵאִיר, אֲבָל אִם נוֹגְעִים בְּגַחְלַת נְכוּיִם. וְלִכֵּן

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: הִזְהָרוּ בְּגַחֲלֹתַן שְׂמָא תַכְּוָה, וְעַל זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה עַל אַמוּנַת חֲכָמִים, אִם רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד): מִצְוָה גְדוֹלָה לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, עֲלֵינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אַבְּל אֵיךְ אֲנִי יָכוֹל לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כְּשֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלַי כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת, כָּל-כֶּף הַרְבֵּה דִינִים, כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְמָצוּמִים וְעֵנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, עִם כָּל זֹאת רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: מִצְוָה גְדוֹלָה לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, אִזּוֹ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת זֶה אֲפִלוּ שְׂאֲנַחְנוּ לֹא מִבִּינֵים, צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת.

אַתֶּם צְרִיכִים כְּלַכֶּם לְרַקֵּד מְרֹב שִׂמְחָה, שְׂזַכִּיתֶם לְהַתְקַרֵּב אֶל צְדִיק כְּזֶה, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְאַחַד יַחַד, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לִפְנֵי שְׁנַסֵּעַ לְהִסְתַּלַּק (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן קפז): אִם אַתֶּם תַּחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, עוֹד תִּמְשִׁיכוּ אוֹתִי חֲזָרָה אֲלֵיכֶם.

וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְאַחַד יַחַד, הַקְּמָנוּ קְהֵלָה קְדוּשָׁה, שְׂאִין לָנוּ בְּמָה לְהִתְבַּיֵּשׁ מִהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם, מִשׁוּם קְהֵלָה בְּעוֹלָם, אִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מַה קוֹרָה בְּקֵהלוֹת אַחֲרוֹת, הֵייתֶם נִבְהָלִים מְרֹב פֶּחַד, הִנֵּה הַקְהֵלָה הַכִּי גְדוֹלָה בְּעוֹלָם עֲשׂוֹת אֲלֵפֵי מִשְׁפָּחוֹת תְּרַדְיּוֹת, בְּשִׂמְחַת תוֹרָה הַזֶּה, הִיָּה שְׂמָה רִיב כְּזֶה שְׁנִשְׁפָּף דָּם, הִפְכוּ אֶת הָאָרוֹן קֹדֶשׁ, הַבִּימָה, הַסַּפְסָפִים, הַלְכוּ מִכּוֹת, וְהִיָּה חֲלוּל הַשֵּׁם גְּדוֹל, מִשְׁטָרָה שֶׁל גּוֹיִים הָיוּ צְרִיכִים לְהִתְעַרֵּב, בָּאוּ אִמְבוּלָנְסִים וְהוֹצִיאוּ אֶת הַפְּצוּעִים, שָׂמוּ שְׂמִים, וְכֵן הִיָּה חֲסִידוֹת אַחֲרֵת עִם מְאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, גַּם שְׂמָה הִיָּה בִלְגֵן גְּדוֹל, וּשְׂאָר קְהֵלוֹת מַה שְׂסוּבָלִים מִבְּפָנִים, וְעַל כֵּלָם אֵף אֶחָד לֹא קוֹלַט מַה קוֹרָה עִם הַנֶּעַר שְׁלָהֶם, זָכְרוּ הֵיטֵב מַה עֲשִׂיתִי עִם הַנֶּעַר שְׁלָנוּ, אַבְּל יֵשׁ הוֹרִים שֶׁהֵם אֲדִישִׁים מֵאֵד, וְלֹא אִכְפַּת לָהֶם, אֲנִי כָּבֵר לֹא מִבְּקֵשׁ תוֹרָה, אֲנִי כָּבֵר לֹא מִבְּקֵשׁ תְּשׁוּבָה, אֲנִי לֹא צְרִיךְ אֶת כָּל זֶה, אַבְּל אֵיפָה הַמְדָּה הַרְעָה שֶׁל כְּפוּי טוֹבָה, לֵהִיּוֹת כְּפוּי טוֹבָה וְלִזְלֹזֵל בְּקֵהלָה שְׁלָנוּ, לְדַבֵּר רַע עַל הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ, מֵאִזּוֹ שֶׁתִּבֶּן שְׁלִי ר' ... נִרוּ יְאִיר, נִכְנַס וּפְתַח מִשְׁרָד לְהַקְהֵלָה, הַכֹּל הוֹלֵךְ אַחֲרָת, הוּא הוֹרִיד אֶת כָּל הָעַל מִמֶּנִּי, עַד שְׁלֹא נִפְתַּח הַמִּשְׁרָד, הַכֹּל הִיָּה עַל הָרֹאשׁ שְׁלִי, גַּם נִיר

טואַלט אם הָיָה חֶסֶר, לְמִי מְצַלְצֵלִים? לְמוֹהֲרָא"שׁ. אָנִי כָּבֵר לֹא מְדַבֵּר מִנְקִיּוֹן, מִשְׁרֵת, מְקַדּוֹשׁ, הַיּוֹם אֵין דְּבָר בְּזָה, הַכֹּל הַמְשָׁרֵד אַחֲרָאִי, אֵין לִי אֶת הַכָּאָב רֹאשׁ הַזֶּה, מִי לֹא זוֹכֵר אֶת הַגִּנּוּב שְׁגִנּוּב וְאִמְלֵל אֶת כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן לֹא יָכֹלוּ לְשַׁבֵּר אוֹתְנוּ, כִּי הִיְתָה בֵּינֵינוּ אַחֲדוּת גְּדוּלָּה, וּבִנְיָנוּ מִחֲדָשׁ אֶת הַקְּהֵלָה, קְהֵלָה יָפָה מְאֹד, שְׁעוּד פֹּה תִּהְיֶה עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, זֶה נִרְאָה כְּמוֹ חֵלוֹם, אֲבָל הַחֵלוֹם הַזֶּה יִתְגַּשֵּׁם. וְלָכֵן אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלְכֶם, מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה אִם יֵשׁ לָכֶם מִשְׁהוּ, רַק לִפְנוֹת אֶל הַמְשָׁרֵד, לֹא לַעֲשׂוֹת שׁוֹם צַעַד פְּזִיזִי, הֵן בְּעִנְיַן הַרְפּוּאָה, קַפַּת חוֹלִים וְכוּ', הַכֹּל צָרִיךְ לָלֶכֶת דֶּרֶךְ הַמְשָׁרֵד, אֵין הַפְּקָר, אָנִי מוֹלִיךְ אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלִי בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְּדוּלָּה, כְּמוֹ אֶחָד שְׁמוֹלִיךְ סִפִּינָה בַּיָּם סוֹעֵר, וְכֹל רַגַע הַסִּפִּינָה הוֹלֶכֶת לְהַתְּהַפֵּף, וְצָרִיכִים לְהַחְזִיק אֶת הַסִּפִּינָה בְּכַח חֹזֶק מְאֹד, וְהִנֵּה בָּא אֶחָד מִבְּפָנִים, וְעוֹשֶׂה חוֹר, שְׁכָל הַמַּיִם יִכְנָסוּ, אֲבָל דְּבַרְתִּי עַל זֶה וְזֶה זֶה, לֹא נִתְתִּי שֶׁהַשְּׂכּוֹר יִפִּיל לָנוּ אֶת הַסִּפִּינָה מִבְּפָנִים, וְכֵן אָנִי לֹא אֶתֵּן, שְׁאַחֲרַיִם יַעֲשׂוּ חוֹרִים בְּתוֹךְ הָאָנְיָה, יֵשׁ לָנוּ קְהֵלָה יוֹתֵר מִדֵּי קְדוּשָׁה, שְׁנוֹלֵזֵל בְּזָה. וְאִם אָנִי מִבְּקֵשׁ מִשְׁהוּ, אָנִי מְאֹד מְאֹד מְעַנֵּן שְׁיִקְיָמוּ אֶת זֶה, אָנִי רוֹצֵה רַק אֶת הַטּוֹב בְּשָׂבִיל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, זֶה הַעֲתִיד שְׁלָכֶם, אִם לֹא תִדְאַגּוּ עַל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ — מִי יִדְאַג? אֵל תִּהְיוּ אֲדִישִׁים, וְאֵל תִּסְפְּרוּ לִי: לֹא, הַבֵּן שְׁלִי צָדִיק, תִּשְׁמְרוּ מְאֹד אֵיפֹה הַיְלָדִים שְׁלָכֶם הוֹלְכִים, לֹא לְשַׁלַּח בְּנוֹת לְבַד אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפָּן! לֹא לְשַׁלַּח אֶת הַבְּנוֹת לְבַד לְטַבְּרִיָּה אוֹ לַעֲזֵרוֹת גְּדוּלוֹת, לֹא לְשַׁלַּח אֶת הַבְּנִים לְבַד בְּלִי שְׂמִירָה עִם מְבַגֵּר, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי רִשְׁעִים, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מֵהֶם, הַצְּדִיקִים הַגְּדוּלִים לֹא פָּחַדוּ לְהַגִּיד מַה שְׁיֵשׁ לָהֶם עַל הַלֵּב, הֵם קִיְמוּ (דְּבָרִים א, יז): "לֹא תִגּוּרוּ מִפְּנֵי אִישׁ" — בְּשִׁלְמוֹת וּבַתְּכָלִית.

הַשְּׁלָמוֹת — הִנֵּה בְּעִיר יֵאֲנַפְלַע רֹאשׁ הַקְּהֵל מִשְׁחָת, וְאַשְׁתּוּ הִיְתָה מִפְּקָרְתָּ, בַּר מִיָּנָן, הוּא הִנֵּה מְקַרֵּב אֶל הַמַּלְכוּת, אֲזַ כְּלָם פָּחַדוּ מִמֶּנּוּ, וְהַמַּלְכוּת הַזֹּהִירָה — מִי שְׁיִדְבֵּר עֲלֵיהֶם, אוֹ שְׁיִשְׁלַם קָנָם גְּדוּל, אוֹ שְׁיִקְבַּל עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ מְלָקוֹת מֵהַמִּשְׁלָל, אֲזַ כְּלָם פָּחַדוּ.

האשה היתה מפקרת, והנה שלשה צדיקים גדולים: אחד — הבעל נודע ביהודה, השני — בעל מאיר נתיבים, והשלישי — רבי גרשון קיטובר, הגיס של הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, שלשתם עלו על הבמה, ופרסמו לכל העירה, שישמרו עצמם, כי יש פה אשה מפקרת, שמכשילה את הגברים, נו, נו, תכף-ומיד ראש הקהל הביא את המשטרה, ותפסו את שלשתם, הבעל נודע ביהודה הנה לו כסף, ופדה את עצמו עם כסף, הבעל מאיר נתיבים, לא הנה לו כסף, וקבל עשרים וחמש מלקות, ורבי גרשון קיטובר הגיס של הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, קפץ מהחלון וברח, בזכות גיסו הקדוש שבא לעזרתו, והכריזו בשמים, שהבעל נודע ביהודה יהיה רב בעיר גדולה פראג, והבעל מאיר נתיבים יהיה רב בעיר אוסטרה, ורבי גרשון מקיטוב שברח, יזכה לעלות לארץ ישראל, וכן הנה. רואים מזה, אם רואים עולה צריכים לספר.

אני מאד מאד מבקש את כל נשי אנשי שלומנו, תקפידו על הצניעות. צניעות זה היסוד ביהדות, צניעות זה היפי של האשה, "שקר החן והבל היפי, אשה יראת ה' היא תתהלל" (משלי לא, ל), אומר החכם מפל האדם שלמה המלך, שהנה לו אלף נשים, והנה החכם הכי גדול בעולם, כמו שכתוב (מלכים א' ה, יא): "ויחכם מפל האדם", אז הוא אמר: "שקר החן והבל היפי אשה יראת ה' היא תתהלל", מה נקרא חן, מה נקרא יפי, אצל האשה? כשהיא יראת ה', היא מפקדת מהקדוש-ברוך-הוא. אשה אסור לה לעשן, זו עוונת מצח גדולה, אשה אסור לה להסתובב בין גברים, אשה אסור לה לקרץ עם העינים אל גברים, בשביל זה אני מקפיד מאד שלא תהיה אצלנו שום גרושה, יש על זה המון קלקולים, אשה צריכה ללכת עם בגדים צנועים, יש לנו חנות שמוכרים בגדים, אבל רציתי מאד מאד שיקפידו אילו בגדים קונים, לא בגדים צמודים ולא שקופים ולא קצרים בשום פנים ואופן, כי זה מביא את החרבן, למה בא המבול? כי הלכו, רחמנא לצלן, חשופות לגמרי, ובכלל אשה צריכה לשמר אפלו בבית לא ללכת פל-פל חשופה, צריכים לדעת, שהקדוש-ברוך-הוא נמצא שמה, הקדוש-ברוך-הוא מסתכל.

ומה טוב ומה נעים לאשה, שהבית שלה נקי, בודאי הבעל צריך לעזור לאשה לנקות את הבית, אבל יש פתים שרחמנא לצלן, לא יכולים להפגס שמה מהסרחון, געל נפש, מה זה צריך להיות, היום יש מכונת כביסה, מכונת יבוש, לא יכולים לקחת את הבגדים, ולהכניס את זה בהמכונה לכבס?! לא יכולים להכניס את זה במכונת יבוש וליבש?! זה בא מעצלות, זה בא מאי אכפתיות, זה בא משגעון, אדם — מפירים אותו תכף-ומיד איך שהוא הולך, אם הוא הולך מלכלך, אם הוא הולך בבגדים קרועים, רואים תכף-ומיד איך המוח שלו לא בסדר. רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכו): הבגדים תובעים מהאדם אם הוא הולך בגדים קרועים, אין תרוץ שהילדים שובבים, ילדים צריכים להיות שובבים, זהו הטבע הפריא, ואוי ואבוי אם הילדים לא היו שובבים, מה אתם רוצים, שהילד ישב במקום אחד, שהילדה תשב במקום אחד?! זה הזמן שלהם לרקוד, לצעק, לצרות, אבל אתם נשי אנשי שלומנו, מקרבים אל הצדיק תלמדו ממעשיו, צריכים סבלנות, לא צריכים לקחת כל דבר כל-כך רציני, לא צריכים להפגס בדפאון ובעצבות, אשרי הנשים שעוזרות אחת להשנייה לדבר על לבם לחזק אותם, לדבר דבורי אמונה, דבורי התחזקות, כל אחד ואחד מאתנו נופל בירידה ובחלישות הדעת, בפחדים, צריכים לחזק אשה, אבל גם צריכים לחזק אותה על הנקיות, שהילדים ילכו נקיים, מה זה צריך להיות שילדים הולכים בבית יחפים, ערמים, געל נפש, כמו ערבים, בר מינן, אנהנו צריכים לדעת, שהשכינה בתוך הבית שלנו, ומי אומר, שאשה צריכה לשמור מאד מאד מאד, שלא יראו את השערות שלה, שזה הפגם הכי גדול, ואשרי האשה שמורידה את השערות לגמרי, ואין לה שערות אז אין לה דינים, איך אשה צריכה להיות שמחה על נעם חלקה, שהקדוש-ברוך-הוא נתן לה מתנות ילדים, בודאי יש בעלים שהם רעים מאד מאד, אבל יש דרוך איך לרחק אותם, לא באלימות ולא עם עצות ולא עם פראות.

הקדוש-ברוך-הוא עזר לנו עם קהלה כל-כך יפה, רצייתי מאד

שֶׁתַּעֲזָרוּ לִי לַחֲזוֹק אֶת הַקְּהֵלָה יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, הַקְּהֵלָה הַזֶּה עָלָה לִי עִם דָּם, 'דָּמִים' תִּרְתִּי מִשְׁמַע, נִשְׁפָּף לִי הַדָּם עַל הַקְּהֵלָה הַזֶּה, אֲנָשִׁים שֶׁעֲזָרְתִּי, תִּרְאוּ מֵה שֶׁהֵם גָּרְמוּ לִי, מָסְרוּ אוֹתִי בַּמְסִירוֹת, בְּעֵלִילוֹת שׂוֹא וְשָׁקֵר, שְׁלֹבְסוֹף הַכֹּל יִתְדַע שֶׁהִיא סֵתֵם עֵלִילוֹת רָשָׁע, עֵלִילוֹת שׂוֹא, אָבֵל בֵּין כֶּף גָּרְמוּ לִי צַעַר גָּדוֹל מְאֹד, שֶׁבּוֹדָאֵי יִקְבְּלוּ אֶת הַעֲנֹשׁ, הֵם לֹא יַעֲבְרוּ נְקִיִּים. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי, וְשִׁלְמֵי יִשְׁלַם הַמַּבְעִיר אֶת הַבְּעֵרָה מִקֶּדֶם אוֹ אַחֲר־כֶּף, לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵשׁ אֶת הַזְּמַן שְׁלוֹ, הִנֵּה אֶתְמוֹל הָיָה מִשְׁפָּט, הַרְשָׁעִים רָצוּ לְסַגֵּר אֶת הָאוֹלָם הַיְכָן שְׁעוֹשִׁים אֶת הַלֵּיל שְׂמִיחָה, וְלִמְטָה — אֶת הַפּוֹלֵל וְהַיְשִׁיבָה וְהַמְקוּוֹה, אָבֵל לֹא הִצְלִיחוּ, כִּי הַשׁוֹפֵטֶת בָּאָה לְקַרְאֲתָנוּ, הִיא רָאָתָה אֶת הַסֶּבֶל שֶׁאֲנַחְנוּ סוֹבְלִים, הִיא הִיָּתָה בְּעַצְמָהּ לְבַקּוֹר לְרֵאוֹת אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, הִיא נִתְנָה לָנוּ קָנֶס, כִּי זֶה עַל-פִּי חֵק, אָבֵל עֲכָשׁוּ אֲנִי צָרִיף לְשִׁלְמֵי אֶת זֶה, וְלִכְן רָצִיתִי מְאֹד, כֹּל מִי שֵׁישׁ לוֹ אִיזָה כֶּסֶף פְּדִיוֹן, שִׁיתֵן אֶת זֶה לְקָרֵן הַבְּנִיָן, שֶׁעַל-יְדֵי "שְׂמִיחַ צְדִיק", דָּוִד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים נח, יא): "שְׂמִיחַ צְדִיק כִּי חִזָּה נִקָּם", דָּוִד הַמֶּלֶךְ הָיוּ לוֹ הַמּוֹן שׁוֹנְאִים, אָבֵל לְבַסוֹף הַשׁוֹנְאִים שְׁלוֹ נַעֲקְרוּ מִן הָעוֹלָם. יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמְחָה, כִּי יֵשׁ לָנוּ צְדִיק כְּזֶה רַבְנוּ ז"ל, הִנֵּה יֵשׁ לָנוּ אֶת יְשׂמִיחַ צְדִיק וְכוּ'. וְלִכְן מִי שֵׁיכּוֹל לְתַרֵּם לְהַקְּהֵלָה — אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ, מִי שֵׁיכּוֹל שִׁיְהִיָּה לוֹ קֶפֶה שֶׁל צְדָקָה שֶׁל הַקְּהֵלָה — אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ, אָבֵל מֵהַיּוֹם מִי שֶׁרוֹצֵה לְתַרֵּם פְּדִיוֹן שִׁיתֵן אֶת זֶה לְקָרֵן הַבְּנִיָן, שִׁיכְתֹּב בְּפִרוּשׁ "קָרֵן הַבְּנִיָן", כִּי יִהְיֶה לָנוּ פֶה מְכֻנָּה יָפֵה כְּמוֹ שֶׁהַבְּטַחְתִּי לָכֶם.

וְלְבַסוֹף אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶתְכֶם, כֹּל הַהֲצִלְחָה שְׁלָנוּ זֶה רַק שְׂמִיחָה, אַחַדוֹת, וְעֲזָרָה לְיוֹלָת, אִשָּׁה שֶׁהִיא בַּהֲרִיָּוִן, אֲנִי לֹא צָרִיף לְסַפֵּר לָכֶם, זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָהּ, הֵן הַבְּשׂוּל, הֵן הַטְּפוּל עִם הַיְלָדִים, לָמָּה לֹא תִשְׁלְחוּ אֶת הַיְלָדוֹת שְׁלָכֶם לַעֲזוֹר לְאִשָּׁה עִם הַכְּבִיסָה, עִם הַנְּקִיּוֹן, אִשָּׁה שֶׁהִיא בַּהֲרִיָּוִן, מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָהּ, וּמִי אוֹמֵר אִשָּׁה יוֹלְדָת, שְׂאִין לָהּ אֶף אַחַד, אִיזוֹ מִצְוָה זֶה לַעֲזוֹר לְיוֹלְדָת, הִיא הַשְּׂאִיָּרָה אֶת הַיְלָדִים בְּבֵית, מִסְּפֵן הַבְּעַל, לֹא יְכוֹל כְּלוּם, הוּא לֹא יוֹדֵעַ מֵה וְאִיךָ לְכַבֵּס אֶת הַבְּגָדִים, וְאִיךָ לְטַפֵּל בְּיְלָדִים, זֶה הַמִּצְוָה

הכי גדולה, אצל הקדוש-ברוך-הוא מאד מאד חשוב חסד, תדעו לכם, והנה, תהלה לאל, שהקהלה שלנו חיה רק עם הקדוש-ברוך-הוא, ואין לנו אף אחד בזה העולם, אל תחיו באשליות שיש לאדם משהו לבסוף, אנחנו צריכים לחזור אל הקדוש-ברוך-הוא, אז למה שלא נחזור עכשו, זה מה שהצדיק מלמד אותנו, שנהיה שמחים ועליזים, שאנחנו יודעים מהקדוש-ברוך-הוא, שאנחנו מאמינים בהקדוש-ברוך-הוא, שאנחנו מדברים אל הקדוש-ברוך-הוא. ולכן עליכם לרקד בכל יום ויום מרב שמחה, ולעשות כל מיני הצגות שמחות, להצחיק אחד את השני, שיהיה לכם רק שמח. הצדיק הקדוש רבי אהרן מקארלין זי"ע אמר: "שמחה זה לא מצוה, אבל מה ששמחה מביאה, שום מצוה לא יכולה להביא", כי שמחה, תדעו לכם, זה עצם אלקות, כמו שכתוב (דברי הימים א' טז, כז): "עז וחדנה במקומו", אצל הקדוש-ברוך-הוא זה רק שמחה, אבל רבנו ז"ל אומר, ששמחה זו המצוה הכי גדולה, ולמה? כי רבנו אומר (ספר-המדות, אות שמחה, סימן א'): שפשאדם עושה מצוה בשמחה, מגלה את טהר לבבו, שרוצה באמת לעשות את הרצון של הקדוש-ברוך-הוא, אשה ששומרת טהרת המשפחה, היא עושה את הרצון של הקדוש-ברוך-הוא. פשאשה הולכת למקוה, אז זה העת רצון הכי גדול, היא יכולה לבקש במים מה שהיא רוצה, והיא תקבל את זה. אשה כשמפרישה חלה, היא עושה את הברכה ואומרת: "יהי רצון מלפני אבינו שבשמים, שבזכות המצוה הזו שהורדתי חלה מהעסה, תעזר לי" (ותבקש אז כל מה שהיא צריכה), ואחר-כך תקבל את הכל. ובפרט בעת הדלקת הנרות, איזה עת רצון זה בשמים. אמרתי כבר כמה פעמים, שצריכים להדליק שני נרות של שמן זית לכבוד שבת — כנגד זכור, ושמור, ואחר-כך מדליקין ארבעה של חלב כנגד הארבע אותיות של שם הנו"ה, ואחר-כך מוסיפים גר לכל בין ובת, ובכל פעם שמולידיים עוד בין ועוד בת, מוסיפים גר אחד, זה הכל, לא צריכים יותר. בעת הדלקת הנרות, כל הנשים הצדקניות עמדו ובכו ושפכו דמעות פנים, שיהיו להם ילדים טובים, למה נחיה באשליות, כמה צריכים לבכות, כמה צריכים לשפוף דמעות להקדוש-ברוך-הוא, שנוזכה

לילדים טובים, זה לא בא לבד, ולכן תנצלו את הזמן הקדוש של הדלקת נרות, הרגעים האלו שאתן עומדות לפני הנרות, שיהיה לפניכם קדוש, לבקש על עצמכם, לבקש על הילדים, אשה שהיא בהריון, שתשפך את לבכה לפני הקדוש-ברוך-הוא בעת הדלקת הנרות, שתוליד ולד בריא, ואיך היום צריכים לבקש, שומעים דברים כאלו מוזעזעים, אילו ילדים נולדים.

אני מבקש את כלכן בלי יוצא מן הכלל, להפסיק לרכל אחת על השנייה, אנחנו צריכים להחזיק את עצמנו ביחד, ובשמחה גדולה, רק שמחה ועוד פעם שמחה, ושמחה, ושמחה, ויש לנו במה לשמח, זה אתן לא יודעות מה קורה בחוץ, פי אם הייתן יודעות מה שקורה בבני ברק, ובירושלים, באשדוד, בברוקלין, בין הכי חרדים, בפרט עם הנער שלהם, הו הייתן רוקדות שאתן בקהלה שלנו, אבל בהקהלה שלנו צריכים לעשות בדיק הבית, אני מאד מאד מבקש אתכן, שאל תקחו את זה בקלות, הרגע שרואים איזו פרצה, צריכים להודיע לי, ואני אעמד על המשמר, אני רוצה קהלה קדושה, שאני אוכל להתפאר לפני הקדוש-ברוך-הוא: רבוננו של עולם, בא תראה את הקהלה שלנו, הרשעים חשבו שהם ירחיקו אותי מכם, יש להם טעות גדולה מאד, אתמול הם נפלו נפילה גדולה, בודאי אני צריך לגייס עכשו את הפסך להקנס, אבל רבנו ו"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כה), שמה שהגויים לוקחים מאתנו קנסות וארנוניה, זה גם-כן צדקה, ולכן רציתי אם יש לאדם כסף פדיון, שיתן את זה לקרן הבנין, שעל-ידי עמותת "ישמח צדיק", והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוכל לעשות פה שמחות בהאולם הזה, שמהיום זה גם-כן רק דרך הקהלה, אין יותר הפקר, אין יותר דבר פרטי, אנחנו קהלה קדושה, קהלה מאחדת, ויש לנו משך שמוליק את הכל על הצד הכי טוב, ראינו בסכות איך שהם דאגו על הכל, שיהיה שתיה, שתהיה תזמרת, שיהיה לטעם, שיהיה נקי, וזה השמחה שלנו, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהשמחה הכי גדולה, שאזכה לבא ולראות אתכם פנים אל פנים, כי אתם לא יכולים לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי, כמו

אָבָא שְׁלֵא יְכוּל לְרֵאוּת אֶת הַיְלָדִים, וְאֲנִי בְּטוּחַ שְׁגַם לְכֶם יֵשׁ אֶת אוֹתוֹ הַצֶּעֶר, יְלָדִים לֹא יְכוּלִים לְרֵאוּת אֶת הָאָבָא, אָבֵל רַבְנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ עֲצָה שֶׁל תְּפִלָּה, אִם תִּהְיֶה בְּמִקְוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים אֲצֵל רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַגֶּס, אֲצֵל רַבִּי עֲקִיבָא, אֲצֵל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, תִּתְפַּלְלוּ בְּשַׁבְּלִי, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּתְפַּלּוּת שְׁלָכֶם תִּתְקַבְּלָה לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן, וּבְקָרוֹב מְאֹד תִּתְבַּטְּלָנָה הַגְּזֵרוֹת הַרְעוּת, וְנִרְאֶה בִּישׁוּעַתְּם וּבְגֵאֻלַּתְּם שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹ קַבֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי לְדָלָה, ד' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַנִּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁתְּחַזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, שְׁזֶה סוּד הַצֹּלְחָתְנוּ, וְאִין לָנוּ מָה לְהַתְּבַיֵּשׁ בְּקַהְלָה שְׁלָנוּ, מִשׁוּם קַהְלָה שְׁבַעֲעוֹלָם, כִּי מִי שְׁבָקִי הֵיטֵב מָה שְׁקוּרָה בְּקַהְלוֹת אַחֲרוֹת, וּבְפָרֵט עִם הַנֶּעֶר, מְכַרְח לְהוֹדוֹת, שֶׁהַקַּהְלָה שְׁלָנוּ זֶה קַהְלָה מִיַּחַדָּת בְּמִינָה, בּוֹדְאֵי יֵשׁ אֲנָשִׁים כְּפוּיֵי טוֹבָה, שְׁכָל מָה שְׁיַעֲשׂוּ בְּשַׁבְּלִים, וּבְשַׁבְּלֵי הַיְלָדִים שְׁלָהֶם, הֵם יַעֲשׂוּ בְּקֶרֶת, כִּי יֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁהִטְבַּע שְׁלָהֶם טַבַּע רַע מְאֹד, שְׁכָל מָה שְׁעוֹשִׂים לָהֶם טוֹבוֹת מְחִזְרִים רְעוּת, עִם כָּל זֹאת זְכְרוּ הֵיטֵב, אֲשֶׁר בְּקֶרֶת חַיּוּבִית זֶה תָּמִיד טוֹב, כִּי כָּף יוֹדְעִים מָה לְתַקֵּן וּמָה לְשַׁפֵּר. לְזֹאת בְּנֵי ר' ... גְּרוֹ יֵאִיר, עֲשֵׂה אֶת הַמְּשָׁרָד שֶׁל הַקַּהְלָה, וּמֵאֵז יֵרֵד מִמֶּנִּי רַב הָעַל, כִּי הַנְּקִיּוֹן וְהַשְׁרוּת וְהַקְּנִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', זֶה כְּבָר לֹא עַל הָרֵאשׁ שְׁלִי, וְעַל זֶה אֲנִי צָרִיף לְהוֹדוֹת לוֹ מְאֹד מְאֹד, כִּי עַד שֶׁנִּפְתַּח הַמְּשָׁרָד, כָּל דְּבַר קָטָן וּפְעוּט וְכוּ', אֲשֶׁר לֹא נִתֵּן לְכָתֵב עַל הַנְּיָר וְכוּ' וְכוּ', בָּאוּ אֵלַי, וּלְבִסוּף קָרָה מָה שְׁקָרָה, שֶׁתַּחַת הַגֵּב שְׁלִי, הַגֵּנֵב הַמְּפָרֵס הַרִיק אֶת כָּל הַקַּהְלָה,

וְאִמְלִל אוֹתָנוּ. וְעַכְשָׁיו יֵשׁ לָנוּ קַהְלָה מְסֻדֶּרֶת עִם מְשֻׁרָד מְסֻדֶּר וְגַם
 עָשׂוּ "תְּבִיחָה לְפָנֵינוּת הַצְּבוּר", שְׂכָל מִי שֵׁיִשׁ לוֹ אִיזוֹ תְּלוּנָה עַל
 הַקַּהְלָה וְכוּ', אוֹ יֵשׁ לוֹ רַעֲיוֹן לְשַׁפֵּר אֶת הַקַּהְלָה וְכוּ', שְׂיִשִּׁים
 אֶת הַמְּכַתֵּב שְׁלוֹ שָׁם, וְהַמְשֻׁרָד יַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכָלְתוּ רַק לְשַׁפֵּר
 אֶת הַמְּצַב שֶׁל הַקַּהְלָה, אֲבָל בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לֹא נִתֵּן יוֹתֵר שְׂאִישׁ
 כָּל הַיִּשָּׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה, הַקַּהְלָה שְׁלָנוּ זֶה לֹא הֶפְקֵר, זֶה עָלָה לִי
 בְּדָם, דְּמַיִם תִּרְתִּי מִשְׁמַע, אֱלוֹ הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים שְׂעֻזְרָתִי לָהֶם
 כָּל-כָּף הַרְבֵּה בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנִים, מְסֻרוֹ אוֹתִי בְּמִסִּירוֹת שֶׁל שְׂוֹא וְשִׁקָּר,
 וְשָׂמוּ עָלַי עֲלִילוֹת דְּבָרִים וְכוּ', וְכוּ', שְׂאֲנִי סוֹבֵל מִזֶּה עַד עַכְשָׁיו (אָשׁר
 בּוֹדָאִי עוֹד יִקְבְּלוּ אֶת הָעֹנֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, בְּלִי שׁוּם סִפְקָ). וְלָכֵן אֲנִי
 מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂתִדְּעוּ לָכֶם, שְׂאִין
 הַקַּהְלָה שְׁלָנוּ הֶפְקֵר, מִי שֵׁיִשׁ לוֹ רַעֲיוֹן, אוֹ עֲצָה, אוֹ שְׂאָר דְּרָכִים
 לְשַׁפֵּר אֶת הַקַּהְלָה, אֲנֹחְנוּ מוֹכְנִים לְשִׁמְעַ וְלַעֲזוֹר, אֲבָל בְּשׁוּם פְּנִים
 וְאִפְּן לֹא נִתֵּן, שְׂיִחִיד יִחְתֹּר תַּחְתָּנוּ, זֶה לֹא יוֹעִיל לוֹ וְלֹא יַצְלִיחַ, וְאִין
 לוֹ מַה לַּעֲשׂוֹת בְּקַהְלָה שְׁלָנוּ. שׁוּב פַּעַם אֲנִי מְדַגֵּישׁ, שְׂרָשׁוֹת לְכָל
 אֶחָד לְהַתְבַּטֵּא בְּמַה שְׂהוּא רוֹצֶה, אֲבָל רַק בְּקִרְתַּת חַיּוּבִית, שְׂנוֹכֵל
 לַעֲזוֹר וְלְשַׁפֵּר אֶת הַקַּהְלָה, אֲבָל מִי שֵׁיִשׁ לוֹ בְּקִרְתַּת שְׂלִילִית, אִין לוֹ
 מַה לַּחֲפֹשׁ אֲצֻלָּנוּ. אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאִתֶּם
 מְבִינִים אֶת זֶה טוֹב, וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מַה קוֹרָה בְּקַהְלֹת אַחֲרוֹת,
 אִילוֹ מְרִיבוֹת, אִילוֹ קְלָקוּלִים וְכוּ' וְכוּ', וּבְכַרְט עִם הַנְּעַר, הֵייתֶם
 נוֹתְנִים שְׂבַח וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם עַל שְׂאִתֶּם חֵלֶק
 מִהַקַּהְלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ. בּוֹדָאִי שְׂכָל הַהוֹרִים צְרִיכִים לְדַאֵג לְשְׁלוֹם
 יְלָדֵיהֶם, וְלֹא יְכוּלִים לְזַרֵּק אֶת הָאֲשָׁמָה עַל הַתְּלָמוֹד תוֹרָה, וְעַל
 הַבֵּית-סֵפֶר, שְׂנוֹכְנָה וּמִתְקִים עַל דָּם מִמֶּשׁ, חֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית, אִם
 הַיְלָדִים רוֹאִים, שְׂהַהוֹרִים מְזוֹלְזָלִים בְּמִצְוֹת, לְמַה שְׂהֵם לֹא יִחְקוּ
 אוֹתָם! אִם הֵבֵת רוֹאָה שְׂהָאֵמָא לֹא הוֹלְכֵת בְּצַנִּיעוּת, לְמַה שְׂהִיא
 תִּלְךָ בְּצַנִּיעוּת! אִם הֵבֵן רוֹאָה שְׂהָאֵבָא מְזוֹלְזֵל בְּתַפְלָה, וְלֹא בָּא
 לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל, וְאִם הוּא כָּבֵר בָּא הוּא לֹא מִתְּפַלֵּל, הוּא רַק
 מְדַבֵּר בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה, לְמַה שְׂהֵבֵן לֹא יִחְקֶה אוֹתוֹ! אִם הָאֵבָא
 לְזֶה כְּסָפִים וְאִינוּ מְשֻׁלָּם, אוֹ עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי גְּנֻבוֹת וּגְזוּלוֹת וּטְרִיקִים
 אִיךָ לְהוֹצִיא כְּסָף מִהַזּוּלָּת, לְמַה שְׂהֵבֵן לֹא יִחְקֶה אֶת אָבִיו! אִם

הַיְלָדִים רוֹאִים שֶׁהַהוֹרִים רַבִּים בֵּינֵיהֶם, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וּמְקַלְלִים וּמְזַלְזָלִים אֶחָד בְּהַשְׁנִי, לָמָּה שֶׁהַיְלָדִים לֹא יַחְקוּ אֶת הַהוֹרִים? ! וְכַדוּמָה כָּל מִינֵי דְבָרִים מַה שֶׁהַהוֹרִים עוֹשִׂים, וְלָמָּה שֶׁהַיְלָדִים לֹא יַחְקוּ אוֹתָם? ! וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! זָכְרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר חֲנוּף מִתְחִיל עִם עֲצָמוֹ, כְּפִי שְׂאָדָם מִתְנַהֵג, כִּף הַיְלָדִים יַחְקוּ אוֹתוֹ, וְזֶה סוֹבֵב עַל כָּלָם, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל. וְעַל כָּלָם — צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים מְרַבִּים, לְבָכוֹת בְּכָל יוֹם שִׁיְהִיוּ לוֹ יְלָדִים טוֹבִים. וּכְמֵאמָרָם ו'ל (תְּנֵא דְבֵי אֵלֵיהּ, פֶּרֶק יח): מַעֲשֵׂה בְכֵהֵן אֶחָד, שֶׁהָיָה יָרָא שָׁמַיִם בְּסִתְרָא, וְהָיוּ לוֹ עֲשָׂרָה בָּנִים מֵאֲשֶׁה אַחַת, שֶׁשָּׂה זָכָרִים וְאַרְבַּע נְקֻבוֹת, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם הָיָה מִתְפַּלֵּל וּמְשַׁטְטַח וּמִתְחַנֵּן וּמְבַקֵּשׁ רַחֲמִים, וּמְלַחֵף בְּלִשׁוֹנוֹ עֶפְרָא, כְּדִי שְׁלֹא יֵצֵא אֶחָד מֵהֵן לִיְדֵי עֲבָרָה וְלִיְדֵי דְבָר מְכַעֵר, מַה הָיָה עוֹשֶׂה? בְּכָל יוֹם וְיוֹם הָיָה מְכַנְיֶסֶן לְבֵית פְּנִימִי, וְיוֹשֵׁב וּמְשַׁמְרֵן בְּבֵית הַחִיצוֹן, וּמִתְפַּלֵּל וּמְשַׁטְטַח וּמְבַקֵּשׁ רַחֲמִים, וּמְלַחֵף בְּלִשׁוֹנוֹ עֶפְרָא, כְּדִי שְׁלֹא יִהְיֶה אֶחָד מֵהֵן בָּא לִיְדֵי עֲבָרָה וְלִיְדֵי דְבָר מְכַעֵר, אֲמָרוּ: לֹא יֵצֵאת אוֹתָהּ שָׁנָה וְלֹא שְׁנָתָה וְלֹא שְׁלֹשָׁה, עַד שְׂבָא עֲזָרָא, וְהַעֲלָה אֶת יִשְׂרָאֵל מִבְּבָל, וְהַעֲלָה אוֹתוֹ כִּהְיֵן עִמָּהֶם, לֹא נִכְנַס אוֹתוֹ כִּהְיֵן לְבֵית עוֹלָמוֹ, עַד שֶׁרָאָה כִּהְנִים גְּדוּלִים וּפְרָחִי כִּהְנָה מְבַנְיָו וּמְבַנְיָ בְּנָיו עַד חֲמֵשִׁים שָׁנָה, וְאַחַר־כֵּן נִכְנַס אוֹתוֹ כִּהְיֵן לְבֵית עוֹלָמוֹ, וְעָלְיוּ הַכְּתוּב אוֹמֵר (תְּהִלִּים לו, ג): "בְּטַח בַּהֲוִי" וְעֲשֵׂה טוֹב". תְּגִידוּ לִי אֶת הָאֲמֹת, הָאֵם אַתֶּם מְקַיְמִים אֶת זֶה? !

נָא וְנָא הַרְגִּילוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר זֶה הַמִּתְנַהֵג הַכִּי יִפֶּה שֶׁקְּבַלְנוּ מִרְבֵּנוּ ו'ל, וְאַפְלוּ לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ: יִתְבָּרַךְ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, זֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּלִי הַתְּבוֹדָדוֹת אָדָם חַי בְּטַעוֹת וּבְדַמְיוֹנוֹת, וּבְשִׁקָּר וְכוּ' וְכוּ'. הָאֵם הַתְּבוֹדָדָתָם הַיּוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת? ! בְּלִי הַתְּבוֹדָדוֹת אֵין לְאָדָם יָשׁוּב הַדְּעַת, בְּלִי הַתְּבוֹדָדוֹת אָדָם אֵף פַּעַם לֹא יִתְקַן אֶת הַמַּדּוֹת שְׁלוֹ, אֲדַרְבֵּה יַחֲשֵׁב תְּמִיד שֶׁהוּא צוֹדֵק. הָאֵם הַתְּבוֹדָדָתָם הַיּוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת? ! רְבֵנוּ ו'ל אָמַר: "חֲסִיד שְׁנַפֵּל גְּרוּעַ מִמְּשַׁמֵּד, כִּי מִמְּשַׁמֵּד יְכוּלִים לְהַשְׁמֵר, אֲבָל מִי שְׁנוֹפֵל מֵאֲמוּנַת חַכְמִים הוּא יוֹתֵר מְסַכֵּן מִמְּשַׁמֵּד, כִּי בְּנִקָּל הוּא

יכול להחליש את אחרים. ולכן צריכים להתבודד בכל יום עמו
 יתברך, ולבקש ולהתחנן אליו יתברך שישאר באמונת חכמים, ולא
 יהיה כפוי טובה. האם התבודדתם היום חמש דקות, שתהיה לכם
 אמונת חכמים?! הרגילו את עצמכם לדבר אליו יתברך, ואז תראו,
 איך שכל החיים שלכם ישתנו לטובה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לז קבג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר לך-לך, ה' חשון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל תלמידי ישיבת
 "דמשק אליעזר", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש אתכם, שתלמדו בהתמדה רבה מאד, ובפרט
 שתהיו בקיאים בהלכה, פי רבנו ז"ל רצה מאד מאד שנגלמד
 פוסקים. ולכן כל בחור מכרח ללמד קצור שלחן ערוך ולקיט יוסף,
 כדי שידע הלכה ברורה כדת מה לעשות, וזה הכרח לכל בחור,
 ומלבד זאת תקפידו מאד על גרסא ח"י פרקים משניות בכל יום,
 חק ולא יעבר, כי זה הורג את היצר הרע. ועל כלם — ראו
 להתבודד בכל יום עמו יתברך, אשר אין למעלה מזה, ותמיד תהיו
 בשמחה, ותגרושו מכם העצבות והעצלות, אשר אמר רבנו ז"ל
 (לקיטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפט), שעקר נשיכת הנחש הוא עצבות
 ועצלות.

יען שהחובות בישיבת "דמשק אליעזר" הצטברו לסף למעלה
 מארבעת אלפים ש"ח, ולכן אני מבקש שכל בחור יצא פעם בשבוע
 עבור ההוצאות של הישיבה, כדי שיוכלו לסלק את החובות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לז קכד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי לסדר לך-לך, ה' חשוון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְזִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינְתוֹ תָּמִיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים, דיקא עכשו שמתחילים בארץ ישראל לבקש על גשם, שמעתי פעם מחסיד ותיק שאמר בשם רבו: מה שאנו אומרים בתפלה "משיב הרוח ומוריד הגשם", שפרושו "משיב הרוח", הינו תשיב את הרוחניות להקדוש-ברוך-הוא, שתתפלל אליו יתברך בתמימות ובפשיטות, ותקים את מצוותיו יתברך בשמחה עצומה, שכל זה הוא בחינת "משיב הרוח", שמשיב את הרוחניות חזרה למעלה, על-ידי-זה זוכה "ומוריד הגשם", הקדוש-ברוך-הוא מוריד לנו את הגשמיות, פרנסה בשפע. ולכן תרגילו את עצמכם לדבר הרבה אליו יתברך בכל יום, על-כל-פנים חמש דקות, שזה דבר גדול מאוד מצד אחד, ובכלל לא קשה מצד שני, חמש דקות זה לא הרבה, עם כל זאת בחמש דקות יכולים לבקש הרבה מאוד, וכן מדי פעם 'לגנב' עוד חמש דקות לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור ודבור בוקע רקיעים למעלה, ואם אדם היה יודע מה זה תפלה, היה 'גונב' מדי פעם חמש דקות ועוד חמש דקות, והיה ממשיך על עצמו גשמיות פרנסה בשפע, כי התפלה וההתבודדות מטהרת את המוח.

ולכן אל תהיו בטלנים! קבלנו מתנה כל-כך יפה מרבנו ז"ל, למה שלא נשמח עם המתנה הזו, ולקיימה בתמימות ובפשיטות.

אנא שמרו את עצמכם מצבועים, ואת זה לא יכולים בשום פנים ואופן, רק על-ידי תפלה והתבודדות, שהאדם צריך לשפט את עצמו תמיד, הוי, געוואלד! פן ואולי אני טועה ומטעה את עצמי! ?

פֿן וְאוּלַי מְטַעִים אוֹתִי? ! וְאִם אָדָם הָיָה הוֹלֵךְ בְּצוּרָה כְּזוֹ, אָז הָיְתָה מִתְגַּלָּה לוֹ הָאֱמֶת. נָא וְנָא שְׁלֵא יַעֲשׂוּ לָכֶם שְׁטִיפַת מַח וְכוּ' וְכוּ' בְּשֵׁם מוֹהֲרָא "ש... כִּי הַכֹּל לִיַּצִּי לְצַנּוּת, אוּי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אוּי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, שְׁאָדָם שְׂיֵשׁ תַּחֲתָיו קָפָה שֶׁל שְׂרָצִים, רוֹצָה לְמַלְךְ וְכוּ' וְכוּ', וַיֵּשׁ טַפְשִׁים שְׁקוֹנִים אֶת הַשְּׁטִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְנִתְקַיֵּם (מִשְׁלֵי ל, כב): "עֲבַד כִּי יִמְלֹךְ", בְּלִי בּוֹשָׁה מִחֲלִיפִים עִם שֶׁקֶר, וּמִתְקַיֵּם אֲצֵלֶם (תְּהִלִּים קו, יט): "יַעֲשׂוּ עִגָּל בְּחֶרֶב, וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְמַסְכָּה, וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתִבְנִית שׁוֹר אֲכָל עֵשֶׁב"; אֲנִי בְּכֹלֵל לֹא רוֹצָה שְׁמִיִּשְׁהוּ יַעֲבַד עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי הַכֹּל שֶׁקֶר וְכֶזֶב, אֲנִי לֹא הַשְׁלַמְתִּי וְכוּ', וְלֹא מוֹחֵל לְכָל מִי שְׁרוֹצָה לְחַתּוֹר תַּחַת הַקְּהֵלָה שְׁבַנִּיתִי בְּיַזַּע וּבְדָם, וְאֲנִי סוֹבֵל בְּשִׁבִּיל זֶה כָּל-כֶּף הַרְבֵּה סָבֵל עַל לֹא דָבָר.

עֲלֵיכֶם לִזְכֹּר, אִם רַבְּנוּ ו"ל הִזְהִיר לֹא לְשִׁתּוֹת מִשְׁקָה הַמְּשַׁכֵּר, אֲזִי צְרִיכִים לְדַעַת שְׁזָהוּ זֶה, אִין דְּרַף אַחֲרַת, בְּלִי חֲכָמוֹת, וּלְצַעֲרָנוּ הַרְבֵּה, יֵשׁ פֶּתָה הַמוֹבָאָת בְּסִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה י"ב מִהַבְּעַל תְּפִלָּה, שְׁלֵקְחוּ לְעַצְמָם אֲנָשִׁים, אִישׁ שְׁכוֹר לְמַלְךְ... וְהוּא בְּוֹדָאֵי הוֹלֵךְ אוֹתָם בְּדֶרֶךְ הַיִּשְׁר... וְלִכֵּן הִזְהִירוּ מְאֹד, שְׁלֵא יוֹלִיכוּ אֶתְכֶם שׁוֹלֵל, חֵס וְשְׁלוֹם, אָדָם צְרִיף לִפְלַעַל פְּנִיּוֹ בְּכָל יוֹם, וְלַצַּעֲקָה וּלְבִקְשׁ רַחֲמִים עַל עַצְמוֹ — מְתִי אֲזָפָה גַם אֲנִכִי לְהַרְגִּישׁ אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ? ! מְתִי אֲזָפָה לְהַתְעַנֵּג בְּזִיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרֵּךְ? ! אֲשֶׁר זֶה הַתְּכֵלִית מְכָל הַתְּכֵלִיתִים לְהַפִּירוֹ יִתְבַּרֵּךְ מְכָל דְּבָר, מְתִי אֲזָפָה לְסִים שְׁשָׁה סְדְרֵי מַשְׁנָה? ! מְתִי אֲזָפָה לְסִים ש"ס בְּכִלֵי יְרוּשְׁלַיִם תּוֹסֶפֶתָא? ! מְתִי אֲזָפָה לְסִים רַמְב"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף? מְתִי אֲזָפָה לְסִים אֶת הַמְּדַרְשִׁים? ! מְתִי אֲזָפָה לְסִים אֶת הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים? ! זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת רְצוּנָנוּ וְכַסּוּפֵינוּ, אֲבָל לֹא דְמִיּוֹנּוֹת וְחִזְיוֹנּוֹת שֶׁל יְדִיעָה וּבְחִינָה וְכוּ' וְכוּ'. אֲנַחְנוּ קִטְנֵי עֲרָה, נִשְׁמוֹתֵינוּ עֲרָמוֹת וַיִּחְפּוֹת, רַעֲבִים וְגַם צְמָאִים, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַלְבִּישׁ אֶת עַצְמָנוּ עִם לְבוּשִׁים שֶׁל תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְלִהְיוֹת אֲכִיל וְלִהְשָׁקוֹת אֶת עַצְמָנוּ עִם מַאֲכָלִים וּמִשְׁקָאוֹת טוֹבִים, שֶׁהֵם כָּל מִינֵי לְמוּדִים וְתַפְלוֹת וּבְקָשׁוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵשׁ לוֹ כְּסוּפִים כְּאֵלוֹ, וְאֵז לֹא יוֹכֵלוּ לְעֲבַד עֲלָיו.

הַמֵּאחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לז קכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר לְךָ-לְךָ, ה' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵינִי מִבִּין מַה שֶּׁפָּתַחְתָּ, שְׁאַתָּם הִחְלַטְתֶּם לְבָרֵךְ עִם מִסְפָּר
מִהֲנִדְסִים וְכו', הֵרִי הוּא הַתְּחִיל בְּעִבּוּדָה, וְלוֹ יֵשׁ אֶת כָּל הַתְּכַנְיּוֹת,
וּמַה שֶּׁיָּךְ לְעֹזֵב אוֹתוֹ בְּאִמְצָע?! הֵרִי זֶה יַעֲלֶה לָנוּ כְּפוּל.

אַבְקֵשׁ אוֹתְךָ לְכָתֹב לִי מַה זֶה? אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לִפְלֵ
עוֹד פְּעַם בְּפָח.

הָאֵם שֶׁיָּךְ לְתַקַּתֵּךְ מִכְתָּב הַרְצוּף פֹּה לְכָל הָאֲבָרְכִים, שֶׁיְכוֹאוּ
הָעָרֵב בְּשַׁעַת תְּשַׁע בַּלַּיְלָה, כִּי מְאֹד דְּחוּף לִי לְדַבֵּר עִם הָאֲבָרְכִים
הַצְּעִירִים כְּלָם.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּבִי תוֹדָה לְכָל אֱלוֹ שֶׁתְּרַמּוּ עִבוּר קֶרֶן הַבְּנִין, אָנָּה
לְשֹׁמֵר עַל הַכֶּסֶף, וּבְכָל פְּעַם שֶׁיְהִי עוֹד תּוֹרְמִים לְכָתֹב לִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר לְךָ-לְךָ, ה' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַתְּרוּמָה שֶׁתְּרַמֶּת עִבוּר "קֶרֶן הַבְּנִין", בְּזֶה
אֵתָה מִמֶּשׁ הַצְּלָתִי אוֹתִי, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתְּעוֹרֵר אֶת שְׁאֵר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
שֶׁיַּעֲשׂוּ כְמוֹךָ, וְיִתְרַמּוּ וְכֵן יִתְרִימוּ אֶת בְּנֵי מִשְׁפַּחְתָּם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, בְּזִכּוֹת הָעֶזְרָה שֶׁעוֹרֶת לִי, שֶׁתְּמִיד

אֲשֶׁר לֹז קִבּוֹ — לֹז קִכּוּ בְּנַחַל רמג

יְהִי לָךְ עֶזְרָה, וְתִתְּבָרֵךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן בְּשֹׁפֵעַ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה, וְכָל
מְלֵי דְמִיטָב, וְיֵאִיר עֲלֶיךָ אֹרֹךְ יְתִבְרָךְ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז קִבּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרָךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר לֶךְ-לָךְ, ד' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאָד מָאָד רְצִיתִי, שֶׁתְּבוֹא הַיּוֹם יוֹם חֲמִישִׁי בְּעָרֵב בְּשַׁעַת תְּשַׁע
וְרִבַּע.

אֲנִי מָאָד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּבוֹא אִישִׁית, וְתָבִיא עוֹד אֲבָרְךָ, כִּי
זֶה מָאָד נְחוּץ, שֶׁאֲדַבֵּר לְפָנֶיכֶם מִכַּמָּה נוֹשָׁאִים מָאָד חֲשׁוּבִים
לְהִקְהִלָּה שְׁלָנוּ בְּכָלֵל, וְלֵאבְרָכִים בְּפָרֵט, וְאֵלּוֹ שְׁלֵמְדוֹ אֲצִלִּי בְּפָרֵטִי
פְּרָטִיּוֹת.

הַמְצַפָּה לְרֵאוֹתְכֶם הַלֵּילָה...

לֹז קִכּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרָךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר לֶךְ-לָךְ, ה' תְּשֵׁרִי ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר
בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ.

בָּאתִי לְבַקֵּשׁ מִכֶּם מָאָד, שֶׁמְעוּנִי וְיִשְׁמַע אֶתְכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

הִנֵּה בְּפָרִשׁת הַשְּׁבוּעָה (לָךְ לָךְ) כְּתוּב: "וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ סְדוּם אֵל
אֲבָרִם, תֵּן לִי הַנֶּפֶשׁ, וְהִרְכּוּשׁ קַח לָךְ", מִי הִיָּה מֶלֶךְ סְדוּם? בְּרַע.

אומר רש"י: למה הוא נקרא ברע? רע לשמים ורע לבריות. אנשי סדום היו רשעים ארורים, שעשו רשעות לשם רשעות. ידוע, שבכל רשעות צריך להיות גם הגיון, הוא עושה רשעות להזולת, יש בזה הגיון, אבל רשעות לשם רשעות, זה היה רק בסדום, בשביל זה אומר רש"י: ברע — רע לשמים ורע לבריות. מה רצה מלך סדום ועמורה? הוא אמר: "תן לי הנפש והרכוש קח לך", אני אתן לך הרבה כסף, אבל תן לי את הילדים.

תדעו לכם, שבגיתי את הקהלה ביבנאל במסירות נפש הכי גדולה עם דם, ואני משלים על זה, כמעט שנתיים שאני לא יכול להכנס ליבנאל. ולמה? מפני שיש שמה רשע מרשע, טמא מטמא, שמסר אותי מסירות של עלילות דם, עלילות שוא, ואם זה לא מספיק, מצא מין את מינו, שלבן הארמי הולך אתו יד ביד, הוא היה כל-כך מסור אלינו, הוא היה מתוק, דבר כל-כך מתוק, אבל לצערנו הרב, עבד על כלנו, ולכן עכשו אחר שקבלנו מכות כאלו, הצער שלי לא יכולים להסביר, צער שלכם אתם יודעים, כל אחד ואחד מבין את הצער שלו, שאנחנו מנתקים כל-כך הרבה זמן, אבל זה עומד להגמר. מה הם רוצים הרשעים הארורים? הם רוצים להחריב את הקהלה שלנו מבפנים כמו סדום. מה אמר מלך סדום? "תן לי הנפש והרכוש קח לך". הם רוצים לעקר את הילדים שלנו, רוצים לקלקל את הילדים שלנו, ולכן אני מבקש את כל אנשי שלומנו, מי שיש לו ילדים, שישמר על הילדים שלו, שלא יבוא בטענות אחר-כך על התלמוד תורה, ושלא יבוא אחר-כך בטענות על הבית-ספר, כל אבא ואמא מחזיבים לשמר על הילדים שלהם, התלמוד תורה והבית ספר, יכול רק לעזר, אבל לא שיך לזרק שהם חזיבים, ההורים חזיבים. אם האבא ואמא לא דואגים איפה הבן ואיפה הבת הולכים, הם רוצחים, פשוטו כמשמעו, ההורים צריכים לדאג שהילדים שלהם יהיו שמורים מהחטא, הם צריכים לשמר על הילדים שלהם עם מי הם מסתובבים, הסמ"ך-מ"ם רוצה רק לתפס את הילדים שלנו, ולכן אשרי ההורים שדואגים שיהיו להילדים שלנו חוגים, לבנות שיהיו חוגים, שיהיו נשי אנשי

שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיטְפְּלוּ בָּזָה, שִׁיעֲשׂוּ חוּגִים לְהַבְנוֹת שְׁלֵנוּ, וְשִׁיְהִיו גְּבָרִים שִׁיעֲשׂוּ חוּגִים לְהִילָדִים שְׁלֵנוּ, הָעֶקֶר לְשֹׁמֵר עֲלֵיהֶם, שְׁלֵא יִלְכוּ בְּהַפְקָר, כִּי כֹף אָמַר הַמֶּלֶךְ סְדוּם לְאַבְרָם: "תֵּן לִי הַנֶּפֶשׁ", אֲנִי צָרִיךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ, "וְהִרְכּוּשׁ קָח לָךְ", אֲזוּ כָּבֵר לֹא אֶכְפֵּת לוֹ מִכֶּסֶף, הָעֶקֶר הַנֶּפֶשׁ, וְאַבְרָם מָה אוֹמֵר לוֹ? לֹא! לֹא! לֹא! אֲנִי מַגְבִּיהַ אֶת הַיָּדִים שְׁלֵי אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנִי לֹא צָרִיךְ מִמֶּךָ שׁוּם דְּבָר, בְּהִילָדִים שְׁלֵי אֶתָּה לֹא תִיגַע. וְכֹף אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַיָּלָדִים שְׁלֵנוּ, וְאִיזָה אָבָא וְאִיזוֹ אָמָא שְׁלֵא דוֹאֲגִים עַל הַיָּלָדִים שְׁלֵהֶם, הֵם רוֹצְחִים, וְשְׁלֵא יְהִיו לָהֶם טְעֵנוֹת אַחֲרֵ-כֶּף.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כְּלַכְכֶם, מִי שִׁישׁ לוֹ יָלָדִים, שִׁיעֲשֵׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים, שְׁהִילָדִים שְׁלֵנוּ לֹא יִתְחַבְּרוּ עִם יָלָדִים מְקַלְקָלִים, לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, הַנֶּעַר הַיּוֹם בְּסַפְּנָה גְדוּלָה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, אֶחָד כּוֹתֵב לִי מִכְּתָב: מוֹהֲרָא"ש, אֲנִי כָּבֵר חֲדָשׁ לֹא בִּיבְנָאֵל, אֲנִי נִמְצָא בְּבִנֵי בְּרַק, אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִכֶּם סְלִיחָה וּמְחִילָה עַל שְׁפָגְמָתִי בְּכֶם, פְּגַמְתִּי בְּאֻמוֹנַת חֻכְמִים, עֲכָשׁוּ אֲנִי בְּבִנֵי בְּרַק, וְעֲכָשׁוּ אֲנִי רוֹאֵה אֵיךְ שְׁאַתֶּם צוֹדְקִים, שְׁאַתֶּם מְקַפִּידִים שִׁיִּלְכוּ בְּלִבּוֹשׁ חֲסִידִי, שִׁישְׁמְרוּ אִיזָה בְּשַׁר אוֹכְלִים, וְיִשְׁמְרוּ עַל הַיָּלָדִים שְׁלֵנוּ, כִּי הוּא רוֹאֵה בְּאֲזוּרִים הַכִּי חֲרַדִּים אֶת הַנֶּעַר, אֵיךְ שְׁהֵם מְקַלְקָלִים, וְאֵיךְ שְׁמְקַלְקָלִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, בְּנֵי רַבָּנִים וּבְנֵי אַדְמוּרִים, וְרוֹאֵה מַה שְׁאוֹכְלִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, בְּמִסְעָדוֹת מְכַל הַבָּא בִּידֵיהֶם. עֲנִיתִי לוֹ בְּמִכְּתָב: אִם אֶתָּה מִבְּקֵשׁ מִמֶּנִּי סְלִיחָה, תִּרְאֶה לְתַקֵּן בְּאֵלוֹ כַּמָּה אֲנָשִׁים חֲלוּשֵׁי דַעַת, שְׁהַחֲלִשְׁתָּ מֵהֶם אֶת הָאֻמוֹנַת חֻכְמִים. אִם תַּעֲשֵׂה אֶת זֶה, אֲזוּ אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁהַתְּשׁוּבָה שְׁלָךְ זֹאתְשׁוּבָה אֲמַתִּית. אֲנִי מְקוּוֶה, שְׁאַתֶּם יוֹדְעִים וּמְבִינִים בְּמִי מְדַבֵּר, עַל-כָּל-פָּנִים אֶחָד שְׁכָּבֵר יֵצֵא מִהַקְּהֵלָה, וְיִוָּשֵׁב חֲדָשׁ בְּבִנֵי בְּרַק, כּוֹתֵב לִי דְבַר כְּזֶה, מַה שְׁקוּרָה הַיּוֹם בֵּין הַחֲרַדִּים.

וְלִכֵּן אִם אַתֶּם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל לֹא שְׁמַחִים שְׁאַתֶּם גְּרִים פּוּה, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה לְהַגִּיד לָכֶם, רַק דְּבַר אֶחָד — תְּשְׁמְרוּ עַל הַיָּלָדִים שְׁלַכֶם עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים, תְּשְׁמְרוּ אוֹתָם מִלִּיצָנִים,

רמו אָשֶׁר לז קכט — לז קל בַּנְחַל

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁבִקְרוּב מְאֹד נִתְרָאָה, וְכָל הַרְשָׁעִים
שֶׁחָפְרוּ לִי בּוֹר, יִפְלוּ בְּבוֹר הַזֶּה, וְלֹא יִשְׁאֵר מֵהֶם שׁוֹם דָּבָר.

הַמַּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר לַךְ-לֶךְ, ה' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

שְׁמַעְתִּי שְׁעֵדִין אֶתְּהָ מְסִתּוֹבֵב עִם וְכו', וְלִכֵּן אֲנִי מְצִוָּה עֲלֶיךָ,
אוּ שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ שְׁמָה וְכו', אוּ שְׂתִשְׂאֵר בְּקַהְלָה, שׁוֹר וְחִמּוֹר יַחַד
זֶה כְּלָאִים וְכו', שׁוֹר זֶה מְגִלָּה אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי
רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'), שֶׁהוּא לְשׁוֹן הַסְּתַכְּלוֹת,
חִמּוֹר זֶה חֲמֵרִיּוֹת, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן
א'): חִמּוֹר זֶה תַּאֲוֹת מְמוֹן, נֶאֱוָף וְאֶכִּילָה וְשִׁתִּיָּה, אֶלְפוּהוּל וּבִיָּרָה
וְכו', וְלִכֵּן אִם אֶתְּהָ הוֹלֵךְ שְׁמָה, אֵין לֶךְ מַה לַּעֲשׂוֹת יוֹתֵר בְּקַהְלָה.

רָאָה פִּי הַזְהַרְתִּי, אֲנִי לֹא אוֹהֵב אֲנָשִׁים צְבוּעִים, אֲנִי מְאֹד מְפַחַד
שְׁלִבְסוּף גַּם אֲשִׁתְּךָ וְיִלְדֵיךָ אֶתְּהָ תֵּאֲבֹד, וְלֹא יִשְׁאֵר מִמֶּךָ כְּלוּם.

הַמְּצַפֶּה שְׂתִשְׂוֹב בְּתִשׁוּבָה...

לז קל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר לַךְ-לֶךְ, ה' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאִי לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לַעֲשׂוֹן, אֲשֶׁה שְׁמַעְשֶׁנָּת זֶה פְּרִיצוֹת
גְּדוּלָּה, וְגַם גְּבָרִים אֲסוּר לָהֶם לַעֲשׂוֹן, וְרַבְּנוּ ז"ל הַקְפִּיד עַל זֶה
בְּיֹתֵר.

אָשֶׁר לֹז קֵלָא — לֹז קֵלֵב בְּנַחֵל רִמֵּז

נָא וְנָא לְהַגִּיד לְאַמָּא, שְׁאַנִּי לֹא מְסָכִים לְגְרוּשׁוֹת לְגוֹר בִּיבְנָאֵל
בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, זֶה דְּבַר שְׁאַיְנוּ צְנוּעַ וְגַם מְסָכָן.

אָסוּר לְעִשׂוֹת נְדָרִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז קֵלָא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר לֶךְ-לֶךְ, ה' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּלַּךְ כָּל יוֹם לְבֵית-הַכְּנֶסֶת
לְהַתְּפִיל שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת עִם כּוֹבַע וְחֲלִיפָה.

גַּם תִּקְבַּע לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוּרִים, וּמִמֶּשׁ תְּחַיֵּינִי, כִּי נִפְשִׁי קְשׁוּרָה
בְּנִפְשֶׁךָ, זָכֵר כִּמָּה יִגְעָתִי וְהַתִּיגְעָתִי בְּשִׁבְלֶךָ, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁבַקְרוּב מָאד תִּתְחַתֵּן.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז קֵלֵב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר לֶךְ-לֶךְ, ה' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחַיֶּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת כָּל מַכְתְּבֶיךָ.

כָּל הַצְּרוֹת שְׁאֵת סוּבְלַת הֵן רַק מִחֲמַת שְׁבַעֲלֶךָ עֲדִין הוֹלֵךְ אֶל
הַשְּׂכוֹר, שֶׁהוּא מְכַשֵּׁף אוֹתוֹ עִם כָּל מִינֵי דְמִיּוֹנוֹת וְרוּחוֹת רְעוֹת וְכוּ',
וּבְשִׁבִיל זֶה אֶת סוּבְלַת כָּל-כָּךְ.

רמח אָשֶׁר לזו קלג — לז קלד בַּנְחַל

תִּזְהִירי אוֹתוֹ, אִם יִלְךְ אֶצֶל הַשְּׂכּוֹר, אֵין לוֹ יוֹתֵר מֵה לַעֲשׂוֹת
בַּהֲקִהָלָה, וְאֲנִי מִצְטַעֵר לֹאמֵר אֶת כָּל זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׂמִיחַת הַחַיִּים...

לז קלג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר לֶךְ-לְךָ, ה' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל קִשְׂיָה שְׁעוֹלָה בְּלִבְךָ, בָּרַח לְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּרְאֶה שְׂכָל
הַקִּשְׂיּוֹת יִפְרָחוּ לְךָ, וְלֹא יִהְיוּ לְךָ עוֹד קִשְׂיּוֹת, כִּי הִפֵּל יִהְיֶה מִתְרַץ.

בְּיָדָי עֲדִיף לְלַכֵּת לִישׁוֹן מִקֶּדֶם, וְלִקְוֹם קֶדֶם אוֹר הַיּוֹם,
וְלִהְתַּפְּלֵל בְּנִתְקִין.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קלד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר לֶךְ-לְךָ, ה' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל שְׂנַחֲמַתְּנִי, וְכֵן לְקַחֲתָ לְתַקֵּן מֵה
שְׁצָרֶיךָ תִּקּוֹן, וְכַנְרָאָה שְׂזָה הָיָה סִתָּם לְשׁוֹן-הַרַע שֶׁל אֶחָד שְׂמִקְנָא
וְכו'.

מִסְפִּיק כּוֹאֵב לִי, שֶׁלֹּא יִכְלָתִי לְהִיּוֹת בְּהַכְּנַסַּת סִפֵּר תוֹרָה
שְׂפַתְכֵתִי לְזִכּוֹת אָבִי מוֹרֵי זִי"ע.

אֲשֶׁר לז קלה — לז קלו בנחל רמט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לְכָל הַמוֹסְרִים וְהַמְדִּיחִים, יִמַּח שְׂמֵם,
שְׂמָסְרוּ אוֹתִי לְמַלְכוּת הַרְשָׁעָה, וַיִּקְבְּלוּ מֵה שְׂמִיגִיעַ לָהֶם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...
וְאַתָּה הַסְּלִיחָה...

לז קלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר לַךְ-לְךָ, ה' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְצִיַּת אוֹתִי לְהַתְפַּלֵּל בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת שְׁחָרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית
מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וּבְמִגְנֵן, וְכוּבַע וְחִלְיָפָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לָךְ
יְרֵאת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר לַךְ-לְךָ, ה' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרַךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ.

תְּדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרַךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה דְּבוּק בּוֹ
יִתְבַּרַךְ בְּקַבִּיעוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁדְּבוּק רַק בּוֹ יִתְבַּרַךְ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

תְּלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה וְחָמֵשׁ וְרִשְׁׁי מִפְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, וְאִז טוֹב
לָךְ בְּזֶה וּבְבֹא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר לְךָ-לָךְ, ו' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מוֹבָא בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת ו' אִם נִכְנָסִים בְּמִים מְבֹטְלִים אֶת
הַפְּשׁוּף כֶּךָ מוֹבֵן מִשָּׁם, נִמְצָא שְׁטָבִילַת מַקְוָה מַצְלַת מִפְּשׁוּף, וְלִכֵּן
תַּגִּידִי לָהּ שְׁתִּשְׁמַר טְהוּרַת הַמְּשֻׁפָּחָה, וְתִלָּךְ לַמַּקְוָה, וְעַל-יַדֵּי-זֶה
בְּיָדָי יִתְבַטֵּל הַפְּשׁוּף בְּלִי שׁוּם סִפְּךָ.

אוֹדוֹת הַצְּדָקָה לְפִדְיוֹן לְתַת אֶת זֶה "לְקָרֵן הַבְּנֵינ'".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר לְךָ-לָךְ, ו' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֶל ... יָרוּ יֵאִיר.

מָאֵד מָאֵד אֲבָקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּצִּיַּת אוֹתִי וְתַכְנִס לְהַפּוֹלֵל, וְתִלְמַד
בְּהַתְמָדָה רַבָּה כְּמוֹ שְׁדַבְּרָנוּ, וְאִז אֲחִזִּיק בְּדַבּוּרֵי שְׁהַבְּטַחְתִּי לָךְ לְחַתֵּן
אוֹתְךָ, אֲבָל בְּלִבֵּד שְׁתַּהֲיֶה מִתְמִיד גְּדוֹל בְּמַקְרָא, וּבְמִשְׁנָה, וּבְגִמְרָא.
וּבְפִרְטִיּוֹת בְּמִדְרָשׁ, שְׁהִיֵּת רְגִיל הַרְבֵּה לְלַמֵּד בָּהֶם כָּאֵן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי לְסֵדֶר לְךָ-לְךָ, ז' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שְׁתַּרְמֵתָ עֲבוּר קֶרֶן הַבְּגִיזָן, מִמֶּשׁ הַצִּלָּתָ אוֹתִי, כִּי נִפְלֵתִי בְּפֶחַח חֶדֶשׁ, הֵן אָמַת שְׁתַּהַלֵּה לְאֵל, נִצַּחֲנוּ בַּמִּשְׁפָּט, אָבָל הִקְנַס נֶפֶל עָלַי, וְאֲנִי מִסִּבֵּב בְּצָרוֹת וְחֻבוֹת עִם עוֹרְכֵי דִין, וְלִכֵּן תִּשׁוּאוֹת חֵן עַל הַנְּדָבָה עֲבוּר "קֶרֶן הַבְּגִיזָן".

וּמִי יִתֵּן, שְׁתַּעֲוֹרֵר גַּם אֶת שְׂאֵר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְאֶת מִשְׁפַּחְתָּם שְׁיִתְרַמוּ, וּמִי שְׂאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי יֵאמֵר לְצָרוֹתַי דֵּי, וְאַזְכֶּה לְבוֹא וְלִגְוֹר עִמָּכֶם יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לז קמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי לְסֵדֶר לְךָ-לְךָ, ז' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל זְכוּתְךָ בְּשָׂמִים, שְׁנַתָּה שֶׁפַע לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, רַק בְּזִכּוֹת זֶה תִּזְכֶּה לְזֹרַע שֶׁל קִימָא, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (בְּרֵאשִׁית מו, כג): "הֵא לָכֶם זֶרַע", וַיֵּשׁ לֹאמֹר עַל-יְדֵי הַשְּׁפַעַת הַפְּרֻנְסָה לְהַזְוִילָת, יִהְיֶה לְךָ זֶרַע שֶׁל קִימָא.

דַּע לְךָ, שְׁמִשְׁפַּחַת ... שְׂיַחְיוּ, הֵם בְּמִצַּב כְּסָפִי קָשָׁה, וְהֵם מִשְׁפָּחָה מְרַבֵּת יְלָדִים, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׁתוּמָה בָּהֶם עִם אֲכָל. הַעֲקֹר

רנב אֲשֶׁר לז קמא — לז קמב בַּנְחַל

תְּמַשִּׁיף לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד, וּתְחַלֵּק לְעוֹד מְשֻׁפְחוֹת עֲנִיּוֹת, אֲשֶׁר
אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לז קמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר לַךְ-לֶךָ, ז' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מַה מְאֹד גִּדְּלָה שְׂמֵחָתִי, שְׁעַדִּין לֹא שָׁכַחְתָּ מִמֶּנִּי, וְאַתָּה כּוֹתֵב
לִי, רָאָה וְגַם רָאָה אֵיזָה צַעַר וְיִסּוּרִים אֲנִי עוֹבֵר וְכוּ' בְּשִׁבְלִי עַל־לֵיל
דָּם וְרֹשַׁע וְכוּ'.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֲדָשׁ, וְתִקְבַּע לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים
בַּתּוֹרָה: מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, וְהִלְכָה, וְתִתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת
הַקְּבוּעוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רָאָה לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דִּקּוֹת,
אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לז קמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר לַךְ-לֶךָ, ז' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זֶה בְּאֵמַת רַעֲיוֹן, שְׂאֲנַחֲנו עוֹבְדִים עַל זֶה אֵיךְ לְסֵדֶר שְׁתַּהַיֵּה
מִשְׁכַּרְתָּ קְבוּעָה לְר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא הַדִּין בְּקֵה לְתַנּוּ, וּמִרְבִּיץ

תורה על-ידי שפוסק שאלות, אבל אני צריך אדם שיהיה אחראי לגבות את זה מאנשי שלומנו, כי אני נפילתי בפח של שלשים וחמש אלף ש"ח חוב קנס להאולם ולכולל, לישיבה ולמקנה, והקדוש-ברוך-הוא יוציא אותי מהצרה הזו.

מה אמר לך! בזה העולם צריכים הרבה רחמים וישועות, ועקר הישועה זה שמחה, לשמח עצמו בכל פרט ופרט, ולא לתן לעצמו לפל בשום פנים ואפן, אלא להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר שבעולם, פי גדול אדוננו ורב להושיע, וצריכים לדעת, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, ובידיעות אלו האדם יכול לחזק עצמו מכל מה שעובר עליו, פי באמת אמונה זה עקר הבית מנוס של בר ישראל. אדם צריך להאמין, שהכל ממנו יתברך, וכמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רנ): כשאדם יודע שהכל בהשגחה, אזי יכול לקבל הכל באהבה, פי הוא יודע שהכל ממנו יתברך, והוא יתברך אוהב אותו, ואין לנו בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, אשרנו שאנו יודעים מרבי אמת כזה, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסדים שעושה עמנו.

המאחל לך שבת שלום...

לז קמג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר לך-לך, ז' חשוון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ולשער את השמחה שיש לי שנצלת ממנות, והקדוש-ברוך-הוא נתן לך את החיים, ותזכר את הנפלאות האלו, עכשו אתה צריך מאד לשמר על הבריאות לעשות דיאטה חזקה,

רנד אֲשֶׁר לז קמד — לז קמה בנחל

ולא לאכל שום דבר שמביא כולסטרול, שזה סכנת נפשות ללב, וכן ראה לנוח הרבה. ועקר המנוחה זה בלמוד התורה הקדושה, שתלמד הרבה תורה, ותתחזק להיות בשמחה, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן, סימן כד), שמצוה גדולה להיות בשמחה תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

לז קמד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר לך-לה, ז' חשון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה, כי זה כל האדם, והתנא הקדוש אמר (אבות, פרק ו'): אין מלוין לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומצוות ומעשים טובים; ולכן כל שאיפתה צריכה להיות רק דבר אחד — איך להתעלות בתורה, ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, והלכה, ותתפלל מתוך הסדור בכונה, ואז טוב לך כל הימים.

רק חזק ואמץ, וברח לך מליצנים, ואז תצליח בדרךך תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

לז קמה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר לך-לה, ז' חשון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

אין מלים בפני להודות לך על החסד שעשית עמדי, שנודבת עבור "קרן הבנין", אשר נקלעתי שוב בחוב של שלשים וחמש אלה

אָשֶׁר לֹז קָמוּ — לֹז קָמוּ בְּנַחַל רְנָה
שׁ"ח קָנַס, אָבֵל תְּהִלָּה לְאֵל, נִצְחָנוּ בַּמִּשְׁפָּט, אָבֵל עֲכָשׁוּ צְרִיכִים עוֹד
רַחֲמֵי שָׁמַיִם, שֶׁהִרְשָׁעִים יָפְלוּ וַיִּתְבַּטְּלוּ לְגַמְרֵי.

וּמִי יִתֵּן, שֶׁתְּעוֹרֵר עוֹד אֶת שְׂאֵר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיעֲזְרוּ לִי
לְצֵאת מֵהַחֹב הַזֶּה, וְאַהֲיָה לְךָ אֲסִיר תּוֹדָה, וּבְזָכוֹת הַמִּצְוָה הַזֹּאת,
תִּתְבַּרֵךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן בְּכָל הַבְּרָכוֹת, וַיֵּאִיר עָלֶיךָ אוֹר הַגְּנוּז, שֶׁתְּמִיד
תִּחְשַׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לֹז קָמוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי לַיְלָה, ז' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לָכֶם הַרְּבֵה נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם,
וְנִשְׁמַע תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִזְכְּנוּ לְהִתְרַאוֹת בְּקִרְוֹב בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לֹז קָמוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי לַיְלָה, ז' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מֵאֵד שְׂמַח, שְׁחֹרֶת לְלִמּוֹד בְּכוֹלֵל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה,
כִּי כִּף אַתָּה מְכַנִּים אֲוִירָה שֶׁל תּוֹרָה, הַתּוֹרָה הִיא חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרַךְ,
וּמֵאִירָה אֶת הַנֶּפֶשׁ עִם אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּאַמֶּת הַנֶּפֶשׁ מִשְׁתַּוְּקֶקֶת
תְּמִיד לַחֲזוֹר אֶל שְׂרָשָׁה, וְזֶה זֹכִים רַק עַל-יְדֵי לַמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

הַבְּחוֹר ... נִרוֹ יְאִיר, כְּתַב לִי, שֵׁשׁ לוֹ סְפָרִים, נָא לְבַרֵּר אֵיזֶה,
וְתַכְתֵּב לִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לוֹ קמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר לְךָ-לֵךְ, ז' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה אֵל ... נִרוֹ יְאִיר.

מֵאֵד אֲנִי שְׂמַח, שְׂאֲנִי מְקַבֵּל דו"ח, שְׂאַתָּה לוֹמֵד טוֹב, רְאֵה
לְקִנּוּת לְעֶצְמָךְ יִרְאֵת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְיִהְיוּ שְׂאִיפּוֹתֶיךָ לְהִיּוֹת צַדִּיק
יִרְאֵ אֱלֻקִּים.

רְאֵה לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים בְּגָדֵי חֲסִידֵי, כְּמוֹ שֶׁהֲלָכוּ הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב
הַקְּדוּשׁ זִי"ע עִם כָּל תְּלַמִּידָיו מֵדוֹר דוֹר, עַד דוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוּ.

רַק חֲזַק לְהַתְּמִיד בְּגִרְסָא בְּמִשְׁנֵיּוֹת כְּסִדְרָן, וְאֵז תְּצַלִּיחַ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לוֹ קמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר לְךָ-לֵךְ, ז' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה אֵל ... נִרוֹ יְאִיר.

אֲנִי מֵאֵד שְׂמַח שְׂאַתָּה לוֹמֵד טוֹב וּמִתְנַהֵג בְּדַרְךָ אַרְץ, וְאֲנִי

מְקוּהָ, שְׁאֵם תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיךָ, תִּצְלִיחַ מְאֹד בְּלִמּוּד, וְהָיָה טוֹב
שֶׁתִּקַּח לְעֲצֻמָּךְ חֲבֻרָתָא טוֹבָה, וְתִלְמְדוּ בְּיַחַד, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ.

רְצִיתִי מְאֹד, שֶׁתִּלְךָ עִם בְּגַד חֲסִידִי, וְאֵל תִּתְבַּיֵּשׁ, מִמִּי יֵשׁ
לְהִתְבַּיֵּשׁ, אֲדוּבָה, זֶה גִּאֲוָה דְקַדְשָׁה, שֶׁהוֹלְכִים עִם לְבוּשׁ כְּזֶה,
שֶׁהֲלֹךְ בּוֹ הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זִי"ע וְתִלְמִידָיו, וְכֵן רַבְּנוּ ז"ל
וְתִלְמִידָיו, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּלְבוּשׁ יָרָא שְׂמִים, וְאָז טוֹב לוֹ כֹּל
הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לז קנ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְרֵא, ט' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן. קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר לֵהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלֹא לְבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ מִשׁוּם דְּבַר
שְׁבַעוּלָם, וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה, שְׁכָל מַה שֶׁהִשְׁקַעְתִּי בְּךָ,
שְׁלֵא יִלְךָ לְרִיק וּלְהֶבֶל.

נָא וְנָא רְאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, לְעִזּוֹר לְאַשְׁתְּךָ,
הָרִי הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן לָךְ אִשָּׁה מִתְּנָה, וְהִיא עֲכָשׁוּ נִמְצָאת
בְּהַרְיוֹן מִפְּחַדַת וְכוּ', בְּלַחֵץ גְּדוֹל וְכוּ', וְעוֹבֵר עָלֶיהָ הַרְבֵּה מְשֻׁבְּרִים,
לְמָה לֹא תִחַזַק אוֹתָהּ וְתַעֲוֹדֵד אוֹתָהּ, וְתִשְׁמַח אוֹתָהּ?! אֵין זֶה כִּי
עוֹבֵת אֶת הַלְמוּד שֶׁלְמִדְתִּי עִמָּךְ, שְׁזֶה הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁמֵּאֵד
מְאֹד הַזֶּהֱרִנּוּ עַל שְׁלוֹם-בֵּית, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן
רסג, רסד), וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט), שְׁכָל
הַפְּרִנְסָה וְהַפְּסוֹף בָּא עַל-יְדֵי הָאִשָּׁה, וְהִיא גְּמָרָא מִפְּרִשְׁת (בְּבֵא מְצִיעָא
נט): אוֹקִירוּ לְנִשְׂיִיכוֹ כִּי הִיכִי דִתְתַעְתְּרוּ [תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת
נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתִּתְעַשְׂרוּ].

גַּא וְנָא הַרְגַל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבַרֵךְ, זֶה הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין
לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, תְּמִיד הָיוּ מְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבַרֵךְ, כִּי כָּל דְּבוּר בּוֹקֵעַ
רְקִיעִים, אָדָם שְׁנִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם, מְלֵא חַטָּאִים וְעוֹנוֹנוֹת וּפְשָׁעִים,
וְהַקְּלוֹת מְסַבְּבִים אוֹתוֹ מִכָּל הַצְּדִידִים, וּבִפְרֹט מִי שְׂפָגַם בְּפָגַם
הַבְּרִית, וּבָרָא מִשְׁחִיתִים שְׁמִסְבְּבִים אוֹתוֹ, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת ו.): אֶלְמָלִי נִתְּנָה רְשׁוּת לְעֵין לְרֹאוֹת, אִין כָּל בְּרִיָּה
יְכוּלָה לְעַמֵּד מִפְּנֵי הַמְּזִיקִין וְכוּ', כָּל חַד וְחַד מִיָּנֹן, אֶלְפָא מְשֻׁמָּלִיה
וּרְבִבְתָא מִימִינֵיה. וְלָכֵן דִּיקָא אָדָם כְּזֶה שֶׁהוּא מְסַבֵּב בְּקְלוֹת
וּמִשְׁחִיתִים שְׁמִצְעָרִים אוֹתוֹ, אִם הוּא מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
הַדְּבוּרִים עוֹשִׂים רֶשֶׁם לְמַעְלָה. וְלָכֵן תְּהִיָּה חֲזַק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְאִז
תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נְגַלִּים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תְּהִיָּה חֲזַק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֹשֶׁת
הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, וְעַל כָּלֵם — דָּף
גְּמָרָא שְׁמוֹזְבֵּף אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה,
וְאֶפְלוּ אִם לֹא תוּכַל רַק בְּגִרְסָא — גַּם-בֵּן טוֹב מְאֹד. וְרַבְּנּוּ ז"ל
אָמְרוּ (שִׁיחֻת-הַר"ן, סִימָן כט), שֶׁכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מְחַיֵּב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
הַלְכָה, וְלָכֵן אֵל יַחֲסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד מִכָּלֵי לַמּוֹד הַלְכָה. וְחֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (מְגִלָּה כח:): כָּל הַשּׁוֹנֶה הַלְכוֹת, מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן
עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (חֲבִיקוּק ג'): "הַלִּיכוֹת עוֹלָם לוֹ", אֵל תִּקְרִי
הַלִּיכוֹת אֶלֶּא הַלְכוֹת, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֲזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה, שְׁכַכְר תּוֹצִיא אֶת הַדְּמִיוֹנוֹת מִמָּךְ וְכוּ', אִין פַּה
מְחַלְקַת שֶׁל צְדִיקִים וְכוּ', יֵשׁ פַּה רַק אָדָם שְׂרוּצָה לְהַתְּנַשְׂאוֹת וְכוּ',
חוֹשֵׁב שְׁמוֹהֲרָא"ש כְּכֹר אֶף פַּעַם לֹא יְבוֹא לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, אֲבָל בְּאַמַּת
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְּדוּל מְאֹד, וּבְקָרוֹב מְאֹד תִּרְאֶה אוֹתִי שָׁם, אֲנִי
מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצִּית אוֹתִי, וּבִפְרֹט שְׁתַּכַּבֵּד
וּתִיקַר אֶת אִשְׁתְּךָ מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קנא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגא, ט' חשוון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

רצייתי שתשלח לי דו"ח מההוצאות וההכנסות של השבוע.

תעשה מודעה לאנשי שלומנו, שהשבוע יהיה מבצע מיום ראשון עד יום ששי על "חדשות ברסלב", כל מי שיקח חמש-מאות עלונים, יקבל את זה בעשרים וחמש אגורות.

תתנדע מי שמענין לקנות בית, פי פנו אלי כמה שרוצים למכר, ורצייתי שילך דרך המשרד, ובני ר' ... גרו יאיר, כבר יסביר לך.

ראה גם אתה להתעורר לקחת את עצמך בידיך, ו'תגנב' בכל יום קצת זמן ללמד חמש ורש"י עם התרגום, וכן פרק משניות ודף גמרא והלכה, שזה מזון הנפש.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לז קנב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגא, ט' חשוון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

טוב מאד שכתבת לי, ואני מאד מאד מודה לך על שלקחת על עצמך להגיה עוד פעם את הספר תורה, פי כתבתי את זה לעלוי נשמת אבי מורי זי"ע, ומאד צר לי שיהיה, חס ושלום, איזה חפרון וכוי, אבל אני רואה בחוש מה שאמרתי חכמינו הקדושים (מדרש תהלים, פרק יא, סימן ו'): כל אמן שונא בני אמונתו; והקדוש-ברוך-

הוא יוציא אותנו מהמדה הרעה הזו של קנאה שנאה ולשון-הרע,
רק חזק ואמץ, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לז קנג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וירא, ט' חשוון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד נהניתי מהראשי תבות שלך.

העקר ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ששום דבר
בעולם לא יוכל לשבר אותך, ואשרי מי שאינו נשבר משום דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לז קנד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וירא, ט' חשוון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמין לי, שדברים אלו שכתבת שייכים יותר למשרד, והיה
טוב מאד, שאתה תדבר אתו פתוח את כל מה שיש לך בלב, ואל
תהסס, כי כך צריך להיות, ואם יש למישהו טענות על הזולת, צריך
להגיד לו את זה פתוח, כמו שכתוב (ויקרא יט): "הוכח תוכיח את
עמיתך ולא תשא עליו חטא", הינו שלא ישא על הלב שלו את

אֲשֶׁר לֹז קִנְהָ — לֹז קִנּוּ בְּנַחֵל רִסָּא

הַחֲטָא וְהָעוֹל שְׁעוֹשִׂים לוֹ, כִּי לְפַעְמִים אָדָם לֹא יוֹדֵעַ שֶׁהוּא עוֹשֶׂה
מִשְׁהוּ נֶגְדַּר הַזּוּלָּת אֵינָה עוֹל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז קִנְהָ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ וַיְרֵא, ט' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֶל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׁנַתַּת בְּלִבִּי, שְׂאֵתָה
עוֹסֵק לְקָרֵב רְחוּקִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין עוֹד תְּקוּן עַל
הָעֶבֶר יוֹתֵר מִזֶּה, וְאֵתָה אֵל תַּתְּפַּעַל מִלְּצִים, כִּי כָּל מִי שֶׁמְקָרֵב
רְחוּקִים, מְכַרַּח שְׂיִקוּמוּ עֲלָיו כַּמָּה לִיִּצְנִים וַיִּבְטְלוּ אוֹתוֹ, וְלִכֵּן אֲסוּר
לְפַל בְּדַעְתּוֹ בְּשִׁבִיל זֶה, אֲדַרְבְּבָה, זֶה צְרִיף לְתַת לָךְ חֶשֶׁק יוֹתֵר וְיוֹתֵר
לְעֶסֶק בְּעֶסֶק הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה.

הַעֲקֵר רְאֵה לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָךְ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי בְּכָל פַּעַם מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז קִנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ וַיְרֵא, ט' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֶל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָה צְרִיף לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּה בְּיַדִּיךָ, וְלֹא לְהַשְׁכֵּר כָּל-כָּף

מִלְדִּיף, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (מִדְרַשׁ אַגְדָּה): רַב בְּנֵי־אָדָם מֵחַיִּים מִכַּעַס בְּנִים, הֵינּוּ בְּזֵה שְׂמַתְעֲצָבָנִים עֲלֵיהֶם, זֶה גּוֹרֵם לְחִלְשֵׁת הַלֵּב. וְלִכֵּן עֲצָה הַיְעוּצָה לְהַעֲלִים עֵינַי מֵהֶם, וְלֹא צְרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שְׂמֻסְגָּל מְאֹד לְהַצְלַחַת הַיְלָדִים לֹא לְהִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם כָּל־כָּף, וְזֶה טַבַּע בְּרִיא שְׂהֵי־לָדִים צְרִיכִים לְלַמַּד מֵהַטְעוּת שֶׁל עֲצָמָם. וְלִכֵּן לָמָּה אַתָּה צְרִיף לְהִיּוֹת חוֹלָה מֵהֶם? שֵׁי־לְכוּ וְשִׁיעֲשׂוּ מֵהַ שְׂהֵם רוּצִים, תְּהַלֵּה לְאֵל, הֵם מִסְתַּוְבְּכִים בְּחִדְרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲזַי מָה אַתָּה צְרִיף כָּל־כָּף לְהַתְּבַלְּבֵל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קנז

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיֵּרָא, ט' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה מְאֹד מְאֹד לְרַחֵם עַל אֲשַׁתְּךָ וְלַעֲזֹר לָהּ, רְאֵה גַם רְאֵה מֵהַיָּא סוּבְלַת וְכוּ' וְכוּ', אֵילוּ יִסּוּרִים וְעִגְמַת נַפְשׁ, צַעַר וּפְחָדִים. וְלִכֵּן רְאֵה יוֹתֵר לְמַסֵּר אֶת עֲצָמְךָ בְּבֵית, וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׂוֹם בְּקִרְתָּ עֲלֵיָהּ, וְאֲזוּ תַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קנח

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיֵּרָא, ט' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, כָּל הַצְּרוּת שְׁלָךְ בְּאוֹת רַק שְׂאִינ לָךְ מִסְגֶּרֶת, וְאִין לָךְ

שעורים קבועים, ותכמינו הקדושים אמרו (כתבות מט.): הבטלה מביאה לידי שעמום ולידי זמה; ולכן ראה לקחת את עצמך בידיים, ותשתדל שלא יהיה לך זמן פנוי, תמיד תהיה עסוק עם משהו.

פהיום כבר האולם עובר דרך המשך של הקלה, ואני מקנה מאד שאתה תסתדר אתם, העקר ראה ליפות יותר ויותר את האולם, ותחשב אתה ואשתך איך יכולים יותר ליפות את המקום בכל מיני רעיונות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לז קנט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וירא, ט' חשון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך. והעקר הרגל את עצמך להיות טוב עם אשתך. ותכמינו הקדושים אמרו (יבמות סב): האוהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו, והמדרין בנו ובנולתיו בדרך ישרה, והמשיאן סמוך לפרקן, עליו הפתוב אומר (איוב ה, כד): "וידעת כי שלום אהלך"; וצריכים להזהר בזה מאד מאד, כי זה היסוד בקדשת וטהרת המחשבה. העקר תהיה ותרן בתוך ביתך, ותשפיע עליה כל מיני השפעות טובות, כי באמת יש לך אשה טובה מאד, ואתה צריך להעריך את זה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לו קס.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגרא, ט' חשוון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וְכֹל טוֹב סָלָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתקדם בספר תורה, ואמרתי לך, פֶּכֶל שֶׁתִּגְמַר לְכַתֵּב עֲמוּד, תִּקְבַּל תִּכְרֶה-וּמִיד אֶת הַכֶּסֶף, וְחָבַל מְאֹד שֶׁתִּתְּרָשֶׁל, כִּי כֶּף יִהְיֶה לְךָ שֹׁפֵעַ, רַק תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְלַכֵּת לְמִקְנֵה לִפְנֵי שְׂאֵתָה כּוֹתֵב סֵפֶר תּוֹרָה, אֲנִי צָרִיךְ אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, וְאַתָּה צָרִיךְ כֶּסֶף, וְכֶּף יִהְיֶה שֶׁתִּפּוֹת טוֹבָה, וְעֲלִיךְ לְדַעַת, כִּי עֲבוּדָה קְדוּשָׁה אֵתָה עוֹבֵד, וְעַל-יָדַי כְּתִיבֵת סֵפֶר תּוֹרָה מִקִּימִים מִצְוָה, שְׂאִין לְשֵׁלֶם עַל הַמִּצְוָה הַזֹּאת שׁוֹם שָׂכָר, וְלָכֵן רָאֵה לְזַרוֹ אֶת עֲצָמְךָ לְכַתֵּב, כִּי אִם זֶה יֵצֵא יָפָה מְאֹד, אֲזַי יֵשׁ בְּדַעְתִּי לְכַתֵּב עוֹד סֵפֶר תּוֹרָה קָטָן כְּזֶה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לו קסא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגרא, ט' חשוון ה'תשס"ה.

שלום וברכה אֵל ... תַּחֲיָה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, ואני מתפלל עליך, ותבשרי לי בשורות משמחות תמיד, וכדאי ללכת אל רופא לעשות צלום מה זה, ואני מאוד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שזה כלום, ואת לא צריכה לדאג.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לז קסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְרֵא, ט' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד אָנִי שָׂמַח לְקִרְאָת הַמִּכְתָּבִים שָׂאתָה כּוֹתֵב לִי, יַעֲזֹר
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד תִּבְשֹׂר לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְרֵא, ט' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֵין לִי מְלִים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַתְּרוּמָה שֶׁתְּרַמֶּתָּ עִבּוֹר "קָרָן
הַבְּנֵי", מִמֶּשׁ הַחַיִּיתָ אוֹתִי, כִּי לְצַעְרֵי הָרַב, נִקְלַעְתִּי שׁוֹב בְּחוּב
חֶדֶשׁ, קָנֵס שֶׁל שְׁלֵשִׁים וְחָמֵשׁ אֲלֶף ש"ח, מַה לַעֲשׂוֹת? זֶה לִי לְכַפֶּרֶת
עוֹנוֹת, וְצַר לִי מְאֹד, וְאֲנִי מְסַבֵּב בְּחוּבוֹת וּתְלָאוֹת, וְלִכֵּן בָּזָה
שֶׁתְּרַמֶּתָּ עִבּוֹר הַחוּב, אֶתָּה פְּשׁוּט מִצִּיל אוֹתִי, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתְּעוֹרֵר אֶת
שְׂאֵר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לַעֲשׂוֹת כְּמוֹךָ, כִּי עֵינֵי תְלוּיּוֹת רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וּמִי שֶׁאֵמַר לְעוֹלָמוּ דֵי, יֵאמֵר לְצַרוֹתֵי דֵי.

חֲזַק וְאַמֵץ לְהִתְפַּלֵּל עִבּוּרֵי בְּכֹל יוֹם, שֶׁאֲזַכֶּה לְכוּא לְאַרְץ
יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְרֵא, ט' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר, תְּלַמִּיד יְשִׁיבַת
 "דְּמָשֶׁק אֲלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שְׂאֵתָה לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת",
 תְּרֹאֶה לְהַתְמִיד בְּזֶה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְהַתְחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, כִּי מֵה
 שְׂמִחָתִיךָ אוֹתִי עַד עַכְשָׁו, זֶה רַק מִפְּנֵי שֶׁהַתְּמִידִי מְאֹד בִּימֵי גֵעוּרֵי
 לְלַמֵּד הַרְבֵּה "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וְלִמְעַן טוֹבְתֶךָ הַנְּצַחִית תֵּעֵינְ בְּכָל יוֹם
 בְּכַמָּה מִכְתָּבִים שׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגּוֹעַ לְנַפְשְׁךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְרֵא, ט' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל שְׁעִשִׁית אֶת הַמְּלוּהַ-מְלָכָה
 אֶתְמוֹל, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזִכּוֹת זֶה, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
 בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד אֲצֵל אֶשְׁתֶּךָ, כִּי בְּזִכּוֹת סְעֵדַת מְלוּהַ-מְלָכָה
 זוֹכִים לְהַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת, כִּי כֵּן מוּבָא וּמְקַבֵּל מִצְדִּיקִים, אֲשֶׁר בְּמוֹצְאֵי
 שְׁבֵת בְּעַת סְעֵדַת מְלוּהַ-מְלָכָה, אֲזוּ הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם,
 וַיְכוּלִים לִפְעַל הַרְבֵּה דְּבָרִים. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה שְׂיִהְיֶה לוֹ חֵלֶק
 בְּלִקְבֵץ נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכָל שָׁבוּעַ, וְלַעֲשׂוֹת סְעֵדַת מְלוּהַ-מְלָכָה,

שָׁאז הוּא זְמַן שֶׁל גְּלוּי אֱלִיהוּ הַנְּבִיא, כַּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל
 (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קי"ז), כִּי בְּמוֹצָאי שַׁבָּת, אִז מִתְחִיל לְהֵאִיר
 הָאֶרֶת אֱלִיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב. וְלִכֵּן אֵשֶׁה שֶׁהִיא בְּהַרְיוֹן, אִם הִיא
 רוֹצֵה לְהוֹלִיד בְּנִקָּל, רְאוּי לָהּ לְטַל יָדַיִם אֲפֵלוּ לְכוֹזֵית, וְלֵאכֹל סְעֻדַת
 מְלוּחַ-מִּלְכָּה, וְזוֹ סִגְלָה לְהַרְיוֹן קָל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קסו.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיְרֵא, ט' חֶשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תְּשׁוּאוֹת חַן לָךְ עַל כָּל הַהִתְחַזְּקוֹת וְכוּ', וְאַתָּה מְרַבֶּה לְהַפְּלִיא
 מַה הַקּוֹנְטְרָסִים פּוֹעֲלִים בְּעוֹלָם, אַבְּל אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ, שְׁאֲנִי
 שְׁלַמְתִּי עַל זֶה עִם דָּם לְבִי וְכוּ', וַיֵּשׁ לִי כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צַעַר וְעִגְמַת
 נֶפֶשׁ, אֲנָשִׁים שְׁעִזְרָתִי יָמִים וְשָׁנִים וְכוּ', וּמִמֶּשׁ מְסֻרָתִי אֶת נַפְשִׁי
 עֲבוּרָם, פְּשׁוּטוֹ כַּמִּשְׁמָעוֹ, חֲתַנְתִּי אוֹתָם, וְחֲתַנְתִּי אֶת יַלְדֵיהֶם, וּמַה
 לֹא עָשִׂיתִי בְּשִׁבְלִים, וְאַחֲר־כֶּף נִתְהַפְּכוּ וְנַעֲשׂוּ לִי לְשׁוֹנְאִים וְכוּ',
 וּמִדְּבָרִים עָלִי כָּל דְּבַר אֲסוּר בְּיִדְעִים וּבִלֹּא יוֹדְעִים וְכוּ', וַיֵּשׁ כְּאֵלוֹ,
 אֲשֶׁר הֵעִידוּ נִגְדֵי שְׁקָרִים וְכוֹזֵבִים לְמִשְׁטָרָה וְכוּ', וַיֵּשׁ עָלַי צוֹ מַעְצָר,
 וּמַה כְּבֹר מוֹעִיל כָּל הַהִתְחַזְּקוֹת?!

דוֹד הַמְּלָךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים יח, ב): "אֲרַחֲמֶךָ הַיּוֹי"ה חֲזָקִי", בְּזֶה
 שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רַחֲמָן, וּמִרַחֵם עַל כָּלֵם, וְגַם עָלַי
 הַעֲנִי, זֶה כָּל הַהִתְחַזְּקוֹתִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא קִסַּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיְרֵא, ט' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִימָה שֶׁהֵיְתָה לִי, שֶׁהֵיְתָה בְּשִׁבְתְּ בְּמֵרוֹן אֶצֶל הַתַּנָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, וְהַתְּבוּדָה שֶׁמָּה הִרְבֵּה מְאֹד, שְׁאֵין לְמַעַלָּה מְזֵה. עִם כָּל זֹאת אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלֶךְ, כִּי כָּל זְמַן שְׁאֵין יְלָדִים, אֲסוּר לְהַשְׁאִיר אֶת הָאִשָּׁה לְבַד, מִסְּפִיק פַּעַם בְּשָׁנָה שְׁאַנְחֵנוּ נוֹסְעִים בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ הַכִּי גְדוֹלָה אֶצֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל בְּעִיר אוֹמֵן, שֶׁשָּׁם בְּקֶשׁ וְצָוָה אוֹתָנוּ לְבוֹא. וְלָכֵן מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה רְאֵה מְאֹד מְאֹד לְקָרֵב אֶת אִשְׁתְּךָ, וְלַעְזוֹר לָהּ בְּמָה שְׁאַתָּה יְכוֹל, וְתַהֲיֶיהָ לָךְ לְמַצְוֵה גְדוֹלָה מְאֹד.

זְכוֹר וְגַם זְכוֹר כְּפָמָה עָבַר עָלֶיךָ כְּשֶׁהֵיְתָה רוֹק וְכוּ' ? וְכַמָּה צְפִיתָ וְחִכִּיתָ לְהִתְחַתֵּן ? ! וְעַכְשָׁו כְּשֶׁהִתְחַתַּנְתָּ, לָמָּה לָךְ לַעְזוֹב אֶת אִשְׁתְּךָ ? !
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

לֹא קִסַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיְרֵא, ט' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר, תְּלִמִּיד "דְּמִשְׁק אֲלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן — שְׁצָרִיכִים לְהִתְחַתֵּן, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת

אָשֶׁר לֹז קֶסֶט - לֹז קַע בְּנַחֵל רֶסֶט

אֹר רַבְּנוּ ז"ל עִם מַחִין פְּגוּמִים, וְלִכְּנֵן אִם הַבְּחוּרָה רוֹצֶה אוֹתָךְ, תִּכְרַף-וּמְיָד תִּגִּיד כֵּן, וְתִתְחַתֵּן. אֵל תִּהְיֶה בְּרַרְן, שְׁזֵהוּ עֲצַת הַיִּצָּר הָרַע.

אוֹדוֹת רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁסַלֵּק אֶת הַבְּחוּרִים, אֲנִי יָכוֹל לְהִבִּין אוֹתוֹ, כִּי אֲסוּר לְדַבֵּר דְּבָרִים כְּאֵלוֹ וְכוּ', וְלֹא בְּתַנּוּם שְׂיִשׁ אֲנָשִׁים שְׁקוֹרָאִים אֶת עֲצֻמָּן "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", וְהֵם בּוֹרִים וְעַמֵּי הָאֲרָצִים, וּמְדַבְּרִים בְּשֵׁם רַבְּנוּ ז"ל דְּבָרִים שְׁלֹא דְבִים וְלֹא יַעַר, וְעַל-יַד־יָזֶה גּוֹרְמִים מִחֻלְקַת עַל בְּרֶסֶלֶב, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה וְאוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז קֶסֶט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיְרֵא, ט' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! רֹאה לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי הַנְּסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, וְלִכְּנֵן אֵל תִּתְבַּלְּבֵל מְשׁוּם דְּבָר וְכוּ', אַתָּה צְרִיף רַק לְעַסֵּק בְּהַפְּצַת מַעְיָנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה, לְהַפְּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלְהַפְּיץ אֶת הַקְּמִיעַ, אֲשֶׁר מִי שְׂרַק יִלְךְ עִם הַקְּמִיעַ, לֹא יִקְרָה לוֹ שׁוּם דְּבָר, לֹא כְּדַאי לָךְ לְהַתְּעַרֵּב בְּהַפְּגוּנוֹת וְכוּ' וְכוּ', אַתָּה רַק תַּעֲשֶׂה הַתְּעוֹרוֹרוֹת לְהַפְּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז קַע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיְרֵא, ט' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְהַחֲלִיחַ שְׁהַזְכָּרְתִּי,
וְנִשְׁמַע תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רְאֵה שְׁבִיבְךָ יֹשֵׁב בְּכוֹלֵל וַיִּלְמַד, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה, שְׁתִּרְוֶה מִמְּנוּ
רַב נַחַת דְּקִדְשָׁהּ, כִּי הוּא יֵלֵךְ טוֹב מְאֹד, אַבְל צָרִיךְ לְשׁוֹר שֶׁלֹּא
יִשְׁפַּע מִחֻבְרִים רָעִים, חֵס וְשָׁלוֹם.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְקָרֵב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל
הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קעא

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיְרֵא, ט' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר.

לִנְכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּוִדְאֵי אֲנִי מְעַנֵּן, שְׁגָם הַגְּבָרִים וְגַם הַנְּשִׁים, שְׁיִלְמְדוּ קוּרְס
בְּעִזְרַת רֵאשׁוֹנָה, כִּי זֶה עֵנִין שֶׁל פְּקוּחַ נַפְשׁ מִמֶּשׁ, וּבְפִרְט בְּעִזְרַת
קְטָנָה, שְׁפָל דְּקָה זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְמַלִּיץ,
שֶׁהֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנְּשִׁים, יִלְמְדוּ טְפוּל עִזְרַת רֵאשׁוֹנָה.

הָאֵם אַתָּה שָׁם אֶת הַפֶּסֶף שֶׁל "קֶרֶן הַבְּנִיָּן" בְּנִפְרֵד? כִּי לְבִסוּף
נְצִטְרֵךְ לְשַׁלֵּם לְמַהֲנֵדֶס, וְאִין לִי מְאִיפָה, וְכִךְ אֲזַכֶּה לְשַׁלֵּם בְּכָל חֹדֶשׁ
אֶת הַתְּשֻׁלוּמִים שֶׁל הַשְּׁלֵשִׁים וְחֻמָּשׁ אֶלְךָ ש"ח.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קעב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וירא, ט' חשוון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתשמרי על בעלך הטרי, שלא יתחבר עם חברים מפקפקים, כי יש לי צער גדול מזה, ותגיד לי חד משמעית, אם אתה לא תלמד בכולל, אזי מרה תהיה באחרונה, כי כל-כך חבל, שהימי נעורים ילכו להבל ולריק וכו', כי ימינו כצל עובר, ואיך שמתחילים את החיים כך גומרים. ולכן מה טוב ומה נעים כשמתחילים בקדשה ובטהרה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לז קעג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וירא, ט' חשוון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... שיהיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

עדיף ללכת על פשרה וכו', כי החקים שלהם זה חקים בל ידעום, מה לעשות? עדין אנחנו בגלות גדולה מאד, ואנחנו מקוים ומצפים בכל יום ובכל רגע להגאל.

העקר תשתדלו שיהיה ביניכם אהבה גדולה, ותבינו אחד את השני, ותעשו כל מיני מאמצים שבעולם לחיות ביחד בשלום ולא לריב, ואז תראו, שיבוא לכם שפע גדול מאד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לז קעד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגא, ט' חשון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מבקש אותך שתהיה סבלן, והקדוש־ברוך־הוא יעזר, שתעבר כבר על כל הצרות שבעולם.

אני מאד מבקש אותך ואת אשתך, שתכבדו אחד את השני, ואסור לבזות אחד את השני בשום פנים ואופן, כי זה מה שגורם אחר־כך את כל הצרות, ובפרט עניית ודחיקות, ולכן תראו לקחת את עצמכם בידיכם ותשלימו ביניכם, ואז טוב לכם כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לז קעה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגא, ט' חשון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל בין בגשמיות ובין ברוחניות, ותכבד ותיגקר מאד מאד את אשתך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לז קעז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגרא, ט' חשוון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתקח את עצמך בידיך, ותשמר את עצמך מהיום והלאה, כי לא יאבה ה' סלח לך, ולבסוף תאבד את אשתך, ראה כי הזהרת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לז קעז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגרא, ט' חשוון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואות חן על המאה וחמשים ש"ח שנדכת עבור "קרן הבגנן", רק תודיע למשרד, שזה הולך עבור "קרן הבגנן".

בנדאי באתי לך בחלום למה אתה לא כותב לי יותר חדושי תורה, שהיית מחיה אותי.

אין לאדם משג בגדלת רבנו איש האלקי החת"ם-סופר זי"ע, ובקיץ זכיתי להיות על ציונו הקדוש, ששם רואים על מצבת קבורתו, אש גדולה מאד בלי שום גזמא כלל, אשרי עין ראתה זאת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לז קעח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגא, ט' חשוון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וְכָל טוֹב סֵלָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתה כותב לי מדי פעם מה שקורה בקהלה, ובפרט שאתה משמח אותי עם בשורות משמחות, כי מאד מאד שמחתני עם הבשורה משמחת בענין המלוה-מלכה שעשיתם, ותשואות חן לכם על זה, ותראה לכתב לי בכל פעם חידשות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לז קעט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגא, ט' חשוון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וְכָל טוֹב סֵלָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי, שדרשת אתמול בלילה בסעדת מלוה-מלכה, וזו זכות הרבים נוראה מאד, רק להתחזק, ותמיד תבשר לי בשורות משמחות, כי נפשי קשורה בנפשך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לז קפ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וירא, י"ב חשון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אַל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אין מלים להודות לך על גדל החסד שגמלת עמי, בהתרמתך עבור "קרן הבנין", שאזכה לשלם את החוב הגדול שנפל עלי, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהפעם כבר נוכל להתקדם הלאה, ותתרחב הקהלה שלנו יותר ויותר. ולכן אני מברך אותך בזכות התרומה שתרמת עבור "קרן הבנין", ולהוציא אותי מחובותי, פן יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא לצאת מכל המצרים וההגבלות שעליך, ותזכה כבר לגלוי עצמיות אלקותו יתברך, ואז ישתנו חייך לגמרי לטובה.

ומי יתן, שתעשה ליתר אנשי שלומנו היקרים שכמוך התעוררות, וכן יעשו ויעזרו לי לצאת מהפח הזה של החוב הענקי הרובץ עלי.

המברך אותך בכל הברכות הפתובות בתורה...

לז קפא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וירא, י"ב חשון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אַל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אני מאד מאד שמח, שיש ביניכם שלום-בית אמתי, ומי יתן, שיחזיק מעמד כך תמיד, כי במקום השלום שם השכינה, ובמקום שהשכינה מצויה — שם הברכה מצויה.

נָא וְנָא רָאָה לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵאִיר עֲלֶיךָ אֹר גְּדוֹל
מְאֹד, שְׁתַּזְכֶּה לְהַרְגִישׁ תְּמִיד אֶת אַמְתַּת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ עַל פְּנֶיךָ.
הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז קפב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיְרֵא, י"ב חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׂאֵת שְׂמֵחָה עִם בְּעִלְךָ, וְאֵת מְעִידָה שֶׁהוּא בְּעַל
טוֹב וְכוּ', זֶה הַשְּׂמֵחָה הַעֲקָרִית שְׁלִי, שְׂאֵתֶם חַיִּים בְּשְׁלוֹם וּבְאַהֲבָה
וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ לָכֶם שְׁפַע בְּרָכָה
וְהַצְלָחָה, וַיְהִיֶּה לָכֶם רַק כָּל טוֹב כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַעֲקָר לְהִיּוֹת וּתְרֹן, וְלִזְהָ צְרִיכִים הַרְּבֵה סְבָלָנוֹת, וּמִי שְׁסַבְּלָן
יֹתֵר — הוּא הַמִּנְצָח.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז קפג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חַמִּישִׁי לְסֵדֵר וַיְרֵא, י"ג חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה אֶל ... גִּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תְּדַאֵג, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְמִין לְךָ שְׁלִיחַ טוֹב, וְתַהֲיֶה לְךָ
מִשְׁפָּנָתָא, וְתוּכַל לְשַׁלֵּם אֶת זֶה, נָא וְנָא אֵל תִּפְנֵס בְּלַחֲץ, הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא עֲזֹר לְךָ עִם אִשָּׁה וְיֻלְדִים בְּרִיאִים וּמְצַלְחִים, זֶה חֻלְקָךָ,
רַק חֻזַּק וְאַמֶּץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אַשֶׁר לֹז קַפֵּד — לֹז קֶפֶה בְּנַחַל רַעַז

הַעֲקֹר תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וּתְשַׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ,
וּתְשַׁתְּדֵל מְאֹד שֶׁתִּהְיֶה בְּבֵיתְךָ תָּמִיד אֲוִירָה שֶׁל שִׂמְחָה, שְׂוֵה יָסוֹד
שֶׁל בֵּית שֶׁל קִדְשָׁה, וּשְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים שְׂאֲנַחְנוּ יְהוּדִים מְאַמִּינִים בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז קַפֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ג חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

גַּא לְמָסֹר אֶת הַמְּכַתְּבִים לִיעֲדָם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ שְׂאֲנִישִׁי
שְׁלוֹמִנוּ יִתְעוֹרְרוּ, וְיִתְרַמּוּ לְמַעַן "קָרֵן הַבְּנִיָּן", וְכֵךְ נוּכַל לְשַׁלֵּם כָּל
חֻדָּשׁ אֶת הַקֶּנֶס, וְכֵן עִם יֵתֵר הַכֶּסֶף לְשַׁלֵּם לְהַמְהַנְדָס וְכוּ' כָּל מֵה
שֶׁקְשׁוֹר לְהוֹצֵאוֹת הַבְּנִיָּן וְהַעוֹרֵף דִּין.

גַּא לְשַׁלַּח דו"ח שְׁבוּעִי מֵהַהוֹצָאוֹת וְהַהַכְנָסוֹת, וְגַם כְּפֵה כְּכָר
נְכֻסִים "בְּקָרֵן הַבְּנִיָּן", וְהֵאֵם אֶתְּהָ שֵׁם אֶת זֶה בְּצַד בְּאִפְסָן שְׁנוּכַל לְשַׁלֵּם
אֶת כָּל הַחֻבוֹת שֶׁל הַמְּבַנֶּה, וּמִי שְׂאָמֵר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֵאמֹר לְצָרוֹתַי
דִּי.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׁבֵת שְׁלוֹם...

אֶת הַמְּכַתְּבִים גַּא לְתֵלוֹת בְּכָל מְקוֹם.

לֹז קֶפֶה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ג חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֹּה תִקְבַּל אֶת הַהֶגְהוֹת שֶׁל "הַזִּמְן עוֹבֵר", וְזֶה מְאֹד נִפְלָא.

מָה אָמַר לָכֶם! רְאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל יְגִיעַתְכֶם וְטִרְחַתְכֶם בְּעֵרִיכַת הַסְּפָרִים, וְהִדְפַּסַּת הַסְּפָרִים וְכוּ', כִּי זֶה דְבָר נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, וּמַחֲיָה אֲנָשִׁים לְאֵלָפִים וְלִרְבֻּבוֹת וְכוּ' (בְּלֹא שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלֵל), הִיָּה שְׁבַע בְּרָכוֹת לְנִכְדֵי תַחֲיָה, וְהָיוּ שֵׁם כַּמָּה רַבָּנִים וְאֲדַמּוּרִים, וְאָמְרוּ לִי שְׁכַל חַיּוּתָם הֵם הַסְּפָרִים, וְהָיִיתִי מְאֹד מִתְפַּלֵּא עַל זֶה, אוּלַי סֵתָם חוֹנְפִים אוֹתִי וְכוּ', וּכְשִׁפְרֵתִי אֶת סְפוּרֵיהֶם אֶל הַמְּפִיצִים, אָמְרוּ לִי בְּפִרוּשׁ, שֶׁהֵם הַקּוֹנִים הֵכִי גְדוּלִים שְׁלֵהֶם, וְלִכְּן חִזְקוּ וְאִמְצוּ עַד מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

לו קפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, "ג' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמְחָה, שְׁבַנְךָ נִכְנַס לִישִׁיבָה, וְכַף צָרִיף לַהֲיוֹת, וְאֲנִי מְקוּהָ שְׁיִגְדֵל יֵרֵא שְׁמַיִם וּמִתְמִיד גְּדוּל, כִּי הִרְבָּה הַשְּׂקֵעָתִי בּוֹ, וְהִרְבָּה סְבִלְתִי מִמֶּנּוּ, וְלִכְּן זֶה לִי שְׂמִיחָה גְדוּלָה, שְׁנִכְנַס בְּמִסְגֶּרֶת כְּדִי שְׁלֵא יִסְתּוּבֵב, חַס וְשְׁלוֹם, לַהֲבֵל וְלִרְיָק.

וּכְדָאֵי שְׁתַּעוּרֵר אוֹתוֹ, שְׁיִגְרַס הִרְבָּה מְשָׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן בְּשַׁעוֹת

הַפְּנֹאֵי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמְחָה, שְׂאִתָּה מְזַדְרָוּ בְּעִנְיַן פְּתִיבַת הַסֵּפֶר תּוֹרָה,

אִם יֵצֵא יָפָה מְאֹד, אֶקְוֶה לְכַתֵּב עוֹד סֵפֶר תּוֹרָה אֲצִלְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

לֹא קָפַז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בִּירָא, י"ג חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁתְּרַמֶּתָּ עִבּוֹר "קֶרֶן הַבְּנֵן" לְהוֹצִיא אוֹתִי מֵהַחֹב שֶׁנִּפְלַתִּי אֵלָיו, עַל-יַדִּי שֶׁנִּתְּנוּ לִי קָנֶס שֶׁל שְׁלֹשִׁים וְחֲמֵשׁ אֶלֶף ש"ח. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲזוּכָה כָּבֹד לְצֵאת מֵהַצָּרוֹת הָאֵלוּ, וְכֹל הַשְׁוֹנְאִים וְהַרוֹדְפִים אֶת הַשְּׂכִינָה יִפְּלוּ תַּחְתָּנוּ לְגַמְרִי.

וּמִי יִתֵּן, שֶׁתְּעוֹרֵר גַּם אֶת יֵתֵר אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁיַּעֲשׂוּ כְּמַעֲשֵׂיךָ, וּבְזָכוֹת זֶה תִּתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן, וְיִתְגַּלֶּה אֵלֶיךָ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, שֶׁתְּזַכֶּה לְהִנּוֹת מִזֵּיו הַשְּׂכִינָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא קָפַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חַיֵּי שְׂרָה, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְדַעֲתִי, עֲלֶיךָ לְעֹזֵב עֲכָשׁוּ אֶת הָעֵבוּדָה לְתַקּוּפָה, וְלִהְיֶנְס בְּכוֹלֵל וְלִנְחוּחַ, כִּי מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ בְּעִוֹת בְּלִב, הוּא צָרִיךְ הַרְבֵּה מְנוּחָה, וְלִכֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְיִתְקַים מֵה שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קפט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיֵּרָא, י"ד חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֵסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֵסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כָּל מִי שְׂיִכּוֹל לְקַחַת קוֹרֵס בַּעֲזָרָה רֵאשׁוֹנָה הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנְּשִׂיִם, תְּבוֹא עֲלֵיהֶם בְּרָכָה, וַיִּתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן, כִּי הַדְּבָר גּוֹבֵל בְּפִקּוּחַ נַפְשׁ, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁלוֹמֵד דְּבָר זֶה, וְאֵנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל לְאַרְגֵּן חֶבְרַת "הַצֵּלָה" בִּיבְנֵאֵל.

נָא וְנָא רְאוּ לַעֲזֹר אֶחָד לְהַשְׁנִי, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמַיִם, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשִׂיְהוּדֵי עוֹזֵר לִיהוּדֵי שְׁנֵי, וְצָרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לִנְגַע בְּכֶסֶף שֶׁל הַשְּׁנֵי, וּמִי שְׁלֹוה כֶּסֶף מִהַשְּׁנֵי צָרִיף לְשֵׁלֶם, וְאֵין תְּרוּץ כְּזֶה "אֵין לִי", מְשֻׁלְמִים אֶפְלוּ קִצַּת בְּכָל פַּעַם, הַעֲקָר לְשֵׁלֶם, כִּי מִי שְׁלֹוה וְאֵינוּ מְשֻׁלֵּם, עָלָיו נֶאֱמַר (תְּהִלִּים לז, כא): "לֹוה רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלֵם"; וְצָרִיכִים לְהִזְהַר בְּדְבָרִים אֵלוֹ מְאֹד מְאֹד, כִּי רוּאִים בַּחַיִּשׁ מַה גּוֹרֵם שְׂאָדָם יִקְרָא רָשָׁע, זֶה שְׁנוֹגֵעַ בַּחֲבֵרוֹ, וּמַעִיז פָּנָיו בְּפָנֵי הַצַּדִּיק, וּכְמֵאֲמָרָם ו'ל (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פְּרָשָׁה יח, סִימָן יב): שְׁנוּ רַבּוֹתֵינוּ, אַרְבַּעַה נִקְרְאוּ רָשָׁעִים, הַפּוֹשֵׁט יָדוֹ לְחֶבְרוֹ לְהַפּוֹתוֹ, אֶף-עַל-פִּי שְׁלֹא הִפְהוּ נִקְרָא רָשָׁע, שְׁנֵאֲמַר (שְׁמוֹת ב, יג): "וַיֹּאמֶר לְרָשָׁע לְמָה תִּפְהוּ רַעַף", הַכִּפֵּית לֹא נֶאֱמַר אֲלֹא תִפְהוּ, וְהַלֹוּה וְאֵינוּ מְשֻׁלֵּם, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים לז): "לֹוה רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלֵם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן"; וּמִי שְׂיִשׁ בּוֹ עֲזוֹת פָּנִים, וְאֵינוּ מַתְבַּיֵּשׁ לְפָנָיו מִי שְׁגָדוּל הַיְמָנוּ, שְׁנֵאֲמַר (מִשְׁלֵי כא, כט): "הַעֲזוּ אִישׁ רָשָׁע בְּפָנָיו וַיִּשָּׁר הוּא יִבִּין דְּרָכּוֹ", וּמִי שֶׁהוּא בַעַל מַחֲלָקַת, שְׁנֵאֲמַר (בַּמִּדְבָּר טז, כו): "סוּרוּ נָא מֵעַל אֶהְלֵי הָאֲנָשִׁים הַרָשָׁעִים הָאֵלֶּה".

רְאוּ מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים

וכו', ואיפה הם הולכים וכו', ואני מאד מאד מבקש אתכם, מי שבאמת חומל ודואג על ילדיו, שישמר מאד מאד לא להכניס בבית וידיאו ומחשב, וכו' וכו', כי הרבה נפשות נכרתו משרשם, ונדרדרו לשאול תחתיית, ועזבו את הדת, רחמנא לישזבן. ולכן חמלו נא על ילדיכם, ותשמרו עליהם כמו ששומרים על בבת עין.

נא ונא תרגילו את עצמכם להתבודד אליו יתברך בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ומי שמרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, נכנס בו ישוב הדעת אחר לגמרי, כי הוא חי עם הקדוש-ברוך-הוא, והוא נושם חיות אלקות, כי השיחה והדבור שאדם משיח ומדבר עמו יתברך, זה מה שמקשר אותו אל האין סוף ברוך הוא, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם.

המאחל לכם שבת שלום...

לז קצ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חיי-שרה, ט"ז חשוון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... נרו יאיר.

אין מלים להודות לכם על גדל החסד שאתם עושים עמדי בזה שאתם עוזרים לי לשלם את הקנס הגדול שהטילו עלי, ובזה שאתם עוזרים לי לצאת מהסכף המכער הזה, ובנדאי בזכות זה לא יעזב אתכם הקדוש-ברוך-הוא, וימשיך עליכם שפע ברכה והצלחה, ואור אלקי יאיר עליכם תמיד.

ומי יתן, שתעוררו גם את שאר אנשי שלומנו, שיעשו כמוכם לעזר אפלו במעט, כי כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול.

המאחל לכם ברכות עד בלי די...

לז קצא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חיי-שרה, י"ח חשוון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... ו... שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ממש עכשו חזרתי מציון רבנו ז"ל שנסעתי ליום אחד, והספקתי להיות אצל ציון הרב הקדוש מברדיטשוב זי"ע, ואצל אור שבעת הימים הבעל-שם טוב הקדוש זי"ע, ובליתי הרבה אצל מוהרנ"ת ז"ל, וכל זה מעת לעת אחת, לילה ויום ולילה לא ישנתי, ובנדאי הזפרתי אתכם לטובה בכל מקום, ובפרטיות אצל ציון רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל, שפצאתי את חלק י"ט של "לקוטי-הלכות", שהנחת שם, ומאד מאד נספם בדעתי, שעכשו נרתם להדפיס המון ספרים על-כל-פנים שיצא פעם אחת, כדי שלא יאבדו לי הפתבי יד, וחבל מאד, שכל-כף הרבה מכתבים נמחקו ונאבדו פליל, וזה הפסד גדול, ועוד היו לי כמה ספרים יקרי ערך, שזכיתי לחבר במשך השנים, וכל-כף חבל שנאבד, ונשאר לי רק קצת פתבי יד, ולבי דאבה על זה מאד, ולכן רציתי על-כל-פנים להדפיס אפלו פעם אחת, כדי שישאר.

אודות המצב אצלי, כפי הנראה, אני צריך לרחמי שמים מרבים, כי בשלו עלי וכו', שרק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו יכול להוציא אותי מהפח הזה, ועיני רק אליו צופיות, ולה' התקוה והישועות.

אודות השדוף, בנכם ... גרו יאיר צודק, ולא פדאי לדחק עכשו, ומה שיעשה הזמן לא יעשה השכל, רק אל תפנסו בלחץ, יהיה לו שדוף מצין, רק לחכות עוד קצת, הוא עדין לא בחור מבגר וכו', אל תפחדו, זה יבוא פתאם, והכל יסתדר על הצד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לז קצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר חַי־שָׁרָה, י"ט חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁמַחֲר בְּלִילָה לִיל שְׁשִׁי, שְׁתוֹפִיעַ בְּקוֹמָה שְׁלִישִׁית, כִּי עֲכָשׁוּ חֲזַרְתִּי מִצִּיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, וַיֵּשׁ לִי לְדַבֵּר עִם כָּל הָאֲבָרְכִים כַּמָּה עֲנִינִים נְחוּצִים מָאד מָאד.

אָנִי מְקַוֶּה שְׁתְּכוּא בְּלִי שׁוּם עֶכּוּב וְתַרוּץ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז קצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר חַי־שָׁרָה, י"ט חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

בְּאֵתִי לְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה לְקִרְאָת יוֹם הַהִלָּדָת שְׁלָךְ, יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְתַרְוֶה אֶתְּךָ וְאֶשְׁתָּךְ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מֵהִילָדִים שְׁלָךְ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהִיּוֹת חֹזֵק לְדַבֵּר עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֹל יוֹם עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מָאד בְּשָׁמַיִם, גַּם תִּהְיֶה נִזְקֵר לּוֹמֵר בְּכֹל יוֹם אֶת ה'תְּקוֹן הַכָּלְלִי הַעֲשֵׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים, שְׁגִלָּה רַבְנוּ ז"ל, שְׁזֶה תְּקוֹן לְנִשְׁמָה, וְאֶשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְאַמְרָה בְּכֹל יוֹם תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז קַצֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר חַיֵּי-שָׂרָה, י"ט חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁתְּרַמֶּתָּ בְּשִׁבִיל הַצָּרָה שֶׁנִּפְּלָתִי בָּהּ, שֶׁהִטִּילוּ עָלַי קָנָס שֶׁל שְׁלֹשִׁים וְחֲמֵשׁ אֲלָף ש"ח, וּבִזְזָה שֶׁתְּרַמֶּתָּ, עֲזָרָתָּ בְּעִנְיַן שֶׁל פְּדִיוֹן שְׁבוּיִים, וּבִוְדָאִי יַחְזִיר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲזָרָה כָּפֹל כְּפָלִים, בְּרִיאוֹת וּפְרִנָּסָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל עֲנִינָיִךְ.

גַּא לְעוֹרֵר גַּם שְׂאֵר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְכֵן בְּנֵי מִשְׁפַּחְתְּךָ לְתָרֵם, כִּי נִפְּלָתִי בְּפַח גְּדוֹל, וְאַנִּי מְקַוֶּה רַק לִישׁוּעַת ה', שֶׁבִוְדָאִי תְּבוֹא.

הַמְּבָרַךְ אוֹתְךָ וְנוֹתֵן לָךְ תּוֹדָה רַבָּה מְאֹד...

לֹז קֶצֶה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר חַיֵּי-שָׂרָה, י"ט חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל בְּנֵי, יְדִידֵי וְתַלְמִידֵי ... גֵּרָם יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מוֹדֶה לָכֶם עַל הַתְּרוּמָה שֶׁתְּרַמֶּתֶם עֲבוּר פְּדִיוֹן שְׁבוּיִים "קֶרֶן הַבְּנִיָּן", וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכּוּ כָּלְכֶם לְהִיּוֹת צְדִיקִים גְּדוֹלִים.

רְאוּ לְשֹׁמֵר מְאֹד שְׁלֵא יִגְעוּ בָכֶם לְרָעָה, חֵס וְשְׁלוֹם, רַק תְּמִיד לְכַבֵּד אָבָא וְאֵמָא, וּבִזְכוּת זֶה תִּהְיֶה לָכֶם אַרְיִכוּת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא קָצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׂרָה, י"ט חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד שָׂמַחְתִּי, שְׂאֵתָה לּוֹמֵד הַלְכוֹת שְׁחִיטָה, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַמְּאָמֵר בְּלִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"ז, וְתֹאמַר עָלָיו הַתְּפִלָּה מְלִקּוּטֵי-תְּפִלוֹת, וְתִדְעַ, שְׁשׁוֹחֵט צְרִיף לְהִיּוֹת יָרֵא שָׁמַיִם גְּדוֹל, וְעַל זֶה צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְּבֵה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

לְמַעַן אֲחוֹתְךָ הַיָּד, רַק לְתַרְם לְהַדְּפֶסֶה, וּלְהַכְנִיס אֶת הַשֵּׁם שְׁלָה בְּסִפְרָךְ, אֵלּוּ שְׁנֵהָרְגוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם גְּכֹנְסִים בְּהִיכָל שְׂאֵפְלוּ צְדִיקִים גְּדוֹלִים לֹא זֹכִים לְהִיּוֹת שְׁמָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא קָצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

יֵשׁ לִי צַעַר גְּדוֹל לָמָּה לֹא בָּאתָ לְשַׁעוֹר הַלֵּילָה, שְׁכָל-כֶּף בְּקִשְׁתִּי שְׁכָל אֲבִרְךָ שְׁלֵמֵךְ אֲצִלִּי שְׁיִהְיֶה שְׁמָה, וְאִם הִיִּיתָ יוֹדֵעַ אֶת הַצַּעַר שְׁלִי, לֹא הִיִּיתָ כָּל כֶּף מְצַעֵר אוֹתִי.

תִּרְאֶה לְהַשִּׁיג אֶת הַקְּלֻטָּה, כְּדֵי שְׁתִּשְׁמַע אֶת כָּל הַשַּׁעוֹר.

רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיָךְ, וְתִתְנַהֵג כְּמוֹ שְׂרָאוּי לְאֲבִרְךָ לְהַתְנַהֵג.

הַעֲקָר שֶׁתְּבוֹא בְּכָל יוֹם לְהַתְּפַלֵּל בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת שְׁחֵרִית, מְנַחָה,
עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, וְחֻמֵּשׁ וְרִשִׁי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוז קצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי־שָׁרָה, כ' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אָל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָךְ אֵת גִּדּוֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂאֵתָה
בָּא בְּכָל יוֹם בְּקִבְיָעוֹת לְלַמֵּד דָּף הַקְּהָלָה, "דָּף גְּמָרָא בְּיוֹם מַצִּיל אֵת
הָאָדָם מִכָּל מִינֵי צָרוֹת, וּמְמַשִּׁיף עָלָיו אוֹר וְחַיּוֹת אֱלֹקִי".

וְלָכֵן רְאֵה לְהִיּוֹת חֹזֵק לְבוֹא בְּכָל יוֹם אֶל הַשְּׁעוֹר, וּמְמַשׁ תְּחִיָּה
אוֹתִי.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוז קצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי־שָׁרָה, כ' חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אָל ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֵת מַכְתְּבְּכֶם.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁיַהֲיִי רְפוּאוֹת וַיְשׁוּעוֹת בְּבֵיתְכֶם,
וְתִבְשְׂרוּ לִי תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְנִזְכָּה לְשִׁמְעַ אֲצַלְכֶם תְּמִיד רַק
טוֹב, הַעֲקָר תִּתְחַזְּקוּ יַחַד, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שְׂתַּהֲיֵה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה בְּתוֹךְ
הַבַּיִת שְׁלָכֶם, וְזֶה יָבִיא לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׂרָה, כִּי חֶשְׁוֹן הַיְתַשְׁס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת, שְׁפָל מֵה שְׂקוּרָה בְּעוֹלָם, זֶה הַכֹּל לְטוֹבָה,
כִּי כָל מֵה דְעַבִּיד רַחֲמָנָא לְטַב עֲבִיד, וְלִכְּנֵן אֵל תְּצַטְעֵרוּ, אֲדַרְבָּה, זֶה
מְרָאָה שְׁשֻׁנֵיכֶם בְּרִיאִים וִיכוּלִים לְהַבִּיא יְלָדִים, וְאֲנִי מִכְּטִיחַ לָכֶם,
שְׁעוּד אָהִיָּה סַנְדֵּק לְבֵן שְׁלָכֶם, הַעֲקָר לְשִׁכַּח אֶת הָעֶבֶר וְכוּ', וּבְיַדֵּי
זֶה כּוֹאֵב שְׁחִפְתִּים שְׁלֹשׁ וְחִצֵּי שָׁנִים וְכוּ', וְזֶה מֵה שְׂקָרָה וְכוּ', עִם
כָּל זֹאת אֲסוּר לָכֶם לְהַתִּיאַשׁ, אֲדַרְבָּה, תִּרְאוּ לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת
וּבִיתֵר עֵז, וְלֹא לְבִכּוֹת, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מֵאֲמִין
בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׂיַהֲיוּ לָכֶם יְלָדִים בְּרִיאִים, רַק אֵל תִּכְנָסוּ בְּלַחֲץ,
וְאֵז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוֹרָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׂרָה, כִּי חֶשְׁוֹן הַיְתַשְׁס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּאֵתִי לְבָרַךְ אוֹתְךָ בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבִכִּית עַל הַלְדָּת
הַבֵּן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּה לְגַדְלוֹ בְּנִקְל, וְתִרְוֶה רַב גַּחַת
דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ.

מֵה אֲמַר לָךְ! הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֵין אֵיפֵה
לְבָרַח אֵלָא אֵל הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְלִכְּנֵן אֲנִי מֵאֲד מֵאֲד שְׂמַח, שְׁנִכְנַסְתָּ

בְּכוֹלֵל כְּזֶה, שְׁתּוֹכֵל לְלַמֵּד עוֹד בְּסֵדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד' שֶׁל רַבְּנֵנוּ ו"ל,
וְאַתָּה יְכוּל לְהַסְפִּיק לְלַמֵּד הַרְבֵּה, וַיְמִי יִתֵּן, שְׁתּוֹכֵל לְלַמֵּד אֶת כָּל
הַחֲמִשָּׁה-עָשָׂר שְׁעוּרִים בְּכֹל יוֹם, הִנְהוּגִים אֶצְלָנוּ.

רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ כֹּל מַה שְּׂאֵתָה צְרִיךְ,
כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק תְּפִלָּה.

רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְלַעְזוֹר לָהּ, בְּפֶרֶט עֲכָשׁוּ אַחַר
הַלְדָּה, וּלְהַקֵּל מִמֶּנָּה אֶת הָעֵל.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז רב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שְׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנַחְנוּ לֹא יוֹדְעִים אֶת כּוֹנְנֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, אֶלָּא אֲנַחְנוּ מֵאַמִּינִים
בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָה, וְכֹל מַה דְּעֵבִיד רַחֲמָנָא לְטֵב עֵבִיד,
וְלִכֵּן צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת הַכֹּל בְּאַהֲבָה, וְלִידַע שְׂלֵא יוֹדְעִים כָּלֵל.

בּוֹדְאֵי לְהַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים יִהְיֶה סוּף מֵר מְאֹד, אִךְ אֵין לָנוּ כַּח
לְחֻכּוֹת, שִׁיקְבְּלוּ כְּכֹר אֶת עֲנָשׁם מַה שְּׂמַגִּיעַ לָהֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָכֶם, וְעוֹד תִּתְבַּשְׂרוּ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
מִבְּתֻכֶם ... תַּחֲיָה, רַק רְאֵי לְחֻזַק אוֹתָהּ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז רג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חיי־שרה, כ' חשון ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אין שבוע שלא ישמעו אסונות שקורים עם אברכים צעירים שמחתנים את ילדיהם, ומרב הלחץ מקבלים התקפת לב, רחמנא לצלן, רק השבוע אברך שיש לו שלשה-עשר ילדים קבל התקפת לב בתוך השבע ברכות שחתן את הבכור, ונפטר על המקום, רחמנא לישזבן, וגם אתמול היה אצלי אברך צעיר עבור צדקה, שלפני שנה קבל התקפת לב כשחתן את הבן שלו מרב לחץ, ושכב בבית חולים חדשים, ועכשו בקשי מתפקד, ומסתובב מספן עבור צדקה לשלם את החובות שלו.

ולכן לא בחנם שאומרים חכמינו הקדושים (נדה לא.): לעולם אפלו בעל הנס אינו מכיר בנסו; תאמין לי, שאנשי שלומנו ביבנאל לא יכולים להעריף את גדל החסד והישועות שקבלו אצלי, והפלא הכי גדול, שיש הרבה שהצלתי אותם ממש בגשמיות וברוחניות, ועזרתי להם וכו' וכו', והיום לא מתבישים לדבר עלי.

הרי בניתי את האולם למטרה שלא יעלה אגורה אחת לאנשי שלומנו לחתן את הילדים, ותהלה לאל, הראתי את זה, שיכולים לחתן ילדים באולם יפה מאד, וכמעט שלא יעלה כלום, אבל ראה גם ראה מה עשה לי הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו.

כל עמוד בספר תורה שתגמר לכתב, תראה לכתב לי, ותכף-ומיד תקבל את הכסף, רק תשתדל שהכתב יהיה יפה מאד, ואז אכתב עוד ספר תורה, בעזרתו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֹד רַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיִּי-שָׁרָה, כִּי חֲשׁוֹן הִתְשַׁסִּיָּה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֶל ... גִּרֹד יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אֵמַר לָךְ! אֵין מַלִּים לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת הַמַּצָּב הַחֲמוֹר שֶׁבוֹ
אֲנִי נִמְצָא, קִדְּם רֵאשׁ הַשָּׁנָה הִיָּה כְּבָר גְּמוֹר וְחֲתוּם עִם כַּמָּה עוֹרְכֵי
דִּינִים הֶכִי טוֹבִים בְּאֶרֶץ, שְׁפָל הַתִּיקִים עָלַי נִגְמְרוּ, וְחֲכָף-וּמִיד
בְּעֶשְׂרַת יְמֵי תְּשׁוּבָה אֲנִי יְכוֹל לְנַסֵּעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהִנֵּה לֹא לְקַח
הַרְבֵּה, וְהִיָּתָה תַקְנוֹתִי נְכוֹזָת, וְדַחוּ אֶת זֶה עַד אַחַר סְכוּת, וְדַחִיתִי
קִצְת אֶת חֲתַנַּת נְכֻדְתִּי תַחֲיָה, כְּדִי שִׁיְהִיָּה יְכַלֵּת עוֹד לְחֹזֵר, וְהִנֵּה לֹא
יֵצֵא מְזֶה כְּלוּם, וְהִנֵּה עֲבָרָה חֲתַנַּת נְכֻדְתִּי, וְהִיָּה אֲמוֹר שְׁבִיּוּם רֵאשׁוֹן
הִנֵּה אֶסַּע לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְשׁוֹב פְּעַם הִיָּתָה תַקְנוֹתִי נְכוֹזָת, וְהַכֵּל עִם
תְּרוּצִים שׁוֹנִים, וְלִכְּן נִסְעָתִי בְּיוֹם רֵאשׁוֹן הַשְּׁבוּעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל
וּמוֹהֲרֵנוּת ז"ל, וְהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ הַקְּדוֹשׁ זי"ע לְיוֹם אֶחָד,
כְּדִי לְעוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם עָלַי, וְחֲזַרְתִּי בְּיוֹם שְׁלִישִׁי בְּלִילָה, וְהִיּוֹם
קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, אֲשֶׁר בּוֹ אַתָּה חוֹשֵׁב שְׁאַנִּי, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּכַעַס
וּבְרָגִז עָלֶיךָ וְכו'.

רְצִיתִי לְצַלְצַל אֵלֶיךָ, אֲבָל מֵרַב טְרַדוֹתִי פָּשׁוּט לֹא יֵצֵא לִי,
אֲשַׁתְּדַל לְהַתְקַשֵּׁר אֵלֶיךָ בַּבֶּקֶר.

עֲכָשׁוּ אֲשָׂאל אוֹתְךָ — מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה עַד עַכְשָׁו, אֵיךְ הִיָּה לִי
אֶפְלוּ בְּרֵאשׁ דְּבָרִים אַחֲרִים?! עֲלָה הוֹן תּוֹעֲפוֹת עוֹרְכֵי דִינִים, כִּי
הֵם הֶכִי טוֹבִים וְהֶכִי יְקָרִים, וְכַנְרָאָה שְׁהַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, בְּשֵׁל
עָלַי דִּיֶּסָא, וְהַדְּבִיק עָלַי תִּיקִים רְצִינִיִּים, וּבְמִדִּינָה שְׁל גִּיְהוֹנוּם כְּזוֹ
הַכֵּל יְכוֹל לְהִיּוֹת וְכו'.

בְּעֵינֵן הַתְּשֻׁלוּם, בְּוִדָּאֵי אֲשֵׁלֵם אֶת זֶה, פָּשׁוּט יֵצֵא מִדַּעְתִּי כָּל
הַעֲנָנִים מֵרַב טְרַדוֹתִי וְלַחְצִי.

אָשׁר לז רה בַּנְחַל רצא

אָנִי עֲדִין לֹא יוֹדַע אִם לְהַמְשִׁיךְ עִם הָעֵתוֹן אוֹ לֹא, אָנִי אֶהְיֶה
בְּקֶשֶׁר אַתָּךְ מְחַר בְּבִקְרָא אוֹ בְיוֹם רֵאשׁוֹן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמַר לְצְרוּתֵי דֵי, וְאַזְכֶּה
כְּכַר לְהַפְטֵר מִהַצְרָה הַזֹּאת שְׁנִפְלָה עָלַי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כָּל טוֹב סְלָה...

לז רה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר חַיֵּי-שְׂרָה, כ"א חֶשְׁוֹן
ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי יִשְׁיַבַת
"דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל בְּחוּר בְּלֵי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל הַלּוּמֵד
בִּישִׁיבַתְנוּ, שִׁישְׁתַּתֵּף בְּהוֹצָאוֹת הַשּׁוֹטְטוֹת שֶׁל הַיִּשִּׁיבָה, כִּי חֲיִיבִים עַל
הַחֲשֵׁמ"ל וְעַל הָאֶכָּל וְכוּ' וְכוּ', גַּא וְנָא לְצִיַּת אֶת הָרֵאשׁ יִשִּׁיבָה ר'
... גְּרוֹ יֵאִיר, וְאִם יִמָּצֵא אֵיזָה בְּחוּר עַז פְּנִים תְּכַף-וּמִיד נוֹצִיא אוֹתוֹ
מִהַיִּשִּׁיבָה, הַיִּשִּׁיבָה שְׁלָנוּ צְרִיכָה לְהִיּוֹת יַחֲדָה בְּמִינוֹ, הֵן בְּהַתְנַהֲגוּת
כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְהֵן בְּסִדְר דְּרִיף הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל,
וְהַעוֹלָה עַל הַכַּל — אָנִי רוֹצֶה שֶׁכָּל בְּחוּר חַק וְלֹא יַעֲבֹר, שִׁיגְרַס
ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת, שְׁזָה מְטַהֵר אֶת הַנַּפְשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

כָּל בְּחוּר מְכַרַח לְקַנּוּת פְּרֻטִיס חֲדָשִׁי עַבּוּר הַמְקַנָּה, כִּי אַחֲרַת
הוּא עוֹבֵר עַל אֲסוּר גְּזֵלָה, וְהוּא טוֹבֵל וְשָׂרֵץ בִּידוֹ, אֲסוּר בְּהַחֲלֵט
לְמַסֵּר אֶחָד לְהַשְׁנִי אֶת הַפְּרֻטִיס, זוֹ עֲזוּת וּגְנֻבָה, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן,
אֵיף בְּחוּרִים יְכוּלִים לְהַדְרִיד לְמַצַּב כְּזֶה. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סְפָר-הַמְדוּת,
אוֹת גְּנֻבָה וּגְזֵלָה, סִימָן א'): מִי שֶׁנִּפְתָּה לְבוֹ לְגֵזֵל, וְכִינּוֹן שֶׁהַתִּיר לְעַצְמוֹ
גְּזֵלַת חֲבֵרוֹ, הָרִי הוּא מוֹכֵן לְכָל חֲטָא וְעוֹן, וְאֵין תְּקַנָּה לְהַסִּירוֹ

מדרכו הרעה; ולכן אני מאד מבקש אתכם, תראו לתקן את מעשיכם כראוי לתלמידי רבנו ז"ל.

המאחל לכם שפת שלום...

לז רו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר חיי-שרה, כ"א חשוון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים, שתעשו כל מה שביכלתכם להחזיק את עצמכם ביחד, שרק זה סוד הצלחתנו, הן אמת שהסמ"ך-מ"ם עשה מה שעשה שיהיה לעת עתה רחוק בגופנו, אבל זכרו היטב — בנפשנו אחד אנחנו! אף שעכשו להרבה מאנשי שלומנו קשה מאד מאד שאיני נמצא ביניכם בגופי וכו', והרבה אומרים שזה קשה להם וחשוך ומר להם וכו', עלי לומר לכם, שתזכרו היטב מה שאומרים חכמינו הקדושים (תנחומא נצבים) על הפסוק (דברים כט, ט): "אתם נצבים היום", מה היום מאיר פעמים ומאפיל פעמים, אף אתם כשאפלה לכם, עתיד להאיר לכם אור עולם, שנאמר (ישעיה ס, יט): "והיה לך הוי"ה לאור עולם", אימתי? בזמן שתהיו כלכם אגדה אחת, שנאמר (דברים ד, ד): "חיים כלכם היום", בנהג שבעולם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת?! ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן, וכן את מוצא, שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת, שנאמר (ירמיה נ, ד): "בימים ההמה ובעת ההיא נאם הוי"ה יבואו בני ישראל ובני יהודה יחדו וגו', כשהן אגדים מקבלין פני שכינה. ולכן אני מאד מבקש אתכם שתתאחדו יחד, ואל תתנו אנשי

אַשֶׁר לֹא רָו בְּנַחֵל רֹצֵג

רִיב וּמְדוֹן שִׁיתְעַרְבוּ בִּינֵיכֶם, תִּבְרָחוּ מֵהֶם כְּמוֹ שְׂבוֹרְחִים מֵאֵשׁ שׁוֹרֶף, וְיוֹתֵר מִזֶּה.

אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת, שְׁפָל מֵה שְׁקוֹרָה עִמִּי זֶה לְמַעַלָּה מֵה שְׁכָל וּלְמַעַלָּה מֵה דַעַת, וְהַכֹּל מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחַה פְּרִטִי פְּרִטִית מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִסוּר לְחֹשֶׁב לְרַגַע שִׁישׁ פֹּה אֵיזָה טֹבַע, מְקָרָה וּמְזֹל, כִּי זֹו מִחֻשְׁבָּה פְּסוּלָה הַגּוֹבֶלֶת עִם כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, כִּי בְּאַמֶּת אֵין דְּבָר כְּזֶה שֶׁל מְזֹל, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שְׁבַת קִנּוּ): אֵין מְזֹל לְיִשְׂרָאֵל, וּפְרִשׁ הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע, "אֵין" הֵינּוּ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַמְזֹל שֶׁל יִשְׂרָאֵל, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל הֵם לֹא תְלוּיִים תַּחַת הַמְזֹל, אֲלֹא תַחַת הַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַצְמוֹ. וְיָדוּעַ, אֲשֶׁר מוֹתֵרְנֵנוּ "ז"ל אָמַר, אֲשֶׁר מְלַחֶמֶת גּוֹג וּמִגּוֹג שְׁתֵּהִיָּה קָדִם הַגְּאֻלָּה, מִשְׁמַעֲזָה שְׁזָה יִהְיֶה כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, הֵינּוּ שִׁיתְגַּבְּרוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שִׁישְׁכַּחוּ לְגַמְרִי, כְּבִיכּוֹל, מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִחֻשְׁבוּ שִׁישׁ פֹּה אֵיזָה טֹבַע, מְקָרָה וּמְזֹל, וּכְמוֹ שְׁנֵהוּג בְּפִיּוֹת הַבְּרִיּוֹת לֹמַר: אֵי! לִי אֵין "מְזֹל", לֵהוּא יֵשׁ "מְזֹל", וְכַדוּמָה דְבוּרִים שֶׁהֵם הַפֶּךְ הָאֲמוּנָה.

וְלִכֵּן תִּרְאוּ, אֲשֶׁר גּוֹ"ג וּמִגּוֹ"ג עוֹלָה כְּמִסְפַּר מְזֹל עִם הַפּוֹלָל, שְׁזָה בְּעַצְמוֹ הַכְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, שְׁחוֹשְׁבִים שֶׁעֲכָשׁוּ יֵשׁ לְהַסְמֵ"ךְ-מ"ם מְזֹל, אֲבָל הַכֹּל טְעוֹת וְדַמְיוֹן גְּדוֹל מְאֹד, כִּי בְּאַמֶּת אֵין בְּלַעֲדִיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמִמָּוֶה וּמִקִּיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כָּלָה, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעַצְמוֹ אֲלֹא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְלִכֵּן דַּעוּ לָכֶם, שֶׁהַכֹּל רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְיֵשׁ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחֻשְׁבוֹנוֹת שֶׁלוֹ, וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִידַע אֲשֶׁר הָרוּחַ סַעֲרָה שֶׁל הָרָשָׁעִים זֶה רַק לְזָמַן, כִּי לְבִסוּף יִפְלוּ נְפִילָה אַחַר נְפִילָה, בְּלִי שׁוּם תְּקוּמָה.

בְּוִדְאֵי הַנְּסִיּוֹן מְאֹד קָשָׁה שְׁמַנְסִים אוֹתִי וּמְנַסִּים אֶתְכֶם, עִם כָּל זֹאת חֻזְקוֹ וְאֲמָצוֹ מְאֹד, וְתִחְזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, וְלֹא תִחְתְּרוּ, חֵס וְשָׁלוֹם, נֶגֶד הַנְּהַגַת הַקְּהָלָה, אֲדַרְבָּה, רְאוּ לְחֻזַּק כָּל פְּרִט וּפְרִט מֵה

שְׁשִׁיף לְהַקְהֵלָה, כְּגוֹן: לְשֵׁלִם נְדָרִים וְנִדְבוֹת, שְׁנֵה עוֹן חֲמוּר כְּשֶׁאָדָם קוֹנֵה עֲלֵיהָ וְאִינוּ מְשֵׁלִם, כִּי לְקִנּוּת עֲלֵיהָ זֶה בְּכֻלּוֹ נִדָּר, וְעוֹן נְדָרִים הוּא חֲמוּר מְאֹד, וְכֵן לֹא לְשֵׁלִם לְמַקְנָה זֹה גִזְלָה, וְהוּא טוֹבֵל וְשָׂרָץ בִּידּוֹ, וְכִבֵּר אָמַר הַנְּבִיא (מְלֹאכִי א, ח): "הַקְרִיבֵהוּ נָא לְפָחַתְךָ הַיִּרְצָף אוֹ הַיִּשָּׂא פָּנֶיךָ אָמַר הַיְיָ"ה צְבָאוֹת"; כִּי אִם אָדָם נוֹתֵן לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דָבָר פְּגוּם וְכוּ', אוֹ גָנוֹב וְגִזּוּל וְכוּ', הֵאֵם יִרְצֶה לְפָנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא?! וְלָכֵן רְצִיתִי, שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, שְׂיִקְנֶה כְּרִטִּים חֲדָשִׁי לְמַקְנָה, וְלֹא יִדְחֶף, חֵס וְשְׁלוֹם, אֶת יְלָדָיו בִּיחָד עִמוֹ וְכוּ', כִּי זֶה פְּשׁוּט גְּנֻבָה וְרַמְאוֹת וְכוּ'. וְאֵל תִּשְׁכַּחוּ שְׂיֵשׁ לָנוּ הוֹצָאוֹת מְרֻבוֹת עַל הַמַּקְנָה, הֵינּוּ עוֹלָה חֲשֵׁמֶל, מִים, שֶׁרֶת, וְכוּ', וְכוּ', וְכָל פַּעַם יֵשׁ תְּקוּנִים אַחֲרֵים מֵה לְתַקֵּן וְכוּ', וְלָכֵן שֶׁתְּהִיָּה לָכֶם קִצָּת אַחֲרֵיוֹת לְתוֹעֵלַת קְהֵלְתֵנוּ, וְלֹא לְהַשְׁתַּדֵּל לְחַתּוֹר וְכוּ', כִּי בְּזֶה מְגַלִּים שְׂרוּצִים לְעַקְףָה אֶת הַנְּהַגַת הַקְהֵלָה, וְזוֹ דֶרֶךְ שֶׁל מְשַׁחֲתִים, וְכוּ', רַמְאִים צְבוּעִים וְגִנְבִים וְכוּ', וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, דִּיקָא עֲכָשׁוּ שְׂאֲנַחְנוּ נְמַצָּאִים בְּמַצַּב קָשָׁה, שְׂמוֹנְעִים מִמֶּנִּי לְבוֹא, אַתֶּם צְרִיכִים לְרֹאוֹת לְהַתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֵז, וְלַחֲשֹׁב מִחֲשָׁבוֹת אִיךָ יְכוּלִים לְשַׁפֵּר אֶת תְּנָאֵי הַקְהֵלָה וְכוּ', וְזֶה רַק יֵאָחַד אוֹתֵנוּ יוֹתֵר וְיִתֵּר, וְנִהְיֶה קְהֵלָה מְאֻחָדָת וּמְיֻחָדָת בְּמִינָהּ.

נָא וְנָא רְאוּ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבַּרְךָ עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת מְדֵי פַעַם בְּפַעַם, וְכֵךְ תִּזְכּוּ לְהִיּוֹת דְּבָקִים בּוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי הַדְּבִוּר שְׂמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, מְקַשֵּׁר אֶת הַנְּשֻׁמָּה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְעַל-יַדֵּי שְׂמֵרְגִילִים אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, נִבְנִית אֲצֵל הָאָדָם הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁלֹּא מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּכָל יוֹם חֵי עִם חֲשָׁבוֹן הַנְּפֶשׁ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת דְּבוּק רַק בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאָחַל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לֹז רז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קַדְשׁ לְסֵדֶר תַּיִי־שָׁרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְצִיתִי שְׁתוֹדִיעַ לִי תַכְף־וּמְיָד מֵה שְׁלוֹם בְּתָךְ, וְאֲנִי מְקַנֶּה שְׂכָר שִׁחְרָרוֹ אוֹתָהּ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתִּהְיֶה לָּהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְתִרְוֶה רַב גַּחַת מִמָּנָה וּמְכַל יוֹצְאֵי חַלְצִיָּהּ.

אִם יִהְיֶה בִּיכְלִתָּךְ תִּשְׁלַח דו"ח שְׁבוּעִי, וְכֵן לְדוּחַ שְׁלוֹם הַקְּהֵלָה, כִּי עֵינַי וְלִבִּי שָׁם כָּל הַיָּמִים, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמְתִּיק מִמֶּנִּי אֶת הַדִּינִים, וְאַזְכֶּה כָּבֵד לְבוֹא וּלְהִתְיָשֵׁב שָׁם בְּיָשׁוּב טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

נָא לְמִסֹּר אֶת הַמְּכַתְּבִים לְיַעֲדֵם, כִּי הֵם נַחוּצִים.

לֹז רח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קַדְשׁ לְסֵדֶר תַּיִי־שָׁרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִתִּי אֶת מְכַתְּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַ הַבְּשׂוּרָה מְשִׁמַּחַת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַפֶּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וּכְדַאי לְהַעֲלִים עַד פְּמָה שְׁיִכּוּלִים, מִפְּנֵי עֵינַי הַרְעָה, חַס וְשְׁלוֹם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמַּח, שְׁנִכְנַסְתָּ לְלַמֵּד בְּכוּלֵל חֲצוֹת, אֵינִי לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעֲלֵת הָאָדָם הַזּוֹכֶה לִזְמַר בְּכָל לַיְלָה סֵדֶר תְּקוּן חֲצוֹת, וּלְהוֹרִיד אֹז דְּמַעָה עַל צְרוֹת יִשְׂרָאֵל וְחַרְבַּן הַבַּיִת וְהַעֲלַמַת הַצַּדִּיק,

וְאִזּוֹ הַשָּׁמַיִם פְּתוּחִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שָׁעַר אֹז, וּמִצְטָרֵף עִם הַצְּדִיקִים
בְּגִן-עֵדֶן, אֲשֶׁרֵי לוֹ!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב...

לז רט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תַּיִי-שָׁרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכֵּנוּ לְקִנּוּת דִּינָה יָפָה וּרְחֻבָה,
וּתְכַנִּיסוּ אוֹרְחִים בְּבֵיתְכֶם, וּבְפִרְטִיּוֹת זִוְגוֹת גְּלַמוּדִים שְׂאִין לָהֶם אֶף
אֶחָד, אוֹתָם מִצְוָה לְאַרְח.

הַעֲקֹר רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְתִמָּסַר נַפְשְׁךָ עַל מִצְוֹת הַשְּׂמִיחָה,
וּתְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְךָ הַיְקָרָה, וּבִיחִיד תַּחֲיוּ בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה וְהִבְנָה
הַדָּדִית.

חִזֵּק וְאַמֵּץ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שֶׁהוּא דָּבָר גְּדוּל
מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב...

לז רי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תַּיִי-שָׁרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... ׀ ... שְׂיַחֲיוּ.

הִנֵּה חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁנוּלַד לָכֶם בֵּין לְמִזְל טוֹב, רְאוּ לְקִרָא
אוֹתוֹ מְנַחֵם זָאב, וְתִרְוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם,
וְהַבֵּן הַזֶּה יְאִיר לָכֶם אֶת הַמִּזְל, וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשַׁפְעָה, רַק רְאוּ

אַשֶׁר לֹז רִיא — לֹז רַבִּי בְּנַחֵל רִצֹז

לְהַתְחַזֵּק, וְלַעְזֹר אֶחָד לְהַשְׁנִי, כִּי זֶה הָעֵקֶר בְּשָׁלוֹם-בַּיִת, שְׁתַּהֲיֶה
הַבְּנֵה הַדְּרִית, וְנִשְׁמַח יַחַד בְּקִרְוֹב, כִּי אַתֶּם חֻקִּים בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְכַבִּי
לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב...

לֹז רִיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חַיֵּי-שְׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּאַמַּת רְצִיָּתִי שְׁתַּפְּיִצוּ אֶת כָּל הַפְּרָכִים "חֲדָשׁוֹת בְּרִסְלָב" בְּכָל
הָאָרֶץ אִיפֹה שָׁרַק יֵשׁ רַכּוּזֵי חֲרָדִים, כִּי רְצִיָּתִי כָּבֵד שִׁדְּפִיסוּ פָּרָךְ
ב', וְכָל זְמַן שִׁפְרָךְ א' נִמְצָא הַרְבֵּה, אֲזִי אֵי אֶפְשֶׁר לְהַדְּפִיס, וְלִכְנֹן
תִּקַּח כַּמָּה חֲבֵרִים, וּבְמֶרְץ רַב תַּפְּיִצֵם.

עֲכָשׂוּ אֶל תַּסַּע לְשׁוֹם מְקוֹם בְּחוּ"ל, כִּי בְּקִרְוֹב אֲנִי בָּא,
וְאַחֲרֵיכֶם כְּשֶׁאֲחֻזֵּר, תְּבוֹא עִם עוֹד כַּמָּה חֲבֵרִים לְכַאֵן לְתַקּוּפָה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְאִיר עֲלֵיךְ אֶת אֹרֹךְ יִתְבָּרַךְ, רַק תִּתְחַזֵּק וְלֹא
תִּשָּׁבֵר, אֶפְלוֹ שְׁעוֹבֵר עֲלֵיךְ מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב...

לֹז רַבִּי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חַיֵּי-שְׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מֵה מֵאֵד גְּדֻלָּה שְׁמַחְתִּי שְׂאֵתָה מִתְחַזֵּק, רְאֵה גַם לְחַזֵּק אֶת

אֶשְׁתָּף, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְשִׂמְחַת אוֹתָהּ, כִּי (ראש השנה ו): אֲשֶׁה בַעֲלָהּ
מְשֻׁמָּחָה; וּבְזִכּוֹת הַשְּׂמִינָה שֶׁתִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם תִּזְכְּרוּ לְבֶן צְדִיק, כַּמְאַמְרֵם
ו"ל (בבא בתרא י): מַה יַעֲשֶׂה וְיִהְיֶה לוֹ בָּנִים זְכָרִים? יִשְׁמַחְנָה וְכוּ'.

רק חֲזוֹק וְאַמֵּץ, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם שְׁלֵא יִשְׁבֵּר אוֹתָהּ, קִבְּלָתִי אֶת
הַקְּטָלוֹג, אִם אֶפְשֶׁר לְהַשְׁיֵג לִי אֶת הַסְּפָרִים הָאֵלֹו, תוֹלְדוֹת אֶהְרֹן
ג"ח, עוֹבְדָא דְאֶהְרֹן, זְכֹר לְאַבְרָהָם, שׁוֹפְרִיהַ דְאַבְרָהָם, שְׁבַת מְשׁוֹשׁ
לְבָנוּ, נְתִיבֵי הַעֲבוּדָה.

הַמְאַחַל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

לז ריג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, מוֹצְאֵי־שְׁבַת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת חַיֵּי־שְׁרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשֵׁלֶם לְהַאֲבִיבְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, עַל עוֹד שְׁנֵי עֲמוּדִים מ"ד
מ"ה, וְתִרְשֵׁם אֶצְלֶךָ אִיפֹה עוֹמְדִים, וְעַד אִיפֹה שְׁלָמוֹ.

מִחַר בְּעָרֵב אֲנִי רוֹצֶה שֶׁהַשְּׁעוֹר יִתְחַיֵּל בְּדִיוֹק בְּשַׁעַת תְּשַׁע, וְכִף
יִדְעוּ כָּל הַנְּשִׂיִם שְׁכָּל הַחֲרָף יִהְיֶה הַזְּמַן בְּדִיוֹק.

רק חֲזוֹק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא רִש"י וְתוֹסְפוֹת,
שְׁהוּא הָאָרְה לְנִשְׁמָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֲזֹק בְּזוֹה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְאַחַל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

לז ריד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, מוֹצְאֵי־שְׁבַת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת חַיֵּי שְׁרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין רב המרצחים וכו', חכמינו הקדושים אמרו אחרת (תנחומא פנחס): קשה המחטיאו יותר מההורגו, שההורגו הורגו בעולם הזה, והמחטיאו הוא משני עולמות, וגם זרעו וזרע זרעו וכו', וזה הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, אשר רואים בחוש מה בשל לי הוא ואחיות מרעיו, ימח שמם, ומזמן אמרו לי תושבי המקום, שהיו חוזרים בתשובה לולא הרשע הזה, ואלו הם הערב-רב, ימח שמם, רע-בנים שהקימו בכל עיר ועיר, להכשיל את הרבים ולהעבירם על הדת, ימח שמם.

בענין שני העמודים שפתבת וכו', ראה להודיע לי אחר כל עמוד, ותכף-ומיד תקבל משפרתך.

המאחל לך שבוע טוב...

לז רטו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר תי-שרה, כ"ב חשון ה'תשס"ה.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בנדאי היה לך גם גדול, וראוי להודות להקדוש-ברוך-הוא על הגס, "זכרו נפלאותיו" יתברך שעשה עמך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שכל התפללות שהנשים מתפללות, מתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל, פי אי אפשר לצאת מהצרה שהפילו אותי הרשעים, רק על-ידי תפלה, פי אנחנו נמצאים רק בידו יתברך.

המאחל לך שבוע טוב...

לז רטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קַדְשׁ לְסֵדֶר חַיֵּי־שָׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

עַקֵּר הַבְּעֵיָה שְׁלָכֶם, שְׂאֵינְכֶם שְׂמִיחִים, מִזֶּה בָּא לָכֶם כָּל הַצָּרוֹת וְהַעֲנִיּוֹת וְכוּ', אֵינִי מִבִּין אֶתְכֶם אֵיךְ אַתֶּם שְׂרוּיִים בְּעֻצְבוֹת, בְּשַׁעֲה שְׂזִכִּיתֶם לְמִצָּא אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי וְלִהְתַּחַתֵּן, וּתְהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָכֶם בֵּן חֲמוּד, זֶה צָרִיךְ לִהְיוֹת עַקֵּר שְׂמִיחְתְּכֶם, כִּי אֵין עוֹד שְׂמִיחָה כְּשִׂמְחָה זו, שְׂחַנְנֵן אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עִם בֵּן, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיַהֲיֶה לְשָׁנֵיכֶם פְּרִנְסָה בְּשַׁפְע, וְתַהֲיוּ רַק שְׂמִיחִים, וְאֵז יִשְׁפַע עֲלֵיכֶם דַּעַת דְּקַדְשָׁה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבוּעַ טוֹב...

לז ריז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קַדְשׁ לְסֵדֶר חַיֵּי־שָׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת כָּל הַהוֹדְעוֹת, וְגַם אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ.

לְדַעַתִּי, זֶה רַק עֲצָבִים וְכוּ', וְאֵין לָךְ מַה לְפַחַד, הַלֵּב שְׁלָךְ בְּסֵדֶר, אִם לֹא יִפְסֵק, אֵזִי פְּדֹאֵי לְפָנוֹת אֶל רוּפֵא, שְׂיִתֵּן לָךְ פְּדוּרֵי הַרְגָּעָה, וְתַקַּח אֶת זֶה, וְאֵז טוֹב לָךְ.

רַק אֵל תְּפַחַד, וְאֵל תִּכְנַס בְּלַחֲץ, בְּוִדְאֵי לַעַת עֵתָה תְּנִוֹת, וְלָךְ לְכוּלֵל לְלַמַּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמֵרָא, מְדַרְשׁ, וְהִלְכָה, וְתַהֲיֶה

אֲשֶׁר לֹז רִיחַ — לֹז רִיט בְּנַחַל שֶׁא

רק שֶׁמֶח עִם יְלָדֶיךָ, וְאִז טוֹב לְךָ תְּמִיד, הַשְׂמֵחָה הַיָּא הַרְפוּאָה הַכִּי
בְּטוֹחָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לֹז רִיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תַּיִ־שָׁרָה, כ"ב חֶשֶׁן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד שֶׁמֶח שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ לְהִתְחַתֵּן, הַשְׁבוּעַ יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב, וְתִהְיֶה תְּמִיד שׁוֹרָה
הַאֲהָבָה וְהָאֲחֻדוּת בְּבֵיתְכֶם, וְנִשְׁמַע רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

תִּהְיֶה וְתִרְנֶן בְּבֵית, וְאִז תִּצְלִיחַ, אֲסוּר לְהִיּוֹת בְּכַעַס, חַס וְשְׁלוֹם,
וְתְּמִיד לְזָכֹר כִּי הַפֶּל בִּיּוֹדֵי שָׁמַיִם, וְלִכֵּן צְרִיכִים רַק לְבְרוּחַ אֱלֹו
יִתְבָּרֵךְ, וְעַל כָּל דְּבָר גְּדוֹל אוֹ קָטָן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לֹז רִיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תַּיִ־שָׁרָה, כ"ב חֶשֶׁן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשִׁמּוֹר עַל מְנוּחָה שֶׁהוּא טוֹב לְלֵב, וְלֹא לְהִתְאַמֵּץ הַרְבֵּה,
אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ שְׁחִלְבָה טוֹב לְלֵב, וְלִכֵּן פְּדֹאֵי לְהַפְסִיק.

הַעֲקֹר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, שְׁזֶה רְפוּאָה לְכָל דְּבָר, כִּי אֵין עוֹד רַע
לְלֵב כְּמוֹ הַדְּאָגוֹת, כִּי הַדְּאָגָה וְהַפְּחַד מְחַלִּישִׁים אֶת הַלֵּב, וְלִכֵּן רְאֵה

לְדַבֵּר הַרְבֵּה מְשֻׁמָּה, וְזֶה יִכְנִיס גַּם בְּךָ שְׁמִיחָה וּבִטְחוֹן, וְהַקְדוּשָׁה
בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְנִשְׁמַע
וְנִתְפָּשֶׁר תָּמִיד רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לז רכ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר חַיֵּי-שְׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

וּמָה מְאֹד נִדְדַעְוָעָתִי לְשִׁמְעַ רְצִיחָה כְּזוֹ וְכוּ', אַכְזָרִיּוֹת כְּזוֹ וְכוּ',
אֲנִי מְאֹד מְקוּוֹה שְׁבַקְשׁ סְלִיחָה, וְהוּא מְקַבֵּל לֹא לְחֹזֵר עַל מַעֲשִׂים
מִתְעַבִּים וְרָשָׁעוֹת כְּאֵלוֹ, וְאֲנִי מְאֹד מְצֻטָּעַר בְּצַעְרֶךָ הַקָּשָׁה, יַעֲזֹר
הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ כְּבָר לְטוֹבָה, וְנִזְכָּה רַק לְשִׁמְעַ
אֲצִלְכֶם אֶת הַטוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְפָּשֶׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לז רכא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר חַיֵּי-שְׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת כָּל מַכְתָּבֶיךָ הַמְּלֵאִים מְרִירוֹת וְכוּ'.

בְּאִמַּת אֲיִנִי יוֹדַע לְמָה אֶתָּה לֹא הוֹלֵךְ עִם הַמֵּאֲמָר הַנִּפְלָא
(לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב), שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְּנּוֹ וְ"ל גּוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת
אִיךָ שְׁצָרִיכִים לְדוֹן אֶת עֲצֻמוֹ לְכַף זְכוּת, וְלִמְצֵא בְּעֲצֻמוֹ רַק אֶת
הַטוֹב.

הָרִי אֶתָּה זָכִיתָ לְסִיִּים עֲכָשׂוּ מִסֻּכַּת שְׂבַת עִם רַשׁ"י וְתוֹסְפוֹת,
 אִיזוֹ שְׂמֻחָה זֶה צָרִיף לְהִבְיֵא לָךְ? ! וְכֵן זָכִיתָ לְסִיִּים אֶת כָּל הַמְּכִילָתָא,
 מִי הִיָּה מְאָמִין אֲשֶׁר בְּתוֹף הַזֵּהמָא וְכוּ' שְׁנַפְלֵת בָּהּ וְכוּ', תִּזְכֶּה
 לְחֻטֵּף טוֹב אִמְתִּי וְנִצְחִי? ! וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל, אֲשֶׁר אֶתָּה זֹכֶה לְהַפְיֵן
 אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, זֶה צָרִיף
 לְהִיּוֹת לָךְ הַשְּׂמֻחָה הַכִּי גְדוֹלָה, שְׂאֶתָּה זֹכֶה לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ו"ל.
 וּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כב), שְׁעַל-יַדֵּי שְׂמוּשׁ
 חֲכָמִים, זֹכִים לְזַכֵּךְ אֶת בֶּשֶׁר הַגּוֹף, עַד שְׁגָם הַגּוֹף יִרְגִישׁ אֱלָקוֹת,
 בְּסוּד (אִיּוֹב יט, כו): "מִבְּשָׂרִי אֶחְזֶה אֱלֹקִי"; הִינּוּ מִבְּשָׂר הַגּוֹף אֲזַכֶּה
 לְהִבִּין אֱלָקוֹת.

הַעֲקָר שְׂמֻחָה, שְׂזֶה תִּקּוּן לַפְּגָם הַבְּרִית, כַּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ו"ל
 (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קסט), שְׁעַל-יַדֵּי שְׂמֻחָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 יִשְׁמַר אוֹתָךְ לֹא לַפְּגָם, חֵס וְשְׁלוֹם.

הַמְּאָחַל לָךְ שְׂכוּעַ טוֹב...

לֹז רֶכֶב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׂבַת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר חַיִּי-שְׂרָה, כ"ב חֶשֶׁן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מָה אָמַר לָךְ! אֵינן מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַהִשְׁקָעָה שְׂאֶתָּה
 מְשָׁקִיעַ בְּיַלְדִים, כִּי סוּף כָּל סוּף מָה שְׂמַלְמַד מְכַנֵּס בְּיַלְדִים זֶה
 נִשְׁאָר לָהֶם בְּכָל יְמֵי חַיֵּיהֶם, וְהֵם יִבְנוּ בְּתִים נְאֻמָּנִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, וְלָךְ? הִיָּה חֶלֶק גְּדוֹל בְּכַנְיָן בֵּיתָם.

רַק חֲזַק וְאָמֵץ מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוּגְנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, רְאֵה
 לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְהַעֲקָר תְּשַׁתְּדֵל לְקַחַת הַכֹּל בְּקַלּוֹת, לֹא
 לְהִתְאַמֵּץ, וְאִזּוֹ תִּצְלִיחַ, וְאֶתָּה צָרִיף לְשַׁמֵּר עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלָךְ.

בְּעֵינַי דָּף הַקְהֵלָה, אֵין לְמַעְלָה מְזָה, כִּי דָף גְּמָרָא מְאִיר אַתְּ
הַנֶּפֶשׁ מִכָּל הָאוּרוֹת שְׁבָכַל הָעוֹלָמוֹת, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מַה
זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא רַשׁ"י וְתוֹסְפוֹת, הָיוּ רָצִים לְלַמֵּד, אָף
הָעֵבְרִית וְהַגְּשְׁמִיּוֹת מַעְלִימִים וּמְסִתִּירִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּחֲנוּן בְּכָל יוֹם עֲבוּר הַצְּלָחָתְךָ בַּכֶּתֶף שְׁלֹךְ,
וְהַתְּלַמִּידִים יֵצְאוּ יְרֵאֵי הַשָּׁם, כִּי עֲכָשׁוּ צְרִיכִים כָּל-כֶּף הַרְבֵּה רַחֲמִים
עַל הַיְלָדִים שֶׁל עֲצָמוֹ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן עַל הַיְלָדִים שֶׁל הַזּוּלָּת,
שְׁעַל-פִּי-הָרֹב הַהוֹרִים הֵם מְאֹד אֲדִישִׁים, וְלֹא אֲכַפֵּת לָהֶם כְּלוּם.

הָרֹב הַקְדוּשׁ רַבִּי יִשְׁכָּר דִּבְ מִבְּעִלְזָא זי"ע אָמַר: כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ
בְּנִים, צְרִיף לְרֵאוֹת שְׁלֹא יַעֲבֹר לוֹ שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה אָחָד, כְּלִי לְהוֹזִיל
דְּמַעוֹת עַל הַצְּלָחַת הַיְלָדִים.

אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שֶׁהוּא דִּגְמָא חֲזָה לִילְדֵיו, רוֹאִים הוֹרִים שֶׁהֵם
מְדַבְּרִים בְּאֲמֻצַּע הַתְּפִלָּה, וְאַחַר-כֵּן יֵשׁ לָהֶם טַעֲנוֹת, לָמָּה יְלָדָם אֵינּוּ
מִתְּפַלֵּל, הוּא רוֹאֵה זֹאת אֲצֵל אָבִיו, אֲזַי מַה הוּא רוֹצֵה?! וְלִכֵּן
צְרִיכִים לַעֲוֹרֵר אֶת הַהוֹרִים, שִׁיְהִיו דִּגְמָא חֲזָה לִילְדֵיהֶם, וְאֲזַ גַּם
הַיְלָדִים יִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

לז רכג.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת חַיִּי-שְׂרָה, כ"ב חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִיָּה טוֹב שְׁתַּעֲיֵן בְּדַבְּרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רנג),
שְׁמַעוּט שָׁנָה מְזִיק לְמַח, וְלִכֵּן אֵל תִּכְרִיחַ עֲצָמְךָ לְמַעַט בְּשָׁנָה,
אֲדַרְבָּה, אָדָם צְרִיף לִישֵׁן טוֹב, כְּדֵי שִׁיְהִיָּה עֵינָי בְּעַת הַלְמוּד

אֲשֶׁר לֹז רֵכֵד — לֹז רֵכָה בְּנַחֵל שֶׁה

וְהַתְּפִלָּה, וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם מִסִּית אֶת הָאָדָם לְסִגְף עֲצָמוּ מִהַשָּׁנָה, וְכִף
הוּא מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל כָּל הַיּוֹם, וְלִכֵּן חֹזֵק וְאַמֵץ, וְתִישֵׁן כָּל צָרְכָךְ,
וְאִז לֹא תִהְיֶה יַגַּע כָּל הַיּוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב...

לֹז רֵכֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת חַיֵּי-שָׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן הוֹדִיעוּ לִי שְׂאֵתָה בְּכָלֵל לֹא בָּא לְהַתְּפַלֵּל אֲצִלְנוּ, וְזֶה
מְאֹד מְצִיעַר אוֹתִי, הִיתָכֵן שְׁלֹא תִתְּפַלֵּל בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ? ! יֵשׁ כָּלֵל
בְּבִרְסָלָב: מִי שֶׁמִּתְחִיל לַעֲזוֹב אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְבִסּוֹף יַעֲזוֹב אֶת
רַבְּנוּ ז"ל. וְלִכֵּן בְּלִי שׁוֹם תְּרוּצִים חֹזֵר בָּךְ.

רַק תִּתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת עֲמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב...

לֹז רֵכָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבָךְ.

קֹדֶם הַדְּלָקַת נְרוֹת אֲסוּר לְלַכֵּת לִישׁוֹן, עַדִּיף לְהַדְּלִיק אֶפְלוֹ קֶצֶת
מִקֹּדֶם, וְלִקְבֹּל עַל עֲצָמוּ שַׁבַּת; מְלַלְכֵת לִישׁוֹן אֶפְלוֹ זְמַן מוֹעֵט,
וְאַחֲר־כֵּן נִכְנָסַת שַׁבַּת וְלֹא הַדְּלִיקוּ נְרוֹת שַׁבַּת, בְּוַדָּאֵי אֶת הָיִית
אֲנוּסָה כִּי אֲנִס שִׁינָה זֶה אֲנִס וְכוּ', אֲבָל מֵאַחַר שֶׁיֵּצֵא לָךְ מְכֻשׁוֹל
שְׁלֹא הַדְּלָקַת וְנִכְנָסָה הַשַּׁבַּת, תִּקְבְּלִי עַל עֲצָמָךְ לֹא לְלַכֵּת לִישׁוֹן קֹדֶם

הדלקת הנרות, ובפרטיות עכשו בחדשי החורף ששבת-קדש נכנסת
מקדם, ולכן עדיף להדליק קצת קדם, ולהיות בטוח שלא יקרה עוד
אנס כזה, ואחר הדלקת נרות את יכולה ללכת לישן.

ראי להדליק ארבעה נרות של חלב ושנים של שמן זית,
הקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכיכם תמיד, ותהיה שרויה ביניכם
אהבה וכבוד הדדי, ותעזרו אחד להשני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לז רכו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ג חשוון ה'תשס"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה לתזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, פי גדול
אדוננו ורב להושיע, ואני מאד בטוח, שיהיה לכם בית דינה
משלכם, ולא תצטרכו לגור עוד בשכנות ובשכירות, כי חבל לשלם
בכל חודש כסף להזולת וכו', בשעה שאת הפסח הזה יכולים לשלם
לעצמו משכנתא.

רק תתחזק להיות בשמחה, ותשמח את אשתך, ותחיו ביחד
באהבה גדולה, כי תהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא חנן אתכם עם
ילדים חמודים, ולכן נא ונא אל תריבו, תתנהגו בדרך ארץ אחד
עם השני, כדי שתהיו דגמא לילדיכם, ומפם ילמדו איך להתנהג.

ראה לדבר בכל יום עמו יתברך, כמו שמדברים שני חברים
וידידים וכו', כי זו שלמות התפלה, שמדברים ומשיחים עמו
יתברך, בלי שום חכמות והשפלות כלל, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא
נמצא, ובלעדיו אין נמצא, הכל זה אלקות ואלקות זה הכל, לא

אֲשֶׁר לֹא רִכּוּ — לֹא רִכַּח בְּנַחֵל שׁוּ
יְכִלְהוּ הַרְעִיּוֹן אֶת גְּדֹל הַשְּׁגָחַתוֹ הַפְּרָטִי הַפְּרָטִית, עַל כָּל פְּרֵט מִפְּרָטֵי
הַבְּרִיאָה.

רק חֶזֶק וְאַמֶּץ מְאֹד, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא רִכּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ ... שְׁיִחְיוּ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּחֲיוּ בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה, וְתִפְסְקוּ
אֶת הַיְּכוּפְחִים וְהַשְּׁטִיּוֹת וְהַקְּטָנוּנִיּוֹת וְכוּ' שְׁבִינִיכֶם, שְׁזֵה לֹא מְבִיא
לְדַבְּרִים טוֹבִים, רַק לְצָרוֹת וְזִלְזוּלִים, שְׁאֲחַד מְזַלְזֵל בְּשָׁנֵי וְכוּ', וְזֵה
מִתְחִיל בְּאֵשׁ קְטָנָה, וְחֹס וְשָׁלוֹם, זֶה יְכוֹל לְהַגְמִיר בְּאֵשׁ שׁוֹרְפֵת וְכוּ',
וְלִשְׂרֹף אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוֹאִין שְׁלָכֶם עַל לֹא דְבָר רַק עַל וְכוּחֵי סָרֵק וְכוּ',
וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתֵּאֱהָבוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתִבְיֵנוּ
אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתִשְׁמְרוּ עֲצֻמְכֶם מְאֹד מְאֹד מִיְּכוּפְחִים, וְאִז טוֹב לָכֶם
תָּמִיד, וְיִהְיֶה לָכֶם זֶרַע שֶׁל קִימָא, בֵּן זָכָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא רִכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת הַהוֹדָעָה וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ! הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים עַד מְאֹד,
עַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר אֵיזָה מִשְׁבֵּר וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵף אֶחָד לֹא רוֹצֵה
לְהִתְאַבֵּד וְכוּ', אֵף אֶחָד לֹא רוֹצֵה לְהִתְיָאֵשׁ מִהַחַיִּים, צְרִיכִים רַק

הַתְּחִינּוֹת, לְהַתְּחַזֵּק בְּעֵת שְׁצַר וְיֹמֵר לוֹ מְאֹד, לְצִאת בַּחוּץ בַּשָּׂדֶה
בְּמָקוֹם שְׂאִין שָׁם בְּגֵי אָדָם, וְלִצְעֵק וְלְהַתְּחַנֵּן לְפָנָיו יְתֻבְּרָךְ, עַד
שִׁיתְּרַחֵב לוֹ, הַעֲקֵר הוּא תִּפְלֶה, וְאַפְלוּ שְׂאָדָם כָּבֵר עָשָׂה מֶה שֶׁעָשָׂה,
אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ מִן הַרְחָמִים, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֻדְבָּרִים עִמּוֹ
יְתֻבְּרָךְ, זֶה נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל.

וְלִכֵּן עֲצָתִי שְׁלֵא תִתְיַאֵשׁ, אֲלֵא בָּרַח לָךְ אֵלָיו יְתֻבְּרָךְ, וְתִבְקֶשׁ
קָדָם רַק עַל שְׂמֻחָה, שְׂתַהֲיֶה שְׂמֻחַ, כִּי הַשְׂמֻחָה זוֹהִי הַגְּאֻלָּה הַפְּרֻטִית
שֶׁל אָדָם, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחָמָן, וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת כָּל פֶּה,
וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחִזַּק בְּזֶה, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא אֵל תִּלְךָ בְּטֵל, כִּי (פְּתוּבוֹת, פָּרָק ה'): הַבְּטָלָה מְבִיאָה לְיַדִּי
שְׁעָמוּם (שְׁגֵעוֹן), עַד שְׂמֵאֲבֵד אֶת הַטַּעַם לְחַיּוֹת.

הַרְגֵּל עֲצֻמָּךְ לַגֵּרִס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְדַפִּים גְּמָרָא בְּגֵרְסָא,
אֲפִלוּ בְּלֹא הַבְּנָה, וְזֶה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אוֹתָךְ מִהַדְּכָאוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז רַכֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתֻבְּרָךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדֵּר תּוֹלְדוֹת, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מֶה אָמַר לָךְ! בְּזֶה מְכַרְחִים לְהַתְּחַזֵּק, וְאֲסוּר לִפְלֵ בִיאֹוֶשׁ כְּרַגַּע,
כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא כְּמוֹ יַם סוּעֵר, וְצָרִיכִים רַחֲמִים מְרַבִּים, שְׁלֵא
יִפֹּל בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׂבָעוֹלָם
לְהַתְּחַזֵּק וְלִשְׂמַחַת, וְלַעֲשׂוֹת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ שְׂמֻחַ, וְעַל-יַדֵּי-יָבֹוא
לְשְׂמֻחָה, וְכֵן לְדַבֵּר תְּמִיד עִם הַזּוֹלָת מְמַדַּת הַשְׂמֻחָה, וְעַל-יַדֵּי-יָבֹוא

אָשֶׁר לֹז רַל — לֹז רֵלָא בְּנַחֵל שֵׁט

יבוא לידי שמחה, והעקר תשמח את אשתך, כי אשה בעלה משמחה, ואז תהיה תמיד איש שמח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֹז רַל.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ג חשוון ה'תשס"ה.

שלום וברכה אל ... שיחיו.

לנכון קבלתי את ההודעה עם הבשורה משמחת, יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא תמיד, שתבשרו לי בשורות משמחות, העקר תתחזקו יחד, ותאהבו אחד את השני, ותשתדלו לכבד אחד את השני, ואז טוב לכם כל הימים.

רק צריכים לשמח ולשמח אחד את השני, שזה יסוד גדול בשלום-בית, כי השמחה מרחבת את הדעת ומוציאה מהקטנות והצמצום והקמצנות וכו', כי השמחה מכניסה באדם גדלות המחין, ואם תהיו בשמחה, לא יחסר לכם שום דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֹז רֵלָא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ג חשוון ה'תשס"ה.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

פה תקבל את המכתבים למסר להם.

אני מסדר עכשו את אוצר הקונטרסים, חלק כ"ח, ושלחתם לי את הקונטרס "ונשמרתם לנפשותיכם", ואיני יודע איפה שמתי את זה, ולכן אם אפשר לשלח עוד פעם ואגיה את זה, וכבר יש לכם את כל הקונטרסים, ויכולים כבר להתחיל לסדר עוד פרך,

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לְכֶם, וּבְקִרְוֹב בְּנֶךְ ... גֵּרוּ יֵאִיר, יִמְצָא אֶת
בֵּת זוגוֹ, וַיְהִיֶּה רַק שְׂמֵחָה בְּבֵיתְכֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

עֲכָשׂוּ מִצְאָתִי אֶת הַקּוֹנְטֵרַס, וְהַגְהֵתִי אֶת זֶה.

לז רלב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, כ"ג חֲשׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵל תְּהִיֶּה חֶכֶם בְּעֵינֶיךָ, לָךְ אֶל רוֹפֵא מִמְּחָה בְּעֵנִין הַשָּׁנִים, זֶה
יְכוּל לְגַרֵם גְּזוֹק גְּדוֹל, חֵס וְשְׁלוֹם, אִם נוֹתְנִים תְּרוּפָה נֶגֶד אֵינְפִקְצִיָּה
צְרִיכִים לְקַחַת אֶת זֶה, כִּי הֵרִי שָׁנִים הֵם בְּכֻלָּל פְּקוּחַ נַפְשׁ, וּבַפְּרָטִיּוֹת
שֶׁהִגִּיעַ הַפְּאָבִים עַל כָּל הַלְסֵת וְהָאֲזִנִּים, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיֶּה חֶכֶם בְּעֵינֶיךָ.

בְּעֵנִין הַפְּצָה, רַק חֲזוֹק וְאַמֵץ מְאֹד, כִּי אֵין דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה, כִּי
עוֹבֵר בְּעֵתִים הַלְלוּ יְסוּרִים כְּאֵלוֹ בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר אֵין שְׁבוּעַ שְׁלֹא
יִשְׁמְעוּ שֶׁבַר וְכוּ' בְּכַתְּבִי יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְאַחֲרָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
שְׁבוּרִים וּרְצוּצִים, וְהַקּוֹנְטֵרַסִים עוֹשִׂים פְּעֻלוֹת גְּדוֹלוֹת בְּעוֹלָם, וְלִכֵּן
רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, וְאַנִּי מְאֹד מְקוּנָה, שֶׁעֲכָשׂוּ יִלְךְ
הַקּוֹנְטֵרַסִים בְּמֶרֶץ גְּדוֹל מְאֹד, וְאֵלוֹ הַמְּפִיִצִים יְקִימוּ מְפִיִצִים
חֲדָשִׁים, עַד שִׁיְהִיֶּה שְׂרָשְׁרֵת שֶׁל מְפִיִצִים בְּכֹל הָאָרֶץ כְּלָה, כִּי אִם
הִפִּילוּ אוֹתִי הִרְשָׁעִים בַּפַּח כְּזֶה, אָנִי רוֹצֵה שְׁיּוּפֵץ מְלִיוֹנִים קוֹנְטֵרַסִים
בֵּין כָּל שְׁכָבוֹת הָעַם, וְלְהִרְכּוֹת אֲמוּנָה בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבַפְּרָטִיּוֹת
שֶׁאֲנִי שׂוֹמֵעַ שֶׁהַקּוֹנְטֵרַסִים הַחֲדָשִׁים יוֹצְאִים כָּל-כָּף יָפָה, שֶׁהַגְּרָפִיקָה
מְאֹד מְאֹד מוֹשֶׁכֶת, תְּהִלָּה לְאֵל, בְּעַד כָּל זֶה.

אִם אֶפְשֶׁר לְשַׁלַּח לִי דִגְמָא אַחַת מִכָּל קוֹנְטֵרַס מִהַחֲדָשִׁים

אֲשֶׁר לֹז רֶלֶג — לֹז רֶלֶד בְּנַחֵל שִׂיא

שִׁיבָנוּ עִבְדֵינוּ לְאֹרֶךְ יָמֵינוּ, וְגַם צְרִיף לְצִאת עִבְדֵינוּ "אוֹצֵר הַרְפוּאָה" —
תִּשְׁלַח לִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה...

הַכֹּפֵל הַדְּבָר אֶל תְּזַנִּיחַ אֶת הַשְּׂנִים, כִּי זֶה סִפְּנָת נִפְשׁוֹת.

לֹז רֶלֶג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, כ"ג חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הֵייתִי אֶצֶל רַבֵּנוּ ז"ל, וְהִרְבֵּה הִתְפַּלְלָתִי עֲלֶיךָ וְעַל יְלָדֶיךָ,
וּבִפְרָטִיּוֹת עַל ... גְּרוּ יְאִיר, וְעִבְדֵינוּ קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, שֶׁהַכֹּל עֵבֶר
בְּשְׁלוֹם הַנְּתוּחַ, וּמֵאֵד שְׂמֵחָתִי.

הַעֲקָר רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ, כִּי זְכוּתְךָ גְּדוּלָה מְאֹד, בְּזֶה אֲתָה
מִתְעַסֵּק בְּקִדְשֵׁים, בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה, וְכָל יְגִיעָה וְטִרְחָה
שְׂאֵתָה מִתְיַגֵּעַ וְטִרְחַח, זֶה רַק יַעֲזֹר לְךָ בְּרוּחָנוּיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת, כִּי אֵין
לְמַעַלָּה מִמְצוּהַ זֶה, אֲשֶׁר בָּהּ תְּלוּיָה גְּאֵלַת יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹז רֶלֶד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יְגִיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר, ר'
... גְּרוּ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל מַה שְׂאֵתָה יְגַע וְטִרְחַח עֲבוּרֵי,

אותי בפּח וכו'), וְאָנִי לֹא צָרִיךְ לְהִסְבִּיר לָךְ הַרְבֵּה מֵה וּמִי וְכוּ', אָבֵל זֶה הַמְצִיאֹת הַמְרָה, וְלֹא בְחִנָּם שְׁפָתוֹב בְּזֵהר (נשא קכו): וְאִינּוֹן עֲרַב־רַב אִינּוֹן עֲתִירִין בְּשִׁלּוֹה בְּחֻדּוֹא בְּלֹא צַעֲרָא בְּלֹא יְגוּנָא כָּלֵל, גְּזֻלְגִין מְאִרִי שְׁחַד דְּאִינּוֹן דְּיִנִּין רִישֵׁי עֲמָא (פראשית ו, יג), "כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ חֲמָס מִפְּנֵיהֶם", עֲלִייהוּ אֲתַמֵּר (איכה א, ה): "הִיוּ צָרִיחַ לְרֹאשׁ", שְׂאֵלוּ הַצָּרִים יִהְיוּ נַעֲשִׂים רָאשִׁים עַל עַם יִשְׂרָאֵל.

אָנִי לֹא יָכוֹל לְהִסְבִּיר לָךְ אֵת גְּדֵל הַצַּעַר וְהַכָּאֵב וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׂיֵשׁ לִי, וּמִמָּשׁ יוֹם יוֹם, שָׁבוּעַ אַחֵר שָׁבוּעַ, חֻדָּשׁ אַחֵר חֻדָּשׁ, כַּמְעַט שְׁנָתִים שְׂאָנִי אוֹכֵל אֵת עֲצָמִי, אִיךְ רְשָׁעִים אַרְוֵרִים יְכוֹלִים בְּלִי בּוֹשָׁה לְבָשֵׁל עָלַי דְּיִסָּא פְּזוּ וְכוּ', וּלְצַעֲרֵנוּ הַרְבֵּה, יֵשׁ לְכַמָּה וְכוּ' שְׁנַדְמִים לִידִידִים, חֵלֶק גְּדוֹל בְּעֵלְלִילַת שְׂוֹא הַזֶּה.

וְלָכֵן אֵין לִי מַלִּים לְהוֹדוֹת לָךְ, עַל גְּדֵל הַחֲסָד חֲנָם שְׂאֲתָה עוֹשָׂה עִמִּי, שְׂאֲתָה מְשַׁתְּדֵל לְהַצִּילֵנִי מֵהַפַּח יְקוֹשׁ הַזֶּה שְׁנַפְלָתִי אֲלִיו, שְׂמַמָּשׁ נַחֲלִיתִי מְזֵה, פְּשׁוּטוֹ כַּמְשָׁמְעוּ, וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ בְּכָל מִינֵי לְשׁוֹנוֹת שֶׁל בְּקָשָׁה, שְׂתַמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת עֲבוּרִי, שְׂזֵה מִמָּשׁ עֲנִין שֶׁל פְּקוּחַ נַפְשׁ וּפְדִיוֹן שְׁבוּיִים, וְאָנִי בְּטוּחַ, שְׂאֲתָה מְבִין הֵיטֵב הֵיטֵב אֵת הַכָּאֵב וְאֵת הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׂיֵשׁ לִי.

אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלָתְךָ, וְאֲפִלוּ יוֹתֵר מִיכְלָתְךָ, לְהַצִּילֵנִי מֵהַצָּרָה הַזֶּה, כִּי פְּשׁוּט זֶה כָּבֵר מְגִיעַ לִי לְבְרִיאֹת, וְאָנִי לֹא צָרִיךְ לְהִסְבִּיר לָךְ אֵת הַפְּרָטִים וּפְרָטֵי פְּרָטִים, כִּי לְמַדַּת אֵת זֶה עַל בְּשֶׁרְךָ וְכוּ'.

וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ לְמַעַן שְׂמוּ יִתְבָּרַךְ שְׂתַעֲזֹר לִי, וּבְיַדֵּי הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת שְׂלִיחַ טוֹב לְדַבֵּר מִצְוֵה הַזֶּה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לז רלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ד חֶשְׁוֹן ה'תשס"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַפֶּסֶף לְפִדְיוֹן, יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וּתְבַשֵּׂר לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת אֲצִלְךָ.

אַתָּה צָרִיךְ לְקַחַת אֶת כָּל הַחַיִּים בְּקִלּוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים כְּאֵלֶיךָ, שֶׁבְּלָתִי אֶפְשָׁרִי לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם רַק עַל-יְדֵי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְכֹל אֵלֶיךָ שֶׁהַצְּלִיחוּ בַחַיִּים, זֶה רַק מִפְּנֵי שֶׁהִיָּתָה לָהֶם יוֹתֵר סְבָלָנוֹת, כִּי מִי שֶׁמִּנְצַח, זֶה מִי שֶׁהוּא סְבָלָן, כָּל מִי שֶׁהוּא סְבָלָן יוֹתֵר, הוּא שֶׁמַּח יוֹתֵר וּמְצַלִּיחַ יוֹתֵר, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת סְבָלָן, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים וְגַלִּים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזַּק, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר מֶה זֶה גּוֹרֵם לְמַעֲלָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כָּרִיף רַחֲמָנָא, שְׁזַכְּנוּ לְסִים אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלֵא הַזֶּה, וְהוּא כָּרִף קָמוּ יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסֵדֶר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כָּרִף קָמוּ לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּה ה' הַצְּלִיחָה נָּא.

לזכר עולם יהיה צדיק

לכבוד נשמת מאור ענינו חיות נפשינו, אשר נשא אותנו על ליבו כאשר ישא האומן את היונק, להחיותינו כהיום הזה, להטעימנו מצוף ערבות נעימות, ידידות זיו הארת שכינת עזו יתברך, והחדיר ברבבות נשמות ישראל בכל העולם כולו - אמונה ברורה ומזוככת בו יתברך, וקרב אלפי נשמות אל החן והיופי אשר בנחל נובע מקור חכמה שורה, הוא ניהו הרב הגאון הצדיק איש האשכולות - שהכל בו, החסיד האמיתי עובד ה' בתמימות ונפשיטות, מסר נפשו אליו יתברך בכל יום ויום מיום עמדו על דעתו, וסבל יסורים קשים ומרים כל ימי חייו, רבים השיב מעון וקרם אליו יתברך, העמיד תלמידים רבים, יראי ה' וחושבי שמו, בעל מחבר ספרי שו"ת 'אשר בנחל', וספר 'שפת הנחל' פרוש על הספר הקדוש והנורא ליקוטי מוהר"ן. וקבץ וליקט ספרים רבים ונכבדים מדברי רבינו הקדוש מוהר"ן מברסלב ותלמידו הקדוש מוהרנ"ת זי"ע. והפיצם בכל קצוי תבל, ובפרטיות הקונטרסים המפורסמים שהחיו אלפים ורבבות נשמות ישראל, וחיזקו אותם לחזור בתשובה. עטרת ראשינו, נזר תפארתינו, המלאך הניצב על ראש, דרך עמוד האש אשר לפני המחנה, מורה דרך ומשובב נתיבות מורינו ומאורינו

רבי אליעזר שלמה זצוקללה"ה

בן הגאון רבי מנחם זאב זצ"ל

הרב מטאקאי ובעל ה'מנחת זאב' ועוד

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

בחד קטירא אתקטיר לשיבה של מעלה

להתלונן הצל צח הצדיקים אשר בגן עדן

י"ז שבט השע"ה

תהא נשמתו הקדושה צרורה בצרור החיים

תָּכֵן הָעֲוִיָּנוּת

חֵלֶק קָמוּ

- ג פֶּתַח דְּבָר
- ה הַקְדָּמָה
- יא לֹו תתכב
מִכְתָּב הַמְלָצָה לְבַחֲוֹר שְׁבָא מִמְשַׁפְּחָה מְרַבֶּת יְלָדִים, וְלָרֵשׁ אֵין פֶּל, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁעוֹזָרוּ לְרַגֵּל חֲתָנָתוֹ.
- יב לֹו תתכג
יְחֻזַּק לְהִתְחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְיַעֲזֹר כְּסָפִית לְנִמְעָן שְׁיֻכַּל לָבוֹא לְאוּמָן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה.
- יב לֹו תתכד
מִכְתָּב פְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בֹּו יְחֻזְקֵם לְהַצְטַרֵּף לְשַׁעוֹר שֶׁל "דָּף הַקְהֵלָה", אֲשֶׁר הִדָּף גְּמָרָא הַזֶּה מְצִיל מִכָּל מִינֵי מַרְעִין בִּישׁוּן.
- יג לֹו תתכה
יְחֻזַּק לִידַע שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְנַהֵיג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְיִדְעוֹת אֱלוֹי יְכוּלִים לְהַמְתִּיק כָּל הַדִּינִים.
- יג לֹו תתכו
יַעֲזֹר עַל הַתְּבוּדוֹת עִמוֹ יִתְבָּרַךְ.
- יד לֹו תתכז
יִבְהִיר אוֹדוֹת אַחַת הַמְצוּוֹת שֶׁהִיא מְצוּהַ כְּמוֹ כֶּלֶן, וְיִוְדִיעַ שֶׁלֹא יוֹכַל לִתֵּן הַיּוֹם דְּרָשָׁה.
- יד לֹו תתכח
יִבְהִיר, אֲשֶׁר מִי שְׁיֻצָא לְהַפְצָה, חוֹזֵר עִם שְׁפַע.
- טו לֹו תתכט
יִבְקֹשׁ לְדַבֵּר עִם הַבֵּן, אַחֲרֵת יִצְטָרֵף לְשַׁלְּחוֹ חֲזָרָה, כִּי זֶה בִּלְתִּי נִסְבֵּל.
- טו לֹו תתל
יִשְׁמַח, שֶׁהִנְמָעָן עֲדִין זוֹכֵר אֶת הַטוֹבוֹת שֶׁקָּבַל אֲצִלוֹ, וְיִבְקֹשׁ לְדַבֵּר עִם הַבֵּן, אַחֲרֵת יִצְטָרֵף לְשַׁלְּחוֹ חֲזָרָה.

תִּכְן הָעֲנִינִים

- לו תתלא טז
ישמח לשמע שישי שלום-בית אצל הנמען, ואחל הלאה כל טוב.
- לו תתלב טז
יאחל הרחבה ברוחני ובגשמי.
- לו תתלג יז
יבקש להודיע לנשים שתתאספנה לדרשה, פי ברצונו לספר את סדר
נסיעתו לקברות צדיקים.
- לו תתלד יז
יחזק אברך שאשתו מתלוננת עליו בכל מיני טענות, ויעודדו שלא לפל
בחלישות הדעת.
- לו תתלה יח
יזכיח אשה שכתבה תלונות נגד בעלה, אשר באמת גם היא אשמה,
ויש לה מה לתקן.
- לו תתלו יח
מכתב להורי התלמידים, בו יחזקם לשתף פעולה עם צנת המלמדים, פי
אם רוצים להצליח בחנוף, צריכים לשמר מאד על הילדים אשר הם
בבת עינינו.
- לו תתלז יט
מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יבקש לעזור למשמרת הקדש
באומן, אשר הם שומרים את המקום מזהמת פריצות, ואפלו בסכום
פעוט יוכלו להיות לעזר.
- לו תתלח כ
מכתב פללי לבחורי ישיבת "דמשק אליעזר", בו יחזקם בחדש הרחמים
והסליחות, אשר הוא עת רצון גדול בשמים, וצריך לקחת עצמם בידיים
ולהרבות בתורה ובתפלה ובקיום המצוות, ולהרבות בשמחה ואהבת
הבריות.
- לו תתלט כא
יחזק על מדת השמחה, אשר פורצת כל הגדרים והמחיצות.
- לו תתמ כב
יזכיח אשה שהתלוננה על בעלה, ולבסוף האשמה בה.

- לו תתמא יורה לאשה לשמח שבעלה נעשה בעל תשובה, ועוד מקרב רחוקים.
- כג לו תתמב יוכיח אשה שתחדל מלחשד בבעלה ולא תציק לו כלל, וסבת נסיעתו לאימן מקדם יותר, כדי לסדר את כל הענינים הטכניים שם.
- כג לו תתמג יורה לפיכך את העורכת דין של הועדה.
- כד לו תתמד יבקש להודיע לאיזה בחור, שיש לו את הספרים, ויעורר על שמחה.
- כד לו תתמה יבהיר לזוג, שהבעיה ביניהם, שאין הדברות, וזה גורם לכל המתח בבית.
- כה לו תתמו יבהיר, שכל מה שקורה סביבו, זה קטרוג גדול בשמים ונתלבש למטה בכל מיני בני אדם, ויעורר על נקדת השמחה, ולזכור שימינו כצל עובר, וצריך לידע מה התכלית בזה העולם.
- כו לו תתמוז ייעץ שלא לנסע מתוך פחדים ולחצים, והעקר לקנות את מדת השמחה שהיא הרפואה.
- כו לו תתמוח יורה על הדו"ח, וייעץ אודות קניית בית.
- כז לו תתמט יבהיר, אשר כל הבעיות הן מחמת פגם אמונת חכמים, ואשרי מי שמתחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.
- כז לו תתנ ייעץ שלא לפתח מסעדה, היות שכבר מישהו פתח, והעקר להתחזק באמונה פשוטה.
- כח לו תתנא ירגיל על מדת אריכת אפים, שהיא מדה יקרה של סבלנות, ועל ידה יכולים לעבור את זה העולם בנקל.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- כח** **לו תתנב**
 יוכיח אשה שתחדל להציק לבעלה, ויבהירה, שבראש השנה באומן אין מקום לנשים.
- כט** **לו תתנג**
 ישבח הנמען שעוסק בהפצה, ויאחלו שלא יחסר לו שום דבר, ויזכה לתקון גדול לנשמה.
- כט** **לו תתנד**
 יבהיר, אשר בעל ואשה צריכים לותר זה לזה, ולא להשליך את האשמה אחר על השני.
- ל** **לו תתנה**
 יתנה צערו, שמחמת שמסר נפש להציל את בני הנעורים מחטא, על-בן התלבש עליו הסמ"ד-מ"ם בעלילות רשע, ועתה הוא מצפה לישועת השם, שעלילות השוא יתבטלו ממנו, ויוכל לבוא ארצה.
- לא** **לו תתנו**
 מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם לפייס איש את רעהו, ובפרט בימי הרחמים והסליחות, ולפשפש במעשים היטב, ולשוב בתשובה, ובפרט על עברות שביין אדם לחברו, שאין יום הכפורים מכפר עד שיבקש סליחת חברו, ויעורר על למוד הלכה ודף גמרא, ויפליג במעלת הפצת אור רבנו ז"ל.
- לד** **לו תתנז**
 יצטער על שאבי הנמען קבל הנהגות כוזבות, ואם ימשיך בהן, יצא מדעתו.
- לה** **לו תתנח**
 יבקש לשלח לו את הדו"ח השבועי, ויבקש לידע מהן התמונות מהשבועות האחרונים. וכן להעביר אליו את הדרשות שהיו.
- לה** **לו תתנט**
 יורה להיות שמח בחלקו, ולא לדחק את השעה, ולהמנע מרובי אור, שגורם שבירת הפלים.
- לו** **לו תתס**
 ישבח הנמען שחלק לאנשי שלומנו שפע מזון, ויאחלו בזכות זה להיות אדם השלם.

- לו תתסא לו
 ישבַח הנִמְעֵן שְׁעֶסֶק בְּעִזְרָה לְעֲנִיִּים, ויִחְזְקוּ עַל שְׁמִחָה וְעַל שִׂיחָה בֵּינוּ
 לְבֵין קוֹנוֹ, וּלְהוֹדוֹת לְפָנָיו עַל כָּל הָעֹבֵר עָלָיו.
- לו תתסב לו
 יִחְזַק אוֹדוֹת הָעֲנִין לְעֲשׂוֹת בְּכָל פֶּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלִשְׂכַח אֶת הָעֵבֶר,
 וְיִקְבַּע שְׁעוּרִים בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיַּעֲוֹרֵר עַל שְׁמִחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה
 לְכָל.
- לו תתסג לח
 יִבְקֹשׁ לְתַקַּתֵּק אֶת הַשְּׁעוּרִים שֶׁל רֵאשׁוֹן וּרְבִיעִי, כְּדֵי לְהַכְנִיס בְּגִלְיוֹנוֹת
 "חֲדָשׁוֹת בְּרֶסֶלֶב", וְכֵן יִשְׁאַר לְנֹצַח.
- לו תתסד לט
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל הַחֹלִים, וְהַעֲקֹר לְהַתְּפַלֵּל בְּעִבּוּרָם לְפָנָיו
 יִתְבָּרֵךְ, וְכָל הַמְּתַפְּלֵל עַל חֲבֵרוֹ — נַעֲנֶה תְּחִלָּה.
- לו תתסה מ
 יִבְהִיר בְּעֵינָיו הַמְּקוֹם בְּאוֹמֵן, שָׂאִין לוֹ קֶשֶׁר לְזֶה, וַיַּעֲזֹר אוֹדוֹת הָאֲתוֹרוּגִים.
- לו תתסו מא
 יִחְזַק עַל שְׁלוֹם-בֵּית, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וַיַּעֲוֹרֵר
 עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדָדוֹת.
- לו תתסז מא
 יִקְוֶה שֶׁהַבַּעַל נִמְנַע מִלִּילָךְ לְמִקְוֹמוֹת שֶׁל בּוֹרוֹת נִשְׁבָּרִים, שְׁמֵלֵמְדִים שֵׁם
 לְמוֹדֵי סָרֵק שָׂאִין לָהֶם יְסוּד וְשִׁחַר.
- לו תתסח מב
 יִזְכִּיחַ הַנִּמְעֵן שִׁימְנַע מִלִּילָךְ לְמִקְוֹמוֹת מְפַקְפָּקִים, שְׁלוֹמְדִים שֵׁם לְמוֹדִים
 מְסֻלְפִים, שָׂאִין דַּעַת הַמְּקוֹם נוֹחָה מֵהֶם.
- לו תתסט מג
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְתַלְמִידֵי יִשְׂיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", בּוֹ יִחְזַקֵּם בְּאַמִּירַת ח"י
 פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שְׁזֶה הוֹרֵג אֶת הַיֶּצֶר הָרַע, וְלְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדָדוֹת,
 וְלִשְׁמֹר מַמְדַת הַכֶּסֶס, וְיִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצָה, שֶׁהִיא תִּקּוּן גָּמוּר עַל כָּל
 הָעֵבֶר.
- לו תתע מד
 יֵאָחַל הַמְּתַקַּת הַדִּינִים, וַיּוֹדֶה עַל הַסֵּפֶר "תְּמַר דְּבוֹרָה" עִם פְּרוּשׁ "שׁוֹמֵר
 הַפְּרָדֵס", וַיִּשְׁבַּחוּ עַל הַסֵּפֶרִים הַנִּפְלְאִים שֶׁזָּכָה אוֹתָם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְחַבֵּר.

- לו תתעא** מו
 יחזק מלמד צאן קדשים, אשר אין מעלה גדולה מזו, והעקר להיות
 סבלן, ולהראות לתלמידים אהבה יתרה, שזה מה שהם צריכים, וכך
 יגדלו בריאים בנפשם.
- לו תתעב** מז
 יחזק על מדת הסבלנות, ויאחל פרנסה בשפע ושלוש-בית ונחת.
- לו תתעג** מז
 ייעץ אודות מקום למודי הבל, וכן אודות פרנסה, ויאחל שלום-בית.
- לו תתעד** מח
 יבקש לכתב לו דו"ח מהנעשה בישיבה, ויבהיר כלל גדול בחנוף, לתת
 תשומת לב לכל תלמיד, ולרדת אליו כפי שכלו וכך יגדל לתפארה.
- לו תתעה** מט
 יבקש את עזרת הנמען להוציאו מצרתו, ובעקר לזרו ביאתו לארץ.
- לו תתעו** מט
 יתן דרך תשובה ותקון על מכשול שנכשל בו הנמען: לשמר מפעס,
 לשמע בזיונו ולשתק, להרבות בצדקה להדפסה, ולהיות רגיל בודוי
 דברים בעת התבודדות.
- לו תתעז** נ
 ישמח על בני זוג ששבו לחיות בשלוש, ויבקשו להשמר מאי הבנות
 וריבות, ולהרבות באהבה והבנה הדדית.
- לו תתעח** נא
 ישבח מלמד שמחזיר בבני הנעורים יראת שמים ודבורי התכלית
 הנצחית, והעקר לילך עמהם בימין מקרבת, אשר זה סוד ההצלחה.
- לו תתעט** נא
 יחזק על מדת השמחה, אשר על ידה יוצאים מכל הפעיות.
- לו תתפ** נב
 ישמח על רצון הנמען לקנות דירה ביבנאל, אשר שם תהא עיר על שם
 רבנו ז"ל, ויחזק לשמח עם כל נקדה טובה שיש בו, ולא להמשיך
 לעצבות והדכאון, שזה סם המות.
- לו תתפא** נג
 מכתב לאנשי שלומנו היקרים, בו יבהירם, שרבנו ז"ל הקפיד לתת

חֲסוּנִים לְתִינוּקוֹת נֶגֶד מַחְלוֹת מְסַכְּנוֹת, וְאִין לֹמַר אַחֲרַת מְרֻצוֹן רַבְּנוּ
ז"ל.

נג לֹו תתפב

יִבְהִיר אֲשֶׁר מִי שֶׁנִּפְּל בַּפְּגַם-הַבְּרִית, נוֹפֵּלֶת עָלָיו טְמֵאָה וְעֲצָבוֹת, וְעַקֵּר
הַתְּקוּן לְכָל הַחֲטָאִים זֶה אָמוּנָה.

נד לֹו תתפג

מִכְּתָב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יַעֲזֹרֵנוּ לְהַשְׁלִים זֶה עִם זֶה,
וְלִפְּיֵס אִישׁ אֶת רַעְהוֹ, וְלְהַתְּרַחֵק מִלְּשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת, וְלִנְצֹל אֶת הַזְּמַן
הַיְקָר לְתוֹרָה, תְּפִלָּה וְעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

נו לֹו תתפד

יִשְׂבַּח הַנִּמְעָן שְׁעוֹסֵק לְהַפִּיץ "חֲדָשׁוֹת בְּרִסְלָב", וְיִרְגִּיל עַל הַדְּבוּר אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה.

נז לֹו תתפה

יִחְזַק הַנִּמְעָן לְהַמְשִׁיךְ לְמֵלֵא אֶת כָּל רַכּוּזֵי הַחֲרָדִים עִם "חֲדָשׁוֹת
בְּרִסְלָב", וּבִזְהָ לְהוֹרִיד אֶת הַשֵּׁם רַע שֶׁהִסְמִ"ךְ-מ"ם עָשָׂה, וַיִּחְזַק עַל
אָמוּנָה פְּשוּטָה, וְלִידַע, אֲשֶׁר יִשׁוּעַת ה' כְּהֶרֶף עֵינַי.

נח לֹו תתפו

יִבְהִיר עֲנִינוֹ לְפָרְסֵם אֹרֹו רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּחְזַק עַל ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת וְשִׂיחָה
בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.

נח לֹו תתפז

יִזְכִּיחַ הַנִּמְעָן שְׂיִזְהַר מִלְּקַבֵּל לְשׁוֹן-הָרַע, וַיַּעֲזֹרָו לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ
ז"ל, עַד מְסִירוֹת גִּפְשׁ, כִּי מִי יוֹדַע מַה נִּגְזַר עָלָיו בְּשָׁנָה הַבָּאָה.

נח לֹו תתפח

יִוְרָה לְהַפְּסִיק לְשֹׂא אֶת עֲצָמוֹ, וְלַחֲפֹשׁ בְּעֲצָמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת.

נט לֹו תתפט

יִחְזַק בְּיָתֵר שְׂאֵת, וּבְעִנְיָן הַדִּיבָה יוֹרָה לְהַתְּנַעֵץ עִם פְּלוּגֵי, וְיִרְגִּיל עַל
הַשִּׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית.

ס לֹו תתצ

יִחְזַק עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל.

ס לֹו תתצא

יֵאחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְהַעֲקֵר לֹא לְדָאג.

לו תתצב

קנה שהבעל יגיע לציון רבנו ו"ל, ויאחל ישועות ורפואות.

לו תתצג פא

יורה לילך למשרד ולקבל משם טפס בעבור הבן שלמד אצלו.

לו תתצד סא

יבהיר, שלעת עתה אינו מקבל שום בחור חדש, ולכן אין טעם לשלח אליו את הבן.

לו תתצה סב

יבקש לשלח את המכתב שנית, וכן את הדו"ח של הטיול בבישיבה, ויורה שלא להתנפח ולא להגיב על דברים של הבלי הבלים.

לו תתצו סג

יאחל הצלחה על פתיחת החנות.

לו תתצז סג

מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם לקום באשמרת הבקר ולומר סליחות, ואחר להתפלל ותיקין, והעקר לעשות התחלה חדשה, ונזכה לשנה טובה ומתוקה.

לו תתצח סד

יורה לנמען אם אין אפשרות לנסע לאומן לראש השנה, או שישאר ביבנאל, ויעורר על שמחה ועל השיחה בינו לבין קונו.

לו תתצט סה

יעורר בחור לקחת עצמו בידיו, ולרחק מחברים רעים, ולהתמיד בחמש ורש"י ובח"י פרקים משניות ותפלה במנון.

לו תתק סה

יכאב התנהגותו של ילד מתחצף, ויורה לתן לו עוד הזדמנות אחת, ויבהיר, שצריכים המון סבלנות לילדים, ולראות להחדיר בהם יראת שמים שלמה.

לו תתקא סו

ירחיק מן הקנאה שהיא מדה רעה מאד, וכלל זה צריך לקחת, שכל מה ששובר את האדם זהו הסמ"ך-מ"ם, והעקר להיות דבוקים בו יתברך, ולידע שהכל מאתו.

- לו תתקב סו
יְבִהִיר, אֲשֶׁר עָקַר גְּדֵלֶת בֵּר יִשְׂרָאֵל כְּשִׁזְזָהּ לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, עַל אֶף
שְׁעוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר.
- לו תתקג סז
מִכְּתָב לְבַחֲרֵי יְשִׁיבַת "דְּמָשֶׁק אֶלְיָעֶזֶר", בּוּ יַחְזִקֵם עַל ח"י פְּרָקִים
מְשֻׁנְיֹת, וּלְהַתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל, וּלְלַמֵּד "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת".
- לו תתקד סח
יִבְקֹשׁ לְדַבֵּר עִם הַבֵּן, שִׁיתְנַהֵג כְּשׁוֹרָה, אַחֲרַת יִצְרָף לְהַחְזִירוֹ.
- לו תתקה סח
יִקְוֶה שֶׁהֲרֹאֵשׁ יְשִׁיבָה שָׁמַע אֶת הַדְּרָשָׁה לְבַחֲרֵים, וַיִּנְחָהוּ כִּיִּצַּד לְהַתְנַהֵג
עִמָּהֶם.
- לו תתקו ע
יַחְזִק שְׁלֵא לַפְּחָד, וְהַפֵּל יַעֲבֹר בְּקָלוֹת, צְרִיכִים רַק הַרְבֵּה מְנוּחָה.
- לו תתקז ע
יַחְזִק אֶחָד שֶׁנִּכְשַׁל בְּמָה שֶׁנִּכְשַׁל, שִׁירָאָה לְהַתְחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלֹא
לְזַרֵק אֶת הַכֵּל.
- לו תתקח עב
יִוְרָה לְאִשָּׁה לְהִיּוֹת לְעֹזֵר לְבַעֲלָהּ, וַיֵּאֱחָל נַחַת מֵהִילָדִים, וַיַּעֲזֹר עַל
הַתְּבוּדוֹת, אֲשֶׁר זֶה הָעֵקֶר בְּזֵה הָעוֹלָם.
- לו תתקט עב
יִוְדָה לְנַמְעֵן שְׁעֶזְרוּ בְּתוֹךְ צְרוּתָיו הַמְעִיקוֹת.
- לו תתקי עג
יִשְׁבַּח הַנְּמָעַן עַל הַגִּימְטְרִיאוֹת שֶׁחִבֵּר, וַיִּבְקֹשׁוּ לְמַסֵּר לְפָלוֹנֵי אֶת
הַסְּפָרִים.
- לו תתקיא עג
יִשְׁבַּח הַנְּמָעַן שֶׁמְפִיץ "חֲדָשׁוֹת בְּרִסְלָב", וַיֵּאֱחָלוּ יְשׁוּעָה בְּזָכוֹת זֶה וְנִסִּים
נִגְלִים.
- לו תתקיב עד
יִגְנֶה מַעֲשֵׂה שֶׁל אֵיזָה הַוִּרְהָ שֶׁהַתְּפָרֵץ בְּכַעַס לְבֵית-סֵפֶר, וַיִּוְרָה שְׁלֵא לְתַן
לְדַבֵּר בְּזֵה לְקִרוֹת שׁוֹב.

לו תתקיג עד
 יוכיח הנמָעַן שֶׁהַתְּפָרֵץ לְבֵית־סֹפֵר בְּעִזּוֹת מִצַּח, וְזִזְהִירוֹ שֶׁלֹּא יִקְרָה כַּדָּבָר
 הַזֶּה שְׁנִית.

לו תתקיז עה
 יוֹרָה לְעֹזֵב אֶת שְׁנֵי הַתְּלִמִּידִים, שֶׁמִּסְפָּנִים אֵינָם בְּרִיאִים בְּנַפְשָׁם,
 וְלִהְתַּעַלֵּם מֵהֶם. וְהַעֲקֹר לְחִנּוּף אֶת כָּל הַיְלָדִים לִירְאֵת שָׁמַיִם, וְלִגְרֹס
 הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת הַמְטַהֲרוֹת אֶת הַנֶּפֶשׁ.

לו תתקטו עה
 יִקְפִיד עַל הַנְּמָעַן שְׁאִינוֹ עֹנֶה לוֹ טְלַפּוֹנִית, בְּקִשָּׁר לְשִׁנוּיִים שֶׁחָלוּ
 בַּמְשֻׁטָּרָה וְכו'.

לו תתקטז עו
 מִכְּתָב פְּלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בּוֹ יִחֲזַק אֶת אֱלוֹ שְׁאִין בְּאִפְשָׁרוֹתָם לְנִסְעַ
 לְאוּמָן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲזִי שִׁישְׁאָרוּ בִּיבְנָאֵל, וְגַם שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל יִהְיֶה,
 הַעֲקֹר לֹא לְהַשְׁכִּיר, וְיַעֲזֹר עַל הַתְּבוּדָדוֹת, שְׂזוֹ הַמְּתַנֶּה הַכִּי יִפֶּה שֶׁקְּבָלְנוּ
 מִרַבְּנוּ ז"ל.

לו תתקיז עז
 יִחֲזַק בְּעַל עַל הַמְּתַנֶּה הַנּוֹפְלָאָה שֶׁחֲנָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ — אִשָּׁה יִרְאֵת ה',
 וְיַעֲזֹר לוֹ לְעֵין בְּסִדּוּר "עַת רְצוֹן", וְשֵׁם יִרְאֵה הַנְּהַגוֹת נִפְלְאוֹת.

לו תתקיח עח
 יִשְׁמַח עַל שֵׁשׁ שְׁלוֹם־בֵּית בֵּין בְּנֵי הַזּוּג, וְיִחֲזַקְם עַל אַמוּנַת חֻכְמַיִם.

לו תתקיט עח
 יוֹרָה לְהִסְתַּפֵּל רַק עַל הַטּוֹב, וְלֹא לְחַפֵּשׂ אַחַר הָרַע וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה,
 וְלִדְבַר אֱלֹו יִתְבָּרַךְ אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת בַּיּוֹם.

לו תתקכ עט
 יוֹרָה שֶׁלֹּא לְהַשְׁכִּיר גַּם אִם אֵין יְכוּלִים לְהַגִּיעַ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוּמָן, הַעֲקֹר
 לְהַתְּחַזֵּק וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׁפִיעַ רַק טוֹב.

לו תתקכא עט
 יִבְהִיר, שֶׁמִּצְוֹת כְּבוֹד הַזְּרִים הֵיא מִהַחֲמוּרָה שֶׁבַחֲמוּרוֹת, וְצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת
 כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַשְׁלִים עִם הָאֵב.

לו תתקכב פ
 יִסְפֹּר צַעֲרוֹ, שֶׁעֲזַר לְאֲנָשִׁים בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ מִמֶּשׁ, וְלִבְסוּף גַּתְּהַפְּכוּ לְהִיּוֹת
 כְּפוּיֵי טוֹבָה.

- פא לו תתקבג
יחזק מאד שהשם יתברך בודאי לא יעזובנו.
- פא לו תתקבד
ייעץ אודות שדוף, שהוא טוב מאד, ולא להסתפל על כסף וכדומה,
אלא רק לטובת הבן.
- פב לו תתקכה
מכתב המלצה לאברך שבתו התארסה ואין לו להוצאות התחנה, ואשרי
מי שיתרם בעדו.
- פב לו תתקכו
יזכיה הנמען, שאינו משתף פעלה, ועוד הורס את מה שבנו, ויביע
אכזבתו וצערו.
- פג לו תתקכו
מכתב לשר המשטרה, בו יברכו על תפקידו החדש, ויספרו את גדל
פעליו ביבנאל, והמפעל חיים הגדול שהקים שם, ומוסדות החנוף
לתפארה, והמון משפחות שהציל מרדת שחת, איך שלא קבל שום
ממון מהמועצה, אפלו שמדבר בתקציב לבתי ספר ושיבות וכו', ואשר
ה'רב המקומי' יורד לחייו בעלילות שוא ושקר, ובמקום לעזר בבגית
הדת, עוד הורס כל חלקה טובה.
- פו לו תתקכח
יזכיה אשה שיורדת לחיי בעלה, ויבקשה לחדל מכה.
- פז לו תתקכט
יזכיה הנמען שהוא שוטה גדול, ויורהו להתחיל להתבודד לפניו
יתברך, ואז טוב לו כל הימים.
- פז לו תתקל
יברך את הנמען שיזכה להתחתן במהרה בזכות התרומה לקרן הדפסה.
- פח לו תתקלא
יבהיר אודות פאה, שכיום ישנן פאות עם הכשר רבנים יראי שמים,
ויורה לסייע לבעל בלמוד התורה.
- פח לו תתקלב
יבשר, ששלושה אברכים קבלו עתה הסמכה לדינות, ויביע רצונו
שהנמען גם יתחיל להשקיע בלמוד, ויוכל לקבל הסמכה.

פט לו תתקלג
 יבְהִיר לְנִמְעַן, שָׁאם אֵין עֹנִים לוֹ בְּטִלְפוֹן, סִימָן שְׂאִינְנוּ בְּחֶדֶר, וְיֹרְהוּ
 הָעֶקֶר לְפָנוֹת בְּכָל צָרָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

צ לו תתקלד
 יִחְזַק זֹוג עַל שְׁלוֹם־בֵּית, וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית.

צ לו תתקלה
 יְבָרֵךְ אֶת הַנִּמְעַן בְּגִדְלוֹת הַמַּחֲיִן, וּבְדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

צא לו תתקלו
 יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעַן, הֵיזוֹת שְׁנֹשְׂאָר לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאַרְץ, שְׂיִרְאָה לְהַתְּפַלֵּל
 בְּיִבְנָאֵל, וְשֵׁם גַּם רַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא.

צא לו תתקלז
 יַעֲזוּר עַל אַמוּנָה פְּשוּטָה וּלְכַבֵּד אִישׁ אֶת רַעְהוּ.

צב לו תתקלח
 יֵאָחַל שְׂפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, הָעֶקֶר לְהַתְּחַזֵּק בְּאַמוּנַת חֻכְמִים, וְאִזּוֹ טוֹב
 לָהֶם כָּל הַיָּמִים.

צג לו תתקלט
 יבְהִיר, אֲשֶׁר כָּל הַנְּסִיווֹנוֹת שְׂמֻנְסִים מִן הַשָּׁמַיִם, לְרֹאוֹת אֵיךְ נִחְזִיק מְעַמָּד,
 וְלִכְן אֶסוּר לְהִשְׁבֵּר, וְלִידַע שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְצָרִיךְ לְהַתְּחַזֵּק בְּאַמוּנָה
 פְּשוּטָה.

צג לו תתקמ
 יוֹכִיחַ אִשָּׁה שְׂמֵלָא טְעָנוֹת עַל בַּעְלָהּ, וְיִבְהִירָהּ, שְׂחָבֵל שְׂיַעֲבְרוּ לָהּ
 הַחַיִּים בְּמִרְיוֹת פְּזוּ, הָעֶקֶר שְׂתִרְאָה אֶת מַעְלוֹתָיו וְאֶת הַטּוֹב, וְכֵךְ תַּחֲיָה
 חַיִּים טוֹבִים.

צד לו תתקמא
 יִשְׁבַּח אִשָּׁה שְׂעוֹזֶרֶת בְּנִקְיוֹן בֵּית־הַכִּנְסֵת, וְיֹרְהָ לְכַבֵּד אֶת הָאִמָּא, אִף
 שְׂדַבְּרִיהָ מְכַאֲבִים, הָעֶקֶר לֹא לְהַגִּיעַ עִמָּה לְמִרְיבוֹת, אֲלֹא לְכַבְּדָם,
 וְלְרֹאוֹת שְׂלֹא לְעַרְבָם בְּחַיִּים הָאֲשִׁיִּים.

צה לו תתקמב
 יִחְזַק עַל אַמוּנַת חֻכְמִים, וְלְהַזְהֵר שְׂלֹא לְהַחְלִיף פְּרָה בְּחִמּוֹר, וְלְהַגְרֵר
 אַחַר אֵיזָה תְּמַהוּנִי, בַּעַל דְּמִיּוֹן שֶׁל שֶׁקֶר, שְׂהַנְּהַגוֹתָיו כְּזָב, וּמוֹבִיל
 לְבוֹרוֹת נְשֻׁבָרִים.

- צו** לו תתקמג
מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו ידבר מאמונתו בהשם יתברך, שיוציאו
מהפח שנפל אליו, ויקים: "בור פרה ויתפרהו, ויפל בשחת יפעל",
ויבקש להתפלל עליו, כי למעלה בשמים מאד חשוכה התפלה.
- צז** לו תתקמד
ישמח שיש שלום בית בין בני זוג, ואוהבים ומכבדים זה את זה, ויאחל
ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.
- צז** לו תתקמה
מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יבקש לעזור ל"משמרת הקדש",
שאחראית על שמירת הצבור באומן, והעלות לכל אחד היא סך הכל
שבעה דולרים.
- צח** לו תתקמו
יחזק על מדת השמחה, ואמונה פשוטה.
- צט** לו תתקמז
ישמח שהנמען קבל הסמכה, ועתה יוכל להיות דין בקהל, אשר אין
שמחה גדולה מזו.
- צט** לו תתקמח
ישבח הנמען שעומד בראש הכולל, שלומדים שם בהתמדה גדולה, וכן
שקבל הסמכה, ויוכל להיות מורה הוראה בישראל.
- ק** לו תתקמט
יספר שמחתו ששני אברכים קבלו הסמכה, ויאמין באמונה שלמה
שקרובה ישועתו לבוא.
- ק** לו תתקנ
יחזק על הפצה, אשר היא מעלה גדולה מאד, ומבטלת את הסמ"ך-
מ"ם.
- קא** לו תתקנא
יורה להורים לדרש מבנם שיתנהג פראוי, אחרת ישלחנו הביתה עוד
קדם יום הכפורים.
- קא** לו תתקנב
יורה להורים לדאג שבנם יתנהג יפה, אחרת יחזירנו הביתה, ויבקש
להשמר שלא לדבר בטלפון מה שלא צריך.

- קב** **לו תתקנג**
 מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו יעוררם להקיץ עצמם ליום הדין הנורא, שבו דנים את האדם מה יקרה לו על כל השנה וכו', ויעורר על אחדות ואהבה, ויפליג במעלת הקהלה ואנשיה, ויבדאי יבוא בקרוב ארצה, יראו עינינו וישמח לבנו בישועתו יתברך.
- קג** **לו תתקנד**
 ישבח הנמען שחבר ספר "אום אני חומה", ויאחלו שנה טובה ומתוקה.
- קד** **לו תתקנה**
 יאחל שנה טובה למחבר סדרת הספרים "ילקוט יוסף".
- קה** **לו תתקנו**
 יאחל שנה טובה לראש כולל אחד. ויודה לו שבא לקהלה ומסר שעור נפלא.
- קה** **לו תתקנו**
 ירגיל על מדת הסבלנות, ויורה ללמד בספר "אריך אפים", שהוא ספר מיחד במינו, ונדפס כבר בחיי המחבר פעמים רבות.
- קו** **לו תתקנה**
 יבקש להעביר את המכתבים לרבנים שהיו בקהלה, ויעורר על מדת הסבלנות ובפרט בבית כלפי האשה, אשר אין למעלה מזה.
- קז** **לו תתקנט**
 יאחל הצלחה בכל הענינים, ויעורר לקחת עצמו בידי, ולהתחיל התחלה חדשה וללמד חמש ורש"י עם התרגום, עם פרוש רש"י אשר זו סגלה לאריכות ימים ושנים.
- קז** **לו תתקס**
 יורה תקוה לאחד שעשה שטיות והבלי הבלים, רע גמור, שיקשיב היטב לדרשותיו בראש השנה, ובמוצאי החג, וירשם אותן על הכתב.
- קח** **לו תתקסא**
 יאחל לאחד שקבל סמיכה, ולעוד שני חבריו, שלא תצא תקלה תחת ידם.
- קט** **לו תתקסב**
 יבקש את הנמען להמשיך להתפייס ברוך אחר ברוך "אשר בנחל", אשר זה חשוב יותר מהכל.

לו תתקסג קי
 יורה לאשה לחדל לחשד בבעלה, ושתחזור בתשובה, ושתראה רק
 לכבודו וליקרו מאד.

לו תתקסד קי
 יורה להעביר שני מכתבים לרבנים, ולשלח לו את הדיו"ח השבועי.

לו תתקסה קיא
 ירחיק מחלישות הדעת, אלא לילך להפיץ במקום שחפץ, ולא להסתפל
 על אף אחד.

לו תתקסו קיא
 יבקש לקחת את התיק בענין הנועדה, ולבוא להסדר עם עורך-הדין
 שלהם.

לו תתקסז קיב
 יפליג במעלת הענין להיות בציון רבנו ז"ל בראש השנה, ויחזק על
 הדפסת "אשר בנחל", אשר סדרת ספרים זו חשובה מהכל.

לו תתקסח קיג
 יודה לנמען על היגיעה שטרח בענין המקומות, ויבקש לידע כמה כסף
 נכנס.

לו תתקסט קיד
 יספר לנמען ששמח לראותו בקבוץ בראש השנה באומן, ויורהו לשמח
 כל השנה שזכה להיות אצל רבנו ז"ל לראש השנה.

לו תתקע קטז
 יבהיר לאשה, אשר כל הצרות שיש לה, מפאת שהיא עצובה, ושרויה
 בדכאון. ולכן העקר להיות בשמחה תמיד.

לו תתקעא קטז
 יוכיח הנמען שהיה בדעתו להציק למישהו, ויורהו לבקש סליחה בפרט
 עתה קדם יום הנפורים.

לו תתקעב קיז
 יבהיר לנמען לקח, שישמור מאד עם מי הוא מתעסק, ולא יהיה תמים
 כל-כך, כי לצערנו ישנם נוכלים, שצריך להזהר מהם מאד.

לו תתקעג קיח
 יבשר, שבקרוב יגיע ארצה, והשונאים יבשו ויפלמו, ויחזק על הדבקות

תִּכְן הַעֲנִינִים

- בו יתְבַרֵךְ, וְלִקְבַל הַכֹּל לְטוֹבָה, וַיֵּאחַל שְׁפַע בְּרוּחֵי וּבְגִשְׁמֵי, הָעֶקֶר
לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה שֶׁהִיא הַמַּתְנָה הַיְקָרָה שֶׁחֲנָנוּ הַבוֹרָא.
- לו תתקעד קיט
יִבְשֹׁר לְנִמְעָנִים שֶׁהִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְיַדֵּי יִזְכּוּ לְשֹׁפַע בְּשָׁנָה
זו, וַיִּבְקֹשׁ אֶת הָאִשָּׁה לְבוֹא לְלֵיל שְׂמֻחָה, וְלִשְׂמַח אֶת הַנָּשִׁים.
- לו תתקעה קיט
יִוְרָה לְהַמְשִׁיךְ לְחֵלֶק לְמִשְׁפָּחוֹת מְרֻבּוֹת וְלַיָּדַיִם חֲבִילוֹת מְזוּזָן, וְהַזְכוּת הַזֹּו
תִּכְרִיעַ אֶת הַדִּין.
- לו תתקעו קכ
יִבְהִיר, שְׂאִין אֲצֻלוֹ בְּקִהְלָה מְקוּם לְאֲנָשִׁים בְּלִתֵּי מַהְגָּנִים, וַיִּחְזַק מְאֹד
עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה וְעַל שְׁלוֹם וְעַל הַתְּבוּדָרוֹת.
- לו תתקעז קכא
יִזְכִּיחַ אִשָּׁה שֶׁתְּחַדֵּל לְהִתְלוֹנֵן, וְתִתְחַיֵּל לְשִׂמְחָה וְלִרְאוּת אֶת הַטוֹב בַּחַיִּים.
- לו תתקעח קכא
יֵאחַל הַמַּתְקַת הַדִּינִים וַיִּפְּוֹאֶה שְׁלֵמָה.
- לו תתקעט קכב
יֵאחַל "מְזֵל טוֹב" וְ"חֲתִימָה טוֹבָה".
- לו תתקפ קכב
יֵאחַל שְׁנַת בְּרִיאוֹת וּפְרֻנְסָה, הָעֶקֶר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.
- לו תתקפא קכג
יִוְרָה שְׁלֵא לְהַגִּיעַ אֵלָיו לְיִשִּׁיבָה, כִּי בְּכּוֹנְתָו לְחֹזֵר אֶרְצָה, וּמִמִּילָא אֵין
טַעַם לְבוֹא עִתָּה.
- לו תתקפב קכג
יִוְרָה לְזוּג לְהַשְׁלִים תְּכַף-וּמִיד, וְלֵא לְהַגִּיעַ לְמְרִיבוֹת, אֲשֶׁר זֹו עֲצַת
הַסֵּמ"ך-מ"ם.
- לו תתקפג קכד
יִקְוָה שֶׁהַנְּמַעֵן יִשְׁתַּנֵּה לְשָׁנָה הַבָּאָה, וְיִהְיֶה דְבוּק בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וַיִּפְּיֵץ סִפְרֵי
רַבְּנוֹ ז"ל.
- לו תתקפד קכד
יִוְרָה לְנִמְעָן שֶׁלְּקַח תַּחַת חֲסוּתוֹ אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְדָאג
שְׂיֵאמְרוּ קִדְשָׁה וּבְרָכוּ וּמְדִישׁ וְכו'.

- לו תתקפה** **קכד**
 ישבח הנמענים שמתקדמים בהדפסה, ויורה לגמור את "אוצר הרפואות", שזה נצרך מאד, וכן עוד כמה קונטרסים.
- לו תתקפו** **קכה**
 יבקש את הנמען לכתב מכתב תודה לרבה של קיב שעזר לאנשי שלומנו.
- לו תתקפו** **קכז**
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם לנצל את היום הקדוש הוא יום הכפורים, שאז אין רשות לשטן לקטרג, ויעורר על שלום ואהבה, ולרצות את החבר ולפיסו, כי עברות שבין אדם לחברו אין יום הכפורים מכפר, וכן להתפיס בבית הבעל עם האשה והאשה עם הבעל, ויזהיר משועלים קטנים מחבלי כרמים, המנסים להרס ולחבל, והעקר להחזיק מעמד ולהרבות בשמחה.
- לו תתקפח** **קכח**
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו ישבחם על האהבה שיש ביניהם, וישמח על המנינים שהיו ביום הכפורים, ויורה לכל משפחה לבנות סבה סמוך לביתה, להרבות בקדוש השם, ויעורר על למוד שבנים מקרא ואחד תרגום, שהנה מתחילה השנה, וזו סגולה גדולה להשלים פרשיותיו עם הצבור, ויעורר גם על הדבור אליו יתברך, ולקבל על עצמנו השנה לא לדבר לשון הרע, ולבנות קהלה מפארת ומשפחת.
- לו תתקפט** **קל**
 יורה לסדר לדפוס את ספר "אוצר הרפואות", ויאחל עשית שדוה הגון עם הבן.
- לו תתקצ** **קל**
 יורה לבדק אצל רופא ממחה כמה הענין, ויאחל רפואה שלמה. ויעורר על התבודדות עמו יתברך, ולבקשו כל צרכיו.
- לו תתקצא** **קלא**
 יאחל שנה טובה ומתוקה, ושמחות בתוך הבית ונחת דקרשה.
- לו תתקצב** **קלא**
 ייעץ אודות תשלום הבטוח, ויחזק על שמחה.

- לו תתקצג קלב
 ישמח לשמע על שלום־בית בין בני הזוג, שאז השכינה שורה בבית.
- לו תתקצד קלג
 יקנה לנמען שיזכה לדירה משל עצמו, ויורה על כבוד האשה,
 שבזכותה כל השפע, ורבנו ו"ל הקפיד על זה מאד.
- לו תתקצה קלג
 יבשר שבקרוב יבוא לארצנו הקדושה, והנמען יזכה לשמשו.
- לו תתקצו קלד
 יורה להכניס את הבן לישיבה טובה בארץ ישראל, פי פרגע אין
 אפשרות ללמד אצלו בארצות־הברית, ויעורר על שעורים פסדרן
 ב"אשר בנחל", ששם ימצא מרגוע לנפשו.
- לו תתקצז קלד
 יאחל רפואת הנפש והגוף, העקר להיות בשמחה, אשר היא הרפואה
 הכי משפחת.
- לו תתקצח קלה
 יבהיר דעתו, אשר בחג הסכות ובחג התנפה, אבא צריך להיות בבית
 לחנוך הילדים, ולא לנסע לחוץ לארץ.
- לו תתקצט קלו
 ייעץ אחר החג לצאת לאסף כסף וכו', ולהזהר לא לאבד את הבית.
 והעקר לדפק על דלתי הרחמים מלפניו יתברך.
- לו אלפים קלו
 יורה לתן איזה סכום כסף לאברך אחד, וישמח שיש מי שמקים את
 הסכה, ואינו צריך לטובות.
- לו א קלז
 יחזק על מדת השמחה, ובפרט לשמח את האשה, ומי שהוא שמח,
 סימן שהוא דבוק בו יתברך.
- לו ב קלז
 יתנה צרת הדור ומנהיגיו, ויקנה לנסים מאתו יתברך, שיזכה לבוא
 בקרוב לארץ ישראל.
- לו ג קלח
 יורה ללמד את המאמר בלקוטי־מוהר"ן, חלק ב', סימן ג', שזה סגלה

נָגַד לְחָצִים בְּלֵב, וְלוֹמַר עַל זֶה אֵת הַתְּפִלָּה מִלְּקוּי־תְּפִלוֹת, וְכֵן לִתֵּן
לְפִדְיוֹן, וְלִילֵךְ לְרוֹפֵא מִמָּחָה.

לז ד קלח
יִוְרָה לְזוּג לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם־בַּיִת, וְלֹא לְשִׂכַח אֶת הַטּוֹבוֹת שֶׁקָּבְלוּ אֶצְלוֹ,
וַיִּבְקֶשׂם לְכָתֵב לוֹ מִכְתָּב בְּכָל שָׁבוּעַ.

לז ה קלט
יִחֲזֹק עַל אֲמוּנַת חַכְמִים, אֲשֶׁר זֶה הִיָּה יְסוֹד גְּדוֹל אֶצֶל רַבְּנֵינוּ ז"ל.

לז ו קלט
יֵאָחַל יְצִיאָה מֵהַחֹבוֹת, הָעֶקֶר לְהַתְּחַזֵּק בְּבִטְחוֹן חֲזֹק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

לז ז קמ
יִחֲזֹק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּבִפְרָט שְׂנוֹכֵס הַחַג, וְעַל־יְדֵי־זֶה זוֹכִים
לְרְפוּאָה וּלְפִרְנָסָה.

לז ח קמ
יִשְׁלַח קוֹנְטְרָסִים לְהַדְפָּסָה, כְּדֵי לְהַשְׁלִים אֶת הַסֵּפֶר אוֹדוֹת רְפוּאָה. וְיִוְרָה
לְהַתְּחַזֵּק בְּזֶה הָעוֹלָם, עַל אִף כָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים.

לז ט קמא
יִחֲזֹק בְּיָתֵר שְׂאֵת וְעוֹ, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לֹא יַעֲזֹבֵנוּ.

לז י קמא
יִחֲזֹק עַל מַדַּת הַשִּׂמְחָה, וְלִכְרַח מִן הַדְּפָאוֹן, וְלִחְשֹׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

לז יא קמב
יִבְהִיר בְּעֵינָיו בְּשֵׁרוֹת הַבָּשָׂר, שֶׁצָּרִיף לְהִזְהַר מִי הַמְּכַשִּׁיר וְאֵיזָה הַכָּשָׁר,
שֶׁיְהִיָּה מִבֵּית־דִּין צָדֵק שֶׁל יֵרָאִי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׂמוֹ. וַיִּעַץ אוֹדוֹת לְצֵאת
לְצַדִּיקָה.

לז יב קמג
יִזְכִּיחַ הַנִּמְעָן שְׂנוֹכֵס לְדְפָאוֹן, וְיִוְרָהוּ לְצֵאת מֵעֲצָמוֹ, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה
אֲשֶׁר זֶה הָעֵבוּדָה הַכִּי קָשָׁה בְּזֶה הָעוֹלָם.

לז יג קמג
יַעֲזֹרֵר עַל הַפְּצָה וְעַל שִׂמְחָה.

לז יד קמד
יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְכְבוֹד הַבַּעַל.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- לז טו קמד
יִבְהִיר, אֲשֶׁר עֲכָשׁוּ בַגְלוֹת צְרִיכִים לְהִרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה וּבַשְּׂמֵחָה, וּמְשִׁיחַ
צִדְקָנוּ שְׂיִבּוֹא בְקָרוֹב יִתְרַץ לָנוּ אֶת כָּל הַקְּשִׁיּוֹת.
- לז טז קמה
יִדְעֵ אֵב שְׁבָנוּ מִתְנַהֵג שְׁלֹא כְשׁוֹרָה, וּמִסְתַּפֵּל בְּסִרְטִים אֲצֵל הַסַּבְתָּא וְכוּ',
יִוֹרְהוּ לְשֹׁמֵר עַל חֲנוּכּוֹ, וְהַעֲקֵר לְהִרְאוֹתוֹ הַגְּמָא אִישִׁית חֲיָה.
- לז יז קמו
יִוְרָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְיִרְחִיק מִן הַפְּזִיזוֹת.
- לז יח קמו
יִרְחִיק מִן הַקְּשִׁיּוֹת, וַיֵּאחַל רְפוּאָה שְׁלָמָה.
- לז יט קמז
יִוְרָה עַל כְּבוֹד הַבַּעַל, וְלֹא לְבַקֵּר אֶת הַתְּנַהֲגוֹתוֹ וּמַעֲשָׂיו, הַעֲקֵר שְׁהוּלְךָ
עַל-פִּי הַשְּׁלַחַן עֲרוּךְ.
- לז כ קמז
יִיעֵץ לִילְךָ לְרֹפְאָה, וַיֵּאחַל רְפוּאָה שְׁלָמָה.
- לז כא קמח
יִעוֹרֵר עַל הַבְּטָחוֹן בּוֹ יִתְבַּרַךְ, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה זֹכִים לְנִסִּים נִגְלִים.
- לז כב קמט
יֵאחַל רְפוּאָה שְׁלָמָה לְכָל בְּנֵי הַמְּשֻׁפָּחָה.
- לז כג קנ
מִכְתָּב בְּקִשָּׁה לְעֹזֵר לְמוֹסְדוֹת בִּיבְנָאֵל.
- לז כד קנג
מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בּוֹ יִחְזַקְם עַל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה, שְׁעַל יְדֵה זֹכִים
לְפָרְנִסָּה, וְכֵן עַל-יְדֵי שְׂמִירָה מְהִרְהוּרִים רְעִים וְנִבּוּל פָּה, זֹכִים לְשַׁפֵּעַ,
וַיִּעוֹרֵר עַל שְׂמִירַת שְׁבַעַת הַנְּרוֹת, וְרַחוּק מִן הַכַּעַס, אֲשֶׁר מְזִיק מְאֹד
לְפָרְנִסָּה, וַיִּחְזַק לְאַמוּנַת חֻכְמִים, וְחַג סְכוּת הוּא הַזְּמַן לְתַקֵּן פָּגָם זֶה,
אֲשֶׁרֵי הַמְּצִיַּת.
- לז כה קנג
יִבְקֹשׂ אֶת הַנִּמְעָן לְהַמְשִׁיךְ לְכָתֵב לוֹ אֶת הַסִּפָּר תּוֹרָה, וּבְכַרְט שְׁהוּא
עוֹשֶׂה אֶת זֶה בְּיַפִּי מִיְחָד.

- לז כו קנג
 יחזק לעבר על כל הקטנות והצמצום, ולזכר את אשר היה חרוט על
 טבעתו של שלמה המלך: ג'ם ז'ה י'עבר.
- לז כז קנד
 יבהיר, אשר הקדוש-ברוך-הוא צופה ומביט על כלם, ובחיותו חיים
 ונושמים, לזאת לא יתכן שאדם לא יתפחד ממנו.
- לז כח קנה
 יוכיח אשה שממרמרת תמיד, ואינה מעריכה את הטובות שעשה לה
 הבורא יתברך שמו.
- לז כט קנה
 יבטיח, שמי שילך עם קמיע, לא יאנה לו כל רע.
- לז ל קנו
 יודה לנמענים שעוזרים לו לצרכי שבת, וכן שמסיעים להדפסה,
 ויאחלם בזכות זה נחת דקדושה.
- לז לא קנו
 יורה לצאת מן הדמיון, ולחדל מקשיות, אשר זו קלפה ששוברת את
 האדם.
- לז לב קנז
 יורה סגולה לשלום-בית לכבוד את רצון אשתו, וליקרה מאד.
- לז לג קנח
 יאחל אריכות ימים ובית גאמן בישראל, העקר לא לריב, ולהרבות
 באהבה גדולה.
- לז לד קנח
 יחזק על אמונה פשוטה ועל הפצה.
- לז לה קנט
 מכתב לתלמידי ישיבת "בית מנחם", בו יחזקם על קדשת היום הנורא
 הושענא רבה, ויזכירם את כל הטובות שקבלו אצלו ואצל רבנו ז"ל,
 ויעורר על למוד הרבה ב"שיחות-הר"ן" וב"חי-מוהר"ן", ומה שכתוב
 שם צריכים לקיים, ומה שלא כתוב לא צריך לשמע לכל מיני תמהוניים
 שמדברים בשם רבנו ז"ל, כי רק מה שרבנו ז"ל אומר זה קובע.

לז לו קסה
 ישמח לשמע שעבר החג בשמחה רבה, ויודה לנמען על עזרתו, ויאחל
 לו רב נחת.

לז לו קסו
 יבקש להודיע על הדרשה שתתקיים למחר לתלמידי "בית מנחם", וכן
 לנשים.

לז לח קסז
 יורה לפנות לוועדת קבלה בענין איזו משפחה שרוצה לבוא לגור
 ביבנאל.

לז לט קסח
 יבשר, שיבנאל הוא מקום טוב לגור, ומחירי הדירות יעלו בעתיד, ולכן
 זו השקעה פדאית לקנות שם דירה.

לז מ קסח
 יחזק ידי הנמען שעוסק בעבודת הקדש, להחזיר נשמות לצור מחצבתן,
 ויבהיר שאיפתו להקים ביבנאל קהלה חסידית קדושה וטהורה.

לז מא קסח
 ישמח שהנמען עומד להתארס, ויחזקו על למוד מקרא והלכה, ולילך
 אחר החתונה בלבוש חסידי וכו'.

לז מב קסח
 יאחל למגיד שעור הצלחה רבה בעבודתו עבודת הקדש, ושיראה העקר
 להחזיר בתלמידים יראת שמים שלמה, ואמונה פשוטה, ולמוד ח"י
 פרקים.

לז מג קסט
 ישמח מאד על השלום-בית שישנו בין בני הזוג, ויאחל שימשיכו כך
 לתמיד.

לז מד קע
 יורה לשמר על הבריאות, ולידע שהכל מאתו יתברך, ולמסר את הנפש
 אליו יתברך.

לז מה קע
 יבהיר ענין המבול, שזה כלל הבלבולים שעובר על כל אחד, והעקר
 להכנס לחבת נח, תבת התפלה, שזה הבית מנוס היחידי.

- לז מז קעא קעא
יְבִהִיר, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְאֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבְּעוֹ מִלְמַטָּה
אֵלָא אִם כֵּן מִכְרִיזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה.
- לז מז קעא קעא
יִסְפֹּר שְׂדֵבֵר עִם הַבְּחֹרִים, וְיִקְנֶה שְׁפַעַל אֶצְלָם, כִּי מְאֹד קָשָׁה לַעֲזֹר
לְבַעַל בַּחִירָה.
- לז מח קעב קעב
יִיעֵץ אֹדוֹת הַבְּנוֹת שֶׁהֵן עֲדִין לֹא בְּשָׁלוֹת, וְכֵן אֹדוֹת הַבָּן, שְׁעֲדִין אֵינוֹ
בְּשָׁל, וְהַעֲקָר לְהַשְׁקִיעַ בִּילְדִים יִרְאֵת שָׁמַיִם.
- לז מט קעב קעב
יֹרֵה לַעֲשׂוֹת בְּכָל פֶּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלִהְתְּחַדֵּשׁ בַּעֲבוּדַת הַשֶּׁם שְׁלוֹ,
וְלַחֲפֹשׁ בַּעֲצָמוֹ אֶת הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁשׁ בּוֹ, וְלִדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת.
- לז נ קעג קעג
יִבְקֹשׁ לְהַכִּין אֶת שְׁנֵי הַשְּׁעוּרִים, וְלַצְנֹד אֶת הַנְּצֻרָה, וְיִקְנֶה שְׁמֵתִקְדָּמַת
הַכְּנַת הַסֶּפֶר "אוֹצֵר הַרְפוּאוֹת".
- לז נא קעג קעג
יִיעֵץ אֹדוֹת לַמּוֹד בְּעִיּוֹן, וְכֵן לַמּוֹד בְּגֵרְסָה, וְכֵן לַעֲזֹרֵר אֶת הַתְּלַמִּידִים
עַל גֵּרְסָה שֶׁל ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר זֶה מְזַכֵּף אֶת הַנֶּפֶשׁ.
- לז נב קעד קעד
יִיעֵץ אֹדוֹת הַצְּטֻרָפוֹת לְכוֹלֵל חֲצוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.
- לז נג קעה קעה
יְבִהִיר, שֶׁהַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הַמְּלֵא מְרִירוֹת, לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת
הַמְּמַתִּיק אֶת הַמְּרוֹר. וְעַקֵּר הַהִתְקַרְבוֹת הוּא עַל-יְדֵי שְׁקִירָה בְּסִפְרֵיו
הַקְּדוּשִׁים.
- לז נד קעו קעו
יִחֲזַק לְהַמְשִׁיךְ בְּדַעְתּוֹ אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים
וְאִפְּו, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.
- לז נה קעו קעו
יְבִיעַ רְצוֹנוֹ לְהַדְפִּיס חֵלֶק כ"ז ב"אוֹצֵר הַקּוֹנוֹטְרָסִים", וְיִשְׁלַח פְּתֻגְמִים
בַּעֲבוּר זֶה, וְיִתְנֶה צַעְרוֹ מִן הַתִּיק שֶׁתְּפָרוּ עָלָיו, וְיִקְנֶה לְנִסִּים מֵאֲתוֹ
יִתְבָּרַךְ.

- לז נו קעז
 ישָׁבַח הַנִּמְעָן שֶׁהִמְשִׁיךְ עִם כְּתִיבַת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, וַיַּעַץ אוֹדוֹת הַבֵּן
 לְהַכְנִיסוֹ לְ"דַמְשֶׁק אֶלְיָעֶזֶר".
- לז נז קעז
 יוֹרָה לְהַחְדִּיר בְּתַלְמִידִים יִרְאֵת שְׁמַיִם, וַיִּפְלֵג בְּמַעֲלַת הָאִשָּׁה הַמְּגַלַּחַת
 שְׁעֵרוֹת רֵאשָׁה, וַיַּעֲזֹר עַל הַתְּבוּדָרוֹת.
- לז נח קעח
 יֵאָחַל "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדֵת הַבֵּן, וַיֵּאָחַל הַרְבֵּה כַחוֹת לְגִדְלוֹ.
- לז נט קעח
 יַחְזֵק שְׁלֵא לְהַשְׁכֵּר מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, וְלִידַע שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְנַהֵיג
 עוֹלָמוֹ בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וַיִּרְגֵּל עַל הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר זֶה
 הַצְּלָחָה נִצְחִית מֵאִין כְּמוֹתָהּ.
- לז ס קעט
 יֵאָחַל דִּינָה מִשָּׁל עֲצֻמוֹ, וְלֹא לְגוֹר בְּשִׁכְרוּתָהּ, וַיַּחְזֵק עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה
 בּוֹ יִתְבָּרַךְ.
- לז סא קפ
 יַעֲזֹרר לְהַתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת הַבַּעַל.
- לז סב קפ
 יוֹרָה לְהַעֲבִיר אֶת הַתְּלוּנוֹת לְמִנְהֶלֶת, וַיֵּאָחַל הַצְּלָחָה.
- לז סג קפא
 ישָׁבַח הַנִּמְעָן שֶׁהִיָּה בְּחָג בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר הִיא עֶקֶר הַרְפוּאָה בְּגִשְׁמֵי
 וּבְרוּחָנֵי, וּבְכִרְט שִׁישׁ לוֹ אִשָּׁה נִפְלְאָה וַיִּלְדִּים נְהַדְרִים, עָלָיו לְשִׂמְחַת יוֹתֵר
 וַיּוֹתֵר וּלְשִׂמְחַת אֶת אִשְׁתּוֹ גַּם-כֵּן.
- לז סד קפא
 יִרְגִיעַ בְּעַנְיָן אֵיזָה כָּאֵב, שְׁזוֹ רַק דְּלֵקַת וְלֹא מַעֲבָר לָזָה, וַיֵּאָחַל רְפוּאָה
 שְׁלָמָה.
- לז סה קפב
 יוֹרָה לְדַאֵג, שֶׁהָרַב ... יִלְמַד הַלְכוֹת טְהוֹרַת הַמִּשְׁפָּחָה עִם הַנָּשִׁים בְּלִיל
 שְׁמִחָה כְּחֻצֵי שְׁעָה לְעַרְף, וְזֶה חֲשׁוֹב מְאֹד.

- לז סו קפב
ייעץ אודות שדוף, שאם שני הצדדים מרצים, אז כדאי לגמר מה שיותר
מהר.
- לז סז קפג
יאחל שהפל יתהפך לטובה, ונשמע בשורות טובות.
- לז סח קפג
יפליג במעלת עשית חסד עם הזולת, אשר זה אצלו יתברך חשוב מאד.
- לז סט קפד
יעורר על אמירת ח"י פרקים משניות בכל יום, שזה מזכך את הנפש.
- לז ע קפע
יודיע על שעת השעור לנשים, ויחזק את הנמען שעוסק בצרכי צבור
באמונה, אשר אין למעלה מזה בזכות הרבים.
- לז עא קפה
יורה לקבץ שעור בהלכות המשפחה בליל שמחה, ושיהיה לקראת סוף
הלילה, שאז כבר פלן נמצאות, והן הלכות נצרכות וחמורות מאד.
- לז עב קפה
יורה לנמען ללמד מסכת תענית בעקבות שחלם שנפל לו הספר תורה.
- לז עג קפו
יורה לבעל לעזר לאשתו, ובפרט שהיא עתה בסוף חדש התשיעי, וכן
ייעץ לפתח איזה עסק כדי להתפרנס.
- לז עד קפו
יאחל "מזל טוב" להלדת הבת, וייעץ אודות השם.
- לז עה קפז
יורה לסדר את חדר ההמתנה, וכן אודות המקוה בביתו לעשות צנור
להמשכה וכו', ויורה לשלם להרב ... על השעור שמסר, ושימשיך לבוא
הלאה, אשר זה נצרך מאד.
- לז עו קפז
יורה לבקש את הבחורים להעלות את "חדשות ברסלב" לקומה
השלישית, ויעוררם להפיץ את זה.

- לז עז קפח
 יִרְגִיעַ בְּחֹר שְׁלֵא יִהְיֶה שָׁבוּר, כִּי לְכֹל אֶחָד יֵשׁ אֶת בֵּת זֹגוּ, וַיּוֹרֶה לוֹמֵר
 אֶת הַתְּפִלוֹת מֵהַקּוֹנֵטֵרס "מְצִיאַת הַזְּוֹג", וְלִלְמַד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וַרְשִׁי
 עִם הַתְּרֻגוֹם, שְׂזוּ סִגְלָה לֹא לַחֲטָא.
- לז עח קפח
 יוֹרֶה לְשִׁמַּח וּלְשִׁמַּח אֶת הָאִשָּׁה, וּלְעֹזְרָה בְּמָה שְׁצָרִיכָה.
- לז עט קפט
 יִבְשֹׁר לְנִמְעָן עַל שְׁנֵי כְרָכִים "אֲשֶׁר בְּנַחַל" שְׁעוֹמְדִים לְצֵאתָ, וַיּוֹכֵל
 לְהַחֲיוֹת עֲצָמוֹ בָּהֶם, וַיּוֹרֶה לְהַפִּיץ אֶת "חֲדָשׁוֹת בְּרִסְלָב", אֲשֶׁר אֵין
 לְמַעֲלָה מִזֶּה.
- לז פ קפט
 "יִיעֵץ בְּעִנְיַן הַקֶּפֶת חוֹלִים וְכוּ', וְכֵן יִתְנֶה צַעֲרוֹ בְּעִנְיַן הַעֲגוּנָה.
- לז פא קצ
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יַחְזִקֵם לְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיַדֵּיהֶם, וְלִלְמַד בְּכֹל
 יוֹם חֲמֵשׁ וַרְשִׁי עִם הַתְּרֻגוֹם וְכֵן מְשֻׁנִּיּוֹת, וְכֵן לְמוֹד הַלְכָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ
 ז"ל הִקְפִיד עַל כֶּךָ מְאֹד, אֲךָ דָּא עָקָא, שְׁהַסְמִ"ךְ-מ"ם מְחַלֵּשׁ אֶת הָאָדָם
 עִם כָּל מִינֵי צָרוֹת וּטְרָדוֹת הָעֶקֶר שְׁלֵא יִלְמַד, אֲךָ צָרִיךְ לְהַתְּגַבֵּר בְּיַתֵּר
 שְׂאֵת וּלְהַתְּמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁנֵה סֵם הַחַיִּים.
- לז פב קצו
 יוֹרֶה לְתַקֵּן אֶת הַמְּקוֹנֶה שֶׁל הַכְּלָיִם תִּכְף־וּמְיָד, וַיִּיעֵץ אוֹדוֹת הַשְּׁחִיטָה
 וְכוּ'.
- לז פג קצז
 יִשְׁמַח בְּשִׁמְחַת הַנִּמְעָן שְׁעֵשֶׂה חֲלָקָה לְבָנוּ בְּמֵרוֹן, וּבְכֹרֵט שְׁהַנְּמָעָן הוּא
 תְּלַמִּידוֹ שֶׁלְמַד אֲצָלוֹ וּגְדָלוֹ וְטַפְחוֹ וְהִבִּיאֹ עַד הַלּוֹם.
- לז פד קצח
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלָמָה לְנִמְעָן שְׁהִלְךְ לְבֵית הַרְפוּאָה "שְׁעָרֵי צְדָק".
- לז פה קצח
 "יִיעֵץ אוֹדוֹת שְׁדוּף, וַיִּשְׁלַח עוֹד כְּמָה עֲמוּדִים לְ"אוֹצֵר הַתְּפִלוֹת".
- לז פו קצט
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְהַתְּאָחְדוֹת הָאֲבָרְכִים, בּוֹ יַחְזִקֵם עַל שְׁלוֹם-בֵּית, אֲשֶׁר זֶה
 הָיָה עָקֵר אֲצָל רַבְּנוּ ז"ל, וּבִזְכוּת כְּבוֹד הָאִשָּׁה זֹכִים לְפָרְנֶסָה, וַיַּעֲוֹרֵר

להצטרף לכולל עֲרַב לַלְמוּד דָּף גְּמָרָא, וְעַל-כָּל-פָּנִים שְׂיַעֲשֶׂה כָּל אֶחָד
לְעֲצֻמוֹ קְבִיעוֹת לְלַמֵּד מִקְרָא בְּכָל יוֹם, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, וְעַל הַכֹּל —
לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

לז פז רא

יִוְרָה שְׁלֹא לְשִׁנוֹת אֶת הַפְּתוּב בְּקוֹנְטְרָס: "שֹׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת", פִּי הַלְשׁוֹן
בְּסֵדֶר, וַיִּבְשֹׂר שְׁשִׁלַּח עוֹד כְּמָה הַגְּהוֹת לְסִפְר "אוֹצֵר הַרְפוּאוֹת".

לז פח רב

יִבְקֹשׁ לְשַׁלְּחוֹ אֶת הַדו"ח מִהַשְּׁבועֵי שֶׁל הַהַכְנָסוֹת וְהַהוֹצָאוֹת, וַיִּוְרָה
לְשֹׂאֵל אֶת הָרַב ... כִּי־צַד חֲפִץ לְקַבֵּל אֶת הַתְּשׁוּלוֹם בְּעִבּוּר הַשְּׁעוֹר שְׁמוּסֵר
בְּכָל שְׁבועֵי.

לז פט רב

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת לְמוּד הַתּוֹרָה בְּכוּלָּל, וַיִּבְטִיחַ לְשֵׁלֵם חֲדָשִׁית לְכָל אַבְרָהָם
שְׁנוֹכְנֵס לְלַמֵּד, וַיִּשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׁלוֹמֵד עִם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם יְהוּדִית, אֲשֶׁר
אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

לז צ רג

יִוְרָה לְעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַסְּדוּרִים עִם הַמַּהֲנֵדֵס וְכוּ' בְּמִשְׁרָדוֹ שֶׁל הָעוֹרֵף-דִּין
... כְּדֵי שֶׁהַכֹּל יַעֲשֶׂה כְּשׁוֹרָה וְכוּ', וַיִּוְרָה לְבָרֵר אֶצֶל ... אִם קָבַל אֶת
הַכֶּסֶף, וְלִהְיוֹתֵמוֹ עַל כָּף.

לז צא רד

יִנְחֵם הַנִּמְעָנִת, שְׁפָל מַה שְּׁעוֹשֶׂה ה' הַכֹּל לְטוֹבָה, וְהַעֲקָר לְהַתְחַזֵּק לֹא
לְשֹׂאֵל קְשִׁיוֹת.

לז צב רד

יִנְסֶה לְהַשְׁלִים בֵּין בְּנֵי זוג שְׁחֵי נְשׂוֹאֵיָהֶם עָלוּ עַל שְׂרִטוֹן, וַיַּעֲצֵם לֹא
לְעַרְבֵי אֶת הַהוֹרִים בְּחֵיָהֶם, וַיְבַד בְּכַד לְהַקְפִּיד עַל מִצְוֹת כְּבוֹד הוֹרִים,
וְאֵין זֶה סוֹתֵר כָּלֵל.

לז צג רט

יִבְהִיר, אֲשֶׁר הַכֹּל מֵאִתּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְצָרִיף לְמִסֵּר עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וְלִגְנֹב' בְּכָל פַּעַם חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדוֹת, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — שִׂמְחָה.

לז צד רט

יַעֲצֵן לְאִשָּׁה שֶׁהַתְּחַתְּנָה עִם סִפְרֵי, שֶׁתְּמַשִּׁיף לְנִהַג מְנַהֲגָה, וְהַעֲקָר לֹא
לְעֲשׂוֹת מַחְלָקֵת, כָּל אֶחָד צָרִיף לְנִהַג מְנַהֲג בֵּית אֲבוֹתָיו.

תִּכְן הָעֲנִינִים

- לז צה רי
 יחזק שלא לפל בדעתו כָּלֵל, וְלִזְכֹּר אֲשֶׁר "גַּם כִּי אֵלֶיךָ בָּגִיא צְלָמוֹת לֹא
 אֵירָא רָע, כִּי אַתָּה עֲמַדִּי".
- לז צו רי
 יאחל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבַת, וְיִחְזַק לִזְכֹּר שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרַךְ כָּלֵל.
- לז צז ריא
 יוכיח אִשָּׁה שְׁנֵהֲגָה שְׁלֹא כְּשׁוֹרָה כָּלִפִּי בַּעֲלָהּ, וְעַלֶּיהָ לְפִיסוֹ תִּכְףּ-וּמִדָּ.
- לז צח ריא
 יִשְׁמַח לְשִׂמְעַ הַבְּשׂוּרָה הַמְּשַׁמַּחַת, וְיִוְרָה לְאַהֲבָה וּלְכַבֵּד זֶה אֶת זֶה,
 וְלִהְכִנִּים אֶת הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.
- לז צט רבי
 יוֹרָה לְזוּג לְחַיּוֹת בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה, וְשְׁלֹא יִהְיֶה שׁוֹם מֵתַח בַּבַּיִת.
- לז ק רבי
 יוֹדָה לְגַמְעֵן שֶׁהִחֲיָה אוֹתוֹ בְּדַבּוּרָיו, וְיִוְרָה לְהַדְּבִיק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרַךְ,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה זֹכִים לְהִיּוֹת סְבָלָנִים עַל כָּל הָעוֹבֵר.
- לז קא ריג
 יאחל פְּרִנְסָה קְבוּעָה, שְׁתַּכִּיא לְלִמּוּד תּוֹרָה בְּהִרְחַבַת הַדַּעַת.
- לז קב ריג
 יוֹרָה לְתַן אֶת הַתְּשָׁלוּם בְּעִבּוּר הַקָּנֶס בְּבֵית-הַמִּשְׁפָּט, וְכֵן לְתַן לְ... פ"ד
 דוֹלָר עִבּוּר הָעֵמוּד שֶׁל הַסֵּפֶר תּוֹרָה שְׁכּוֹתֵב.
- לז קג ריד
 יתְנָה צַעֲרוֹ, שְׂיִכּוּלִים לְהַצִּיל אֶת כָּל הַנַּעַר שְׁבִדוֹר, עַל-יְדֵי שְׂיַחְתָּנוֹ אוֹתָם
 סְמוּךְ לְפָרְקָם, אֲךָ דָּא עָקָא "וַיִּבֵּא הַשֵּׁטֶן", וְנִגְרַם מֵה שְׁנִגְרַם.
- לז קד רטו
 יוֹרָה לַעֲשׂוֹת זְרוּז, אִם זֶה חַוַּת הַדַּעַת שֶׁל הַרופָאִים, וְיִאֲחַל לְדָה קֶלָה.
- לז קה רטו
 יִעַץ אוֹדוֹת מְנִיעָה וְכוּ', וְיִוְרָה לְיִלְךָ כְּפִי הָאֵמָא, וְלֹא לְנִטְשׁ תּוֹרַת אִמָּךְ.
- לז קו רטז
 יוֹרָה לְגַמְעֵנָת שְׁכָל מֵה שֶׁהִיא רוּצָה לומר אוֹ לַעֲשׂוֹת אוֹ לְבַקֵּר, שְׂיִהְיֶה

דָּרָךְ הַמְשָׁרָד, וַיִּשְׁנֶה שָׁם תְּבֵה לַפְּנִיּוֹת הַצְּבוּר, וּמִי שֵׁישׁ לוֹ תְּלוּנָה,
שֵׁיפְנָה לְשָׁם.

לז קז ריז
יֵאחַל זֶרַע שֶׁל קִמָּא וְדִירָה רְחֻבָה, הַעֲקֹר לְהַרְבוֹת בַּתְּפֵלָה, וּבַפֶּרֶט בַּעַת
הַדְּלֻקַּת הַגְּרוֹת.

לז קח ריח
יִוְרָה לְהוֹצִיא אֶת הַדְּמִיוֹנוֹת מֵהֶרָאשׁ, וּמִפְתַּח שֶׁל יְלָדִים זֶה רַק בְּיָדוֹ
יִתְבַּרֵךְ, וְלִכֵּן רַק תְּפֵלָה וַתְּשׁוּבָה וַצְּדָקָה זֶה יַעֲזֹר לְזִכּוֹת לְבֵן זָכָר.

לז קט ריט
יִוְדִיעַ לְהוֹרִים אֶת זְמַן טִיסַת בְּנָם, וְאִימְתִי יַגִּיעַ לְאַרְצָן, וַיִּסְפְּרָם כְּמָה
הַשְּׂקִיעַ בְּבָנָם, בְּרוּחָנִי וּבְגִשְׁמִי, וְלִכֵּן שִׁירָאוֹ לְשִׁמְרֵן אֶת הַהִשְׁקָעָה, וְלִשְׁמִים
עֵינַי עָלָיו כְּרִאוּי, כְּדִי שֶׁלֹּא יֵרֵד לְטַמְיוֹן כֹּל מָה שֶׁהַחֲדִיר בּוֹ.

לז קי רכ
יִסְפֹּר שְׂדֵבֶר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעַנְיָן "קֶרֶן הַבְּנִיָּן", וַיִּבְיַע נַחֲשׁוֹתָו לְרוּץ
וְלִבְנוֹת תְּכַף-וּמִיד אֶת הַבֵּית-הַכְּנָסֶת.

לז קיא רכ
יִזְכִּיחַ הַנְּמָעָן שֶׁהֵלֵךְ לְקוֹרֵס לְהִיּוֹת אֲגֹרּוֹפָן, בְּמָקוֹם לְשִׁבַת בְּכוֹלֵל אוֹ
לְצֵאת לַעֲבֹד לְפָרְנֶסָה וְכוּ', וַיִּזְהִירוּ, שְׂאֵם לֹא יִקַּח עֲצָמוֹ בְּיָדוֹ, וַיִּתְפַּלֵּל
הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמַנְיָן, וַיִּלְמַד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא וְכוּ', אֲזַ אֲשַׁתּוֹ תַעֲזֹב
אוֹתוֹ.

לז קיב רכא
יַעֲצֵן לְצֵאת מֵהַדִּירָה וּלְהַכְּנֵס לְחֻדְשָׁה, וַיַּחֲזֹק עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה,
וְלְהַרְבוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וְלְהַתְּמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל חֻלְקֶיהָ
וּמִכְמִנְיָהּ.

לז קיג רכב
יִוְרָה לְמַגִּיד שַׁעוֹר כִּי־צַד לְנַהֵג וּלְהַגִּיב עִם הַבַּחֲוֹרִים, וּמִי שֶׁהוּא עוֹ פְּנִים,
יֵשׁ לְהַסְבִּירוֹ הַיֵּטֵב, שְׂאִין כְּאֵן מִקוֹמוֹ.

לז קיד רכב
יִוְרָה לְנַמְעָנָת, שֶׁלֹּא לְהַתְּעַרֵב בְּעֲנִינִים לֹא לָהּ, וַיִּוְדָה לָהּ עַל שֶׁמְלַמְּדָת
אֶת הַבָּנוֹת לִירְאַת שָׁמַיִם, אֲשֶׁר זֶה מִצְוָה גְּדוּלָה מְאֹד.

לז קטו רכג

יִסְפָּר בְּצַעַר לְסוֹפֵר שֶׁכָּתְבוּ אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, שֶׁשָּׁמַע שֶׁיִּשְׁנֵם כַּמָּה פְּגָמִים בַּסֵּפֶר, וַיִּצְטַעַר, לָמָּה שֶׁיְהִי כֹכֵר שְׁאֵלוֹת בְּהִלְכָּה עַל סֵפֶר תּוֹרָה שֶׁשָּׁלַם הוּן רב.

לז קטז רכד

יֹכִיחַ הַנִּמְצֵן שֶׁכָּתְבוּ אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, וַיְקוּהוּ שֶׁיִּתְקַן אֶת כָּל הַנִּדְרָשׁ.

לז קיז רכז

יִבְקֹשׂ אִם, שֶׁתּוֹזְהִיר אֶת בְּנֵה שֶׁיַּחְדֵּל אֶת הַלְמוּדִים שֶׁל אַגְרוֹפּוֹנוֹת וְכוּ', כִּי זֶה לֹא דִרְכָּנוּ, וְהַעֲקָר דְּמַעוֹת שֶׁל אִמָּא שֶׁצָּרִיךְ לְשַׁפֵּף לְהַצְלִיחַ הַיְלָדִים.

לז קיח רכח

יֹכִיחַ הַנִּמְצֵן שֶׁנִּפְלַ בְּדַכְאוֹן, עַקֵּב הַצָּרָה שֶׁשְׂרוּי בָּהּ, וַיִּתְפַּלֵּא אִיךָ יִתְכַּן אַחַר שְׁלוֹמֵי הַיָּמִים כָּל סֵדֶר שׁו"ת "אֲשֶׁר בִּנְחַל" כָּל-כָּף הַרְבֵּה פְּעָמִים, שֶׁיִּפְלוּ בִּיאוֹשׁ וְלֹא יִתְחַזְּקוּ?!

לז קיט רכט

יִבְהִיר לְאִשָּׁה גְרוּשָׁה, שֶׁזֶה מְסַכֵּן לָהּ לְגוֹר לְבַד, הֲיֹוֹת שֶׁחֲשׂוּפָה הִיא לְנִסְיוֹנוֹת, וְאִינֹו יָכוֹל לְאַפְשֵׁר לָהּ לְגוֹר בְּקַהֲלָתוֹ הַקְּרוּשָׁה.

לז קכ רכס

יִזְהִיר הַנִּמְצֵן, שֶׁהֵיִצֵּר הָרַע רַץ אַחֲרָיו לְלַכְדוֹ, וְלִכְּן שֶׁיִּשְׁמַר עַל נִשְׁמָתוֹ שֶׁלֹּא תִּפְּלַ בְּרִשְׁתּוֹ הַמְּרָה.

לז קכא רכס

מְכַתֵּב כָּלְלִי לְנִשְׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחַזְּקֵן עַל אַמוּנַת חֻכְמִים, אֲשֶׁר הִיא הִיסוּד בְּאַמוּנָה בְּהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ, וַיִּסְפֹּר בְּעִנְיָן זֶה סְפוּר מִהַמְּהֵרָשׁ"א הַקְּדוּשׁ, וַיַּעֲוֹרֵר עַל שְׂמִיחָה, וּבִפְרָט שֶׁזִּכְּיֵנוּ לְהַתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְהַעֲקָר לְרֵאוֹת לְהַתְאַחֵד יַחַד, כִּי מִחֻלְקַת מְבִיאָה אֲסוּנוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, וַיַּעֲוֹרֵר עַל מַדַּת הַצְּנִיעוּת, אֲשֶׁר זֶה הִיסוּד אֲצֵל הָאִשָּׁה, וְכֵן מַדַּת הַצְּדָקָה וְהַחֲסָד, לְעֹזֵר אַחַת לְשִׁנְיָה, אֲשֶׁר זֶה חֲשׂוֹב מְאֹד אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ.

לז קכב רל

מְכַתֵּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּיִבְנָאֵל, בּוֹ יִפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַקְּהֵלָה, אֲשֶׁר מִיַּחַדָּת הִיא בְּמִינָהּ, וַיִּזְהִיר לְהַתְרַחֵק מִן הַמַּחֲלָקַת, וְלִהְיוֹת דְּגָמָא אִישִׁית לְיְלָדִים, אֲשֶׁר מִחֻקִּים אֶת הַהוֹרִים בְּהַתְּנַהֲגוּתָם, וְלִכְּן חֲנוּף מִתְּחִיל מַעֲצָמוֹ, כִּי צָדָד שֶׁהוּא מִתְּנַהֵג, כֵּף יִתְנַהֵגוּ יְלָדָיו, וְלֹא לְשַׁפַּח

להוריד דמעות בכל יום על הצלחת הילדים, אשר זה מועיל מאד לגדולם התקין, ולהרבות בתפלה והתבודדות, ולבקש הרבה על אמונת חכמים, ואז ישתנו כל החיים לטובה.

לז קכג רלט

מכתב כללי לתלמידי ישיבת "דמשק אליעזר", בו יחזקם על התמדה בתורה הקדושה, ובפרט בשלחן ערוך, כדי לידע את ההלכה הבוררה, ולהרחיק מהם את העצבות והעצלות.

לז קכד רמ

מכתב כללי לאנשי שלומנו ביבנאל, בו ישמיעם ווארט נפלא בענין: "משיב הרוח ומוריד הגשם", שעל ידי שמשיבים את הרוחניות חזרה למעלה, על ידי זה זוכים שהשם יתברך מוריד לנו את הגשמיות, ויחזק מאד על תפלה והתבודדות, ויזהיר משתית משקה המשכר, אשר רבנו ז"ל הקפיד על כך מאד.

לז קכה רמב

יבקש הסבר על דברי הנמען, שרצונו לברר עם כמה מהנדסים וכיו, ויבקש לתקתק מכתב לכל האברכים ולשלח את מכתבי התודה שכתב לנמענים.

לז קכו רמג

יודה לנמען על התרומה שתרם בעבור "קרן הבנין", ויברך בזכות זה שפע ברכה והצלחה.

לז קכז רמג

יבקש את הנמען לבוא אליו עם עוד אברך, ולדבר עמו בכמה נושאים חשובים לקהלה.

לז קכח רמו

מכתב לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם לשמור מאד על חנוף הילדים, יותר מבבת עיניהם, כי כל פגמת לבן הארמי — הסמ"ך-מ"ם, לקחת את הנפש, ולגע בילדים, רחמנא לצלן, ולכן אשרי ההורים שדואגים לילדיהם ולהעסיקם בשעות שאחר הלמודים, כדי לשמרם מכל רע, ולבדוק בכל רגע ורגע להיכן הולכים ועם מי הם מתחברים.

לז קכט רמו

יזכיר הנמען שאם הוא מסתובב עם ... אז אין לו מקום בקהלה, כי אי אפשר לשור ורחמור לילך יחדו, שזה כלאים, ולכן אם הוא הולך אל

הַחֲמֹר — לְשׁוֹן חֲמִרִיּוֹת וְתֹאֲרוֹת מְמוֹן, נֹאֲרָף וְאֹכִילָה וְשִׁתְיָה, אִז אֵין
לוֹ מְקוֹם אֶצֶל הַשׁוֹר — לְשׁוֹן הַסְּתַפְלוֹת, גְּלוּי אֶלְקוֹת.

לז קל רמז
יֹכִיחַ אִשָּׁה שְׁנוֹהֶגֶת בְּפָרִיצוֹת וּמַעֲשֵׂנוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וַיְבַהֲרָהּ, שְׂאִין
לָהּ מְקוֹם בְּיַבְנָאֵל.

לז קלא רמז
יִחְזַק אֶת הַנִּמְעָן לִילָף בְּכָל יוֹם לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן, וּלְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ
שְׁעוּרִים פְּסָדָרָן.

לז קלב רמח
יְבַהֵיר לְאִשָּׁה, שְׁפָל הַצְּרוֹת שְׁסוּבָלֶת, הֵן מִפְּאֵת שְׁבַעֲלָה הוֹלֵף עֲדִין אֶל
הַשְּׁכוּר, וְלִכֵּן שְׁתַּזְהִירוּ לְהַתְּרַחֵק מִשָּׁם, כִּי הוּא מְלֵא דְמִיּוֹנוֹת וְרוּחוֹת
רְעוֹת.

לז קלג רמח
יֹרָה, שְׁפָל קִשְׂיָה שְׁעוֹלָה לְנִמְעָן, שְׂרִיאָה לְבָרַח אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאִז
הַכֹּל יִפְרַח לוֹ וַיְהִיָּה מִתְרַץ. וַיִּיעֵץ לִילָף לִישָׁן מְקַדָּם, וּלְהַתְּפַלֵּל וְתִיקִין.

לז קלד רמט
יֹדָה לְנִמְעָן שְׁתַּקֵּן אֶת הַנִּצְרָף, וְיִתְנֶה צַעְרוֹ שְׁלֵא יִכּוֹל הִיָּה לְהִיּוֹת
בְּהַכְּנַסַּת סֵפֶר תּוֹרָה שְׁפָתַב לְזִכּוֹת אָבִיו.

לז קלה רמט
יֹרָה לְצִיָּתוֹ וּלְהַתְּפַלֵּל הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת מִתּוֹךְ הַסְּדוּר וּבְמִנְיָן וּבְכּוּבַע
וּחְלִיפָה. שׁוֹן סְגֻלָּה לִירְאֵת שְׁמַיִם.

לז קלו רנ
יִחְזַק עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה, וְלִדְבַר בְּכָל יוֹם עֲמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵף יִזְכֶּה לְדַבְּקוֹת
בוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כֹּל הַזְּמַיִם. וַיַּעֲזֹר עַל לַמּוֹד הַלְכָה וְחִמְשׁ וְרִשׁ"י.

לז קלז רנ
יִיעֵץ לְאִשָּׁה שְׁתִּשְׁמַר טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וְתִלָּף לְמִקְנָה, וְעַל-יְדִיָּה יִתְבַּטֵּל
הַכְּשׁוּף.

לז קלח רנ
יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְצִיָּתוֹ וּלְהַכְּנִס לְכוֹלֵל, וּלְלַמֵּד בְּהַתְּמַדָּה גְּדוֹלָה.

לז קלט רנא
יֹדָה לְנִמְעָן שְׁעֲזָרוֹ בְּתִרוּמָה עֲבוּר "קָרָן הַבְּנִיָּן".

- לז קמ רנא
 יִשְׂבַח הַנִּמְעָן שְׁנַתֵּן שְׁפַע לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיֶּחֱלֹו זֶרַע שֶׁל קִימָא בְּזִכּוֹת
 זֶה. וְשִׂימְשִׁיף לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד.
- לז קמא רנב
 יוֹדֵה לְנִמְעָן שְׁכּוֹתֵב לוֹ מִכְתָּבִים, וַיַּחֲזִקוּ עַל קְבִיעַת עֲתִים לַתּוֹרָה,
 וְלִהְתַּפְּלֵל הַתַּפְּלוֹת הַקְּבוּעוֹת בְּמִנְיָן, וַיְרַבֶּה בַתַּפְּלָה וְהַתְּבוּדוֹת.
- לז קמב רנב
 יתְמַךְ בְּרַעֲיוֹן לְשֵׁלֶם לְדִין שְׂיִושֵׁב בְּקַהְלָה וּפּוֹסֵק עַל שְׁאֵלוֹת, אֵף צְרִיף
 מִיִּשְׁהוּ אַחֲרָי שִׂידָאג לְזֶה. וַיִּבְהִיר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְהַתְחַזֵּק
 שְׁלֵא לְפַל עַל אֵף כָּל הַמְשַׁבְּרִים, וְלִדְעַת שְׂדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן הַכֹּל
 נַעֲשֶׂה מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהָאֲמוּנָה הִיא בֵּית מְנוּס לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל.
- לז קמג רנג
 יוֹרֵה לְנִמְעָן לְזַכֵּר גַּפְּלֹאוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁנַעֲשֶׂה לוֹ נֶס וְנִצַּל מִמּוֹת, וַיַּחֲזִקוּ
 עַל לַמּוֹד הַתּוֹרָה וְעַל שְׂמֻחָה.
- לז קמד רנד
 יַעֲוֹר עַל הַתְּמַדָּה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר רַק זֶה מְלִינָה אֶת הָאָדָם לְנִצַּח
 נְצָחִים, וְלִהְתַּפְּלֵל מִתּוֹךְ הַסְּדוּר, וְלִבְרַח מְלִיצָנִים.
- לז קמה רנד
 יוֹדֵה לְנִמְעָן שְׁתָּרַם עֲבוּר קֶרֶן הַבְּנִיָּן, וּמִי יִתֵּן, שְׂיַעֲזֹר אֶת שְׂאָר אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיַעֲזְרוּ גַם-בָּן.
- לז קמו רנה
 יֶאֱחַל רַב נַחַת, וְהַעֲקֹר לֹא לְהַתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה.
- לז קמז רנה
 יִשְׂמַח עַל שֶׁהַנִּמְעָן חָזַר לְלַמֵּד בְּכוֹלָל, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חֻקְמָתוֹ יִתְבָּרַךְ.
- לז קמח רנו
 יִשְׂבַח הַנִּמְעָן שְׁלוֹמֵד טוֹב, וַיַּעֲזְרוּ עַל יִרְאַת שְׁמִים שְׁלָמָה, וְלִילֵף
 בְּלָבוֹשׁ חֲסִידֵי כְּדָרְךָ הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע וְחִלְמִידֵיו.
- לז קמט רנו
 יַעֲזֹר הַנִּמְעָן לְקַחַת עֲצָמוּ בְּיָדָיו, שְׂאֵז יִצְלִיחַ מְאֹד בְּלַמּוּד, וְלִקְחַת
 לַעֲצָמוּ חֲבֵרוֹתָא טוֹבָה, וְלִילֵף בְּכַגֵּד חֲסִידֵי, וְלֹא לְהַתְּבַיֵּשׁ, אֲדַרְבֵּיהּ, זֹו
 גְּאֹוָה דְקַדְשָׁה.

- לז קנ רנז
 יחזק על מדת השמחה, ולמסר נפשו לעזר לאשה, אשר היא מתנה
 יקרה שנתנו הבורא יתברך, וירגיל על הדבור אליו יתברך, אשר בוקע
 רקיעים. ויחזק על למוד בכל חלקי התורה הקדושה.
- לז קנא רנט
 יורה לפרסם מודעה לאנשי שלומנו, שיהיה מבצע על "חדשות
 ברסלב", ויעורר על למוד מקרא, משנה, גמרא והלכה.
- לז קנב רנא
 יורה לנמען שלקח לעצמו להגיה עוד פעם את הספר תורה שכתב
 לעלוי נשמת אביו זי"ע.
- לז קנג רס
 ישבח ראשי תבות שכתב הנמען, ויחזקו העקר שלא ישבר משום דבר.
- לז קנד רס
 יורה לדבר עם פלוני שיש עליו טענות, ולספרו פתוח מה מעיק לו,
 ולא לדבר מאחורי הגב.
- לז קנה רסא
 יפליג במעלת הנמען שעוסק בקרוב רחוקים, אשר זה תקון על העבר,
 ויעורר על שלום-בית, אשר אין למעלה מזה.
- לז קנו רסא
 יורה לקחת עצמו בנדיו, ולא להשבר מילדיו וכו', והעקר להעלים עין
 קצת, וכמו שאמר רבנו ז"ל, שמסגל להצלחת הילדים לא להסתפל
 עליהם כל-כף.
- לז קנז רסב
 יורה לרחם על האשה ולעזרה במה שהיא צריכה, ולא לערוך עליה
 בקרת.
- לז קנח רסב
 יבהיר, אשר כל צרות הנמען באות לו מחמת שאין לו מסגרת, ושעורים
 קבועים, והבטלה היא אם כל חטאת.
- לז קנט רסג
 יחזק שלא להשבר משום דבר בעולם, והעקר להיות טוב עם אשתו,
 ולהיות ותן בתוך הבית, ולהשפיע עליה כל מיני השפעות.

- לז קס רסד
יעורר להתקדם עם הספר תורה, ולא להתרשל בזה, ולילך למקנה לפני
כל כתיבה.
- לז קסא רסד
יאהל רפואה שלמה.
- לז קסב רסה
ישמח על מכתבי הנמען, ויקנה שתמיד יבשרו בשורות משמחות.
- לז קסג רסה
יודה לנמען שתרים בעבור "קרן הבנין", ויבהיר, אשר עיניו תלויות רק
אליו יתברך, ומי שאמר לעולמו די, יאמר לצרותיו די.
- לז קסד רסו
ישבח בחור שמתמיד ב"לקוטי הלכות", שהלמוד הזה מביא התחזקות
עצומה, ויעורר לעין גם בשו"ת "אשר בנחל", ששם ימצא מרגוע
לנפשו.
- לז קסה רסו
יודה לנמען שארגן את המלוה-מלכה, ויאהלו בזכות זה, שיזכו
לישועות ולבשורות טובות אצל אשתו.
- לז קסו רסז
ישמח לשמע פעלתם של הקונטרסים שפועלים בעולם, ויספרו בפה
שלם על כך, ששעלה לו עם דם לבו.
- לז קסז רסח
ישמח על שהנמען היה בשבת במרון אצל הרשב"י, והתבודד שם
הרבה מאד, ויורהו לשמר על השלום-בית שלו, ולא להשאיר את
האשה לבד, ובפרט שאין עדין ילדים.
- לז קסח רסח
יבהיר, אשר הדבר הראשון — צריכים להתחמץ, כי אי אפשר לקבל
את אור רבנו ז"ל עם מחין פגומים, ולכן יורה שלא להיות בררן, ולגמר
את השדוף בכי טוב.
- לז קסט רסט
יורה להתחזק, ושום דבר לא יוכל לשברו, ויעורר על הפצת ספרי רבנו

תִּכְן הַעֲנִינִים

ז"ל, וכן הקמיעות, שהן סגולה למי שהולך אתו, שלא יאנה לו שום רע.

לז קע רסט

יאחל רפואה שלמה, ויאחל רב נחת מן הבן, העקר שישב וילמד בכולל, ולשמרו מחברים רעים.

לז קעא ער

ימליץ שהן הגברים והן הנשים יעברו קורס עזרה ראשונה, פי זה ענין של פקוח נפש, ובפרט בעירה קטנה.

לז קעב רעא

יורה לאשה לשמור על בעלה, שלא יתחבר לחברים מפקפקים, ולהבהירו חד משמעית, שאם לא ינהג בקרשה פראוי, אזי מרה יהיה לו באחרונה.

לז קעג רעא

ייעץ לילף על פשרה, ויורה לזוג להרבות באהבה והבנה הדדית ביניהם, ולא לריב, ובזה יזכו לרב שפע.

לז קעד ערב

יעורר להיות סבלן, שזו העצה לעבר את כל הצרות שבעולם, ויורה לכבד אחד את השני, ולהשלים זה עם זה, וזה סוד ההצלחה.

לז קעה ערב

יחזק על מדת השמחה, אשר היא רפואה לכל, ולכבד את האשה.

לז קעו רעג

יורה לקחת עצמו בידיו, שאם לא, יאבד את אשתו.

לז קעז רעג

יבקש את הנמען להמשיך לכתב לו חדושי תורה, ויפליג במעלת איש האלקי החת"ם-סופר זי"ע.

לז קעח רעד

ישבח הנמען שמעדננו מה קורה בקהלה, וכן שמחו עם הבשורה בענין המלוה-מלכה שעושים וכו'.

לז קעט רעד

ישבח הנמען שדרש בסעדת 'מלוה-מלכה', וזו זכות הרבים נוראה מאד.

לז קפ ערה
 יודָה לַנִּמְעַן שְׁעִזְרוּ בְּתִרוּמָה לְקַרְן הַבְּנֵי, וַיֶּחֱלֹו לְצֵאת מִן הַמְּצָרִים,
 וְלִזְכוֹת לְגִלּוֹי אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

לז קפא ערה
 יִשְׂמַח שְׂיֵשׁ שְׁלוֹם־בֵּית אֶצֶל הַנִּמְעַן, אֲשֶׁר בָּזָה מִשְׂרִים אֶת הַשְּׂכִינָה
 בִּינְיָהֵם.

לז קפב רעו
 יִשְׂמַח שֶׁהַנִּמְעַנָּה מְרַצָּה מִבְּעָלָהּ, וּמְעִידָה עַל הַיּוֹתוֹ בְּעַל טוֹב, אֲשֶׁר זֹ
 הַשְּׂמִיחָה הִכִּי גְדוֹלָה שְׁלוֹ, שְׁבִנִי זֹג חַיִּים בְּשְׁלוֹם וּבְאַהֲבָה.

לז קפג רעו
 יֶאֱחַל שְׁפַע, שְׂיִוְכַל לְשָׁלֵם אֶת הַתְּשֻׁלוֹם לְדִינָהּ, הַעֲקָר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
 וּלְשִׂמְחָת אֶת הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים.

לז קפד רעז
 יוֹרָה לְמַסֵּר אֶת הַמִּכְתָּבִים לְיַעֲדֵם.

לז קפה רעז
 יִשְׁלַח אֶת הַהֲגָהוֹת לְקוֹנְטְרַס "זְמַן עוֹבֵר", וַיִּשְׁבַּח הַנִּמְעַן עַל עֲבוֹדַת
 הַקִּדְּשׁ, שְׂיַגַּע וְטוֹרַח בְּעִרְיַכַת הַסְּפָרִים וְהַדְּפֻסְתָּם, וְגִדַּל זְכוֹתוֹ אֵין לְתֹאֵר
 כָּלֵל, אֲשֶׁר מְחִיָּה נְפֹשׁוֹת מִמֶּשׁ.

לז קפו רעח
 יִשְׂמַח שְׂנֹכֵס הַבֵּן לִישִׁיבָה, וַיִּקְוֶה שְׂיִגְדֵל יִרְא שָׁמַיִם וּמִתְמַיֵּד גְּדוֹל,
 וַיַּעֲזֹר עַל מַשְׁנֵיּוֹת כְּסֻדְרָן, אֲשֶׁר זֶה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ.

לז קפז רעט
 יוֹדָה לַנִּמְעַן שְׁעִזְרוּ בְּתִרוּמָה לְ"קַרְן הַבְּנֵי", וַיִּבְקְשׁוּ לְעוֹרֵר אֶת יְתָר
 אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיַעֲשׂוּ כָּךְ.

לז קפח רעט
 יִיַּעַץ לְעֹזֵב אֶת הָעֲבוֹדָה לְתַקּוּפָהּ, וְלִהְבִּיט לְכוֹלֵל לְמִנוּחַת מָה, וַיֶּאֱחַל
 רְפוּאָה שְׁלָמָה.

לז קפט רפ
 מְכַתֵּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יַחְזִקֵם לְלַמַּד קוֹרֵס עֲזָרָה רְאוּשׁוֹנָה, כִּי
 הַדְּבָר גּוֹבֵל בְּפִקּוּחַ נֶפֶשׁ, וַיַּעֲזֹר עַל עֲזָרָה וְחֻסָּד אִישׁ לְרַעְהוּ, שְׁזֶה חָשׁוּב
 מְאֹד לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם, וַיִּזְהֵר שְׁלֹא לְנַגֵּעַ בְּכֻסְפֵּי הַזֵּוּלַת, אֲשֶׁר זֶה חֲמוּר

מֵאֵד, וְאִם לְוָה מִמִּישָׁהוּ, יִרְאֶה לְפָרַע אֶת הַחֹב, וַיַּעֲזֹר עַל חֲנוּף הַיְלָדִים
וַיִּשְׁמִדְתֶּם הַיֶּכֶן מִסְתּוֹבְבִים, כִּי הֵם בְּבַת עֵינֵינוּ, וְהַדּוֹר מִסְכֵּן מְאֹד.
וַיַּעֲזֹר עַל תַּפְלָה וְהַתְּבוּדָה, אֲשֶׁר זֶה סוּד הַהֲצִלָּה.

לז קצ רפא
יֹדֵה לְנִמְעָנִים עַל עֲזָרְתָם, וַיֵּאחֲלֵם שְׁפַע בְּרָכָה וְהֲצִלָּהָ.

לז קצא רפב
יִסְפֹּר דְּבַר נְסִיעָתוֹ לְקַבְרוֹת הַצַּדִּיקִים — לְצִיּוֹן רַבְּנוּ וְלִ"ל וּמוֹהֲרַנְיָהּ וְלִ"ל
וְכוּ', וְנִסְכָּם בְּדַעְתּוֹ לְהַדְפִּים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וַיַּעֲזֹר אוֹדוֹת הַשְּׁדוּף לַבֵּן.

לז קצב רפג
יִבְקֹשׂ אֶת הַנִּמְעָן לְהַגִּיעַ לְקוֹמָה הַשְּׁלִישִׁית לְמַחֵר, כִּי יֵשׁ לוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ
דְּבָרִים נְחוּצִים.

לז קצג רפד
יֵאחֲלֵ רַב נַחַת לְרַגְלֵ יוֹם הַהֲלָדָת וְאֵרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וַיַּעֲזֹר עַל הַדְּבֹר
אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ.

לז קצד רפד
יֹדֵה לְנִמְעָן עַל עֲזָרְתּוֹ, וַיֵּאחֲלֵ כֹל טוֹב בְּזִכּוֹת זֶה.

לז קצה רפד
יֹדֵה עַל הָעֲזָרָה, וַיַּעֲזֹר עַל כְּבוֹד אָב וְאִם, שְׂזָה מִצִּיל מִכָּל רַע.

לז קצו רפה
יִבְהִיר, שְׁשׁוּחַט צָרִיף לְהִיזוֹת יִרְאֵ שְׁמִים גְּדוֹל, וַיִּזְרַח לְעֹלָיו נְשִׁמַּת
הָאֲחוֹת — לְתָרֵם לְהַדְפֹּסָה, וְלְהַכְנִיֵס אֶת שְׁמָה בְּסִפְרָה.

לז קצז רפה
יִצְטַעַר עַל שְׁהַנְמָעָן לֹא הַגִּיעַ לְשַׁעוֹר, וַיִּבְקָשׁוּ לְהַשִּׁיג אֶת הַקְּלָטָה
וְלִשְׁמְעוּ דְרָכָה. וַיַּעֲזֹר עַל תַּפְלָה בְּמַגְנֵן.

לז קצח רפו
יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׂבָא בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד דָּף הַקְּהֵלָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

לז קצט רפו
יֵאחֲלֵ בְשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, הַעֲקָר לְשִׁמּוֹר עַל אוֹיְרָה שֶׁל שְׁמִחָה בְּתוֹךְ
הַבַּיִת, וְזֶה יִבִּיא בְּרָכָה וְהֲצִלָּהָ.

- לז ר רפז
 ינחם הנמְעָנִים ויבְטִיחֵם שְׂיִזְכוּ לזֶרַע שֶׁל קַיְמָא, ויהיה סנְדֵק לְבֵן שְׁלֵהֶם.
- לז רא רפח
 יאחל בְּרַפְת "מְזֵל טוֹב" לְהַלְדֵת הַבֶּן, ויאחל רב נחַת, ויבְהִיר שְׁהַחִיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים, וְאֵין לְהִיכֵן לְבְרַת אֶלָּא אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- לז רב רפח
 יבְהִיר, שְׁכַל מַה דְּעָבִיד רַחֲמָנָא לְטַב עָבִיד, וְאָנוּ אֵינְנוּ יוֹדְעִים מְאוּמָה, וּבְנֻדְאֵי לְרָשָׁעִים יְהִיָּה סוּף מֵר מְאֹד.
- לז רג רפט
 יבְהִיר גְּדֵל הַצְּרוּת שְׁקוּרוֹת בְּעוֹלָם, שְׁאַבְרָכִים צְעִירִים נְפֹטְרִים, וְלִכְן אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בִּיבְנָאֵל צְרִיכִים לְהַעֲרִיף אֶת גְּדֵל הַחֹסֵד וְהַיְשׁוּעוֹת שְׁקִבְלוּ אֶצְלוֹ, וְחָבַל שְׁאֵין בְּעַל הַנֶּס מְכִיר בְּנֶסוֹ.
- לז רד רצ
 יתְנַה צְעִרוֹ, שְׁמַחַמַת עֲלִילוֹת שְׁוֹא שֶׁל הַסֵּמ"ף-מ"ם, אֵינּוּ יִכּוֹל לְהַגִּיעַ לְאַרְץ, אֲבָל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאַמֵּר לְעוֹלְמוֹ דֵּי, יֹאמֵר לְצְרוּתֵי דֵּי.
- לז רה רצא
 מְכַתֵּב לְתַלְמִידֵי יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֶלְיָעִזֵּר", בּוּ יְזַהֵרֵם לְצִיַּת אֶת צְוֹת הַיְשִׁיבָה, וְלְהַתְנַהֵג כְּרֵאוֹי, וְלְגַרְס ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, וּמִי שְׁלֹא יַעֲמֵד בְּתַקְנֹן, לֹא יוּכַל לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד.
- לז רו רצב
 מְכַתֵּב כְּלָלִי לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, בּוּ יַחְזִקֵם עַל אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, וְאֵף שְׁעַתָּה חֲשׂוֹף וּמֵר, אֲבָל בְּזִמְן שְׁיִהְיוּ כֻלָּם אַגְדָּה אַחַת, יִזְכוּ לְאוֹר גְּדוֹל, וַיַּעֲזֹר עַל תַּפְּלָה וְהַתְּבוּדוֹת, שְׁאֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.
- לז רז רצה
 יבְקַשׁ לִידַע אֶת שְׁלוֹם הַבֵּת, ויאחל לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְיִזְרַח לְדוּחַ עַל שְׁלוֹם הַקְּהֵלָה, אֲשֶׁר עֵינָיו וְלִבּוֹ שָׁם כָּל הַיָּמִים.
- לז רח רצה
 יִשְׂמַח לְשִׂמְעַ הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת, וַיַּעֲזֹר עַל לְמוּד בְּכוֹלֵל חֲצוֹת, אֲשֶׁר מַעֲלַת זֶה הַעֲנִין אֵין לְתֵאֵר כְּלָל.
- לז רט רצו
 יאחל קְנִיַת דִּירָה רַחֲבָה, וְשְׂיִזְכוּ לְהַכְנִיס בָּהּ אוֹרְחִים, וְהַעֲקֵר לְהִיּוֹת

בְּשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת הָאִשָּׁה, וּלְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ.

לז רי רצו

יֵאָחַל "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדֹת הַבֶּן, וַיּוֹרֶה אֵיזָה שֵׁם לְקָרְאוֹ, וַיֵּאָחַל פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע, וּלְהִתְחַזֵּק בְּשָׁלוֹם-בֵּית.

לז ריא רצו

יִבְהִיר רְצוֹנוֹ לְהַפְיִץ אֶת "חֲדָשׁוֹת בְּרִסְלָב" בְּכָל הָאָרֶץ, וַיּוֹרֶה שָׁלֵא לְנִסְעַ עֵתָה לְחוּ"ל, כִּי בְקָרוֹב הוּא מֵגִיעַ.

לז רבי רצו

יּוֹרֶה לְחַזֵּק וּלְשִׂמְחָה אֶת הָאִשָּׁה, וּבִבְכוּת הַשִּׂמְחָה יִזְכּוּ לְבֵן צַדִּיק.

לז ריג רחצ

יִבְקֹשׁ לְשָׁלוֹם לְאַבְרָהָ אֶחָד עַל עוֹד שְׁנֵי עֲמוּדִים, וַיּוֹרֶה עַל הַשְּׁעוֹר לְמַחֵר בַּתְּשַׁע בְּעָרָב.

לז ריד רחצ

יִבְהִיר דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים שְׁאָמְרוּ: גְּדוֹל הַמַּחֲטִיאֵי יוֹתֵר מִן הַהוֹרְגוֹ, וְאֵלוֹ הֵם ה'רַע בְּנֵי' בְּכָל עִיר וָעִיר, שְׁמַכְשִׁילִים אֶת הַרְבִּים לְהַעֲבִירָם עַל הַדַּת.

לז רטו רצט

יּוֹרֶה לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ עַל הַנֶּס הַגָּדוֹל, וְלִזְכֹּר תְּמִיד גַּפְּלוֹאוֹתָיו יִתְבַּרְךָ.

לז רטז ש

יִבְהִיר, שְׁעַקֵּר הַבְּעֵיָה הַיָּא בְּשִׂאֵין שְׂמַחִים, וּמִזָּה בְּאוֹת כָּל הַצָּרוֹת, וְהִנֵּה כַּמָּה צָרִיכִים לְשִׂמְחָה שְׂזָכוּ לְבֵן, וְעַל-יְדֵי הַשִּׂמְחָה תִּשְׁפַּע דַּעַת דְּקַדְשָׁה.

לז ריז ש

יִיעֵץ אֹדוֹת הַלֵּב, שְׁזָה רַק עֲצָבִים, וְאֵין לְפַחַד כָּלָל, וַיֵּשׁ לְפָנוֹת לְרוֹפֵא לְקַבֵּל פְּדוּרֵי אֲרָגָעָה. וַיַּעֲוֹרֵר עַל לְמוֹד תּוֹרֶה הַקְּדוּשָׁה, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה שֶׁהִיא רְפוּאָה לְכָל.

לז ריח שא

יֵאָחַל "מִזֵּל טוֹב" לְרַגֵּל הַחֲתָנָה, וַיֵּאָחַל בְּגִן עַד־יַעַד, וַיַּעֲוֹרֵר לְהִיוֹת וּתְרֵן בְּבֵית, אֲשֶׁר זֶה סוּד הַהֲצִלָּה.

- לז ריט שא
 יוֹרָה עַל מְנוּחָה, שְׁזָה טוֹב לְלֵב, וְהַעֲקָר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, שְׁהִיא רְפוּאָה
 לְכָל דְּבָר, וְאִין עוֹד רַע לְלֵב כְּמוֹ הַדְּאָגוֹת.
- לז רכ שב
 יִזְדַּעֲזַע מֵהַתְּנַהֲגוֹת בְּעַל כָּל־פִּי אֲשֶׁתּוֹ, וַיִּנְחַם הָאֱשֶׁה, שְׁהַכַּל יִתְהַפֵּף
 לְטוֹבָה.
- לז רכא שב
 יִחְזַק הַעֲנִין לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, עַל־פִּי מֵאָמַר רַבְּנוּ ז"ל, וְלְהִיּוֹת
 בְּשִׁמְחָה, בְּפָרֵט שְׁזָכָה הַנִּמְעָן לְסִיִּים מִסִּכַּת שַׁבָּת, וְכֵן אֶת כָּל הַמְּכִילָתָא,
 שְׁזָה טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי וְכו'.
- לז רכב שג
 יוֹרָה לְמַלְמֵד עַל הַשְּׁקָעָתוֹ בְּתַלְמִידִים, אֲשֶׁר מַעֲלָתוֹ גְּדוּלָה מְאֹד.
- לז רכג דש
 יוֹרָה שְׁלֵא לְמַעַט בְּשִׁנָּה, כִּי זֶה מְזִיק לְמַח, כְּדַבְּרֵי רַבּוֹ ז"ל, וְעַל־יְדֵי
 שְׁנָה דֵי צָרְכוֹ יְכוּלִים לְלַמֵּד וְלְהַתְּפַלֵּל טוֹב יוֹתֵר.
- לז רכד שה
 יוֹכִיחַ הַנִּמְעָן שְׁאִינוֹ מִתְּפַלֵּל עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, אֲשֶׁר לְבַסּוֹף יִהְיֶה שְׂיַעֲזוּב
 אֶת רַבְּנוּ ז"ל.
- לז רכה שה
 יוֹרָה לְנִמְעָנָת שְׂיַצֵּא מִכְּשׁוֹל תַּחַת יְדָה, וְנִרְדְּמָה קִדְּם הַשַּׁבָּת, וְלֹא
 הַדְּלִיקָה גְרוֹת, שְׁלֵא תִלְף לִישׁוֹן אִף פְּעַם קִדְּם הַדְּלִקַּת הַגְּרוֹת וְכו'.
- לז רכו שו
 יֵאָחַל לְנִמְעָן בֵּית וְדִירָה מִשְׁלָהֶם, הַעֲקָר רַק שְׁמִחָה, וְלִשְׂמַח אֶת הָאֱשֶׁה
 וְהִילְדִים, וְלְהַרְבּוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר זֶה שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה.
- לז רכז שז
 יוֹרָה לְזוּג לְחֻדֵּל עִם הַמְּרִיבוֹת וְהַיּוֹפְכוֹתִים, אֲשֶׁר זֶה אֵשׁ שׁוֹרֵף, וּמְקַלְקֵל
 אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוּאִין.
- לז רכח שז
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְהַעֲקָר לְהַתְּחַזֵּק
 וְלְהַתְּחַזֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַד שְׂיִתְרַחֵב לוֹ, וְאִסּוּר אִף פְּעַם לְהַתִּיאֵשׁ מִן
 הַרְחָמִים, כִּי כָּל דְּבוּר שְׁמִדְּבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל.

תַּכְּן הָעֲנִינִים

- לז רכט שח
 יִחְזַק שְׁלֵא לְהִתְיָאֵשׁ כָּלֵל, וְהַעֲקֵר שְׂמֵחָה, וְלִשְׂמַח אֶת הָאִשָּׁה.
- לז רל שט
 יִשְׂמַח לְקַבֵּלֶת הַבְּשׂוּרָה הַמְּשֻׁמַּחַת, וְיִוָּרֶה עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְכַבוֹד הַדְּרִי.
- לז רלא שט
 יוֹרֶה לְסִדֵּר אֶת פְּרָף "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים", חֶלֶק כַּח, וְיֵאֱחָל הַרְחֵבָה
 וּמְצִיאת שְׂדוּף טוֹב לְבֵן בְּקָרוֹב.
- לז רלב שי
 יוֹרֶה לִילֵף לְטַפֵּל בְּשָׁנִים אֶצֶל רוֹפֵא שְׁנַיִם, וְיִחְזַק אוֹדוֹת הַפְּצָה.
- לז רלג שיא
 יִבְשֹׁר לְנִמְעֵן שֶׁהִתְפַּלֵּל עָלָיו הַרְבֵּה בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְיִחְזַקוּ עַל עֲבוֹדָתוֹ
 הַקְּדוּשָׁה שְׁעוֹסֵק בְּהַפְצַת מְעִינוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה.
- לז רלד שיב
 יוֹרֶה לְנִמְעֵן עַל עֲזָרְתוֹ, וְיֵאֱחָלוּ בְּזָכוֹת זֶה נִמַּת דְּקִדְּשָׁה.

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת
הרבנית החשובה, בת גדולים וצדיקים,

אשת חיל עטרת בעלה

הצדקנית מרת

יחנא שפרא ע"ה

בת הרה"צ אשר ישעיה

כ"ק אדמו"ר מקאסאן זי"ע

א"ח כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

נלב"ע ט"ז תמוז תשע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יחיאל בן שלומצה

מרים בת אסתר גיטל

הקדוש ברוך הוא יעזור להם שירווי רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם

ויתרחב להם בגשמיות וברוחניות

ויצאו מכל החובות

ויהיה להם פרנסה בניקל ובהרחבה

ויזכו להדפיס את כל חלקי שו"ת אשר בנחל

אשר עדיין נמצאים בכתב יד

וכן את כל ספרי

הגה"צ מוהרא"ש שליט"א

בתכלית ההידור והיופי

בעבור שהחפץ בעילום שמו נדב סכום הגון להדפסת

הספר הקדוש הזה לזכותם.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שלמה ברוך בן רבקה

וזוגתו ריסא בת מרים

בעבור שלא חשך עמל ויגיעה רבה עד שיצא

הספר כלול בהדרו כמתכונתו בפאר ויופי

שלום בהגהות. במראי מקומות ובמפתחות

השם יתברך יהיה בעזרו שיזכה לרוות נחת

מכל צאצאיו שילכו בדרך התורה והיראה

ויאריך ימים בבריות גופא ונהורא

מעליא ומזונא רויחי

וילדיהם

מינדל, שמריהו, אהרן, ברכה, חיה גיטל, פיגא,

נתן צבי, בילא, יוסף שלום, אפרים פישל.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים מינדל

חנה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירוו מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רפאל צבי בן מרים

שפרה מרים בת שבע

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירוו מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים

חיה בינה בת פרידה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירוו מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אליעזר שלמה בן מרים

חיה גולדה בת חוה גינגרל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירוו מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יצחק בן מרים

מינדל בת ריסא

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ישראל אריה בן מרים

מנוחה נחמה בת רבקה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם זאב בן חיה רבקה

דבורה פייגא בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבינו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם יהושע העשיל בן מרים

יפה שינדל בת נעטיל מרגלית

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירווי מהם

הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם בן מלכה

לאה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים

טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב

לרבנו הק' וירוו מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שרה בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג ובכל

מעשה ידיהם

ותזכה לבריאות ואריכות ימים

ושנים טובות לעבודתו יתברך וירוו

מימנה הוריה רוב נחת דקדושה

אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לכבודו של מלך מלכי המלכים

הקדוש ברוך הוא

רבנו של עולם מלוך על כל העולם כולו בכבודך

והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עוזיך על

כל יושבי תבל ארציך וידע כל פעול כי אתה פעלת

ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה

באפו הוי"ה אלוקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה

בזכות רבינו נחמן בן פיגא זיע"א במהרה בימנו

וברחמים אמן ואמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רחל בת שפרה מרים, משה בן שפרה מרים, לאה בת שפרה
מרים, אברהם בן שפרה מרים, חנה בת שפרה מרים, ישראל
אריה בן שפרה מרים,

יעקב בן חנה, שלומית שלומצה בת חנה, נחום זאב בן חנה,
ישראל אריה בן חנה, רבקה בת חנה,

דבורה רייזל בת חיה גולדה, שלומית שלומצה בת חיה גולדה,
מיכל גניה בת חיה גולדה,

רבקה רויזא בת חיה בינה, ישראל אריה בן חיה בינה, חיים
מאיר בן חיה בינה, דוד בן חיה בינה,

שולמית שלומצה בת לאה, אליהו יהושע בן לאה, רבקה דבורה
בת לאה, רחל פייגא בת לאה, חנה בת לאה,

חנה בת מנוחה נחמה,

משה בן יפה שיינדל, רעיה רחל בת יפה שיינדל, מאיר צבי בן
יפה שיינדל,

ברכה בת מינדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם ויזכו לבריאות
ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו
הק' וירוו מהם הוריהם רוב נחת דקדושה אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

נחמן נתן בן שרה שמחה נ"י

ומרים בת אסתר מלכה תחי'

הקב"ה יעזור שיהיה להם שלום בית

ויזכו לזרע של קיימא ופרנסה בשפע וירוו

רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

לזכות רבי אליעזר שלמה בן מנחם זאב זצוק"ל
והרבנית מרת יחנא שפרה בת ר' אשר ישעיה הלוי ז"ל

להצלחה ברוחניות ובגשמיות לניסים בן שמחה הי"ו
שיזכה לצאת מכל החובות ולבנות בית נאמן בישראל

להצלחת משפחת הלאלי: יצחק בן רבקה, שמחה בת רחל, רבקה
בת שמחה, אורן בן מתי מזל וכל יוצאי חלציהם.
רחל בת שמחה, משה בן לבנה וכל יוצאי חלציהם.
מלכה בת שמחה, יאיר בן עדינה וכל יוצאי חלציהם.
שרה בת שמחה, אליעזר שלמה בן שמחה וכל יוצאי חלציהם.
אליעזר שלמה בן שמחה, מלכה ליבה בת רחל שיזכו להצלחה
והרבה שמחה וזרע של קיימא.

לעילוי נשמת שלום בן שמעון, רחל בת עזיזה, יעקב בן רחל, שמעון
בן רחל, עזיזה בת גמרה, שמעון בן יוסף, ניסים בן סולטנה, רבקה
בת אסתר, קלמן בן רבקה, מאיר בן רחל, רחל סוזי בת שמחה, סיגל
בת רחל, שרה בת קמילה, אברהם בן מסודי.

הספר הקדוש הזה נדפס
לעילוי נשמתו הטהורה והזכה של כ"ק
עטרת ראשינו מאור עיננו משוש ליבנו
כ"ק אדמו"ר מוהרא"ש זצוק"ל

רבי אליעזר שלמה בן מלכה ומנחם זאב זי"ע
אמן זכר זכותו תמליץ בעדינו תמיד

נתן ואסתר שמש שיחיו

שהקדוש ברוך הוא ישלח להם רפואת הנפש
ורפואת הגוף גם יחדויהיו שמחים ועליזים
ושזכות הצדיק האמת תגן בעדם ובעד כל
משפחתם הכבודה שיושעו בישועה שלמה
מן השמים וימלא הקב"ה את כל משאלות
ליבם לטובה ויהיה עליה לכל הנשמות
מהמשפחה הכבודה

בעבור שנדבו סכום הגון להדפסת הספר הקדוש הזה

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת מורנו ורבנו עטרת

ראשינו

רבי אליעזר שלמה בן מלכה זיע"א

ולעילוי נשמת הרבנית הצדקת

יחנא שפרה בת סאסויא ז"ל

ולהצלחה גדולה ברוחניות וגשמיות למשפחת פייל

גליה בת קולט, מלכה בת גליה,

חנה בת גליה, אליעזר שלמה בן גליה,

הקב"ה יעזור שתהיה להם אמונה שלימה ברורה ומזוככת בקב"ה
ושתמיד יהיו בשמחה שיהיה להם בית נאמן ושמח, שתמיד תשרה בו
השכינה ותהיה בו ברכה, שיזכו לגדל את כל ילדיהם בחת להדריכם
בדרך ישרה, ולהשיאם סמוך לפירקם עם זוגים הגונים משורש נשמתם
ולרוות מהם רוב נחת דקדושה ושיהיה להם בית טוב משלהם ביבנאל בלי
חובות ומניעות בקרוב ממש שתהיה להם בריאות השלימה בגוף ונפש
פרנסה בשפע ובנקל מידי של הקב"ה ולא יצטרכו למתנות בשר ודם,
ויוושעו בכל הישועות,

ולזכות ישי בן רליה, קולט בת תרכי שיזכו לבריאות השלימה ונחת מכל
יוצאי הלציהם מציאת עבודה טובה בקרוב ונקל ופרנסה טובה,

ולזכות אליאור משה רחמים בן קולט, שיזכה לחזור בתשובה שלימה וה'
ישמרהו תמיד בכל אשר יפנה ישיכיל ויצליח

ולזכות רחל ורד, עדנה מרגלית וטליה בנות קולט

שבכל אשר תפננה תשכלנה ותצלחנה

הספר הקדוש הזה הספר הקדוש הזה נדפס לרפואת

דוד בן שרה

שתצא ממנו המחלה ושיזכו הוא וזוגתו לראות עוד השנה בחתונת בנם
דותן בן עליזה ובהצלחתו,

ולרפואת שרה אורית בת טובה טאוס

שתזכה לבריאות השלימה ושתעבור את הניתוחים בהצלחה ובשלום
שתזכה לשלום בית אמיתי יחד עם בעלה משה בן משאללה ושלא יבואו
לידי גירושי ח"ו ושיזכו לרוות רוב נחת מכל יוצאי חלציהם

ולרפואת יהודה בן שרה אורית

שתזכה לבריאות השלימה ולהתחתן עוד השנה
עם זיווג הגון משורש נשמתו

לרפואת טליה טובה בת שרה אורית

שתזכה לבריאות השלימה ולשלום בית אמיתי יחד עם בעלה ניסים בן
דליה שיזכו לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח
רבקה, יוסף, שמואל ושיהיה להם פרנסה בשפע ובנקל,

ולרפואת יונה חיים בן טובה טאוס

ולהצלחת רחל לאה בת טובה טאוס שתזכה להתחתן עם זיווג הגון
משורש נשמתה ושתצליח בכל מעשי ידיה,

לזיווג הגון: נתן דוד בן יפה, לרויטל בת חנה,

לדניאל שלמה בן ציפורה

*

לעילוי נשמת: שלום בן רחל, טובה טאוס בת שרה,

דוד בן טובה טאוס

הספר הקדוש הזה הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

נועה רבקה בת ירדנה שמחה, עזרא בן נעימה נעמי, ירדנה שמחה בת
צ'חלה רחל, גמ"ח רבי נחמן מברסלב אשקלון, נעימה נעמי בת ויקטוריה,
אליעזר שלמה בן ירדנה שמחה, רחל מלכה בן ירדנה שמחה, רן בן נירית
ורונן, רונן אלישע בן אביבה, ניר בן נירית ורונן נירית בת נעימן נעמי,
לירון בן נירית ורונן אלישע, עופר אפרים בן יוכבד, רפי (רפאל) בן פרחיה,

דין בן איריס, אירס בת יפה, דוד רועי בן שרה אורית

לאה הלן בת שהנו לרפואה שלימה של הגוף והנפש, פרנסה קבועה בשפע, בעו"ה
שתשתדך השנה ותתחתן, חיים טובים וארוכים ולכל הישועות אליזבט אביגיל בת
שהנו לרפואה שלימה של הגוף והנפש, לחזרה בתשובה שלימה, פרנסה בשפע, שתזכה
להתחתן השנה, חיים טובים וארוכים, שלום בית דן בן שהנו חזרה בתשובה במהירה,
שלום בית, חיים טובים וארוכים, שימצא שידוך הגון ויזכה להקים בית בישראל בקרוב,
שלום בית, פרנסה טובה בעסק שהנו בת מוניר לחיים טובים וארוכים, לרפואה
שלימה בגוף ובנפש, להצלחה בתביעה ושיזכו בתביעה בבית משפט, שלום בבית אהבה
ואחוה בין כולם רוז'ה אריה בן ריטה אקרים לחזרה בתשובה שלימה בקרוב ממש,
שיזכה וינצח בתביעה שלו בבית המשפט, לרפואה שלימה בגוף ובנפש, לחיים טובים
וארוכים, לפרנסה טובה ובשפע בעסק, שלי שולה בת חנה לרפואה שלימה בגוף
ובנפש, לפרנסה טובה בשפע, לשלום בית ולכל הישועות במהירה ישראל נועם בן
שלי שולה לבריאות שלימה בגוף ובנפש, שיצליח בלימודי החול והקודש, שמחת
חיים, חיים טובים וארוכים נתנאל בן שלי שולה חזרה בתשובה שלימה במהירה,
פרנסה טובה ובשפע, שלום בית. חני בת שלי שולה הצלחה מלאה בלימודים, חיים
טובים וארוכים, זיווג הגון במהירה, שתזכה לחופתה במהירה דוד בן רחל חיים טובים
וארוכים, פרנסה טובה, שלום בית, שמחת חיים, הצלחה בגידול הילדים.

ולרפואת מורן בת בריגיט, יצחק ישראל בן מרים, דוד מנדל בן אסתר

לע"נ יחזקאל בן עזרה מאיר, יעקב בן ברוך וחיביבה, יצחק בן עזרה מאיר,

אברהם בן יחזקאל וחיביבה,

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רפאל בן יהודית
אפרת מרים בת סילביה
אנאל בת אפרת

הקב"ה ישלח להם בריאות
איתנה, שלום בית, פרנסה
טובה, בבריאות אושר
ושמחה והצלחה בכל מעשה
ידיהם.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

מרים בת נעמי רחל תחי'

לרפואת הנפש והגוף בכל
אבריה וגידיה וחזרה
בתשובה

הספר הקדוש הזה נדפס
להצלחת

אדם אליעזר בן דורית
להצלחה וס"ד בלימוד
התורה ושלום בית, וחזרה
בתשובה לכל המשפחה,
זוהר בת נועה שמחה
ושלום בית וחזרה בתשובה
לכל המשפחה,
דינה בת בטלנה לזרע
קודש בר קיימא

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רבקה בת דליה יעל
אליה בן כוכבה

ולרפואת תהל חיה בת רבקה

ולע"נ יפתח מקיס

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יצחק בן מרים
מינדל בת ריסא

ברכה בת מינדל
יוסף שלום בן מינדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל
מעשי ידיהם ויזכו לבריאות
ואריכות ימים ושנים טובות
לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבינו
הק' וירוו רוב נחת דקדושה מכל
יוצ"ח, אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם מנחם אלימלך

בן נחמה אסתר נ"י
שיזכה לצאת לחירות מידי
שוביו תכף ומיד ממש ויזכה

לגור עם אשתו עד מאה ועשרים
שנה בחיים טובים, אמן.

פסחיה צבי בן נחמה אסתר
נחמה אסתר בת ניסל פעסיל

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואת

רחל בת אהובה

שלמה חי שיעיה בן רות יוכבד

משה יעקב בן הנצי' אסתר לשיחרור מהכלא

אלעד בן עדנה טרה לזיווג הגון

הקב"ה ישלח להם בריאות איתנה, שלום בית, פרנסה טובה,
בבריאות אושר ושמחה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

לע"נ משה בן כוכבה

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואת

יפה בת רחל
בכל אבריה ובכל גידיה

ולעילוי נשמת שלום בן זוהרה
שרה בת יקוט
שלום בן תמר
רחל בת מסעודה

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

לזווג הגון בניק (בני) בן ריטה

חזרה בתשובה חנוך בן ריטה
נחום בן ריטה

לעילוי נשמת רוזה בת תהילו

הספר הקדוש הזה נדפס להצלחת

ר' יחיאל בן שלומצ'ה נ"י
מרים בת אסתר גיטל תחז'י

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשי ידיהם ויזכו לבריאות
ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבינו
הק' וירווי רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח, אמן

ספר קדוש זה נדפס לעילוי נשמת מורינו ורבינו אדמו"ר

רבי אליעזר שלמה בן מלכה זצוקללה"ה

ולזכות צוות ב"ס "בית פייגא" יבנאל

שיזכו הם ובייב וכל יוצאי חלציהם לכריאות, נחת דקדושה, שלום בית, שמחה, פרנסה בשפע, העלחה ברוחניות ובגשמיות, אריכות ימים ושנים, אמונת חכמים ושנוכה לעשות נחת רוח ליוצרנו.

רויטל בת נעמי, מיטל בת ירדנה, שרה בת עדנה, רחל בת אסתר, רחל לאה בת שמחה, יהודית חיה בת מרים, אורית אורה בת יפה, איילת בת ציפורה, רויטל בת רות, אפרת לירז בת סוזן שושנה, לאה בת פנינה, הדסה בת ענת מירב, אביגיל בת אורלי, תהילה בת חדוה, זוהרית בת אורית, לאה בת טליה, רבקה בת יפה, צפורה בת יפה, טל בת עדנה, דבורה נויית בת צפורה, מלכה בת דבורה דילברה, עידית מלכה בת מול, בתאל בת דינה, מיטל בת יפה, רחל בת טובה, שיראל בת עליזה, מרים שרה בת אתל, יסכה בת רויטל, רונית בת שושנה, נופר בת רות, לאה ליליאן בת שמחה, שירה בת אביטל, אסתר הדסה בת מיכל, חנה בת לאה, מעיין בת לאה, חנה בת רות ניצה, ורד בת מלכה, אביטל בת זיקליון, רבקה בת נאווה.

להצלחה ברוחניות ובגשמיות ולרפואה שלימה ואריכות ימים ושנים:

מול בת לאה, הלל נדב בן אירז דבורה, הלל בן נחמה, איילה בת נחמה, אליהו בן הלן לאה, שמואל בן שושנה, אדוארד בן כנזיה, תמרה בת רחל, נועה בת אתי, חדוה בת מרים, רחמים בן שושנה, נעמי בת דומיה, מול בת חלימה, בר ונטע בנות ענבל, יצחק בן מסעודה, מרים חיה בת עישה, יואב בן חנה, עמרם רפאל בן זוהרה, אילה בת עליזה, עדנה בת מורכרי, ראובן בן חתון גאון, מאיר בן מלכה.

להצלחה ברוחניות ובגשמיות ולזיווג הגון משורש נשמתם:

ראובן בן עידית מלכה, ישראל בן חנה, אליעזר שלמה בן חנה, דורית בת שושנה, דקלה חיה בת מול, שירן שרה בת עליזה, שמחה חיה בת לאה ליליאן, רות שרה בת לאה ליליאן, רבקה אסתר בת לאה ליליאן, יעל בת ציפורה, מיכל סימה בת ציפורה, חיים בן כוכבה, מני מנחם בן פנינה, סהר בן אילנה, נופר בת רינה, אדיר בן שושנה, ישי בן רינה, ענבל בת יפה, נעם ישראל בן רות, שמעון דניאל בן רות, יפית בת מול חיה, בתיה בת לאה, גלית בת רחל, אברהם ישעיהו בן רוחמה, אושרת בת אסתר, תמר בת עליה, חיים אליהו בן שמחה, בתיה שפרה בת שמחה, רבקה בת נאווה.

להצלחה וסיעתא דשמיא ברוחניות ובגשמיות:

שרה בת חמרא, ציון בן נאווה, ציפורה בת פרחא, אלירן בן צפורה, יצחק בן פרחא פנינה, רפאל בן ציפורה, אליה בן מירב, לאה בת פנינה, שלומי בן שרה, דבורה דילברה בת שושנה, אושרת בת שולמית, יפה בת עליזה, דוד בן רבקה, עורא גיא בן דבורה, ברכה בת אביטל, אביטל בת תקוה, עידן מאור בן חבצלת, אורלי בת רומיה, מרדכי בן עליזה, יהודה בן יפה, יוסף בן נעמי, נאור בן עפרה, יעל בת יהודית, הודיה בת מרים, מאיר בן מרים, רות ניצה בת יפה, יצחק ולאח מורחיי, יעקב בן אביטל, מרים בת אביטל, דוד בן אביטל, לאה בת אביטל, רותם חדוה בת עדנה, מרים חיה בת ימנה לושיק, טויבא לאה בת שושנה טובה לושיק, יוסף חיים בן ירדנה, משפחת זגורי.

לעילוי נשמת:

ראובן בן סטריה, אליאס בן מאיר, אברהם בן שמחה, יוסף בן עישה, אסתר בת עישה, מרים מיה בת ג'יריה, דוד בן אסתר, אליס בן מול טוב ויונה, אלקנה בן לאה פרוך, גדעון חיים בן שרה, רפאל בן אליהו ויוכבד, דוד בן ירמיהו ורחל, יצחק בן צביה, חיים בן יפה, חן בן תקוה, יקוט בת חנה, סוליקה בת עישה, ליאור בן ראובן, אלון בן חוה, כונו בן מרים, יפית בת רות, מסעודה בת זוהרה, דוד בן אפרת טובה

...אני מבקש את כל אנ"ש תעזרו לי שיצא כל
חלקי שו"ת אשר בנחל לאור עולם כל אחד
שיקח על עצמו כמה כרכים להדפיס את זה וזה
הירושה היחידה שלי...

(מכתב מכ"ק מוהרא"ש זי"ע י"ג שבט תשע"ה)

רוצה להיות שותף במפעל גדול זה?
78 ש"ח בלבד למנוי ומקבלים כל כרך חדש
'אשר בנחל' שיוצא לאור עד הבית
כולל כל ספר חדש שיוצא לאור - עד הבית
קרן הדפסה - היכל הקודש
הפצה ראשית: 0527147779 , 0504173172

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכפלי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לרפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כי-חסיתי בך:
 ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך:
 ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי בל-חפצי-
 ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסוף
 נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
 ה יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
 ו חבלים נפלו-לי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי:
 ז אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יסרוני
 כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
 בל-אמוט: ט לכן א שמת לבי ויגל כבודי אף-
 בשרי ישכן לבטח: י כי א לא-תעזב נפשי לשאול
 לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
 חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינך
 נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יַחֲשֵׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־הֶחֱרַשְׁתִּי בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׂאֲנָתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יְדָךְ נְהַפְדָּךְ
 לְשִׁדְי בְּחֶרְבִּנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאֲתִי אֹדְרִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאֲתָ עוֹן חֲטָאֲתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־הַסִּיד | אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים
 אֱלֹוֹ לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סֵתֵר לִי * מְצַר תִּצְרֵנִי
 רַגְלִי פִּלְט תִּסּוּבְּבִנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךְ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּם כְּפֶרֶד אִין הָבִין בְּמַתְנֵי־וֹרְסֵן עֲדִיו לְבָלוּם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאזְבִּים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטְחַ
 בִּיהוָה חֲסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא * לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיְחִיֵּהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דְּוִי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחֻלְיוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאֲתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מִתִּי יָמוּת
 וְאַבְד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

יִקְבֹּץ-אָנֹכִי לֹא יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ^ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׂוּ
 כָּל-שָׂנְאֵי עָלַי | יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי: ^ט דְּבַר-בְּלִיעַל
 יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לָקוּם: ^י גַּם-אִישׁ
 שְׁלוּמִי | אֲשֶׁר-בִּטַּחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי הַגְּדִיל עָלַי
 עֶקֶב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה חֲנּוּנִי וְהַקִּימְנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
^{יב} בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חִפְצָתָּ בִּי כִּי לֹא-יִרְיעַ אִיבִי
 עָלַי: ^{יג} וְאַנִּי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: ^{יד} בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב ^א לְמַנְעַח מִשְׁכִּיל לְבָנֵי-קִרְחָ: ^ב כְּאִלְ תַּעֲרוֹג
 עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם בֶּן נִפְשֵׁי תַעֲרוֹג אֲלֵיךָ אֱלֹהִים:
^ג צָמְאָה נִפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתֵי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ^ד הִיִּתְהַלֵּךְ דְּמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם
 וְלַיְלָה בְּאֹמֶר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיחָ אֱלֹהֶיךָ: ^ה אֱלֹהֵי
 אֲזַכְּרָה | וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי | נִפְשֵׁי כִּי אֶעֱבֹר | בְּסֶף
 אֲדֹדִים עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵג: ^ו מִהַתְּשִׁתּוּחַחִי | נִפְשֵׁי וּתְהַמִּי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נִפְשֵׁי תִשְׁתּוּחַח עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵי יִרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעֵר: ^ח תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל-מִשְׁפְּרִיךָ וְגַלְיָךָ עָלַי עֲבְרוּ:
^ט יוֹמָם | יִצוּהָ יְהוָה | חֲסִדּוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: ^י אֲזַכְּרָה | לְאֵל סְלַעֵי לָמָּה

שְׂכַחְתָּנִי לְמַה־קָדַר אֵלֶיךָ בְּלֶחֶץ אוֹיֵב: ^א בְּרָצַח אֲנִי
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפְוֹנִי צוֹרְרִי בְּאִמְרָם אֵלֵי כָּל־הַיּוֹם
 אֵימָה אֶל־הֵיךָ: ^ב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי אֲנַפְשִׁי וּמַה־תִּתְּהַמֵּי
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמִנְצֶחַ אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
 שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ^א הַצִּילֵנִי
 מֵאִיֵּבִי אֱלֹהֵי מִמֵּת־קוֹמְמֵי תִשְׁבְּבֵנִי: ^ב הַצִּילֵנִי
 מִפְּעֵלֵי אֶזְרָא וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ^ג כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חֲטָאתֵי יְהוָה: ^ד בְּלִי־עֵז וּבְלִי־עֹז וַיִּכְוָנוּ עוֹרָה
 לְקַרְאתִי וּרְאָה: ^ה וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים אֲצַבְאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחַן
 כָּל־בְּגֵדֵי אֶזְרָא סָלָה: ^ו יִשׁוּבוּ לְעָרְבַי יִהְיוּ כַּכֹּלֵב
 וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: ^ז הִנֵּה אֲנִי יֹבֵעֵז בְּפִיָּהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשַׁפְּתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ^ח וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַקֵּךְ
 לְמוֹתֶיךָ לְכָל־גּוֹיִם: ^ט עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁבְּבֵי: ^י אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדַּמְנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: ^{יא} אֶל־תִּתְּרָגְמוּ אֲנִי יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיַּעְמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּבְּוֹת אֲדָנִי: ^{יב} חֲטָאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגִאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
 וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: ^{יג} כִּי כִּלְהוֹת בְּחֶמֶה כִּלְהוֹת וַאֲיַנְמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁלַל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וַיִּשְׁבוּ לָעָרֵב יְהִמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הַמָּה
 יִנְיֵעוֹן לֶאֱכֹל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיְלִינוּ: יז וַאֲנִי |
 אֲשִׁיר עֲוֹן וְאֲרִיז לְבַקֵּר חֲסֹדֶךָ כִּי-הָיִיתָ מְשֻׁנֵּב לִי
 וּמְנוּס בַּיּוֹם צַר-לִי: יח עָזִי אֶלֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
 מְשֻׁנֵּבֵי אֱלֹהֵי חֲסֹדֶי:

עז * לְמַנְצַח עַל- יְדוּתוֹן לְאֶסֶף מְזֻמּוֹר: ב קוֹלִי (*
 אֶל-אֱלֹהִים וְאֶעֱעֶקֶה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֵאֲזִין
 אֵלַי: ג בַּיּוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דָרְשָׁתִי יָדַי | לִילָה נִגְרָה
 וְלֹא תִפּוֹג מֵאַנְהָה הִנָּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעַטֵּף רוּחִי סְלָה: ה אַחֲזֹת
 שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נִגְיַנְתִּי בַלִּילָה
 עַם-לִבְבִי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הֲלֵעוֹלָמִים
 יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסִּיף לְרָצוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנִצַּח
 חֲסֵדוֹ גָּמַר אָמַר לְדָר וְדָר: י הַשָּׁכַח חֲנוּת אֵל
 אִם-קָפִץ בְּאֵף רַחֲמָיו סְלָה: יא וְאָמַר חֲלוּתִי הִיא
 שָׁנוֹת יָמַינַי עֲלִיּוֹן: יב אֲזַכְּרָה מֵעַלְלִי-יָהּ כִּי-אֲזַכְּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלֹאֵד: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכֶךָ מִי-אֵל גָּדוֹל
 בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים
 עֲוֹן: טז גֹּאֲלֹת בְּזָרוּעַ עַמֶּךָ בְּנֵי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סְלָה:
 יז רֵאוּךָ מִיָּם | אֱלֹהִים רֵאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ

(* באמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אלף למ"ד אלף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תִּהְיוּמוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים
 אֶף־חֲצָצִיף יִתְּהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָךְ | בְּגִלְגֵּל הָאִירוֹ
 בְּרָקִים תִּבַּל רִגְזָה וְתַרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם דְּרַבְּךָ
 וְשִׁבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְּעוּ:
 כא נְחִית כְּצֹאן עִמָּךְ בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תִּפְלֶה לְמוֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מָעוֹן אֶתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדֶר וְדֶר: ב בְּטָרָם | הָרִים יִלְדוּ
 וְתַחֲוִיל אֶרֶץ וְתִבַּל וּמַעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
 ג תָּשֵׁב אֲנוֹשׁ עַד־דָּפֵא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
 ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: ה זְרַמְתָּם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר
 כְּחֲצִיר יַחֲלֶף: ו בַּבֶּקֶר יֵצֵיץ וְחֲלֶף לָעָרֵב יְמוֹלֵל
 וַיִּבֶשׁ: ז כִּי־כָלִינוּ בְּאֶפֶךְ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהַלְנוּ:
 ח שֶׁתָּה עֹנֵתִינוּ לְנִגְדֶךָ עֲלֵמָנוּ לְמֹאֹר פְּנֶיךָ: ט כִּי
 כָּל־יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ כָּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶגְהָ:
 י יְמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֶת |
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֵהַבָּם עָמַל וְאוֹן כִּי־גִז חִישׁ וְנַעֲפָה:
 יא מִי־יֹדַע עֵז אֶפֶךְ וּכְיֹרְאָתְךָ עִבְרָתְךָ: יב לְמִנּוֹת
 יְמֵינוּ כִּן הוֹדַע וְנָבֵא לִבִּב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
 עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר
 חֲסֹדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יְמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ
 כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֶה אֵל־
 עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלְךָ וְהִדְרֶךְ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נָעַם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה א הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
 עלילותיו: ב שירו-לו זמרו-לו שיחו בכל-
 נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב א
 מבקשי יהוה: ד דרשו יהוה ועזו בקשו פניו
 תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר-עשה מפתיו
 ומשפטי-פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב
 בחיריו: ז הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ
 משפטי-יו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף
 דור: ט אשר פרת את-אברהם ושבועתו לישחק:
 י ויעמידה ליעקב להק לישראל ברית עולם:
 יא לאמר לך אתן את-ארץ-כנען חבל נחלתכם:
 יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה:
 יג ויתהלכו מגוי אל-גוי מממלכה אל-עם אחר:
 יד לא-הניח אדם לעשקם ויזבח עליהם מלכים:
 טו אל-תגעו במשיחי ולנביאי אל-תרעו:
 טז ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה-לחם שבר:
 יז שלח לפניהם איש לעבד נמפר יוסף: יח ענו
 בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד-עת
 בא-דברו אמרת יהוה צרפתהו: כ שלח מלך
 ויתירהו מישל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון
 לביתו ומישל בכל-קנינו: כב לאסר שריו בנפשו

וְזָקְנָיו יַחֲבֵם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב נָר
 בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת־עֲמוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמְהוּ
 מִצְרַיִם: כה הִפְדָּה לָבֶם לְשָׂנֵא עֲמוֹ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו:
 כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ: כז שָׁמוּ־
 בָּם דְּבָרַי אֹתוֹתַי וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
 חֲשָׁד וַיַּחֲשֹׁד וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ: כט הִפְדָּה אֶת־
 מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת־דֹּגְתָם: ל שָׂרִץ אֲרָצָם
 עֲפָרְדָּעִים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרַב
 בָּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרָד אֵשׁ
 לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גְּפָנִים וּתְאֲנַתָּם וַיִּשְׁפֹּר עַץ
 גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר:
 לה וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
 לו וַיֵּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם:
 לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאִין בְּשֶׁבֶטָיו כּוֹשֵׁל:
 לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי־נִפְלַ פְּחָדָם עֲלֵיהֶם:
 לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּה וַאֲשׁ לְהֵאִיר לַיְלָה: מ שָׂאֵל
 וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צִוֵּר
 וַיִּזְוֹבוּ מַיִם הָלְכוּ בַּעֲצוֹת נֶהָר: מב כִּי־זָכַר אֶת־
 דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת־אֲבֹרָהֶם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עֲמוֹ
 בְּשֵׁשׁוֹן בְּרָנָה אֶת־בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
 גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בְּעֵבֹר | יִשְׁמְרוּ
 חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְעֲרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז * על-נהרות | בכל שם ישבנו גם-בכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
 ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני | לחפי
 אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלים על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפיץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו פרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שכות עמו וגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם
 מרשעים ויושיעם פי חסו בו: